THE DAWN.

Vol. I. September 1923 No. 1.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Burmese Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahaullah throughout the East and the West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time once of the foremost Bahai Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

OUR FIRST GREETINGS TO

Bahais all over the world!

———:o:———

In humbleness of spirit, yet with a feeling of pride in achievement, and above all in great pleasure at difficulties overcome we present this first child of our united efforts. We have decided to name our little one "Dawn"; and as the latest to join in the ranks of heralds that announce glad tidings, we pray that she may usher in the new and better Day for her particular time and country. Called into life by the expressed wish of our beloved guardian of the cause Shoghi Effendi we feel sure that this youngest member of the great Bahai family will grow in power, perfection, and use-fulness every year, and as one views with indulgence the imperfections of the young, so dear brothers and sisters in far away lands be indulgent to the defects that may be due to inexperience or limitations of circumstance. We would especially plead for indulgence over our Persian section since in the productions of this we have met with difficulties in securing the right types trained compositors etc. in Burma where publication in the Persian language is very rare; but any shortcomings are fully compensated by the wonderful privilege which we have in reproducing the very able and interesting address on the Bahai movement given in Oxford by our Beloved Guardian and Leader Shoghi Effendi. This will

© Afnan Library Trust 2017

be carried on in the following issue, and we also propose to begin dealing with the history of the Movement in India and Burma from its first years, which our old and valued worker Janabe Syed Mustapha, will supervise.

It is our hope therefore to prove ourselves worthy of the great incentive given us to work in a new way for the Cause of Humanity and trust that our efforts may draw the confirmations of the Abha Spirit in achieving our great purpose.

Bahai Activities

We are happy to be able to welcome to our little center Mrs. J. Stannard who has returned from Maymyo to Rangoon to stay a few weeks with us before leaving for Calcutta Our sister gave two well atteneded lectures in the Brahmo Samaj Hall and roused much sympathetic interest. Notices were published in the three leading newspapers of Burma, and the occasion of the gatherings enabled us to distribute a good amount of literature to new Enquirers.

THE BAHAI MOVEMENT.

A paper read by Shoghi Effendi at Oxford

—:o:—

It is with no sense of trepidation that I approach this vast subject—but rather with an overwhelming "embarras de richesses" that I feel confronted, in attempting to condense even the salient features of my theme in so small a compass.

For a movement which appeared at one of the most economically restless, politically agitated, yet scientifically remarkable periods in European History ; born in the midst of what historians have maintained to be one of the most corrupt regions within the pale of civilisation ; launched by the son of a woolmonger in Shiraz, who as a herald after chastisement, humiliation, and confinement was in the prime of his youth made the target of two volleys of fire, and to whose eloquence, piety, fervour, simple and courteous manners, such as Le Comte de Gobineau and even some of his sworn adversaries testified ; whose founder, though a wealthy Persian

Nobleman, discarded all his riches, was thrown for months in the Imperial, subterranean dungeons with the mark of adamantine chains indelibly graven upon his neck; was four times exiled, fifty years in captivity and though deserted, yea denounced by his closest kinsmen, promoted his cause while in chains and fetters, apostrophising and rebuking the very monarchs in whose prison he lay; foretold with his power of clairvoyance the fall of Napolean III on the one hand and the "lamentations of Berlin" and the tragic end of the "king" on the other—such a movement appears to be well worth consideration and serious study. Furthermore a movement that displays a history stained with the blood of a noble army of martyrs, the record of whose agonies finds hardly any parallel in the annals of the persecution of the world, which in a country whose men however degraded were still decidedly superior to its women, produced a heroine whose career the Marquess Curzon of Keddleston has characterised as "one of the most affecting episodes in Modern History ;" "whose appearance in any country and any age," the well known orientalist Edward Granville Browne regards as "a rare phenomenon in a country like Persia, a prodigy almost a miracle"; and whom the graphic pen of Le Comte de Gobineau portrays as "the most extraordinary manifestation of this most extraordinary movement" ; a movement which unlike others through its present vigorous spirit has dispelled every apprehension that time might damp its zeal, which advocates the solution of the economic problems of the age and has exerted a profound influence on Persian literature, not to mention Persian intellect and character, a movement which is in process of linking the East with the west removing all barriers of race, creed and colour and that exemplified by the conduct of its devotees during the racial riots that convulsed the American States after the war as well as by the privations undergone by the poorer followers of the faith in Persia in their contribution towards a "Temple of worship" to be erected across the Atlantic by their co-workers whom they have never seen or known; a movement that has despite the relentless opposition of a firmly entrenched hierarchy of fanatic clergy that has hurled at it its charges of Nihilism, Anarchism, and Panthiesm, and, in the absence of proper means of publicity, of systematic raising of funds and propaganda organisation has invaded almost the whole of Persia and has within less than a century, notwithstanding the growing materialism of the west, and

© Afnan Library Trust 2017

the coalition of two of the most autocratic potentates of the East to suppress it, burst the confines of Persia, crossed the limits of Asia, affected Europe, penetrated Africa down to its southernmost limit, enrolled within its ranks thousands in the American continent, reaching north wards to the Esquimaux of Alaska, and southward to the foot of the Andes, spread over the mid-Pacific Islands, and thence reaching the Antipodes, has encircled Japan, gained the eastern littoral of china, penetrated India, Burma, and Afganistan, and is to-day stretching out to Indo-china-that such a cause should be treated as negligible, I for one, refuse to believe.

(To be continued)

AN EXTRACT FROM THE TABLET AND TESTAMENT OF ABDUL BAHA.

———:o:———

Oh my loving friends! After the passing away of this wronged one, it is incumbent upon the Aghsan (Branches) the Afnan (Twigs) of the Sacred Lote-Tree, the Hands (pillars) of the cause of God and the loved—ones of the Abha Beauty to turn unto Shoghi Effendi—the youthful Branch branched from the two hallowed and sacred Lote Trees, and the fruit grown from the union of the two offshoots of the Tree of Holiness, as he is the sign of God, the chosen branch, the guardian of the cause of God, he unto whom all the Afnan, the Aghsan, the Hands of the cause of God and His loved—ones must turn. He is the expounder of the words of God, and after him will succeed the first-born of his lineal descendant.

The sacred and youthful Branch, the guardian of the cause of God as well as the universal house of justice, to be universally elected and established are both under the care and protection of Abha Beauty, under the shelter and unerring guidance of His Holiness, the Exalted One (may my life be offered up for them both). Whatsoever they decide is of God. Whoso obeyeth him not, neither obeyeth them, hath not obeyed God; whoso rebelleth against him and against them hath rebelled against God, who-so opposeth him hath opposed God, whoso contendeth with them hath contended with God, whoso disputeth with him hath disputed with God, whoso denieth him hath denied God, whoso disbelieveth in him hath disbelived in God, whoso deviateth, separateth

himself and turneth aside from him hath in truth deviated, saparated himself and turned aside from God. May the wrath, the fierce indignation, the vengeance of God, rest upon him! The mighty stronghold shall remain impregnable and safe through obedience to him who is the Guardian of the cause of God. It is incumbent upon the members of the house of justice, upon all the Aghsan, the Afnan, the Hands of the cause of God to show their obedience, sub-missiveness and subordination unto the Guardian of the Cause of God, to turn unto him and be lowly before him. He that opposeth him hath opposed the True One, will make a breach in the cause of God, will subvert His word and will become a manifestation of the centre of sedition.

No doubt every vainglorious one that purposeth dissension and discord will not openly declare his evil purposes, nay rather, even as impure gold, will he seize upon diverse measures and various pretexts that he may separate the gathering of the people of Baha. My object is to show that the Hands of the Cause of God must be ever watchful and so soon as they find any one beginning to oppose and protest against the Guardian of the Cause of God, cast him out from the congregation of the people of Baha, and in no wise accept any excuse from him. How often hath grievous eror been disguised in the garb of truth, it might sow the seeds of doubt on the hearts of men.

A SHORT HISTORICAL SURVEY OF THE BAHAI MOVEMENT

In India, Burma, Java islands and Malay Peninsula.

As soon as through the Mighty Will of God His Holiness Baha-u-llah came out of the terrible prison walls in the fortress of Acca, where he was exiled and incarcerated for a number of years by the Turkish Government at the instigation of the fanatical Moslem clergies of Persia and finally settled at Behji, at a distance of about a couple of miles from the Great Prison his numerous devoted followers and many ardent admirers of his teachings and high ideals poured forth from all corners of the world especially from Persia to lay their allegiance at his feet and to receive his com-

© Afnan Library Trust 2017

mand to serve the august cause of "upliftment of humanity" for which he and his noble adherents had undergone severe sufferings and privations and suffered diverse humiliations, chatisements, and persecutions of which there is hardly any parallel in the history of the world. Among them was a venerable figure of rather an advanced age, a great scholar of Arabic and Persian, the striking character of whose personality and whose singular courteous manners most eloquently testified to his noble birth and high rank. Solaiman Khan was his original and official name,, but he subsequently came to be known in the Bahai world as Jamal Effendi or Jamaluddin Shah. He left his dear home in Persia, renounced all his worldly possessions, very cheerfully gave up his official rank and position and presented himself to His Holiness Baha-u-llah at Behji, and offered most humbly and meekly to sacrifice himself at the Holy Threshold of his Lord so that he might attain His Supreme Pleasure which to him was more precious than all the treasures of the universe put together. His Holiness revealed a tablet conferring upon him the distinguishing title of "Lamia-a" (i. e. the brilliant one.) The opening words of that tablet which was written by the Supreme Pen were as follows:—"O thou the brilliant one! We have conferred upon thee the title of "*The brilliant One*" so that thou mayest shine forth in the universe in the name of thy Lord the possessor of the Day of Distinction". He then received command to proceed to India with his kinsman Mirza Hussain who was Directed to accompany him. These two noble and heroic souls without the slightest wavering at once set out from the Holy land with unflinching determination to serve the Divine cause and took the first boat available from Portsaid to India. They landed ih Bombay in the early seventies. On their arrival here they met Haji Syed Mirza Afnan and the great sage Haji Mohammed Ebrahim "the moballigh" both of Yazd. Since they were quite strangers to the country and were not acquainted with the language, customs and manners of the people of India, they decided for the time being to act under the advice and guidance of these two gentlemen of Yazd, and their first place of residence in India was "*The Hussainia*" which was a building dedicated to the celebration of the mourning ceremony of Imam Hussain by its founder a zealous shaia philanthropist called Babre Ali.

(*To be continued.*)

© Afnan Library Trust 2017

Notice of Books —

We look forward to reading in due course the new contributions to the Bahai literature which is growing fast Dr. Esslemont's work *Baha'ullah*, Miss. Herrick's "*Unity Triumphant*," and again another book from the able pen of Horace Holley in America. All these we shall hope to deal with when these volumes reach us and so reach, the Eastern public.

It is our desire to organise a small lending library of Bahai literature and our committee will be glad to receive books that can help us in this direction.

The Editorial Board:—

1. Syed Mustafa Roumie.
2. Dr. Abdul Hakim.
3. Ko Eusuff.
4. Syed Gholam Murtaza Ali.
5. Maung Ba Tin (Representative of Mandalay Assembly).
6. Maung Ba Sein (Representative of Kungyangon Assembly).

လူသတ္တဝါတို့မှာအနန္တဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြှုပ်ရာအ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်မဖြစ်နိုင်။တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'O'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်း
စာကို။ မြမ္မာနိုင်ငံ
နေ။ဘဟာအီ။သာ
သနာတော်။ မဗဟ
ဖွေလေ-ရူဟာနီ အ
သင်း က။ ပုံ နှိပ်
ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စ
တဖွာရူမီ။
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။

P. Box No. 299.
Rangoon.

ဇ
ရောင်ခြည်
တော်

အိုလောကီသူလောကီသား လူအ
ပေါင်းတို့။သင်တို့သည်။သစ်ပင်တပင်
တည်းမှ သီးပွင့်သေဇသစ်သီးများနှင့်။
အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်
လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်
သည်ဟု။ ဘဟာအွလ္လဟ်၊အရှင်မြတ်
မိန့်တော်မူ၏။

အခနုန်းမှာ။
မြမ္မာပြည်နှင့်
အိန္ဒြိယပြည်များ။
၁၂လ။ ၅။
အီရာန်။ ၁၂လ။
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂-လ။ ၂-ဒေါ်လာ။
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇ ၁/၂ ရှိလင်။
အေဂျစ်နှင့် ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွတ်ရှ။ ၅၀၊။
တစေဝင်လျှင် ၅၆။
စာတိုက်ခ အငြိမ်း။

ADDRESS.
S. M. ROEMI.
No. 2-B. 41st Street,
RANGOON.

ပဋ္ဌမတွဲ။	၁၉၂၃-ခု။ စက်တင်ဘာလ။	နံပါတ် ၁။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်း၌လိုရင်းတည်းဟူသောဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။တကမ္ဘာလုံး၌ရှိနေကြသောမနုဿလူသတ္တ
ဝါအပေါင်းတို့ကို။ ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်
အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသောသာသနာတော်မြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းတခု
တည်းနှင့်တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများ
နှင့်သက်ဆိုင်သော အကြောင်းများကိုရေးသား၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရ၏။ဂုဏ်ဝတ်တရားများနှင့်စပ်လျည်း၍။ အချုပ်ရေးသား
သောအချက်များကို။ ဉာဉ်သည့်အရပ်နှင့်ဉာဉ်သူထံကဖြစ်စေ၊အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ၉.ကွက်ခြင်း ရှိတဲပုံနှိပ်
ထုတ်ဝေရလိမ့်ဉာဉ်။ မေတ္တာတော်ဝတ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂုဏ်ဖွေတပါးအစိုးရမင်းပြည်အုပ်စိုး
ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ။ မြို့ရေးရွာမှုများတွင်မပါမဝင် အသီးသီးဘာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းမုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆို
လေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းမဲ့သောဘာသာ။

ယခုခေတ်ကာလတွင်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးဌ်။အထူးလိုအပ်သေးအကြောင်းကား။ဗြိဟ္မစိုးရတရားတော်မြတ်ကိုမျက်မှောက်ပြု၍။ကျင့်စေးဝင့်ထိုက်သင့်၏။ ၎င်းတရားတော်မြတ်သည်။ဂင်္ဂါယဝါဠူကံသဲလုံးနှင့်အမျှကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော ခပ်သိမ်းကုန်အရှင်မြတ်တို့ရွက်ဆောင်တော်မူလာ၍။ ဟောကြားတော်မူကုန်သောတရားတော်ဖြစ်၏။ ၎င်းတရားတော်မြတ်သည်။အလုံးစုံသောသစ္စာအနာတော်မြတ်တို့၏မူလအခြေအမြစ်ရင်းပင်ဖြစ်ချေ၏။ သို့ရာတွင်-မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ ဤမျှလောက်ထွင့်မြတ်သောတရားတော်ကို။သတိမမူအလေးဂရုမပြု။ လက်လွှတ်၍နေကြသောကြောင့်။ ထိုတရားတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သောအရာများကိုစွဲလမ်းသဖြင့်။ မိမိတို့အချင်းချင်းတသင်းနှင့်တသင်းမသင့်မတင့်ဖြစ်လျက်။ အမှန်နှင့်အမှားကိုစစ်ဆေးသိမြင်ခြင်းမရှိဘဲ။ မိရိုးဘလာအယူဝါဒအတိုင်း။ မိမိတို့ သက်ဝင်ယုံကြည်ထားလေသောဘာသာဝါဒမှတပါး။ မျက်မှောက်ရှေ့တွင် တည်ရှိနေကြသော ဘာသာအပေါင်းတို့ကို။ထိခိုက်အောင်ပုတ်ခတ်ငြင်းဆန်၍ပြောဆိုလေ့ရှိကြကုန်၏။

ယခုဝေဒနာကြီးသည်။ ဤခေတ်ကာလဌ် ကပ်ရောဂါသတွယ်တကမ္ဘာလုံးဝန်းစိုင်းနှံ့ပြားလျက်ရှိ၏။ စေ့စပ်စွာဆင်ခြင်ကြလျှင်။ဥဿုံအလုံးစုံသောဘာသာများ၏မှန်ကန်ခြင်းအခြေသာဓကအထုမ္ပတ္တိကို။သုံးတောင့်ပုံကဲ့သို့။ တခုတည်းနှင့်တမျိုးတည်းဖြစ်သည်ဟု။မုချအမှန်ပင်တွေ့မြင်ကြလိမ့်မည်။

စင်စစ်ဆိုသော်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးကို။ ယင်းကဲ့သို့ကပ်ရောဂါဝေဒနာကြီးမှချမ်းသာစေခြင်းဌါ။အသီးအသီးကပ်ကာလများဌ်မရေမတွက်နိုင်။ကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသောအရှင်မြတ်တို့သည်။ ထိုခေတ်ကာလနှင့်သင့်လျော်စွာ။ စေါဟာရအားဖြင့်ကွဲပြားသော တိုင်းပြည်တခုစီနှင့်။ ခြားနားသောဘာသာစကား။ မတူမညီသောအမည်နာမနှင့်။ တမျိုးစီဖြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ။ ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်။အဝတ်အစားနှင့်တကွကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသောကြောင့်။ ထိုအရှင်မြတ်တို့၏မှန်ကန်ခြင်းအခြေအမြစ်ရင်းကို မရှုမကြည့်မသိမမြင်။ မမေးမမြန်း။ မစစ်ဆေးကြသောသူအပေါင်းတို့သည်။ကွဲပြားခြင်းပြု၍။ ၎င်းအရှင်မြတ်တို့၏ဝေါဟာရကိုယ်ခန္ဓာကိုစွဲလမ်းလျက်။ကိုယ်အချင်းချင်းဌ်ကွဲပြားခြင်းပြုသဖြင့်အသင်းအပင်းဂိုဏ်းဂဏခွဲစိတ်ကြ၍။တယောက်ကိုတယောက်ပုတ်ခတ်ပြောဆိုနေကြကုန်၏။

သို့ရာတွင်။ လောကီ တဝှမ်းလုံးရှိ ဘာသာ အလုံးစုံတို့အနက်။ အထူးသဖြင့်။ ဘဟာအိခေါ်ဘာသာအသင်းသားများ တမျိုးတည်းသာလျှင်။ မည်သည့်ဘာသာအသင်း တသင်းကိုမျှ။ မငြင်းမဆန်-မပုတ်ခတ်ဘဲ။ ဥဿုံအလုံးစုံတို့အား။ အမြတ်

သနိုးပြု၍။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသဖြင့်။ မူလအခြေအမြစ်ရင်းတည်းဟူသော တရားတော်မြတ်ကိုယည်းကောင်း။ ထိုအသီးအသီးအရှင်မြတ်တို့ ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းမှ လိုရင်းတည်းဟူသော အချက်ကို လည်းကောင်း။ အမှတ်ပြု၍။ ထိုအရှင်မြတ်တို့။ မှန်ဘော်မူကြောင်းကို လည်းကောင်း။ ထိုအရှင် မြတ်တို့က။ မနုဿ လူသတ္တဝါ မျိုးအား။ ချမ်းသာစေခြင်းဌါ။ ရွက်ဆောင်လာခဲ့ကြသည့်။ တညီတညွတ် တမျိုးတည်းဟူသော မွေစက်တရားသာသနာတော်မြတ်တို့ မှန်ကန်ကြောင်းကို လည်းကောင်း။ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသဖြင့်။ သက်သေသာဓက အဖြစ်နှင့်-ဝန်ခံကြလေသည်။ တကမ္ဘာလုံးရှိဘာသာအပေါင်းတို့ကို ဆည်းကပ်မှီခဲသောအသင်းသားများ။ မိမိတို့ညီအစ်ကိုရင်းဖြစ်သော မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးခပ်သိမ်းကုန်အလုံးစုံတို့အတွက်။ ကိုယ်စားပြုလျက်။တသင်းနှင့်တသင်းအချင်းချင်းတောက်လောင်နေသောရန်ငြိုးမုန်းထားခြင်းမီးကို။ ဧချမ်းပပျောက်မည်တိုင်အောင်။ မေတ္တာတော်ရေဧကို အကြောင်းပြု၍။ ၎င်းတို့အချင်းချင်းတဦးနှင့်တဦးသင့်သင့်မြတ်မြတ်ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်မြောက်စေခြင်းဌါ။ အားကြိုးမါန်တက်ပြုကြိုးစားကြလေသည်။စင်စစ်ဆိုသော်။လောကီသားညီအစ်ကိုရင်းများ ဥဿုံအလုံးစုံတို့အတွက်။ အချင်းချင်းသက်ရောက်စေကြလေသော အပြစ်အနာများကင်းအောင်။ ကွယ်ကာခုခံပြောဆိုလျက်နေကြကုန်၏။ ၎င်းအကြောင်းကို။ထိုဘဟါအိဘာသာအသင်းသားတို့သဉ်။ မိမိတို့ဌ်မတိမ်းရှောင်နိုင်၍ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားကြီးဟု-အမှတ်ပြုလျက်။ မေတ္တာတော်ကိုမျက်မှောက်ပြုသဖြင့်။ တစုံတရာသော လောကီအကျိုး ခံစားခြင်းကို မျှော်လင့်ခြင်း မရှိဘဲ နေကြကုန်သတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်းဘဟာအိဘာသာသာသနာတော်မြတ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူအသင်းသားအပေါင်းတို့သည်။အောက်ဌ်ရေးသားအံ့သောတရားတော်တဆယ်လေးချက်များကို။ ယခုခေတ်သမယဌ်နှံ့ပြားလျက်ရှိသည့်-ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးဝန်းစိုင်းနေသောကပ်ရောဂါမှ-ကင်းရှင်းအောင်ချမ်းသာပေးနိုင်သောဆေးနည်းဟူ၍ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေသည်။

မဂ်လာတရားတော်-၁၄-ချက်။

(၁) မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ နဂိုရ်ဇာတိရင်းဖြင့်။ တိရိစ္ဆာန်မျိုးများကဲ့သို့ အမျိုးမျိုးမဖြစ်ဘဲ။ အမျိုးတမျိုးတည်း သာသျှင်ဖြစ်သောကြောင့်။ အမျိုးခွဲစိတ်ခြင်းမပြုကြ၍။ တလုံးတစတည်းနှင့် တသင်းတဘာသာ တည်းသာဖြစ်နေကြရမည်။

© Afnan Library Trust 2017

(၂) ဘုရားမှန်ကြောင်းနှင့်တရားမှန်ကြောင်းကို။ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ-မိမိတို့ လွတ်လပ်စွာသော စိတ်သဘောဖြင့်။ ရှာကြံစစ်ဆေး ကြရမည်။ မျက်စိအာရုံကွယ်သော သူအဖြစ်ဖြင့်၊ မိရိုးဘလာအယူဝါဒကို လိုက်နာခြင်းမူကား။ အကျိုးယူတ်လျှော့စေတတ်၏။

(၃) ခပ်သိမ်းကုန်သော ဓမ္မတရားသာသနာများ၏ အခြေအမြစ်ရင်းတည်းဟူသော သဒ္ဒညုသယမ္ဘူတရွှေညာဏ်တော်သည်။ မူလအကြောင်းရင်းဖြစ်၍။ စိုးစည်းမျှလောက်မခြားမနားဘဲ။ တည်တည္ဆတ်တည်း။ ဘခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်းပင်ဖြစ်သည်။

(၄) သာသနာတော်သည်။ လူသတ္တဝါ အလုံးစုံတို့ကို။ ထိုသူတို့အချင်းချင်း၌ ဖြစ်ပွါးလာသော သဘောကွဲလွဲခြင်းအချက်များကို။ အမြစ်ရင်းမှနှုတ်ပစ်စေ၍။ တလုံးတစတည်း။တစိတ်တသဘောတည်းနှင့်တသင်းတဘာသာတည်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်တို့ရာ အကြောင်းသာဖြစ်ရမည်။ အသီးအသီး ဂိုဏ်းဂဏ အသင်းများ ခွဲစိတ်စေသောအရာကို သာသနာဟူ၍ခေါ်သင့်သည်မဟုတ်။

(၅) သာသနာတော်သည်။လူသတ္တဝါခပ်သိမ်းကုန်တို့အား။အသိအမြင်ဥာဏ်ပညာ တိုးတက်စေခြင်းဌါ သာလျှင် ဖြစ်ရသောကြောင့်။ လောကဓါတ်သိမ္ပံ။အသိညာဏ်ပညာနှင့်ညီညွတ်စွာရှိရမည်။သာသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သောညာဏ်ပညာကိုညာဏ်ပညာဟူ၍-မခေါ်တိုက်။ညာဏ်ပညာနှင့် မညီညွတ်သောသာသနာကိုလည်း။ ထိုနည်းအတိုင်း-သာသနာဟူ၍ သဘောတူလက်ခံသင့်သည်မဟုတ်။

(၆) ယောဂျာနှင့်မိန်းမများအတွင်းတွင် ညီမျှခြင်းတရားရှိရမည်။အကြောင်းကား။ မိန်းမနှင့်ယောဂျာတို့သည်။ ဓမ္မတာဘာဝအလိုက်-ဓါတ်လေးပါးသောကိုယ်ခန္ဓာကိုအကြောင်းပြု၍ ဝေါဟာရအားဖြင့်သီးသန့်စွာခြားနားပိုင်းခြားရ၏။ သို့ရာတွင်။ စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ထိုသူတို့သည်။တမျိုးတည်းဖြစ်ကြ၍။ မြတ်စွာဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌။ လူပုဂ္ဂိုလ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့် အတူတူပင်ရှိကြကုန်သတည်း။ဝေါဟာရမြင့်မြတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်။ ယူတ်ညှံ့ခြင်းအကြောင်းမရှိစေရ။

(၇) အသီးသီးအမျိုးမျိုးသောင့်ကွက်ခြင်းအကြောင်းများဥသျ၊အလုံးစုံတို့ကို စွန့်ပစ်ကြရမည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အမျိုးအနွယ်နှင့်ဆိုင်သောင့်ကွက်ခြင်း

ကိုလည်း ကောင်း။ ချက်မြှုပ်ရာ အရပ်ဒေသ မြို့ရွာခင်တွယ်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သောင့်ကွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လက်မှုပညာနှင့်ဆိုင်သောင့်ကွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘာသာဝါဒနှင့်ဆိုင်သောင့်ကွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ၎င်းမှစသောအရပ်ရပ် ငွဲကွက်ခြင်းများကို စွန့်ပစ်၍။ ဖြူစင်သောမေတ္တာစေတနာစိတ်သဘောဖြင့်။ မိမိတို့အချင်းချင်းဝတ်ပြုကြရမည်။

(၈) ကမ္ဘာအလုံး၌အရပ်ရပ် အမျိုးမျိုးသောစစ်မက်ပြုခြင်း အကြောင်းများကို ပပျောက်စေ၍။ ပြည့်စုံစွာသောငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းကို အတည်ပြုကြရမည်။

(၉) မိန်းမနှင့်ယောဂျာပိုင်းခြားခြင်းမပြုဘဲ။ လူသတ္တဝါမျိုး၏သားသွီးများအကုန်လုံးတို့အား။ အမျိုးမျိုးသောအတတ်ပညာများကို။ ပြည့်စုံစွာသွန်သင်တက်မြောက်စေကြရမည်။

(၁၀) သကမ္ဘာလုံး တည်ရှိနေကြသည့် လူသတ္တဝါအလုံးစုံတို့မှာ။ ပူပန်သောကကင်းမဲ့စေ၍။ ငြိမ်သက်စွာနှင့်ဧချမ်းခြင်းဖြင့်။ အသက်မွေးနိုင်ရန် အချက်ကြီးကို။ စေ့စပ်စွာစီမံပြုပေးကြရမည်။အဓိပ္ပါယ်ကား။ဥစ္စာပစ္စည်းကြွယ်ဝသောသူဌေးသူကြွယ်နှင့်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူနှစ်မျိုးစလုံးတို့သည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အတူတူပင်ဖြစ်ကြကုန်၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူအပေါင်းတို့မှာလည်း။ လူရတတ်များကဲ့သို့။ ပူပန်သောကကင်းမဲ့စေ၍။ အတော်အသင့်ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသဖြင့်။ ဧချမ်းစွာအသက်မွေးနိုင်ရန် နည်းဥပဒေများကို အတည်ပြုစီမံပေးကြရမည်။ ၎င်းအကြောင်းနှင့်ဆိုင်ရာ တရားဥပဒေများကိုလည်း။ ယခုခေတ်ကာလ၌။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ အရပ်ရပ်ဘေးဒုက္ခများမှ ကယ်ချွတ်စေခြင်းဌါ။ ကြွလာပွင့်တော်မူသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသော။ဘဟာအွလ္လာဟ်။ အရှင်မြတ်နှင့်အဗ္ဗဒွလ်ဘဟာ။ အရှင်မြတ်တို့သည်။ အနှစ်(၆၀) ကျော်က။ ရေးသားမြွက်ဟတော်မူလေ သောဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော်၌။ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းတော်မူထားလေသည်။

(၁၁) လောကီတဝှမ်းလုံး၌။ မိမိတို့အသီးသီးခွဲခြားလျက်ရှိသောနိုင်ငံဘာသာစကားမှတပါးအခြားသောဘာသာစကား တမျိုးတခုတည်းပင် ရှိစေရမည်။ ၎င်းဘာသာစကားကိုယခုမျက်မှောက်တွင် အသင့်ရှိပြောဆိုနေကြသောဘာသာစကားများအနက်က။ရွေးချယ်၍အတည်ပြုထားကြရမည်။ သို့မဟုတ်တနည်းကါး။သစ်သေါဘါသါစကါးတမျိုးကိုသိုးထွင်း၍ပြဋ္ဌါန်း

© Afnan Library Trust 2017

ထားကြရမည်။ သို့မှသာ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ တဦးနှင့်တဦး မေတ္တာအကြောင်းဆက်လက်၍။ တလုံးတဝတည်းနှင့်တစုတဝေးဘသင်း တဘာသာတည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၎င်းအကြောင်းကိုလည်း။ ဘုရင်မင်း မြတ်တို့နှင့် ပညာရှိသူခမိန်တို့သည်။ ထိုင်ပင်နှီးနှောကြ၍။ အတည်ပြုစီ မံပေးကြရမည်။

(၁၂) လောကီတဝှမ်းလုံးဌ်ရှိ။ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့အချင်းချင်း အငြင်းအခုံမျှကြို့ ကြို့က် လာရသောအခါ။ ၎င်းရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအမှုများကိုမှန်ကန် စွာ စီရင်ဆုံးဖြတ်စေခြင်းငှါ။ဘုရင်မင်းမြက်တို့၏-သမာဓိတရားခွင့်လွှတ် တော်ကြီးတခု အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားကြရမည်။ သို့မှသာတလောကလုံး ဌ် မေတ္တာတော်တရားတည်နေ၍ တဦးနှင့်တဦးအနိုင်အထက်မပြုကြဘဲ။ အလုံးစုံသောငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ရှိလိမ့်မည်။

(၁၃) အသီးအသီးအစိုးရမင်းမြတ်တို့၏တရားဥပဒေများသည်။ ဆင်းရဲသားလူ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။၎င်းတို့ခါတ်လေးပါး။ခန္ဓာဇီဝအသက်နှင့်ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကိုစောင့်ရှောက်တို့ရာအကြောင်းဖြစ်သည်အတိုင်း။ အလုံးစုံ သောမွေရာဇာအရှင်မြတ်တို့၏မွေစက်တရားတော်မြတ်သည်လည်း။ အ စိုးရမင်းတို့နှင့်ဆင်းရဲသား လူအပေါင်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်။ စီတ်နှလုံး ဒိညာဉ်များကို-အိုခြင်း-နာခြင်း-သေဆုံးခြင်းနှင့်ပျက်ယွင်းခြင်းစသောအ ရပ်ရပ်ဘေးများမှစောင့်ရှောက်ကွယ်ကာစေခြင်းငှါ။ အကြောင်းရင်းဖြစ် ၍။ အစိုးရမင်းတို့တိုင်းပြည်အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ အရေးအခွင့်များဌ်မပါမ ဝင်ဘဲ။ လျစ်လျူရှုနေကြရမည်။ ၎င်းမွေတရားဥပဒေများနှစ်ရပ်လုံးတို့ကို ကြည်လင်သောမေတ္တာစေတနာအားဖြင့်။ နာခံရွက်ဆောင်ကြရမည်။

(၁၄) အသီးအသီးကပ်ကာလများဌ်-ဘုရားဓဲ့-တရားဓဲ့-သင်္ဃာဓဲ့-ဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော။ ကွယ်ပြောက်ခြင်းငါးပါးတို့၏ ကပ်ရောဂါဝေဒနာကြီးနှံ့ပြား လာသောအခါမှာသာ။ ၎င်းဘေးများမှ အလုံးစုံသောလူသတ္တဝါများကို ချမ်းသါစေခြင်းငှါ။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသောအရှင်မြတ်တို့သည်။တ ပါးစီ-နိစ္စရူဝ-ကြွလာပွင့်တော် မူလာခဲ့ကြသည်ဖြစ်၍။ ထိုသို့ကပ်ကာလ နှင့်ကပ်ရောဂါဝေဒနာကြီးသည်။ယခုခေတ်သမယဌ်လည်းတလောကလုံး နှံ့ပြားလျက်ရှိ၏။သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘဟာအိအသင်းသားများအယူ ဝါဒအတိုင်း။ အေမာမ်-မာဟဒီ-ဇလီယ-နှင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓဟူသမုတ်ရသော ဘဗ္ဗ-အရှင်မြတ်သည်။ရှေ့တော်ပြေးအဖြစ်နှင့်ကြွလာတော်မူပြီးပြီ။ ၎င်း

နေဗက်။ ရူဟွလ္လာဟ်-ခမည်းတော်နှင့်-အရီမတေယျဗုဒ္ဓ တည်းဟူ ဘော သဟာ အွလ္လာဟ်-အရှင်မြတ်သည်လည်း။ သားတော်-အဗ္ဗဒွလ်-ဘဟာ အရှင်မြတ်နှင့် တ ကွ။ ကြွလာပွင့်တော်မူပြီးပြီ။ယခုသုံးပါးသောကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်။နှံ့ပြားလျက် ရှိကပ်ရောဂါမှချမ်းသာစေခြင်းငှါ။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာများအဖြစ်ဖြင့်။နှစ်ပေါင်းရှစ်ဆယ် ခန့်လောက်ကကြွလာပွင့်တော်မူပြီးကြလျှင်။ ဤမင်္ဂလာတရားတော်မြတ်တို့ကိုမြွက် ဟတော်မူကြလေသည်။ ကပ်ရောဂါချမ်းသာလိုသောလူဝေနေယျအပေါင်းတို့သည် ၎င်းတရားတော်မြတ်ကို။ ကပ်ရောဂါချမ်းသာစေနိုင်သော ဆေးနည်းဟူ၍ သက်ဝင် ယုံကြည်ကြရမည်။ မုချဖြစ်၏။

© Afnan Library Trust 2017

مرسله از اقیان بمثل آن عاجز و قاصر بوده اند - تا احدی را مجال اعراض و اعتراض نمانده چه که من دون حجت واضحه و برهان لائحه حجت الهي و برهان عز صمدانی بر هیاکل انسني تمام نبوده و نخواهد بود - ولکن تخصیص آن حجت بآیات منزله و یا اشارات ظاهره و یادون آن منوط و مشروط بارادهٔ آن سلطان مشیت بوده و خواهد بود - و منوط و معلق بارادهٔ دون او نبوده - حال اے طالبان هواے قرب قدس صمدانی بطلب تمام و جهد و سعی کامل از سلطان جود و مالیک شهود مسئلت نموده که شاید از طماطم بمایم جود و فضل خود تشنگان را از سلسبیل بیزوال و تسنیم بیمثال خود محروم نفرماید - چه که جمیع مقامات مالانهایه عرفان و منتهی ثمرهٔ وجود انسان وصول و بلوغ باین رتبه بلند اعلی و مقام ارجمند ابهی بوده - جهدي باید تا ازلا و مظاهر آن که الیوم عالم را احاطه نموده فارغ شده باصل شجرهٔ مرتفعه مبارکه الا فایز شوید که اینست تمام رستگاري واصل آن و حقیقت فوز و مبدا و منتهاے آن -

و دیگر آنکه باید آن آفتاب وحدت و سلطان حقیقت را از ظهورات بوارق انوار مستشرقه ازان کینونت احدیه بشناسند و عارف شوند چه که آن ذات اولیه بنفس خود قائم و معروف بوده و حجت او هم از نفس او ظاهر و لائح خواهد بود - دلیل بر ظهور شمس همان انوار شمس است که از نفس خود شمس لایح و مشرق و مضیئ است و همچنین کل عباد بنفسه مأمور بعرفان آنشمس احدیه بوده اند - دیگر دریننمقام رد و اعراض و یا توجه و اقبال عباد براي احدی دلیل و حجت نبوده و نخواهد بود - باری - اے مؤمن بالله در هر ظهوري ناظر بخود امر و ظهورات ظاهرهٔ من عند او بوده تا از صراط آلهی نلغزی - مثلاً ملاحظه در انسان نما - که اگر اورا بخود او عارف شوي در هر قمیص که اورا ملاحظه نمائي می شناسی - ولکن اگر نظر بدون او از لباس و قمیص داشته باشی - هرآن و بومی که قمیص تجدید شود از عرفان او محتجب و ممنوع مانی پس نظر را از تحدیدات ملکیه و شؤنات آفاقیه و ظهورات اسمائیه برداشته و باصل ظهور ناظر باشید - که مباد - در حین ظهور از اصل شجره محتجب مانید و جمیع اعمال و افعال شما عاطل و باطل شود - و از اثبات بنفي راجع شوید - و شاعر بآن نباشید - و نعوذ بالله عن ذلك - فلتراقبن یاملاءالبیان لتعرفوا الظهور بنفسه و بما یظهر من عنده لابمادونه لان دونه ان یغنیکم ولویکون کلمن فی السمرات

الارض و هذا خیرالنصح منی علیکم ان انتم تقبلون * باری - بصر سروشهاده را از ثوجه ماسوی الله پاک و مقدس نموده - تابجمال او در هر ظهور فائز شوید و بلقاي او که عین لقاء الله است مرزوق گردید اینست قول حقی که سبقت نگرفته اورا قولی و از عقب در نیاید اورا باطلي لم یزل در مشکوة ملمات چون سراج منیر ربانی روشن و مضیئ بوده و خواهد بود - چه نیکو است حال نفسیکه بنفس خود بانوار این ضیاء قدس صمدانی منیر گردد فهنیئاً للعارفین * (انتهی) ١٥٢

———:o:———

مناجات

آلها معبودا * عبادت را از ثمرهٔ وجود محروم منما * و از بحر جودت قسمت عطا فرما * توئي مقتدری که قوت عالم قوتت را ضعیف ننمود * و شوکت امراي ارض ترا از مشیتت باز نداشت * از تو مي طلبم فضل قدیمت را * و عنایت جدیدت را توئي فضال و توئی غفار و توئی بخشنده و توانا * ١٥٢ -

———:o:———

الا شراق

الحمد لله که این بندگان سر بر آستان در نهایت بی بضاعتی و بي اسبابي محض فضل و عنایت حضرت ولي امرالله غصن ممتاز سدرهٔ مبارکه ابهی حضرت شوقی افندی ربانی اروا حنا لعنایاته الفدا موفق بطبع و توزیع این مجله گردیدند - امیدواریم بعز قبول و رضاي مبارک مزین و مفتخر گردد - و تائیدات و توفیقات شامل حال شود -

© Afnan Library Trust 2017

بمعارج و صفش علی ماهو علیه عروج ننموده و از هرشانی از شؤنات عز احدیتش
تجلیات قدس لانهایه مشهود گشته - و ازهر ظهوری از ظهورات عز قدرتش انوار لابدایه
ملحوظ آمده - چه بلند است بدایع ظهورات عز سلطنت او که جمیع آنچه در
آسمانها و زمین است نزد ادنی تجلی آن معدوم صرف گشته و چه مقدار مرتفع
است شئونات قدرت بالغه او که جمیع آنچه خلق شده از اول لااول الی آخرلاآخر
از عرفان ادنی آیه آن عاجز و قاصر بوده و خواهد بود هیاکل اسماء لب تشنه در
وادی طلب سرگردان - و مظاهر صفات در طور تقدیس رب ارنی بر لسان - موجی
از طمطام رحمت بیزوالش جمیع ممکنات را بطراز عز هستی مزین نموده و نفخه ئی
از نفحات رضوان بیمثالش تمام موجودات را بخلعت عز قدسی مکرم داشته و
بر شحه مطفحه از قمقام بحر مشیت سلطان احدیتش خلق لانهایه بمالا نهایه را
از عدم محض بعرصهٔ وجود آورده - لم یزل بدایع جودش را تعطیل اخذ ننموده -
و لایزال ظهورات فیض فضلش را وقوف ندیده - از اول لا اول خلق فرموده والی آخر
لاآخر خلق خواهد فرمود - و در هر دوری از ادوار و کوری از اکوار از تجلیات
ظهورات فطرتهاے بدیع خود خلق را جدید فرموده تا جمیع آنچه در سموات و
ارضینند چه ازآیات عز آفاقیه و چه از ظهورات قدس انفسیه از بادهٔ رحمت خمخانه
عز احدیتش محروم نمانند و از رشحات فیوضات سحاب مکرمتش مایوس نگردند -
چه قدر محیط است بدایع فضل بیمنتهایش که جمیع آفرینش را احاطه نموده
بر مقامی که ذره ئی در ملک مشهودنه مگر آنکه حاکی است از ظهورات عز احدیت
او - و ناطق است بثنای نفس او - و مدل است بر انوار شمس وحدت او -
و بشانی صنع خود را جامع و کامل خلق فرموده که اگر جمیع صاحبان عقول وافئده
ردهٔ معرفت پست ترین خلق اورا علی ماهوعلیه نمایند جمیع خود را قاصر
و عاجز مشاهده نمایند تا چه رسد بمعرفت آن آفتاب عز حقیقت و آن ذات
غیب لا یدرک - عرفان عرفا و بلوغ بلغا و وصف فصحا جمیع بخلق او راجع بوده
و خواهد بود - صد هزار موسی در طور طلب بنداے لن ترانی منصعق - و صد هزار
روح القدس در سماء قرب از اصغاء کلمه لن تعرفنی مضطرب لم یزل بعلو
تقدیس و تنزیه در مکمن ذات مقدس خود بوده و لا یزال
بسموتمنیع و ترفیع در مخزن کینونت خود خواهد بود متعارجان سماء
قرب عرفانش جز بسر منزل حیرت نرسیده اند - و قاصدان حرم قرب و
وصالش جز بوادی عجز و حسرت قدم نگذارده اند چه قدر متحیر است
این ذرهٔ لاشئی از تعمق در غمرات لجه قدس عرفان تو و چه مقدار
عاجز است از تفکر در قدرت مستودعه در ظهورات صنع تو - اگر بگویم:

ببصر درآئی بصر خود را نبیند چگونه ترا بیند - واگر گویم بقلب ادراک
شوی قلب عارف بمقامات تجلی در خود نشده چگونه ترا عارف شود -
اگر گویم معروفی تو مقدس از عرفان موجودات بوده‌ئی - و اگر بگویم غیر
معروفی تر مشهود تر ازآنی که مستور و غیر معروف مانی اگر چه لم یزل
ابواب فضل و وصل و لقایت بر وجه ممکنات مفتوح - و تجلیات انوار
جمال بیمثالت بر اعراش وجود از مشهود و مفقود مستوی - مع ظهور
این فضل اعظم و عنایت اتم اقوم شهادت میدهم که ساحت جلال قدست
از عرفان غیر مقدس بوده و بساط اجلال آنست از ادراک ماسوی منزه
خواهد بود بکینونت خود معروفی و بذاتیت خود موصوف - و چه قدر از
هیاکل عز احدیه که در بیدای هجر و فراقت جان باخته اند - و چه مقدار
از ارواح قدس صمدیه که در صحرای شهود مبهوت گشته اند - بسا عشاق
باکمال طلب و اشتیاق از شعله ملتهبه نار فراق محترق شده و چه بسیار
از احرار که بر جای وصالت جان داده اند - نه ناله وحنین عاشقین بساحت
قدست رسد و نه صیحه و ندبه قاصدین و مشتاقین بمقام قربت دراید -
و چون ابواب عرفان و وصول بآن ذات قدم مسدود و ممنوع شد محض
جود و فضل در هر عهد و عصر آفتاب عنایت خود را از مشرق جود و کرم
بر همه اشیاء مستشرق فرمود - و آن جمال عز احدیه را از مابین بریه خود
منتخب نمود و بخلعت تخصیص مخصوص فرموده لاجل رسالت تا
هدایت فرماید تمام موجودات را بسلسال کوثر بیزوال و تسنیم قدس بے
مثال - تاجمیع ذرات اشیاء از کدورات غفلت و هوی پاک و مقدس شده
بجبروت عز لقا که مقام قدس بقا است درایند و اوست مرآت اولیه و
طراز قدسیه و جلوهٔ غیبیه و کلمه تامه و تمام ظهور و بطون سلطان احدیه -
و جمیع خلق خود را باطاعت او که عین اطاعت الله است مأمور فرموده
تموجات ابحر اسمیه از اراده اش ظاهر و ظهورات یمایم صفتیه از امرش
باهر - و عرفان موجودات و وصف ممکنات از اول لا اول الی آخر لاآخر راجع باین
مقام بوده واحدی را از اینمقام بلند اعلی که مقام عرفان و لقاے آن
شمس احدیت و آفتاب حقیقت است تجاوز و ارتقا ممکن نه - چه که
وصول بغیب لایدرک بالبدیهه محال و ممتنع بوده پس تموجات آن بحر
باطن در ظاهر اینظهور سبحانی مشهود - و اشراقات آنشمس غیب از افق
این طلوع قدس صمدانی من غیر اشاره طالع و ملحوظ - و این کینونات
مشرقه از صبح احدیه را بحجتی ظاهر فرموده که دون آن کینونات مشرقه

© Afnan Library Trust 2017

جزئیات و کلیات ادراک میتواند نمود - که جمیع آنچه در اینعالم وجود بخلعت هستی مزین گشته از پنجاه سال باینطرف ترقی فوق‌العاده نموده - ولی باستثناء بعضی احدی در صدد تحقیق این مسئله برنیامده که تحری حقیقت کند - و جهت کلی و اصلی چنین ترقی سریعه را بفهمد - مسلماً این امر بدیهی و یقینی است که هیچ چیزے دراینعالم اسباب بدون وسیله و سبب و مسبب در حیز وجود موجود نگردد و از کتم عدم بعرصه شهود قدم نگذارد و در پیرایه هستی و نمود جلوه‌گرنشود - چون نظر به بی اسبابی از منه قبل نموده شود البته این عقده منحل گردد - و جهت عدم ترقی و تقدم قرون اولیه باین درجه حالیه منکشف شود - چنانکه امروزه در افواه انام مشهور مابین هر خاص و عام است که " کون در ترقی است" در از منه قبل بسبب عدم موجودگی اسباب احدی را یارای تکلم بچنین کلمه نبود - پس چنانکه آفتاب ظاهری جمیع اشیاء موجودهٔ عالم امکان را بحرارت اشعه و اشراقات انوار ذاتیه خود تربیت مینماید و همه را نمو و ترقی و بالیدگی و برازندگی و حیات و زندگی می بخشد - همینطور بواسطهٔ ظهورات شموس حقیقت که مطالع احدیت ذات مستجمع الصفات آن حقیقت کلیهٔ جامعه آلهیه اند هر کائنی از کائنات خصوصاً جمیع نفوس و ارواح بطراز هستی مزین میگردد - و نمو وترقی و حیات وزندگی بدیع می یابد - پس واضح و مبرهن شد که تقدم و ترقی موجودهٔ عالم امکان بر حسب سنت قدیمه آلهیه بطلوع یک نیر اعظم حقیقت کبری و اشراق شمس طالعه از افق غیب احدیت ذات - یعنی جمال اقدس ابهی است - و الا در کون وامکان قبل ازین ظهور اقدس اعظم - جز حنین وانین زوال و خرابی و تباهی و بربادی زمزمه‌ئی شنیده نمی شد بلکه از هرگوشه و کنارے فریاد وادنیا و وامذهبا بلند بود - و نعرهٔ واویلا و واحسرتا از هر در و دیواری مرتفع - چنانکه گفته اند " گذشته آئینه آیفده است " اگر از تعصب جاهلانه و تقاید کورانه فارغ و آزاد شویم - و بنظر تحقیق و انصاف در کیفیت و چگونگی ظهور مظاهر ادوار قبل تفکر و تدبر نمائیم - و ایام قبل از ظهور آنمظاهر قدسیه را بازمانه ظهور مبارکشان تطبیق و موازنه نمائیم و بسنجیم - البته واضح و مبرهن خواهد شد - که خلق آنزمان قبل از بعثت آن هیاکل مجرده تا بچه اندازه در حضیض جهل و نادانی و دنو و پستی اوهام باطله و همجیت و رذالت و بطالت و ضلالت و اخلاق و عوائد رذیه دنیه افتاده بخصائل حیوانیه و اعمال شنیعه و افعال رذیله شهوانیه شیطانیه گرفتار بودند - و چون بارقه صبح امید بر دمید و آن آفتاب ظهور احدیت از افق غیب لامکان صمدیت طلوع فرمود - چگونه در اندک زمانی آنقوم ذلیل را عزیز ترین عالم ساخت و جهل و نادانی ایشان را بعلم و دانائی تبدیل داد - اهل

سجیه و باوج علیین رسانید و اخلاق ذمیمه و خصائل حیوانیه و اعمال و افعال رذیله شیطانیه شان را بتعلیم و تربیت آلهی باخلاق ربانی وخصائل انسانی وفضائل رحمانی و اعمال و افعال و آداب ملکوتی مبدل فرمود - و هریک را بزیور سجایای آلهی مفتخر و مزین گردانید - و تاج افتخار " کنتم خیرامة اخرجت للناس" را بر تارک هر شریف و وضیع بنهاد - تاآنکه در اندک زمانی هادی امم شدند و بنور عدل و انصاف ماحی ظلمت ظلم و ستم گشتند - نفاق و شقاق را ترک کردند و علم محبت و وفاق را بلند نمودند - و چون آن از منه را بازمانه موجوده - و آن قرون را باین قرن و عصرحاضره تطبیق و موازنه کنیم و بسنجیم - می بینیم که کافهٔ اهل این دور وزمان بجمیع مراتب در شؤنات زندگانی و تعیش و کامرانی وصنعت وحرفت و تسهیلات آفاقیه و آلات و ادوات حربیه - و علوم و کمالات مادیه چنان تقدم و ترقی سریعه مالانهایه نموده اند - که بالبدیهه گوي سبقت را از پیشینیان خود ربوده اند اما چنانکه ظاهر و مشهود است تقدم و ترقی جمیع منحصر در مادیات عالم طبیعت است - چنانکه در اختراعات صنایع بدیعه از جهتی برای تن آسائی و تن پروری و راحت و آسایش زندگاني عالم فانی - و از جهت دیگر براي تدمیر و خرابی و محو و نابود کردن نوع انسانی تقدم و ترقي جسته اند بهمان مقدار بلکه بیشتر وافزونتر ازان در دینیات و روحانیات و معارف و آلهیات تسامح و تساهل و تغافل ورزیده بکلي عقب مانده اند - و بحدي این مرض مهلک مسري عالمگیر شده که هیچ متنفسی را جز استثنائی اعضی سالم و باقی نگذاشته - جمیعاً باین بلاء عقیم و مرض هائل وخیم گرفتارند - در تشخیص حکمای آلهی جهت کلی و سبب اعظم اینگونه گرفتاری همانا بیخبری از اصول دین و معرفت توحید الهي و شناختن حقانیت مظاهر مقدسه و حقیقت عالم اخروی است چون موضوع این رساله دراین سیاق و سباق است لهذا مناسب دانسته که مقدمة در مراتب توحید آنچه معتقد به صمیمی اهل بهاست نگارش نماید و در افتتاح کلام تیمناً و تبرکا از بیانات مبارکه حضرت بهاءالله جل ذکره الاعلی در مدارج توحید که اس اساس دین وآئین آلهی است درج نماید - قوله جل بیانه و عز برهانه -

هوالا بهی الاء بهی

حمد مقدس از عرفان ممکنات و منزه از ادراک مدرکات ملیک عز بیمثالي را سزا ست که لم یزل مقدس از ذکر دون خود بوده و لایزال متعالی از وصف ماسوي خواهد بود - احدي بسموات ذکرش کماهو ینبغی ارتقا نجسته و نفسي

توسط شهدا ۳۰۶
مجموعه مال مبارک ۳۰۷

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

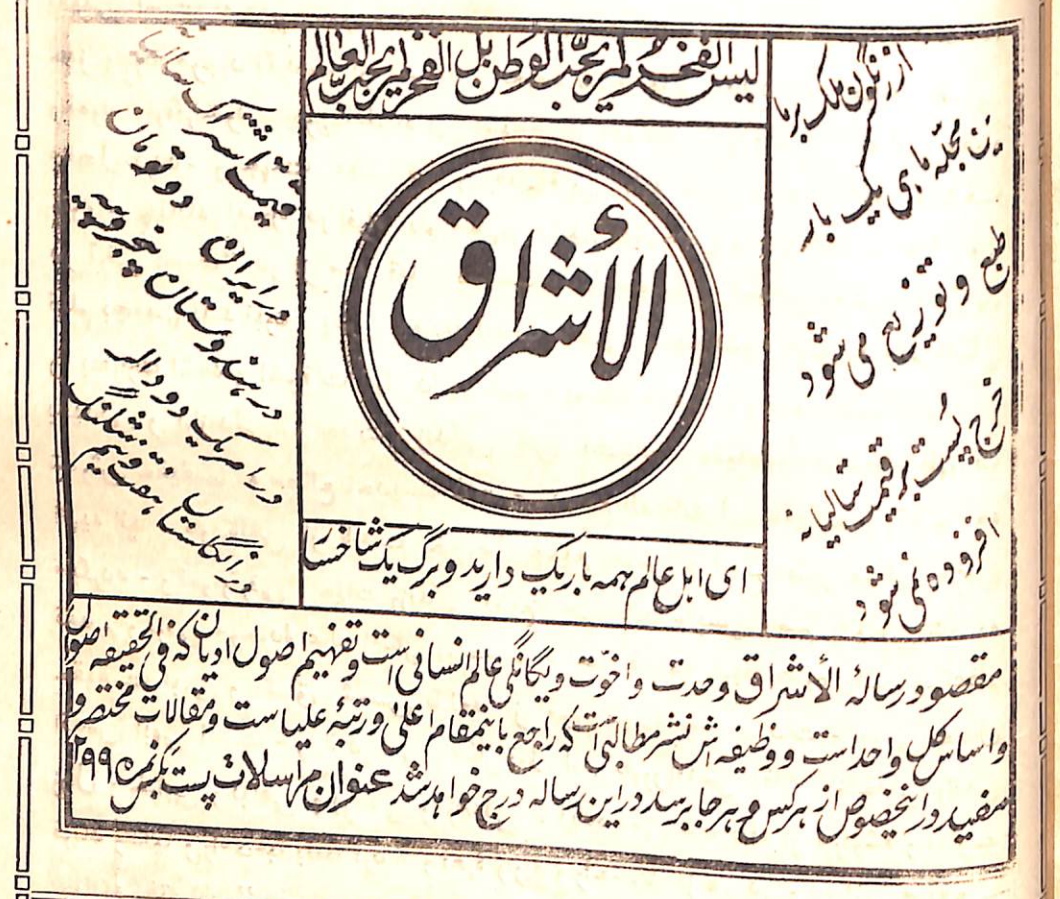

نمبر ۱	ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۳ع	جلد نمبر ۱

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله در این عصر نورانی و قرن سبحانی اشراق افتاب جهانتاب حقیقت ربانی بر حسب اقتضاے ضرورت زمانی و مکانی و استعداد و قابلیت اشیاء موجودهٔ عالم امکانی بالنسبه بقرون و از منه پیش بحد مالانهایه پرتوش جهانگیر گشته و جمیع ذرات کائنات عالم وجود را چنان احاطه نموده که محیر و مندهش عقول است - هر نفسی از عالم و عامی و قاصی و دانی باندک تدبر و تفکر در

THE DAWN.

Vol. I October 1923 No. 2.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly eucourage and gratify the servants of Bahá'u'lláh throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Excerpts from the Kitabul-Aqdas (The Most Holy Book) :—

.....Adorn your heads with the garlands of trustworthiness and fidelity, your hearts with the attire of the Fear of God, your tongues with absolute truthfulness, your bodies with the vesture of courtesy. These are in truth seemly adornings unto the temple of man, if ye be of them that reflect. Cling, O ye people of Baha, to the Cord of Servitude unto God, the True One, for thereby your stations shall be manifest, your names written and preserved, your ranks raised and your memory exalted in the Preserevd Tablet. Thus have We exhorted you in most of Our Epistles and now in tnis, Our Holy Tablet, above which hath beamed the Day-Star of the Laws of the Lord, your God, the Powerful, the All-Wise. *When the ocean of my presence hath ebbed and the book of Origin is ended, turn ye unto him whom the Lord hath purposed, who hath branched from this ancient stock.*

..... Consider the people of the world and the littleness of their mind! They ask for that which is harmful unto them and forsake the thing that profiteth them. They verily are of them that have gone astray. We see men desiring liberty and taking pride therein; they verily are wrapt in grievous ignorance. Liberty endeth in strife and sedition, the flame whereof cannot be extinguished. Thus declareth unto you the Recounter, the All-Knowing. Know ye in truth the example and symbol of liberty is the brute, and it behoveth man to be under laws and regulations that shall guard him from his own ignorance and the harm of the mischief-makers. Verily liberty causeth man to transgress the bounds of courtesy and dignity and maketh of him one of them that are of low degree. Regard all creatures as sheep that are in need of a *shepherd* who will guard and watch over them; this is verily the truth, the undoubted truth. We approve of liberty on some occassions and disapprove of it on others and we verily are the Omniscient, All-knowing. Say, to have liberty is to observe My Commandments, if ye be of them that perceive. Should men follow that which we have revealed unto them from the Heavens of Divine Revelation, they would of a certainty attain unto absolute freedom. Well is it with him that hath known the purpose of God in that which hath been revealed from the Heavens of His Holly Will that transcen-

© Afnan Library Trust 2017

deth all mankind. Say the liberty that profiteth you is naught but servitude to God, the True One, and whoso hath tasted the sweetness thereof, he surely will barter it not for the dominion of heaven and earth.

..... Consort with all religions with amity and concord, that they may inhale from you the sweet fragrance of God. Beware lest amidst men the flame of foolish ignorance overpower you. All things proceed from God and unto Him they return. He is the source of all things and in Him all things are ended.

———:o:———

'Abd'ul-Baha at Oxford.

'Abd'ul-Baha addressed a large and deeply interested audience at Manchester College, Oxford on December 31 (1912). The persian leader spoke in his native tongue, Mirza Ahmed Sohrab interpreting. Principal Estlin Carpenter presided, and introduced the speaker by saying that they owed the honour and pleasure of meeting 'Abd'ul-Baha to their revered friend Dr, Cheyne, who was deeply interested in the Bahái teaching. The movement sprang up during the middle century in Persia, with the advent of a young Mohammadan who took to himself the title of the Bab (meaning door or gate through which men could arrive at the knowledge of Truth (or God), and who commenced teaching in Persia in the year 1844. The purity of his character, the nobility of his words, aroused great enthusiasm. He was, however subjected to great hostility by the authorities, who secured his arrest and imprisonment, and he was finally executed in 1850. But the movement went on, and the writings of the Bab, which had been copious, were widely read. The movement has been brought into India, Europe, and the United States. It does not seek to creat a new sect, but to inspire all sects with a deep fundamental love. The Late Dr. Jowett once said to him that he had been so deeply impressed with the teachings, and character of the Bab that he thought Bàbism, as the present movement was then known might become the greatest religious movement since the birth of Christ.

Extract from "the Christian Common Wealth" Jan. 22 1913.

———:o:———

The Bahai Movement.

A paper read by Shoghi Effendi at Oxford.

(Continned from 1st issue.)

It was in the year 1844 towards the middle of the 19th century, 'a century of revolution—revolution in Government, revolution in the material conditions and circumstances of life, and revolution in knowledge and in mental outlook' that still another revolution in religious ideas and conceptions was introduced in the city of Shìráz by a young scion of the house of the Prophet of Islam, 'Ali Muhammad by name, who appeared heralding the advent of "Him who shall usher in a new and golden age" and, with religion as his lever effect peacefully and

steadily the regeneration of mankind. The century which witnessed the birth of such a movement was indeed a most remarkable one.

But brilliant as the whole century was, yet the decade in which the movement was born was one of the darkest yet the most potent and significant of all. The years 1840 to 1850 were years of great political upheaval that convulsed the whole of Central Europe signalising the rising spirit of liberalism and of nationality that had been so long kept in check by the reactionery dictators of Europe, the sovereigns of the Holy Alliance. And not only was the decade politically an agitated one but it was also socially a result of the failure of the Chartist movement a period of restlessness and disillusionment. At such a time this young Persian Seer appeared in the very heart of the Orient, the home of world religions and in the native land of Zoroaster, whose religion the Orientalist James Dormesteter, describes as' the last reflex of the ideas which prevailed in Toran during five centuries which preceded and the seven which followed the Birth of Christ, a period which gave to the world the Gospels, the Talmud and the Quran exerting much influence on each of the Movements which produced or proceeded from those three books, lending much to the Rabbis, and much to Muhammad.

Nor was the East, and particularly Persia in a state of peace and harmony, though its unrest was of a different character. Wrapped in the gloom of denominational, sectarian, racial, and social fanaticism, the whole land afforded a scene of a most deplorable nature. It is no exaggeration to state that if by some unfortunate mishap a Jew's garment brushed that of a Muhammadan the latter would immediately discard, nay destroy it, deemig it polluted, Similarly the Muslim, far from drinking from a cup that had touched the lips of the Nazarene, would, regarding it defiled, smash it to pieces.

In the midst of such circumstances, abroad and at home, this young Siyyid 'Ali Muhammad who was born on 20th of October 1819 declared his mission. His father, a wool-merchant in Shíráz, died during his infancy and the child was brought up under the care of his maternal uncle. Destined as he was originally for commercial pursuits, his early youth was spent in partnership with his uncle at Shiraz after which he independsntly conducted business in the town of Bushire, on the Persian Gulf. But trade and commerce were not in keeping with his thoughts and nature which were given from the very beginning to religious meditation, and pious devotion. He spent therefore, the main part of his life prior to the declaration of his mission, in religious pursuits, in prayer, and in contemplation. His extreme piety and virtue, his liberal ideas, the charm of his manner, the beauty of his person, the sweetness of his disposition, and the eloquence of his words kindled a spirit of devotion in the hearts of his entourage; and when on May 23rd 1844 he laid claim to be the *Bab* meaning 'gate', the 'forerunner' of him who should purify the perverted religions and sects of his time from fanaticism, and establish the promised era of peace, and of freedom, it was felt by those whose conduct was the very negation of such ideals that the death-knell of their supremacy was being sounded. The young prophet, appearing among people predominantly Islamic in faith, started with the Quran

© Afnan Library Trust 2017

in his hand, to denounce the life, the conduct, the precepts, and even the dogmas of the corrupt clergy which he asserted and proved to be in flagrant contradiction to the Book. He preached a cause that was subversive to the interests of the notorious leaders of Islam but not to the pristine teachings of Islam itself. Soon after his declaration, when he under-took the pilgrimage to Mecca, the few yet zealous fallowers he had left behind started to arouse the masses from their lethargy. Thirsty souls who for years had chafed under the baleful influence of an orthodox clergy began to read his writing, and that in the uttermost secrecy, for the alarmed body of the Ulamas, Mullas, Siyyids, and Mujtahids wre beginning to incite the Government to come to their aid in their campaign of suppression. On his return from pilgrimage, his cause which had already advanced rapidly, was given a fresh impetus and this made the problem of quenching its fire imperative and extremely difficult. He was arrested, summoned before councils, interrogated, cross—examined, threatened, humiliated, bestinadoed, and after a period of confinement in the citadels of Maku, and Chihria he was suspended in the public square of Tabriz and made the target of two volleys of bullets. To the clergy and the Government, it seemed the extinction of this threatening fire; but the martyring of a Siyyid. of the lineage of the prophet while inspiring the few votaries of the faith with a new ardour and courage, attracted the attention of the whole country and gave the faith a much greater publicity. Meanwhile a grave incident took place which afforded a fresh opportunity to the clergy, to press their demand to suppliment the martyrdorn of the leader with the extirmination of his followers, precipitating that period of persecution which the history of the Movement so remarkably exhibits.

(*To be continued.*)

———:o:———

NOTES AND NEWS.

We are glad to announce the publication of Dr. Esslemont's most interesting book *Baha-u-llah and The New Era* published by Messrs. George Allen and Union Ltd., of London. Its price is 8s. 6d. net. The publication is approvad by the National Bahai Assembly of England.

It contains many useful and instructive informations concerning the history of the Bahai movement and its teachings. The book was partly revised by Abdul Baha and has been wholly revised by Shoghi Effendi the Guardian of the Cause, who writes to the author—"Your book, I am sure, is the finest presentation that has so far been given of the Cause, and I am confident that it will arouse immense interest." The aim of the book is set out by the author himself in the first chapter in the following words—"The endeavour in the following chapters will be to set forth, as far as possible, fairly and without prejudice, the salient features of the history and more especially of the teachings of the Bahai movement, so that readers may be enabled to form an intelligent judgment as to their importance, and perhaps be induced to search into the subject more deeply for themselves.

Search after truth, however, important though it be, is not the whole aim and end of life. The truth is no dead thing to be placed in a meuseum when found to be labelled, classified, catalogned, exhibited and left there, dry and sterile. It is something vital which must take root in men's hearts and bear fruit in their lives ere they reap the full reward of their search.

The real object, therefore, in spreading the knowledge of a prophetic revelation is that those who become convinced of its truth may proceed to practise its principles, to "lead the life" and diffuse the glad tidings, thus hastening the advent of that blessed day when God's Will shall be done on earth as it is in Heaven."

We heartily congratulate the learned author for the great success with which he has attained the above aim.

In the preface the author in his usual interesting style tells us how he came to cocecive the idea of writing the book while at Haifa in the blessed presence of the Beloved Master. He divides the book into fifteen chapters. The first chapter entitled "*The glad tidings*" describes the great changes that have taken place in the outlook of the world during the latter half of the last century and the early part of the present century. It delineates beautifully how "the old principles of materialism and self interest, the old sectarian and patriotic prejudices and animosities, are perishing, discredited, amiost the ruins they have wrought, and in all hands we see signs of a new spirit of faith, of brotherhood, of internationalism, that is bursting the old bonds and over-running the old boundaries." The following four chapters briefly deal with the history of the Bahai movement narrating shortly the lives of the Bàb, Baháu'llah and 'Abd'ul Baha,' quoting numerous passages, all appropriate to the context, from vrious Bahai literature especially from the writings of Baha-'u'-llah and 'Abd'ul Baha. In the remaining pages the author discusses the teachings of Bahai religion particularly the various practical solutions that it presents to the distracted world of many difficult problems of highly complex social and political life of the new age; such as the economic problem, the amelioration of the condition of the proletariates, position of women in society and their education, treatment of criminals, solution of international problems. the establishment of the most great peace, the total abolition of warfare, and so forth.

———:o:———

DR. ESSLEMONT WRITES:—

One of our Bournmonth Group (Sister Grace Challis) has lately started a nursing home at "Ferndown Lodge", West Moors, Dorset, and is having regular weekly Bahai meetings there, so that is a new Bahai centre which I hope will soon become active and influential.

———:o:———

© Afnan Library Trust 2017

"We learned with profound sorrow from a letter lately received from the Kenosha Assembly of Bahais the passing into the Eternal Kingdom of Glory on High of our dearly beloved sisters Mrs. Caroline Debruin on September 4th and Mrs. Rieke Jurgens on August 27th. We convey our heartfelt sympathy to the bereaved relatives of the deceased.

On the question of *Life after death* Baha-u-llah teaches us:—

"Blesssing be upon the spirit that departs from the body purified from the doubts and superstitions of the nations. Verily it moves in the atmosphere of God's Holy will and enters into the Supreme Paradise. All the angels of the Supreme Paradise attend and surround it, and it will have fellowship with all the prophets of God and His Saints, and speak with them, and tell them what happened to it in the Cause of God, the Lord of the Universe. If any one could realise what hath been ordained in the Kingdom of God, the Lord of the Throne and of dust, he would immediately yearn with a great longing for that immutable, exalted, holy and glorious station."

———:o:———

I am going away but you must arise to serve the Word of God! Your hearts must be pure and your intentions sincere in order that you may become recepients of the Divine Bestowals.

(*From a talk of Abdul Baha to the Friends.*)

———:o:———

Letter from Haifa.

The Baha'i Spritual Assembly.

1st Shahru'l-' Izzat, 80.

Haifa, Palestine.

Allah-u-Abha. 8th September 1923.

Brothers aud Sisters in His Love,

In full sympathy with the many thousands of people who have been suffering as a result of the many calamities that befall the world may we not put on the arms of Service with more pregnant resolutions fixing our mind and thught on the following words of the Beloved Master, 'Abdu'l-Baha:—

"The earth can be made a Paradise! Let all the servants of God ever strive that such a great happiness may secure to the world of humanity".

Thanks to the activities of the devoted friends the light of Baha is shining from practically every part of the world. You probably

© Afnan Library Trust 2017

have noticed from our circular letters that the Constantinople Spritual Assembly have been silent for some months owing to the political changes that have been taking place in that region. Now that things are taking their normal course they have resumed their activities and hope to acheive great results. Their last letter speaks very highly of the progress of the Cause in Caucasus. The crying need for more teachers, the letter continues, is being heard from every corner in caucasus and the Baku Spritual Assembly are doing their utmost to meet the situation.

A letter from Cairo dated August 1923 states that the students of Al-Azhar, the great Moslem University in that City. are becoming interested in the Movement and many of them attend Baha'i meetings and love to hear the Principles discussed.

A letter from Ganjah, Azarbayjan Republic reads as follows:—

The Baha'i Movement is the general topic of the day! the priest do their best to persuade people not to listen to the Baha'is maintaining that the promised one is still hidden in the imaginary city of "Jabulqa". This preaching from the pulpits has added the more to the interest of the seekers after truth and consequently many souls are being guided,

From Moscow. the second capital of the Russian Empire, we come to receivc an inspiring letter about the rapid progress of the Cause of God. Jinab-i-Agha Syyid Mehdi Gulpayagani has visited many of the principal towns and cities of central Russia and has been able to acquaint leading men with the precepts of the Divine Dispensation. An extract of his letter reads thus:— For sometimes the ill-wishers of the Cause, mostly Persian fanatics, have been intriguing against the friends. Consequently we experienced great difficulties such as the suspension of Khurshid-i-Khavar, the attempt to confiscate Baha'i books in Ishqabad and Merv etc. & etc. The Spiriture Assembly decided that the writer should take steps in mitigating these difficulties by acquainting the central Government with the Principles of the Cause and consequently I took a trip to Tashkand where I came in touch with a good number of the leading men who are influential in Moscow. In one of the meetings where some of the noted professors as well as leading men from Moscow were present the audience were much impressed and one of the honourable gentlemen present promised to help the Baha'i Cause when occasion arises. He fulfilled his promise and when at Moscow he rendered every assistance and introducad me to the Soviet Government Authorities.

'I had a reception wherever I went. Some interviews lasted over an hour and half and it was proved to all that the Baha'i Movement is come for the purpose of liberating men from all that restricts tru

human freedom and that the hands of the clergy can have no play in the destiny of its followers. Finally the Authorities gave every assurance that the Baha'is will no more be interfered in their activities and that every assistance will be given for the establishment of Baha'i institutions in all Russian territories- Since my arrival at Moscow two meetings are held weekly: Mondays and Fridays. A few days ago an interesting meeting was organised where the successor of Tolstoi together with other students of the same school of thought were present. They were deeply interested and many of them come to the meeting regularly'.

In the 19th letter from Himmat-Abad, Persia we read that the Committees-National Fund, Unity, Reception for men and women, Moral Philosophy-are fully active and are busy with the spread of the Teachings.

The 128th circular letter from Isfahan is just received it gives a full description about the field of service covered by the different committees and associations there. There is a bright prospect for Isfahan owing to the fact that the Spritual Assembly study the situation analytically and therefore able to give the Message in accordance with the exigencies of the time. There are certain fanatic forces with which they have to face notably the priest and the 'Ulemas but the more they meet opposition the greater they feel inspired in the discharge of their duties.

We acknowledge receipt of the New York Spritual Assembty letter with thanks and appreciation. We pray to God that He may strengthen us all to be true servants of the Canse that we may all arise with one spirit and make the world paradise. Mrs. Morten is now with us; her accounts about the activities of the friends in America has brought us a new joy and happiness.

Professor Shirazi and his wife left for India with the earnest desire to serve the Cause hoping to make preparations for another All-India Baha'i Convention. May God bless all such activities.

May we end our letter with the good news that the health of the beloved Guardian of the Cause, Shoghi Effendi, is very good and he is pleased to receive the glad tidings about the progress of the Cause in different centres.

Waiting for your good news.

Yours lovingly,
(Sd.) Mirza Badi' Bushru'i,
Secretary,
The Baha'i Spritual Assembly.

———:o:———

© Afnan Library Trust 2017

လူသည်တွေဝါဒီမှာအနှစ်တွေကိုကောနိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်ဖြူပြုရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အဘျှင်မဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'U'LLAH.

ဤဖက်ဝင်းသတင်းစာကို။ ဖြန့်ချိနိုင်ငံနေ။ဘဟာဒိတို့။သာသနာတော်။ဗဟာဖွဲ့လေ-ရူဟာနိုင်အသင်း က။ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စတဖာရူဖီ။
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာနံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299.
Rangoon.

အိုလောကီသူလောကီသား လူအပေါင်းဘို့။သင်ဘို့သည်။ သစ်ပင်တပင် တည်းမှ သီးပွင့်သေစေသစ်သီးများနှင့်။ အကိုင်းဘကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်လေသော အခွက်များပင် ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအုလ္လာဟ်၊အခွင့်ဖြတ် မိန့်ဆော်မူ၏။

အခန်းနံပါတ်
ဖြန့်ဖြာပြည်နှံ့ခြင်းအိုင်ယာပြည်မျှား။
၁၂လ။ ၆၅။
အိမ်ရာနံ။ ၁၂လ။
၂-ထူမန်။
အဓေရိုက်။
၁၂-လ။ ၂-ဒေးလ။
အခန်းလုံးပြည်။
၁၂လ။ ၇၂၀၆လင်။
အေဂျင်စီနှင့်ပါလက်စတိုင်ပြည်မျှား။
ကိုရွှတ်ခ္ခ။ ၅၀၆။
တစေ့ပင်ဝယ်ယူခြင်း။
စာတိုက်အခ အငြိမ်း။

ADDRESS.
S. M. ROEMI.
No. 2-B. 41st Street,
RANGOON.

ပဋ္ဌမတွဲ။ ၁၉၂၃-ခု။ အောက်တိုဘာလ။ နံပါတ် ၂။

ရောဂါခြည်းကပ်ဖြစ်ပွားမှုသည်ဟူသောဝတ်တရားအကြောင်းမှာတကယ်လိုအပ်ချက်ရှိနေကြသောပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်အာရုံစိုက်ခြင်း။ ဩဇာအာဏာရှင်ဟူ၍။ ဘုရားခရစ်တော်ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသောသားသမီးတော်ဖြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းတည်းနှင့်တကျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောစေတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သော အကြောင်းများကိုခရားသွားရှိ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး၊ငွေး တိတရားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍အချုပ်ရေသားသောအချက်များကို။ ညီသည့်အရပ်နှင့် ညှိသုံးထံကဖြစ်စေ၊အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ၎င်တွက် ခြင်းငှါ ရှိခဲ့ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရပိမ့် ညီ။ ယေဘုယျတော်ဝတ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ငွေးမှတပါးအရိုးရင်းပြည့်အုပ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ၊ ပြီခရေးရာပွဲများတွင်၊ ပါဝင် အသိုးသိမ်းဘဏ်သားများက ကိုယ်အချင်းချင်းမှတ်ခေတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆို လေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

လောကီနှင့်လောကုတ္တရာ။

ယေဘုယျအားဖြင့်။ အသီးအသီးဘာသာ ဆီးကပ်မှီဝဲလျက်ရှိကြသော လူခပ်သိမ်းကုန်းတို့သည်။လောကနှင့်ထိုလောကတွင်ရှိ။ မိမိတို့သုံးစွဲစိုးပိုင်နေကြသောအရပ်ရပ် အသုံးအဆောင်များ။ ဥစ္စာနေ။ စည်းစိမ်များနှင့်။ မယားသားဘွဲ့များအပေါင်းတို့ကို။ယူတ်ညှံ့သောအရာများဟု။သဘောထားကြ၍။စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာကြလေသည်။သို့ရာတွင်။ ၎င်းသဘောနှင့်အယူဝါဒသည်။ မည်မျှလောက်ဖြောင့်မှန်၍။ စွဲလမ်းထိုက်သင့်ကြောင်းကိုစေ့စပ်စွာစစ်ဆေးသဖြင့်။မုချသိမြင်ရသည်ကား။ ထိုအရာများသည်။ မိမိတို့နဂိုရ်ဇာတိရင်းဌပင်။အလျှင်းယူတ်ညှံ့ကြသည်မဟုတ်။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်လည်းမဖြစ်နိုင်ကုန်။ အသီးအသီးအရာတို့သည်။ မွေတာဘာဝအလိုက်။အရာတခုလျှင်။ အကျိုးတမျိုးစီပင်။ထိုအရာအတွင်းတွင်၌။ ခြားနားပိုင်းခြားစွာ။သိုမှီသိုဝှက်လျက်ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးရှိချေ၏။

ဘာသာအပေါင်းတို့အနက်။အချို့သောအသင်းသားများအယူရှိကြသည်မှာ။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသော အရာခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ မိမိတို့ကုသိုလ်ကံနှင့်အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ကိုယ်အလိုအလျှောက်။ ဓာတ်သဘာဝ။ဖြစ်ထွန်းဖြစ်ပွါးလာခဲ့ကြသည်။ ထိုအရာများကို။ (အခြားသောဘာသာများ အယူရှိကြသည်အတိုင်း။) ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်တပါးမျှမရှိနိုင်သည်ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။

သို့ရာတွင်။မှန်ကန်စွာသောအယူဝါဒအတိုင်း။ ဒိဋ္ဌဘွေမြင်ရသောအရာများနှင့်မရှုမမြင်နိုင်သောအရာ။ ဟူသမျှ။ဥဿုံအလုံးစုံတို့ကို။ မတည်မရှိခြင်းဘဝမှ။ဖြစ်ရှိခြင်းဘဝသို့ပေါ်ထင်လာရအောင်။ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်မြတ်တပါး။တဆူတည်းဖြစ်သောမြတ်စွါဘုရားသခင်။အစိန္တေယျ။အပွမေယျ။အနန္တ။ဂုဏ်တော်တန်ခိုးတော်အပေါင်းနှင့်။ အဘိုင်းမသီ။ ကျေးဇူးတော်များနှင့်တကွ။ ပြည့်စုံစွာရှိတော်မူ၏။ထိုအရှင်မြတ်သည်။ကိုယ်တော်၏သဗ္ဗညု။ သယမ္ဘူ။တရွှေညာဏ်တော်နှင့်။ဇာတိရင်းဖြစ်သော။အတိုင်းမသီဂုဏ်တော်။တန်ခိုးတော်နှင့်အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။အသီးသီးအရာများကို။ ဤမျှလောက်ပြည့်စုံစွာပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူထားလိုက်သည်ဆိုသော်။အရာတခုလျှင်။ထူးခြားပိုင်းခြားစွာသောအကျိုးကျေးဇူးတမျိုးစီနှင့်။ အကျိုးအကြောင်း။ နိမိတ်လက္ခဏာ။ပုံသဏ္ဌာန်တမျိုးစီပင်။ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူထားလေသည်။ကိုယ်တော်။အရှင်မြတ်။ ၏ဂုဏ်တော်တန်ခိုးတော်များနှင့်။

တဆူတပါးတည်း ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို။ ထိုအရာများအသီးအသီး အလုံးစုံတို့သည်။ ထင်ရှားစွာညွှန်ပြကြလေသည်။သို့ရာတွင်။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရားသခင်။ဒီမံတော်မူထားလိုက်သောစည်းကမ်းဥပဒေအရာ။မည်သည့်အရာတစုံတခုကိုမဆို။ ထိုအရာနှင့်သက်ဆိုင်။ သင့်လျော်စွာသောနေရာ၌နေရာကျသုံးစွဲကြရမည်မှသာလျှင်။ ထိုအရာ၌ သိုဝှက်လျက်ရှိသော။ ၎င်းပြင်ဇာတိရင်းဖြစ်သောနိမိတ်လက္ခဏာ။ အကျိုးအကြောင်းနှင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးများ။ အလုံးစုံတို့သည်။ အကုန်အစင်။ ပြည့်စုံစွာပေါ်ထွန်းသင်ရှားလာနိုင်သည်။၏အကြောင်းမှတပါး။ အကယ်၍။အသုံးချထိုက်သောနေရာကို။ သိသတ်ခြင်းမရှိဘဲ။ နေရာကွဲထွဲ၍။ မသုံးစွဲထိုက်သောနေရာ၌။ အသုံးပြုရသည်ရှိခဲ့ပါမူ။ ၏ကဲ့သို့နေရာကွဲထွဲရွှေ့ပြောင်း၍။ အသုံးချရသောကြောင့်။ ဧကန်စင်စစ်။ထိုအရာသည်။ မိမိနဂိုရ်ဇာတိရင်းပါရှိသော။ ဂုဏ်ကျေးဇူး။အကျိုးအကြောင်းနှင့်နိမိတ်လက္ခဏာများကို။အလျှင်း။မထင်ရှားစေနိုင်သည်အပြင်။ ၎င်းအရာနှင့်မညီမညွတ်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကြောင်းများကိုသာ။ပေါ်ထင်စေ၍။အကျိုးယူတ်လျှော့စေသဖြင့်။အလုံးစုံဖျက်ဆီးတတ်ပေ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ သဗ္ဗညုသယမ္ဘူ။တရွှေညာဏ်တော်နှင့်တကွ ကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော။ နမျှီ။ဘမန်တော်။ မွေရာဇာ။ဗုဒ္ဓ။အရှင်မြတ်တို့သည်။မနုဿလူသတ္တဝါမျိုး၏သတိချွတ်ယွင်းခြင်းနှင့်မှါးယွင်းတတ်ခြင်းအထုပ္ပတ္တိတို့ကိုအကြွင်းမဲ့သိမြင်တော်မူကြသောကြောင့်။ သက်သက်ကြင်နာဂရုဏာနှင့်ကျေးဇူးတော်မစတော်မူခြင်းအားဖြင့်။အာဏာဒေသနာတည်းဟူသော။အရာခပ်သိမ်းကုန်အပေါင်းတို့ကို။ ထိုအရာနှင့်သက်ဆိုင်ရာနေရာ၌။ နေရာကျအသုံးချတို့ရာညွှန်ပြသော။တရားတော်နည်းဥပဒေများကိုလည်းကောင်း။ ပညတ်ဒေသနာတည်းဟူသော။ အရာဟူသမျှအလုံးစုံတို့ကို။ ၎င်းအရာနှင့်မသင့်လျှော်သောနေရာ၌အလွဲသုံးစွဲခြင်း မပြုအပ်သောပညတ်တရားတော်နည်းဥပဒေများကိုလည်းကောင်း။အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းတော်မူထားကြ၍။လူသတ္တဝါခပ်သိမ်းကုန်တို့အား။သွန်သင်ပြသတော်မူကြကုန်၏။

သို့ရာတွင်။ မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ ဖြစ်မြဲအစည်မွေတာဘာဝအလိုက်။ ထိုမြင့်မြတ်သော တရားများကို။ ပိုင်းခြားထားလေသော။ သာသနာတော်တက်ကပ်ကာလတိုင်အောင်သာ။အမြတ်တနိုးပြုကျင့်စောင့်လိုက်နာကြကုန်၏။ကာလကြာရှည်၍သါသနာတော်ဆုပ်ကပ်ရောက်လေသေါအခါ။တရွှေ့ရွှေ့။တစတစ။ အသီအမြင်ယူတ်လျှော့လာသဖြင့်။ ငါးပါးသောကွယ်ပျောက်ခြင်း၏လေဘွေလေမုန်တိုင်း၌ကျရောက်လျက်။ဘုရားမှန်။ တရားမှန်။ သင်္ဃာမှန်ကို။တခါတည်းကုန်စင်အောင်လက်လွှတ်ကြ၍။ ကိုယ်စိတ်ဆွဲရာအရာဘက်သို့ လိုက်သွားတတ်ကြကုန်၏။ လောဘ။တဏှာနှင့်မောဟ၏မှောင်အတိကျသော အဝိဇ္ဇာဖုံးလွှမ်းခြင်း ညည့်သည်

© Afnan Library Trust 2017

ဖြစ်၌။ ယုတ်ညံ့ဆိုးသွမ်း၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာဟုအဓွန့်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အမှန်ဆိုသည်မှာ အရာခပ်သိမ်းကုန် အပေါင်းဟု်သည်။ မြတ်စွာဘုရား သခင် ရွှေညာဏ်တော်နှင့် တန်ခိုးတော်များလက်တော်ဖြင့်။ ထိုအရာများအတို့ အလိုဌာဂိုင်းခြား၍။ အဘည်ပြုပြဋ္ဌာန်းတော်မူထားလျက်ရှိသော ဥပဒေနှင့်အညီ။ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ အသီးအသီး သက်ဆိုင်ရာနေရာ၌။ လွန်မင်းစွာသန့်ရှင်းကောင်းမြတ်လှချေ၏။ နေရာကျမသုံးစွဲတော်သော သူများလက်သို့ ကျရောက်လေသောအခါမှာသာနေရာစွန့်ပြောင်း၏။ အလွဲသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ယုတ်ညံ့ခြင်းနှင့် ဆိုးသွမ်းခြင်းအနေအဖြစ်သို့ကျရောက်လျက်၍ ရှောင်ဖယ်ဖြစ်တော်၏။

ယခုလိုနေရာကျသုံးစွဲနိုင်ခြင်းသည်တို့သည်။ လူသတ္တဝါအပေါင်းဟူ၍ နဂိုရိုးဖာတိရင်းပါလာခြင်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘုရားသခင်၏ ခွန်အားတော်ကြီးမားခြင်းကြောင့်။ ကြွလာတော်မူသော အလင်းတော်ရောင်ခြည်တော်ကြောင့်။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကြီးကျယ်ပြန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကြီးမားခြင်းကြောင့်။ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကြီးကြောင့်။ ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်တော်ကြီးကြောင့်။ ဖြစ်ပြောက်လာနိုင်သတည်း။ ဂုဏ်ရည်ထူးကြီးမြတ်ခြင်းတို့ကို။ ဝေနေယျ လူ သတ္တဝါမျိုးဟု အမှတ် ပြုသဖြင့်။ ခြေလေးချောင်းတိရိစ္ဆာန်မျိုးမှပိုင်းခြား၍။ သိဖြင်နှားလည်နိုင်ကြသောကြောင့်။

ဘဟာအိ၊ အမေးအဖြေကျမ်း။

အမေးနံပါတ် ၁၅။

(အမေး) အသီးသီးဘာသာတို့၌။ အိမာနေ-မွတ်ဂျ-မလိန်နှင့်-အိမာနေ-မိဖွဟတ်စွာလိ-စသောအယူဝါဒဖြို့သည်အတိုင်း။ ဘဟာဒိ-ဘာသာ၌အလွဲသုံးစွဲခြင်းမရှိသော်လည်း ကောင်း။ အထက်ဘာသာဟောင်းများကိုလည်းကောင်း။ ၎င်းတို့ သာဟောင်းများ ကိုးကွယ်ကြသော-နမ္ဗို-ဘမနိတော်-ဗုဒ္ဓအရှင်တို့နှင့်။ ထိုသူတို့ ရွက်ဆောင် လာခဲ့ကြသောကျမ်းစာများကိုလည်းကောင်း။ သံဃရာ-အာဒေရာတို့။ နောက်ဆုံးသော ကေယာဓဟတို့။ နေ့ရက်ကိုလည်းကောင်း။ အတယ်သို့အယူရှိကြပါသနည်း။

(အဖြေ) ဘဟာအိ-ဘာသာအယူဝါဒအတိုင်း။

(၁) ပဌမအဓိဋ္ဌာန်မှာ-ဤလောကနှင့် ၎င်းနှင့်ရှိသော အရာခပ်သိမ်းတို့သည်။ မိမိတို့ ဖျောက်ဖျက်ခံလေ အကြောင်း။ ကုသိုလ်ကံကြောင့်-ဓါတ်သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပွားလာကြသည် မဟုတ်။ ထိုသူတို့ ကိုပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်တော်မြတ်ရှိ၏။

လည်း။ ရှုပ်တရုက်နှံ့ပြားလာသဖြင့်။ တလောကလုံးအုပ်စိုးလေသောအခါ။ လောကီသားဥာဏ်အလုံးစုံဝင်သည်။ စိတ်ထင်ရာအရာများကိုသာ။ စွဲလမ်းလျက်။ ခပတ်ကိုးကွယ်ကြသဖြင့်။ ဂိုဂ်ဂီးဂဏာအသင်းပေါင်းများစွာခွဲစိတ်နေကြကုန်သတည်း။ ဒိဒ္ဓိအစွဲအတွေကိုယ်။ ငါတည်းပဟူသောမာနကိုလည်းကောင်း။ သားမယားနှင့်။ ဥစ္စာဓနနှင့်အရပ်ရပ်။ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကိုသည်းကောင်း။ လွန်မင်းစွာနှစ်သက် မြတ်နိုးကြ၍ဘဝ မကင်းစင်တွယ်တတ်ကြကုန်သတည်း။

ယင်းကဲ့သို့အတိုင်းကြောက်မက်တွယ်သောအခါ။ မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းဟူ၍ မှာ။ နဂိုရိုးဖာတိရင်းပါလာသောအသိအမြင်၏ အလင်းရောင်ခြည်ကွယ်ပျောက်လေသောကြောင့်။ လောကုတ္တရာအသုံးစုံကင်းမဲ့လျက်။ လောကီသပ်းသက်သက်ဖြစ်ကြပျက်။ မိမိဘုန်းအရှိတ္တိကနှင့်ဗာဟိရ။ ကာယဟုတနာ။ ခြောက်ပါးသောအာရုံများကို လည်းကောင်း။ လောကီ။ လောကဓာတ်၌မျက်မှောက်ပြုရသော အရာခပ်သိမ်းကုန် အပေါင်းဟု်ကိုလည်းကောင်း။ အရပ်ရပ်အရာများကို။ အစဉ်မပြတ်ဘဝဘဝအလိုက် သက်ဆိုင်ရာ နေရာ၌ပင်။ အသုံးမချနိုင်ကြဘဲ။ ၎င်းအရာများနှင့်ဆန့်ကျင်၍။ ကွဲလွဲသောနေရာ၌သာ။ အလွဲအသုံးပြုတတ်ကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မွန်စက်တရား။ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော်များကိုပင်။ အစဉ်ဘစိုက်ဖြောင့်မှန်စွာသောအနှက် အဓိပ္ပါယ်မပြနိုင်ကြဘဲ။ မိမိသို့မစုံမလင်ချို့တဲ့လျသော ဥာဏ်ပညာနှင့်အလိုသ အောများအတိုင်း။ ကွဲလွဲမှောက်လှန်သဖြင့်။ အနှက်အဓိပ္ပါယ်များကောက်ယူရေး မှတ်ထားကြလေသည်။

ထိုသို့ကြောက်မက်ဖွယ်လျသော။ ကပ်ကာလကိုမျှော်ဖြင်၍။ အသီးအသီး ကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသောမွန်ဘုရား။ အရှင်မြတ်ဘုရားသည်။ မနုဿလူသတ္တဝါ အပေါင်းဟု်၌။ ဘုရားမှန်။ တရားမှန်။ သင်္ဃာမှန်တက်သို့မျက်နှာပြု၍။ ဆည်းကပ်နိုးကွယ်ခြင်းမှ။ ဘီးတရားဖိတ်ပင်စေတော်မသေပဟူသမျှအရာ ဥာဏ်အလုံးစုံဝင်သို့ကို။ စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသဖြင့်။ ထိုအရာများကိုပင်။ ယုတ်ညံ့သောအရာများဟူ။ စီရင်တော်မူကြကုန်၏။ ယင်းသို့စီရင်ချက်ချရာ၌။ ထိုအရာများသည် နဂိုရိုးဖာတိရင်းဖြင့်။ ယုတ်ညံ့ကြသည်ဟူ။ သတော်ထား၍ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင်ထိုအရာများကို။ ပဌမကတိအသုံးပြုအပ်သည့်နေရာ၌။ အသုံးမချကြဘဲ။ သက်ဆိုင်ရာနေရာမှကွဲလွဲ၍အလွဲသုံးစွဲရသောကြောင့်။ နဂိုရိုးရင်းကောင်းမြတ်သောအရာကို။ ကျွန်ုပ်ဝန်ခံသည်။ ယုတ်ညံ့စေဖြင့် စက်ဆုပ်၍ ရှုဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ် ဟုက်ဆီး ကြလေသော အကြောင်းကိုသာ။ မြွက်ဆိုလိုသည်ဟုသတော်ရှိကုန်သည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍။ ယခုအရပ်ရပ်ရှင်းလင်းစွာရေးသားလာခဲ့သည့်အချက်များကြောင့် မုချစင်စစ်ဆိုရသည်မှာ။ မည်သည့်အရာတစုံတခုမျှမှ မိမိနဂိုရိုးဖာတိရင်းအနေအ

© Afnan Library Trust 2017

ထိုအရှင်သည်။မိမိဇာတ်ရင်းဌ်။ တကိုယ်တပါးတည်းနှင့်တရာတည်းဖြစ်တော်မူ
၏။ ထိုအရှင်မြတ်ကိုလူသတ္တဝါတို့သည်။ မိမိတို့ဘာသာဝါဒအလိုက်။အသီးအသီး
အမျိုးမျိုးသောနာမံများဖြင့်ခေါ်ကြကုန်၏။သို့ဖြစ်ပါ၍။နာမံတော်များစွာနှင့်။ ဂုဏ်
တော်။ တန်ခိုးတော်။ အာနုဘော်တော်။ သယမ္ဘူတရွှေညာဏ်တော်စသည့်၊ဂုဏ်
လက္ခဏာများနှင့်တကွပြည့်စုံတော်မူငြားသော်လည်း။ ထိုအရှင်မြက်မှာ။ ကိုယ်ခန္ဓာ
ရူပကာယ။အဆင်းပုံသဏ္ဌာန်တစုံတခုမျှအလျှင်းရှိသည်မဟုတ်။မနုဿလူသတ္တဝါ
များအနက်။ မည်သူတစုံတယောက်မျှ။ ထိုအရှင်မြတ်ကို။တွေ့မြင်ရှုကြည့်နိုင်သည်မ
ဟုတ်။တွေ့မြင်ဘူးသည်လည်းမဟုတ်။သိစွမ်းနိုင်သည်လည်းမဟုတ်။ထိုကိုယ်တော်
အရှင်မြတ်သည်။အစိန္တေယျ။အပ္ပမေယျ။အနန္တတည်နေတော်မူ၏။ဗိုင်းခြားစွာနေ
ရာဌာနတစုံတခုမျှ။ ထိုအရှင်မြတ်ဌ်မရှိ။အရှေ့-အနောက်-တောင်-မြောက်-အထက်
အောက်ဟူသည့် ခြောက်မျက်နှာများမှ။ ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ အစ-အဆုံး မရှိ၍
ပြောင်းလဲခြင်းမျှလည်းမရှိ။တသမတ်တည်း။အနန္တရှင်နေတော်မူ၏။လောကနှင့် ထို
လောကဌ်ရှိမြင်ရသော်လည်းကောင်း။ မမြင်ရသောအရာဟူသမျှ။ ဥဿုံအလုံးစုံ
တို့ကိုပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၍-သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်အားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ သိမြင်
တော်မူ၏ အရာအကုန်လုံးတို့ကို တပါးတည်းသာ။ဗိုင်သအုပ်စိုးတော်မူ၏။ ထိုအရှင်
မြတ်သည်။တစုံတခုသောအရာဌ်။ဝင်စား၍ကြွလာပွင့်တော်မူသည်မဟုတ်။ဝင်ခြင်း
ထွက်ခြင်းစသည့်အရာတို့မှ။ ပကတိကင်းလွတ်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်ဌ်နှိုင်းယှဉ်
ဘက်မရှိ။ သို့ရာတွင်။ ရောင်ခြည်တော် ပွင့်လင်း တောက်ပခြင်း တည်းဟူသော
(တဂျလ္လ) နှစ်မျိုးရှိ၏။ရင်းအနက်တဂျတလ္လ။ တမျိုးမှာ။ထိုအရှင်မြတ်သည်။ ရှိသမျှ
အရာခပ်သိမ်းကုန်အလုံးစုံတို့ကို။ မှန်ကြေးမှုံသဘွယ်ပြုလုပ်၍။မိမိဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော်လက္ခဏာများကို။ ထင်ရှားစေတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရင်းအရာများ
သည်။ အရှင်မြတ်ကြောင့် အသက်ရှင်နေကြ၍။ မည့်သည်အရာတစုံတခုမှကိုယ်
တော်နှင့်ကင်းလွတ်သည်မဟုတ်။

(၂) ဒုတိယ (တဂျလ္လ) ရောင်ခြည်တော်တမျိုးမှာ။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူ
လှသော။ အလ္လါဟို။ အရှင်မြတ်သည်။ ဝေနေယျလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အနက်က
ပါရမီရှိသောလူရှင်တပါးကို။အထူးရွေးချယ်တော်မူ၏။ကိုယ်တော်၏ဇါတိရင်းဌ်။သို
ဌက်လျက်ရှိသော။ နာမံတော်-ဂုဏ်တော်-တန်ခိုးတော်-အာနုဘော်တော်များနှင့်
ညာဏ်ပညာတော်ပါ့။ဥဿုံအလုံးစုံတို့ကို။ ထိုလူရှင်တပါး။ဘုရားအလောင်းတည်း
ဟူသောအရှင်၏ မှန်ကြေးမှုံသဘွယ်ကြည်လင်သောစိတ်နှလုံးအပေါ်ဌ်။ပျည့်စုံတင်
ရှားစွာ။ ပွင့်လင်းတောက်ပစေတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှ

သောအလ္လာဟိုအရှင်နှင့်။ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်ဌ်။ တစုံတရာသောခြားနား
ခြင်းမရှိဘဲ။ အလ္လာဟိုအရှင်မြတ်သည်။ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်။ ကြွလာပွင့်တော်မူ
သောအရှင်အမှန်မုချဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်သည်လည်း။
ပကတိ။ အလ္လာဟိုအရှင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု။ ဘဟာအိ။ ဘာသာ-အသင်းသား
များသက်ဝင်ယုံကြည်စွဲလမ်းကြလေသည်။

ရင်းအကြောင်းကိုရှင်းသင်းအောင်ဆိုသော်။

ဘဟာအီဘာသာ-အယူဝါဒအတိုင်း။ ကြွလာပွင့်တော်မူသော အသီးအသီး
အရှင်မြတ်တို့မှာ။ (မရ်တဘာ) အခြေအနေလေးမျိုးရှိရ၏။

(က) ပဌမအခြေအနေမှာ။ ထိုကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်မြတ်တို့သည်။
ဓမ္မဘာဘာဝအလိုက်။ သေကျေပျက်ပျောက်တတ်သော။ မိဘနှစ်ပါးကိုအကြောင်း
ပြု၍-ဓါတ်လေးပါးသဲ်ါရကိုယ်ခန္ဓာနှင့် မွေးဘွားလာကြသည့်အကြောင်းကြောင့်
အိုခြင်း-နာခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းမကင်းနိုင်သောလူပကတိသက်သက်ပင်ဖြစ်ကြကုန်
၏။ ဟာခုအနေအဖြစ်ဌ်ထိုသူတို့နှင့် လူသာမညတယောက်နှင့်စိုးစည်းခန့်မျှလောက်
ခြားနားသည်မဟုတ်။အတူတူပင်ဖြစ်ကြကုန်၏။

(ခ) ဒုတိယအခြေအနေမှာ-ရှေးကာလ-ဘုရားလောင်း ညီနောင်တို့ အလေ
အတိုင်း။လောကတဝှမ်းလုံးအဝိဇ္ဇာဖုံးလွှမ်းလျက်။ လောကီသားဥဿုံအလုံးစုံတို့
သည်။ဘုရားမဲ့-တရားမဲ့-သင်္ဃာမဲ့ဖြစ်နေကြသဉ်အဖြစ်ကိုဒိဌတွေ့မြင်ကြလျှင်။ဘုရား
မှန်-တရားမှန်ကိုရှာကြံတို့ရာ။ ထိုမသိမမြင်နိုင်သောအလ္လာဟိုအရှင်မြတ်ကို-အာရုံ
ပြုစွဲကပ်နေရသဖြင့်-ချိုးခြံစွာနေ၍လျစ်လျူရှု။ ဒုက္ခစရိယကျင့်ကြလေသည်။မိုဟမ္မံ
ဒိယ-တရားတော် အတိုင်း။ ယခုအခြေအနေ (မရ်တဘာ) ကို။ (အိုဘူဒီယာတ်။)
"ကျွန်တော်အနေအဖြစ်ကိုရရှိခြင်း။" မရ်တဘာ ဟု-ခေါ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာတ
ရားတော်အတိုင်း။ဒါန သီလ-နိက္ခမ-တဉ်းဟူသောပါရမီများကိုအောင်မြင်ခြင်းခေါ်
ရ၏။ ယခု (မာရ်တဘာ) ဌ်ထိုအရှင်မြတ်တို့သည်။ ရင်းလမ်းကြောင်းအဆုံးတိုင်
အောင်သွားရောတ်အောင်မြင်ခြင်းအရေးအခွင့်ဌ်ခလုတ်တိုက်ဆီးတားပိတ်ပင်စေ
သောလောကီသဲ်ါရအရာအလုံးစုံတို့ကို စွန့်လွှတ်ခွဲခွါကြ၍။ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့
ကိုအတည်ပြုလျက်။ အရပ်ရပ်အရာများ ခင်ထွယ်ခြင်းမရှိဘဲ။ စိတ်တဘက်တည်း
ထားသဖြင့်နေ့ညမပြတ်ဆုတောင်းပဌနာပြုနေကြကုန်သတည်း။မိမိကိုယ်ကို၊ သတိ
ချတ်ယွင်းလျက်နေကြကုန်သော လောကီသားဥဿုံ အလုံးစုံတို့၏ ကိုယ်စားဟုအ
မှတ်ပြု၍။ထိုသူတို့မေ့မှားခြင်းအပြစ်များအတွက်။ နောင်ဘတရားရရှိသဖြင့်အလုံးစုံ
ချမ်းသာစေခြင်းငှါ။အားကြိုးမာန်တက်ပြုနေကြကုန်သတဉ်း။ယခုအခြေအနေသည်။
ဆယ်ပါးသောပါရမီစက်ဝိုင်းအတက်ဌ်မေဘွာတော်ပါရမီနှင့်ဆက်သွယ်လျက်ရှိ၏။

© Afnan Library Trust 2017

(ဃ) စတုတ္ထအခြေအနေမှာ။ (နို့ဘူဝါတိ။နှင့်ရေစာလတိ) နဗျို-တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းငည်းဟူသော။ အကြွင်းမဲ့သိမြင်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓ-အခြေအနေများကိုရှုမြင်ကြကုန်သော။အသီးအသီးကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသည့်အခွင့်ဖြတိတ္တိမှာ။ယခုအခြေအနေများမှငါး-မေတ္တာတော်အခြေအနေဦး-ဓါတိလေးပါးသော ခန္ဓာငါးပါးမပါမငြိမသိမမြင်စွမ်းနိုင်သော။ (ဝေလာယာတိ။) ငည်းဟူသော။ မေတ္တာအကြောင်းနှင့်စိုးပိုင်ခြင်း။ အခြေအနေငခု-အထူးဒိသေသရှိ၏။ ငင်းအရာသည်။အလွှာပိုအရှင်မြတ်နှင့်ဆိုကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်မြတ်စပ်ကြားဦးရှိ၏။ ငင်းကိုယ်တော်မြတ်တို့မှတပါး မည်သူဘယောက်ျ သိစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်။ ဟဒစ္စတော်ဦး။ ဖို ဟံ မွာဒိအရှင်မြတ်ခိန့်တော်မူသည်ကား။ (လျှံမအံ လွှာဟေ။ငါကြွတွန်းလာ။ယာစေအိုနိ်။ ဗွိဟေ။ မလာကွန်း။ ဖိုကာရ်ရတွန်း။ဝ။လာ။ နတီယွန်။ မွရ်စာလွန်။) အဝိမွာယိသ်ကား။ (ငါဦး။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်နှင့်ချိန်းချက်ထားလေသော အချိန်တရုတ်ရှိ၏။ထိုအချိန်ဦး။ ငါနှင့်အတူတကွ။ငါကိုယ်တိုင်မှတပါး။ကျစ်ဘရာအိလ်-ကဲ့သို့။အစဉ်မပြတ်အပါးတော်ဦး နိုးကပ်ခစားလျက်ရှိသော။ နုတ်သား တယောက်သော်လည်းကောင်း။ ငါကဲ့သို့သော-နဗျို ယော။မွရ်စာလ်။ သော်လည်းကောင်း။ပါဝင်နေထိုင်နိုင်သည်မဟုတ်။) သို့ဖြစ်သော်ကြောင့်။ယခုအရာသည်။အလွန်ထူးခြားစွာသောအရာဘည်း။ငင်းအရာဦးပင်။ (အနာဟူ) ငါသည်။ ထိုအရှင်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၏။ (ငါဟို့ဝါ။ အနာ။) ကိုယ်တော်သည်လည်း။ ငါကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုခိန့်တော်မူ၏။ ငင်းအကြောင်းသည်နှေ့ဦးရှိတိ်ဘတ်သရုဏ်ကြသောကလေမာ။ ရှမာဒါတိ်။ (အရှ်ဟဒိ်။အန်-လာ အေလာဟ။ အေလွှလွှာဟို့။ ဝ။အရှ်ဟဒိ်။ အန္တ။ ဖိုဟ် မွာဒါန်။ အမ္ဘဒိုဟူ။ဝ။ရစူလိုဟူ။) ဦးအကုန်အစင်။အလုံးစုံပါရှိ၏။ယခုဝန်ခံချက်ဦး မှာ။ကျွန်ုပ်တို့သည်။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်တပါးတည်းဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ဝန်ခံကြကုန်၏။ဒုတိယတဘန်။ထိုကြွလာပွင့်တော်မူသော။ဖိုဟ် မွာဒ်အရှင်ကို။ကျွန်ုပ်တို့သည်။ကိုယ်တော်၏ဇာတိပကတိ။ခဝတ် ၄ ပါး။ခန္ဓာ ၅ ပါး၊လက္ခဏာရေး ၃၂ ပါး။ နှင့်စုပေါင်း။စုံလင်လျက်ရှိသော။ဝဏ္ဏကိုယ်ကာယဖိမာန်ကို။ ဖိုဟ် မွာဒ်ဟူ။သမုတိကြသည်ဖြစ်၏။ငင်းအချက်ဦး။ထိုအရှင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့လူပင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြကုန်၏။ (ဒုတိယ) အချက်ဦး (အဒ္ဒဒိုဟူ) တည်းဟူသော။ ကျွန်တော်မျိုး အနေသို့ ကျရောက်သောအခါ၊ ထိုအရှင်ကိုကျွန်ုပ်တို့နှင့်မတူ။ ပါရမီဆယ်ပါးကို အောင်မြင်လေသော။တုရားသေဘင်းဟုဝန်ခံကြကုန်၏။ (တတိယ) အချက်မှာ။ ထို အရှင်ကိုကျွန်ုပ်တို့သည်။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်ဘမန်တော်ကိုယ်စားတော်ဟု။ ရွေးချယ်ခြင်းခံရ၏။သဗ္ဗညုဩသယမ္ဘူ။ဘဂဝါတော်ဖြင့်။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ကိုလေသာကင်းမှ။ကယဝိဝျတိစေခြင်းငှါ။ ကြွလာပွင့်တော်မူသော (အဂ္ဂလေ-ကွလ္လိ။

အဆုံးငှါလောကီနှင့်ဆိုင်ရာစပ်သိမ်းကုန်သော်အကြောင်းများသည်။အစအနုရှာ၍မတွေ့နိုင်မည့်ကိုင်အောင် ကျွမ်းလောင်ပယောက်စေတော်၏။ ငင်းမေတ္တာ၏အခြေအနေသည်။ဆင်ပိတ်မြီးခရိုမသောပင့်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။

(၇) တတိယ အခြေအနေမှာ။ ယခုဆိုလောခဲ့သော (အနုဘူဒိယာတိ) ကျွန်တော်မျိုးဖြစ်ခြင်း။ အခြေအနေကိုပြည့်စုံစွာရရှိလျှင်။ ထိုပြင်ကြီးဖြင့်ဖြတိတော်မူလျှင် သောအလွှာဟိုအရှင်မြတ်၏ သန့်ရှင်းသောလက်တော်ဖြင့် အထူးစွမ်းချယ်ခြင်းခံရလျှင်၊ဖြာဟ္မဏိရဘာရာဘော်နှင့်ဆိုင်ရာပရမတ္ထစါတိ လေးပါးအားဖြင့်။သစ်သောပါရမီခန္ဓာကိုယ်နှင့်တခါတူးခြား၍ ဂုဘည်ထောင်ခြင်းကိုခံရပြီးမှ။ နဗျို-တမန်တော်-ဗုဒ္ဓအရှင်တို့၌ဖြစ်မှတာ သဗ္ဗညု-သယမ္ဘူ တရားတော်ကြွလာပွင့်လင်းလေသည်။ တို့အခါမှသာပွင့်တော်မူသေ၍အရှင်ဟူ၍အမှတ်ပြုရာ၏၊ (လတိစးဘွိုးကာအဟာဒေကွမ်) "ငါသည်-သင်တို့အနက်က-မည်သူတထောင်ကျော်မျှနှင့် တူတက်ဖြစ်တော်မမူ။" ဟူ၍ မြွက်ဟတော်မူလေ ရှိကြကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍-လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ဘက်ဖြစ်ဘော်မမူ။အထူးခြားနားစွာနှိုင်ကြကုန်၏။

ယခုအခြေအနေ၌ ထိုကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့သည်။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်သော-ဂုဏ်တော်အပေါင်း-တန်ခိုးတော်-အာနုဘော်တော်များအထံ၌စုံပွင့်လင်းထင်ရှားခြင်း၏နေရာဌာနများဖြစ်ကုန်ကြသောကြောင့်။ထိုအရှင်မြတ်၏အမှုအရာစပ်သိမ်းကုန်သို့နှင့်မြွက်ဟတော်မူသော နုတ်ကပါတော်များအလျဉ်းမဟုတ်တဲ့။ကတိ။ အလွှာဟို့အရှင်မြတ်၏အမှုအရာတော်များနှင့်ကိုယ်တော်မြွက်ဟတော်မူသော ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတော်များစင်စစ်ဖြစ်ကုန်၏။ငင်းကြွလာပွင့်တော်မူကြသော်အရှင်မြတ်ဘို့ကိုသိကျွမ်းနားလည်ခြင်းနှင့်ဗျူဟ်ခြင်းမူကား။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင်ကို။ သိကျွမ်းနားလည်ခြင်းနှင့်ဗျူဟ်ခြင်းဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော အရှင်မြတ်ဘို့ကိုသော။ အသီးအခြင်းညဉ်ကိုပညာနှင့်ဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်၊တေါ်အရပ်ရပ်ဘို့သည်။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်၏အစစ်စစ်ရင်းတည်းဟူသော အသီးအခြင်ညဉ်ကိုပညာနှင့်ဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော်များဖြစ်ကုန်၏ သို့ဖြစ်သောကြောင့်ငင်းကြွလာပွင့်တော်မူကြသော်အရှင်မြတ်ဘို့ကို။ဤကဲ့သို့ ပါရမီ အခြေအနေများပြည့်စုံ၍။အလွှာဟို့အရှင်မြတ်၏ခွေးချယ်ခြင်းခံရသဖြင့် ဘုယ်တော်၏ ဂုဏ်တော်-တန်ခိုးဘော်-အသီညဉ်ကိုသော အခါကာလ မှာသာလျှင်။ နဗျို-တမန်တော်-ဗုဒ္ဓ-အရှင်မြတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတိရ၏။

© Afnan Library Trust 2017

အသက်ကပ်ကာလမျှားဦ ကြွလာပွင့်တော်မူကုန်သော အရှင်မြတ်တို့ကိုသာယုံကြည်၍။ မျက်မှောက်ရှေ့တွင်-ပစ္စုပ္ပါန်ကင်ကာလင့်ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်မြတ်ကို၊ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောသူ၌။ အဓိမာန်-ယုံကြည်ခြင်း မပြည့်စုံခြင်း သဘည်း။ ပမာဆိုသော်-ရှင်ကဿပဘုရားကိုးကွယ်သောသူတို့က။ အထက်ကပ်ကာလတို့ အသီးသီးပွင့်ကြလေသော အရှင်မြတ်တို့ကို။ ယုံကြည်ကြ၍။ ထိုပစ္စုပ္ပါန်ကာလတို့ကြွလာပွင့်တော်မူသော-ရှင်ကြီးဂေါတမကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟုယုံကြည်လက်ခံကြသည်မဟုတ်။ ရှင်မောရှေ့။ ကိုးကွယ်သောယဟူဒီများကလည်း။ အာဒစ္စနာမ်ဖြစ်၍။ ရှင်မောရှေတို့ဘိုးအောင်။ ဂင်းပြင်ရှင်မောရှေ့နောက်ကြွလာသောနဗျိတမန်တော်အကုန်လုံးတို့ကို ယုံကြည်ကြ၍။ ထိုသူတို့နှင့်ဆိုင်ရာပစ္စုပ္ပါန် ကပ်ကာလဟုကြွလာသော။ ဗုဒ္ဓဘုရားကိုလည်း ယုံကြည်တဲ့နှင့်ကြကုန်၏။ ယေရှုခရစ်သခင်ကိုမယုံကြည်တဲ့နှင့်ကြကုန်၏။ ယေရှုခရစ်သခင်ကိုယုံကြည်သောသူများသည်လည်း။ ကိုယ်တော်အထက်ကကြွလာကုန်သောအရှင်မြတ်တို့အကုန်လုံးကိုယုံကြည်ကြ၏။ ပစ္စုပ္ပါန်ကပ်ကာလ၌ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်ဖိုဟ်မ်ဗာဒ်သခင်ကိုမယုံကြည်တဲ့နှင့်ကြကုန်၏။

ထိုဘာသာဟောင်းများကိုစွဲလမ်းဖွဲ့ဝိုက်ကြသော။ ဘာသာအသင်းသားများအလုံးစုံတို့။ အယူဝါဒမှာ။ ပစ္စုပ္ပါန်ကာလ၌ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်မြတ်အသီးသီးတို့သည်။ မမှန်မဲ့ဆွဲဖြစ်ကြသောကြောင့်။ ထိုသူတို့ကိုမယုံကြည်တဲ့။ ဒီမိုတို့ ဒီခိုးဘလာဘာသာ၌သာ ခိုကပ်သျှက်နေရစ်ကြလေသည်။ ဂင်းအကြောင်းကို ကောင်းမွန်စွာသိမြင်နားလည်တို့ရာလိုအပ်သတည်း။

အောလာဟီ)ကိုရဂ္ဂိသော (ဗုဒ္ဓ) အင်စာနေ။ကာဖြေလိ။ ပဂုဝန်ခံကြကုန်၏။ (စတုတ္ထ) အချက်ကို။ (ကွရ်အန်) ကျမ်းတော်၌ မိန့်မြွက်တော်မူသည်အတိုင်း။ အလွဲသဘင်အရှင်မြတ်နှင့်ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်။ စင်ကြားဒွဲပိုင်းခြားခြင်းမပြုရ။ ပဂုဒေသအဓိန့်တော်ကိုနာခံ၍။ ထိုဖသိမခြင်နှင်သောအလွဲသဘင်အရှင်မြတ်ကိုသင်ခြင်ဖျူးတွေ့ချစ်ခင်-နားခံ-တို့ရာ။ ဂင်းကြွလာပွင့်တော်မူခဒေသအရှင်မြက်ကို သိကြွင်းမျှမရှိပြီ။ ချစ်ခင်-နာခံခြင်းနှင့် အရိပ်တော်ကိုခိုလှုံခြင်းရှိရမည်ဟု-သက်ဝင်ယုံကြည်၍-ဝန်ခံကြကုန်၏။

(၁) အလွဲသဘင်အရှင်မြတ်-တပါးတည်းဖြစ်တော်မူကြောင်းနှင့်။ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်နှင့်အဓိန့်တော်ဖြင့်။ ရှေးလွန်လေပြီးသော်ကပ်ကာလ၌ ဂင်္ဂါယဝါဠုကံ။ သဲလုံးနှင့်အမျှကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော။ ဥဿံအလုံးစုံသော အရှင်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ထိုကိုယ်တော်မြတ်တို့နှင့်အတူတကွပါလာသော။ ဆင်းသက်ဈေးသနားတော်မူကုန်သော ဗျာဒီတိတော်ကျမ်းစာများအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အရှင်တပါးမျှနှင့်ကျမ်းစာဘစောင်မျှကိုချန်လှပ်ခြင်းမရှိတဲ့အလုံးစုံ။ ထိုအရှင်မြက်တို့နှင့်ကျမ်းစာများမှန်ကြောင်းကို။ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည်အပြင်။ ပစ္စုပ္ပါန်ကာလတိုင်း။ထိုကပ်ကာလ၌။ ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်မြတ်တို့။ ဂင်းကိုယ်တော်မြတ်တို့၏-ဓမ္မစက်တရားတော်-ဗျာဒီတိတော်ကျမ်းစာများကိုသည်း။ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြ၍ နှစ်ရပ်သုံးမှန်ကန်ကြောင်းကိုဝန်ခံကြကုန်၏။

(၂) နှုတ်နှင့်မှန်ကြောင်းကိုဝန်ခံကြသည်အတိုင်း။ စိတ်နှလုံးနှင့်လည်း။ သက်ဝင်ယုံကြည် စွဲလမ်း၍ဝန်ခံကြကုန်၏။ (အောကရောရွှန်း။ ဗျော်။ လေစာနေ့။ ဝ-တာဟစ္စဒီဒီ ဘွန်-ဗျော်ဂျေနာနေ့။)

(၃) ဂင်းပစ္စုပ္ပါန်ကပ်ကာလ၌။ ကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်မြတ်ကို။ အရှင်မြတ်မှန်းသိကျွမ်း၍။ ထိုကိုယ်တော်မြတ်၌ပြည့်စုံစွာ ဆည်းကပ်ခိုလှုံဖိုဝါကြကုန်၏။

(၄) ထိုပစ္စုပ္ပါန်ကာလ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်မြတ်ကို။ မိမိတို့ဈေးသနားပဋစ္စာပစ္စည်း။ သားမယားနှင့်။ မိမိတို့အသက်ကို စွန့်စား၍-အကြွင်းမဲ့ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းရှိကြကုန်၏။

(၅) ထိုပစ္စုပ္ပါန်ကပ်ကာလ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်မြတ်၏ ဓမ္မစက်တရားသာသနာတော်မြတ်အတိုင်း။ ကျင့်စဉ်ဝတ်လိုက် နာခြင်းနှံကြကုန်၏။ (ဝါဟ်အာမလို-ဒျဗ္ဗလိ-အရ်ကာနေ့။) ဂင်းဝါးပါးသောသိလ ပြည့်စုံသောသူများကို။ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောမိုအမြင်-သူတော်ကောင်းများဟုခေါ်ရ၏။

© Afnan Library Trust 2017

بشـــارات

بفحوای اخبار مسره محفل روحانی منداله - خلیفه محمد یونس صاحب در اطراف منداله در جوار "شریمو" بسمت قراء - بوجی - ریتو چیگوره وغیرها برای تبلیغ امر الله حرکت نمودند و پس از اقامت یکماه مظفراً منصوراً بمراز خود برگشتند - در مدرسه بهائیان دید نوکلاز معلم مدرسه اطفال احبارا برحسب مدارج و استعداد شان از کتاب مؤلفه مدیر اینمجله بلسان برمه‌ئی دروس دیانت و تبلیغ را تعلیم میدهد شایان تمجید و تحسین است لله الحمد در همه جای مملکت برما احبای الهی جمیعاً در نهایت متانت و رزانت برعهد و پیمان الهی ثابت و راسخند - و در اطاعت و فرمانبرداری امر مبارک حضرت ولی امرالله ازاحدا له انفدا بر حسب وصایای مبارکه حضرت مولی الوری ازاحذالرمسه الاطهر فدا برای فدا کاری و جان نثاری حاضرند و بحبل ولای جمیع افنان و مندسبین سدرهٔ مبارکه وال الله متمسکند -

حضرت مستطاب اجل جناب آقا حاجی میرزا حسن نیکو مبلغ امرالله علیه بهاء الله الابهی تقریباً زیاده از یکماه است که از بمبئی رونق افزای این دیارند - لیکن بجهت عدم موافقت آب و هوا و تغییر موسم جزئی کسالت مزاج عارض گردیده معذالك بانوار ساطعه کلمة الله و بیانات مبارکه صدور احبارا منشرح و قلوبشان را منور و منبسط می نمایند ولی افسوس که از نعمای غیر متربه فیوضات ایشان عنقریب محروم خواهیم شد و ایشان برای زیارت اماکن مقدسه حرکت خواهند فرمود - دثر الله اثاله و عم فیوضاته و افضاله -

ما دام استنارد هم تقریباً یکسال است تشریف آورده اند - موسم تابستان اینجا که ایام بهار کشور ایران است در میمیو که ییلاق حکومتی اینمملکت است تا ماه اگست بسر برده در ماه سپتمبر وارد در رنگون شدند و در معبد طائفه بر همو سماج که فرقه‌ئی از متنورین هند و مشرب بنگاله است در مرتبه از امرالله نطق دادند جم غفیری از هر کیش و کنش حضور داشتند و مشتعل و منجذب گردیدند - در دوم ماه اکتوبر حالیه بسمت دهکدهٔ روانه شدند که درانجا برای احتفال کنونشن بهائیان پیش از وقت تهیا و تدارک لازمه ببینند و علم امرالله را دران اقلیم بلند کنند - الحق این خانم محترم باوجود کبرسن دائماً در سیر و حرکت است و دقیقه ئی آرام نمیگیرد - و تن آسائی نمیجوید - و این برهانی است متین بر تاثیر و نفوذ کلمة الله - و اخلاص صادقانه ایشان - نسئل الله ان یدیمها تحت لواء ولی امره مصوناً محفوظاً و مظفراً و منصوراً -

از قرار معلوم حضرت مستر شیرازی علیه عنایت الله و الطافه تا حال وارد کراچی شده اند مزید توفیقات و تائیدات ربانی را برای ایشان از درگاه ایزدی مسئلت می نمائیم --

Afnan Library Trust 2017

الاء اشراق

اگر چه این امر پر واضح است که جمیع پیروان حضرت بهاء الله قاطبة از اشراقات انوار سرمدیه نیر تابان مرکز عهد و پیمان حضرت یزدان مستفیض و مستنیر - و بحبل محکم متین و صایای مبارکه تشبث نموده با ذیال مقدسه عاطفت حضرت ولی امرالله غصن ممتاز جمال اقدس ابهی متمسکند - و بر صراط مستقیم امرالله ثابت و مستقیم - و بجان و دل سعی مینمایند که عامل بشرایع مقدسه الهیه باشند - در نهایت سکون و یقین و اطمئنان و تسلیم و رضا در ظل شجرهٔ مبارکه لاشرقیه ولاغربیه مستریحند - جمیعاً اراده و خواهشات شخصیه خویش را فدای مشیت و اراده حق جل عزه نموده بانچه که شایان و سزاوار این روز پیروز خداوند پروردگار است رفتار مي نمایند همه را نظر بافق اعلي و منظر ابهی است - و بانواع و سائل کمر همت را برای خدمت بعالم انسانی استوار بسته اند - و باشتعال و انجذابی قیام نموده اند که دمی آرام نخواهند و دقیقه ئي راحت نجویند - مراد و مقصد و مسیر و مسلک کل واحد است - قطعات عالم را قطعه واحد و وطن واحد میدانند اهل عالم را بدون فرق و استثناء برادران و خواهران حقیقی می شمارند - و از جان و روان خود بیشتر عزیز و دوست میدارند - برای خیر و انتفاع عموم برادران وطن عالم از منافع ذاتیه صرف نظر نموده در نهایت رضا و رغبت با کمال فرح و مسرت متحمل هرگونه زحمت و خسارت میشوند - باصالت و دیانت و عفت و عصمت و تقوی و پرهیزگاری و صداقت و راستی و انصاف و مروت و حقوق پروری و وفا و حیا و اخلاق و آداب رحمانی شهرهٔ افاقند و در صبر و تحمل و رحم و عفو و اغماض مقبول در هر محل و مکانند چنانچه برای ارائه و پیشرفت این مقصد گرامي در هر اقلیم و دیار حتی در ده کده ها - محافل روحانی تاسیس نموده اند - و بر ذمه این محفل فرض و لازم میدانند که مدارسی باز کنند و اطفال ذکور و اناث اهل عالم را مجاناً تعلیم دهند - علي العموم در هرجا محلی برای ایتام و فقراء و عجزه برپا کنند - مریضخانه هائي مجانی تاسیس کنند و برای تربیت و آگاهي عموم برادران عالم و ترقي و تقدم - در هر اقلیم قرائت خانه و کتبخانه باز کنند - و کتب و رسائل مختري بر تعلیمات و نصایح و وصایای مبارکه و علوم نافعه بالسن مختلفه ترجمه و طبع نمایند و جرائد و مجله جات نیز طبع و نشر و ترویج کنند - و در امور سیاسیه ابداً مداخله ننمایند و در هر کشوری که باشند حکومت محلي را اطاعت نمایند و این خدمات و اوامر را از فوائض دیانتیه خویش میدانند - چنانکه بارجود حوادثات خطیره و موانع شدیده - اهل بها اقدام باین تبرعات دیانتیة و خدمات جلیله نموده و می نمایند و در اکثر موارد چون نیت خالصاً مخلصاً لله است لهذا بتوفیقات غیبیه نائل و بتائیدات

شدیدالقوی موفق و فائزالمرام شدند - و مظفر و منصور گشتند - دراین ایام مسرت انجام نیز بشارات روح افزای ترقي امرالله در اقالیم خاور و باختر از اقطار عالم مستمراً رسیده و نفحات جانبخش فرح انگیز از هر کشور و مملکت پیوسته میرسد -

منجمله در این مملکت برما نیز بامر مبارک حضرت ولي امر الله ارواحنا لقیامه الفدا در شهرهاي رنگون و مندله - و در قریه دید نوکلوز - کنجانگون مقارن ایام مبارک عید رضوان سنه ۱۹۲۳ع محافل روحاني مجددا تاسیس گشته - و این مجله هم که داراي لغات فارسي و انگلیسی و برمه ئي که لسان متداوله اینمملکت است جاري گردیده - نام فرخنده اش الاء اشراق نهاده اند - حضرت غصن ممتاز ارواحنا لعنایاته الفدا در اکثر توقیعات مبارکه که مخصوصاً بافتخار دوستان اقلیم برما صادر و نزول اجلال فرموده - براي تائیدات و توفیقات و فوز و فلاح این مجله بروعود صریحه بشارت داده اند - اگر چه این بندگان سر بر آستان نظر به بي بضاعتي و فراهم نبودن اسباب چاپ فارسي بهیچوجه خود را مستحق اینگونه عنایات و افضال ندانسته - اما ازانجاکه انظار عاطفت خداوندي باینصوب معطوف امید رطید است که این مجله محقر را بحرکتي مذبوحانه بادني خدمتي از خدمات عالم انساني موفق شود - و برضامندي و خشنودي محبوب عالمیان که منتهي المارب و اقصي الغایات است نائل گردد -

اولا مدیر حقیر معترف بعجز و تقصیر اعتراف صریح مي نماید که در فن نامه نگاري مهارتی ندارد لابدا بمرور ایام موفقیت شامل حال خواهد شد - بمحض اطاعت امر مبارک باینخدمت قیام نموده - امید رطید است که احبای الهی نظر ببزرگ منشی خود قبولش خواهند فرمود - و همواره سرپرستی فرموده برای حسن ترتیب و انتظام این مجله نکات مهارت کامله خود را دریغ نخواهند فرمود بلکه بهمت بزرگانه یاران این مجله را آب و تابی و رنگ و رونقی حاصل شود - و مسمائی پیدا کند و بموقع عز قبول مفتخر و مورد تحسین گردد -

ثانیاً چون لسان عمومی این مملکت برمه ایست - و متدرجاً از پنجاه سال باینطرف بسبب حکمراني دولت علیه انگلستان لسان انگلیسی هم تعمیم یافته اما بسبب عدم لزوم و احتیاج اهل ملک بلغات فارسی و عربي اسباب چاپش فراهم نبوده - بسعي و اهتمام تمام این حروفات حالیه بدست آمده - لهذا بارجود این رجوهات و موانع آخري این مجله نوزاد از کتم عدم بعرصه شهود جلوه گو شده - رجا دارد که بفضل و عنایت دوستان و بسر پرستي بزرگان بعز قبول مفتخر گردد - امیدواریم نمره های اتیه باسلوبی احسن و اتقن طبع و توزیع گردد - و مورد قدر إقزائی شود -

© Afnan Library Trust 2017

موهومه است که بتصور آید - طیر ترابی نهایتش اینست - مقداری ازاین بعد نامتناهي را پرواز تواند - ولي وصول بارج آفتاب مستحیل است - ولکن باید ادله عقلیه یا الهامیه بوجودالوهیت اقامه نمود -

یعنی بقدر ادراک انسانی

این واضح است که جمیع کائنات مرتبط بیکدیگر است ارتباط تام - مثل اعضای هیکل انسانی - چگونه اعضاء و اجزاء هیکل انسانی بیکدیگر مرتبط است همین قسم اعضاي کون نامتناهي - جمیع بیکدیگر مرتبط است مثلا پا و قدم مرتبط بسمع و بصر است باید چشم ببیند تا پا قدم بردارد باید سمع بشنود تا بصر دقت نماید هر جزئی که از اجزاء انسانی ناقص باشد در سائر اجزاء فتور و قصور حاصل گردد - دماغ مرتبط بقلب و معده است - و شش مرتبط بجمیع اعضاء است - وهمچنین سائر اعضاء - و هر یک ازین اعضا وظیفه ئی دارد - آنقوهٔ عاقله خواه قدیم گوئیم خواه حادث مدیر و مدبر جمیع اعضاء انسان است تا هر یک از اعضاء بنهایت انتظام وظیفه خود مجری نماید - اما اگر در آنقوهٔ عقلیه خللی باشد جمیع اعضاء از وظائف اصلي خود باز ماند - و در هیکل انساني و تصرفات اعضاء خلل عارض شود و نتیجه نبخشد -

وهمچنین دراین کون نامتناهی ملاحظه نمائید - لا بدقوهٔ کلیه موجود است که محیط است و مدیر و مدبر جمیع اجزاء این کون نامتناهی است و اگر این مدیر و مدبر نبود عالم کون و مکان مختل بود - و نظیر مجنون مي بود - ما دام ملاحظه می نمائید که این کون نامتناهی در نهایت انتظامست - وهر یک از اجزاء در نهایت اتقان وظایف خود را مجری میدارد که ابداً خللی نیست - واضح و مشهود میگردد که یک قوهٔ کلیه موجود که مدیر و مدبر این کون نامتناهی است - هر غافلی این را ادراک می نماید -

و دیگر آنکه - هر چند جمیع کائنات نشوونما مي نماید ولي در تحت مؤثرات خارجه اند - مثلاً آفتاب حرارت می بخشد تا انسان نشوونما نماید - پس معلوم شد که هیکل انساني در تحت مؤثرات خارجی است - بدون آن مؤثرات نشو و نما ننماید - آن مؤثرات خارجه نیز در تحت مؤثرات دیگری است - مثلا نشو و نمای وجود انسانی منوط بوجود آبست - و آب منوط بوجود باران - و باران منوط بوجود ابر - و ابر منوط بوجود آفتاب - تا بربخار تبخر نماید - و از تبخر ابر حاصل شود - اینها هر یک هم مؤثرند و هم متأثر - پس لابد منتهی بمؤثري میشود که از کائن دیگر متأثر نیست - و تسلسل

منقطع میگردد - ولي حقیقت این کائن مجهول - ولکن اثارش واضح و مشهود -

و ازاین گذشته - جمیع کائنات موجوده محدود - و نفس محدودیت این کائنات دلیل بر حقیقت نا محدود - چه که وجود محدود دال بر وجود نامحدود است -

باری ازاین قبیل ادله بسیار که دلالت براین حقیقت کلیه دارد و آن حقیقت کلیه چون حقیقت قدیمه است منزه و مقدس از شؤن و احوال حادثات است - چه که هر حقیقتي که معرض شئون و حادثات باشد این قدیم نیست حادث است -

پس بدان این الوهیتی که سائر طوائف و ملل تصور می نمایند در تحت تصور است - نه فوق تصور - و حال آنکه حقیقت الوهیت فوق تصور است -

اما مظاهر مقدسه الهیه - مظهر جلوه کمالات و آثار آن حقیقت قدیمه مقدسه اند - و این فیض ابدی و جلوهٔ لاهوتی حیات ابدیه عالم انسانی است مثلاً شمس حقیقت در افقي است عالي که هیچکس وصول نتواند - جمیع عقول و افکار قاصر است و از مقدس و منزه از ادراک کل - ولکن مظاهر مقدسه الهیه بمنزله مرایای صافیه نورانیه اند - که استفاضه از شمس حقیقت میکنند - و افاضه بر سائر خلق مینمایند - و شمش بکمال و جلالش دراین آئینه نورانی ظاهر و باهر - اینست اگر آفتاب موجود در آئینه بگوید من شمسم صادق است - اگر بگوید نیستم صادق است اگر شمس باتمام جلال و جمال و کمالش دراین آئینه صافیه ظاهر و باهر باشد تنزل از عالم بالا و سمو مقام خود ننموده و دراین آئینه حلول ننموده - بلکه ام بزل همیشه در علو تنزیه و تقدیس خود بوده و خواهد بود - و جمیع کائنات ارضیه باید مستفیض از آفتاب باشد - زیرا وجودش مشرط و مشروط بحرارت و ضیاء آفتاب - و اگر از آفتاب محروم ماند محو و نابود گردد - این معیت الهیه است که در کتب مقدسه مذکور است انسان باید باخدا باشد - پس معلوم شد که حقیقت الوهیت ظهورش بکمالاتست - و آفتاب کمالاتش در آئینه شیئ مرئی است - و وجود مصرح از فیوضات آلهیه - امیدوارم که نظر بینایابی - و گوش شنوا - و پرده‌ها از پیش چشم برخیزد - عکسی که خواسته بودید در ضمن مکتوبست -

و علیك التحیة والثناء - (می - ۱۹۲۱)

(عبدالبهاء عباس)

© Afnan Library Trust 2017

در کمینگاهان ایستاده اند آگاه باشید و بررشتي نام خداوند یکتا خود را از تاریکها آزاد نمائید - دوست بین باشید نه خود بین - بگو اي گمراهان پیك راستگو مژده داد که دوست میآید اکنون آمد چرا افسرده‌اید - آن پاك پوشیده بي پرده آمد چرا پژمرده اید - آغاز و انجام جنبش و آرام آشکار - امروز آغاز در انجام و جنبش در آرام نمودار - این جنبش از گرمی گفتار پروردگار در آفرینش هویدا شده - هرکه این گرمي یافت بکوی دوست شتافت - و هرکه نیافت بیفسرد - افسردنی که هرگز بر نخاست - امروز مرد دانش کسی است که آفرینش اورا از بینش باز نداشت - و گفتار اورا از کردار دور ننمود - مرده کسی که ازین باد جانبخش دراین بامداد دلکش بیدار نشد - و بسته مردی که کشاینده را نشناخت - و در زندان آز سرگردان بماند - ای بندگان - هرکه ازین چشمه چشید بزندگی پاینده رسید - و هرکه ننوشید از مردگان شمرده شد - بگو اے زشتکاران آز شمارا از شنیدن آواز بي نیاز دور نمود - آز را بگذارید تا راز کردگار بیابید - و او مانند آفتاب جهانتاب روشن و پدیدار است - بگو اي نادانان - گرفتاری ناگهان شمارا از پی - کوشش نمائید تا بگذرد - و بشما آسیب نرساند - اسم بزرگ خداوند که ببزرگی آمده بشناسید - اوست داننده و دارنده و نگهبان - (انتهی)

یا ابناء الانسان

هل عرفتم لم خلقناکم من تراب واحد لئلا یفتخر احد علی احد و تفکروا فی کل حین في خلق انفسکم ینبغی کما خلقناکم من شيء واحد ان تکونوا کنفس واحدة بعیث تمشون علي رجل واحدة وتاکلون من فم واحد و تسکنون فی ارض واحدة حتی تظهر من کیوناتکم و اعمالکم ایات التوحید و جواهر التجرید هذا نصحي علیکم یاملاء الا نوار فانتصحوا منه لتجدوا ثمرات القدس من شجر عز منیع - (کلمات مکنونه)

(انتهی)

——:o:——

مکاتیب جلد ۳ ص ۶۸۰
عکس II
خطابات دوره امریکا ۸

بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

ارواحنا لرمسه الاطهر فدا

در بیان اثبات وجودالوهیت بدلائل عقلیه و ممتنع الادراک بودن حقیقت الوهیت

هولاند - جناب مستر ا ا - وان ریدر - مهندس سندم علیه‌التحیة والثناء

هو الله

ای حقیقت جو شخص محترم - نامه ئی که بتاریخ ۳ - اپریل ۱۹۲۱ بود رسید - و بکمال محبت قرائت کردید - اما وجودالوهیت بدلائل عقلیه ثابت است ولی حقیقت الوهیت ممتنع الادراک است - زیرا چون بنظر دقیق نظر فرمائي هیچ مرتبه دانیه دراک مرتبه عالیه ننماید - مثلا عالم جماد که مرتبه دانیه است ممتنع است که عالم نبات را ادراک تواند - بکلی این ادراک ممتنع و محال است - و همچنین عالم نبات هرچه ترقي نماید از عالم حیوان خبر ندارد بلکه ادراک مستحیل است چه که رتبه حیوان فوق رتبه نبات است - این شجر تصور سمع و بصر نتواند - و عالم حیوان هرچه ترقی نماید تصور حقیقت عقل که کاشف حقیقت اشیاء است و مدرک حقائق غیر مرئیه تصور نتواند - زیرا مرتبه انسان بالنسبه بحیوان مرتبه عالیه است - و حال آنکه این کائنات تماماً در حیز حدوثند رای تفاوت مراتب مانع از ادراک است - هیچ مرتبه ادنی ادراک مرتبه اعلی نتواند بلکه مستحیل است -

ولی مرتبه اعلی ادراک مرتبه ادنی کند -

مثلاً حیوان ادراک مرتبه نبات و جماد کند انسان ادراک مرتبه حیوان و نبات و جماد نماید - راي جماد مستحیل است که ادراک عوالم انسانی کند - این حقایق در حیز حدوث است - بارجود این هیچ مرتبه ادنی مرتبه اعلی را ادراک نتواند - و مستحیل است - پس چگونه میشود که حقیقت حادثه یعني انسان ادراك حقیقت الوهیت کند که حقیقت قدیمه است تفاوت مراتب بین انسان و حقیقت الوهیت صد هزار مرتبه اعظم از تفاوت بین نبات و حیوان است - و آنچه انسان تصور کند صور موهومه انسان است - و محاط است محیط نیست - یعنی انسان برآن صور موهومه محیط است و حال انکه حقیقت الوهیت محاط نگردد - بلکه بجمیع کائنات محیط است و کائنات محاط - و حقیقت الوهیتی که انسان تصور می نماید آن وجود ذهنی دارد نه وجود حقیقی - پس انسان اعظم ازان حقیقت

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی

پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

جلد نمبر ۱ | ماه اکتوبر سنه ۱۹۲۳ع | نمبر ۲

(بیانات مبارکه حضرت بهاءالله جل ذکره الاعلی)

بنام خداوند بیمانند

ای بندگان سزاوارانکه دراین بهار جانفزا از باران نیسان یزدانی تازه و خرم شوید - خورشید بزرگی پرتو افگنده و ابر بخشش سایه گسترده با بهره کسی که خود را بی بهره نساخت - و دوست را دراین جامه بشناخت - بگو ایمردمان چراغ یزدان روشن است آن را بباد های نافرمانی خاموش نمائید - روز ستایش است بآسایش تن و آلایش جان میپردازید - اهریمنان

THE DAWN.

Vol. 1. November & December 1923. Nos. 3 & 4.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baha'i Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahá'-u'-lláh throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baha'i journals in the world.

SHOGHI EFFENDI

The Bahai Movement.

[A paper read by Shoghi Effendi at Oxford.]

(Continued from last issue.)

Two years after the martyrdom of the Bab, two unbalanced impassioned Babis in desperate grief at the loss of their master, fired at the *Shah* with a fowling-piece. They were instantly seized and put to death, that being the signal for and an episode of the long period of persecution that followed. The clerical element pressed now their contention that the movement aimed at the overthrow of all forms of Government, that it had political motives and that the only remedy would be a wholesale massacre of its adherents. Government and clergy, hand in hand, after this attack on the person of the Sovereign, started on a campaign of unspeakable attrocities. Every conceivable means of torture which the cruel tyrant of the East and his torture-mongers could devise was mercilessly used to force the adherents of the faith to apostatize. But all was in vain.

Among countless cruelties a woman, to whom I have already alluded, of highly esteemed clerical parentage, endowed with great beauty, intellect, tenacity and eloquence without meeting the Bab responded to his call. In spite of the disuasion of her kindred she deserted rank, family, renown and to the great scandal of her devout yet bigotted kinsmen discarded the veil, and preached far and wide the gospel of love, of justice and of purity to men and women alike and was at last strangled by a colored slave, thrown into a pit and stoned.

No wonder that Lord Curzon referring to these abominable acts comments as follows :—

"Tales of magnificent heroism illumine the blood stained pages of Babi history. Ignorant and unlettered as many of its votaries are and have been, they are yet prepared to die for their religion, and fires of Smithfield did not kindle nobler courage than has met and defied the more refined torture-mongers of Tihrán. Of no small account then must be the tenets and creed that can awaken in its followers so rare and beautiful a spirit of self-sacrifice."

© Afnan Library Trust 2017

Among the many victims of such tortures, thrown into the Imperial dungeons of the *Shah* was a young Persian nobleman, Husayn 'Ali by name and later entitled Bahà'-u'-llàh (the splendour of God) the first-born son of one of the foremost ministers of the Crown, born on November 12, 1817, and belonging to an ancient family of Nur in the province of Mazindaran which in later times returned the most prominent councillors and ministers of the *Shah*. Immediately the call from Shiràz had reached the capital, Tihran, he responded and disregarding honour and public esteem, and giving up his rank and riches, (the latter being soon after pillaged and plundered), he enlisted himself as a resolute advocate of the cause braving all peril, extending his help, morally and materially to the early propagators of the faith and gaining thereby notoriety in the sight of the clergy and the Government. His open and undaunted behaviour in diffusing the liberal ideas of the martyred chief made him, to be suspected of complicity in the attempt on the life of the *Shah* and, thus arrested, was thrice imprisoned, his last confinement lasting four months in the subterranean dungeons of the *Shah*. There was no doubt that he had, through his talents, personality, eloquence, courage, and indomitable will, earned the admiration of his co-workers and was gradually coming up to be regarded as the unquestioned leader of a cause that was left leaderless. The farewell scenes, marked with confidence and imbued with gaiety and transport that ensured around him, whenever the executioner would penetrate the darkness of the goal and summon one or two of the languishing Babi prisoners to the gallows; the moving word of patience, of courage and hope which he uttered to the departing companions; the leading roll he took in the songs of exultation and the hymns of praise and in the other manifestations of joy that cheered the damp and foul atmosphere of the prison; his pursuasive tone in preaching the faith to the other inmates of the dungeon, the spirit of dignity and contentment which he evinced whenever a relaxation was effected or a gift bestowed by the *Shàh*—all these made him, if spared, a promising figure in the future course of the Movement.

Soon, however, his complicity being disproved, he was released and as his personal prestige had immensely increased he was shortly after, as a result of an agreement with the Ottoman and Persian Governments, exiled with his family and some of his companions on October 14, 1852 to Baghdad, in Mesopotamia. The handful of exiles, thus severed apart from the remnants of the faith in Persia, stayed there about eleven years, two of which Bahà'-u'-llàh spent in solitude and meditation in the mountain of Sulaymanniah in the province of Kurdistan. Friends, even his family knew not his whereabouts. When he returned, he declared, at first to his entourage and later to the world his mission as "him whom the Bab had expressly foretold".

(*To be continued.*)

———:o:———

The Passing of 'Abdul-Baha.

We can never pass over this month without recalling to our mind the momentous event which took place two years ago and deeply stirred the whole Bahá'i world. We mean the ascension of 'Abdu'l-Baha' our Beloved Master, to the Kingdom of Abha. On Saturday,

November 26, 1921, he had fever and told his daughter Monever Khanum "This is very serious, it is the beginning now". The fever left him the next morning. On Sunday, November 27th, he was quite well, and at 5 p. m. he received several visitors. The last of these was an Englishman to whom he gave a present of some silk hand woven Persian handkerchiefs, which he very greatly appreciated. In the same afternoon a Parsi pilgrim from India was giving a feast at the tomb of the Bab on Mount Carmel on the occasion of the anniversary of the declaration of the Covenant, and the Master sent up all the friends there. His four sons-in-law and Ruhi Effendi came to him after returning from the gathering on the mountain and said to him "The giver of the feast was unhappy because you were not there". He replied "But I was there, though my body was absent, my spirit was there in your midst. I was present with the friends at the Tomb. The friends must not attach any importance to the absence of my body. In spirit I am, and shall always be, with the friends even though I be far away."

In the same evening at about 8-30 p. m. he retired to bed. He awoke at 1-15 a. m. and complained that he felt difficulty in breathing; and about 1-30 a. m. on Monday, November 28th, he passed away calmly from the gaze of his loved ones. The funeral took place the following day, the impressive character of which is thus described in a small booklet "*The passing of Abdul-Baha*" by Lady Blomfield and Shoghi Effendi:—

"The next morning, Tuesday, November 29th, the funeral took place; a funeral the like of which Haifa, nay, Palestine itself, had surely never seen; so deep was the feeling that brought so many thousands of mourners together, representatives of so many religions, races and tongues.

"The High Commissioner of Palestine, Sir Herbert Samuel, the Governor of Jerusalem, the Governor of Phoenicia, The Chief Officials of the Government, the Consuls of the various countries, resident in Haifa, the heads of the various religious communities, the notables of of Palestine, Jews, Christians, Muslims, Druses, Egyptians, Greeks, Turks, Kurds, and a host of his American, European and native friends, men women and children, both of high and low degree, all about ten thousand in number, mourning the loss of their Beloved One.

"This impressive, triumphal procession was headed by a guard of honour, consisting of the City Constabulary Force, followed by the Boy Scouts of the Muslim and Christian communities holding aloft their banners, a company of Muslim choristers chanting their verses from the Quran, the chiefs of the Muslim Community headed by the Mufti, a number of Christian priests, Latin, Greek, and Anglican, all preceding the sacred coffin, upraised on the shoulders of the loved ones. Immediately behind it came the members of his family, next to them walked the British High Commissioner, the Governor of Jerusalem, and the Governor of Phoenicia. After them came the Consuls and the notables of the land, followed by the vast multitude of those who reverenced and loved him.....'O God, our God!' the people wailed with one accord, 'Our father has left us, our father has left us!' ....."They slowly wended their way up Mount Carmel, the vineyard of

© Afnan Library Trust 2017

God.....After two hours walking, they reached the garden of the Tomb of the Bab.....As the vast concourse pressed around, representatives of various denominations, Muslims, Christians and Jews, all hearts being ablaze with fervent love of 'Abdu'l-Baha, some on the impulse of the moment, others prepared, raised their voices in eulogy and regret paying their last homage of farewell to their loved one. So united were they in their acclamation of him, as the wise educator and reconciler of the human race in this perplexed and sorrowful age, that there seemed to be nothing left for the Bahais to say".

Of the many and diverse expressions of love and admiration of his noble and pure life by important men of authority and leading journals throughout East and West the following stand foremost :—

General Sir Arthur Money, K. C. B., K. B. E., C. S. I., formerly Chief Administrator of Palestine, writing on 2nd December 1921 said:—

"I am grieved to learn of the death of 'Abdu'l-Bahá. I had a strong regard and admiration for him and always valued his advice. He exercised all his influence in Palestine for good, and was always ready to assist the Administration toward the establishment of law and order."....

The *London Times* printed an obituary notice on 30th November 1921 in the course of which it said:—

'Abdu'l-Baha was a man of great spiritual power and commanding presence and his name was held in reverence throughout the Middle East and elsewhere".

Here is an extract from the obituary notice which appeared in the *Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, January 1922, pages 145, 146* :—

Sir, 'Abdu'l-Baha, 'Abbas.

Died 28th. November 1921.

The death of 'Abbàs Effendi, better known since he succeeded his father, Bahà-'u'-llah thirty years ago as 'Abdul-Baha deprives Persia of one of the most notable of her children and the East of a remarkable personality, who has probably exercised a greater influence not only in the Orient but in the Occident than any Asiatic thinker and teacher of recent times.....He undertook several extensive journeys in Europe and America, visiting London and Paris in 1911, America in 1912, Budapest in 1913 and Paris, Stuttgart, Vienna, and Budapest in the early summer of 1914. In all these countries he had followers, but Chiefly in America, where an active propaganda had been carried since 1893 with very considerable success resulting in the formation of important Bahai Centres in New York, Chicago, San Francisco, and other cities. One of the most notable practical results of the Bahai ethical teaching in the United States has been according to the recent testimony of an impartial and qualified observer, the establishment in Bahai circle in New York of a real fraternity between black and white and an unprecedented lifting of the 'colour bar' described by said observer as 'almost miraculous'.....

The Morning Post of 1st December 1921 said:—

His persistent message as to the divine origin and unity of mankind was as impressive as the messenger himself. He possessed singular courtesy. At his table Buddhist and Muhammedan, Hindu, and Zuroastrian, Jew and Christian, sat in amity. "Creatures." he said, "were created through love; let them live in peace and amity".

The Light dated 3rd December 1921 refers to 'Abdu'l-Bahá as "The head of the Great Bahai movement which numbers several millions of followers throughout the world, all working for peace and human brotherhood."

The New York World of December 1921 publishes the following. "Never before 'Abdu'l-Bahá did the leader of an Oriental religious movement visit the United States.....As recently as June of this year a special correspondent of "*The World*" who visited this seer thus discribed him:—'Having once looked upon 'Abdu'l-Bahá, his personality is indelibly impressed upon the mind: the majestic venerable figure clad in the flowing '*Aba*', his head crowned with a turban white as his head and hair, the piercing deep set eyes whose glances shake the heart; the smile that pours its sweetness over all'.....

"Even in the twilight of his life 'Abdu'l-Bahá took the liveliest interest in world affairs. When General Allenby swept up the coast from Egypt he went for counsel first to 'Abdu'l-Bahá. When Zionists arrived in their Promised Land they sought 'Abdu'l-Bahá for advice."....

The Egyptian Mail dated 1st December 1921 published:—

"The death of Sir 'Abdu'l-Bahá 'Abbás Effendi, K.B.E., announced in this paper on Monday last, will be mourned by Bahais all over the world. The event sets in motion an ever widening ripple which will draw thousands to inquire into a teaching that many believe destined to form the great world religion of the future, the universal brotherhood for which the nations are so anxiously awaiting. All those who came into contact with 'Abdu'l-Bahà—"the Servant of God'—and even those who have had but slight acquaintance with his followers and his teachings, have felt the beauty and value of his precepts and understand the deep veneration in which the Master was held by his disciples.....

"Special interest attaches to the following lines since they are written by a contributor who had the privilege of speaking with the Master only a few days ago, at the beginning of his last illness.

"The death of 'Abdu'l-Bahà is regretted all over the world, for his teachings were the means of reconciling religious thoughts in all quarters of the globe....."The writer was one of the last to visit 'Abdu'l-Bahá in his home on Mount Carmel before his fatal illness. On the second occasion on which he saw the Master, he was received in the latter's bed room where he was confined with a slight attack of bronchitis. 'Abdu'l-Bahà must have known that he was shortly to 'pass beyond the bourne whence no traveller returns'. His words were most

© Afnan Library Trust 2017

prophetic. He dwelt upon human frailty and instanced the great names of the past whose deeds were universally praised, and how they are now forgotten, while the stones of Mount Carmel are as imperishable to-day as they were then. 'Abdu'l-Bahà looked most venerable in his white raiment and turban and spoke with fire and energy while he dilated upon the time when Bahaism would be universal and war between nations and men would cease for ever. "His passing is regrettable but his teachings will live and endure for ever".....

The Times of India in its issue of January 1922 appreciatively refers to 'Abdu'l-Bahá as follows:—

"We would pay a tribute to the memory of a man who weilded a vast influence for good, and who, if he was destined to see many of his ideas seemingly shattered in the world war, remained true to his convictions and to his belief in the possibility of a reign of peace and love, and who, far more effectively than Tolstoi showed the West that religion is a vital force that can never be disregarded."

Out of the large number of telegrams and cables of condolence the following may be mentioned:—

His Britannic Majesty's Secretary of State for the Colonies, Mr. Wintson Churchill, telegraphing to H. E. the High Commissioner for Palestine, desires, him to convey to the Bahai community on behalf of His Majesty's Government their sympathy and condolence on the death of Sir 'Abdu'l-Bahá-'Abbás, K. B. E.

Viscount Allenby, High Commissioner for Egypt, wired the following message dated November 29, 1921:—

"Please convey to the relatives of the late Sir 'Abdu'l-Bahà 'Abbàs Effendi and to the Bahai community my sincere sympathy in the loss of their revered leader."

An official message forwarded by the Council of Ministers in Baghdad and dated December 8, 1921, reads as follows:—

"His Highness Syed 'Abdur-rahmàn, the Prime Minister, desires to extend his sympathy to the family of His Highness. 'Abdu'l-Bahá in their bereavement."

We conclude the sad account of this melancholy event in the following words which were cabled to London on 2nd December 1921 by a member of the Master's family:—

"Our Beloved has ascended. Let us unite in his Love and Cause".

We are confident that the stir which is now caused in the Bahài world will be a great impetus to the cause and will awaken every faithful soul to shoulder the responsibilities which the Master has now placed upon every one of us. The Master in His great wisdom has consolidated His work and His spirit assures us that its results will soon be manifest.

———:o:———

© Afnan Library Trust 2017

A Short Historical Survey of the Bahai Movement in India Burma, Java and Malay Islands.

(Continued from No. 1 issue.)

During his short stay in Bombay Jamal Effendi did not remain inactive; and despite the language difficulty he managed to deliver the Great Message to many distinguished Persian residents, such as, the late Agha Khan (the then head of the Khoja Ismai'lia'h Community, the grand father of the present well-known leader of that community) and the Persian High Priest of the Shia Isna Ashariya Mosque Meer Syed Muhammad. The latter accepted the message and proved to be one of the most confirmed and devout believers. Within a short period Jamal Effendi became a marked figure in the public and the nature of his activities became widely known, which necessiated his friends to advise him in the interest of the cause to leave Bombay and go to the interior provinces of India. Accordingly he left Bombay and travelled through many important towns proclaiming the glad Tidings everywhere and resurrecting souls from the dark graves of error and prejudice whenever such opportunity presented itself till he reached Rampur Rohilkhand, which was then under a native Chief by the name of Nawab Kalbi-'Ali *Khan*, an orthodox Sunni Muslim. Jamal Effendi was the guest of the chief's uncle Colonel Nawab 'Asghar 'Ali Khan. During the stay there the chief one day arranged for a meeting at his palace of the Muslim clergies of his State for a discussion with him about the Bahai doctrine of the "*non-existence of evil*". Jamal Effendi in course of his discourse told the audience that the Bahais do not believe that there exists any positive evil in the creation. According to Bahai philosophy all is good: the creator of all things is but one God; He is good, and therefore His Creation is purely good. Evil never exists in His creation; it is a non-existent thing.

At the end of his discourse the High Priest of the State who was noted for his learning, pointing to the fire on the hubble-bubble which the chief was smoking questioned Jamal Effendi "Is this not a positive evil? It may burn the palace and reduce to ashes all present here in no time". Jamal Effendi answered the question with great eloquence. He asked the audience to imagine what would be the consequence if fire were to cease to exist upon earth for one day. In its absence the very existence of human life would be impossible. In cold countries people would be simply frozen to death. We ought to be thankful to the Creator for creating such useful thing for the preservation of our life. How can one justly call it a positive evil! The improper and wrong use of it, as of all things is undoubtedly an evil. It is the same with all the natural qualities of man if they be used and displayed in an unlawful way they become blameworthy.

He also illustrated the same principle from a pen-knife which was shown to him by the Chief. Referring to it, he said, "How useful an article is this; but its misuse, for example if it is used for the purpose of stabbing, is an evil. The creation of metal is not an evil in itself; it is one of the necessaries of our life, but when men turn it into deadly weapons it becomes an evil."

The chief, and the whole assembly of the learned men accepted his scholarly exposition of the doctrine with great applause; and many became interested in the teachings of the new philosopy of the New Age.

About this time was held a historic gathering in Delhi, the ancient capital of the Moghul Empire in India, on the occasion of the assumption of the title of the "*Empress of India*" by Her late Majesty Queen Victoria. Almost all the Rulers of the various Native States with their entourage, high officials of the British Government, and many notable persons, Indians as well as non-Indians, came to that gathering. Jamal Effendi was not at all slow to miss such unique opportunity. There he came in contact with almost all the celebrities of India and quietly unfolded to them the Great Mystery of the age. He met here Dayanand Saraswati, the founder of the Arya Samaj, and found in him a true and sympathetic friend of the Cause. Finally, he proceeded to Deccan Hyderabad—the Nizam's dominion. The Nizam was very young at that time so he met the Prime Minister, Sir Salar Jang, who was a staunch Shia, but through the magnetic personality, and eloquence of Jamal Effendi he soon became deeply interested in the Bahai Movement and eventually a Tablet from the Supreme pen was revealed in his favour.

His next move was towards Madras, Southern India. While in Hyderabad and Madras he conceived the idea of visiting Burma and unfurling the banner of Yà-Bahá'-u'l-Abha on the shore of the Irrawaddy, as he received information that King Mindon of Burma was a monarch of exceptionally generous disposition and absolutely unprejudiced mind, and though himself a Buddhist he was tolerant to all forms of worship. But as in those days the steamships running between India and Burma were very few in number, he had to wait for some time before he could catch a boat to take him to Rangoon. While he was thus waiting a message from the Chief of the Rampur State was received soliciting his immediate presence there because the brother of the Chief had displayed a tendency towards atheism and it was the conviction of the Chief that Jamal Effendi was the only person qualified to demonstrate to his brother the absurdity of his belief and bring him round to the true faith of Islam. Jamal Effendi readily accepted the invitation but before proceeding to Rampur he sent away Mirza Hussain with a servant to Rangoon by a cargo boat, and he also sent along with them all his luggage.

It was in Madras that Jamal Effendi met our dear friend Syed Mustafa who afterwards played a very important part in the propagation and consolidation of the Cause in India and Burma. Syed Mustafa was then quite a young man and he was just preparing to return to his native country Baghdad after having settled his dues in consequence of a heavy loss sustained in the rice business. Jamal Effendi's eloquent address, his silver voice and his flowery language frequently attracted large gatherings round him. Syed Mustafa was one of his ardent admirers and soon became so devotedly attached to him that he actually approached his father for permission to accompany Jamal Effendi to Rampur. His father who was a very learned Muslim divine and held in great esteem and reverence by the Muslim public did not approve of his proposal; and although he did not exactly know that the theme of Jamal Effendi's talks was Bahaism, yet he not only refused

permission but even prohibited him from entering his house. Syed Mustafa was however determined to accompany Jamal Effendi to Rampur. At that moment Jamal Effendi had with him two other Bahais as his constant companions; they were Rafiuddin Khan of Hussanpur, and Haji Ramadhan of Rampur. After leaving Madras, the journey was broken for a couple of days at Gulburga where friends from Hyderabad came to meet him. He then left for Bombay just to see the Afnans off. Returning from Bombay he set out for Rampur. On his way at the Cawnpur Railway station he met the very brother of the ruler of Rampur State for whose sake he undertook this long journey, What happened was that the Rampur Chief with the object of forming a closer acquaintance between Jamal Effendi and his brother, sent the latter to Cawnpore to receive Jamal Effendi and travel with him up to Rampur State.

(*To be continued.*)

———:o:———

NOTES AND NEWS.

Janabi Haji Mirza Hasan Niku, who came to Rangoon in July last, after visiting all the different Bahai Centres in Burma, and diffusing the fragrance of the Holy Spirit every where left for Madras on 9th November 1923; and we are informed that he is preparing to sail from Bombay on the 20th November for the Holy Land. We wish him a good voyage and a happytime.

———

A circular letter from the Bahai Spiritual Assembly of London States that according to letters received from some friends of Switzerland the Beloved Guardian of the Cause, Shoghi Effendi is in perfect health and it is expected that at the end of October or early November he will be back in the Holy Land to resume the care of our Cause and to lead us to success and victorious unity of all mankind under the flag of Faith and Love.

———

Dr. Lotfullah left London for Tihran, Persia *via* Haifa and Baghdad. We sympathise with our London friends for the loss caused to their Spiritual Assembly by his departure.

———

Ruhi Effendi Afnan of the Master's family has proceeded to London where he is studying law. We are confident his arrival would be a great joy to all English Bahai Friends.

———

The Spiritual Assembly of London has printed a new edition of the "Hidden Words" translated by Shoghi Effendi, the Beloved Guardian of the Cause of God.

——— o:———

MISS E. J. ROSENBURG WRITES FROM LONDON:—

Lady Blomfield is now in Switzerland where she has established a Bahai Centre and meetings in Geneva. She speaks at the various Societies and meetings in favour of our Blessed Cause. Lady Blomfield, as is well known, accompanied Shoghi Effecdi to Haifa after the

© Afnan Library Trust 2017

passing of the Blessed Master, and lived there for several months. She has prepared a book giving the most interesting account of some of the early events of the Cause, as related to her by the Greatest Holy Leaf and the ladies of the household. It is hoped that it will be printed before long.

[We are eagerly looking forward to the publication of this valuable record of the early events of the Cause—Editor].

———

A new Persian edition of "*Some Answered Questions*" with the supplement of some opinions of 'Abdul-Baha on economical questions is published in Cairo. It may be obtained on application to the Bahai Spiritual Assembly of Cairo. Its price is about Rs. 3-8.

———

We are rejoiced to receive the news that our dear sister Miss Agness Alexander, the Bahai pioneer in Japan was saved by God in the great Tokyo earthquake.

———

We have also heard with great pleasure the news that all Bahai friends of Turbat (Persia) were saved in the earthquake that occurred there some time ago.

———

We have lately received a very encouraging letter from the Spiritual Assembly of London containing interesting accounts concerning the activities of the friends there in the diffusion of the Cause of God. We are informed that Mrs. George has been invited to give an address on the Cause at the quarterly meeting of the large Society of business men called "Brotherhood". May Divine assistance and confirmation pour upon her from the Abha Kingdom.

———

Our last news from Mrs. J. Stannard in Calcutta inform us that she has recently lectured with much success in the various Brahmo Samaj Halls and Churches. Her first address was made to the members of the "New Dispensation" Church whose Minister the Rev. Promotho Lal Sen met 'Abdu'l-Bahá in London in 1911.

On that evening a large audience attended and behind Purdah were many Indian ladies among whom the Ranee of Maurbanje and some from the Victoria College for girls were prominent. Great interest in the picture and in descriptions of the Chicago Mashriqu'l-Adhkar, was evinced, and the recently published Bahai works from London were eagerly scanned. Copies of the Star of West and Bahai News were shown and a portrait of 'Abdu'l-Bahá was passed round after the ecture.

Since then Mrs. Stannard has addressed another large audience in the Sadharan Brahmo Mandir and spoken to some two hundred advanced students of the City College. Our sister worker declares herself as especially pleased with the fine type of young manhood coming up now in Bengal. It becomes quite inspiring to find that their progressive ideals and spiritual imagination make ready response to the Bahai Message, and our principles of Brotherhood.

© Afnan Library Trust 2017

At the College the lecturer was heard throughout with obviously keen interest and they manifested desire to see books and hear more, so endeavour is being made to obtain permission to hold weekly interview meetings in a Brahmo Library. Two more lectures are being arranged for at other Brahmo Halls.

———:o:———

The following telegram was received from Haifa on the occasion of the anniversary of the passing away of the Master.

National Assembly,

care Professor Shirazi, Camp Karachi.

"May painful remembrance of Beloved's passing inflame us with the spirit of devotion and service to his Cause.

SHOGHI."

IT WAS REPLIED AS FOLLOWS:—

Hadhrati Shoghi Effendi.

HAIFA.

"Friends inflamed and pray for confirmations.

VAKIL."

———:o:———

A circular letter from the Bahai Spiritual Assembly Karachi dated the 23rd November 1923, states that the Holy Cause of God is rapidly progressing in that centre, and the friends there are ablazed with the Fire of the Love of God, and endeavouring with utmost zeal for the advancement of the World of Humanity.

The Theosophists of Karachi extended their courtesy and very kindly invited the Bahais with open arms to speak at their Society Hall at any Saturdays in October, November, and December as they have decided to hold general public meetings. In response to that invitation our beloved friend Professor Shirazi delivered three lectures at their Hall. His first lecture was on "Unity of the Humankind" on on November 1st; the second was on 21st November about the "Unity of friends in Europe and America" and in the third lecture he demonstrated to the audience with convincing arguments that His Holiness Bahá'u'lláh is the only Real Educator of the World of Humanity in this "Age." The audience received the message with great applause. The honourable President welcomed the Bahai Teachings with appreciative words.

The learned lecturer informed the public at the termination of the meeting that he was going to deliver another lecture on 8th December 1923. at the Sind Madrasatul Oloom (a Mahomedan College at Karachi) where he holds the position of Professor of Persian. He intimated that he would speak on the progress of the Bahai Cause, its basic principles, and his own extensive tour in Europe and America.

We earnestly pray for the Divine confirmation and wish him all success in his noble endeavour.

———:o:———

လူသည်သည်ဝါဋ်ဖွဲ့မှုအနှစ်ဟူသော ဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ ဒီဓိဓျက်ဖြုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်မဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'U'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်းစာကို မြမ္မာနိုင်ငံနေ။ တဟာအမြဲ။ သာသနာတော်။ မာဟာဗွေလေ-ရူဟာနီ အသင်း က။ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စ
ဘဗ္ဗာရူဖီ။
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299.
Rangoon.

အခါခပ်သိမ်းလုံးလောကီသား လူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှ သီးပွင့်သော့သစ်သီးမျိုးနွယ်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်လေသော အရွက်များပင် ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ တဟာအွလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အာနန်းမှာ၊
မြမ္မာပြည်နှင့် အိန္ဒြိယပြည်များ။
၁၂လ။ ၆။
အိရာန်။ ၁၂လ။
၂-ထူမန်း
အမေရိကံ။
၁၂-လ။ ၂-ဒေါ်လာ။
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇၃ ရှိလင်္။
အေဂျစ်နှင့် ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွတ်ရှ်။ ၅၀။
တစေ့၁၄လျှင် ၅၆။
စာတိုက်ခ အငြိမ်း။

ADDRESS.
S. M. ROEMI.
No. 2-B. 41st Street
RANGOON.

ပဌမတွဲ။ | ၁၉၂၃-ခု။ နိုဝင်ဘာလနှင့်ဒီဇင်ဘာ။ | နံပါတ် ၃-နှင့်-၄။

ရောင်ခြည်ဘင်္ဂဏ်းရှိလိုရင်းတည်းဟူသောဝတ်တရားအကြောင်းများတကမ္ဘာလုံးရှိရှိနေကြသောမနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍။ ချစ်ခင်ဖြစ်မိုးခြင်းအားပြု၍။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသောသာသနာတော်မြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းတည်းနှင့်ကပျိုးကည်းဖြစ်ကြောင်းကိုသည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောစာတရားများနှင့်ယက်ဆိုင်သော အကြောင်းများကိုရေးသား၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရ၏။ ဂျင်းဝတ်တရားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍အချို့ပဲရေးသားသာအချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့်မည်သူထံကဖြစ်စေ၊ အကြောင်းရောက်လာသော်အခါ။ ၎င်္ကြင်းရှိအံ့ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရပေမည်။ မေတ္တာတော်ဝတ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂျင်းမှတပါးအစိုးရဂျင်းပြည်အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ၊ ပြိုရေးရာဒုများတွင်မပါမဝင် အသိုးသိုးတာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းနှစ်သစ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသာအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဒီအထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော မင်္ဂလာဥတုရာသီကပ်ကာလခြိုး။ အနှစ်ခြောက်ဆယ်လောက်က။ ဘဟာဒတ္တိ၊ သာသနာတော်သည်။ ကမ္ဘာဘဝဒုဗ္ဗိုးလုံး နှံ့ပြားလာ၍ အရပ်ရပ်။ တိုင်းကြီးပြည်ကြီး။ ဖြိုရွာများ၌ပြိုပျက်စိုးရဘရားတော်မြတ်ကို။ မူလအစေခြေ အမြစ်ရင်းအတိုင်း တည်ထောင်စေခြင်းငှါ။ နေရာတိုင်း။ ကလျောက်အမိတ်သဟာယ်ဖွဲ့ခြင်းအစည်းအဝေးများအတည်ပြုကျင်းပလျက်။ အသီးအသီးအမျိုးမျိုးသော။ ဘာသာအသင်းသဖွဲ့များနှင့်။ အနည်းနည်းအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို။ ညီအစ်ကိုရင်းအဖြစ်ဖြင့်။ တလုံးတဝတည်း။ ဘဝိတ်တသဘောတူတည်းနှင့်။ ဘသင်းတဘာသာတည်းဖြစ်အောင်။ အားကြိုးမနဲထက်ပြုလုပ်ကြံကြလေသည်။ သို့ဖြစ်သော်ကြောင့်။ ယခုခေတ်သမယ၌။ ဘဟာဒတ္တိဘာသာ ဝင်လူအပေါင်းတို့သည်။ ဖိုဟ်မွဖ်ယ။ ဘာသာအနက်ကလည်းကောင်း။ ယေရှုခရစ်ဘာသာအနက်ကလည်းကောင်း။ ယဟူဒီ၊ ဘာသာအနက်ကလည်းကောင်း။ ပါရှိစီ၊ ဇရတ္ထုတ်တို၊ ဘာသာအနက်ကလည်းကောင်း။ ဟိန္ဒူ-ပုထုဇ္ဇာန် ဘာသာ အနက်က လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာ အနက်ကလည်းကောင်း။ ပညာရှိသုခဓိန်တို့နှင့်။ သူဌေးသူကြွယ်။ အစိုးရမင်းတို့၏မှူးတော်မတ်တော်များ အတိုင်းမသိ လူပေါင်းအသင်္ချေသို့ရှိကြကုန်သတည်း။ ပမာဆိုသော်။ အင်္ဂလိပ်-စကော့တလန်နှင့်၊ အိရလန်ပြည်။ ပြင်သစ်နှင့်၊ ဂျာမနီပြည်။ ဩစတြိယာနှင့်၊ အီတလီပြည်။ ဟော်လန်။ ပေါ်တူဂယ်နှင့်၊ စပိန်ပြည်။ ရုရှပြည်ကြီးနှင့်၊ ဂရိတ်ပြည်။ တူရကီပြည်။ ပါလက်စတိုင်ပြည်၊ စီရီယပြည်။ မေစိုပို တေဗီယ။ အာရေဗျမတ်ကာနှင့် ခဒိနာ-မေဒွေရ်-ဤကျစ်ပြည်။ ကောကာဇီယ-တူရ်ကီ ဂျာဖ်ပြည်။ အာရေဗျမတ်ကာနှင့်ခဒိနာ-မေဒွေရ်-ဤကျစ်ပြည်။ ကောကာဇီယ-တူရ်ကီ ကတိစတန်ပြည်။ ဘိုခါရာ။ ကဘွလ် အာဖဃာနိစ္စတန်နှင့်။ အဲရာန်-ပါရှဒပြည် အိန္ဒိယနှင့်မြန်မာပြည်။ ဇာပန်ပြည်။ တရုတ်ပြည်ကြီးနှင့်၊ ကျောပန်ပြည်။ ဟိုဝိုက်ကျွန်းများ။ အမေရိကံပြည်။ ဩစတြယ်လိအာကျွန်း။ ကနာဒါပြည်နှင့်၊ အသီးအသီး၊ အမျိုးမျိုး သော ပြည်များ၌။ ယခုအခါ၌ အစည်းအဝေးကြီးများရှိကြကုန်သတည်း။ ထိုပြင်ဤ ကဝိုဖြစ်၌။ “ မာဂ်ရေကွလ်၊အဇကာရ် ” ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးတကျောင်း။ ဤ ခင်းကြီးလေးသန်းကျော် အကုန်ခံ၍ တည်ထောင်လုက်ရှိကြသည်။ ရုရှပိုင်၊တွင် ကတိစတန်ပြည်။အစ္စခါဘာဒ်၊ဖြိုကြီးဦးလည်း။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးတကျောင်း၊ တည်ထောင်ပြီးရှိပါသည်။ ဤကဲ့သို့ကဲ့လွဲလျက်ရှိသော ဘာသာအသင်းသဖွဲ့များနှင့် ခြားနားစွာသော အထွေထွေအမျိုးသားလူဝင်မိသိမ်းကုန်ငှဲ့သည်။ တည်ဦးတည်တိုင်

စိတ်ဘသဘောတူညီးဖြစ်ကြ၍။ အောက်ဖ်ဖွဲ့ရေးသားခဲ့သော အယူဝါဒအတိုင်း။ တသွေမတိမ်းသက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေလည့်။

၎င်းအကြောင်းကား။

(၁) အချက်မှာ။ ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်။ တကိုယ်တပါးတည်းနှင့်တဆူတည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်၌။ နှိုင်းယှဉ်ဘက်မရှိ။ ချဝိပုံသဏ္ဌာန်၊ကိုယ်ကာယ၊ခန္ဓာဝါးပါးမရှိ။ သား၊မယား၊ဆွေမျိုးညာတကာမရှိ။ အောက်အထက် အနှံ့အနောက်နှင့်-တောင်မြောက်တည်းဟူသော (၆) မျက်နှာကန့်သတ်ခြင်းမှကင်းလွတ်သန့်ရှင်းတော်မူသည်။ တိုင်ပင်ဘက်နှင့်ကိုယ်စားလည်ပြုသူ တစုံဘယောက်မျှသည်း။ ထိုအရှင်၌ မရှိစဖူး။ မည်သည့်အရာတစုံတခု၌မျှ။ ဝင်ခြင်း ထွက်ခြင်းနှင့် ဝင်စား၍။ ပွင့်တော်မူခြင်း စသော အကြောင်းမျှား သည်။ထိုအရှင်မြတ်၌မရှိစဖူး။ထိုအရှင်မြတ်၌ပြောင်လဲခြင်းမရှိ။ အနုတ္တ၊အဖွမမေယျ။ နှာမံ့တော်အပုံ။ ဂုဏ်တော်တန်ခိုးတော်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ တသမတိတည်းသဗ္ဗညုသယမ္ဘူတ။ ဧရွေညာဏ်တော်နှင့်ဘက္ခ။ အစဉ်မပြတ် တည်နေတော်မူသည်ဟု။သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသဖြင့်။ ဂန်ဓံကြကုန်သတည်း။

(၂) အချက်မှာ။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်။ (ကွတ်ရှိ၊ကန်ဇ်၊မာခဖွ်ယ်၊ဖွအဟာပဘမ္ဘတ်ရှိ၊အန်၊အိုအရဖွ်ဂါ။ ဗွခလတ်ကတွလ်၊ခလ်ကာ၊ လေကိုက်၊ အိုအရဖွ်ဂါ) ဘည်းဟူသော အလ္လာဟ်ဂို၊ အရှင်မြတ်နှုတ်ကပါတော်တော်။ဟဒီစ်၊ကွဒ်စီ၊အရာ၊ကိုယ်တော်သည်။ မိမိဇာတိတော်နှင့်သင့်လျော်သော အနေအဖြစ်၌။ တကိုယ်တပါးတည်း။ ဥပေက္ခာလျစ်လျူရှု၍ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူသည်။အထက်ဆိုလာခဲ့သော နှုတ်ကပါတ်တော်အနက်ကား။ “ငါအရှင်သည်။လျှို့ဝှက်စွာသော ဘဏ္ဍာတိုက်အဖြစ်ဖြင့်။ တကိုယ်တပါးတည်း ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူသည်။ထိုအခါ၊မေတ္တာတော်အားဖြင့် အရှင်မြတ်သည်။မိမိကိုယ်ကိုသိကျွမ်းစေခြင်းငှါ။အာဒံပြုနှစ်သက်တော်မူသည်။သို့ဖြစ်၍ငါအရှင်သည်။ သောကိုလောကစတ်။ သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းကုန် အပေါင်းတို့ကို။ မိမိအား သိကျွမ်းစေခြင်းငှါ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူလေသည်။ ”

ယင်းကဲ့သို့ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူစည်အခါ။ မေတ္တာ၏သမုဒ္ဒရာကြီးသည်။ လျှံငိုးမျှားသဖြင့်၍။ သက်သက်ကျေးဇူးတော်မစတော်မူခြင်းအလို့ငှါလည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်ကိုသိကျွမ်းစေခြင်းအလို့ငှါလည်းကောင်း။ သတ္တဝါခပ်သိမ်းကုန်အပေါင်းတို့ကို-ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဟု အနက်သိရ၏။သို့ဖြစ်၍။ မေတ္တာ

© Afnan Library Trust 2017

မည်သည့်နည်းအားနှင့်မဆိုအလျှင်းမသိမကျွမ်းနိုင်စဖူး။

ဤကဲ့သို့နည်းမျှပမာအားဖြင့်။ ထိုကြွေးမြွင့်မြှင့်တင်ဘော်မူလျသော။ အလွှာပင့်၊အရှင်မြတ်ကို သိကျွမ်းစေရန် လမ်းကြောင်း ပေါ်ပေါ်လာသောအခါ။ ကိုယ်တော်သည်။ သက်သက်ကျေးဇူးတော်မစခြင်းနှင့် ကရုဏာတော်အားဖြင့်။ ၎င်းဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းမှလိုရင်းဘည်းပဟူသောအချက်ကြွေးအလဟသမဖြစ်စေခြင်း၌။တိရိစ္ဆာန်မျိုးနှင့်ပိုင်းခြားစွာ။ အရာခပ်သိမ်းသို့ကို သိမြင်သုံးစွဲနိုင်သော ညာဏ်ကို။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးအား။ ပေးသနားတော်မူထားလိုက်သတည်း။ ၎င်းအကြောင်းကို။ကွ၍အန်။ကျမ်းတော်ဖြတ်၌မိန့်တော်မူသည်။ အကြောင်းမူကား။(၁၊အလွှာမာလ်၊အင်စာန်၊မာ၊လ်မ်၊ယာအလ်မ်။) အဓိပ္ပါယ်ကား။ "မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးအားထိုသူမသိမမြင်နိုင်ဘဲရှိသောအရာများကို၊သွန်သင်ပြသတော်မူသည်။" ထိုပြင်၊မိန့်တော်မူသည်ကား။ "(၁၊အလွှာမာ၊အာဒမာလ်၊အတ်စ၊မာအော၊ကွလွှေဟာ။)" အနက်ကိုဆိုသော်။ "ကမ္ဘာဦး အာဒံမ်တည်းဟူသော မူလဖန်ဆင်းတော်မူခြင်း ခံရလေသောလူ။ (အာဒံမ်၊နှဗျိ) အား၊အရှင်ပရိအမည်နာမ်များနှင့်အတတ်ပညာ။အလုံးစုံသို့ကို။သင်ကြားပြသတော်မူလိုက်သတည်း။"

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးတို့၌။ထိုမသိမမြင်အပ်သေ့အလွှာပို့အရှင်မြတ်ကို။သိကျွမ်းနားလည်နိုင်ဘို့ရာ။ ပြည့်စုံစွာသောစွမ်းရည်သတ္တိသည်။ မူလပြုပျင်။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းခံရလေသောအခါကာလမှစ၍။ နဂိုရှိရင်းပါလာရှိချေ၏။ ၎င်းအကြောင်းကို။ အလွှာဟို့အရှင်မြတ်သည်။ ကွ၍အန်ကျမ်းတော်ဖြတ်၌မိန့်တော်မူလိုက်သည်။ အကြောင်းကား။(စာနိုရီဟင်မ၊ အာယာတေနာ။ ဖွေလ်၊ ဟတ်ကို။အဝါလ်မ်၊ ယာတ်က။ဖွေးဇ်ျေရတ်ဘောက၊ အန္ဒရဟူ၊ အလာကွလွှေ။ ရှိုက်အင်၊ရှာဂီဒီ။အလာ၊အင်နဟွံမ်၊ဖွို၊မေရှ်ယာတင့်၊ဖြင်၊လောကား၊အေ၊ရတ်ဇျော်ဟင်မ။ အလာ၊အင်နဟူ၊ဇျော်ကွလွှေ၊ရှိုက်အင်၊ဖိုဟီတွေ။)အဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုသော်၊ "မကြာမြင့်မီကာလအတွင်းတွင်ငါအရှင်မြတ်သည်။ ငါ၏တန်ခိုးတော်နိမိတ်လက္ခဏာများကို။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးနှင့် ထိုသူတို့ကိုယ်တွင်း၌လည်းကောင်း။ ငါအရှင်ကို ဖွဲ့နွှဲကန်စွာသောအရှင်မြတ်မူချဟူ၍။ ထင်ရှားစွာသိမြင်နိုင်ကြမည်တိုင်အောင်ထိုသူတို့အား။ ပြသတော်မူလိမ့်အံ့။ ဥသံ့အလုံးစုံသောအရာများကိုအကြောင်းပြု၍။ ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်သဖအောင်။ ဤမျှလောက်ထင်ရှားစွာရှိတော်မူသောအကြောင်းသည်။ သင်တို့ကို။ ဓမ္မ.မြူးဖန်ဆင်းတော်မူသော။(အလွှာဟို) အရှင်မြတ်၌လုံးလောက်စွာရှိသည်မဟုတ်လော။ စင်စစ်ဆိုသော်။ ထိုသူတို့သည်။ ဓိဓိတို့ဓမ္မ.မြူး ဖန်ဆင်း

တော်နှင့်ကျေးဇူးတော်သည်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးကို။ဖန်ဆင်းခြင်းအမှုရေးကိစ္စ၌အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းအကြောင်းကြောင့်သာလျှင် ထိုအရှင်မြတ်သည်။ မေတ္တာတော် မှလိုရင်း တည်းဟူသော အကြောင်း။ ကိုယ်တော်ကို သိကျွမ်းစေခြင်း၌။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ပဌမအချက်၌ဆိုလာခဲ့သည်အတိုင်း။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ ထိုကြွေးမြွင့်မြှင့်တင်တော်မူလျသော အလွှာဟို့အရှင်မြတ်ကို။ မည်သည့်နည်းအားဖြင့်။ အလျှင်းသိကျွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်။ ထိုမျှမက။ စိတ်ဘူး ရောက်ခြင်း၌ပင်။ မဘတ်စွမ်းနိုင်စဖူး။ အာယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ ပညာရှိသုခမိန့်တို့ငြဉာန်းထားလေသော ဥပဒေအရာ။ မည်သည့်အရာမဆို။ အရပ်ရပ်အကြောင်းဂုဏ်လက္ခဏာများ၌။ မိမိကိုယ်နှင့်တူညီသဖွယ်ဖြစ်သောအရာကိုသာလျှင်သိကျွမ်းနိုင်သည်။ မတူမညီသဖွယ်မဖြစ်သော အရာတစုံတခုကိုမျှ မသိစွမ်းနိုင်စဖူး။ ၎င်းနည်းဥပဒေအလျောက်။ ထိုကြွေးမြွင့်မြှင့်တင်တော်မူလျသောအလွှာဟို့အရှင်မြတ်နှင့်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးနှင့် မည်သည့်နည်းအားဖြင့်။ တူညီခြင်းမရှိ၍-သဖွယ်မဖြစ်နိုင်စဖူး။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ ထိုကြွေးမြွင့်မြှင့်တင်တော်မူလျသောအလွှာဟို့အရှင်မြတ်ကိုမည်သည့်နည်းအားဖြင့်သိကျွမ်းနားလည်နိုင်သည်မဟုတ်။ ပမာဆိုသော်။ "ပထဝီသဒ္ဒါဒိတိ ဘဝ,, ၌ပါဝင်သောအရာခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ မိမိထက်အခြေအနေကြီး၍အထက်ကျသော "သစ်ပင်ဂါးပင်ဓါတိဘဝ,, ၌ရှိသောအရာဟူသမျှတို့ကို။ အလျှင်းသိစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်။ ထိုနည်းတူသစ်ပင်ဂါးပင်ဓါတိဘဝ၌ပါဝင်သောအရာဟူသမျှတို့သည်လည်း။ မိမိထက်အခြေအနေကြီး၍ အထက်ကျသော "တိရိစ္ဆာန်ဓါတိဘဝ,, ၌ပါဝင်သောသတ္တဝါများကို။ အလျှင်းသိစွမ်းနိုင်ကြသည်မဟုတ်။ တိရိစ္ဆာန်ဓါတိဘဝ၌ရှိသောသတ္တဝါခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်လည်း။ မိမိထက်အခြေအနေကြီး၍ အထက်ကျသောမနုဿလူသတ္တဝါမျိုးဘဝ၌ ပါဝင်လေသောသတ္တဝါများကိုအလျှင်းသိစွမ်းနိုင်ကြသည်မဟုတ်။ ၎င်းနည်းအားလျော်စွာ။ "မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးဘဝ,, ၌ပါဝင်သော၊အရပ်ရပ်အကြောင်းများ၌ရှိစုံလင်ပြည့်စုံခြင်းမရှိ။ပကတိချို့တဲ့သော။ လူသတ္တဝါမျိုးသည်လည်း။ မိမိတို့နှင့်မတူမညီ။ သဖွယ်မဖြစ်။ လွန်မင်းစွာအခြေအနေကြီးမြင့်မြတ်သော။ လောကီလောကစါတ်အလုံးစုံတို့ကိုပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အလွှာဟို့ အရှင်မြတ်ကို။ မည်သည့်နည်းအားနှင့်မဆို။ မသိမကျွမ်း နိုင်သတည်း၊ ပေါ်မူနှိုတလုံးသည်။ မိမိပြုလုပ်သောမှန့်သည်ဆရာကြွေးကိုလည်းကောင်း။ကုလားထိုင်နှင့်စားပွဲတို့သည်။မိမိအားပြုလုပ်တည်ထောင်စေသော လက်သမားဆရာကြွေးကိုလည်းကောင်း။မသိစွမ်းနိုင်ကြသကဲ့သို့။ လူသတ္တဝါမျိုးသည်လည်း။ မိမိတို့အားပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော၊ ကြွေးမြွင့်မြှင့်တင်တော်မူလျသော အလွှာဟို့အရှင်မြတ်ကို။

© Afnan Library Trust 2017

တော်မူသော (အလွန်ဖြောင့်ဟို) အရှင်မြတ်ကို။ သိမြင်ဖူးမြော်ရမည်အကြောင်းဖြစ်၍။ ယုံမှားလွဲကင်းရှင်းကြကုန်သတည်း။ ဇကနိမုချတို့အရှင်မြတ်သည်။ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရာများကိုပိုင်းခုပ်နှံ့ပြားလွှာကင်းရှင်းတော်မူသည်။,,

အထက်အဆိုပါ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော်များကြောင့် သိရသည်မှာ။ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော (အလွန်ဖြောင့်ဟို) အရှင်မြတ်၌။တရွတ်လို၊ရောင်ခြည်တော်နှစ်မျိုးရှိသည်။တမျိုးမှာ။ (တရွတ်လို၊အာဖွာကီ။)ကမ္ဘာအဝှမ်းလုံးရှိလူနှင့်အနာခပ်သိမ်းကုန်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍။နာမံတော်အပေါင်း။ အတိုင်းမသိဂုဏ်များနှင့်တကွ။ပွင့်တော်မူခြင်းဘည်း။ ဒုတိယတမျိုးမှာ။ (တရွတ်လို၊အနိမ့်ပုံစီ။) ကိုယ်တော်၏။ နာမံတော်။ဂုဏ်တော်။တန်ခိုးတော်။အံ့နေဘက်တော်။ခပ်သိမ်းကုန်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဖြာတိရင်းပါကိုယ်တော်တိုင်။ရွေးကောက်ခြင်းခံရသောမနုဿလူမျိုးတို့၏။ ဖြာတိရင်းအနှစ်သါယာ၌။ဆောင်ခြင်း တော်အလင်းအားဖြင့်ထင်ရှားခြင်းတည်း။ထိုဗျုဟကအထူးသဖြင့်။ကိုယ်တော်၏အလိုတော်နှင့်အစွဲအခိန့်တော်အတိုင်း။ကြွလာမှုင့်တော်မူသော။ နမျိုး၊ရဟူလ်၊ တမနိတော်၊ ဗုဒ္ဓ၊ အရှင်မြတ်တို့၏။ မှနိ-ကြေး-မှုနိသဘွယ်။ ကြည်လင်သောစိတ်နှလုံးတော်များအပေါ်၌။ ပကတိအတိုင်းအကုန်အစင်ပြည့်စုံစွာပွင့်တော်မူခြင်းတည်း။ ဤကဲ့သို့ (တရွတ်လို၊) ဆောင်ခြင်းတော်။ နှစ်မျိုးအားဖြင့်။ ကိုယ်တော်၏ တဆူဘည်းနှင့်။ ဘကိုယ်တပါးဘည်း ဖြစ်တော်မူခြင်း အကြောင်းသည်..ဂုဏ်တော်၊တန်ခိုးတော်။သဗ္ဗညုဩသယမ္ဘူတစ္ဆဿဉာဏ်တော်။အာနုဘော်၊အစွမ်းတော်နှင့်တကွ။ထင်ရှားသောကြောင်းကို။ခိခိတို့အမိန့်နှုရီ။ ယုံကြည်ခြင်းစက္ခုအသင်းအားဖြင့်။ဘဟာအံ့ဘဝသဝလူအပေါင်းတို့သည်။ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်သက်သေခံ၍။ သက်ဝင်ယုံကြည်စွဲသမ်းကြကုန်သတည်း။

(၃) အချက်မှာ။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော အလွန်ဖြောင့်ဟို အရှင်မြတ်၌။ အတိုင်းမရှိသော (ဖွေရစ်ရှာတာ) နတ်သားများ ရှိကြောင်းကို လည်းကောင်း။ ထိုနတ်သားများကား။ ဓိနိုးမလည်းမဟုတ်။ ဓေယျက်ျားလည်း မဟုတ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း။ ငှင်းတို့၌စွမ်းရည်သတ္တိဂုဏ်လက္ခဏာများနှင့်ဆင်သောအဘေဝင်းများတဘက်သျှင်တခုစီ-နှစ်ခုစီနှင့်သုံးခုစီ၌ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သက်ဝင်ယုံကြည်ဝန်ခံကြကုန်သတည်း။

(၄) အချက်မှာ။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော အလွန်ဖြောင့်ဟို အရှင်မြတ် အလိုအခွင့်တော်နှင့်အဓိန့်တော်ဖြင့်။ကမ္ဘာဦးအာဒမ်။ နမျိုး-မှစ၍-ခါတမန္တမျိုယိန်။ တမန်တော်များ၏ နောက်ဆုံးတံဆိပ်တော်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မိဟံမ္မဒဗိုလ်အောင် တသိမ်နှစ်သောင်းလေးထောင်မက။ ဂင်္ဂါယဝါဋ္ဌကဿဲလုံးနှင့်အမျှ။ အစဉ်တစိုက်

မပြတ်မစဲကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော-နမျိုး-ရဟူလိ-တမနိတော်-မွေရာဇာဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့အချင်းချင်း။ အရှင်တပါးနှင့်တပါး။ ငှင်းတို့အတွင်းတွင်၌ ခွဲခြားခြင်းမပြုဘဲ။ ဥဿဒုံအလုံးစုံတို့မှနိကြောင်းကို-သက်ဝင်ယုံကြည် ကြကုန်၏။ ထိုဖြင့်-မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးခြွ ပါရဂူဓိအခြေအနေမပြည့်စုံသမျှကာလပတ်လုံး။ ငှင်းလူသတ္တဝါမျိုးများဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းမှ လိုရင်းတည်းပဟူသော အကြောင်း မပြည့်စုံနိုင်သောကြောင့်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးကို-ငှင်းထွဋ်ဖြတ်သော အခြေအနေများတိုင်အောင် ပို့ဆောင်ပေးစေခြင်းငှါ။ ဆုမွန်ပဲ့ပျင်သောဥပတ္တိဘာယ် ဆရာတည်းပဟူသော ဓမ္မရာဇာဓိရာဇ-အရှင်မြတ်တို့သည်။ မပြတ်မစဲအစည်အမြဲ ကြွလာပွင့်တော်မူကြရမည်ဖြစ်၍။ ယခုကပ်ကာလ-အခါသမယ၌လည်း။အလွန်ဖြောင့်ဟို အရှင်မြတ်အလိုတော်နှင့်အစွဲ့ အဓိန့်တော်ဖြင့်။ ရှေးကာလ-ဘာသာဟောင်း ကျမ်းချက်အပေါင်းတို့နှင့်လျော်ညီစွာ။ နမျိုး၊တမနိတော်အဖြစ်နှင့်မဟုတ်ဘဲ။(ဝေလာယာတ်) နှင့်ဆိုင်သော။ ရှိဘူမျိုယာတ် နှင့် (အိုလူဟိယာတ်) တည်းပဟူသော ဟကီကာတော့။ ဖိုဟံမ္မဒီယ၏ထွန်းမြတ်သောအခြေအနေ၌။ကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော။ဘာဘွလွာဟော်လ်။ အာအဖွဖ်ကဉ်းပဟူသော ဇလီယာ။အေမာမ်။မာဟာဒီ။ပစ္စေက ဗုဒ္ဓ။အရှင်မြတ်နှင့်၊ဘာဘာအွလွာဟ်။ နဲ့ဖွလွာဟ်နှင့်ခမည်းတော် ရုဟွလွာဟ်တည်းပဟူသောအရှိမကြွေယျ။ ဗုဒ္ဓအရှင်နှစ်ပါးများမှနိကနိစွာကြွလာပွင့်တော်မူပြီးကြောင်းကို လည်းကောင်း။ဆက်လက်၍။ အရှင်တဦးပါးကိုမျှ ချနိလပ်ခြင်းမရှိတဲ့အာကုနိလုံးဝိုကို သက်ဝင်ယုံကြည်ဆည်းကပ်ခိုလှုံကြကုန်သတည်း။

(၅) အချက်မှာ။ အလွန်ဖြောင့်ဟို အရှင်မြတ် အလိုတော်၏ဖိုဆီးကောင်းကင်မှ၊ လူသတ္တဝါများချမ်းသာစေခြင်းငှါ။ ချမှတ်ပေးသနားတော်မူလေသော။ မွေစက်တရားဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော်များ။ ကျမ်းကြီးကျမ်းဝယ်အပေါင်းတို့ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍။ ယခုကပ်ကာလ တိုင်အောင်။ တသိမ်းနှစ်သောင်း-လေးထောင်မျှမက။ နမျိုး-တမနိတော်ဖြင့်အရှင်မြတ်တို့ဆောင်ယူလာခဲ့ကြသည်အတိုင်း။ အကုန်လုံးမှနိကြောင်းကို သက်ဝင်ယုံကြည်ဝန်ခံကြကုန်သတည်း။

(၆) အချက်မှာ။ ယောက်မွလ်၊အေးခရစ်။တည်းပဟူသောနောက်ဆုံးနေ့။ ကေသမတိ။ ထဖြောက်ခြင်းနေ့တနေ့၊ မှနိကြောင်းကို လည်းကောင်း။ သက်ဝင်ယုံကြည်ဝန်ခံကြကုန်သတည်း။

(၇) အချက်မှာ၊ (ခိုက်ရှနှင့်ဖှာရိ) အကောင်းနှင့်အဆိုး။ (စာအစ်ဒန်နှင့်ရှက်ကီ။) အခြေအကောင်းကောင်းသောသူနှင့်၊ အခြေအဆင်းဆိုးသောသူ။ (နဲ့အခြေနှင့်ကာဖွေရိ။)

© Afnan Library Trust 2017

သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်မိဿာဒိဋ္ဌိ။ စသည့်အရာခပ်သိမ်းကုန်ဝင်သည်။ အလွှာတို့အရှင်မြတ်။အ
မိန့်တော်နှင့်အစွင့်တော်အတိုင်းအတည်ဖြစ်လာ၍။ ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းကို ခံရလေ
သည်ဟု၊ မှုချသိမြင်၍။ ယုံကြည်ခြင်းနိုင်ခံကြကုန်သတည်း။

သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဘဟာအ၊ သာသနာတော်သည်။မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးကို။
ထိုသူတို့ကိုးကွယ်လျက်ရှိကြသောဘဝသာအယူဝါဒဌ်။ ခိုင်ခံ့မြဲမြံနိစ္စ၍။ အသိအ
မြင်တိုးဘက်တိုးပွါးစေသည့်အပြင်။မည်သည့်ဘဝသာဘစုံတခုနှင့်မျှ၊ မူလအခြေအ
မြစ်ရင်း တည်းဟူသောအယူဝါဒဌ်။ ကွဲပြားခြားနားခြင်းမရှိဘဲ။ အလျှင်းဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သည်မဟုတ်။

နိဂုံးချုပ်သတင်း။

ဘဟာအ၊ သာသနာတော်၏။စထွက်သွန်စအတွက်ကျင်းပပြုလုပ်အံ့သောအစီအဖြိယာ
နှင့်မြန်မာပြည်ဘို့အဝှမ်းလုံးအစည်းအဝေးအတွဲကြီးသည်။ ဟင်္ဂသရတော့။ ဝတီယော။
အမ်ရွှေလွှာဟ် (ရှေ့ကြီးအဖွားမွန်) အရှင်မြတ်အဓိန့်တော်အဝင့်ဝင်း။ ၁၉၂၄-ခု။ ဖေဖြော်ဝါ
အို ၈၁။ ရန်ကုန်ငါနိုး-၁၂-ရက်အတွင်းတွင်။ ကာလကတ္တားမြို့မပါမှာ ကျင်းပပြုလုပ်
ကြရလိမ့်မည်ဟု၊ ဘုံဘိုဝယ်မြို့နေ။ နေရှနှာ၊ အစ္စပေရစ်ကျူဝ်လ်၊ အစင်မှာလီက။ စာ
ရေးကြော်ငြာလိုက်သည်။

ဤကျစ်ပြည် အစိုးရမင်းသည်။ ဘဟာအ်-သာသနာတော်ဖြတ်ကို။ ၎င်းနိုင်ငံတ
ွင်မိုးလုံး၌။ လွတ်လပ်စွာဟောကြားပြောဆိုနိုင်ရန်။ အခွင့်အာအာမိန့်တော်။ ထုတ်ဝေ
ကြော်ငြာလိုက်ကြောင်း။

လောကလေးမျက်နှာ၌ တည်ထောင်လျက်ရှိသော ဘဟာအ်ဘာသာအသင်း
များမှ။ အရပ်ရပ်ပေးစာများရရှိသည့်အတိုင်း။သာသနာတော်သည်။ လွန်မင်းစွာ
တိုးတက်စည်းကားလျက်ရှိသဖြင့်။ လူပေါင်းများစွာဘို့သည်။ ၎င်းဘာသာဌ်ခံနေစဉ်တွင်
မပြတ်ဝင်လာ၍ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းရှိကြောင်း. ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ တိုင်းပြည်များ၌
မြတ်စွာဘုရားဓမ္မစက်တရားတော်နှံ့ ပြားခစခြင်းအလိုဌါ။ ဓမ္မကတိကပုဂ္ဂိုလ်များ
ကိုလည်း၎င်းနယ်များသို့စေလွှတ်ကြကုန်ကြောင်း၊ တွေ့ဟေရာန်မြို့က ကြွလာသော
ဓိဘလ္လင်-ဟာဂျီ-မြေရဖာ-ဟစာန်-နီဂူ-သစင်သည်လည်း။ ဘုံဘိုင်မြို့က။ အရှင်
မြတ်အဓိန့်တော်နှင့် ကြွလာ၍ ဟင်္သတိစတန်နှင့် မြန်မာပြည်များနှံ့ ပြားခအောင်
လှည့်ပတ်လျက်။ တရားတော်ဟောကြားသဖြင့်။ အဟာတမ္ဗများနှင့်ဖူးတွေ့ပြီးလျှင်
အရှဲ့ဖွေ-ဓိကဒ္ဒါတ်စ-သို့ဖေယာရာတ်ပြုရန်ကြွသွားလိုက်ကြောင်း။

© Afnan Library Trust 2017

الي مثواه الا خير انما تيقنوا ان عباسكم سيدوم ابدا حياً بينكم روحيا باعماله
و اقواله و صفاته و في جميع جوهريات حياته * نود ع عباسنا المادى و تغيب
مادته عن انظارنا ولكن عباسنا الحقيقى الروحي سوف لا يفارق عقولنا و افكارنا
و قلوبنا و سوف لا ينقطع ذكره من افواهنا * ايها الراقد العظيم الكريم * انت
احسنت الينا و ارشدتنا و علمتنا * عشت بيننا عظيما بكل ما تعنيه كلمة
العظمة و قد تفاخرنا باعمالك و اقوالك * انت رفعت منارة الشرق الى اعالى
ذروة المجد قد اصلحت و هذبت * واتممت السعى فنلت اكليل المجد *
ثم سعيداً تحت ظل رحمة ربك و هو يجزيك خير الجزاء *

در دوران خطابه حضرت مفتي افندي حيفا فرصود * * * * * * * *
كان عبدالبها عظيماً في ادوار حياته كان عصاميا ابى النفس شريف العواطف
سامي المبادي * كان رضى الاخلاق حسن السير اشتهر ذكره في مشارق الارض
و مغاربها * كان واقفا على دقائق الشريعة الاسلامية ولئن غاب عن العيون
شخصه فان اعماله الخالده لا تغيب عن الاذهان ولئن مات عباس فان اسمه
لا يزال * و انت ايها الراحل الكريم عشت عظيما و مت عظيما و ما هذا المشهد
الكبير والموكب المهيب الا برهانا ساطعا على عظمتك حيا و ميتا * فنم هنيئاً في
مرقدك وثق ان من كانت تلك مناقبه و هذه خاتمة حياته فانه حى في
اعماله خالد في اثاره *

و ناطق كليمي و نه نفر ديگر نيز خطابه هاي فصيح و بليغ راجع بعد
لحيات * روز نامه هاى عالم در السنه مختلفه در تعزيت هيكل
ميثاق مقاله هاى جانگداز نوشتند * از اطراف جهان تلغرافات بى پايان جگر
سوز واصل حتى از وزير مستعمرات انگلتره * مستر ونستن چرچيل نيز
تعزيتنامه اي تلغرافا بواسطه مندوب سامى حيفا رسيده جميع حاكمى از
عظمت و بزرگي حضرت مولي الورى عبدالبهاء ارواحنا لرمسه الاطهر فداء
بوده * و بعد از تمام نطقهاى خطباء ان عرش عظيم را كه حامل جوهر
عبوديت و امانت الهى بود در نهايت خضوع و خشوع و سكون و وقار در
ضريح مقدس عليا استقرار دادند . و برفيق اعلي تسليم نمودند فاه
عما قضى وامضى * و ذلك من مصائب الكبرى *

وحدت عالم انسانی - وحدت اساس عمومی - و مساوات حقوق نساء با رجال و تعلیم اجباری اطفال ذکورا و اناثا - و ترک تعصبات دینی و ملی و مذهبی و قومی و جنسی و تجارتی و اکتسابی و صناعی و تاسیس بیت العدل عمومی و برفع حزبات - و تشیید مبانی صلح و سلام عام تام - و تحری حقیقت و ترک تقالید کورانه - تحریص و تحثیث و دعوت فرمودند - و باقامه براهین قاطعه فلسفیه بر کافه خلایق ثابت نمودند که نجات عالم و عالمیان ازین مرض مهلک عامگیر زمانه موجوده منوط و منحصر در اطاعت این تعلیمات مبارکه است که حضرت بهاء الله در شصت سال قبل در الواح مقدسه شایع فرموده اند و مسئله اقتصادیه را که الیوم زلزله مهیبی در ارکان عالم انداخته حل فرموده اند چنانچه ازین مواعظ و نصایح مبارکه تاثیرات غریبی در جمیع اقطار عالم ظاهر شد - و انتباه عظیمی اکثر عقلاء و خیر خواهان عالم انسانی را حاصل گشت -

پس از سیاحت چند ساله و معاودت بارض مقدس فلسطین جنگ عظیم اروپا واقع شد که ازکار فرموده بودند - و چون حجت را بر کافه خلق الله کاملاً تمام فرموده بودند و برای اجرای ان امور معظمه نیز بر حسب آخرین وصایای مبارکه حضرت غصن ممتاز ولی امر الله شوقی افندی را مرکز توجه و مرجع کل اهل بهاء مقرر فرموده در شب ۲۸ ماه نوامبر سنه ۱۹۲۱ م بافق اعلی و ملکوت ابهی صعود فرمودند -

برید تلغرافی فوراً خبر صعود مبارک را بجمیع اقطار عالم انتشار داد - و صباح یوم ثانی در مملکت فلسطین درمیان احزاب مختلفه همهمه عظیمی واقع شد - و رؤساء هر حزبی ابتداع خود را برای تشییع جنازه دعوت نمودند - آثار محشر نمودار و مشهد عظیمی در حمل و تشییع و نقل عرش نورانی بمقام اعلی مجتمع - که نظیران نه فقط حیفابل چشم ابداع هم هیچ ندیده بود - ادارات حکومتی و مغازه های تجارتی و دکاکین سوق دران روز بسته شده و مدارس ملی را تعطیل دادند - رؤساء ادیان و مذاهب مختلفه از جمیع طوائف - و مندوب سامی سرهربرت سموئیل - با حاکم فینقیه و حاکم بیت المقدس و رؤساء و مامورین حکومتی و قناصل دول متعدده مقیم شام و حیفا - و علماء و فضلا و وجوه اعاظم فلسطین از کلیمی و مسیحی و اسلام وغیرها و احبای امریک و اروپ و هندوستان و ایران رجالاً و نساء صغیراً و کبیراً از اعالی و ادانی تقریبا ده هزار نفس بر درب بیت مبارک حاضر - و دراین ماتم جانگداز گریبانها چاک نمودند و در نار فراق ان محبوب عشاق در سوز و گداز بودند - فرقه ئی از قشون محافظ شهری در اطراف - و جمعی از تلامذه مدرسه اسلام وقراء و حفاظ قرآن مجید بارئیسشان مفتی محمد مراد افندی و مشایخ طرق قادری و رفاعی و شاذلی و سنوسی وغیره با اعلام و نشید خوانی از جلو - و رؤساء روحانیین ملت حضرت روح بانشانهای تعزیت ملی

همراه و همگی حامل عرش اعظم هیکل معبودیت عبد البهاء بودند - و جمیع حکام و مامورین و ارباب مناصب و امتیازات و وجوه اشراف بلد از عقب با منتسبین سدره مبارکه طایف حول درکمال تمکین و وقار خاضعاً خاشعاً پیاده راه میرفتند - جز صدای حفظه قرآن شریف و اصوات مؤذنین و مراثی مشایخ طریقت اسلام آوازی شنیده نمیشد - سکون و ارام فضا را فراگرفته بود - از دامنه کوه کرمل (کرم الهی) تا افق مقام اعلی سه ساعت طول کشید - تا رسیدند بحظیرة القدس - رؤسای دیانت اسلام و مسیحی و کلیمی دوران ابوت صلح و سلام حلقه زدند - و با بدیع لسان واقصح و اتقن بیان و باهتزاز و انجذاب شدید بی پایان در خطبات و خطابات مؤثره محزنه و توصیف و تمجید فقید مجید از صمیم قلب و فؤاد باعیون باکیه و قلوب منقطعه و حسرات و حرمان تمام وداع اخیر با محبوب عالمیان نمودند - چنانچه یوسف افندی الخطیب ازادباء مسلمین وکالة از جانب عموم اهل اسلام بیان فرمود - " یا معشر العرب والعجم * علی من قبلکون * اعلی من کان بالامس عظیماً فی حیاته فاصبح الیوم اعظم فی مماته ان الذی ینتقل الی دارالبقاء لا یبکی علیه * * * * وما فقدیکم الا راحل کریم من عالمکم الفانی الی دار الابد الازل * ابکوا ساعة لاجل من بکی لاجلکم ثمانین عاماً * * * حبذا لوکان یعتدی السیر عبدالبهاء عباس بالنفوس الغالیة لتضحت لاجله * ولکن هوالاجل * ولکل اجل کتاب * فلا عود لحکم الله * ماذا عساتی اذکر لکم من ماثر رجل الانسانیة وهی عظم من ان تذکر و اکثر من ان تعد فیکفیه ان له فی کل قلب اثرا جمیلا و فی کل لسان ذکراً جمیلا * ومن ترک حسنة الا حدوثة والذکرالخالد فهو لیس بمیت * تعزوا ال البهاء بالصبر السلوان * فلیس بامکان احد شرقیا کان او غربیا ان یعزیکم و یری نفسه اولی بالتعزیة *

سپس ناطق مسیحی پرز تستانت در ضمن نطق بلیغ بیان نمود - خر جوابه رلکل یک حوله * صعقات موسی یوم دک الطور * فیا للداهیة من هول هذا المصاب الالیم * انها لخسرة وطنیة و فاجعة عمومیة * تدقطع فی مثلها ارصال القلوب و فی مثل هذا الموقف الرهیب تشق الجیوب فواحر قلباه * * * * عاش عباس الی ما فوق الثمانین واية حیاته مثل حیاة المرسلین * هذب و علم و احسن و اغاث و ارشد الی سواء السبیل * * * * ایها الناس اسمعوالم یمت عباس لا * ولا انطمس نورالبهاء حاشا ان شعاعه سیظل نیرا الی ماشاء الله * عاش عباس نبراس البهاء حیاة انبعثت منها معانی الحیاة الابدیة فتجلت فیها الحیاة الروحیه فانتقل من دنیاه الی جنان ربه ملاکا نقیا محفوفا بمبراته الطیبة و صفاته العزیزة * اجل قومی * تشیعون رفات الفقید العظیم

© Afnan Library Trust 2017

نیافتم حال اززیم اینست که یاران بر خدمت امر الله قیام کنند - یوم ندا بملکوت ابهي است - زمان محبت و اتحاد است هنگام إلفت احباء الله است - قوای جسماني من بتحلیل رفته یگانه مسرت جان من بشارات وحدت و یگانگی اهل بهاست - سمع عبدالبها دائما مترصد تا از چه اقلیمي نفحات جانپرور دوستي و اشتي و اتحاد و اتفاق یاران استماع نمایم ایام من با خر رسیده دلخوشی برای من نمانده - ارزوی من اینست یاران را چنان متحد بینم که چون عقد لؤ لؤ لالا و کوکب ثریا واشعه شمس واحد - و غزالان بر وحدت مجتمع و متفق گردند - بلبل اسرار معانی در نغمه و اواز مگر نمیشنوند طیور فردوس بترنم دمساز مگر اصغا ننمایند فرشته ملکوت ابهی ندایش بلند است مگر استماع نکنند - منادي میثاق در تضرع و زاریست - و در تبتل و بیقراری مگر اطاعت ننمایند در نهایت اشتیاق منتظر بشارات یگانگي و وحدت و خلوص و وفا و محبت و صفای یاران عزیزم - ایا قلب مرا مسرور ننمایند - ایا رجای مرا بظهور نرسانند - ایا ارزوی قلب مرا بجا نیاورند ایا خواهش مرا نپذیرند - ایا جان مرا خوشنود ننمایند منتظرم منتظر - مترصدم - مترصد -

مناجات برای صون و حراست یاران الهی میفرمایند

(رب وفق احبائك علي الثبوت علي دینك والسلوك في سبیلك والاستقامة علی إمرک و ایدهم علی مقاومة النفس والهوی و إتباع نورالهدی انک انت المقتدر العزیز القیوم و انك انت الکریم الرحیم العزیز الوهاب)

درباره اعداء خود دعا میفرمایند

(رب اني ادعوک بلساني ان لا تؤ اخذهم بظلمهم و اعتسافهم و نفاقهم و شقاقهم لانهم جهلاء بلهاء سفهاء لا یفرقون بین الخیر والشر * ولا یمیزون العدل والانصاف عن الفحشاء والمنکر والاعتساف * یتبعون شهوات انفسهم و یقتدون بانقصهم و اجهلهم * رب ارحمهم واحفظهم من البلاء بهذالاثناء واجعل جمیع المحن والالام لعبدك الواقع فی هذه البئر الظلماء و خصصني بکل بلاء واجعلني فداء لجمیع الاحباء * فدیتهم بروحي و ذاتي و نفسی و کینونتي و هویتی و حقیقتي یا ربی الاعلي - الهي الهي انی اکب بوجهی علي تراب الذل والانکسار و ادعوک بکل تضرع و ابتهال ان تغفر لکل من اذانی * و تعفو عن کل من ارادني بسوء و اهانني * و تبدل سیئات کل من ظلمني بالحسنات * و ترزقهم من الخیرات و تقدر لهم کل المسرات * و تنقذهم من العسرات و تقدرلهم کل راحة و رخاء * و تختصهم بالعطاء و السراء * انك انت المقتدر العزیز المهیمن القیوم)

نصیحت مبارک باحبا در اطاعت و خیر خواهی پادشاهان عالم

(ای احبای الهی - باید سریر سلطنت هر تاجدار عادلي را خاضع گردید - و سدهٔ ملوکانی هر شهر یار کامل را خاشع شوید - بپادشاهان در نهایت صداقت و امانت خدمت نمائید و مطیع و خیرخواه باشید و در امور سیاسی بدون اذن و اجازه از ایشان مداخله ننمائید زیرا خیانت باهر پادشاه عادلی خیانت با خدا ست - هذه نصیحة منی و فرض علیکم من عندالله * فطوبی للعاملین -)

تاکیدا اشاره برحلت مقدسه در بیانات مبارکه

(بدانید اگر در عالم هم نباشم همیشه با شما خواهم بود) نیز میفرمایند - (اگر چنانچه وقتی ایده غصن از عالم جسمانی انفصال یابد و اوراقش بریزد - هراسان مشوید زیرا سبز و خرم شود - و پس از مفارقتش چنان انبات نماید و بروید که عالم وجود را بظل خویش درآورد و اوراقش بذروهٔ علیا سر برارد - و بثمر و فواکهي جلوه کند که جهانرا معنبر نماید -)

ولادت حضرت عبدالبهاء عباس افندی در شهر طهران است که دارالسلطنت فخیمه ایران است - در پایان آن لیله مبارکه نوراني که حضرت باب امر مبشریت ظهور اعظم حضرت بهاء الله را اعلا فرمودند از دودمان پاک نور در سنه ۱۲۶۰ هجری مطابق سنه ۱۸۴۴ میلادی بعالم وجود ظهور فرمودند - در هیچ مدرسه ئي ولو برای یوم واحد داخل نشدند معذلك در جمیع علوم و معارف - کمالیت بدرجه ئی بود که نحاریر علماء و مشاهیر فلاسفه در تقریرات و تحریرات مبارکه مندهش و متحیر می ماندند - و چون عبد خاضع خاشع در حضور مبارک سر تسلیم پیش می نهادند - و اکتساب فیوضات مینمودند - از عهد طفولیت تا مدت چهل سال در حبس و زندان و سرگونی دولتین ایران و عثمانی با والد بزرگوار خود حضرت بهاء الله و نیز پس از صعود مبارکشان بسر بردند بعد از صعود مبارک حضرت بهاء الله که در سنه ۱۸۹۲ م بود بنصوص قاطعه کتاب مقدس عهدی و آخرین وصایای مبارکه جانشین بالا طلاق و مرکز عهد و میثاق و مبین کتب و آیات رب البینات گردیده و در سنه ۱۹۰۸ م بسبب مشروطه دولت حمیدیه عثمانی از محبس عکا رهائي یافته - بسوی اقالیم مصر و اروپ و امریک نهضت فرمائ شدند و در هر اقلیمي در معابد و کنائس و کلیساهاي دیني و ملي و کلیه های علمی و اجتماعات وزراء و امراء و وجوه خلق و اعاظم اند یار برملا خلق اروپا را از جنگ هائل سنه ۱۹۱۴ م که هنوز در کتم عدم رو پوش بود انذار فرمودند و بوحدانیت مطلقه ذات بیهمتای خداوند یکتا - و وحدت حقیقت پیغمبران و وحدت شرایع و ادیان

© Afnan Library Trust 2017

اغصان و افنان و ایادي امر الله و احباء الله است ز مبین ایات الله و من بعده بکرا بعد بکر - یعني در سلاله او فرع مقدس و ولي امر الله - و بیت عدل عمومی که بانتخاب عموم تاسیس و تشکیل شود در تحت صیانت جمال ابهی و حراست و عصمت فائض از حضرت اعلی روحي لهما الفدا است انچه قرار دهند من عند الله است - من خالفه و خالفهم فقد خالف الله و من عصاهم فقد عصی الله و من عارضه فقد عارض الله و من نازعهم فقد نازع الله و من جادله فقد جادل الله و من جحده فقد جحد الله و من انکره فقد انکر الله و من انحاز افترق و اعتزل عنه فقد اعتزل واجتنب وابتعد عن الله علیه غضب الله علیه فهر الله و علیه نقمة الله حصن متین امر الله باطاعت من هو ولی امر الله محفوظ و مصون ماند - و اعضای بیت عدل و جمیع اغصان و افنان و ایادي امر الله باید بکمال اطاعت و تمکین و انقیاد و توجه و خضوع و خشوع را بولی امر الله داشته باشند - اگر چنانچه نفسي مخالفت نموده مخالفت بحق کرده - و سبب تشتیت امر الله شود و علت تفریق کلمة الله گردد - و مظهری از مظاهر نفس شود - ربهار زنهار مثل بعد از صعود نشود - نه مرکز نقض ابي و استکبار کرد - ولی بهانه توحید جعلی نمود - و خود را محروم و نفوس را مشوش و مسموم نمود * * * * ای یاران عبدالبهاء - محض الطاف بي پایان حضرت یزدان بتعیین حقوق الله بر عباد خویش منت گذاشت - و الحق و بندگانش مستغنی از کائنات بوده والله غنی عن العالمین - اما مفروضي حقوق سبب ثبوت و رسوخ نفوس و برکت در جمیع شئون گردد - و حقوق الله راجع بولي امر الله است - تا در نشر نفحات الله و ارتفاع کلمة الله ز اعمال خیریه و منافع عمومیه صرف کردد - * * * * ای یاران باوفای عبدالبهاء باید فرع در شجرهٔ مبارکه و ثمرهٔ در سدرهٔ رحمانیه (شوقی افندي) را نهایت مواظبت نمائید غبار کدر و حزنی بر خاطر نورانیش ننشیند و روز بروز فرح و سرور و روحانیتش زیاده گردد - تا شجرهٔ بارور شود - زیرا اوست ولي امر الله بعد از عبدالبهاء و جمیع افنان و ایادی - و احبای الهی باید اطاعت او نمایند و توجه بار کنند - من عصا امره فقد عصا الله و من اعرض عنه اعرض عن الله و من انکره فقد انکرالحق - اینکلماترا مبادا کسي تاویل نماید و مانند بعد از صعود هر ناقض ناکثی بهانه ئی کند - و علم مخالفت برافرازد - و خود رائي کند - و باب اجتهاد باز نماید - نفسیرا حق رائي و اعتقاد مخصوصی نه باید کل اقتباس از امر و بیت عدل نمایند - وما عدا هما کل مخالف فی ضلال مبین - و علیکم البهاء الاء بهی - عبدالبها عباس)

مختصر وقایع مولمه یوم صعود حضرت عبدالبهاء

سنه ۱۹۲۱ م

چنانکه از بیانات مبارکه مشهود است - حضرت عبدالبهاء ارواحنا لمرقده الاطهر فداء - در اکثر الواح مبارکه تمنای صعود برفیق اعلی وافق ابهی

میفرمایند - و از مصائب متواتره ارزوي شهادت فرموده اند - قوله عز بیانه -

(الهی الهي تري عبدك المظلوم بین مخالب سباع ضاریة و ذئاب کاسرة و وحوش خاسرة رب وفقني فی حبك علي تجرع هذا الکاس الطافحة بصهباء الوفاء الممتلئة بفیض العطاء حتي یحمر قمیصي بدمی طریحاً علي التراب صریعاً لاحراك للاعضاء - هذا منالی و رجائی و املی و عزی و علائی - ولیکن خاتمة حیاتی ختام مسك یا ربی و ملاذی - هل من موهبة اعظم من هذا لا و حضرة عزك و انی اشهدك انني اذرق هذه الکاس فی کل الایام بما اکتسبت ایدی الذین نقضوا المیثاق واعلنوا الشقاق - و اظهروا النفاق - و اظهروا فی الارض الفساد وما راعوا حرمتك بین العباد - رب احفظ حصن دینك المبین من هؤلاء الذائقین واحرس حماك الحصین من عصبة المارقین - انك انت القوی المقتدر العزیز المتین * * * * رب ارحمني و ارفعني الیك واسقني کاس الفداء فقد ضاقت علی الارض برحبها انك انت الرحمن الرحیم و انك انت الفضال الکریم -

همچنین در یکی از الواح اخیره وصایائی میفرمایند

(ای احبای الهي این ایام وقت استقامت است و هنگام ثبوت و رسوخ بر امر الهي شما نباید نظر بشخص عبدالبها داشته باشید - زیرا عاقبت شمارا وداع خواهد نمود بلکه باید نظر بکلمة الله باشد اگر کلمة الله در ارتفاع است مسرور و مشعوف و ممنون باشید - ولو عبدالبها در زیر شمشیر ویا در تحت اغلال و زنجیر افتد - زیرا اهمیت در هیکل مقدس امر الله است - نه در قالب جسماني عبدالبهاء یاران الهی باید بچنان ثبوتي مبعوث گردند که در هرانی اگر صد امثال عبدالبهاء هدف تیر بلا شود ابدا تغییر و تبدلي در عزم و نیت و اشتعال و انجذاب و اشتغال بخدمت امر الله حاصل نگردد - عبدالبهاء بندهٔ استان جمال مبارك است و مظهر عبودیت صرفه محضه درگاه کبریا - دیگر نه شانی دارد و نه رتبه و نه اقتداری - هذه غایتي القصوی و جنتی الماوی و مسجدی الاقصی و سدرتي المنتهی ظهور کلی مستقل بجمال مبارك ابهي و حضرت اعلی مبشر جمال مبارك روحی لهما الفدا منتهی شد - و تا هزار سال کل من فیض انواره یقتبسون - و من بحر الطافه یغترفون - یا احباء الله هذا وصیتي لکم و نصحی علیکم فهنیئاً لمن وفقه الله علي ما رقم في هذا الورق الممرد عن سائر النقوش و علیکم البهاء - ع - غ -)

چند فقره از بیانات موثره که مضمونش اینست

ای یاران عنقریب یومی اید که دیگر مرا نخواهید دید - آنچه تکلیف من بود بجا آوردم بقدر قوه بخدمت امر الله کوشیدم - شب و روز آرام

© Afnan Library Trust 2017

مراتب وضع شده چه که در اصطلاح دیانت مقصود از موت و حیات زندگی و موت روحانی و ایمانی است - حیات و موت عالم جسمانی ترکیب و تحلیل اعراض و اشباح است - و تغییر احوال - و معنی حیات جاودانی - بقاء آثار و تذکار عظیمه است که پس از صعود انمظاهر احدیه بعالم ملکوت الی الابد در ایدجهان باقي می ماند و چون مهر تابان همیشه از افق لامکان در عالم امکان می تابد مثلاً پس از ظهور انمظاهر قدسیه در اینجهان جمعی که بهدایت کبری فائز میشوند و امتي که تاسیس مي یابد - ان امت باستقامتی در ظل کلمه توحید ثابت میمانند که انفاق جان و مال و اهل و عیال در نظر حقیقت بینشان وقعت و قربي ندارد - و کتابي که برای هدایت خلق عالم منزل من عندالله باخود میاورند دارای شرایعي است ابدي که حکم بدن لم یتغیر طعمه و شجرهٔ طیبه تؤتي اکلها کل حین دارد - و سلطنت ان خسروان کشور حقیقت سلطنتی است الهي و ازلي و ابدي که بهیچوجه عالم اجسام را که چون سراب و حباب یا موج برابست دران مدخلی و حکمی نیست - چنانچه حضرت بهاء الله عز ذکره درایقان شریف در حق امام حسین علیه السلام - در تبیین ایه مبارکه وان جندنا لهم الغالبون - میفرمایند - قوله جل کبریائه -

(زیرا که جندي از حسین ابن علی (علیهما السلام) اعلي در ارض نبوده که اقرب الی الله باشد و آنحضرت بر روی ارض مثلي و شبهي نداشت - لولاه لم یکن مثله فی الملک - باوجود این شنیدید - که چه واقع شد الا لعنةالله علي القوم الظالمین - * * * آنحضرت که جندیتش مثل شمس لائح و واضحست در نهایت مغلوبیت و مظلومیت در ارض طف کاس شهادترا نوشیدند- * * * * باینکه بنهایت ذلت آنحضرت شهید شدند - واحدی نبود که آنحضرت را در ظاهر نصرت نماید و یا غسل دهد و کفن نماید - معذلك حال چگونه از اطراف و اکناف بلاد چقدر از سودم که شد رحال مینمایند برای حضور دران ارض که سر برآن آستان بمالند - اینست غلبه و قدرت الهي و شوکت و عظمت رباني - و همچه تصور نمائي این امور بعد از شهادت آنحضرت واقع شده - و چه ثمری برای آنحضرت مترتب است - انحضرت همیشه حی است بحیات الهی و در رفرف امتناع قرب و سدرهٔ ارتفاع وصل ساکن و این جواهر وجود در مقام انفاق کل قائمند - یعني جان و مال و نفس و روح همه را در راه دوست انفاق نموده و می نمایند - و هیچ رتبه ئي نزد شان احب از اینمقام نیست - عاشقان جز رضاي معشوق مطلبی ندارند - و جز لقای محبوب مطلوبي نجویند - * * * * پس بیقین باید دانست که اینشموس عظمت اگر چه بر نقطه تراب جالس باشند بر عرش اعظم ساکنند - و اگر فلسي نزد شان موجود نباشد بر

رفرف قناعت طائرند - و در حینی که در دست دشمنان مبتلایند بر یمین قدرت و غلبه ساکن و در کمال ذلت ظاهره بر عرش عزت صمدانی جالس و متکاء - و در نهایت عجز ظاهري بر کرسی سلطنت و اقتدار قائم) انتهی -

پس باین بیانات واضحه محقق شد که برای انشموس مشرقه از افق احدیه لا شرقیه ولا غربیه چون سائر مخلوقات جهان موت و فنا و غروب و افول بالمره نیست - بلکه همیشه انوار مشرقه شان از افق لامکان مشرق ولایح و فیض بخش است و ببقاء الهی باقیند و بحیات سرمدیه ابدیه خداوند حی قیوم زنده و پاینده و برقرار -

دوستان عزیز بارفا - و یاران جان نثار حضرت عبدالبهاء ارواحنا لرمسه الاطهر فداء را یوم ۲۸ ماه نومبر که صعود مبارک حضرت مولي الورى در چنین ماهی در سنه ۱۹۲۱ع بوقوع آمده هرگز فراموش نخواهد شد نه در هر سال این غم و اندوه و الم فدائیان حضرتش را تازه سر میگیرد - بلکه همیشه اوقات بنیران فراق ان نیر افاق میسوزند و آتش دیدار ان محبوب پروردگار چون کوه آتش بار شعله اش بدوام روزگار از افق قلوب زبانه شان بلند است در آروي لقاء مبارک هرانی را بهزار جان تمنای موت میکنند - و این جهان ناپایدار در انظار حقیقت بینشان بعدی تیره و تاروبي اعتبار است که بهیچ چیزی جزان دلبر حقیقي دلبستگی ندارند اما ازانجا که بیقین مبین منکشف شده که ان دلبر پیمان و طلعت مقصود عالمیان اگر چه بظاهر از ابصار و انظار اهل امکان غایب شده - ولی در افق اعلی و یمین عزت جمال اقدس ابهی الی الابد زنده و پاینده است - و بجنود مجنده ملائکه مقربین - جمیع ثابتین بر عهد و میثاق الهی و قائمین بر خدمت عتبه مقدسه و مایه الترقي عالم انسانی - و عاملین بنصایح و وصایای مبارکه را متوالیاً نصرت و تائید میفرماید - و همیشه با انهاست - چه که باحساسات قلبیه ادراک میکنند که ان محبوب امکان بندگان جان نثار خود را بیسرو سامان نگذاشته - بلکه بنصوص قاطعه وصایای مبارکه مرجع متین و حصن حصین برای کل عالم و عالمیان معین و مقرر فرموده - و همه را موکداً امر بتوجه و اطاعت و عبودیت در حضرت ولي امرالله - غصن ممتاز جمال اقدس ابهی - فرع در شجرهٔ مقدسه ربانیه و ثمرهٔ در فرع درحه رحمانیه - یعني (حضرت شوقي افندي رباني) ارواحنا له الفداء فرموده - سبب زندگی و حیات و مایه تسلیت قلوب وافئده جمیع ممکنان است - چنانچه میفرمایند - (ای یاران مهربان بعد از مفقودي این مظلوم باید اعصار و افنان سدره مبارکه و ایادی امرالله و احبای جمال ابهی توجه بفرع در ســدره که از در شجرهٔ مقدسه مبارکه انبات شده و از اقتران در فرع درحه رحمانیه بوجود آمده - یعنی شوقي افندي نمایند - زیرا آیت الله و غصن ممتاز و ولي امر الله و مرجع جمیع

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی

پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

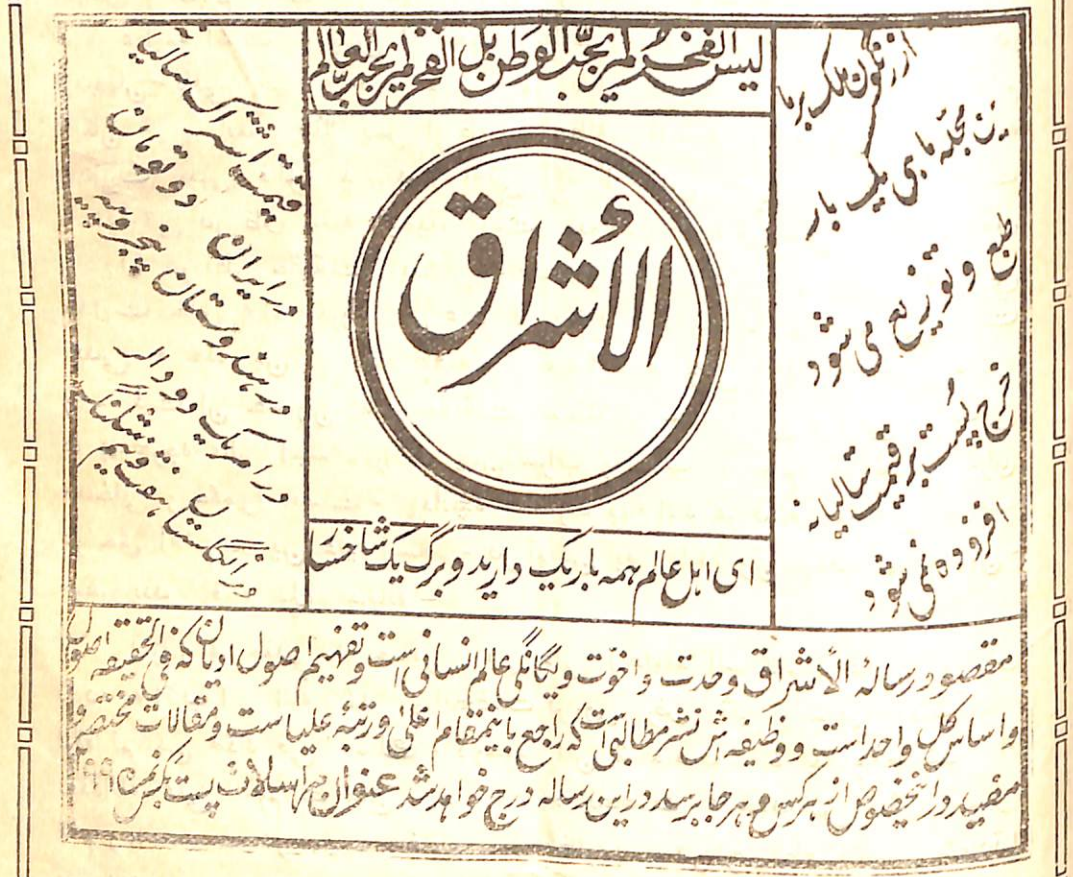

۷۸۶

کل شیئی هالك الا وجهه

در نزد عظماء مشاهیر فلاسفه الهیون - و پیروان ادیان سماویه قاطبة بقاء ارواح پس از صعود بملکوت و انتقال بعالم آخری که مشاهده اش در عالم اجسام محال و ممتنع - مسلم است - خصوصاً در حق انبیاء کرام و اولیای الهی این مسئله بداهة محقق است - حتی کلمه موت و خروج ارواح از قوالب اجسام که مصطلح عام است باصطلاح محققین اطلاقش در حق ارواح غیر معقول - و کلمه ایست اضافی و اعتباری که محض فرق و تمییز

THE DAWN.

Vol. 1. JANUARY 1924 No: 5.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahà'i Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahá'-u'-lláh throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A Tablet from the Supreme Pen addressed to 'Abdu'l Baha'.

In the name of God.

O MOST MIGHTY BRANCH!

On Wednesday two written leaflets have been received from thee and every letter thereof testified unto the Unity of the Divine Essence and the Sanctity of God, the True One, above all resemblance and likeness. Blessed be thy Pen, thy ink and the scroll that beareth thy remembrance.

I pray God that by thee He may graciously enable His servants to sound the inmost depths of the Ocean of Divine Unity, that through thy remembrance he may aid them to drink deep from the stream of Everlasting Life, that through thy utterance he may cause them to quaff the mystic wine of the knowbdge of God, that he may assist thee to triumph by the Hosts of understanding and wisdom in such wise that by thee He may gloriously conquer the citadels of worlds and of hearts. There is none other God but He, the Gracions the Beloved!

O thou that art the apple of my eye! May Glory rest upon thee. My Ocean of loving kindness, the Day-star of My Grace, the heavens of My mercy be with thee. We pray unto God that He may illumine all mankind with the light of thy knowledge and wisdom; that He may ordain for thee that which may gladden thy heart and solace thy eyes!

Mighty and Powerful is He over all things! Glory, mercy and praise rest upon thee, and upon whom-soever circleth around thee!

© Ahan Library Trust 2017

SPEECH BY JINABI AVARIH.

At the meeting of the Bahais held in Lindsey Hall, the Mall, Nottinghill gate, London.

ON

Wednesday 24th January, 1923.

(Translated by Lotfullah S. Hakim)

You will excuse my sitting down and talking to you. We are not many here so we shall have a heart to heart talk; and there is another thing that I would like to tell you; according to Eastern custom I have come into the room with my cap on, so I hope that you do not mind that either.

Let us turn our hearts to divine things and consider how God has created a noble existence—a noble being called man. He has made man capable of attaining the highest condition of progress.

In each cycle or generation he has chosen one amongst all these, human beings as a perfect jewel to become a great one, a leader, a prophet, a seer amongst the people.

If we turn our attention deeply to the philosophy of these great ones, we shall see that their whole aim is or has been the betterment of humankind. However much people may pretend that all these progress, and all these advancements in civilisation have evolved out of themselves, history and facts will not bear this out; because, whatever highest qualities are found in man, you will see that they have been recorded in the divine books of these manifestations.

The history of the lives of these prophets shows us that their illumination, their love, their progress and the greatness of their lives have been far beyond those of any other being in the world.

We are all sure and certain that they, the prophets, have come from one Centre, from one Power and have one aim and one object. All have appeared for unity, harmony, and love amongst human beings All have come to establish peace, union and agreement.

Whenever the light of their teachings began to fade, God sent another one to rekindle that light in the world. For instance, the light of the teachings of Abraham practiced during his time continued to shine till nearly the time of the coming of Moses. History tells us that the childern of Abraham began to deteriorate in morality and character so much so that this had to be counteracted. This is why, long thereafter the universe began to shine through the illumination of the appearance of Moses. Thus nations and tribes which were all against one another began to come under the shadow of the Tent of unity of Moses.

All of you have read no doubt and have learned from history, that the childern of Israil began to progress, in such a way that they established the kingdom of Solomon.

The philosophers of Greece were well-known for their knowledge and greatness, yet they were lacking in something that they felt they needed; and they had to go and search for that real greatness through the teachings of Moses. However much they may have progressed in their material study, yet they were empty in their spiritual condition until Socrates went from Greece to Palestine and there studied the teaching of the law of Moses and took back that spiritual teaching with him to Greece and began to teach it there and changed the condition of the country. Socrates became famous because of these teachings which were life itself and which gave life to the world.

Briefly, the teachings of Moses were the source of progress and greatness for centuries to come, until the light of Moses began to weaken as dogmas and superstitions crept into the community. Then the divine breathings began to breathe, the Holy spirit began to move, and then his Holiness Christ arose to shine on the horizon of the East.

Consider Christ, a very poor man, he had no father, no one to turn to, yet through his teachings the whole world within a short time began to realise and see his light. The Chaldeans, the Romans, and others who were continually at war with one another, began, through the light of Christ, to become reunited in a spiritual condition. And also before the coming of Muhammad the people of Arabia were in a condition of utmost sevagery. Eastern history tells us that before the coming of Muhammad the people of Arabia were so savage that they were continuously at war, with one another. Even for one horse-shoe 12000 people were killed. Although I have not seen this account myself in a book, but because it is so well known in some parts of the East that I stall mention it here for a little diversion of thought.

It is said that a man found a horse-shoe. At the gate of his house he began to build a stable. His neighbour asked him "what art thou doing here?" He said "I have found a horse-shoe, and God will give me money enough, and I will buy a horse, and I will use this horse-shoe for my horse".

The neighbour said "I will not let you have your horse in a stable close to me." He said "why"? The neighbour said: "I have the intetion of marrying, God will give me money and I will marry, and then I shall have a child. The child will grow up and come out of my house and yaur horse will kick him and he may die." The man said "I will build the stable whatever may happen." The neighbour said "I will not let you do this."

Then they began to quarrel about this and fight. At the end it happened that one of them was killed, Then the Arab tribes began to come and fight with each other and this caused a great war. This fighting spread to such an extent that it practically covered the whole of Arabia. This war went on for four years and 14000 were killed or wounded before they made peace.

© Afnan Library Trust 2017

Although we may hear this account and become quite astonished at the circumstances of it, yet if we care to go into the subject a little more deeply we shall see that even in the present time the same sort of things is really happening. If we realise the real truth of it we shall see that the root of all these fightings of the present day is just the same as of the one due to the horse-shoe. The appearance is different but in reality it is the same.

Why did those tribes act in such a way? It was because they were far removed from the faith and the light of the Divine Illumination. Today, those who may be far from the divine light will fight, and fight over horses and horse-shoes.

If there be illumination, if there be faith, if there be trust in God people will have mercy for one another and there will be no quarrels.

Briefly these people who were so much in antagonism with one another before the coming of Muhammad became united through his appearance. Although in the beginning of his coming there was a good deal of fighting and war going on in accordance with ancient custom, yet a future new world was to come when there would be peace.

We have no doubt that as His Holiness Christ came with far more peace and love in his mind and surroundings His cause progressed far more; but we cannot say that the fighting of Muhammad was caused by his not being from God. He was obliged to do it, the circummstances of his time obliged him to carry it though Muhammad did not begin the fighting. He was obliged to defend himself and those nearest to him; because the Arabs came forward to fight against him. This strife caused Persia, Turkey and Mesopotamia to come into closer union and through his teaching became more peaceful and happy.

All these short accounts that I gave you are to show you that the world is in need of these-Educators and of being educated in love. Always divine education is necessary for the world. Always the divine teachings have been effective. Always mankind has progressed through divine manifestations till we come to the present age which we call the *Age of Divine Illumination.*

If we go back a century we shall find that the world was wrapped in utter darkness and barbarity and in such a hopeless state of chaos and confusion that it urgently needed the help of an educator to bring about reform. We all know a hundred years ago how great was religious prejudice in the world how one nation hated another nation, how one sect was opposed to another sect and how bitterly they were antagonistic to each other. Amid such surroundings and in an age of such darkness Divine Light descended upon the world through the appearance of Bahá'u'lláh from the horizon of the East.

Yes, we witness many progressive movements in the world to-day which do not appear to have come through the Baha'i Revelation

directly but a good many of them owe their existence to the Spirit of the New Era inaugurated by Bahà'u'llàh and there still remains much more to appear in the future.

When the sun shines, it has two effects; one apparent the other secret. The apparent effect is that every one feels the heat of the sun and every eye which is not blind sees the shining of the sun. But the other effect of the sun which is secret or mysterious can be known and explained only by those who are learned in science—the mystery is unfolded to them only.

For instance: it is the sun which causes changes in the condition of the fruit: bitter fruits become sweet and ripen through the effects of the sun: change of colours in flowers is also an effect of the sun. These mysterious virtues of the rays of the sun cannot be seen with the physical eye.

It is the same with the spiritual sun: it has two efforts; one is the appearance in the world of the manifestations which every one sees and the other is the stupendous changes caused in the world-thoughts and ideals through the appearance of the manifestations. For instance in the time of Christ those who believed in Him carried out His teachings by their actions in the world: but the effect of His words was manifest to a certain extent even on those who did not believe in him.

Thus at the appearance of Bahà'u'lláh in the East those who believed in Him and His teachings, of course, changed in accordance therewith the conditions of their lives; but even those who did not believe in Him, when they heard about his teachings had greatly altered their thoughts and ideals.

I myself well remember in the olden times in the East when we were travelling, we never saw a Jew, Christian or Muhammedan, come together, sit together, or even shake hand with one another; but during the last few years this state of affairs has ceased to exist, not entirely; but very little of it remains. Association and coming more closely in union with the rest of the world has become far more apparent. This is through the blessings of the teaching of Baha'u'llah, this is the effect of the numerous tablets revealed by Baha'u'llah enjoining universal love and toleration, this is due to the teaching of the law of love and brotherhood which the Bahai's began to spread far and wide, and this is because more than 20,000 people cheerfully gave up their lives, wealth, honour and position for that ideal.

Those who have become Baha'is, they carry out these teachings in their actions and always come forward and associate with the rest of the world with utmost love and affection; and those who do not profess to be Baha'is seeing the marvellous results of the teachings, cannot but acclaim "Why should we be in enmity with each other"? This is only an instance of what the creative force of the words of Baha'u'llàh has wrought in the world; but great things are yet to come. Through the Baha'i Revelation, the human race in future will be like members of one body in perfect harmony and accord, war shall cease and the Most Great Peace will reign in the world, and the nations of the

© Afnan Library Trust 2017

world will cast aside all forms of prejudices and embrace one another like brothers in absolute love, unity and harmony.

Just as a bird cannot soar heavenwards unless its both wings are perfetly developed; so for the rise of mankind both material and spiritual progress is necessary; and such progress is possible only through the teachings of Baha'u'llàh. One may entertain doubts as to how can a handful of men working for the spread of these teachings, accomplish such great results as this Cause aims at. But we must bear in mind that every Cause that is assisted, as this Cause is, by the Holy Spirit, never fails in achieving its objects. For instance, at the time of Christ, He had very few people with him, but as He was assisted continually by the Holy Spirit, He became successful. If Baha'u'llàh were not assisted by the Holy spirit he could never have succeeded in introducing into the world the great law of love destined to weild considerable influence in all Asia, Europe, Africa and America.

The only thing to be remembered is that it is the beginning of this Cause. It is the beginning of the Spring time and not yet far ahead. In the Spring, the perfume of that divine blossom is to be expected, but not the fruit. Religion is like the four seasons of the year. The appearance of the Cause of religion is like unto the Spring. In the Spring there wafts that fragrant breath and the trees begin to bloom, but in summer the trees bring forth fruit and that is like the middle age of the Cause of religion. Then gradually it goes to the autumn when the leaves begin to fall and then comes winter.

Now it is the beginning of the Spring. The Baha'is in this time are like buds in the world. I am glad to be present to-night in a gathering which like buds has begun to open. In this divine garden a great many flowers will bloom, a great many fruitful trees will grow, but they will not be so verdant, so fruitful in the beginning, as is now.

Consider that during the history of Christianity thousands of kings came and bowed their heads to the name of Christ. They built churches and spent their countless gold in his name, but not a single one of them attained the station of Peter. These breathings in the beginning of the Cause of His Holiness Christ had another effect.

Now also since this is the beginning of the Spring, the Baha'is should not be disappointed. Nay, rather they should become confident that through each one of them in future many souls will be illumined. Although 79 years have passed since the appearance of the Bab and 70 years since the proclamation of Baha'u'llah, yet it is exactly 100 years since the time that Shaykh Ahmed appeared, and gave glad tidings in Mesopotamia.

During the coming few weeks I propose to give you a brief account of some of the important historic events of those 100 years; to-night I shall take another five minutes just to tell you a few things about this Shaykh Ahmed.

This Shaykh Ahmed appeared in the East and began to give the glad tidings of the Promised One. I have a photograph of a painting

of him here with me. I will show it to you now. The object of showing you this photograph is to impress upon you that I have been endeavouring to get actual historical facts with regard to this Shaykh; and if you go throughout the whole of Persia you will find perhaps not a single other copy of this painting.

I will now conclude my talk until we meet again.

THE BAHAI MOVEMENT.

[A paper read by Shoghi Effendi at Oxford].

(*Continued from last issue.*)

The declaration of Baha'u'lláh again filled the Government as well as the clergy with alarm and through the persistent efforts of the Persian ambassador at Constantinople, authorization from Sultan 'Abdu'l'Aziz was obtained for the transference of the growing community to the Turkish Capital—a spot distant from Persia and remote from the resort of pilgrims. This transference was effected on May 1st 1863. His second exile, followed after four months by a third to Adrianople, and its consequent remoteness from the land of its birth, where the few adherents that remained were threatened with extinction by the persecutions that still raged intermittently all over the land, did not arrest the onward march of the Cause. On the contrary, during his sojourn in Adrianople and during the early years of his incarceration in the prison of Acre, Baha'u'lláh, in his writings through a series of detailed epistles addressed himself to Queen Victoria, Napoleon III, the Pope Pius IX, the Czar of Russia, the Emperor of Germany, the Sultan of Turkey, the Shah of Persia, and the President of the American Republic, revealing to them his mission, expounding his principles, admonishing them to rule with justice, praying for their guidance and enlightenment, reminding them of the Past, warning them of the Future, and summoning them to disarm and to usher in the era of Universal Peace. By some these messages were received with admiration and respect others with indefference, and still others by derision and contempt. Queen Victoria, is reported to have remarked that if this Cause is of God it would stand, and if not no harm would result. She was assured a long and prosperous reign, while her influence in the abolition of slave traffic, her start towards democratic representative institutions, and her form of Government as a constitutional monarchy were highly extolled.

These epistles as well as the vast amount of writings revealed at that time by the Pen of Baha'u'lláh filled again the Governments concerned with alarm, but increased the ardour of the adherents of the faith who were now in increasing numbers scattered throughout Persia, Mesopotamia and India. The Ottoman and Persian Governments, again in concert decided on the exile of the community for a fourth time to the distant penal colony of Acre in Syria, wherein political suspects, convicts, criminals of the worst types, brigands and highway robbers were strictly confined and hardly survived. Its

© Afnan Library Trust 2017

climate was so unhealthy that it was referred to as a spot which if a bird flew over, it would instantly drop dead. When Baha'u'lláh and his seventy companions were transferred to that remote colony reaching it on August 30, 1868, the Persian ambassador in Constantinople assured his Government in Tihran that the doom of the sect was sealed. Yet it was during the twenty-five remaining years of his life which he spent in the prison of Acre in a most insalubrious climate, the early part of which years was spent in utter privation, and strict cofinement that his movement spread far and wide, that Europe, the Far East and later, America caught its spark, that his Book of Laws the 'Kitabi'-Aqdas' was revealed and his epistle to the Shah of Persia forwarded, that his predictions were fulfilled and that the number of his followers swelled from a mere handful of apprehensive exiles to almost a million and that in Persia alone.

About that time in the year 1890, Edward Granville Brown of the University of Cambridge, on the occasion of his visit to Acre and his meeting the Prisoner in his Mansion and Garden at Bahji wrote the following :—

"Of the culminating event of this my journey some few words at least must be said.....Though I dimly suspected whither I was going, and whom I was to behold (for no distinct intimation had been given to me), a second or two elapsed ere, with a throb of wonder and awe, I became definitely conscious that the room was not untenanted. In the corner where the divan met the wall sat a wonderous and venerable figure, crowned with a felt head-dress of the kind called *taj* worn by '*dervishes*' (but of unusual height and make), round the base of which was wound a small white turban. The face of him on whom I gazed I can never forget, though I cannot describe it. Those piercing eyes seemed to read one's very soul; power and authority sat on that ample brow; while the deep lines on forehead and face implied an age which the jet-black hair and beard flowing down in indistinguishable luxuriance almost to the waist seemed to belie. No need to ask in whose presence I stood, as I bowed myself before One who is the object of a devotion and love which kings envy and emperors sigh for in vain.

A mild dignified voice bade me be seated, and then continued "Praise be to God that thou hast attained.....Thou hast come to see a prisoner and an exile.....We desire but the good of the world and the happiness of the nations; yet they deem us a stirrer up of strife and sedition worthy of bondage and banishment..... That all nations should become one in faith and all men as brothers; that the bonds of affection and unity between the sons of men should be strengthened, that diversity of religion should cease, and differences of race be annulled—what harm is there in this.....Yet so it shall be; these fruitless strifes these ruinous wars shall pass away and the "Most Great Peace" shall come. Do not you in Europe need this also? Is not this that which Christ foretold? Yet do we see your kings and rulers lavishing their treasures more freely on means for the destruction of the human race than on that which would conduce to the happiness of mankind.....These strifes and this bloodshed and discord must cease, and all men be as one kindred and one family

.....Let not a man glory in that he loves his country; let him rather glory in this, that he loves his kind.....".

"Such, so far as I can recall them, were the words which, besides many others, I heard from Baha. Let those who read them consider well with themselves whether such doctrines merit death and bonds and whether the world is more likely to gain or lose by their diffusion".

(To be continued.)

A Message from Shoghi Effendi.

To the Editor of the 'Dawn,'

the monthly Baha'i Journal of Burma.

Fellow-labourers in the divine Vineyard:

The long-awaited and successful publication of the first Bahai Journal of Burma, a copy of which I have just received and read with intense interest, is a further evidence of the steady and onward march of the Cause in those remote regions of the earth.

Burma, that cherished land, so dear and near to our Beloved's heart, is gradually awakening to His call, and bids fair to become a living centre shedding upon the people of those distant climes the radiance of the Baha'i Revelation and leading them unto the light of Divine Guidance. It is my hope and earnest prayer that through your efforts 'The Dwan' may herald the advent of such a Day, and by combating in its columns the dark forces of hate ignorance and prejudice, usher in the promised era of of reconciliation and peace.

Universal in its outlook, pragressive and practical in the measures it advocates, faithful to the sacred traditions and principles of the Cause, thorough in its methods, impartial in its views, and elevated and impressive in its style, may it advance, resolute, and unhindered, towards the fulfilment of its destiny.

I wish you all success in your high endeavours

Haifa, Palestine
December 4th 1923.

Your brother and fellow-worker,
(Sd.) SHOGHI.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာအနုတ္တဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်ပြုပြင်ရေးအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်မဖြစ်နိုင်။ တလေးကလုံးကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'U'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်းစာကို။ မြန်မာနိုင်ငံနေဗဟာဒိတ်။ သာသနာတော်။ မဒဟာဗွေလေ-ရှုဟာနီ အသင်းက။ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စ်တဖွာရှီခီ။
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာနံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299.
Rangoon.

အိုလောကီသူလောကီသား လူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှ သီးပွင့်သော သစ်သီးမျှားနှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်လေသော အရွက်မျှားပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ ဘဟာအွလ္လာဟ်၊ အရှင်ဖြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အာနန်းမှာ
မြန်မာပြည်နှင့်အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂လ။ ၅၅။
အိရောန်။ ၁၂လ။
၂ ထူမန်း
အမေရိက။
၁၂-လ။ ၂-ဒေါ်လာ။
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇၃ ရှိလင်္ဂ်။
အခြားနိုင်ငံနှင့် ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ခ်။ ၅၀။
တစ်ပေါင်လျှင် ၅၀။
စာတိုက်ခ အပြီးမ်။
ADDRESS.
S. M. ROEMI.
No. 2-B. 41st Street,
RANGOON.

ပဌမတွဲ။ ၁၉၂၇-ခု။ ဇန်နဝါရီလ။ နံပါတ် ၅

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဖွင့်လှစ်ရခြင်းတည်းဟူသော၀တ္ထုတရားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးနှင့်ရှိနေကြသော သန်းလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ ညီအစ်ကိုရင်းပမာ၌။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းစေခြင်း။ တလုံးတ၀တည်းနှင့် တစိတ်တသားတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သန်းတောင်းမြတ်တို့၏ မူလအစေ့ အမြစ်ရင်းတရားများနှင့်ကပ်မိုးကာညီးပြစ်ရေး ငင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများပြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အင်အားသောစာတရားများသည်။ သက်ဆိုင်သော အကြောင်းများကိုရေးသား၍ ဝံ့ရှိုင်ထုတ်၀ေဝေ၏။ ၎င်းစာတရားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍အချို့ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့်မည်သူထံကပြစ်စေ။ အကြောင်းရာကိုလားသောအခါ။ ၎င်တို့ခြင်း။ ရှိသမျှသော အရာတို့ကို။ ထုတ်၀ေရလိမ့်မည်။ မေတ္တာတော်၀တ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါး အရိုးရေငြိုးပြုစားလိုခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ။ ပြိုးရွားမှုများတွင်ပါ၀င်အင်းအားသားများက ကိုယ်အချင်းချင်းနှုတ်ခမ်းထိုင်ပြုလေ့ရှိ၊ သောအချက်များကိုအလေးဂရုပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

နေ၏ခမ္မဘာမှာ။ ထွန်းလင်းတော်ကာခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်သိမြင်နားလည်ခြင်းရှိသဖြင့်။ ထွန်းလင်းသည်မဟုတ်။ ဒီဓိအလိုဆန္ဒရှိရာ။ သဘောအတိုင်း။ ထွန်းတော်နိုင်သည်လည်းမဟုတ်။

အခိုးအငွေ့၏ခမ္မဘာမှာ။ အထက်သို့ တက်ဆန်ခြင်းသဘောဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဘက်ဆန်ခြင်းအဖြစ်၌။ ထိုအခိုးအငွေ့သည်။ ဒီဓိကိုယ်၌ သဘောညာဏ်အသိပညာရှိ၍။ ကိုယ်စိတ်အလိုဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်စေ တက်ဆန် သွားဘတ်သည်သည်း မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍။ ယခုညွှန်ပြလမ်ခဲ့သောအချက်များကြောင့်။ ရှင်းလင်းစွာရှိလာသည်မှာ။ ခန္ဓာတရားဖြင့် ယခုဖြစ်ပျက်၊ လှုပ်ရှားလျက်နေကြသည့်အရာခပ်သိမ်းကုန် ဘုံ၌ကိုယ်အလိုအလျောက်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း နှင့်လှုပ်ရှားခြင်း။ စွမ်းရည်သတ္တိရှိသည်မဟုတ်။ ထိုသူတို့ကို၊ ဖြစ်အောင်၊ ပျက်အောင် လှုပ်ရှားစေနိုင်အောင်၊ အဘင်းအကြပ်ကွပ်လုပ်သောအကြောင်းဘေးရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ထိုအရာများအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းနှင့် လှုပ်ရှားခြင်းစသောအကြောင်းများ၌ကြကုန်သတည်း။

သို့ရာတွင်။ တိရိစ္ဆာန်များနှင့်အထူးသဖြင့်လူသတ္တဝါမျိုးသည်။ ဒီဓိအလိုဆန္ဒရှိရာ။ ကိုယ်စိတ်သဘောနှစ်သက်သည့်အတိုင်း။ လှုပ်ရှားခြင်းရှိကြကုန်သတည်း။

လူသတ္တဝါမျိုးခြင်း။ ခမ္မဘာကိုကျူးလွန်နိုင်သောစွမ်းရည်သတ္တိရှိရုံမျှမက။ ခမ္မတာနှင့်ဆိုင်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်သောတန်ခိုးသတ္တိလည်းအထူးရှိကြောင်းကိုသိရ၏။

အဘယ်သို့သောသတ္တိကြောင့်။ ၎င်းအရာများကိုထိသူပြုပြင်နိုင်သည်ဟုဆိုသော် မေးခွန်းအဖြေကား။

လူသတ္တဝါမျိုးသည်။ အရာခပ်သိမ်းကုန်တို့၏မူလစီမံခန့်ခွဲထားခြင်းအခြေအနေများကို၊ ကောင်းမွန်စွာသိမြင်နားလည်ခြင်းညာဏ်ပညာရှိသောကြောင့်။ ၎င်တို့စွမ်းနိုင်သည်ဟုသိရ၏။ ထိုသို့အသိအမြင်၊ ညာဏ်ပညာသတ္တိအားဖြင့်။ လူသတ္တဝါမျိုးသည်၊ ခမ္မတာ-ဒီဓိရှိသောခွန်အားတန်ခိုးအစွမ်းများကို မူချုနိုင်နင်း ကုန်၏။ ၎င်းအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဒီဓိခံတိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့်ထိုးဆွဲခြင်း ညာဏ်ပညာအားဖြင့်။ ထိုသူသည်။ အမျိုးမျိုးအထူးဆန်းသစ်သောစက်ကိရိယာများကို ပြုပြင်လုပ်ဆောင်ထားလိုက်သတည်း။

ပမာဆိုသော်။ အရှေ့.မျက်နှာနှင့်-အနောက်မျက်နှာခြင် ရှိသော တိုင်းပြည် များသည်။ ဘပြည်နှင့်ဘပြည်။ လွန်ခဲ့ ဓာတေးကွာလျက် ရှိကြကြောင်းသော်သည်း။ ကြေးနန်းကြိုးများကဲ့။ ချပြုပြင်ဆက်သွယ်ထားလျက်။ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းမရှိဘဲ။ လိုရာ

ခမ္မတာကိုအုပ်ချုပ်သောတရားတပါးရှိကြောင်း

မိုးပါဒေါ်တော၊ အမ္မဒွလ်၊ ဘဟာ၊ ကျွန်းတော်

ပဌမ-အခန်း။

ခမ္မတာဆိုသည်မှာ။ ယခုလောကဘဝစင်စစ်ရှိနေသောအခြေအနေကိုဆိုလိုသည်။ ၎င်းအခြေအနေမူကား။ အမြင်အာရုံဖြင့်။ အရာခပ်သိမ်းကုန်တို့၏အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် သေဆုံးပျက်ပြောက်ခြင်း။ သို့မဟုတ်တနည်းကား။ ၎င်းအရာများ၏ဖြစ်ခြင်းနှင့်ပျက်ခြင်းစသောအကြောင်းလက္ခဏာများအားဖြင့်ထင်ရှားလာရ၏။

ခမ္မဘာကိုအသွန်စေ့စပ်သေချာစွာသော စည်းကမ်းနည်းသမ်းနှင့်ဥပဒေတရားများအုပ်ချုပ်ညွှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းသမ်းများကိုခမ္မဘာသည်။ မည်သည့်အစါများ၌ဖြစ်စေ။ ဘယ်ဖယ်ကျူးလွန်နိုင်သည်မဟုတ်။ စင်စစ်ဆိုသော်ငါ့ အကယ်၍ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒီဓိသို့ ညာဏ်မျက်စိအားဖြင့်။ ရှုကြည့်တွေ့မြင်ကြလျှင်အလွန်သိနိုင်ဖယ်-သေးနုတ်သော မြူမှုန့်မှစ၍။ အဆင့်ဆင့်တက်သဖြင့်။ ကြယ်-နက္ခတ်-ဘဝဒာများတို့အောင်ပင်။ အထက်အာကာသကောင်းကင်၌။ ကောင်းမွန်သေဝပ်စွာစီမံ ခန့်ခွဲထားလေသော စည်းကမ်းနည်းသမ်းအဘိုင်း။ ကူးသန်းသွားလာကြောင်းကို သိမြင်တွေ့ရှိလိမ့်မည်။ ၎င်းအရာများ ခပ်သိမ်းကုန်တို့ကို ခမ္မဘာတရားသ ည်၊ နေရာကုအောင်။ စေ့စပ်စွာ။ စီမံထားသည်ဖြစ်၍။ ထိုတရားကို။ အရာခပ်သိမ်းတို့သည်။ မည်သည့်အချိန်အခါမျှမှ။ ကျူးလွန်ဘောက်ပြန်နိုင်ကြသည်မဟုတ်။

သို့ရာတွင်။ ဓမ္မတာကို ရှုကြည့်လေသော်။ ထိုခမ္မဘာ၌။ တစုံတရာသောသိမြင်နားလည်ခြင်းညာဏ်ပညာဟူ၍။ မုချအလျှင်းရှိသည်မဟုတ်။ ကိုယ်စိတ်သဘောအလိုအလျောက်။ တစုံတရာသောအကြောင်းကိုလည်း ပြုလုပ်တတ်သည်မဟုတ်။ ပမာဆိုသော်။ ဓီးဏိခမ္မတာမှာ။ ဘောက်သောင်ခြင်းသာဖြစ်ရ၏။ ယင်းသို့တောက်သောင်ခြင်းရှိခြင်းသော်သည်း။ ထိုဓီးသည်။ သိမြင်နားလည်ခြင်းရှိ၍ တော်လောသည်မဟုတ်။ ကိုယ်အလိုအတိုင်းသည်း။ ဘောက်လောင်နိုင်သည်မဟုတ်။

ရေဒ္ဓိခမ္မဘာမှာ။ ဓီးဆင်းခြင်းသာဖြစ်ရ၏။ ထိုသို့ဓီးဆင်းခြင်းအခါ၌။ ၎င်းရေသည်။ သိမြင်နားလည်ခြင်းရှိသဖြင့်။ ဓီးဆင်းသည်မဟုတ်။ ကိုယ်အလိုဆန္ဒနှင့်လည်း ဓီးဆင်းနိုင်သည်မဟုတ်။

© Afnan Library Trust 2017

ဖြစ်တော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ခိုးဝှက်ခြင်းတန်ခိုးတော်လက်မှားဒဏ်ကုန်၏၊ ၎င်းမွေတားကို၊ ကိုယ်တော်သည်။ စေ့စေ့ငဝင်စွာမံခန့်ခွဲ ထားတော်မူလေသော စည်းကမ်းနည်းလမ်းဥပဒေတရားတော်များအတိုင်း အလိုတော်ရှိရာပြုပျင်လုပ်ကိုင်တော်မူ၍။ တပါးတည်းသောလျှင်နိုင်နင်းအုပ်စိုးတော်မူပေသတည်း။ ။ (ပြီး၏) ။ ။

(တောင်ပြုချက်။)

မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းကိုမယုံကြည်ဘဲ။ မွေတာဒဋ္ဌိဖြစ်အောင်။ ပျက်အောင်။ ပြုပျင်လှုပ်ရှားစေနိုင်အောင် သတ္တိမျာအာချုပ်အချာနှဂ်ရဲဇာတ်ရင်းပင်ရှိသောကြောင့်၊ လေးကော်တင်ကို။ ခိုးဝှက်ခြင်းချုပ်ချယ်ကျက်ရှိသည်ဟူ၊ အယူရှိကြသောကဲဒိပညာတိုများ။ အရဟံရဟန်အကြောင်းများကို။ ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးဖြတ်ရင်းပါလာသော ညာဏ်ပညာဖြင့် စေ့စေ့ငဝင်စွာဆင်ခြင် ရှုမြင်နိုင်ခဲ့ပြီးမှ။ ဤမှန်ကြောင်း ငါနှင့်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ လွတ်လပ်စွာသော စိတ်သဘောအတိုင်းဆုံးဖြတ်နိုင်ကြသည်အကြောင်းမှာ။

(၁) အကယ်၍ မွေတာပသည်။ လေးကီလေးကဓါတ် လူသတ္တဝါမျိုးနှင့်အရာစိတ်ဆိုးဝင်္ကပ်ကိုပြုပျင်ခြင်းကိစ္စဖြစ်၊ မူလဘူတ အကြောင်းရင်းဖြစ်ခဲ့လျှင်။ တိရိစ္ဆာန်များနှင့်လူသတ္တဝါမျိုးတို့ အစဉ်ရှိတတ်သော။ အလိုဆန္ဒ၊ စိတ်သဘော၊ ထိုးထွင်းခြင်း၊ ရှာကြံခြင်း၊ စိတ်ကူးခြင်း၊ နှင့်ဆိုဖြင်နှုးလည်ခြင်း။ ညာဏ်ပညာသတ္တိ စသော အကြောင်းများမှိုသင့်၏ ၎င်းအကြောင်း များအနက်။ တစုံတရာသော ခိုးဝှက်ခြင်းကိစ္စလေ့က် အရိပ်အငွေ့မျှမှ ထိုအကြောင်းရင်း ဖြစ်သော မွေတာဒဋ္ဌိ မပါမဖြိုတဲ့။ တိရိစ္ဆာန်များနှင့်လူသတ္တဝါမျိုးတို့ဌိသာ ရှိတတ်သောကြောင့်။ ထိုအရာများသည်။ မွေတာကာဝ ဖြစ်လာကြသည်ဟူ။ ဆိုချက်ကိုညာဏ်ပညာ သဘောအားဖြင့်။ အလျင်းသဘောတူ လက်ခံနိုင်တို့ရာမရှိစဖူး။

(၂) အင်္ဂဇွတ်၊ ဘဟာပ၊ အရှင်မြတ်အမိန့်တော်စာဌိ ညွှန်ပြလေသော ဥပမာအရ တိုင်း၊ မဟာဝဟတီလောကကိုသစ်ပင်တပင်ဟုအဖွတ်ပြု၍၊ မွေတာကို၊ ၎င်းအပင်၏မူလအခြေအဖြစ်ရင်းဟု၊ သဘောထားကြရမည်။ ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးကိုလည်း။ မွေတာ ကြောင့် ဖြစ်ပွားလာသည်ဟု။ အယူရှိကြသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ။ အဆိုနှင့်အညီ၎င်း စသစ်ပင်၏အကိုင်းကြိုးတကိုင်းဟု၊ အဖွတ်ပြုသင့်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးတို့အစည်းမပြတ်ရှိတတ်သော။ အလိုဆန္ဒ၊ စိတ်ကူးခြင်း၊ ထိုးထွင်းခြင်းနှင့်။ ရှာကြံခြင်း တွေးတောခြင်းစသည်းစားခြင်း သဘောမှစသောညာဏ်ပညာစွမ်းရည်သတ္တိတို့သည် ဘုရားအလောင်းတော်ဘဝ၌ ရှိခဲ့ပြီးသည်။ ထိုအကြောင်းရင်းဖြစ်သော မွေတာဒဋ္ဌိ။ မူလအဘူတ အကြောင်းရင်းဖြစ်ခဲ့လျှင်။ တိရိစ္ဆာန်များနှင့်လူသတ္တဝါမျိုးတို့ အစဉ်ရှိတတ်သော။ အလိုဆန္ဒ၊ စိတ်သဘော၊ ထိုးထွင်းခြင်း၊ ရှာကြံခြင်း၊ စိတ်ကူးခြင်း၊ နှင့်ဆိုဖြင်နှုးလည်ခြင်း။ ညာဏ်ပညာသတ္တိ စသော အကြောင်းများမှိုသင့်၏ ၎င်းအကြောင်း များအနက်။ တစုံတရာသော ခိုးဝှက်ခြင်းကိစ္စလေ့က် အရိပ်အငွေ့မျှမှ ထိုအကြောင်းရင်း ဖြစ်သော မွေတာဒဋ္ဌိ မပါမဖြိုတဲ့။ တိရိစ္ဆာန်များနှင့်လူသတ္တဝါမျိုးတို့ဌိသာ ရှိတတ်သောကြောင့်။ ထိုအရာများသည်။ မွေတာကာဝ ဖြစ်လာကြသည်ဟူ။ ဆိုချက်ကိုညာဏ်ပညာ သဘောအားဖြင့်။ အလျင်းသဘောတူ လက်ခံနိုင်တို့ရာမရှိစဖူး။

အကြောင်းသတင်းများကို။ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ လွယ်ဇူးကြားရောက်အောင်ပေးပို့နိုင်ကြ၏။ ၎င်းအကြောင်းကြောင့်။ ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ မွေတာဒဋ္ဌိကိုအဓိပ္ပါယ်သည်ဟု၊ ရှင်းလင်းစွပ်သိရ၏။"

သို့ဖြစ်၍ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့စည်းကမ်းနည်းလမ်းများနှင့်၊ သင်ပြစွပ်ပြုလုပ်စီမံထားလေသော ဥပဒေတရားများကို။ ဖြစ်ရှိခြင်းလေ့ကဋ္ဌ ဒိဋ္ဌဝေဒနာခြင်းကြောင်းနှင့် ၎င်းစီမံခန့်ခွဲခြင်းများနှင့် ထိုးထွင်းရှာကြံခြင်းအချက်များ။ မွေတာဒဋ္ဌိပါရှိ၍ကိုယ်အလိုဆန္ဒအလျောက် ပေါ်ထင်စေသည်ဟု။ ပြောဆိုစီမံနိုင်မည်နည်း။ မွေတာဒဋ္ဌိစဉ်းစားနိုင်သော ဥာဏ်ပညာသတ္တိနှင့် စိတ်ကူးခြင်းသဘော။ အလိုဆန္ဒများ အလှုင်းမရှိကြောင်းကိုရှင်းလင်း စွပ်သိခြင်ရသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဤကဲ့သို့ဉာဏ်ပညာကင်းမဲ့သောအချက်ကို။ မှုချအလျင်းပြောဆို စွပ်နိုင်မည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်သော ကြောင့်။ ကျွန်ုပ်တို့တင်ရှားစွပ်သိခြင်နားသည်ရသည်အတိုင်း။ မှုချစင်စစ်အားဖြင့်။ မွေတာသည် ထိုကြီးခြင့်ဖြတိစောဂ်မှုလွသော ဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့် ပြ စုံလွှသော လေးကီ လေးကဓါတ်ကိုခိုးဝှက် အရိပ်ခိုးတော်မူသောဖြတ်စွာဘုရား သခင်၏လက်တော်ရှိရှိ၍။ ကိုယ်တော်အလိုတော်ရှိရာပြုလုပ်တော်မူသဖြင့် နှစ်သက်တော်မူသည့် အလျောက်ထင်ရှားစေတော်မူ၏။

အရာခင်သိမ်ကုန်တို့အနက်။ ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ မွေတာဒဋ္ဌိအတူးလိုအပ်သဖြင့်။ ဖြစ်ရှိခြင်းလေ့ကဋ္ဌဖြစ်ထွန်းလာရ၏။ ၎င်းအကြောင်းကိုထောက်ထားလျက် မွေတာဒဋ္ဌိမှာအားဖြင့်သစ်ပင်သဘွယ်သော လေးကဓါအခြေအမြစ်ရင်းဟူ၍ အမှတ်ပြုရ၏။ လူသတ္တဝါမျိုးသည်လည်း၊ ၎င်းသစ်ပင်မှ ပေါက်ရောက်လေသောသစ်ကိုင်းကလေးဖြစ်ကုန်၏။ မွေတာဓါပြုပျင်ခြင်းခံရလေသော သစ်ကိုင်းသဘွယ်သော ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးဌိ အလိုဆန္ဒရှိခြင်း။ စိတ်ကူးစဉ်းစားခြင်းနှင့် အရိပ်ရှိပညာဏ်ပညာတန်ခိုးသတ္တိ ဂုဏ်လက္ခဏာများပြည့်စုံစွာဖွဲ့၍။ ၎င်းအခြေအမြစ်ရင်းငြားဟူသော မွေတာဒဋ္ဌိ ၎င်းအကြောင်းမျာ အနက်ခိုးစဉ်းခန့်လောက်။ အရိပ်အငွေ့မျှမှ မပါမဖြိုတဲ့။ ဖြည်သည့်နည်းလမ်းများအားပြင့် လေးကီလေးကဓါတ်နှင့် ဖန်သည်းလူသတ္တဝါမျိုးကို ပြုပျင်ဖြစ်ထွန်းအောင်ပြုလုပ်ခြင်းအရာဌိ။ မူလ၊ ဘူတ၊ အကြောင်းနှင့်၊ အခြေအမြစ်ရင်းဖြစ်နိုင်ဦးမည်နည်း။

သို့ပြစ်၍ယခုဆိုလာခဲ့သော အခြေသဘောများကြောင့် ရှင်းလင်းစွာသိမြင်သာအောင်ဖြစ်လာသည်မှာ။ မွေတာသည်။ မိမိအခြေအနေအရပ်စိရင်းနှင့်တကွ၊ အနာတို့၊ အပ္ပမေယျ၊ ဂုဏ်၊ တန်ခိုး၊ အာနုဘော်ထောဝ်များနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ တပါးတည်း

သိမ်းကုန်တို့အနက်။ ထိုအချာများကဲ့သို့ အချာဘသာဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုပြင်ဂဠဳန်းဂုက်တောင်တန်ခိုးတောင်နှင့် အာနန္ဒဇောတောင်များအားဖြင့်။ ပြည့်စုံတောင်မှသောမြတ်စွာဘုရားသခင်ခိုးပိုင်ခြင်းနှင့် အရပ်ချုပ်တောင်မှခြင်းလက်တောင်ခြင် စေ့ စပ်ခွာစီမံတောင်မှခြင်းကို။ ခံရသျှက်မှိုကုန်၏။

ဘဟာအို လောကသတင်း။

အလိဟာဒိုး။ သေလွန်ပြီဟု။ ဟာဒိုရော။ ဝမ်းသော။အဓိပ္ပါယ်ဟု။ (ရှေးက၊အဖွဲ့အစို့) အရှင်မြတ်သည်။ ဥရောပတိုက်နိုင်ငံများ ဒေသစာရီလှည့်လည်၍။ ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူလျက်။ များစွာသော ဝေနေယျသူသဘွေ့ဂါများကိုကယ်ချွတ်ဘော်မူပြီးမှ။ အရင်္ဂဇိုကဒ္ဓါတ်စ။သန့်ရှင်းသောဘုံဝိမာန်သို့ချော်မောစွာပြန် ကြွတော်ကော်ဘော်မူကြောင်းသိရသည်။

ဗျာပန်ပြည်။ ဘုံကီဟိုဖြို့နေဘဟာအိမ် ဘရားဘော်မြတ်ဟောကြား ကြွပြန့်ကျက်နေသူ ဓမ္မကတိက သခင်မကြီး။ (မစ္စ၊အော်နတ်စ၊ဘီ-အလက်ဇန္ဒါ) ထံမှ။သတင်းကြားရှိရသည့်အတိုင်း။ထိုသခင်မနှင့်တကွ။ဘဟာအိမ်အသင်းသားအလုံးစုံတို့သည်။ ဘရားတော်ဟောကြားတော်မူသမျှတရားတော်များကို ကြားလျှင်ကြီးလှုပ်၍ ထိုဖြို့ပျက်ပယ်ခြင်းမရှိသော တောင်ကြီးလှုပ်၍ ထိုဖြို့ပျက်ပယ်ခြင်းမရှိသော ကျမ်းမာစွာခိုကိုးကြောင်း၊သိနိုင်ရန်။ တော်ကြေးပင့်၊ ပကတိချမ်းသာစွင့် ရရှိသဖြင့်။ ကျမ်းမာစွာခိုကိုးကြောင်း၊သိနိုင်ရန်။ (ဒီစက်စ၊အိခါ၊ဖိနဲကျ) ဓမ္မကတိက သခင်မကြီးနှင့်လည်း။ မိခိုဆွေမျိုးတို့ပါကြောင်း၊သိနိုင်ရန်။ အမေရိကအိုင်းသို့ပြန်ထိုရာ။ဘရုတ်ပြည်ကြီးပေကင်းဖြို့မှထွက်စွါလစ၍။လမ်းကြုံရာဝင်သောအခါ။ ဧဒွေကြပါသည်ဟု။သိရသည်။

(ဒီစက်စ၊အစ္စ၊တန္ဒ၊ဒါ၊)ဓမ္မကတိကသခင်မသည်။ကလင်္ဂတားဖြို့နေ။ဘရာဟ္မဏိုးစံလွန်။စမဂါဂျ၊ အသင်းသားများ၏ဘဝါနိုပူရ၊ အရပ်ဒေသရှိဘုရားရှိခိုး ကျောင်းသို့ပင်သိတိကြားကြသည့်အတိုင်း။စီရီဂျတိ။ ဘေပျင်းကျဿရော၊ပါလ်။လွှန်စွာကိတ္တိကျော်စောသော မဟာကဿိ၊ ပင့်ဆောင်ကြီးသည်။ တခါ။ထိုဖြင့်။ အင်္ဂလိပ်။ သတ္တရာဇ်၊ ၁၉၁၁ ခုဋ္ဌိ။ဟဖွရေဘေအမ္ဘွတ္တလ် ဘဟာအရှင်မြတ်၊ဝေနေယျလူ၊ သတ္တဝါများကို ဘယ်သို့ဟိတ်ဘော်မူရန် ဥရောပတိုက်လန်ဒန်မြို့သို့ကြွဘော်မူစဉ်အခါ။ ဘုံးဖြို့နေကိုယ်တော်နှင့်မူးမြှော်ရသူ။ဘရဟ္မဝိုအသင်းဥက္ကိဋ္ဌဆရာကြီးပမိုရိုတို့လာလိုသည်။ တခါ။ တရားဟောရာ အစည်းအဝေးများဌိုဘခါစီအလှည့်ကျ ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်ကြလေသည်။(ဗိုရဘန်ဂျ။) မြို့ရာဇာဓိဘုရားကြီးသည်လည်း။ အခြားသောဂုဏ်အသရေရှိမျိုးစွာသောအခြင်းပုန်းမြင်းများနှင့်တကွ အကာအရန်နှောက်ကာ တရားနာကြ

သည်။ ဂုဏ်အကြောင်းများအနက်အရိပ်အငွေ့မျှမှ ဓမ္မဘာဝဠဿမပါမရှိ။ပကတိကင်းဖို့သည်ဟုသိရသောကြောင့်ဓမ္မဘာသည်။ ဓိဒိအခြေအနေဠဿမပြည့်စုံတဲ့ပကတိချို့တဲ့၍။ သေဝကီသေဟကခါတ်လူနှင့် တိရိစ္ဆာန်မျိုးကို။ ပြုပျင်းနိုင်ရန် စွမ်းရည်သတ္တိရှိသည်။ထိုဓမ္မဘာဠဿအလျောင်းမရှိစဖူး။

(၃) ဓမ္မဘာကိုသေဝကီသေဟကခါတ်။ လူနှင့်ဘိရိစ္ဆာန်မျိုးအနာခပ်သိမ်းတို့ပြုပျင်ရာဠဿ။မူလအခြေအမြစ်အကြောင်းရင်းဖြစ်ကြောင်း။ အယူရှိကြသေဟဗုဒ္ဓလ်များစည်းစား ဘို့ကောင်းသည့်အကြောင်းမှာ။ အကယ်၍လူမျိုးသည်။ ဓမ္မဘာကြောင့်ဖြစ်ပွားခြင်းကိုစံရသည်ရှိခဲ့သော်။ မည်သည့်နည်းအားဖြင့်။ ဂုဏ်းလူသဘွေ့ဂါမျိုးသည်ဓမ္မဘာဠဿမပါမရှိသော အကြောင်းများကို။ ပြုလုပ်နေနိုင်ရုံမျှမက။ ဓိဒိအစသဖြင့်မပြုတ်ပြုသုပ်နေသော အရပ်ရပ်အမှုအရာဘို့ဠဿ။ ဓမ္မဘာနှင့်ဆိုင်ကြိုင်ဘို့ကိုက်ညီကြ၏။အလွန်ဆန့်ကျင်သော အမှုများကိုပင်၊ပြုလုပ်နိုင်ပါ၊သနည်း။ ပမာဒိုသော်။ဓမ္မဘာတရားအတိုင်း သေးသိသောသံဘန်းဆာ ကိရိယာဘို့သည်။ရောင်ခြည်ချရလျှင်။နှစ်ဖြာပြတ်သည်။ထို့ပြင်ဂဠဳန်းသံဘန်းဆာမှစသောအရပ်ရပ်သေးသေးသိမ်သောအရာဘို့သည်လည်း။ ဓိဒိအသိုအသျောက်။ အာကာသကောင်းကင်သဟာ၌ဆန့်သွင်းလာနိုင်ကြသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင်ဂဠဳန်းသေးသိသောသံဘန်းဆာကိရိယာများကို။ သူသဘွေ့ဂါမျိုးသည်။ ဓိဒိထိုးထွင်းချက်ခြင်းဥာဏ်ကို ပညာစွမ်းရည်သတ္တိအားဖြင့်။ ဓမ္မဘာတရားနှင့်ဆန့်ကျင်၍။သဘော်ဥာဏ်များ ဘည်ဆောကိပြုလုပ်သဖြင့်ဓ ရေမျှော်နှာပြင်ပေါ်မြှောပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးများလျင်မြန်စွာကူးသန်းသွားလာနိုင်သည်။ လေပြန်သင်္ဘောများသည်းပြုလုပ်၍၊စေးကွာလွန်းသော ခရီးကို။ အာကာသကောင်းကင်လေဟာပြင်၌ အလွန်လျင်မြန်စွာ၊ ကူးသန်းသွားလာနိုင်သတည်း။ ထိုပြင်ကြေးနှင်နှင့်ကြိုးများချမြှုပ် ဆက်သွယ်ခြင်းကြောင့်နှင့် ဓမ္မမမြုပ် ဓဆက်ဓသွယ်သဲတဲ့ အသိုရှိရာအာကြောင်းသဘင်းကို တန်ိုင်ဝံမှတခြားတန်ိုင်ဝံသို့။စကားပြောလိုသော်သူ၏ခါတိုးနှင့်တကွပကတိ ကြားဆောက်အောင် ပေးပို့နိုင်ကြောင်း။ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ရ၏ဂုဏ်းမှစ၍။အထူးခံ့ခြေ ၊လေက်သော အမှုရေးကိစ္စပေါင်းများစွာတို့ကို။ ဓမ္မဘာတရားနှင့်ဆန့်ကျင်၍။ပြုလုပ်စီမံနိုင်ကြောင်းသိရ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ယစုအရပ်ရပ်ဣန္ဒြိယ လာခဲ့သည်ဟု။ အခြေသာဓက မျှားအားဖြင့်။ရှင်းလင်းစွာသိရသည်မှာ။ ဓမ္မဘာသည်လောကီလောကဓါတ်။ လူနှင့်တိရိစ္ဆာန်မျိုး။ အရပ်ရပ်အချာများကို ပြုပျင်ရာ၌။မူလအခြေအမြစ် အချုပ်အချာဖြစ်သောအကြောင်းရင်း မဖြစ်နိုင်ဘဲ ထိုတပါးတည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူဘုရားသခင်အလွန်ဟိုအရှင်မြတ် ပြုပျင်ဖန်ဆင်းတော်မူထားလေသောအချာ

© Afnan Library Trust 2017

محلو از بشارات روح افزا بوده قلوب یاران اخلاص کیش را از نفحات جانپرور
با هتزاز آورد * منجمله اعلای صیت امر الله و نفوذ کلمة الله دران انحا
و جانفشانی یاران در سبیل رضا جوئی محبوب امکان * و اتحاد و اتفاقشان
بر کلمه مطاعه و بر پیمان حضرت یزدان بثبات و استقامت تام * و نطق های
بدیع غرای دلربای حضرت پروفیسر شیرازی در چندین محافل عظیمه
فرقه تیا سوفی * و نیز در مدرسه کلیه اسلامیه که خود شان سمت معلمی دارند
جمیعاً روح بخش بوده مزید توفیقات و تائیدات را برای کل از حق خواستگاریم *

از قرار معلوم ایام اقامت نیز در شهر کلمه با رئیس واسقف محترم
برهمو سماج * مستر پرر موتو امل که در سنه 1911 م در لندن بحضور مبارک
حضرت عبد البهاء مشرف شده ملاقات نموده اند * و بنطقهای جانبه در
عبادتگاه و مدرسه کلیه این حزب حضار را با هتزاز آورده اند * عمله ریاست موریشس
با سایر بانوهای محترمه بنگاله هم دراین جلسه ها از پس پرده بیانات روح
افزای ایشان ملتذ شده ملاقات نموده اند * و نیز قرار داده شد * که با عمله
ریاست کوچ بهار و شاهزاده خانم ولیعهد متوفی ریاست بروده * که بعلم کمال
غبطه رجالند ملاقات نمایند * در اختتام هر جلسه ئی کتب امری * و شمائل
مبارک طلعت پیمان * و عکس مشرق الاذکار امریکا را بکافه حاضرین نموده سبب
اشتعال و انجذاب ان نفوس گشته اند * چنانچه با دیست نفراز جوانان
مستعد پر فطانت تلامذه کلیه گفتگوی امری نموده اظهار امیدواری کمی
در مستقبل کرده اند * و بنا بود محل مناسبی بگیرند * تا مرارده اسان شود
و بتعلیمات جاریه بر حرارتشان بیفزاید * دوستان این اقلیم رجای مزید
توفیقات و تائیدات خانم محترم را از حق جل عره مینمایند *

مکتوب متحد المال محفل روحانی پور تسعید نیز بشارات روح بخش
ورود مسعود موکب همایونی حضرت ولی امر الله ارواحنا فداه بارض مقصود *
و ترقی امر الله در اقلیم - رفع موانع سابقه در مقام کم السعایده - و افتتاح
مدرسه که بسبب ضوضاء قبل موقتا بسته بوده - و مراجعت حضرت الاستاذ
الشیخ محی الدین صبری مبلغ امر الله بمرکز خود قاهره مصر از تونس مظفرا
و منصورا * و بشهادت جرائد یومیه محلی - ترقی و ارتفاع معجز نمای
کلمة الله دران انحاء - و تشریف فرمائی حضرت آواره مبلغ شهیر امر الله در
قاهره مصر - و قریب الاختتام بودن کتاب مستطاب هرلده ایشان که در تاریخ
حالات شهدای سبیل رحمن با عکسهای مبارکشان مدون فرموده اند - و زیر
طبع بود - و مراجعت جناب دکتور لطف الله از لندن بطریق اسکندریه و مصر
بارض مقدس - و غیرها را حامل بود - سبب روح و ریحان دوستان اینسامان -
و مزید تشکر و امتنان گردید - دوستان این کشور همگی مشتعل و منجذب
و ثابت و راسخ در عهد و پیمان حضرت یزدان و منشبث بحبل اطاعت
و انقیاد فرمان واجب الاذعان حضرت ولی امر الله می باشند *

لوح الخلیل ۱۱ ما هی الا زفرة واحدة ۱۱ تمت بالخیر ۱۱ الابهی ۱۱ یا من ۱۱ یا من ۱۱ یا من

مرحوم میرزا اگر یک قوه ماوراء الطبیعه ئی با این تاجر عامی همراه نبود هرگز یارای مقاومت با مثل من تحریر فاضلی که علمای کبار در حضور من جرأت تکلم ندارند نمیبود * تاجر موصوف فرصت را غنیمت شمرده * مجلسی فراهم آورد * و مرحوم میرزا ابوالفضل را با حضرت نبیل قائنی * مجتهد معروف قائین آقا حاجی محمد اسماعیل کاشانی معروف به ذبیح * و آقا میرزا حیدر علی اردستانی که از مشاهیر علماء اهل بها بودند ملاقات داد * و این آقایان محترم در مجالس عدیده تکمیل بیانات تاجر موصوف را نمودند و حجت را بر حضرت مرحوم میرزا تمام نمودند * مرحوم میرزا در رد ادله و براهین حضرات که جمیعاً با قرآن و حدیث و تحقیقات فلسفانه منطقیه و علوم و معارف عالیه مضمره در قلب خود مرحوم منطبق بود چون خویشرا عاجز یافت * بنای گفتگو در نبوات حضرت بهاء الله نهاد * منجمله الواح مبارکه دیگر * لوح مبارک سمندر که دارای تفصیلات دقیقه وقایع وارده بر نفس سلطان عبدالعزیز (متوفی) ترکیا و حوادثات جنگ مابین روم و روس بشرح و بسط است * حضرت ذبیح تلاوت فرمودند * و این مجلس در اوائل ماه اکتوبر سنه ۱۸۷۵ منعقد شده بود * حضرت میرزا ابوالفضل مرحوم مخاطبا به آقا عبدالکریم اصفهانی فرمودند * اگر مندرجات این لوح مصداقش ظاهر شود و آنچه حضرت بهاء الله در حق سلطان عبدالعزیز ترکیا و جنگ روم و روس بطریق پیشین گوئی نبوت فرموده اند بوقوع رسد * از روی حق و انصاف این اعظم برهانیست بر صدق و حقانیت حضرت بهاء الله * و باعتقاد من این صداقت و حقانیت * بالاتر است از همه آن آیات و معجزاتی که جمیع انبیاء و مرسلین قبل باخود آوردند * بالاخره این خبر در بین طلاب مدارس و اهل شهر شایع شد * و بگوش اهل دانش و بینش رسید * و همهمه و شورش عظیمی در شهر برپا شد * و چون این نبوات مندرجه لوح مبارک جملة واحده در ماه می سنه ۱۸۷۶ میلادی بعینه مطابق بیان مبارک واقع شد * حضرت میرزا ابوالفضل مرحوم ایمان آوردند * و پس از قبول این امر بهائی * چندین مرتبه تا چندین شهور در حبس و عذاب و شکنجه در زیر کند و زنجیر اسیر شدند * و نفی و تبعید شدند * و محض قبول امر بهائی گرفتار هرگونه ظلم و تعدی و بیرحمی و زجر و توبیخ و رنج و مشقت گشتند * املاک و اموال موروثی و خانه و کاشانه ایشان را بتاراج و یغما بردند * و تا چندین سال در زیر شمشیر در خطر هلاکت جان بسر بردند * ولی بقدر ذره ئی از ثبات و استقامت ایشان تا آخرین دم نکاهید * مثل کوه البرز ثابت و مستقیم ماندند * و بلایا و رزایای وارده را در سبیل رضای حق محبوب دانستند *

تا آنکه در ۵ ماه فروری سنه ۱۸۸۵ م از جمیع این خطرات نجات یافتند و باطراف ایران و ترکستان * و چین و کاشغر و بخارا و تاتار و قفقازیا * و روم و روس و سوریا * و اقطار مصر سیر و سفر فرمودند * و بامر تبلیغ و تالیف کتب مشعوف و مشغول بودند * هزارهای از طلاب جامع از هر مصر از تلامذه ایشان مهتدی بهدایت کبری شدند * و بعد مسافرت بممالک غرب و اروپا و امریک در سنه ۱۹۰۰ م فرمودند * و بواسطه مترجم در اکثر کلیساهای معتبر * و دارالفنونهای علمیه در تفسیر آیات توریة و انجیل * و مقالات علمیه و فلسفیه نطقهای بلیغ غرا ادا نمودند * و پس از مراجعت بقطر مصر * در یوم چهارشنبه ۲۱ ماه جنوری سنه ۱۹۱۴ میلادی روح پر فتوح ایشان صعود بملاء اعلی و افق ابهی فرمود * البته نفوسی که از بحر معارف ایشان مستفید و از معاشرت و حلاوت بیانات ایشان شیرین کام گشته خصوصاً * و ملت اهل بهاء عموماً درین رزیه کبری همیشه اوقات محزون و دلخون و متاسفند * از قلم مبارک حضرت عبدالبهاء ارواحنا لمرقده المنور فدا در حق ایشان زیارتنامه ئی هم نازل شده * و بیادگار حضرت ایشان علمای مصر * باسم (الجمعیة العلمیة الادبیة البهائیة فی القاهرة) برای اعلای امر الله و نشر نفحات محبة الله * مشروعی عظیم تاسیس فرموده اند چنانچه السن جراید در توصیف ایشان ناطق است و تلامیذه البهائیین کلهم ادیب فاضل و لودعی بارع * * * * اما الجمعیة المومی الیها فالان قدمت و ازهرت واثمرت وانتجت وهی لا تالو جهدا فی نشر الفضائل تباعا بلسان البهائیة حتی انها تضع من حین لاخر کتبا قیمة فی البهائیة تنشرها فی الناس بمختلف اللغات العربیة والفارسیة والعبرانیة والارمنیة وغیرها * نسئل الله لهم التائیدات والتوفیقات الغیبیة والفوز والنجاح فی کل الامور *

تصانیف حضرت مرحوم بسیار است منجمله آنچه مطبوع و مشتهر است * کتاب درر البهیة عربی در جواب سوالات مرحوم حکیم نورالدین قادیانی کتاب الحجج البهیة * در عربی و (مترجم) بانگریزی * کتاب الفرائد * فارسی و عربی جواب شیخ الاسلام تفلیس روسیه * و برهان لامع * وغیرها می باشد *

تشکرات

مشترکین محترم مجله الاشراق را که از راه عنایت و مرحمت بعلاوه ارسال ابونه سالانه بتبرعات خیریه نیز اقدام فرموده اند * اعضای محافل مقدسه روحانی ملک برما و بالاخص رنگون از صمیم قلب و فؤاد تشکر مینمایند ممنون و مرهون این احسانات بدیعه میباشند * امید وطید است که بسرپرستی یاوران الهی این مجله نوزاد قوتی نمایان گیرد * و بعز قبول مفتخر شود *

بشارات

مکتوب متحدالمال محفل روحانی کراچی مورخه ۲۳ نومبر سنه ۱۹۲۳ م

© Afnan Library Trust 2017

تجهیز حرب میشود * و خرج توپ و تفنگ قورخانه و کشتیهای جنگ میگردد * و اینحرب مالی دائمی است * دیگر ملاحظه اتلاف نفوس نمائید * که در میدان حرب چگونه پایمال میشوند * هر چند حرب جانی یعنی اتلاف نفوس محدود و مخصوص است اما حرب مالی دائمی است و عمومی * و ضرران راجع بعموم * بلکه عالم انسانی ازان متضرر * حال چون زنان دراینقرن بحرکت امده اند * باید اینرا مد نظر داشته باشند * تا امر صلح عمومی ترویج شود * وحدت عالم انسانی ظاهر گردد * فضائل بشر جلوه نماید * قلوب ملل بهم ارتباط جوید * تعصب دینی و مذهبی بر طرف شود * تعصب جنسی زائل گردد * تعصب سیاسی نماند * و تعصب وطنی از میان برخیزد * زیرا جمعیت بشر یکعائله اند * و جمیع اولاد آدم * همه فرزندان خدا هستند * جمیع ممالک یک کره و یکوطن است * و جمیع امم بندگان یک خداوند * جمیع را خدا حفظ میکند * روزی میدهد * میپروراند * الطافش شامل کل است * و رحمتش بر همه نازل * ما دام او عادل و مهربان است * ما چه را ظلم و طغیان نمائیم * آیا ما بهتر میدانیم * و دانا تر از خدا هستیم * استغفرالله خدا عادل و مهربان است * ما چه را نا مهربان باشیم * شما که جمعیت نساء هستید * بکوشید * تا قلوب ارتباط دیگر حاصل نماید * جمیع دست بهم داده در خیر عالم انسانی بکوشید * تا شرف عالم انسانی جلوه نماید * ملاحظه کنید اگر اهل یک خانه باهم الفت نمایند * چه قدر فائده دارد * و اگر اهل شهری بایکدیگر متحد و متفق باشند * چه قدر سبب تعاون و تعاضد است * و سبب نتایج کلیه * و حصول عزت و ثروت عمومیه * و همچنین اهل اقلیمی اگر اتحاد نمایند * چه قدر ترقیات بیشتر و عزت و سعادتشان زیاده تر گردد * ملت امریک چون متفق شدند * چه قدر سبب سعادت و ترقی و مدنیت ایشان گردید * اگر اتحاد و اتفاق درمیان ولایات متحده نبود * این ترقی و علوم و صنایع و علویت حاصل نمیشد * دیگر ازین میزان بگیرد * که اگر جمیع ملل اتحاد و اتفاق نمایند چگونه خواهد شد * یقین است اینعالم جنت ابهی شود * کمال آسایش دست دهد * فلاح عظیم حاصل گردد * جمیع مذاهب وحدت و یگانگی و اخوت یابند * شرق و غرب دست در آغوش شود * جنوب و شمال مصافحه و معانقه نمایند * علم وحدت عالم انسانی موج زند * خیمه صلح عمومی بلند گردد * اهنگ تمجید از ملاء اعلی بگوش رسد * لهذا شما که خانمهای محترمه اید و دانا و خیرخواه باید شب و روز بکوشید * تا این علم وحدت و اتحاد در امریکا بلند شود * و سرایت بسایر جهات نماید * تا جهان جهان دیگر شود * و کمال دیگر جلوه نماید * (انتهی)

یاد داشت

صعود مبارک مرحوم متصاعد الی الله حضرت ابی الفضائل

(۲۱) ماه جنوری سنه ۱۹۱۴م -

———:o:———

حضرت میرزا ابوالفضل مرحوم که صیت فضائل و بزرگواری ایشان در افاق و اقطار عالم مشهور و مشتهر است * و ینابیع فیوضات جاویه مستمره ایشان که مستمد از بحر ذخار ابدی جمال قدم جل ذکره الاعظم بپایندگی ذات بیهمتای خداوند تبارک و تعالی همیشه در تبعان و فیض بخش بر کافه اهل امکان است * و مقامات رفیعه و مدارج عالیه ایشان عند الله بشهادت الواح و اثار مبارکه قلم اعلی که بسیار اجل و اسنی و اعز و ارفع و مافوق تصور نوع انسان است در قریه کلپایگان که بناکرده بانوی محترمه (عمای) خواهر دارای نخستین * شهنشاه اقلیم ایران است در سنه ۱۸۴۴ میلادی * از سلاله فضل و کمال و دودمان معروف بعلوم و معارف و ابهت و جلال متولد شده * در سن بیست و دو سالگی در مدارس عالیه اصفهان * علوم عربی را با جمیع فروعات شامله تکمیل فرموده * و بنا بخواهش والد ماجد خویش در علوم شریعت غرا نیز تبحر کافی وافی حاصل نموده اند * بنا بعلو همت و میل بترقی در سائر شئون کمالات علمیه * در اندک زمانی در علوم طبیعت و منطق و فلسفه و ریاضی و جبر و هندسه و علم فلک و فلسفه اسلام بدلائل و براهین عقلیه ماعدای ادله نقلیه سرامد فضلای روزگار شدند * در سنه ۱۸۷۳ م تشریف فرمای دارالسلطنة طهران شدند * و درانجا در مدرسة العلوم قدیم حکیم هاشم بمنصب گرامی پروفیسر اعلی و رئیس اول مقرر گشتند * در مدتی قلیل صیت فضائل و کمالات ایشان مابین ملت شهرت گرفت * و مرجع اهل علم و کمال شدند * چون از قیود اوهام عتیقه و تعصبات جاهلانه رسته بودند * طرح محبت و دوستی را با اقا عبدالکریم اصفهانی بهائی ریخته آسیای ایشان را محل جلوس خود قرار داده بودند * در سنه ۱۸۷۵ م باب مناظره درمیان میرزای مرحوم و اقا عبدالکریم تاجر مذکور مفتوح شد * تاجر ایشانرا بمبادی جدیده دین بهائی دعوت نمود * و چون بخوبی میدانستند که این شخص عامی و بی سواد است * و اغلب اوقات در اثنای بحث بحذاقت و فطانت تام برای اثبات مدعا باقامه ادله و براهین متقنه منطقیه حجت را بر ایشان تمام میکند بسیار مندهش و متحیر میماندند * تاجر موصوف در نظر حقیقت بین حضرت میرزا وقعتی شایان حاصل شد چه که باعتقاد

© Afnan Library Trust 2017

یافته اند - و اگر هم بعضی ازاین نفوس فی الجمله در صحت ان سعی نمایند مقصود نفعی است اسما و یا رسما بایشان راجع شود - چنین نفوس قادر بر رفع امراض بالکلیه نبوده و نخواهند بود - الا علی قدر معلوم - و دریاق اعظم که سبب و علت صحت اوست - اتحاد من علی الارض است بر امر واحد - و شریعت و آداب واحده - و این ممکن نه مگر بهمت طبیب حاذق کامل مؤید که مخصوص نظم عالم و اتحاد اهل ان از شطر قدم بعرصه عالم قدم گذارد و توجه نماید -

و هرهنگام چنین نور از مشرق ارادهٔ الهی اشراق فرمود - و طبیب حاذق از مطلع حکمت ربانیه ظاهر شد - اطبای مختلفه بمثابه سحاب حجاب اشراقات و تجلیات ان نور شدند - لذا اهل ارض باختلافات خود باقی ماندند - و مرض عالم رفع نشد و صحت نیافت ان اطبا که قادر بر این امر خطیر نبوده و این طبیب را هم از معالجه منع نمودند - و حجابهای مانعه حائله شدند در این ایام ملاحظه کن که جمال قدم و اسم اعظم کشف حجاب فرموده و نفس خود را لاجل حیات عالم و اتحاد و نجات اهل ان فدا نموده معذالک کل بر ضرش قیام نمودند - تا انکه بالاخره در سجنی که در اخرب بلاد واقع است مسجون شده - و ابواب خروج و دخول را مسدود کرده اند یار را اغیار دانسته اند - و دوست را دشمن شمرده اند مصلح را مفسد گمان نموده اند -

ای اهل ثروت و قدرت - حال که سحاب شده اید - و عالم و اهل انرا از اشراقات انوار آفتاب عدل و فیوضات لا تحصی منع نموده اید - و راحت کبری را مشقت دانسته اید - و نعمت عظمی را نقمت شمرده اید اقلاً وصایای مشفقانه جمال احدیه را در اموریکه سبب نظم مملکت و اسایش رعیت است اصغا نمائید - در هر سنه بر مصارف خود میافزائید - وانرا حمل بر رعیت مینمائید و این بغایت از عدل و انصاف دور است - این نیست مگر بسبب ارباح نفسانیه که مابین در هبوب و مرور است - و تسکین ان ممکن نه مگر بصلح محکم که سبب اعظم است برای استحکام اصول ابنیه ملت و مملکت * چاره اکنون اب روغن کردنی است * صلح و اتحاد کلیه که دست نداد باید باین صلح اصلاح شود - تا مرض عالم فی الجمله تخفیف یابد - صلح ملوک سبب راحت رعیت و اهل مملکت بوده و خواهد بود در اینصورت محتاج بعساکر و مهمات نیستند - الا علی قدر یحفظون بها بلدانهم و ممالکهم و بعد از تحقق این امر - مصروف قلیل - و رعیت آسوده - و خود مستریح میشوند و اگر بعد از صلح ملکی بر ملکی برخیزد بر سائر ملوک لازم که متحداً اورا منع نمایند - عجب است که تا حال باین امر نپرداخته اند - اگرچه

بعضی را شوکت سلطنت و کثرت عساکر مانع است از قبول این صلح که سبب اسایش کل است - و این وهم صرف بوده و خواهد بود - چه که شوکت انسان و قوت او بمایلیق له بوده - نه با سباب ظاهره - اهل بصر حاکم را محکوم مشاهده نمایند و غنی را فقیر - و قوی را ضعیف میشمرند - در حکام ملاحظه نمائید که حکومت و ثروت و قوت ایشان برعیت منوط و معلق است - لذا نزد صاحبان بصر این امور بر قدر انسان بیفزاید - جوهر انسانیت در شخص انسان مستور - باید بصیقل تربیت ظاهر شود - این است شان انسان - و انچه معلق بغیر شد - دخلی بذات انسانی نداشته و ندارد - لذا باید بقلت و کثرت و شوکت و عظمت ظاهره ناظر نباشند - و بصلح اکبر بپردازند - سلاطین مظاهر قدرت الهیه اند بسیار حیف است که امثال ان نفوس عزیزه حمل امور نفیسه نمایند - اگر فی الحقیقه زمام امور را بید نفوس مطمئنه امینه عاقله بگذارند خود را فارغ و اسوده مشاهده نمایند - طربی از برای سلطانی که لنصره الله و اظهار امره قیام نماید - و عالم را بنور عدل روشن سازد - بر کل من علی الارض حب او و ذکر خیر او لازم است - هذا ما جری القلم من لدن مالک القدم نسئل الله بان یوفق الامم بما ینفعهم و یعرفهم ما هو خیرهم فی الدنیا والاخرة انه علی کل شئی قدیر *

صورت نطق مبارک حضرت عبدالبهاء

در واشنگتن امریکا ۲۳ ماه اپریل سنه ۱۹۱۲ م

هو الله

الحمد لله قرون تاریک گذشت قرن نورانی امد - عقول و نفوس در ترقی است ادراکات در تزاید است - هر کس بحری حقیقت میکند - هر انسانی میخواهد بانچه صحیح است و سبب ترقی است پی برد - در عالم نساء هیجان عظیم است - نهایت امال و آرزو ترقی است - و خدمت بعالم انسانی شبهه نیست جمعیت نساء دراینعصر ترقی مینمایند - و میکوشند تا بارجال همعنان گردند - این نیت بزرگی است - اگر جمعیت نساء ترقی و اقتدار پیدا نمایند - بسیاری از اموریرا که حال از عهده بر نمیایند جاری و مجری خواهند داشت امروز اعظم مصائب عالم حرب است * عالم انسانی راحت نیست * و حرب دائمی است * زیرا جمیع دول مستمرا در تهیه حربند * جمیع اموال صرف حرب میشود * این بیچاره زارع بکد یمین و عرق جبین شب و روز میکوشند تا چند دانه بدست اید * و خرمنی اندوخته گردد * ولی چه فائده * زیرا حاصلات

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی

پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

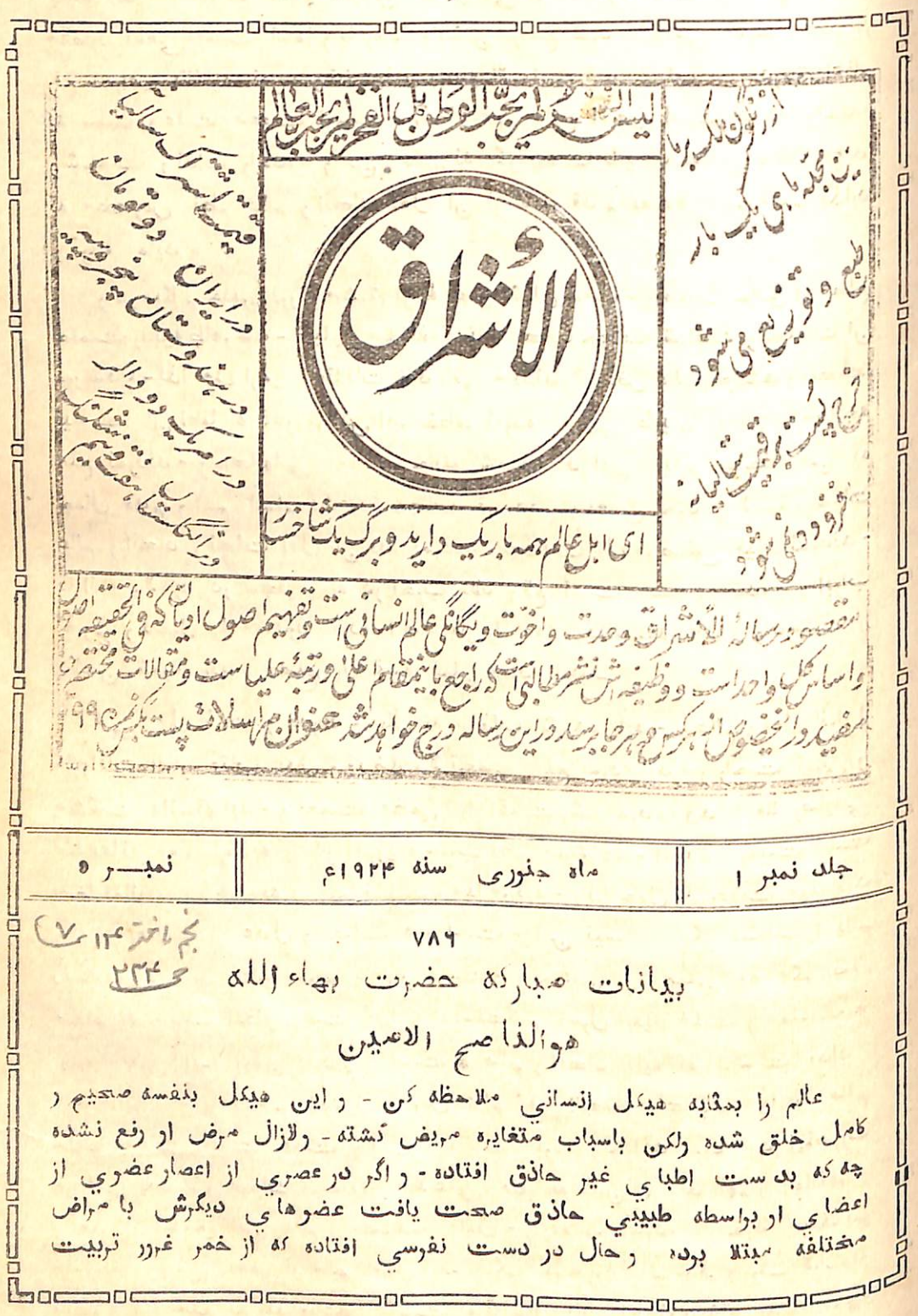

جلد نمبر ۱	ماه جنوری سنه ۱۹۲۴ع	نمبر ۵

۷۸۶

بیانات مبارکه حضرت بهاء الله

هوالناصح الامین

عالم را بمثابه هیکل انسانی ملاحظه کن - و این هیکل بنفسه صحیح و کامل خلق شده ولکن باسباب متغایره مریض گشته - ولازال مرض او رفع نشده چه که بدست اطبای غیر حاذق افتاده - و اگر در عصری از اعصار عضوی از اعضای او بواسطه طبیبی حاذق صحت یافت عضوهای دیگرش با مراض مختلفه مبتلا بوده و حال در دست نفوسی افتاده که از خمر غرور تربیت

THE DAWN.

Vol. I. **February 1924.** **No. 6.**

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

The first message of 'Abdu'l Baha' to his friends throughout the world.

He is the All-Glorious.

The world's great Light, once resplendent upon all mankind, has set to shine everlastingly from the Abha Horizon, His Kingdom of fadeless glory, shedding splendour upon His loved ones from on high, and breathing into their hearts and souls the breath of eternal life.

Ponder in your hearts that which He hath foretold in His Tablet of the 'Divine Vision' that hath been spread throughout the world. Therein He saith, "Thereupon She wailed and exclaimed 'May the world and all that is therein be a ransom for Thy woes, O Sovereign of heaven and earth! Wherefore hast thou left Thyself in the hands of the dwellers of this prison-city of Akka? Hasten Thou to other realms, to Thy retreats above,

© Afnan Library Trust 2017

unknown as yet to the mortal glance of the children of the world.' We smiled and spake not. Reflect upon these most exalted words and comprehend the purpose of this hidden and sacred mystery."

O ye beloved of the Lord ! Beware, beware lest ye hesitate and waver. Let not fear fall upon you neither be troubled nor dismayed. Take ye good heed lest this calamitous day slacken the flames of your ardour, and, quench your tender hopes. To-day is the day for steadfastness and constancy. Blessed are they that stand firm and immovable as the rock, and brave the storms and stress of this tempestuous hour. They, verily shall be the recipients of God's grace, verily shall receive His divine assistance, and shall be the truly victorious. They shall shine amidst mankind with a radiance which the dwellers of the Pavilion of glory laud and magnify. To them is proclaimed this celestial call, revealed in this most holy Book. "O my people ! be not perplexed should the star of My presence disappear, and the ocean of My utterance be stilled. In my presence among you there was the wisdom of God, and in my absence from you there is yet another, inscrutable to all but the One, the All-Knowing. Verily, we behold you from our realms of effulgent glory and will graciously aid whomsoever striveth for the triumph of Our Cause with the hosts of the celestial Concourse and a company of Our chosen angels."

The Sun of Truth, that most great Light, has set upon the horizon of the world to rise with deathless splendour over the Realm of The Limitless. In His most holy Book He calleth the firm and steadfast of His friends : 'O peoples of the world ! should the radiance of My beauty be veiled and The temple of my body be hidden, feel not perturbed, nay arise and bestir yourselves, that My cause may triumph, and My Word be heard by all mankind."

Notable Review of Bahai Books

Baha'u'llah and the New Era.

By DR. J. E. ESSLEMENT M.B., Ch.B., F.B.E.A.

(London : George Allen Unwin Ltd., 8—6)

Unity Triumphant By Elizabeth Herrick.

(London : Kegun Parel 7—6)

Those who have asked what the Bahai movement is can now satisfy themselves and learn many interesting facts concerning a widely spread and fast growing movement in religious and social reforms from the two

recently published works now under review. For the purpose of information upon the general tenets of the Cause, we must preferably deal with Mr. Esslemont's book which presents a thoughtfully composed survey of both its history and the main teachings. The concluding lines of his introductory chapter sum up his thought and purpose— "The real object, therefore, in spreading the knowledge of a prophetic revelation is that those who become convinced of its truth may proceed to practise its principles, to 'lead the life' and diffuse the glad tidings, thus hastening the advent of that blessed day when God's Will shall be done on earth as it is in Heaven".

Historically, the Bahai Faith may be said to have had its rise from the time of the Bab (Mirza 'Ali Muhammud) of Shiraz, who came upon the scene of Persia in the year 1844 declaring himself as divinely appointed to announce the coming of "One whom God should manifest." He was the Great Mahdi whose advent has been always mystically looked for in Islamic cults, and who should make his appearance about the time that Christians holding similar ideas foretold the return of the Saviour.

The advent of this young mystic occasioned an extraordinary religious awakening in Persia, with the inevitable results that jealousy and fanaticism were speedily aroused. The religious heads fearing for their orthodox strongholds incited the Government to murder him and in 1850 he was barbarously shot in the Barrack Square of Tabriz.

The Babis underwent extraordinary persecutions in the years that followed and these did not cease even with the advent of the New Leader in 1863, for we learn that over 20,000 martyrs have laid down their lives for the faith that was in them. So much has been written by scholars of England and Europe upon the Bab incident, and so few have thought to investigate the later phase of this movement when the greater personality Baha 'u' llah took up the work, that one ceases to be surprised at finding frequent allusions made to 'Babism' and 'Babis' when the Bahai movement is really meant. Students in Comparative Religion and all those desiring better to understand evolving East would do well to read the modern literature now available and this volume in particular.

Babism, automatically ceased when Baha'u'llah declared himself as the One the Bab foretold who whold inspire and protect the new Order. It is rather surprising therefore to find that Sir F. Young-husband in his recent work — "The Gleam" repeats at second hand through Professor Brown the same error and describes the immense spread of the "Babi" religion.

© Afnan Library Trust 2017

Last of the Prophets.

The million or two of Bahais in the world, followers of Baha'u'llah who died in a Turkish prison in Akka, Pelestine, look upon him as the last in the line of great prophetic manifestations and in his book, the 'Kitab'u'l-Aqdas' and his teachings they follow not the Bab's Bayan.

Dr. Esslemont in this new work on the history of the Bahai cause considers that this religion stands for one of the most beneficient and powerful forces for good in the world to-day. In its influence the true brotherhood ideals, based on inter-religious understanding and fellowship are inculcated. Briefly stated the Bahais declared for the unity of Life, the Oneness of religion and the belief that the Founders of True Religion are all equal in Essence—for being devinely inspired, their messages re-state Eternal Verities. Bahais do not hold that the Quran is final nor that God has delivered but one message to the world. They respect all Scriptures and venerate all great Prophets as Sons of God. Believing that at stated times new revelation is necessary to man, they leave obsolete creeds behind when they accept the last progressive teaching and realise that a new Light has again manifested the Spirit

The majority of Bahais are drawn from the Persian race, quite two-thirds being open or secret converts, but large numbers of Christians in Europe aud America are adherents. These with some Zuroastrians and Hindus and many Jews compose the immense total all over the globe. In the steadily growing adherence to these principles we see the spirit of the new age. It is one which will tend to abandon non-essentials in creedal observances and work out a liberal religion based on the brotherhood of man and the inter-unity of humanity. In social life the Bahais stand for monogamy and the equality of the sexes. Their girls will be educated with as much care as the boys, and when the time permits the veil will be discarded in the East. The modern spirit to be found in all that Baha-'u'-lla'h has incorporated in teachings or laws is all the more remarkable when we remember that he never saw the West and that his writings and prophecies were given out over fifty or sixty years ago Although he had no means of coming into touch with the philosophies or religious disquisitions of his time yet his writings are replete with exact knowledge and wisdom, his laws are both for Eastern or Western people, and he desired that an intermediary language should be developed and employed all over the world in order that races might come

into better touch with one another. In his writings will be found the first command to settle international disputes by arbitration and he lays down the earliest outlines for the formation of international tribunals to prevent wars or misunderstandings of our time. Among his many prophetic declarations he foretold the downfall of France before the Franco-Prussian war and the future downfall of Germany, at the time of the Emperor Frederick.

A fine temple is now in course of construction in Chicago, and a very beautiful one already exists in Eshkabad, on the road to Teheran. Many years ago the famous Dr. Jowett declared that the Bahai revelation was the greatest light that had come out of the East since the time of Christ. The two volumes before us now indicate that this is probably true and that the world is witnessing the slow but sure growth of a new religious center that is linking East and West on the fraternal lines of a common Faith.

[*The Englishman—December 20, 1923.*]

—o—

The Bahai Movement.

(A paper read by Shoghi Effendi' at Oxford.)

(Continued from last issue)

With the declaration of the Counter-revolution of 1909 and the deposition of Abdul Hamid, the long period of forty years' incarceration came to an end, and in the year 1911 'Abdu'l-Baha his appointed son set out for a four years' extensive travel to Europe and America proclaiming the cause of his father to Jews, Christians and Muhammadans alike, propounding its fundamental, social and religious principles to Atheists, Agnostics, Theosophists, Mormons, Quakers, Socialists, and followers of various other schools of thought, asserting in synagogues on purely historical grounds the validity of Christ's mission and his fulfilment and propagation of the Mosaic dispensation; proclaiming in mosques the fundamental unity underlying the religions of the past

© Afnan Library Trust 2017

and establishing in Temples and Churches the truth of the Prophet's mission deriving scientific incontestable evidences from the Quran itself. Before starting on his Western journey he raised a stately Mausoleum for the Ba'b on Mount Carmel, the 'Vineyard of God' in Palestine, whither the mutilated body of the harbinger of the Movement was borne from Tabriz, the scene of his martyrdom. He also enhanced the beauty and the stateliness of the Sacred Sepulchre of his father, which lies on the verdant plains of Acre, in the heart of a land unsurpassed in its religious traditions, hallowed to the Jew, the Christians and the Muslim alike.

Between these two hallowed shrines and in such a region dwells, free and in peace, at present, the aged leader of the faith, gathering around his table every night the American, the European, the African and the Asiatic and sending out unceasingly through his epistles and the many pilgrims who flock to his doors dynamic messages of love and of hope to a bleeding and weary world.

With regard to the teachings of the Movement its cardinal principle is the existence of One Supreme Being manifesting Himself like the revealing rays of the Sun in the burnished mirrors of Messengers and Prophets who at various times, have appeared, expounded the same truth, preached the same gospel, but garbed in every time in an attire that would conform with the understanding of their age. Hence the explanation of the various religious ordinances, and the diverse conceptions the state of after life; should the peoples of the world, of whatever race, creed or colour seek truth diligently and with an unbiased mind, they will inevitably converge around the same centre for truth is one and indivisible. Thus the principle of the Oneness of mankind is established. Baha'u'llah addressing mankind says "Of one tree are all ye the fruits, and of one Bough the leaves." Diversity of colour and form should not lead to conflict but should as is the case with a bed of flowers of various scents, forms, and hues enhance the excellence and power of mankind. The exaltation of humanitarianism over patriotism expressed in the saying "Let not man glory in that he loves his country, let him rather glory in this that he loves his kind"; the conception of the world as one home and mankind as one family; the establishment of the Parliament of man in the form of a comprehensive representative international assembly that

shall equitably and peacefully adjust international dispute; drastic measures of disarmament consistent with national safety; the Ideal of Universal Peace to be realised not through human efforts exclusively but confirmed and guided by the Divine Spirit these have been repeatedly expressed and emphasized by the Pen of Baha'u'llah in his epistles to the individuals, assemblies and sovereigns of the world. The equality in rights of men and women is proclaimed.

Mankind has two wings, one is woman, the other man. So long as the two wings are unequally developed the bird cannot fly. Hence the need for compulsory Universal education, with particular stress on the training of women as the mothers of the future on whom primarily will depend the direction and education of the coming generation. Religion is regarded as "the Supreme and mighty bulwork." If the edifice of religion shakes and totters commotion and chance will ensue..... for in the world of mankind there are two safeguards that protect man from wrong doing. One is the law which punishes the criminal, but the law prevents only the manifest crime and not the concealed sin; whereas the ideal safeguard, namely the Religion of God prevents both the manifest and the concealed crime." Religion (and the term is used throughout to denote the true monotheistic form of religion) too would conform to reason and science, for both are but manifestations of Truth which is one and indivisible. Adoption of one universal tongue and script with the national tongue and script has been enjoined facilitating thereby international understanding and saving time and energy.

(To be continued)

Notes and News.

The last circular letter of the Bahai Spiritual Assembly of London brings the glad tidings of manifold activities of the English friends in the diffusion of the Cause of God. Dr. Esslemont, the learned author of the well known Bahai book "Baha'u'llah and the New Era" visited Manchester and stayed there for eleven days to help the cause. During this period he visited the various Bahai Houses in Manchester, and addressed two meetings. He also addressed the Esperants group in Manchester speaking to them in Esperants.

© Afnan Library Trust 2017

He gave four addresses to the Unitarians at Altrincham and a fine address to the Theosophists at their Assembly room in Manchester. Always he spoke upon the History of the Cause, its principles and the work of Bahai movement. A news paper called "The Manchester City News" gave a beautiful account of the address delivered by Dr. Esslemont at the Theosophical Society under the title "Religious Unity." The account shows the activities of Dr. Esslemont and the success he achieves in spreading the Cause.

The recent issues of "The Star Of The West" and "The Magazine of the Children of the Kingdom" reflect the ceaseless efforts of Jinabi-Fadil and other workers in spreading the knowledge of the Cause of God. Jinabi-Fadil had had very interesting meetings in Boston, Springfield, New Haven and Green Acre.

We owe a deep debt of gratitude to our dear sister and most faithful friend Mrs. Victoria Bedikian for the kind solicitude she has evinced in various ways for the education and training of the Bahai children of Daidanow-Kalazoo, Kungyangon. We have there at present a small primary school of our own where these children receive primary education. Close to the school is the modest building of the Mashriqu'l-Adhka'r entirely made of plank where these children get such spiritual training as their juvenile minds can comprehend. This school was started with the express desire of the Beloved Master 'Abdu'l-Baha and the first donation in respect of it was received from him. It is now our object to establish, as soon as circumstances permit and sufficient fund is collected, an industrial school in this little village where about 500 Bahai families mainly peasants dwell. Our sister has not only given expression to her sympathy with our object in her lellers and in the columns of "The World Fellowship" but also by remittances from time to time in aid of the above fund.

She has now placed 'The Dawn' under her obligation by kindly

consenting to act as its World Agent. Friends in the United States and Canada may address all communications regarding "The Dawn" to her.

We have been receiving regularly circular letters from the Spiritual Assemblies of London, Bushire, Port Said, Cairo, Kenosha and other Bahai centres all containing messages of love, good will and fellowship under the great Tent of Unity pitched by Baha'u'llah and calling our attention to the progress and onward march of the Cause of God throughout the East and the West.

We feel great pleasure to announce to all friends in India and Burma that we have received packages of the recent issues of 'The Star Of The West" which show decided improvement and development towards a more universal form. We are informed that Jinab-i-Fadil Mazandarani is now enlarging the Persian Section and adding to it many new interesting features which will be of great interest to the friends who read Persian. On application to the Editor of 'The Dawn' a free sample copy will be sent so that the friends may know what "The Star Of The West" is seeking to accomplish. Single copy $3·00 per year ; 10 subscriptions to one address for $22.00 a year. Apply to its world agent Mrs. Victoria Bedikian, Box 179, Montclair. N. J. United States, America or to the Editor of 'The Dawn' P. O. Box 299, Rangoon, Burma (India).

© Afnan Library Trust 2017

عکس مالها لها - بی - اے - از شهر مندله
نخستین دختر بهائی - در ملک برما - که بتاریخ
امتیاز فاخرهٔ بی - اے را - از مدرسه کلیه
دولتی در شهر رنگون
حاصل نموده *

Ma Hla Hla B.A. of Mandalay.

The First Bahai Girl in Burma who has just graduated in the University of Rangoon.

မသှသှ-**B. A.** မန္တလေးမြို့-ဆာတိ။
အဟာဒီ-အသင်းဝင်-မိန်းမကလေးများအနက်ပဋ္ဌမ
ရန်ကုန်မြို့။ ယူနီဘာစီတီ။ ဘီအေ။ စာမေးပွဲ။
အောင်ပြင်သူ၏ပုံ။

Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာအနန္တဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြှုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်၊ တလောကလုံးကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'U'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်းစာကို။ ပြန်မောနိုင်ငံ၊ ဘဟာအီ။ သာသနာတော်။ ဟေဟဖွေသေ-ရူဟာနီအသင်းက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။ ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စတဖွာရူမီ။ ရန်ကုန်မြို့။ စာတိုက်သေတ္တာနံပါတ် ၂၉၉။

P. Box No. 299.

Rangoon.

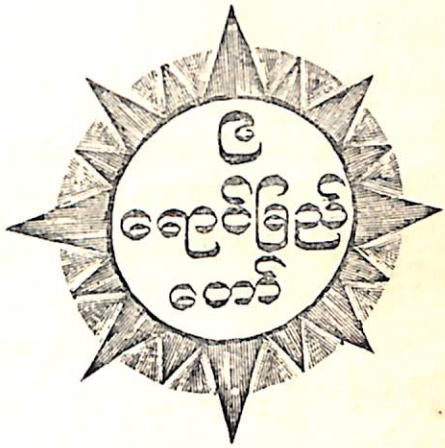

ဆိုသောကိုသူလောကိုသားလူအပေါင်းကို။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှ သီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်။ အကိုင်း တကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်လေးသာ အရွက်များပင် ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ ဘဟာအလ္လာဟ်၊ အရှင်ပြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခနှုံးမှာ။ ပြမ္မာပြည်နှင့်ဒီအိန္ဒိယပြည်များ၊ ၁၂လ ၅ဝ၊ ၄ဝ အီရာန်။ ၁၂လ ၂-ထူမန်။ အမေရိကာ။ ၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။ ၁၂လ။ ၇-ရှိလင်္ဂ။ အေဂျစ်နှင့်ပါလက်စတိုင်ပြည်များ၊ ကိုရွတ်ရှ။ ၅ဝ၊ တစောင်လျှင်ရှိမှ စာတိုက်ခအငြိမ်း။

ADDRESS.

S. M. ROUMI.

No. 2-B. 41st Street,

RANGOON.

ပဋ္ဌမတွဲ။ ၁၉၂၄-ခု။ ဖေဖော်ဝါရီလ။။ နံပါတ် ၆။

ရောင်ခြည်တော်ဂွေဇင်း၌ ထိုရင်းတည်းဟူသောဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးကိုလေးမြှုပ်ရာ
မနုသာလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ ညီအစ်ကိုရင်းဟု၍။ ချစ်ခင်ခြင်းနှင့်ခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့်တ
ပိတ်ဘသဘောသည်းဖြစ်အောင်ပြုသုပ်ခြင်း။ ချက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာထော်
မြတ်တို့၏ရူလအခြေ၊ မြစ်ရင်းတရာတည်းနှင့် ထမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းမှုဖြ
ဖြစ်၏။ သင်းသို့ဆောင်ရွက်မပ်သောဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုရေးသားရှိပ်ရှိ
ထုတ်ဝေရန်။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့်စပ်သည်း၍။ အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကိုမည်သည့်အရပ်နှင့်
မည့်သူသံတပြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်သာသောအခါ။ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိတဲပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန်ဆိုင်ရာ။
တော်ဝတ်တရားများသက်သာဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါးအစိုးရမင်းမြည့်အရှိစိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ
မြို့ရေးရွာမှုများတွင်ပေါမတ် အသီးသီးတာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ဆိုက်ထိုကိုအောင်ပြောဆို
လေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးကျမပြုသျစ်လျှုရှုနေရပါသည်။

ဦးခြီးမင်းမွေ ၊ ဂေဒီ

© Afnan Library Trust 2017

မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအချပ်ကားသည်။ မည်မျှသောက်ဖြည့်စုံစွာ ဂိုဂါးသော် လည်း။ပန်ချီဆရောနှင့်နှိုင်းယှဉ်သဖြင့်၊ ချို့ဆဲခြင်း၏သွန်မင်းစွာအနိုင်ဆုံးဖြစ်သော အခြေအနေဦသာ၊ ကျားခုက်သေသတည်း။ ။ ။

ဖြစ်ဂျိုခြင်းနှင့် ပျက်ယွင်းခြင်းဘည်းဟူသောအနေဟူသုကားမပြည့်မစုံချို့ဆဲခြင်းနှင့် သွက်ယွင်းခြင်းအကြောင်း၏ မူသအခြေအဖြစ်ရင်းတည်း။ ကြိုးပြင်းပြတ် တေဝိမူလ္ဘသော အစိုင်္ကယ။ အပ္ပဒမယ။ သပ္ပညာ၊ သဿမ္ဘုတ၊ ပြတ်ခုဆုရွေးသင်မူကား။ စုံသင်ပြည့်စုံခြင်း၊ ကော်သက်ခဏာတေဝိမူး၏မူသအခြေအဖြစ်ရင်းဖြစ်တေဝိမူသည်။ ဖြစ်ဂျိုခြင်းနှင့် ပျက်ယွင်းခြင်းပကတိ၊ ရှိသောသော ကဏ္ဍ. ချို့ဆဲခြင်းနှင့်ပျက်ယွင်းခြင်းအကြောင်းများကိုယ်တိုင်ပင်။ ကြိုးပြင်းမြတ် တေဝိမူလ္ဘသော၊ ဘုရားသခင်၊ (အလ္လာဟုဝ်၊ အရှင်ပြာဘ)၏စုံသင်ပြည့်စုံဘော်ဝိ မူခြင်း၊ ဂျော်သက်ခဏာတေဝိများစပ်သိမ်းကုန်အပေါင်းတို့ကို၊ ဒဝ်ဌသိပြင်နှိုင် အောင်၊ တေဝိပြသောသက်သေသာခကများဖြစ်ကုန်သတည်း။

ပမာဆိုသေဝိ။ မနုသ်သူသတ္တဝါချို့ကို ဂျူကြည့်ရှုသောအခါ။ ကွန်ပ်ပ်တို့သည်။ ထိုသူဦ၊ ခွန်အားနည်းပါး၍၊ ပကတိလဲနဲ့ကြောင်းကိုသာ၊ တွေ့ပြင်ကြံ့လသည်။ထိုသတ္တဝါချို့၏ခွန်အားနည်းပါးချင်းနှင့်ချဲ့နဲ့ချင်းအကြောင်းတို့ သည်။ အနန်္တနိုဂ္ဂြေဝ: တန်ခိုးတေဝိနှင့် ကကွတည်နေရှိတေဝိမူးသာ၊ ဌာဝရ၊ ဖြာဘ်စွာဘုရားသခင်၏၊ ဇာဘိတန်ခိုးသတ္တိ၊ အာနုဘေဝိတေဝိများကို ဒဝ်ဌ ယွန်ပြုနိုင်သော အခြေသာဝက တုရဖြစ်ကုန်၏။ ၎င်းအကြောင်းကိုဆိုသော် ယင်းသို့တန်ခိုးသတ္တိတဘ်စွမ်းနိုင်ခြင်းအာနုဘေဝိတေဝိဂျော်သက်ခဏာများ ရှိသူ့ပျင်မူကား၊ ခွန်အားနည်းပါးခြင်းနှင့်ချဲ့နဲ့ခြင်းတည်းဟူသောအရာကိုကွန်ပ်ပ် တို့သည်။ အလျှင်းစဉ်းစားစိဘ်ကူးနိုင်ကြမည်မဟုပ်။ ထိုကြောင့်။ ပြုပျင်ဖန် ဆင်းခြင်းခံရလေသော။ သတ္တဝါချို့၏။ ခွန်အားနည်းပါးခြင်းနှင့်။ ဌမ်းရည် သတ္တိကင်းမဲ့ခြင်း။ အကြောင်းသည်။ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းတေဝိမူသော ပြတ်ဌာဘုရားသခင်၏တန်ခိုးသတ္တိ။ တတိဌမ်းနိုင်ခြင်းအာနုဘေဝိတေဝိဂျော်သက်ခဏာများကို ထင်ရှားဌာဘော်ပြနိုင်သော အခြေသာတကတုပေဘည်း။အကြောင်းမူကား။ အကယ်၍။ ခွန်အားတန်ခိုး ဌမ်းရည်သတ္တိ မရှိခဲ့ပါမူ။ ခွန်အားနည်းပါးခြင်းနှင့် ချဲ့နဲ့ခြင်းတည်းသောအရာသည်လည်း အလျှင်းမရှိနိုင်ဧဖူး။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းသို့ ခွန်အားနည်းပါးခြင်းနှင့် ဌမ်းရည်သတ္တိကင်းမဲ့သော အနေ

ကြိုးမြင့်မြတ်တေဝိမူလ္ဘသော၊ မြဘ်ဌာဘုရားသခင်၊ တပါး၊ အနန္တာတည်း နေရှိတေဝိမူကြောင်း။ ဘေဝိပြသောသက်သေသာခကအချက်များ။

(ဗိဇ္ဇာဝေဇ္ဇာတေ၊ အပ္ပဒဝ်ခ်၊ ဘဟာ ကျခ်းဒတေဝိ။ ဒုတိယ အခက်း။)

ကြိုးပြင့်ပြဘ်တေဝိမူလ္ဘသော။ (အင်္ဂိုင်းမဘ်၊ နာမတေဝိ။ ဂျက်တေဝိ တန်ခိုး တေဝိများနှင့်ပြည့်စုံတေဝိမူလ္ဘသော)အလ္လာဟုဝ်၊အရှင်ပြာဘ်။တပါးတည်း၊တည် နေရှိတေဝိမူးကြောင်းကို၊ ဘေဝိပြနိုင်သောအခြေသာဝကများအနက်။ ထင်ထင် ရှားရှားရှိသော အခြေသာဝကတုဟူသူကား။ ဇနုသ်သူသတ္တဝါချို့သည်။ ဖွဲ့မိ ကိုယ်ကို ပြုပျင်ဖန်ဆင်း၍၊ ဖြစ်ပွားလာသောအကြောင်းဖြစ်ပေ၏။ ၎င်းစဉ်ဆို သေဝိ။ ထိုသူကိုပြုပျင်ဖန်သင်းတေဝိမူသော၊ တခြား၊အခြင်တပါးရှိသည်ဟုဘဲ ရ၏။

ထိုဖြင်။ ငြင်းခုံခြင်းကင်းမဲ့၍ သန္ဌိဌ္ဌာန်ချအပ်သောအချက်တခုဖြာ။ လူ သတ္တဝါချို့ကိုပြုပျင်ဖန်ဆင်းတေဝိမူးသာအခြင်ပြာဘ်သည်။ ၎င်းလူသတ္တဝါချို့ နှင့် အလျှင်းဝူသည်မဟုဘ်။ အကြောင်းမူကား။ ခွန်အား၊တန်ခိုးသတ္တိကင်းမဲ့ သောသတ္တဝါတဦးသည်။ အခြားသောသတ္တဝါတဒသောက်ကို၊ ဖြစ်ရှိအောင်ပြု ပျင်နိုင်သည် မဟုဘ်၊ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းနိုင်သော သူဦ၊ ဧဝ်သိမ်းကုန်သော ဂျော်သက် တန်ခိုးအာနုဘေဝိမှစသောလက်ဧဏာတို့သည်စုံသင်ပြည့်စုံဌာရှိအပ်သတည်း။

ပမာဆိုသေဝိ။ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းခြင်းကိုခံရလေသောအရာတခုသည်။စုံသင် ပြည့်စုံခြင်းရှိ၍၊ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းနိုင်သောသူဦ၊ စုံလင်ပြည့်စုံခြင်းအကြောင်းများ စပါမရှိဘဲ၊ ဖြစ်နိုင်ဦးမည်လေဌ။ မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသော အရုပ်ကားတခု သည်။ အထူးစုံလင်လှ၍ ပန်းချီဆရာသည်။ ဖိဖိအတဘ်ပညာဦ၊ စုံလင်ပြည့်စုံ စုံခြင်းသက်ခဏာများမရှိဘဲဖြစ်နိုင်ဦးမည်လေဌ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုအရုပ် ကားသည်။ (ကိုယ်အဇ္ဈတ်အတိုင်းမဖြစ်လာဘဲ) ၎င်းပန်းချီဆရာ၏ အတတ် ပညာတန်ခိုး သတ္တိအားဖြင့်၊ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းခြင်းကိုခံရလေသောအရာတခုသာ ဖြစ်ချေ၏ ထိုဖွတပါး။ ၎င်းအရုပ်ကားသည်။ ထိုပန်းချီဆရာနှင့်အလျှင်းမတူနိုင် ဧဖူး။ အကယ်၍၊ အရုပ်ကားသည်။ ပန်းချီဆရာနှင့် တူနိုင်သည်ရှိခဲ့ပါမူ ၎င်း ဆရာ၏ မွမ်းမံခြယ်လှယ်ခြင်းကို မခံရဘဲ။ ဖိဖိအဇ္ဈတ်အလျှောက် တာသာအ လိုက်၊ မွမ်းမံခြယ်လှယ်ခြင်းရှိ၍၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်တိုင်၊ ပြုပျင်ဖန်ဆင်းဖိမှုဦး

© Afnan Library Trust 2017

ကြောင့် လောကဥစ္ဆန်အားတန်ခိုး ဌမိုးရည်သတ္တိမုချ၌ကြောင်းကို ဒီပင်္ကင်္ဂြင်
ဆိုင်သတည်း။

ထပ်မံ၍ အကြောင်းကိုရှင်းလင်းအောင်ပေါ်ပြအံ့ တနည်းကား။ ဤဖြူဖြင့်ခြင်း
ပျက်ခြင်း၌သော်လောကဥ ဆင်းရဲနွမ်းပါးရင်းအကြောင်းတရုံ့၏ ယင်းတို့၊
ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း တည်းဟူသောအနေအဖြစ်သည်။ လောကဥထင်ရှားဖွဘို့
သောကြောင့်။ ဝပြောချမ်းသာခြင်းအကြောင်းသည်လည်း မုချ၌အပ်သတည်း။
ထိုဖြင့် ဤဖြစ်ခြင်းနှင့်ပျက်ခြင်း၌သော်လောကဥမဆိုမဖေါ်မပွင့်ခြင်းတည်းဟူသော
မောဟသည်း၌သည်။ ၎င်းမဆိုမဖေါ်မပွင့်ခြင်းအနေကိုဒိဌတွေ့ခြင်ရသောကြောင့်
အသိအသိမ္မာ ညာဏ်ပညာသည်လည်း။ ဇကန်ဧင်ဧစ်၌အပ်သတည်း။ အတယ်
ကြောင့်ဆိုသော် အသိအသိမ္မာညာဏ်ပညာတည်းဟူသောအရေ ကစိုတရုမှ ဖ
တည်မှီလျှင်ခွကား မောဟတည်းဟူသော ဖိုက်မဲခြင်းအကြောင်းသည်လည်း။
မုချအဖွနိမှီနိုင်စဖျူး ဖိုက်မဲခြင်း မောဟဟူသည်မှာ ညာဏ်ပညာ ဖတည်မှီ
ခြင်းအနေကိုသာဆိုလိုသည်။ ယင်းသို့တည်မှီခြင်း အနေအဖြစ် မှီခဲ့ပါမူ ဖ
တည်မှီခြင်းဘည်းဟူသော အကြောင်းကိုသည်း။ လူတယောက်မှ သိပြင်နှား
လည်နိုင်ကြမည်မဟု ဘိဒျ။

စင်စစ်ဆိုသည်မှာ။ ဤဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းတည်းဟူသော လောကအလုံးစုံကို
နိုင်နင်းအုပ်ခိုးလေသောတရားဘပါးဂို့သည်။ ထိုဥပဒေတရားကို ၎င်းလောကီ
လောကခါဘ် အရာခပ်သိမ်းတို့သည်။ ဧည့်သည့်အခါမျှမှအလျှင်း ကျူးလွန်၍မ
နာမယူရဘဲ မနနိုင်စဖျူး လူပင်ဖြစ်ခြားသော်လည်း။ ထိုဥပဒေတရား နိုင်နင်း
အုပ်ခိုးရသောကြောင့် သေဆုံးခြင်းနှင့် ခဲပ်ပြဲခြင်းစသော အရပ်ရပ်အနေအ
ဖြစ်များကို မရှောင်မသီးနိုင်ဘဲ ခံရလေသတည်း။

အကြောင်းကိုရှင်းလင်းအောင်ဖေါ်ကြားလေသော်။ မနုသ်လူသတ္တဝါတို့သည်
အထူးသဖြင့် တရှိသောအနေအဖြစ်များဌ နိုင်နင်းအုပ်ခိုးခြင်းကိုခံရလေသည်။
ယင်းသို့နိုင်နင်းအုပ်ခိုးခြင်းခံရသောသူတဒါသက်ဌမရှောင်တိမ်းအောင်ပိုင်
သအုပ်ခိုးသောအရှင်ဘပါးသည်။ မုချအဖွနိ လိုအပ်သတည်း။ အကြောင်းမှ
ကား။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းခံရသောသတ္တဝါတို့၏ တူးခြားသော နိဗ္ဗိတ်လက်စ
ဟောဟူသည်မှာ။ အခြားသောသူဟပါးကို အခားကိုးအခားထားပြု ဖွဲ့တွယ်နေရ
ခြင်းတည်း။ ယင်းသို့ဖွဲ့တွယ်ကျက်နေရခြင်းမူကား။ ပကတိဟိုလဒ္ဓ တောင့်တ

ခြင်းဖြစ်ကုန်သတည်း။ သို့ဖြစ်၍ တခြားတပါးသောသူတယောက်ကိုမျှ အင့်တ
ကဲမပြုဟိုင်ဘဲ ဗိဗိဘာသာအလိုအလျောက် လွတ်လပ်စွာတည်နေနိုင်သောအရှင်
တပါး အတူးမိုအပ်ကြောင်း သိရသည်။ ။ ။
ထိုနည်းတူ မကျန်းမာ နာဟျားနေသောသူတယောက်ကို တွေ့ဖြင်ရလေသော်။
ကျန်းမာချမ်းသာသောသူတယောက်ရှိကြောင်းကို မုချသိရ၏။ အကြောင်းမူကား
ကျန်းမာ ချမ်းသာခြင်းအနေမရှိခဲ့ပါမူ မကျန်းမာ နာဟျားခြင်းတည်းဟူသောအ
ကြောင်းသည်သည်း။ အလုံးမထင်ရှားလာနိုင်စဖျူး။ ။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဓာနအရပ်ရပ်ညှိနှိုင်းလာခဲ့သည်ဌ်းအခြေသောကော၊ များ
အားဖြင့် အဝေဒိုင်းမသိနာမတေဝ ဂျော်တော် တန်ခိုး အာနုဘော်တော်များ
နှင့်သပ္ပညာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတရားညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဖြည့်စုံခဲ့တော်မူလျှသော အစိုးစံမှုဟု
အပ္ပမေယျ နိဗ္ဗ အတ္တ ဌာဝရ (အလျှာဟုဝ်) အရှင် ဖြတ်စွာဘုရားသခင် အနု
ဘုံတည်နေရှိတော်မူကြောင်းကို ရှင်းလင်းစွာသိရလေသည်။ အကြောင်းကိုဆို
သော်။ အကယ်၍ ယခုဂျော်လက်ခဏာအပေါင်းတို့သည်။ ထိုကိုယ်တော်အ
ရှင်ဖြာဘ်ဌ ဖြည့်စုံခဲ့စွာမရှိခဲ့လျှင်မူကား။ မုချစင်စစ်အားဖြင့်၊ ထိုအရှင်ဖြတ်သည်
လည်း။ ကိုယ်တော်၏ဘုံပျံဝန်ဆင်းခြင်းကိုခံရလေသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကဲ့
သို့သတ္တဝါတဦးပင်ဖြစ်မိမှဲ့ခဲ့။

ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဒသကတဒသွေ့ကော်သုံးဌ် ဖြူပျံဝန်ဆင်းခြင်းခံရလေသည်ဌ်အခြေ
များဒနက် အဒသးဆုံးဒသောအခြေ တရုပ်ဖြစ်ခြာဒသေ်သည်း။ ဗိဗိအားဖြူ
ပျံဝန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်တပါးရှိတော်မူကြောင်း။ သက်သေ သာဓက
ဖြစ်ကုန်သဘည်း။ ပဓာနဆိုသော်။ ကျွန်ုပ်တို့အစဉ်အမြဲ မျက်မှောက်ဖြူရသည်ဌ်၊
ပေါင်မုန့်တသုံးကို ကြည့်ကြည့်ဦးလော့။ ဗိဗိဘာသာအလိုက် ဖြစ်သောနိုင်ဘဲ။ ထို
ပေါင်မုန့်အဒ ဖြူလှပ်သောသူတပါးရှိကြောင်း။ သက်သေခံလေသတည်း။

အသူးအခဲ့ဩဇာစေရန်ကောင်းလှသည်ကာဒ။ပေါင်မုန့်သတ္တဝါအသေးဆုံးဖြစ်
သောအခြေတခုဌ အနည်းငယ်မျှသောက်ပုံသည်ဟာနိုင်ငြားလဲပေးရသောကြောင့်
ဂုဏ်းအခြေကို ဖြူပျံဖြစ်ဆွန်းအောင် လုပ်သောသူတပါးရှိကြောင်း၊ သက်သေ
ခံသျှက်ရှိကြသည်နှင့် ဤအဆုံးမရှိ ကြီးကျယ်စွာသောလောကဌ် ဖြူပျံဝန်ဆင်း
နိုင်သောအရှင်တပါးမျှမရှိဘဲ။ ဝံမွတာနှင့် ဂါတ်လေးပါးတို့၏ လှုပ်ရှာခြင်းခွန်
အား တန်ခိုးသတ္တိ အခားဖြင့် ဓါတ်သဘါဝ ဘါသါ အဆိုအသျောက် ဖြစ်ရှိ

© Afnan Library Trust 2017

© African Library Trust 2017

ভাষা ও সাহিত্যের ক্ষেত্রে বাংলা একাডেমীর অবদান অনস্বীকার্য। বাংলা ভাষার প্রচার ও প্রসার, বাংলা ভাষার মাধ্যমে জ্ঞান-বিজ্ঞানের বিভিন্ন শাখার চর্চা, বাংলা ভাষার মান উন্নয়ন, বাংলা ভাষার অভিধান ও পরিভাষা প্রণয়ন, বাংলা ভাষার ব্যাকরণ ও বানান সংস্কার, বাংলা ভাষার লিপি সংস্কার, বাংলা ভাষার মাধ্যমে শিক্ষা ও গবেষণা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে সরকারী কাজকর্ম, বাংলা ভাষার মাধ্যমে আন্তর্জাতিক যোগাযোগ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সঙ্গে সম্পর্ক স্থাপন, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের সঙ্গে পরিচয়, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের অনুবাদ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের সমালোচনা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের ইতিহাস, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক আলোচনা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সমালোচনা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক ইতিহাস, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক তত্ত্ব, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক পদ্ধতি, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক দৃষ্টিভঙ্গি, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক মূল্যায়ন, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক বিচার, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক বিশ্লেষণ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক ব্যাখ্যা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক বর্ণনা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক রূপরেখা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সারসংক্ষেপ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সূচিপত্র, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক গ্রন্থপঞ্জি, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক নির্ঘণ্ট, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক পরিশিষ্ট, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক উপসংহার, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক ভূমিকা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক প্রারম্ভিক, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক প্রাক্কথন, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক নিবেদন, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক উৎসর্গ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক কৃতজ্ঞতা স্বীকার, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংকেত, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংক্ষেপ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞা, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞার্থ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞাবলী, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞাপঞ্জি, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞাকোষ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞাভিধান, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞাসংগ্রহ, বাংলা ভাষার মাধ্যমে বিশ্বের অন্যান্য ভাষার সাহিত্যের তুলনামূলক সংজ্ঞাসংকলন

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಾಲವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರಿ ಕಾಲವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ಬಂದ, ಬರುವ, ಬರುತ್ತಾನೆ, ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಬರುತ್ತಿರುವ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವೂ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವೂ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆ, ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೂಡಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯ

စာ ဆွဲကိုသာခြင်းကို ကာလကြာရှည်စွာ မျှော်လင့်ခဲ့တဲ့ခဲမုကျက်။ သတင်းစာ ရောက်လျှင် ရောက်ခြင်း မည်မျှလောက် ဝမ်းပြောက်တဲ့ခဲမုသဖြင့် အသူးချီး ပြောက်တဲ့ခဲမုကြောင်းကို သိသာစေခြင်းငှာ ပြောပြတို့သင့်လျော်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ဘို့အရပ်ဒေသဦးဌာနသတင်းစာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခွင့်ကြုံသောနှင့် မည်သို့ဘဲသော်လည်း မရှိခြင်းငှာကို ခင်ဗျားတို့စိတ်ချရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

" ပြန်ပေးပြီးနောက် စေတနာကောင်းသောအဖဘဝပွားသည်။ ဤမတ္တဇင်းထုတ် ဝေခြင်းကို ရှုံးနိမ့်သော်လည်း ဝန်ကြီးဌာနကို ရှုံးကြည့်ခဲ့သော်။ ကျွန်ုပ်တို့ချစ်လှစွာသော (ခရာကီး အဖဖွန်ဒီ) အရှင်ပြောသည်။ ချီးကျူးတဲ့ခဲမု သဖြင့် ၎င်းကောင်းမှုဥပါဒ်ဝင်စေခြင်းဌာ၊ နှစ်သက်စေတဲ့ခဲမုဖြင့် ခင်ဗျားတို့ထံ စာ ရေးစေခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ပေးမသနားတဲ့ခဲမုသဖြင့် ဤဂျာနယ်ပြည်ကျပ် သိုး ရွှေဒင်္ဂါပေါင်းကိုးရာ-(၉၀၀) တို့ပေးစေခြင်းဌာလည်းကောင်း။ မိန့်တဲ့ခဲမု လိုက်သည်အတိုင်း။ ယခုစာနှင့်တကွပေးပို့ကြိုက်ရပါသည်။

မိဒိစ်ကားလေးများကို။ အသွန်ပြင့်ခင်သော လေး ၂ တို့ နိုင်ငံတော်မှ ကြည့် ရှု စောင့်ရှောက်တဲ့ခဲမုသော ကြီးပြင့်ဖြစ်တဲ့ခဲမုလေးသော အလွာဟုဝ် အရှင် ပြာဘ်၏သဘင်နှင့် ဘုံဘောဝဲနှင့်မစ္စဆောက်သားတဲ့ခဲမုရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်ဘို့၏ချစ်လှစွာသော ဝမ်းမြေ အမိခဲ့ရှိလှပါ။ ဟာခဲ့ခုတေး (ခရာကီး အမှတ် ၂) အရှင်ပြောကြား သတင်းစာကို လက်ခံတဲ့ခဲမု၌ နှစ်သက်ဝိုးပြောက်တဲ့ခဲမု ခြင်းငှာကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧရာသား အဖဘဝပွားများနှင့် လုံလင်ဖြိုးမြဲ ကောင်း သော အသင်ဘိတာများ အားကြိုးမန်ထက် ပြုခဲ့ရခြင်းငှာကြောင့်လည်းကောင်း။ ကျွန်ုပ်တို့အကုန်သုံးမျှသဘင်လင့်လျက် နေကြသည်မှာ။ ယခုဖိုယိ လင်းခါနိုးတောက် ပခသော (ခရောင်ခြည်)တဲ့ခဲသည်။ တနေ့ဘခြားတို့းတက်ထွန်းတောက်သဖြင့်မှန်း တည့်ခြင်းအချိန်၏အလင်းရောင်ခြည်ဖြင့် ပြည့်ခဲ့ပါစေသော်။ ထိုပြင်ရုပ်တော တရားနှင့် ညီညွတ်ခဲ့ကာ ကျွန်ုပ်ကို အားသာသည်ဖြစ်သည်။ အသုံ စိုးပြည့်ကြောက်ပါစေ သော် ဟုဆုတောင်းမတ္တာတို့၏ အားခန့်စက်ခဲ့ရာ တကယ်ဖြစ်ရမျှားတို့ ကြိုက်ပါ သည်။

အလွာဟုအရှင်ပြတ်မေတ္တာတဲ့ခဲ့ဖြင့်
အမြဲချစ်ခင်ရသောဧည့်ဖြစ်သူ။
ခိုဟုဂ်ကလ။ လက်မှတ်။

© Afnan Library Trust 2017

مستر - ارثور - نش - صاحب فابریک پارچه بافی * اهل شهر سنسناتی - اوهیو - امریک در رسالهٔ ئی که بعنوان (کیفیت ظهور معجزه در صنعت فابریک)* طبع و توزیع نموده * در شرح حالات فابریک پارچه بافی خویش نوشته * (این ائین زرین * قانون متین رب العالمین است که بقوه نافذه نوع بشر را بهم ارتباط میدهد * مقبول کافه ادیان است * و منادیش جمیع معلمین و پیغمبران ملل عالم در هر عصر و زمان) ایشان بعلو همت متعهد شد * که بنص امر مبارک عامل شده این ائین را عملا و فعلا مجری دارد * روزی جمیع مستخدمین فابریک را جمع نمود * و بمشتریان نیز ابلاغ کرد * که منجمله ائین زرین اساسی حضرت بهاء الله * تعدیل در امر معیشت * و مؤاسات و مساوات منصفانه با سایر بنی نوع بشر است * شما میدانید من با جرت پارچه بافی میکنم * میل دارم که بر طبق این قانون مبارک - با همه کارپردازان و عمله و مستخدمین خود * معامله کنم شما هم در کمال صدق و اخلاص و محبت و صفا و امانت و دیانت و اخوت و وفا با من رفتار نمائید پس از بحث و گفتگو در فوائد و نتائج خیریه قرار دادند * و معاهده نمودند * که بر سبیل تجربه * تا پنج سال در نهایت همت و استقامت * طبق این ائین نازنین عمل پیرا شوند * اخر الامر چون مدت معهوده پنجسال منقضی شد * این (تجربه) (باسم معجزه) شهرت گرفت *

چنانچه در اثنای این مدت قلیل * با جود انقلابات شدیده * فابریک مذکور ترقی فوق العاده نمود * و منفعت بیشمار ما فوق تصور و خیال همگی * ذخیره کرد - حتی فابریکهای اقلیم امریکا * بسبب قبول نمودن صاحبان فابریک مطالبات فوق العاده رنجبران جمیعاً بسته شد * و فقط این فابریک بر اساس خودش باقی و برقرار * شبانه روز کار میکرد * و چون رنجبران در سنه ۱۹۲۰ م بجهت بسته شدن فابریکها - و اختلال واقعه در تجارت از فرط تنگی معاش مستاصل و پریشان شدند * رنجبران و کارپردازان این اداره * باستصواب مستر نش - ان نفوس بیکار پریشان حال را * در نهایت رضا و رغبت بروح و ریحان تمام - درجای خود قبول نمودند * و بکار وا داشتند * حتی بعضی از کارپردازان اسوده حال * از راه همدردی و اخوت * مبلغ خطیری بر کسانیکه کمتر مداخل کرده بودند * ایثار نمودند * و علی السویه تقسیم کردند - خلاصه مستر - نش - موصوف - بقرار داد پیش - جمیع منافع عائده را - ما بین رنجبران - و کارپردازان فابریک خود * با عدل و انصاف تقسیم کرد - و همه را در این اداره جلیله خود سهیم و شریک مطلق ساخت * و کارخانه و اداره را بخود شان واگذاشت * شرکاء مذکور بصرافت طبع از فرط محبت و اخلاص ترتیبی دیگر برای ترقی و بهتری و جلب منافع کلی فابریک پیشنهاد کردند * و حال اساس متین این اداره بحدی محکم است * که اکثری غبطه میبرند و میل دارند * بنای کارهای خود را بر این اساس الهی تاسیس و تشیید نمایند * اینست نتیجه درستکاری و امانت و وفا - و محبت و اخوت و صفا - چنانچه اکثری معتقد

برایند - که هرگاه جمیع قوانین اساسیه این امر اعظم از قبیل * (۱) وحدت عالم انسانی (۲) تحری حقیقت دیانت بزرگی (۳) وحدت حقیقت ادیان (۴) وحدت حقیقت جمیع پیغمبران (۵) دین سبب الفت و اتحاد ما بین نوع بشر است (۶) دین باید با علم و عقل مطابق باشد * (۷) ترک کردن همه نوع تعصبات (۸) مساوات حقوق نساء با رجال (۹) تعلیم اجباری اطفال ذکور و اناث (۱۱) تاسیس لسان عمومی (۱۲) حل مسئله مهمه اقتصادی (۱۳) تاسیس بیت العدل عمومی (۱۹) رفع محاربات دول و تشیید مبانی صلح و سلام تام - در بین خلق عالم جاری شود * اینعالم جنت ابهی گردد - و بنی نوع انسان با سر و سامان گردد و بنهایت راحت و اسایش زندگی کند *

© Afnan Library Trust 2017

همه مان منتظريم * كه طلوع اين الاشراق * بحدي ترقي كند * كه بفرخندگي همايون نصف النهار برسد * و اين اميد واري شگرف ما كاملاً برآيد * با تحيات قلبيه * منم برادر دائمي شما في الله * (سهيل)

اخبارات عالم بهائی

هر يك از ياران ملك برما را اهم مقصد و مرام اينست * بهر وسيله كي حتي الامكان * در ميدان رضا جوئي محبوب دل و جان حضرت ولي امر الله شوقي افندي گوي سبقت بربايد * تا در زمره بندگان و اماء رحمن محسوب ايد * بپيرايه جان نثاري و فدا كاري آراسته شوند * و باعمال و اخلاق طيبه طاهره نصرت امر الله نمايند * و در نهايت ثبات و استقامت بر عهد و پيمان حضرت يزدان * در سايه هما پايه حضرت غصن ممتاز سدره مبارکه ابهی از جميع امتحانات و حوادث كه مردم نادان انرا بسهل انگاري در نظر ميارند * و نزد پروردگار خطائي بزرگ * و ذنب لايغفر است * (يحسبونه هينا * و عند الله عظيم) مصون و محفوظ و مستريح بمانند * الحمد لله توفيقات و تائيدات ملكوت ابهی شامل حالست * تا ريشه در آبست اميد ثمری هست *

از اطراف عالم بشارات پي در پي رسيده و ميرسد * كه درين ايام از حسن ترتيب و انتظام * و بيمن تعليمات مربيانه * و نصايح مشفقانه * حضرت ولي امر الله * جميع بندگان جان نثار * و اماء پروردگار * بر صراط المستقيم امر الله خالصاً مخلصاً لله ثابت و برقرارند * و در اعلای امر الهی * و نشر نفحات محبت الله بجد و جهد فرزانه و سعی و همت مردانه قيام و اقدام نموده اند * چنانچه در همه جا پرچم رايت امر الله بلا رادع و مانع مرتفع و موج ميزنند * و حق جويان صادق منصف مزاج * جوق جوق در محفل ميايند - و پس از تحري و تحقيق و انكشاف حقيقت - چنان منجذب و مشتعل - و سرمست صهباي معرفت الله ميشوند - كه خود را فراموش ميكنند - و از دنيا و ما فيها ميگذرند - و در رضا جوئي محبوب عالميان - فدا كاري جان و مال و اهل و عيال را احقر ترين هديه ميشمارند *

مكاتيب متحد المال محافل روحاني - حيفا و پور تسعيد مصر - و بر شهر مملو ازين بشارات روح انگيز بود - ميسس استنارد نيز در كلكته بصحت و سلامتي نائل - و سرگرم خدمت است - بوصول جريده فرخ پي (لبهاء) بابت ماه اكتوبر - و نومبر سنه ١٩٢٣ م - كه جمله مشتركين محترم در انتظار شديد مضطرب بودند - اظهار تشكر از حضرت مدير ريشنصمير - ايده الله مينمايند و رجا دارند كه ديگر تاخير و تعطيلي روي ندهد - و موئيد و موفق باشند -

از قرار معلوم * كنونشن سالياته بهائيان * امسال در دارالامارة قديم هندوستان شهر كلكته * در ماه اپريل * ايام مبارک رضوان * منعقد خواهد شد چنانچه رئيس محفل روحاني ملي حضرت مستر وكيل اعلان كرده اند * چون اين احتفال منوط بهمت فرخنده حضرت پرفيسر شيرازي است كه در مجامع ملي سرامد فصحا و بلغاي ناطقينند * سلامتي وجود فيض امود ايشانرا با توفيقات و تائيدات شاهاه از حق ميطلبيم * و همچنين حضرت حشمت الله - و پروفيسر پريتم سنگهه * و دكتر جگل كشور * و مستر وكيل * را كه هريک فرد راحد بينظير * و در سماء امر الله چون اختران تابنده روشن و درخشنده اند *

اعلانی از محفل مقدس روحاني پور تسعيد * مورخه بيستم نومبر سنه ١٩٢٣ م راصل * خلاصه مضمونش اينكه * محض حصول سعادت كبری در قيام بخدمت احبای مسافرين كه وارد پور تسعيد ميشوند * رجا داريم * (١) كه هريك بايد مكتوب رسمی از محفل روحانی محلی مركزی برای معرفی خرد همراه داشته باشند * (٢) پيش از بيرون آمدن ارطن مالوف خرد بايد اذن و اجازه حضور از ارض مقدس حاصل نمايد * تا از تحمل زحمت مكث و انتظار و معطلی برای استيذان و اجازه كه لابد و ناگزير است * آسوده باشد * اميد واطيد است كه احبای هر محفل مقدس روحاني * اين حبر را علي العموم شايع خواهند فرمود *

ظهور نتائج معجز نما بسبب عمل نمودن بيک ئين اساسی حضرت بهاء الله در امر تجارت

نزد كافه اولی الالباب اين امر بديهی و مسلم است * كه در هر دوره ئی ظهور پيغمبران و مظاهر مقدسه الهی ار بدو ايجاد وافرينش تا اين قرن نورانی صرف برای تقدم و ترقی * و راحت و اسايش عالم انسانی بوده * چنانچه قوانين مقننه تشريعيه اين هياكل مجرده كه بامر پروردگار * در هر زمان بمقتضای ضرورت زمان و مكان و استعداد و قابليت اهل امكان تاسيس فرموده اند * برهانيست متين * و شاهد يست امين * * * حضرت بهاء الله محض اصلاح عالم و عالميان * شصت سال پيش * قانون اساسيه را تاسيس فرموده اند * كه يقيناً برای رفع امراض مهلكه عالمگير اينزمان * درياق اعظم - است * و كافه اهل بهاء - و اصحاب سفينه حمراء * محض خير خواهی عالم * بكمال همت قيام نموده اند * كه ا... آئين نازنين را در جميع اقطار عالم عملا و فعلا تعميم و ترويج نمايند * تا فلاح و نجاح حقيقی اشكار شود * و اهل عالم در ظل راحت و آسودگی بنهايت الفت و محبت و يگانگی زندگی نمايند *

در مجله شريفه نجم باختر * ج ١٤ - نمبر ٨ ماه نومبر سنه ١٩٢٣ م * بعنوان (آئين زرين در تجارت) مقاله ئی درج بود خلاصه مضمونش اينكه *

© Afnan Library Trust 2017

از این کلام مرادم اینست * که وقتیکه کتابهای افترا منتشر شود * و در جرائد مفتریات نوشته گردد * شما محزون نشوید بلکه بدانید که این سبب قوت امر الله است * زیرا درخت بی بار را کسی سنگ نزند * چراغ خراموش را کسی تعرض ننماید آنچه واقع شود همان سبب قوت امر الله است - نظیر انکه از پیش گذشت * در زمان موسی نگاه کنید * غرور فرعون بنی اسرائیل را مدد و عون بود * هر چند آنظالم اعلان کرد که موسی قاتل است * لهذا باید قصاص گردد * ولی این قوت تاثیری نداشت - فریاد کرد که این موسی و هارون هر دو مفسدند * میخواهند دین مبین شمارا بهم زنند * و در مملکت اختلاف و فساد اندازند * لهذا اهلاک و اعدام انها لازمست * (ان هذان لساحران یریدان ان یبدلا دینکم بسحرهما ویذهبا بطریقتکم المثلی *) ابداً تاثیر نکرد * بلکه نور موسی درخشید * شریعتش منتشر شد * نورانیت تجلی سینا احاطه کرد * و همچنین فریسیان وقتی فریاد برآوردند * که مسیح استغفر الله مسیح است زیرا سبت را شکسته * شریعت الله را منسوخ کرده - طلاقرا حرام نموده * تعدد نساء را منع کرده * مقصدش هدم قدس الاء قداس است * خرابی بیت الله است * واویلا * وا دنیا * وا مذهبا * فریاد برآوردند * که بدار بزنید * بدار بزنید این اعتراضات انها هیچ اثری نداشت صبح مسیح طلوع نمود * نفثات روح القدس در جمیع عالم تاثیر کرد * همه اقوام مختلفه را متحد نمود * (و همچنین جمیع پیغمبران و مرسلین) - مقصد اینست که از مفتریات قوم و کذب و مجادله انها هیچ فتوری بامر الله وارد نمیاید * بلکه سبب علو امر الله است - و دلیل برانست که اگر امر عادی بود کسی تعرضی برآن نمی نمود - امر هر قدر عظیمتر است دشمنش بیشتر است - لهذا ما باید در نهایت ثبوت و رسوخ بموجب تعالیم بهاء الله عمل نمائیم - مرحبا -

تشکر احسانات

(ما یجهل هذا النعم الا النعم) شکر نعمتهای تو چندانکه نعمتهای تو -

الحمد لله که این مجله نوزاد - با اینهمه بینوائی و بی برگی - و فراهم نبودن اسباب لازمه چاپ لسان فارسی - و بی بضاعتی احبا - و عدم خبرت و مهارت مدیران معترف بعجز و تقصیر در این فن جلیل - بفحوای - هر عیب که سلطان بپسندد هنر است - مقبول ساحت امنع اقدس حضرت ولی امر الله غصن ممتاز سدره مبارکه جمال اقدس ابهی - حضرت شوقی افندی ربانی - ارواحنا لعنایاته الفدا - گردیده - و محض الطاف و کرم خداوندی - و ذره پروری این بندگان سر بر آستان - و سرپرستی این مجله مبلغ نه (۹) جنه مصری مرحمت

فرموده اند - چنانچه حضرت افنان سهیل افندی - در مکتوب ذیل اشاره میفرمایند جمیع بندگان و اماء وهمن مملکت برما - در منتهای خضوع و خشوع و عبودیت در ساحت اقدس حضرت ولی امر الله - و بافتخار و سربلندی تام اظهار تشکر و امتنان - ازین عطیه و احسان بیکران خداوندی مینمایند - و بامید وطید و اطمینان قلبی - اعتماد کلی بر انظار عطوفت و مرحمت ابدی خداوندی و ذره پروری سرمدی حضرت ولی امر الله دارند - که بصرف جود و کرم و فیض و فضل عمیم جسیم - لا ینقطع حمایت و پرورش خواهند فرمود - تا این مجله نوزاد - در آغوش عهد و پیمان - و مهد امر الله - پرورش یافته - برشد بلوغ برسد - و در سبیل رضای مبارک تقدم و ترقی نماید - و پیروز و ارجمند گردد - این دعا از من و از جمله جهان آمین باد -

ترجمه صورت تعلیقه رفیعه حضرت افنان علیه التحیة والثناء

بواسطه اقا سید مصطفی رومی - خدمت مدیران محترم مجله الاشراق بهائیان

دوستان عزیز فی الله - با احساس عمیق فرح و خوشنودی - از اشاعتهای فیروزانه الاشراق در حین آغاز نشو و نمای او - میخواهم از صمیم قلب و فؤاد - اظهار تهنیت و تبریک بشما کنم - لازم نیست عرض نمایم - که محبوب ما حضرت شوقی افندی - بچه آرزو و انتظار رطیب خاطر نوازش فرمودند که یقیناً این مجله در اعلای امر اعظم حضرت بهاء الله باید بزرگترین سهم را نائل شود چه که بیقین میدانم - از قبل خود طلعت مبارک در بیانات روحیه شخصاً اظهار فرموده اند - ولی مؤکداً شما را اطمینان میدهم که در اینجا کمتر است کسیکه در اینمقصد اجل اسنی طبعاً با حضرت ولی امر الله همراهی نکند -

از احساس نمودن اینکه احبای مخلصین ملک برما * در اشاعت این مجله فرخنده پی متحمل این بار گران مالا یطاق شده اند * در نظر عطوفت منظر محبوب عزیز ما * حضرت شوقی افندی مستحسن آمد * که خود طلعت مبارک نیز با عطای ابونه بهیه سهیم و شریک شوند * باین بنده فرمودند بشما بنویسم * و عطیه بهیه مبلغ نه (۹) جنه مصری را ارسال نمایم * چنانچه برات در جوف اینمکتوبست * باز یافت فرمایند *

بتائید و راهنمائی خداوند متعال * که از فراز ملکوت اعلی مراقب حال اطفال خویش است * و بقبولیت و رضای مبارکه قلبی محبوب ما * ولی امر الله * حضرت شوقی افندی * و بسعی و همت آن یاران و مدیران با غیرت الاشواق *

© Afnan Library Trust 2017

افتابست بر کائنات ارضیه * جمیع اشیاء با و نمودار و با و پرورش میشود * و از او حکایت میکند * و او در علو تقدیس منزه و مقدس از شئون و تعینات و تشخصات * حتی إدراک کائنات * بلکه مشیت اولیه که عبارت از فیض و شعاع آفتابست سبب ظهوری و نموداری و شهود کائنات است * هذا هوالحق و ما بعد الحق الا الضلال * وعلیك البهاء الابهی * (ع ع)

۲۷ اکتوبر ۱۹۱۹ - (ج - ۳ - م - ع - ب - ص - ۳۵۴)

نطق مبارك حضرت عبدالبهاء در پاریس

۱۹ نومبر سنه ۱۹۱۱ م

خطابه بزرگ اروپا ۱۸

خطابات در امریکا ۲۰۴

هو الله

از بدایت عالم تا امروز هر وقت ندای آلهی بلند شد * ندای شیطان هم بلند شد * زیرا همیشه ظلمت میخواهد مقاومت نور کند * ظلم میخواهد مقاومت عدل نماید این عادت مستمره اهل اینجهانست ملاحظه کنید در زمان موسی فرعونی بود مقاومت میکرد تا نورانیت حضرت موسی را از انتشار منع کند - در زمان حضرت مسیح قیافا و حنا - رؤسای مذهب یهود بودند - اینها بنهایت قوت مقاومت حضرت مسیح میکردند - و افترهائی چند بحضرت نوشتند و انتشار دادند - حتی مجمع فریسیان حکم بر قتل مسیح داد که اینشخص مسیح است - استغفر الله گمراه است - استغفر الله بی پدر مشروعست - چیزهائی که نمیخواهم بر زبان بیاورم - و در بین جمیع یهود شرق این مفتریاترا انتشار میدادند و مقصد شان اینکه نورانیت مسیح را منع کنند -

و همچنین در زمان محمد علمای قریش خواستند نورانیت حضرت محمد را از انتشار منع کنند - جمیع فتوی بر قتل او دادند و نهایت اذیت را بر او وارد آوردند - و بقوهٔ شمشیر خواستند آن بنیان عظیم را هدم نمایند - آیا هیچیك توانستند مقاومت نمایند - عاقبت مغلوب شدند و نورانیت الهی آفاق را احاطه کرد - جمیعشان مانند اردوی شکست خورده از میدان در رفتند کلمة الله نافذ شد - شریعت الله منتشر گشت تعالیم آلهیه آفاقرا احاطه کرد نفوسیکه در ظل حق بودند مثل ستاره از افق سعادت کبری درخشیدند حال هم بار همان دستگاه است - جمعی نادان که خود را بدین نسبت میدهند - میخواهند نورانیت بهاء الله را منع کنند - مقاومت امر الله نمایند تا آفاقرا از اشراق محروم نمایند چونکه برهانی ندارند بافترا دست زنند - زیرا عادت مردم

نادان چنین است وقتی که برهان ندارند شمشیر شان افترا است - و الا اگر برهان داشته باشند بآن مهاجمه نمی نمودند - صحبت میکردند - بد گوئی نمی نمودند - کلام رذیل بر قلم و زبان نمی راندند - مثل مرد میدان بیان برهان میکردند - ما باآنها نزاع و جدالی نداریم - بد گوئی از انها نمیکنیم - ببرهان لب کشائیم - میگوئیم برهان ما اینست - اگر شما در مقابل برهان ما برهانی دارید بنمائید - اما آنها ابداً نزدیک نمیایند - زبان بافترا کشایند - و در جرائد مرقوم میدارند - که این بهائیان چنین و چنانند - چنانکه فریسیان در حق حواریئن میگفتند - هر چه از قلمشان جاری شود مینویسند وقتیکه شما ملاحظه کنید چنین اوراقی منتشر شد - ابداً مکدر نشوید - بکمال قوت بموجب تعالیم بهاء الله عمل نمائید - اعتنائی نکنید - همین نفوس سبب میشوند که کلمة الله بین خلق منتشر میشود - البته نفوسیکه منصفند - تحقیق و تدقیق میکنند - همان فحص و تدقیق سبب هدایت انها میشود *

مثل اینست که کسی بگوید در فلان اطاق شمعیست خواموش - بعد شخص سامع فحص کند ببیند روشن است - میشنود در فلان باغ درختانی زرد برگ شکسته شاخ تلخ ثمر است و گلها بد بو - زنهار نزدیک او نروید * لا بد نفوسیکه منصفند باین قناعت نمیکنند * بلکه میگویند * میرویم میبینیم و تحری حقیقت مینمائیم - چون فحص و تحقیق نمایند میبینند درختهای باغ در نهایت اعتدالست * ساقها در نهایت راستی * برگها در نهایت سبزی شگوفه ها در نهایت معطری * میوه ها در نهایت حلاوت گلها در نهایت طراوت پس میگوید - الحمد لله آن بدگو سبب شد که من باین باغ راه یافتم * سبب هدایت من شد * این بد گویان چنینند * سبب میشوند که مردم تفحص میکنند - در زمان مسیح کتبی که در مذمت مسیح تالیف کردند - افتراهائیکه بمسیح زدند - کذبهائیکه در حق حواریین گفتند * آیا هیچ اثری داشت کتبیکه فلاسفه انزمان در رد مسیح نوشتند - آیا هیچ ضرری رسانید - بلکه جمیع آن کتب سبب ترویج شد - زیرا ذکر مسیح را مردم شنیدند - بتفحص و تجسس برامدند - و هدایت یافتند *

ما نمیخواهیم در حق این نفوس حرفی بزنیم * ما بد نمیگوئیم * بلکه همینقدر میگوئیم * این مفتریات ابداً عظمی ندارد * این مفتریات بمنزله ابر است که حجاب آفتاب گردد * ابر هر قدر کثیف باشد اشعه آفتاب عاقبت او را متلاشی مینماید و محو میکند * انوار آفتاب حقیقت را هیچ ابری حجاب نشود * نسیم گلستان آلهی را هیچ سدی مانع نگردد * باران آسمانیرا هیچ حائلی حاجز نشود *

© Afnan Library Trust 2017

یعني وجود عام مصدري عرضي است که عارض بر حقایق اشیا است * بلکه مقصود صنادید وجودی است که حقایق اشیاء بالنسبه بان عرض یعني ان وجود قدیم است و اشیاء حادث * پس مراد شان از وجود حقیقتی غیر منعوته است که ما یتحقق به الاشیاء است * یعنی قیام جمیع اشیاء باوست * و ان قیوم سمارات و ارض است * وهو الحی القیوم شاهد این بیان * و ان وجود ما یتحقق به الاشیاء واحدا است * پس وحدت وجود است * ولي عوام متصوفه را گمان چنان که ان حقیقت غیر منعوته حلول در این صور نامتناهیه نموده * چنانچه گفته اند * ابحر بحر علی ما کان فی القدم * ان الحوادث امواج و اشباح * و ماالخلق فی التمثل الا کثلجة * و انت هوالماء الذی هو نابع * یعنی حقیقت غیر منعوته هم چند اورا تعبیری نیست ولی مجبور بر تعبیری هستند * پس بوجود تعبیر نموده اند *

خلاصه عوام متصوفه را گمان چنان که انوجود غیر منعوته که منقطع وجد انیست بمنزله دریاست * و حقایق اشیاء بمنزله امواج * امواج متمادیا در ذهاب و غیاب است * ولی بحر باقی و برقرار *

اما در نزد اهل حقیقت بهائیان مثلش اینست * که آنوجود غیب وجدانی مثلش مثل آفتاب است * و اشراق بر جمیع کائنات نموده * کائنات از جماد و نبات و حیوان و انسان کلاً مستشرق از انوار آفتابند * یعني اشعه ساطعه بر جمیع تابیده * وکل حکایت از آفتاب مي نمایند * چنانکه بر حجر و مدر و شجر و حیوان و بشر نظر نمائی کل را مستفیض از آفتاب بینی * حقایق کائنات مستفیض از شمس حقیقتند * ولی شمس حقیقت از علو تقدیس و تنزیهش تنزل و هبوط ننماید * و در این کائنات حلول نفرماید * وما من شئي الا فیه آیة * تدل علي انه واحد *

خلاصه اینکه عوام عرفا گمان نموده اند که وجود محصور در در موجود * یکی حق * و یکی خلق * حق را باطن اشیا دانسته اند * و خلق را ظاهر اشیاء * ولی اهل حقیقت وجود را در سه مرتبه بیان نموده اند * حق و امر * که عبارت از مشیت اولیه ست * و خلق * و مشیت اولیه که عالم امر است باطن اشیاء است * و جمیع کائنات مظاهر مشیت الهیه است نه مظاهر حقیقت و هویت الهیه * الا له الا امر و الخلق *

اما مرتبه الوهیت منزه و مقدس از ادراکات کائناتست تا چه رسد باینکه در حقایق اشیاء حلول نماید *

حضرت اعلی روحی له الفداء میفرماید * که مصداق این بیت * ابحر بحر علی ما کان فی القدم * و ان الحوادث امواج و اشباح * در مشیت

اولیه تمام است نه در ذات حق *

حتي عوام متصوفه را گمان چنانکه حقیقت غیر منعوته بمثابه واحد است و جمیع کائنات تکرار همان واحد است * واحد تکرر یافته ثانی حاصل شد * و همچنین واحد دو مرتبه تکرر نموده ثالث شد * و همچنین جمیع اعداد و اعداد امریست اعتباری ثابت است لکن وجود ندارد *

و مسئله اعیان ثابته عرفا اینست که اعداد هر چند ثابت است لکن لیس لها الوجود قطعیاً * امریست اعتباری * چنانکه میگویند * ان الشرق والغرب والجنوب والشمال لهم ثبوت و لیس لهم وجود * والاعیان الثابتة هی الصور العلمیة الالهیة لها ثبوت ولکن ما شمت رائحة الوجود * استغفر الله عن ذلك * اگر چنین تصور بشود قدیم حادث شود و حادث قدیم * حقیقت کلیه را بصور نامتناهیه در حقایق کائنات تنزل و حلول لازم آید * و نزول و صعود و دخول و خروج و هبوط و حلول و امتزاج و امتشاج از خصائص اجسام است * حتی مجردات از این تصورات و منزه مبرا هستند تا چه رسد بحقیقت کلیه * این صفات مذکوره صفت متحیز است نه مجرد *

خلاصه مقصد صنادید منصوره اینست که مقصود از وجود ما یتحقق به الاشیاء است * و آن واحد است و آن مجهول النعت است و غیب منیع است و منقطع و جدا نیست * ولی باز معتقد بدو رتبه هستند * حق و خلق و حق را دو مرتبه قائلند * رتبه تنزیه و تقدیس * و لیس کمثله شئی * و رتبه تشبیه و تمثیل * و هو السمیع العلیم * چنانچه ملا میگوید *

از تو ای بی نقش با چندین صور * هم مشبه هم موحد خیره سر
که مشبه را موحد میکني * که موحد را بحیرت سر زنی
تو نه این باشی نه آن در ذات خویش * اي برون از رهمها و از پیش پیش
که ترا گوید بمستي یا الحسن * یا صغیر السن یا رطب البدن

باري مقصود اینست که ترا در تجلی است * یکی بلا واسطه * یکی مع الواسطه * چون بدون واسطه یعنی بلا مجالی و مرایا تجلی بر مشبه نمائي اورا موحد مینمائي * و چون بر موحد تجلي بواسطه مرایا و مجالی مینمائی موحد را مشبه میگني بدرجه ئی که موحد ترا یا صغیر السن یا رطب البدن خطاب مینماید *

باري حقیقت اینست که حقیقت ذات مقدس را تنزل در عالم خلق نیست * نه دخول است نه خروج است * نه نزول است نه حلول است * نه امتزاج است نه امتشاج * بلکه تنزیه نامتناهی است * مثلش سطوع شعاع

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی

پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

مقصود رسالهٔ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحداست و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بانتظام اعلی و رتبهٔ علیا است و مقالات مختصره مفیده و بالخصوص از هر کس و هر جا برسد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پت بکس نمبر ۲۹۹

جلد نمبر ۱	ماه فبروری سنه ۱۹۲۴ع	نمبر ۶

۷۸۶

مکاتیب ص ۳۵۴

بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

ارزا حذ لمسه الاء طهر فدا

مصر * حضرت الشیخ عبد الهادی الزیان رفقه الله

(السائل عن معنی وحدت الوجود)

هو الله

صنادید متصوفه که باسیس عقیدهٔ وحدة الوجود نموده اند * مراد شان
ازان وجود * وجود عام مصدری که مفهوم ذهنی است نبوده و نیست *
زیرا این وجود عام که مفهوم ذهنی است عرضی از اعراض است * نه عارض
بر حقایق ممکنات میشود حقایق ممکنات جوهر است * و این وجود مفهوم ذهنی

THE DAWN

Vol. I. March 1924. No. 7

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baha'i Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

....."The world is in turmoil and its agitation waxeth day by day. Its face is turned toward waywardness and irreligion. So grievous shall be its plight that to disclose it now would not be meet and seemly. Many a day shall pass ere it is relieved from its sore travail. And in the fulness of time there shall appear all of a sudden, that which will cast terror into the very heart of mankind; then and only then shall the devine Standard be unfurled, and the Nightingale of Holiness warble upon the Tree of Life....."

BAHA'U'LLAH.

[Utterances revealed on the 12th of Shavval 1295 A. H. (Circa 1878 A. D.) and, addressed to the revered teacher, Haji Muhammad Ebrahim Yazdi, and extracted out by Mirza Hasan-i-Nushabadi and quoted in the Baha'i Bulletin of Tihran No. 14, dated 8th of Shahru'l-Ilm 80].

© Afnan Library Trust 2017

Prophetic Writings relative to the Revelation of Baha-'u'-llah—Glory of God

by Mrs. J. Stanward.

Extracts from some ancient sayings in Buddhist and Christian Scriptures concerning the time of the "Great Restoration" from a work by Edmunds,

* * * * *

Concerning the Christian allusions in the gospels to this time of great renewal for Humanity, our author refers us to Matt, and Luke and Acts. In Chapter 19 v.28 of Matt. it is Jesus himself who warns them to be patient till the time of the coming of the Kingdom of God on earth. In Luke XXI.27, he gives out those prophetic words which from the basis of so many hopes entertained by Adventists and others on the "Second Coming"—"Then shall they see, the Son of Man coming in a cloud with power and great glory—and when these things begin to come to pass, look up for your redemption draweth nigh".—

Those sufficiently interested in this subject of ancient prophecies may be directed to study the verses which precede those just quoted; and while they are considered by some historians to have been worked out through the destruction of Jerusalem and in fact Syria generally, they have wonderful application to the time that we are passing through on earth now. The winding up of an old dispensation and the seed sowing for the new goes on in our midst ceaselessly and indeed inexorably. The reconstruction of things material in the Holy land now going on, the emergence of vital religious teaching from that sacred soil through the incarceration of God's Great Prisoner Baha'u'llah during his years of prophecy, the spread of the new gospel of Hope rising from the ashes of a devastated near East and Europe—all these are the signs for men to read. History recurs in cycles

and the words of Christ are as applicable to us now as they were two thousand years ago. Another Messenger of God has made his appearance and we know that he has come to man through the ancient Persian race. Those who possess Bibles may profitably turn to Acts 3 and read verses 16 to end of the chapter:- here some profoundly significant words spoken with (Acts III-19) intensity concerning this time of Restoration were uttered by St. Paul; he predicts the return of Christ in these eventful days and warns all men to search their hearts and repent "that your sins may be blotted out when the time for *refreshing* shall come from the presence of the Lord"—and in verse 22—"For Moses truly said unto the Fathers, a prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren *like unto me*; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you"——"Ye are the children of the prophets and of the convenant which God made with our fathers saying unto Abraham — and in thy seed shall all thy kindreds be blest."

St. Paul did what he could to save his nation and the ancient spirit from extinction through blind idolatry or narrow theology. The Christians, Moslems and the Jews stand in need to-day of a message which shall stir them out of that lethargy into which these races are in danger of falling. The Bahai movement has come with the power of spirit to do this very work, to rouse people out of religious sloth and sin. St. Paul warns his people that "It shall come to pass that every soul which will not hear that prophet shall be destroyed from among the people"—the spiritual death spoken of by all the ancient prophets— : These sayings teach us to examine well some of the revealed writings of Baha'u'llah, and they recall an extremely significant passage in that wonderful Tablet to the old Persians he revealed many years ago :—

"Hearken ye to the melody of the prisioner—stand up and proclaim! Perchance those who are asleep may awaken! Declare "O ye dead ones! The generous Hand of the Almighty

© Afnan Library Trust 2017

is passing around the Water of Eternal Life. Hasten ye and drink ! whosoever becomes alive in this day shall never die and whosoever dies in this day can never find Life."

These words carry with them all the weight and spirit so renowned in Old Testament prophecy, and accurately confirm the teachings of St. Paul a Jew learned in nis own Mosaic Books. So incisively does Paul emphasise his convictions that in Acts III. v. 24. he says "Yea and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have likewise foretold of these days"—The day of great restoration.

Buddhistic Prophecy.

Let us now turn to a passage from the *"Dialogues of Buddha"* (translation of R I. Davies).

It commences—"Now there comes a time when this Universe (*loka*) is consumated and Beings generally have their destiny consumated among Angels of Splendour (lit. "are splendour consumation ones"). They are mind made, joy feeders—self resplendant, abiding in glory" etc.

As in the New Testament, the words '*world*' and '*aeon*' are used interchangeably in speaking of this destruction and renewal. The renewal of the world age is a branch of millennium which arose on Persian soil, and after the Exile (of the Jews) transplanted into Jewish ideas—at least so says Prof. August Wunseh. The following writing on prophecy was found by a Jew in a volume written in Assyrian characters but in the holy language :—

"After 4291 years from the creation of the world it passes away—and in this time there will be wars between the monsters Gog and Magog—the remaining time belongs to the time of redemption. But The Eternal will renew the world first, after 7000 years or as Rabi Achar-bar-Rubba thinks after 5000 years."

A Buddhist teaching translated from the Siamese Edition not yet printed in Roman letters says :—"In the days when men live 80 to 100 years there will arise in the world a Buddha named Mettraya—the benevolent one—a Holy one endowed with wisdom, in conduct auspicious—knowing the universe—an incomparable charioteer of men who are tamed (civilised or religious)—a master of angels and mortals—a blessed Buddha even as I have now arisen in the world—a Buddha with these same qualities endowed. What he realises by his own supernatural knowledge he will publish the same to this universe with its angels, its friends, and its archangels, and to the race of philosophers and Brahmins, princes and people, even as I now having this knowledge do publish the same. He will preach his *glorious* religion, *glorious* in its origin, *glorious* at the climax, *glorious* at the goal, in the spirit and in the letter. He will proclaim a religious life wholly perfect and thoroughly pure. He will keep up a society of monks (disciples) numbering many thousands, even as I now keep followers numbering many thousands."

In these two extracts which have to do with that wonderful era when the 'great restoration' may be looked for, the attention may be profitably directed to two singular points. It will be noted that peculiar emphasis seems laid upon the fact that when the great one comes, he will be met teaching "even as I do" or "as I am"—that is to say in the normal human way. It is as if both writers desired to make their hearers fully understand that no startling and phenomenal appearing was to be expected; the Buddha would carry on his mission as all other teachers before him had done.

Baha'u'llah and the term Glory of God.

The second point of singular significance is that made by the Buddhist scribe when he uses the word 'glorious' no less than four times. Those acquainted with Jewish Apocalyptic literature and know something of the tradition incorporated in the

© Afnan Library Trust 2017

Book of Enoch may remember that among the messianic expectations is one that mentions the Great King of Glory who is to come. A learned translation of the remarkable work attributed to Enoch can be obtained, compiled by Dr. H. Charles of the Cambridge Press. The term "*glory and splendour*" appears to have some deep underlying significance to ancient mystic writers; and whenever we meet the word 'glory' in psalms or Jewish songs one can be certain that an allusion is made to the great Restorer who will come at the end of days.

Some old Sufi and Arab prophecies are also to be found foretelling of the coming of Baha'u'llah and 'Abdu'l-Baha in Palestine, but space precludes dealing with them now.

——:o:——

A Short Historical Survey of the 'Bahai' Movement in India, Burma, Java and Malay Islands.

(Continued from page 9 of December issue).

Jamal Effendi, on this occasion stayed for about a month and half at Rampur and availed himself of this opportunity to hold several discourses on the ideals and ethical teachings of the Bahai religion Within a few days the Chief's brother and those who were prompting him from behind were silenced, their atheistic doctrines were thrown into the shade, and every kind of their casuistry was proved to have had no real foundation. Thus Jamal Effendi incurred the displeasure of one Nazir Ahmed Hussain of Aligarh one of the most zealous supporters of atheism who held considerable influence over the Chief's brother; and many heated correspondence passed between the two. The Chief's brother began to dislike the conduct of this old atheist friend of himself who eventually had to leave the Rampur State. He swore vengeance against Jamal Effendi, although Jamal Effendi never meant any harm to him.

Jamal Effendi accompanied by Syed Mustafa and a servant left Rampur for Lucknow via Kashipur and Moradabad. At Lucknow he met the Rajas of Amethi and Balarampur who accorded him a very cordial reception. They also gave him a letter of introduction to the Maharaja of Benares—the sacred city of the Hindus. Jamal Effendi then proceeded to Benares, and for a fortnight remained the guest of the Maharaja at his palace. During this short period he became acquainted with many leading Citizens of Benares,—Hindus as well as Muslims of all schools of thought. One of his acquaintances was Agha Muhammad Taqi Khorasani at whose house he happened to meet Haji Ahmed Bindani an influential and wealthy citizen of Rangoon and several leading Persian Muslims of Calcutta notably Aga Syed Sadiq and Mirza Abdul Karim Shirazee. At the very first interview the conversation gradually turned on the question of time regarding the appearance of Imam Mahdi the Qayim and the Raja'at-i-Hussayni' according to the Shiah creed. A learned Shiah theologian who happened to be present in the assembly at the time declared that no time had been specifically mentioned in regard to that either in the Quran or in the Sacred traditions of the Revered Imams. Jamal Effendi then cited several passages from the Quran and the traditions of Imam Jaffer-i-Sadiq which pointed to the year 1260 A. H. (corresponding to 1844 A. D.) as the time when one should look for the coming of the expected Mehdi who would be born like any other human being in accordance with the natural law of procreation. He refuted the theory of the sudden and phenomenal appearance of an youth of 1000 years old from the strange and unknown region of 'Jabulka' and 'Jabulsa' He further maintained that the Imam on his appearance would introduce a new Cause, a new Dispensation, a new Revealed Book and a new Divine Law for the guidance of mankind. He also quoted numerous passages from the sacred traditions to the effect that the Imam would be subjected to all kinds of persecutions, humiliation and opposition and eventually he and his followers would be martyred by men of his own race. It was an exceedingly interesting discussion which went on for a couple of days at the conclusion of which the

© Afnan Library Trust 2017

learned divine protested that although there was a good deal of force in Jamal Effendi's argument, but they were unable to accept it since there was no appearance of the Antichrist on Sufyani. Jamal Effendi then in his usual affable style said "Let us jointly pray for the Divine guidance and endeavour to grasp the true significance and right meaning of the words of the Holy Book which according to the saying of Imam Jaffer-i-Sadiq could be comprehended only by His chosen ones and faithful servants whose hearts are pure and full of faith."

The next move was towards Calcutta visiting Patna on the way. The trio (Jamal Effendi, Syed Mustafa and a servant boy) arrived Patna at dusk. Directly they went to an inn and engaged a room. Where they spent the night. Early next morning, soon after the morning tea was over, information was received that the police had surrounded the inn the previous night and had been checking the egress and ingress of the guests of the inn. A short while later some European high officials came directly to Jamal Effendi and imformed him that he was wanted by the Chief Commissioner who desired to see him and that he should accompany them. Jamal Effendi with Syed Mustafa then accompanied the officials to Danapur where the seat of government was at that time. On arriving at Danapur they (Jamal Effendi and Syed Mustafa) were ordered to wait in a room under police surveillance; and they remained there for four hours without knowing the cause of their sudden arrest. Syed Mustafa however suggested that Nazir Ahmed Hussain the atheist who got offended with Jamal Effendi at Rampur must have had something to do with their little surprise. This suggestion turned out to be true very soon when a clerk came to Jamal Effendi with one of his letters which he wrote to Nazir Ahmed Hussain and began to question him about it. Syed Mustafa finding that the cause of their arrest was some misunderstanding about that letter which had been caused in the mind of the officials by Nazir Ahmed Hussain, asked for leave to produce the letter of Nazir Ahmed Hussain to which that one was a reply. He also applied for permission to go back

to the inn and fetch the letter of Nazir Ahmed Hussain. The officials then announced that all their belongings had been brought there. Syed Mustafa then promptly produced the letter in question a reference to which at once cleared all doubts concerning them; and they were immediately set free and all their articles were returned to them. Thus the attempt of an atheist to do mischief to the cause was frustrated.

(To be continued.)

——:o:——

The Bahai Movement.

A paper read by Shoghi Effendi at Oxford.

(Continued from last issue)

Another express provision in the teachings of the Movement is the institution of the House of Justice called the 'Baytu'l-'Adl. Although the details touching its structure and operation have not yet been fully laid down yet the broad principles guiding its future activities has been established. Its duties are religious, educational, economic and political. Its different spheres of activity will be departmental, national and international. It is broadly speaking the nucleus of the Bahai State. Church and State thus far from being divorced from one another are harmonized, their interests are reconciled, are brought to co-operate for the same end, yet for each is reserved its special and definite sphere of activity. Indeed if one glances at the outstanding precepts of the Movement comprehensive and practical as they are, as the suppression of all dogmas, superstitions, religious organisations, rituals and verbal traditions, the abolition of priesthood, the discouragement of celibacy the emphasis laid on deeds rather than words, the conception of labour as an act of worship, the belief that the criterion of every true living religion must be its conformity with reason and science and its aiming at the betterment of mankind, the body of its social and

© Afnan Library Trust 2017

economic teachings which while denouncing force and violence and retaining the institution of private property seeks on one hand to infuse by its spirit a sense of justice and goodwill in both employer and workman alike and on the other provides the means whereby the status of the wage-earning class will be raised,—the details governing the institution of the Mashriqu'l-Adhkar — all these teachings go to show that religion far from being excluded from man's social life should on the contrary quite stabilize and protect it. The belief in the existence and the immortality of the soul; of its future reward and punishment; the condemnation of the life of the hermit and of all forms of austerities; the confession of sin to none but God; the repudiation of mendicity and idleness; the prohibition of all intoxicants; the necessity of cleanliness and the stress laid on piety, love, justice, service, pardon, steadfastness, co-operation, humility, these are among the features of its basic principles.

A concrete embodiment of the conception that faith and worship though essential are not sufficient in themselves but should be supplemented by social service is to be found in the institution of the Mashriqu'l-'Adhkar, "the Dawning-place of Praise," a Temple of worship, to be provided if possible in every city and town, and open to all men and women irrespective of creed, color, race, and language. Its adorning is to be simple and unostentatious, its prayer direct, simple in their wording and simply recited, the best hours for devotion being at dawn, then the state of nature and of human mind admirably lend themselves to prayer and meditation. But prayer does not constitute the only purpose of this Temple, for, various accessories such as hostels, asylums, hospitals, orphanages, elementary as well as advanced educational institutions, are to exemplify and embody the other essential element in worship, namely social services.

The first of such temples has been built in what was before the Revolution an integral part of the Russian

Czarist Empire, in the city of Ishqabad, Turkistan for the erection of which the East and West have amply contributed. The example has been followed by the Bahais in the United States, where soon the corner-stone of such a temple will be laid in the shores of Lake Michigan in the vicinity of Chicago. Contributions from their Persian, Hindu, Japanese, Burmese, English, French, German, Turkish, Armenian, Kurdish, Syrian, and Jewish Co-workers are pouring in and it is no exaggeration to state that when the work will reach its final consummation, it will be one of the most concrete and sublime embodiments of inter-religious, inter-racial, and inter-national brotherhood.

(To be continued.)

———: o :———

'LETTER FROM HAIFA.'

To

The honourable Editors of the Bahai Magazine "The Dawn",

c/o Agha Seyyid Mustafa Roumie.

Dear friends in the Lord,

It is with a deep sense of joy and satisfaction that I wish to express to you, just at this early hour of its life, my very hearty congratulations for the successful issues of 'The Dawn'. I need not mention what fond hopes our dear Shoghi Effendi has cherished in the great part that this Bahai magazine is sure to take in the promulgation of Baha'u'llahs great message --- for that I trust has already been expressed in inspiring terms by himself personally but I certainly do wish to assure you that there hardly is a man here, who does not share in this high aspiration with his own and beloved guardian.

Feeling the excessive burden which the faithful friends in Burma have taken upon themselves in the publication of this promising

© Afnan Library Trust 2017

magazine, our dear Shoghi Effendi has earnestly wished to contribute his share in this task, and has thereby asked me to write you and send you enclosed in this letter the modest sum of nine Egyptian pounds.

With the aid and guidance of a gracious Lord watching His children from His Kingdom on high; with the full and hearty approval of our beloved Guardian, Shoghi Effendi, and with the untiring efforts of those faithful and earnest editors of "The Dawn," we, the rest of us, wait to witness the progress of your breaking "Dawn" into the glory of a mid-day, and the fulfilment of this, our great expectation.

With heartfelt greetings,

I remain, your brother in God,

(*Sd.*) *SOHEIL.*

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနန္တဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကါး။ ဒီမိုချက်မြှုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်၊ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'U'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်းစာကို၊ မြန်မာနိုင်ငံနေ။ ဘဟာအီ။ သာသနာတော်။ မာဟဖွေလေ-ရူဟာနီ အသင်း ကပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ၊ ဆိုက်ယင်, မွတ်စတဖွာရူမီ။ ရန်ကုန်မြို့။ စာဆိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉
P. O. Box No. 299,
Rangoon.

၉ ရောင်ခြည်တော်

အိုလောကီသူ လောသား လူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည်၊ သစ်ပင်တပင်တည်းမှ သီးပွင့်သော သစ်သီးများနှင့်၊ အကိုင်း တကိုင်းတည်း မှ ပေါက်ရောက်လေသော အရွက်များ ပင်ဖြစ်ကြကုန်ဟု၊ ဘဟာအလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန့်းမှာ၊ မြန်မာပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်များ၊ ၁၂ လ၅၊ အီရန်။ ၁၂လ၊ ၂-ထူမန်၊ အမေရိကံ၊ ၁၂ ထ။ ၇ ၁/၂ ရှိလင်၊ အေဂျစ်နှင့် ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။ ကိုရွတ်ရှ။ ၅၀၊ တစောင်လျှင် ၅၀ စာဆိုက်ခအဌေမ်း၊

ADDRESS.
S. M. ROUMI.
No. 2-B, 41st Street,
Rangoon.

ပဋ္ဌမတွဲ | ၁၉၂၄ခု။ မတ်လ။ | နံပါတ် ၇

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်း၌ လိုရင်းတည်းထူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ၊ တကမ္ဘာလုံး၌ ရှိနေကြသောမနုသာလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုညီအကိုရင်းဟု၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့် တလုံးတဝတည်းနှင့်ထိတ် တသဘောတည်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း မျက်မှောက်တွင်အသင့် ရှိကြသည့် အလုံးစုံသောသာသနာတော်မြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းတရတည်းနှင့် ထမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကဲထည်းကောင်းညွှန်မြွှင်းများဖြစ်၏ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရ၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့်စပ်လျှဉ်း၍။ အချုပ်ရေးသားသေ အချက်များကို။ မည်သည့် အရပ်နှင့်မည့် သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိတဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ မေတ္တာတော်ဝတ်တရားများသက်ဆက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါးအစိုးရမင်းပြည် အုပ်စိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာမြို့ရေးရွာမှုတွင် မပါမဝင်အသီးသီးဘာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်မြောဆိုထေ.ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုသျစ်လျူးနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ထိုနည်းတူ၊ တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း ကောင်းကျိုးကြည့်ကြရမည်ဖြစ်၊ အကယ်၍ တောတိရစ္ဆာန်များသည်းသင်ကြားထေ့ကျင့်ခြင်းများခံရလျှင်၊ အလွန်ယဉ်ပါးလာ၍ လိမ္မာနိုင်ကြသတည်း။ မနုဿသူသတ္တဝါများမင်ဖြစ်ခြင်းသင်လည်း၊ ဆုမွှမဲ့ပျက်ခြင်းမျှ မခံရဘဲရှိခဲ့သော်၊ တိရစ္ဆာန်ပကတိဖြစ်ကြလတံ့၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့ဖူးက။ အကယ်၍၊ မနုဿသူသတ္တဝါများကို၊ ဝမ္ဗတာဘာဝအလိုက်ကြီးပွားစေခြင်းအလို့ငှာ၊ ဒွန့်ပစ်ထားကြလျှင်။ တောတိရစ္ဆာန်များထက် သာလွန်ခဲ့ကော အောက်ကျသွမ်းမည်။ အကယ်စင်စစ်၊ ထိုလူကိုပင်၊ ဆုမွှမဲ့ပျက်ကြသည်ရှိလျှင်၊ ကောင်းကင်သား။ နဘ်သား။ (ဖွေရေရှိတာ၊)ဖြစ်သွမ်းမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အသိုးသိုး သားရဲတိရစ္ဆာန်များသည်၊ ဒီဒီတို့အား သားချင်းများကို၊ အစာ သတ်ဖြတ်ကိုက်စားခြင်း အလေ့မရှိစဖူး၊ သို့ရာတွင်၊ လူသတ္တဝါများမှာမူကား၊ အာဖခရိကာတံငါး၊ အလယ်ပိုင်းရှိ နေထိုင်ကြသော၊ (ကပ္ပလီ)လူရိုင်းတို့သည်၊ ဒီဒီတို့အား သားချင်းတို့ကို၊ သတ်ဖြတ်ကိုက်စားကြကုန်သတည်း။

ယခုအချက်ကိုကောင်းမွန်စွာတွေးတောစဉ်းစားကြရမည်မှာ၊ ဆုမွှမဲ့ပျက်ခြင်းနှင့်သွန်သင် သင်ကြားခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အခြေ့မျက်နှာ တိုင်းပြည်တို့နှင့် အနောက်မျက်နှာတိုင်းခိုင်ဒံတို့သည်။ နေ့သဿူသတ္တဝါများ၏ ဈေးဝိုင်ခြင်းအာဏာစက် သတ္တိအောက်သို့ကျရောက်ပါဝင်နိုင်အောင် ယူလာနိုင်သတည်း။ ထိုဆုမွှမဲ့ပျက်ခြင်းနှင့်သွန်သင်၊ သင်ကြားခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ မနုဿလူသတ္တဝါများသည်။ အတိုင်းမသိအထူးအံ့သြဖွယ်ထေ့ကျင့်ခြင်းတတ်အာဏာကိုဖြစ်မြောက်အောင်ကြိုးစည်နိုင်ကြသတည်း။ ထိုဆုမွှမဲ့ပျက်ခြင်းနှင့်သွန်သင် သင်ကြားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ နေ့သဿူသတ္တဝါများသည်။ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်လှသော သိပ္ပံပညာနှင့် အထွေထွေသော အတတ်ပညာများကို ကြီးပွားအောင် ပြုလုပ်နိုင်သတည်း။ ထိုဆုမွှမဲ့ပျက်ခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း။ နေ့သဿူသတ္တဝါများသည်။ အထူးဆန်းကျယ်သော ထိုးတွင်းရှာကြခြင်း အတတ်ပညာများကိုဘေဝထုတ်ဖြသိနိုင်သတည်း။ အကယ်၍ဆုမွှမဲ့ပျက်နိုင်သောဥပဒေသာသဆရောတပါးမျှမရှိလျှင်မူကား၊ ယခုခေတ်သမယ၌ ကျွန်ုပ်တို့အများစံစားလျက်ရှိကြသည့် စိတ်နှလုံးသက်သာတွယ်သောသုခဓမ္မအလျှင်းမရှိနိုင်စဖူး။ ယဉ်ကျေးခြင်းမျိုးနှင့်ငြိမ်ဝပ်သက်ခြင်းအကြောင်းတစုံတရာမျှအလျှင်းမရှိနိုင်စဖူး။ ကြင်နာသော အနေအဖြစ်နှင့်၊ လွယ်လင့်တကူ ဖြစ်ပွားလာသောအကြောင်းများ။

မနုဿလူသတ္တဝါတို့၌ ဆုမွှမဲ့ပျက်သော အရှုံးတပါး။ လိုအပ်ကြောင်း။

မိဖွာဒေဒ္ဒာတေ၊ အပ္ပဒဉ္ဇလိ၊ ဘဟာ၊ ကျမိဒံတေဝိ။
တတိယ၊ အခတ်။

ထောကဝယ်အခုခပ်သိမ်းကုန်တို့ကိုကျွေးကြည့်ထဲသော်၊ (ကျမာဒိ။) ပထဝီသဏ္ဌာန်တိုအပိုင်း။ (နဘါတိ။)ဟင်းသီးဟင်းရွက်စသော၊ သစ်ပင်၊ ဝါးပင်၊ ခါတ်အပိုင်း၊ (ဟုိက်ဝါနိ့၊) ကြက်ဥကဲ့၊ ခြေသေးစျောင်းမွေးသော တိရစ္ဆာန်များအပိုင်း။ (အင်စာနိ။) မနုဿသူသတ္တဝါများအပိုင်း။ အသိ သိမ်းအပိုင်းများရှိကြကုန်၏ ထိုအရာများအလုံးစုံတို့ဦး၊ ဆုမွှမဲ့ပျက်သောသူတပါး၊ မရှာလိုအစ်ကြောင်းကို၊ ကျွန်ုပ်တို့ဒဿတွေ့ဖြင်သိရလေသည်။

မြေကြီးဦးတစုံတရာသောထွန်လုပ်စိုက်ပျိုးခြင်းမျှမရှိလျင်မူကား။ တောကစ္ဆာရဖြစ်ပါ၍၊ အသုံးမကျသောတောပင်၊ ဆူးပင်များသာ ပေါက်ရောက်သိမ်ဖွဲ့မည်၊ သို့ရာတွင်၊ လယ်သုပ်သူတယောက်မျှ လာရောက်သဖြင့်၊ ထွန်သုပ်စိုက်ပျိုးသည်ရှိခဲ့ပါမူ၊ အသက်ရှိသောသတ္တဝါများအတွက်၊ အသက်မွေးနိုင်တို့ရှေးစပါးဆန် အသီးအနှံပေါင်းများစွာရရှိနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍၊ မြေကြီးဦး၊ လယ်သုပ်ကုံသူတယောက်၏စိုက်ပျိုးပြုစုခြင်းလိုအပ်ကြောင်းကိုဒဿတွေ့ပြင်သိရလေသည်။

သစ်ပင်များကိုကြည့်ကြကုန်။ စိုက်ပျိုးကြည့်ရှုသူတယောက်၏ ပြုစုခြင်းကိုမခံရဘဲရှိနေခဲ့သော်၊ မပွင့်မသီးဘဲရှိကြသမျှ ဖြစ်သည်။ သင်းသို့မပွင့်မသီးဘဲနေရသောကြောင့်။ အသုံးမကျသောသစ်ပင်များသာ ဖြ ကုန်ကြသမျှ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤယဉ်ကျေးသူတယောက်ကြောင့် ကြည့်ရှုပြုစုခြင်းကိုခံရသော်၊ ထိုသို့မပွင့်မသီးဘဲနေရသောသစ်ပင်များသည်။ အသီးအပွင့်နှင့်၊ တကွဖြစ်ကြသမျှ ဖြစ်သည်။ ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပြုစုခြင်း။ ပြေဆွေစာကျေးခြင်းနှင့်၊ အကိုင်း အလက်များဆက်သွင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ထိုခါးသောအသီးများသီးပွင့်တတ်သောသစ်ပင်များသည်၊ ချိုလွဉ်းသော အသီးများ သီးပွင့်ကြသမျှ ဖြစ်သည်။ ယခုတင်ပြသော အခြေသာဓကများသည်၊ ညာဏ်ပညာနှင့်ဆိုင်သော အခြေသာဓကများတည်း။ ဤကဲ့သို့သော သို့အပ်သတည်း။

အောင်ပြုလုပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ထိုဖြစ်သော အရာများကိုသွန်သင်ပဲ့ပျင်ခြင်း များဖြစ်ကုန်သတည်း

(၃) တရံဘုရားသခင်ဘုရားသည် တည်းဟူသော ဖြတ်စွာဘုရား သခင်ဖ လက်ျတ် နိုင်ငံတခဲနှင့် သက်ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းတည်း၊ ငင်းဆုပ်ပဲ့ပျင် ခြင်းဟူမူကား။ ဓရုစင်စစ်တည်းဟူသောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်း ဖြတ်စွာဘုရား သခင်၏ ပါရဒိအခြေခနေများနှင့် သက်ဆိုင်သောပြည့်စုံခြင်းတည်း။ အကြောင်းမူကား ယခုအခြေအနေကိုရောက်လာသော။ မနုသာလူသတ္တဝါချို့သည်၊ ဖြတ်စွာဘုရား သခင်ကျေးဇူးတခဲများထင်ရှားခြင်း၏ နေရောဠာနဖြစ်သော၍၊ (ငါအရှင်၏ရုပ် ပုံသဏ္ဌာန်တခဲ နှင့်အညီ လူသတ္တဝါချို့ကို ဖြုပျင်ဖန်ဆင်း တော်မူသော်ခဲ့အံ့။) တည်းဟူသောနှုတ်ကပါတ်တခဲနှင့် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်ကုန်သော်ခဲ့ည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ဘို့ (လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့)၌ ယခုခေတ်သဗ္ဗညုတဉာဏ် လွန်သော်အစ်သောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါးဟူမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ ပျင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လူပကတိနှင့် ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ငါညာဉာဉ်နှင့်ဆိုင်သော ဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တခါတည်း။ အလုံးစုံဆုပ်ပဲ့ပျင်နိုင်သောအရှင်ဖြစ်ရပေ၏၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ခြေဖုံဝိုင်ခြင်း အာ ကာစက်သည် ခပ်သိမ်းကုန်သောအရာတို့ကို ပိုင်သအုပ်ခြုံးရပေ၏။

အကယ်၍တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ငါဤညာဏ်ပညာဖြင့်စုံစုံ၍အလုံး စုံသော အရာများကို (ဖဒိဓာတ်ညာဏ်ပညာအားဖြင့် သင်ဖြန်းသည့်ပြီး ဖြစ် သောကြောင့်။ ဤကဲ့သို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ ဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းအနေဲအတာကို ငါမ ခံစံဘူးပေ ပြောလာလျှင်။ ထိုသူမူကား နေမင်းအလွန်ပြဿသောက်ထင်ရှားလေ သောအချက်ကိုငြင်းဆိုသူဖြစ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် ထိုသူအဆိုက သူငယ်တ ယောက်ဆိုပုံနှင့်အသားတူသည်၊ ထိုသူငယ်ဆိုသာသည်ကား။ ငါဤတစုံ တရော သောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းကိုမခံစံဘိဘဲ။ ဖဒိဓာတ်အသိအတတ်နှင့် ဆင်ခြင် ခြင်းသ တောအလျောက် ထိုရင်းတည်းဟူသောပါရဒိ အခြေအနေများသို့ ငါရောက်နိုင် သည်။ ငင်းပြင် မျက်မမြင်သေသူတယောက်နှင့် လည်းကောင်း။ အသားတူ သည်။ ထိုသူအဆိုကား။ ငါကဲ့သို့မျက်မဖြင်သူများစွာတို့သည်၊ ကောင်းမွန်စွာ အသက်မွေးလျက်ရှိကြသောကြောင့် ငါဤလည်း ရှုမြင်စေခုနိမျက်စိများဖလိုဘူး

နားခြင်းနှင့်စာနာတတ်သော စိတ်သဘောများသည်လည်း။ သောကဒွိအလျှင်းမ ရှိနိုင်စဖုံး။

အကယ်၍၊ မနုသာလူသတ္တဝါချို့ကို၊ ဖဒိဓိအချို့သားချင်းဘို့နှင့် မတွေ့မ မြင်နိုင်အောင် တောကန္တာရတစုံတခုဒွိဖြစ်စေ၊ တကိုယ်တသော်တည်းပစ် ထားရလျှင်၊ မုဏ္ဍစင်စစ်အားဖြင့်ထိုသူသည်၊ အလွန်ခိုင်းခိုင်းသော တိရစ္ဆာန် သာဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆုပ်ပဲ့ပျင်နိုင်သောအရှင် ဥဗဇ္ဈာယ် ဆရာတပါး။ အလွန်သိုအပဲကြောင်းကို၊ ရှင်းသင်းစွာသိမြင်ရလေ၏။

သို့ရာတွင်၎င်းဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းသည်။ သုံးချို့ရှိ၏၊

(၁) ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်း။

(၂) နေ့သာလူသတ္တဝါချို့နှင့်ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်း၊

(၃) ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်း။

(၁) တရံဘုရားသခင်ဘုရားသည်၊ ကာရုဓာနီ၊ တည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သော၊ ဆု ပဲ့ပျင်ခြင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာဒွိကြီးမားသန်စွမ်းခိုင်ခံစေခြင်းဌာန၊ ကျွန်ုပ်ချမ်းသာ စွာဖြင့်အသက်မွေးနိုင်ရန် သွန်သင်ပြသသောနည်း နိသ္သယများဖြစ်ကုန်၏။ ငင်း သွန်သင်ခြင်းချို့သည်။ လူနှင့်ဘိရစ္ဆာန်နှစ်ချို့လုံးတို့နှင့်သက်ဆိုင်သတည်း။

(၂) တရံဘုရားသခင်ဘုရား၊ အင်စာနီ၊ လူသတ္တဝါချို့နှင့် သက်ဆိုင်သောဆုပ်ပဲ့ပျင် ခြင်းဟူမူကား။ လူသတ္တဝါချို့အား ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်၊ အရပ်ရပ် အကြောင်းများဒွိအဆင့်ဆင့်တိုးတက်စေခြင်းအလိုဌာ၊ ဆုပ်ပဲ့ပျင်ခြင်းတည်း အဝိပ္ပါယ်ကား။ မနုသာလူချို့နှင့် ဘိရစ္ဆာန်ချို့စပ်ကြားဒွိ ခွဲခြားနိုင်သော၊ အ ထူးသဖြင့်၊ လူသတ္တဝါချို့ညာဏ်ခရည်ညာဏ်သွေးနှင့် သက်ဆိုင်သောအရပ်ရပ် အမှုအရာနှင့်အလုပ်အကိုင်များဖြစ်ကုန်၏၊

ထိုအသုံးများမှာ၊ ရပ်ရွာတိုင်းပြည်များကို နေရောကျအုပ်ချုပ်ခြင်းလည်း ကောင်း။ အရပ်ရပ်စီမံခန့်ခွဲခြင်းထည်းကောင်း။ သိလ သမာဓိ သုတ စာဂ၊ တည်းဟူသော ဓမ်ဆရာတရားတော်ခဲ့ကြ(၇)ပါး၊ ကျင့်စောင့်ခြင်းထည်းကောင်း။ ရောင်းဝယ်ဘောက်ကားခြင်းထည်းကောင်း၊ ထက်မှုပညာအချို့မျိုးနှင့်၊ လောက ဓါတ် ထိပွဲအတတ် ပညာအချို့မျိုးတို့ကို သေ့လာတတ်မြောက် ခြင်းလည်း ကောင်း။ ပုံးကွယ်ကြိုးကျယ်လှသောအရာများကို ရှာကြံထိုးတွင်း၍ တင်ရွက်

© Afnan Library Trust 2017

ဟု ဆိုကျက်များတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယခုအခါပါဠိပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် အချက်များအားဖြင့်၊ မနုဿ လူသဘာဝါဘိုးဒဲ့ ဆုမွှဲပဲ့ပျင်းနိုင်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါး အလွန်ဘို အပ်ကြောင်းရှင်းလင်းစွာသိရလေသည်၊ ထို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ပါရာဇိကအောင် ပြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းကုန်သောအခြေအနေများဌ ဝိုးသင်ပြည့်စုံသဖြင့် လူအများတို့နှင့်မထူခဲ့ အထူးခြားနားဖွဘုံရမည်၊ အခြေအကြောင်းကား အကယ်၍ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသော ဆုမွှဲပဲ့ပျင်နိုင်သောအရှင်သည်၊ လူသတ္တဝါများဘို့နှင့် အတူအဘက်ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ အလျှင်းဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမဖြစ်နိုင်တော့၊ အထူးသဖြင့် ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသော အရှင်သည်၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ဆိုင်သောဆုမွှဲပဲ့ပျင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း လူပကတိနှင့်ဆိုင်သောဆုမွှဲပဲ့ပျင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော ဆုမွှဲပဲ့ပျင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း အကုန်အစင်သွန်သင် ညှာနိုပြရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လူသတ္တဝါခပ်သိမ်းကုန်တို့နှင့် တုဘက်မဖြစ်နိုင်ဘဲ ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်ပြည့်စုံသောအရှင်ဖြစ်ရမည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသောအရှင်သည်၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သောအရပ်ရပ်အကြောင်းများကိုနေ့ချက်ချင်းဆိုမိခန့်ခွဲသောအခြင်းအရာ၊ လူသတ္တဝါချိုးအချင်းချင်းတဦးနှင့် တဦးကူးသွေကောက်ပုံးစေခြင်းအကြောင်းငှဲ့ ညှဉ်တိုးစွာဂျိုသဖြင့် ဌာဝိုင်ဌာဝိုင် သက်သက်အသက်မွေးနိုင်ကြရမည့်ဘိုင်အောင်၊ ထိုသူဘို့တစုတဝေးဘဉ်းဖြစ်ကုန်သျက် သင့်သင့်ဖြောင်ဖြောင်နေဆိုင်စေခြင်းငှာ၊ သည်းကောင်း နှဉ်းနိုသျများကို သွန်သင်ပြသတေဝိုးရမည်း သို့မှသာလျှင်၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ဆိုင်သောအကြောင်းများသည်၊ ခပ်သိမ်းသောအချက်များဌ ဂုဏ်ကျေးသေပ်စွာဂျိုသာသဖြင့်၊ တသောကလုံးချခြင်းသာကြောင်ဝိမ့်မည်။

ထိုနည်းအတိုင်း။ ဂုဏ်ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ မနုဿလူသတ္တဝါချိုးနှင့် ဆိုင်သောဆုမွှဲပဲ့ပျင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အတည်ပြုပြုပြင်ခွာန်းတေဝိုးထားရမည့် အကြောင်းမူကား၊ လူသတ္တဝါများ၏ စိတ်ကူးခြင်းညှာဏ်သဘောများကို ပါရမီအခြေအနေသို့ ကုန်စင်အောင်တိုးတက်သွားနိုင်ခန်းသို့ဂုဏ်သောအရာဌ်အောင်းနှင့်ဒွမ်းမြဲသည်သဘိများ၊ ထိုသူဘို့ကိုယ်ဘွင်းဌ ဖြစ်ထွန်းစေရမည်။ ယင်းဘို့ စိုံလင်ခြင်းအားဖြင့် အချို့ချိုးသောအတတ်ပညာများဘိုးတက်စည်ကားလာ၍

အရာစပ်သိခဲ့ဘို့၏အနှစ်သာရ၊ မှန်ကန်သောအထုပ္ပတ္တိုးလောက်လောကဓါတ်၏ လျှို့ဝှက်သိခဲ့မွေ့လောအကြောင်းများ၊ အထည်ကိုယ်ပါသောဟူသမျှ အားလုံးနှင့် သဘာဝအပေါင်းဘို့ကိုယ်စီကိုယ်စီဆိုင်ရာ ဂုဏ်သက်ခံအားအကျိုးအကြောင်းများထင်ရှားသောနိုင်းအင်ရှာကြံဖြင်းနှင့်ဘုံးထွင်းဖြင်းအတာဘ်၊ သိဖြင်တာဘ်ပြောက်ခြင်းညာဏ်ရည်ညာဏ်သွား၊ ထိုပြင်၊ ကုသိုလ်အကောင်းမှုများမှစသော အရပ်ရပ်အကြောင်းများတနေ့သက်တနေ့ တိုးတက်စည်ကားနိုင်အံ့သောနည်းနိုသျများကို ညှဉ်ပြုနည်းဖြစ်ကုန်၏။ ဤကဲ့သို့အကြောင်းများအားဖြင့်၊ လူသတ္တဝါချိုးသည်၊ ဝေါဟာရပညာဘ်အဘာဘ်နှင့်ဆိုင်သော အခြေအနေများကိုအကြောင်းပြု၍ ပရမတ္ထညာဏ်ပညာအခြေအနေများသို့ တိုးတက်ကျွးမြောက်နိုင်ကြလတံ့၊

ထိုသမ္မည္ဆု သဃမ္မုတည်ဘာဏ်တေဝိုဖြင့်ပြည့်စုံတေဝိမှုလွှသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအရှင်ပြာဘ်သည်၊ ပရမတ္ထဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောအချက်များကိုသည်းကောင်း သွန်သင်ပြသရမည်ဖြစ်၏။ ထိုသွန်သင်ပြသခြင်းချိုးအားဖြင့် လူသတ္တဝါအပေါင်းဘို့သည်၊ အကွင်းစိတ်နှလုံးညာဏ်ပညာမျက်စိဖွင့်သာသဖြင့် သင်းကျုံ့ဝဲနှင့်ဆိုင်သောအသိပညာဘဉ် ဒလ့်သာကျွမ်းကျင်ခြင်းရှိရုံမျှမက သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်ဘေဝိ(ရူပဘွဲလ်းကိုဒွဘ်စ)၏ တိုက်ဘွန်းဖစခြင်းကျေးဇူးတေဝိများကိုခံစားလျက်၊ ကြီးကျယ်ပြင့်ပြာဘ်သော မင်္ဂလာအစည်းအဝေးတေဝိဘဉ် ပါဝင်ရောဖြွဲခဲ့ခြင်းအခွင့်သာရှိနိုင်သတည်း၊ ထိုပြင် လူသတ္တဝါချိုး၏ အနှစ်ရင်းစာဘ်စစ်သည်။ မှန်ကျေးမှုံသဘွယ်ဖြစ်သာ၍ မြတ်ဗွာဘုရားသခင် ဂုဏ်တန်ခိုးတေဝိများပွင့်လင်းဘွန်းတောက်ဘို့ သင့်လျော်သော အရပ်ဌာနဖြစ်လျက်၊ ကိုယ်တေဝိ၏ နာမတေဝိအပေါင်းနှင့်ဂုဏ်သက်ခံအားအလုံးစုံဘို့သည်၊ ထိုမှန်ကျေးမှုံသဘွယ်သော အနှစ်ရင်းစာဘ်စစ်ဌေပင် ပွင့်ထင်းထင်ရှားနိုင်မည်ဘိုင်အောင်၊ သွန်သင်ပြသရမည်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်(ဝါအရှင်၏ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်တေဝိနှင့်အစည်။ လူသတ္တဝါချိုးကို ပြုပျင်ဖန်ဆင်းဘေဝိမှုသိခဲ့မည်။) တည်းဟူသောနှဉ်ဘ်ကပါဘ်တေဝိသည်၊ မှန်ကန်စွာဆာတည်ဖြစ်လေနိုင်အံ့။

ဤမျှသောကြီးကျယ် ပြင့်ပြာဘ်သောအမှုကို၊ လူသိမည်တဖောက်သည်း ဝိဒ္ဓိဇာဘိဝိုင်ဒွဲခံရည်သတ္တိအားဖြင့်အလျင်းမဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း

© Afnan Library Trust 2017

ခကာင်းမိမိဇာတိဝိုင်ညာဏ်ပညာစိစစ်ကြံကျုံးခြင်း သဘောကြောင့်၊ ဤမျှသောက် ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအချက်၊ အလျင်းမဆောင်ရွက်နိုင်မျှကောကာဝန်မှုဖခံ့ နိုင်ကြောင်းကိုသည်းကောင်း လူအများဘို့သင့်ဝိုင်ဖြင့်နားလည်ကြကုန်သ တည်း။ ဤမျှလောက်ထွန်ပြတ်လှသော အခြေအဖြစ်ကြီးကို သဘာဝိယ်တ ယောက်တည်းသည်။ ကျွန်ုပ်ဖစ်သော်သူတဖောက်မျှဖစ်ပါဘဲ မည်ကဲ့သို့ နည်း အားဖြင့်၊ အတည်ပြုချထားနိုင်ဦးမည်နည်း၊ စင်စစ်ဆုံသေခဲ၊ ဤကဲ့သို့အမှု ရေးကိုစွဆောင်ရွက်တို့ရာထိုး(ဆုမွှဲပဲ့ပျင်ရန်ကြံထားသော)အခွင့်သည်။သမ္မည္ဟ သဃဘီုတညာဏ်တေဝဒ်(ခွမ်ဒွင်္ဂလ်ကိုဝါး) ဌမ်းရည်သတ္တိ တင်ခိုးအားနှုတေဝ် တေဝဲများကို၊အားကို အားထားပြုသင့်သည်းသို့မှသာလျှင်၊ ထိုအကြောင်းကို အတည်ပြုစီမံနိုင်မှီမည်။

ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသော၊သန့်ရှင်းဖြင့်ပြတ်လှသော အခွင့်ပြတ်သည်။ တကိုယ်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မနုသလူ သတ္တဝါမျိုးဘုံကို၊ အသက်ရှင် အောင်ပြုပျင်နိုင်သည်။ ကမ္ဘာအလုံး၏ အခြေအနေကိုလည်းကောင်း။ ပြောင်း လဲပေး၍ဆန်းသစ်သောကဘ်ာတခုပြု ပျင်နိုင်သည်။ လူသတ္တဝါမျိုးညာဏ်ပညာ ကိုလည်းကောင်း၊ တိုးတက် ကြီးပွားစေနိုင်သည်။ လူသတ္တဝါ အခေါင်းတို့ အား၊ ဒီညာဉ်အသက်မွှေးနိုင်သည်။ ဆန်းသစ်သော အသက်ဓမ္မခြင်း နည်းကိုသည်းကောင်း၊ အတည်ပြုစီမံပေးနိုင်သည်၊ ထူးဆန်းသောအခြေအ ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတည်ပြုချထားနိုင်သည်။ လောကီ လောကဝါတ်ကို ထည်းကောင်း။ နေရာကျပြုပြင်စီမံတေဝ်မှုနိုင်သည်၊ အချို့ချို့သောအသင်း သားများနှင့်၊ အသီးသီးဘာသာလူအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ (တသင်းတ ဘာသာတည်းဖြစ်အောင်) တခုတည်းဖြစ်သော(တောက်ဟစ်ဒ။)အလံတေဝ် အရိပ်အောက်ဦ စုရုံးစေနိုင်သည်၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ဤအပြစ်အ ဆာများပြား၍၊ ရွှတ်ယွင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းရှိသည့်၊ (ဒိဗ္ဗတ္တိစက်၊) သံသရေ၏သ မ္ဘဒ္ဓရကြီးဝဲမှကယ်တင်စေသဖြင့်၊ ဝေါဟာရအတတ်ပညာနှင့်၊ ပရမတ္တစစ်စစ် တည်းဟူသော၊ စုံထင်ပြည့်စုံလှသောညာဏ်ပညာ (သမ္မတ္တိစက်။) အောင်ပြင် နိုင်ဘို့ရာတိုက်တွန်းနှိုးဆော်တေဝ်မှုနိုင်သတည်း။ စင်စစ်ဆုံသေခဲ။

ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသောအရှင်ပြတ်ဦထက်ကြင်မကွာပါရှိအင်သောဌမိး

ရည်သတ္တိတန်ခိုးအာနုဘေဝ်များသည်၊ ကြီးပြင့်ပြတ်တေဝ်မှုလှသော။ အ လွှာမှု၊ အရှင်ပြတ်နှင့် ဆိုင်သောသမ္မာတညာဏ်တေဝ်၏တန်ခိုးအာနု ဘဝ် တေဝ်ပကတ်ဧင်ဧဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤကဲ့သို့၊ ကြီးကျယ်လှသောအမှုများ ကိုဆောင်ရွက်ဘေဝ်မှုနိုင်သတည်း ယခုအချက်ကို၊ ဖြောင့်မတ်သော စိတ် သဘောဖြင့်ရှုကြည့်၍ဆုံးစားထိုက်သင့်သည်။ယခုအချက်သည်ဖြောင့်မတ်သော တရေးတေဝ်ကိုမျက်မှောက်ပြု၍၊ ရှုကြည့်စေသည်းစေးရည်အချက်တည်း။

အခကြောင်းမူကား သောကဗဟုံးနိုင်ငံများ အုပ်စိုးသောတုရင်ဧင်းပြတ်တို့ နှင့် ဆင်းရဲသားလူချမ်းသာမဖြစ်ကုန်အပေါင်တို့သည်။ ဖြဖြစ်ခိုးပိုင်သော ဌမိးရည်သ ဘို့ ညာဏ်ရည်ညာဏ်သွား။ခွန်အားပေး။ စစ်သည်တာဘ်။ ထက်နက်ကရိယာ၊ အလုံးစုံတို့နှင့်တကွ၊ အတည်ပြုစေခြင်းဥာ။ ဖတတ်ဌမိးနှိုင်ကြကုန်သော အ မှုကြီးတခုကို။သန့်ရှင်းပြင့်ပြတ်တေဝ်မှုလှသော (ဖွဲ့ရွေ့ဇော) အရှင်ပြတ်တကိုယ် တပါးတည်းသာလျှင်။ ကူညီထောက်ပံ့ နိုင်သူနှင့် ဖစေထောက်ထား နိုင်သူတ ယောက်မျှမဖြဘဲ။ မည်ကဲ့သို့နည်းအားဖြင့်၊ နေရာကျအတည်ပြုပြုပြင်နိုးတေဝ်မှု နိုင်သတည်း၊ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်လှသောအမှုကို၊ လူသတ္တဝါမျိုးစာတိုပ ကတ်နှင့်ဆိုင်သော၊ ဌမိးရည်သတ္တိဝိုနှိုအားပေးလအားဖြင့်၊ ဆောင်ရွက်တို့ရာ ဖြစ်နိုင်ဦးဒဲ့ည်းသော။ အလွန်ပေးမှုအရှင်ကိုသက်သေခံတင်၍၊ ငါကျွန်ုပ်ဆိုသည်မှာ။ မဲ့ကအလျှင်း၊ မည်သူတယောက်မျှမဖဆောင်ရွက်နိုင်စဖု။

ပမာဆိုးသဒ်။ ယောဂျာရစ်က်ကြည့်ပါဦး၊ မည်ကဲ့သို့နည်းအားဖြင့်ထိုအရှင် သည်းဂြိုဝ်ဓါတ်ဆင်ခြေဖြင့်နှင့်သမာဓိဧကြောက်သောဖြောင့်မတ်ခြင်းအလံတေဝ် ကို၊ ထူခိုက်ဖြောက်ဖျင့်တဒုံးတေဝ်မှုလုံက်သတည်း။ စင်းဧဆိုသေဝ် ထိုသို့ သောအမှုကို ဆောင်ရွက်ဧခြင်းဥာ၊ တန်ခိုးသတ္တိပြည့်ဖို့လှသောဘုရင်ဖဧးပြတ် အပေါင်းတို့သည်။ ဖဖြစ်သည်တာဘ် ထက်နက်ကရိယာအလုံးစုံတို့နှင့်တကွ၊ ဖ တဘ်ဒွမ်းနိုင်ကြောင်း၊ ထက်ပဓါးကျနကြကုန်သတည်း ရှုကြည့်၊ ညီးဧးကြ ကုန်သော။ ထိုခေတ်ကာလဒဋ္ဌ၊ ရောဖ။ ပြင်သစ်။ စာမနှိ။ ရုရှာဒး နှင့် အင်္ဂလိပ်။ မှစသောဓည်မျှလောက်ရှင်ဘုရင်များနှင့်၊ အဆင်းသဏ်းအသင်းကွဲးလူမျိုးများရှိကြ သည်း ထိုရှင်ဘုရင်များနှင့် အသင်းသားများ၊ ခပ်ဆင်ဓါးကုန်အလုံးစုံတို့သည်။ တဲ့ဟော်၏အရိပ်အောက်ဦ ဝင်သာ၍။ တည်ငြိတည်တံ့တည်း ခိုလှုံနေကြကုန်

© Afnan Library Trust 2017

အသင်းသား အပေါင်းတို့ အသယ် စေ်ကြားဦ ပေးတော်ရာအ
ကြောင်းရင်းဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ ကာလကြာရှည်စွာ လွန်လာခဲ့သည့်နောက်
မှာ အုပ်စိုးလေသောရှင်ဘုရင်များသည်၊ ငင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုဖျက်ဆီးကြောင်း
သေခဲ့သည်။ သခင်ယေရှ ခရစ်သည်၊ မိမိဒဏ်ဆောင်ရွက်အပ်သော အမှုကြီးကို
ပြည့်စုံစွာဖြစ်အောင်ပြောက်အောင်ဆောင်ရွက်တော်မူပေသတည်း။

သို့ဖြစ်၍။ ယခုမှတ်သားရန် ထိုအပိုင်းသည်အချက်မှာ၊ (အရှင်းဖိုမော်မွှတ်သော်
လည်းကောင်း။ သခင်ခရစ် တော်သော်လည်း ကောင်း။ ရှင်ကြီး ဂေါတမသော်
လည်းကောင်း။ အရှင်ရဟန်းကြီးသော ပဉ္စင်းတော်မူကြသော) ပါရမီဂုဏ်လက္ခဏာများ
ဖြင့်ပြည့်စုံတော်မူလျှင်သော (ဗုဒ္ဓဝင်ပတ္တာသမိ၊ ဆရာ)အရှင်ပြတော်(တို့) သည်၊ ကိုယ်
ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သောဆုမွှဲပျစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လူပကတိနှင့်ဆိုင်သောဆုမွှ
ဲပျစ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော ဆုမွှဲပျစ်ခြင်းကိုလည်း
ပြင်းဝမွှတာ တရားလွှန်၏ ဖြစ်သောအထူးကြွေးဖြင့်ပြတ်သောတိုးတိုးပါဒ်၊ စိုး
ပိုင်သောအရှင်သည်းဖြစ်ကြရပေသည်။ သို့မှသာလျှင်။ ထိုအရှင်သည် အလွန်တိုအ
ရှင်ပြတ်နှင့် ဆိုင်သော သမ္မာဉာ။သမာဓိ။ တရားတော်တော်တော်၏ ဂုဏ်လက္ခဏာဖြင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝမ္မရတနာ၊ဗုဒ္ဓဝင်သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအရှင်ပြတော်၏ အရေးအနေကို
ရှိသော အရှင်ပြတ် ဖြစ်နိုင်သအည်း။ အကယ်၍ဤကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်းပြင့်ပြတ်
သောတန်ခိုး ဂုဏ်ပါဒ် အာနုဘော် တော်လက္ခဏာများ ဓာတုံထောင်အဲဤကဲ့သို့ခဲ့သော်၊
ဆုမွှဲပျစ်စေခြင်းငှါ၊ အလွန်းဖတ်ဒုစ်ဓမ်းနိုင်ငံများ အကြောင်းမူကား။ ဒိဋ္ဌိကင်္ခယ်
တိုင်ပါရဓိကာဝ်းမဲ့၍ ချို့ကဲ့ခြင်း ပကာတ်ရှိသောသူတယောက်သည်။ ပါရဓိပြည့်စုံ
စိုခြင်းအစွန်းနှင့် ဆိုင်သော နှုတ်းနိုသူများကို၊ အဘယ်သို့ ဤနှုန်ပြုနိုင်ဦး ဤသို့
နည်း။ ပဓာနထိုသော်။ ကိုယ်တိုင် ဖေးမစောင့်မွှာသောသူတယောက်သည်။ သူများ
ကိုးသင်ပြင်သင်မွှာနိုင်အောင် မည်သို့ပါတော်နိုင်ဦ မည်နုန်း။ ဖိဖိကိုတိုင် ပတရား
သဖြင့် ညွှန်းပန်း ဩဝါဒစကာတော်သော သူတို့ပြီသည်။ သူများကို ဖြေ့ဖျင်မတ်
သေးသူများဖြစ်နိုင်အောင် မည်သို့နိုင်းအားဖြင့်ဆုမွှနိုင်ဦးမည်နုန်း ဖိဒါကိုယ်
တိုင်။ လောကီသားဖြစ်သောသူတယောက်သည်သည်း သူများကိုဆုံမွှန်သား၊အ
ရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်များဖြစ်အောင်။ အတတ်သို့တော်ဓွဖိနိုင်ဦးမည်နုန်း။

သတည်း။ ယခုဤသို့သည်အချက်မှာ၊ယေရှခရစ်သခင်၊ ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်း
ဟူသောအား ထိုတသက်သုံးကွဲးပြားလျက်အနက်ကြသည့် အသင်းသားအချို့ချို့တို့အ
ချင်းချင်းခွဲ၊ မေးဘွာတော်အားဖြင့်ဤမြေသောက်။ ပေါင်းစပ်ခြေပြွတ်ခြင်းတို့ကြောင့်အ
ကြောင်းဖြစ်သောသည်ဆိုသော် ထိုကဲ့ပြားလေသောအသင်းသားများအနက်
က၊ သခင်ယေရှခရစ်ဒွဲသက်ငယ်ဒုံကြည်ကြသောလူတချို့တို့သည်။ မေတ္တာဖြင့်
ဤကဲ့သို့ဆက်ဆံခြေပြွတ်ပြကြလေသည်ဆိုးသော် ဖိဖိတို့ဝိုင်ဆုင်းသောအသက်နှင့်
တကွဥဿပစ္စည်းများ ကိုးကိုယ်ဘာသာချင်းညီအစ်ကိုများအတွက်၊ အသုံးစိုးပို့နိ
စားကြကုန်သတည်း။ ယင်းသို့ညီညွတ်ခြင်းအကြောင်းသည်။ သခင်ယေရှ
ခရစ်သာသနာတော်ကိုကြဖြန့်းသော။ (ကောင်းစတင်တိုင်း) ရှေ့မဆုရှင်ဖြင်း
အုပ်စိုးသည့်ကာလတိုင်အောင်သာ၊ ထိုအသင်းသားများ၌ တည်နေဤကုန်သ
တည်း။ နောက်မှ။ လောဘ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝင်ခြင်းကြောင့်၊ ထိုသုံးချို့များသည်။ မ
သင့်မတင့်ဖြစ်၍၊ ကွဲးပြားကြကုန်သတည်း။

အထူးရှင်းလင်းအောင်တော်ပြုသို့သည်မှာ။ သခင်ရှေ့ခရစ်သည်။ ဂုဏ်းအ
သင်းသားများကို၊ တသင်းတာဘသောတည်းဖြစ်အောင်၊ တစုတဝေးတည်းဖြစ်
သုပ်တော်မူသည်။ ထိုနောက်များမကြေခဲစိုးစံသောသောရှင်ဘုရင်များသည်၊ ကွဲး
ပြားခြင်းဖြစ်ဘို့ ဥဒ္ဒြပုလုပ်ကြသောကြောင့်၊ ဂုဏ်းတို့မသင့်မတော်ဖြစ်နေကြကုန်သ
တည်း။ ငါဆိုသို့သည်ကား လောကတပြင်လုံးအုပ်စိုးကြလေသည့်ဘုရင်မင်း
ဖြောက်တို့အလုံးစုံ၊မခေဆောင်ရွက်နိုင်ကြသောအမှုကြီးများကို၊သခင်ယေရှခရစ်တော်
ကိုယ်တပါးတည်းသာလျှင်။ ဆောင်ရွက်တော်မူပေသတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
သခင်ယေရှခရစ်သည်။ အသူးကဲ့ပြားလျက်နေကြသောအသင်းသားများကို၊
တစုတဝေး၊ တစိတ်တသဘောတည်းနှင့်၊ ကသင်းတဘာသာတည်းဖြစ်အောင်
ပြုသုပ်တော်မူသည်။ ခြေကာလ၊ ဖိရိုးတသ၊ အလေ့ဝါဒ၊ အပမာဒ်းများကို
ဆည်းကောင်း။ ရုပ်သိမ်းတော်မူ၍၊ အသစ်ပြောင်းလဲပေးတော်မူသည်။ ရှေ့၊
သူချို။ ဂရိတ်၊လူချို။ ဟူရိ၊ လူချို။ ဟီနက်၊ လူချို။ အီသရေလ၊ လူချို
များနှင့်၊ ဥရောပတိုက်ဒွဲရှိကြသောအသီးသီးအသင်းသားလူချို့တို့အချင်းချင်း၊
မည်မျှလောက်ကွဲပြားခြင်းအား ကြွေးသည်။ ရင်းသို့အဆွေဆွေကွဲးပြားခြင်းများကို
သခင်ရှေ့ခယစ်သည်။ ပပြောက်အောင်နှာက်သိမ်းတော်မူ၍၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော

© Afnan Library Trust 2017

(۱۹۰۹ء)

ہندوستان کی تاریخ میں ۱۹۰۹ء کا سال بڑی اہمیت رکھتا ہے۔ اس سال مسلمانوں کی سیاسی تنظیم کا ایک نیا دور شروع ہوا۔ مسلم لیگ کی بنیاد ۱۹۰۶ء میں ڈھاکہ میں رکھی گئی تھی۔ اس کے بعد ۱۹۰۹ء میں مسلمانوں کے مطالبات کو ایک منظم شکل دی گئی۔ اس سال مسلمانوں کے لیے علیحدہ انتخابات کا مطالبہ کیا گیا۔ یہ مطالبہ مسلمانوں کی سیاسی بقا کے لیے بہت ضروری تھا۔ اس سال مسلمانوں نے اپنی سیاسی طاقت کو پہچانا اور اپنے حقوق کے لیے آواز بلند کی۔ یہ سال مسلمانوں کی تاریخ میں ایک سنگ میل کی حیثیت رکھتا ہے۔

۱۹۰۹ء کے انتخابات میں مسلمانوں نے پہلی بار اپنے نمائندے منتخب کیے۔ اس سے پہلے مسلمانوں کے نمائندے ہندو اکثریت کے ووٹوں سے منتخب ہوتے تھے۔ اس طریقے سے مسلمانوں کی آواز دب جاتی تھی۔ علیحدہ انتخابات کے مطالبے کی وجہ سے مسلمانوں کو اپنے نمائندے منتخب کرنے کا موقع ملا۔ اس سے مسلمانوں کی سیاسی طاقت میں اضافہ ہوا۔ یہ مطالبہ مسلمانوں کی سیاسی بیداری کا ثبوت تھا۔

۱۹۰۹ء کے انتخابات میں مسلمانوں نے بڑی تعداد میں ووٹ ڈالے۔ اس سے مسلمانوں کی سیاسی بیداری کا پتہ چلتا ہے۔ مسلمانوں نے اپنے حقوق کے لیے جدوجہد کی۔ یہ جدوجہد مسلمانوں کی تاریخ میں ایک اہم باب ہے۔ اس سال مسلمانوں نے اپنی سیاسی طاقت کو پہچانا اور اپنے حقوق کے لیے آواز بلند کی۔ یہ سال مسلمانوں کی تاریخ میں ایک سنگ میل کی حیثیت رکھتا ہے۔

© Afnan Library Trust 2017

بیمانند - اینجهان که جلوه گاه پروردگار مهربانست بپیرایه و برا زندگی تازه
بی اندازه آراسته گردیده - بحدیکه هر شخص منصف بصیر صافی ضمیر بمشاهدهٔ
ظهور آثار اینهمه صنائع بدیعه و تسهیلات افاقی و انفسی و ترقیات مادی و
روحانی (مالا عین رات - ولا اذن سمعت - ولا خطر علی قلب بشر -) مبهوت و
متحیر میماند - و باندک تدبر و تفکر میتواند پی ببرد - که ظهور جمیع این
امورات کلیة - بطلوع نیر اعظم حقیقت کبری یعنی حضرت بهاء الله بوده
و همست - احدی منکر بدیهات نمی شود - و بدون قبول این امر اعظم چاره ئی
ندارد - گر تو نمی پسندی تغییرده قضارا -

ثالثاً - بمیمنت و فرخندگی این سال همایون فال - و روز پیروز نو روز عالم
افروز جمیع قارئین محترمین - مشترکین پر عزت و تمکین - و ترقی خواهان
مجاه الاشراق را عموماً - و ملت پر عظمت و شکوه بهائیان عالم - از بندگان الهی
و اماء رحمانی جمیع اقالیم را خصوصاً - در نهایت روح و ریحان - تهنیت و تبریک
میگوئیم - از افضال و عنایات خداوند متعال امیدواریم که این سال فرخنده فال
بر همه عالمیان مبارک باد - چون نزد اهل حقیقت بی ثباتی و تغییر و زوال
اینعالم و اهل عالم بحدی بدیهی و مسلم است - که جای هیچ شک و شبهه ئی
باقی نه - خصوصاً درین سنوات اخیره گیر و دار که آتش جهانسوز حروبات چه
قدر از دودمانهای دیرینه سلاطین قوی شوکت و خاندانهای قدیمه شاهان
پر هیمنت و عظمت را از پایه بر انداخت - و چنین مضمحل و برباد ساخته که
اثری و رمونه ئی ازان دول فخیمه باقی نمانده - بنابر این امیدواریم که بلکه اهل
عالم را از این انقلابات و هیجان و خسارت و نقصان بی پایان انتباهی حاصل
گردد - و برای تلافی مافات و ترقی در روحانیات و تحصیل حیات جاوید و
سلطنت ابدی و بقاء سرمدی - قدمی فراتر نهند و جد و جهدی نمایند -
و بانچه که سبب حصول تسهیلات افاقی - و مدنیت ملکوتی روحانی -
و رفاهیت عالم انسانیست متشبث شوند - چه که این سال نو غیر از سنین
و دهور و ازمنه و اعصار گذشته است * اگر تدارک لازمه برای ترقی روحانی دیده
نشود - ترقیات وحشیانه مادی عالم طبیعت سودی ندهد - بلکه نتیجه بالعکس
بخشد * و با ذلت و خواری و دمار و ادبار و بربادی و تباهکاری در چار شوند
و برادران وطن عالم در منتهای تنگی معیشت و حیرانی و سرگردانی و مصیبتهای
ناگهانی در افتند * و هرج و مرج عظیمی واقع شود * و بنیان قصر مشید عالم
انسانی که حال متزلزل و متزعزع و در نهایت بی نظمی مشهود میشود *
بیم ان دارد که بغتة از اساس بر افتد * و مصداق ایه مبارکه * لا تسمع لهم ذکراً
ولا رکزا * عیاناً منکشف گردد * اگر دردمندان حقیقت پرست و حق جویان
با بصیرت عالی همت برای این درد بیدرمان عالم انسانی که اکنون در حالت

نزع است * و شایان ترحم * منصفانه از روی حقوق پروری و خیر خواهی
محض بدون شوائب نفسانیه از قبیل خود خواهی و خود نمائی و خود ستائی
و طلب اسم و رسم و امتیاز و فوقیت و جاه و منصب * چاره جوئی فرمایند *
و تعلیمات مبارکه اساسی حضرت بهاء الله را که از شصت سال باینطرف
در اقطار عالم مشهور و مشتهر و در اغلب السنه شرق و غرب ترجمه شده و منتشر
است * برای مداوا و درمان بکار ببرند * الحق دریاق اعظم و علاج برء الساعه
خواهند یافت * ولی افسوس * که شخص بیمار مختل الحواس همیشه از
دریاق برء الساعه فرار میکند * این داروی شگرف شیرین در کام او حنظل و از صبر
و علقم تلختر - و پزشک را بی محابا نفرین میکند - و اینگونه حرکت مریض
فی نفسه در نظر اهل بصیرت شاهدیست متین بر شدت و غلبه مرض *
(یا ایها الانسان ما غرک بربک الکریم الذی خلقک فسویک فعدلک *
فی ای صورة ما شاء رکبک *) و تری الناس سکاری * وما هم بسکاری * ولکن
عذاب الله لشدید)

اشعار گهربار حضرت نعیم

انکسان کامت بها باشند * قائل وحدت خدا باشند *
جمله ز آدم گرفته تا خاتم * مثبت جمله انبیا باشند *
موقن حشر و نشر و جنت و نار * مؤمن رجعت و لقا باشند *
معتقد بر همه ائمه دین * ز ابتدا تا بانتها باشند *
بعد فترت ظهور قائم را * قائل ختم اولیا باشند *
چون نبی گفته ختم دین کند او * تابع حکم مصطفا باشند *
چون بشیر حسین و باب بهاست * بهر او جمله جان فدا باشند *
همه چون باب کاملین عبد است * بندهٔ طلعت بها باشند *

عبد باب و بقیة الهند
تحت حکم وصیت الهند

ای همه کانفیوس و بودائی * ای همه هندو و برهمائی *
ای یهود و مجوس و زردشتی * ای مسلمان و ای مسیحائی
بر همه مژده ارض را حق کرد * اخذ در قبضه توانائی *
همه یک گله یک شبان باشید * متعالیست حق بتنهائی *
میکند جمله را کنون دعوت * بضیافت سرای یکتائی *
میدرخشد فراز کنگره اش * رایت یا بهاء الابهائی *
قوچها فربه بره ها بی عیب * کرده قربان در این پذیرائی *
کلما تشتهی به الانفس * کرده حاضر بخوان یغمائی *

الله الله تمام بشتابید
رایگان این پذیره دریابید

© Afnan Library Trust 2017

زراعت - خلاصه هو عملي حرامست - بايد كل بسرور و شادماني پردازند - و اجتماع كنند - و محافل عمومي بيارايند - و حكم يک انجمن حاصل كنند - تا وحدت و ملت و الفت و يگانگي در جميع انظار - مجسم شود و چون روز مباركي است نبايد آنروز را مهمل گذاشت * بي نتيجه نمود * كه ثمر انروز محصور در سرور و شادماني ماند * در چنين يوم مباراي بايد تاسيس مشروعي كرده - كه فوائد و منافع ان از براي ملت دائمي ماند * تا هر السن و تاريخ مشهود و معروف گردد * كه مشروع خيري در فلان روز عيد ي تاسيس يافت - پس بايد دانايان تحقيق و تحري نمايند - كه احتياج ملت در انروز بچه اصلا چيست و چه امر خيري لازم * و وضع چه از اساس سعادت ملت واجب * تا ان اصلاح و آن امر خير و ان اساس دران روز تاسيس گردد * مثلاً اگر ملاحظه كنند ملت محتاج تحسين اخلاق است اساس تحسين اخلاقرا درانروز تاسيس كنند * ملت اگر احتياج بانتشار علوم دارد * و توسيع دايرهٔ معارف لازم - در اينخصوص قراري بدهند * يعني افكار عموم ملت را منعطف بان امر خير كنند و اگر چنانچه ملت احتياج بتوسيع دائرهٔ تجارت يا صناعت يا زراعت دارد * درانروز مباشرت بوسائلي نمايند كه مقصود حاصل گردد * يا انكه ملت محتاج بصيانت و سعادت و معشيت ايتام است * از براي سعادت ايتام قراري بدهند * و قس علي ذالك * تا سيساتيكه مفيد از براي فقراء و ضعفا و درماندگانست * تا در انروز از الفت عموم و اجتماعات عظيمه نتيجه ئي حاصل گردد * و ميمنت و مباركي انروز ظاهر و آشكار شود * باري * درين دور بديع نيز اينروز بسيار مباركست * بايد احباي الهي در اينروز بخدمت و عبوديت موفق شوند - و بايكديگر در نهايت الفت و محبت و يگانگي دست در آغوش شوند * و بكمال فرح و سرور بذكر جمال مبارك مشغول گردند * و در فكر ان باشند كه در چنين يوم مباركي نتايج عظيمه حاصل شود * و امروز نتيجه و ثمري اعظم از هدايت خلق نيست * زيرا اين خاق بيچاره از جميع مواهب الهيه علي الخصوص ايران و ايرانيان بي نصيب مانده اند * احباي الهي در چنين روزي البته بايد يک آثار خيريه صوريه * يا آثار خيريه معنويه بگذارند * كه ان آثار خيريه شمول بر جميع نوع انساني داشته باشد * زيرا در اين دور بديع هر عمل خيري بايد عمومي باشد - يعني شمول بر جميع بشر داشته باشد * اختصاص بيهائيان نداشته باشد * در جميع ادوار انبياء امور خيريه تعلق بنفس ان ملت داشت * مگر مسائل جزئيه مثل صدقه كه تجويز شمول بر عموم داشت * اما درين دور بديع چونكه ظهور رحمانيت الهيست * جميع امور خيريه شمول بجميع بشر دارد بدون استثنا * لهذا هر امر خصوصي و هر مشروعي از مشروعات عالم انساني كه تعلق بعموم عالم انساني دارد الهيست * و هر امر

لهذا اميدم چنانست كه احباي الهي هريک از براي عموم بشر رحمت پروردگار باشند * و عليكم البهاء الابهى * (انتهى)

اخبارات روح انگيز عالم بهائي

اولاً نويد جاويد روح بخش صحت وجود طلعت مقصود حضرت ولي امر الله روح الوجود لجوده الفداء * و بشارت صحت و سلامتي طلعات قدسيه - حضرت ورقه مباركه عليا * و حرم مبارک * اراحنا لوحدتهما الفدا * و مژده اعتدال امزجه مباركه * افنان سدره مقدسه * و منتسبين * و عموم ال الله اراحنا لتراب اقدامهم الفداء * ميبا شد * كه حيات و زندگاني جميع بندگان سر بر آستان راعاء الرحمن اينساعان * بلكه هستي و كينونيت عالم و عالميان قاطبة منوط باين نفحات جانبخش روح پرور است *

ثانياً * الله الحمد والمنة درين ربيع بديع الهي در هر گلشن عهد و ميثاق * جميع عندليبان خوش نوای با وفاي حديقه حضرت بهاء الله * بديدار گل جمال بيمثال حضرت ولي امر الله اراحنا لنسائم فيوضاته الفداء با بديع الحان نغمه سرا بوده و ميبا شند * چنانچه متحدالمالهای اقطار عالم باين تراته دمسازند نسبت بأيام قبل براي پيشرفت ترقيات امر الله بعونه تعالى درين ايام محذورات و موانعي چندان نمانده - در همه جای شرق و غرب عالم بندگان جان نثار حضرت ولي امر الله سرگرم خدمتند - و بعلاوه محفل عمومي مستمری - چندين محافل ديگر از قبيل محافل روحاني - لجنه تبليغ - و درس و تدريس تبليغ - لجنه تهذيب و تاديب - و تعليم و تربيت - محفل خيريه محفل تائيد - مجمع نطق جوانان لجنه های هفته گی اماء الرحمن - محل قرائتخانه - و كتبخانه وغيرها در اكثر نقاط تاسيس نموده - جد و جهدي بليغ در نشر نفحات صحبة الله - و اتحاد من على الارض بر كلمه واحده دين الله - و مؤاسات و مواخات كه از فرائض ضروريه عالم انسانيست مبذول داشته و ميدارند اينست كه بر سبيل تدريج انواع تعصبات ملي و مذهبي و قومي و نوعي و جنسي و صناعي و تجارتي و سياسي وغير ذالك اساسش رو بانهدام است - اكثر خلق از تقاليد كورانه هوای اراده ی در سر - و بال و پر غيرت و همت طبعا در فضای لايتناهي هوا خواهی عالم انساني ميل بطيران دارند - قابليت و استعداد ی كه از قرون و از منه طويله در حقايق غيبيه جهان و جهانيان مستور و پنهان بود - حال بقدوم اين موسم بهار الهی و شراق آفتاب فضل و مرحمت ربانی كشف نقاب نموده - بعرصه ظهور و بروز خراميده - درين روز پيروز خداوند

© Afnan Library Trust 2017

(رابعاً) دین و علم توام است از یکدیگر انفکاک ننماید * و از برای انسان دو بال است * که بآن پرواز نماید * جناح واحد کفایت نکند * هر دینی که از علم عاریست عبارت از تقالید است * و مجاز است نه حقیقت * لذا تعالیم از فرائض دین است *

(خامساً) انکه تعصب دینی * و تعصب جنسی * و تعصب سیاسی * و تعصب وطنی * هادم بنیان انسانیست * حقیقت ادیان الهی وحدانیت * زیرا حقیقت یکیست تعدد قبول نکند * و جمیع انبیاء در نهایت اتحادند * نبوت حکم آفتاب دارد * در هر موسمی از نقطه ئی طلوع نماید * لهذا هر سلفی اخبار از خلف فرموده * و هر خلفی تصدیق سلف کرده * لا نفرق بین احد من رسله *

(سادساً) مساوات بین بشر است و اخوت تام * عدل چنین اقتضا مینماید که حقوق نوع انسانی جمیعاً محفوظ و مصون ماند و حقوق عمومی یکسان باشد * و این از لوازم ذاتیه هیئت اجتماعیه است *

(سابعاً) تعدیل معیشت نوع بشر است * تا جمیع از احتیاج نجات یافته هر کس بقدر امکان و اقتضاء در رتبه و مکان راحت یابد * همچنانکه اعضاء عزیز است و در نعمت مستغرق * فقیر نیز رزق یومی داشته باشد * در ثروت کبری نماند * و از شدت جوع از عالم حیات محروم نگردد *

(ثامناً) صلح اکبر است - باید از جمیع دول و ملل بانتخاب عمومی محکمه کبری تاسیس شود - و اختلاف و نزاع دول و ملل دران محکمه کبری فیصل یابد - تا منتهی بجنگ نگردد -

(تاسعاً) انکه دین از سیاست جدا است - دین را در امور سیاسی مدخلی نه بلکه تعلق بقلوب دارد نه عالم اجسام - رؤساء دین باید بتربیت و تعلیم نفوس پردازند - و ترویج حسن اخلاق نمایند - و در امور سیاسی مداخله ننمایند -

(عاشراً) تربیت و تعلیم و ترقی و رعایت و حرمت زنان است زیرا انان در زندگانی شریک و سهیم مردانند - و از حیثیت انسانی یکسانند -

(حادی عشر) استفاضه از فیوضات روح القدس است - تا مدنیت روحانیه تاسیس شود زیرا مدنیت مادیه تنها کفایت نکند و سبب سعادت انسان نشود - زیرا مدنیت مادیه مانند جسم است - و مدنیت روحانیه مانند روح - جسم بیروح افسرده نگردد - (لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم -)

این نبذه ئی از تعالیم بهاء الله است - و در تاسیس و ترویج ان نهایت مشقت و بلا یا تحمل نمود - همیشه مسجون و معذب بود - و در نهایت تعب

ولی در زندان این ایوان رفیع را بنیان نهادند * و تاریکی سجن باین نور پرتو بر آفاق انداختند * بهائیان را نهایت آرزو اجرای این تعالیم است - و بجان و دل میکوشند که جان خویشرا فدای این مقصد کنند * تا نور آسمانی افاق انسانیرا روشن نماید * من بی نهایت مسرورم * که در این محفل محترم با شما گفتگو مینمایم * و نهایت رجا دارم * که این احساسات وجدانی من در نزد شما مقبول گردد * و در حق شما دعا مینمایم * که با عظم مراتب عالم انسانی موفق و مؤید گردید * (انتهی)

خطابات در امریکا ۲۷۵
ایام تسعه 349-353

خطابهٔ مبارکه حضرت عبدالبهاء

از عادات قدیمه است که هر ملتی از ملل را ایام سرور عمومی که جمیع ملت درانروز سرور و شادمانی کنند * و اسباب عیش و عشرت فراهم آرند * یعنی یکروز از ایام سنه را که در انروز واقعه عظیمی و امر جلیلی رخ داده * انرا انتخاب نمایند * و در انروز نهایت سرور نهایت حبور و نهایت شادمانی ظاهر کنند * دین یکدیگر نمایند * و اگر چنانچه بین نفوس کدورتی حاصل * درانروز اشتی کنند * و ان اغبرار و ان دلشکستگی زائل شود * دوباره بالفت و محبت پردازند * چون در روز نوروز برای ایرانیان امور عظیمه ئی واقع شد * لهذا ملت ایران یوم نوروز را فیروز دانسته * و انرا عید ملی قرار داده اند * فی الحقیقة اینروز بسیار مبارکست * زیرا بدایت اعتدال ربیعی * و اول بهار جهت شمالیست * و جمیع کائنات ارضیه چه اشجار چه حیوان چه انسان - جان تازه یابد * و از نسیم جانپرور نشاطی جدید حاصل کند - حیاتی تازه یابد * و حشر و نشور بدیع رخ بکشاید - زیرا فصل ربیعست - و در کائنات حرکت عمومی بدیع - وقتی سلطنت ایران مضمحل شده بود - و اثری ازان باقی نمانده بود در اینروز - تجدید شد - جمشید بر تخت نشست - ایران راحت و اسایش یافت قوای متحده ایران دوباره نشو و نما نمود - اهتزازی عجیب در دل و جانها حاصل گشت - بدرجه ئی که ایرآن از ایام سلف که سلطنت کیومرث و هوشنگ بود بلند تر گردید - و عزت و عظمت دولت ایران و ملت ایران مقامی بالاتر گرفت و همچنین وقایع بسیار عظیمه در روز نوروز که سبب فخر و عزت ایران و ایرانیان است وقوع یافت - لهذا همیشه ملت ایران قریب پنج شش هزار سال است که اینروز را فیروز شمرده اند و شگون نیک دانسته اند و روز سعادت ملت شمرده اند - والی یومنا هذا - این روز را تقدیس کنند و مبارک دانند - باری هر ملتی را روزیست - که انروز را یوم سعادت دانند - و اسباب مسرت فراهم آرند - و در شرایع مقدسه الهیه در هر دوری و کوری نیز ایام سرور و حبور و اعیاد مبارکی که در انروز اشغال متفرقه ممنوع - تجارت و صناعت

© Afnan Library Trust 2017

انانرا احساسات روحانی داد * و تربیت اسمانی کرد * و فیض ابر نیسانی
مبذول داشت * پس از بهار روحانی موسم تغییر کرد * زمستان شد * ان رونق
بهاري زائل گشت * بحالت اصلي برگشتند * منجمد شدند ظلمت فراگرفت
حضرت مسیح بهار روحانی برد * خیمه در قطب افاق زد * ان احساسات
روحانیرا اعظم از قبل ظاهر فرمود * جهان رونق بدیع یافت * عالم انسانی
با هتزاز آمد * بعد باز موسم خزان شد* رؤساء با امرا متفق شدند * بنای
اساس حضرت مسیح تغییر یافت اسیر تقالید گردیدند * ملت مسیح اسیر
شدند رؤساء و امرا مانند ملت کاروس مسلط شدند * تعالیم الهی بکلی
از دست رفت * و تقالیدی رواج گرفت * مثل انکه * هرگناهی بنفس
پاک رؤساء مغفور میشد * و هر ظلم و اعتسافي با قرار و اعترافی معفو
میگشت * عالم در این تاریکی بود * و غرب در نهایت توحش و از ترقیات
مادیه و ادبیه بکلی محروم * بغتة نور محمدی درخشید * و اساس عدل
الهی تاسیس کرد * بادیه عرب روشن گردید * شریعت الله در بیابان علم
بر افراخت * و اقوام متوحشه تربیت شد * و ترقیات در شریعت الله حاصل
گشت * بعد از مدتي باز تغییر کرد * تا انکه از انوار دین مبین اثری نماند
جهل و نادانی مستولی شد * زیرا تغییر و تبدیل از لوازم ذاتیه امکان است *
ممکن نیست تغییر پیدا نشود * لابد بعد از هر معموری مطموري است
و بعد از هر آفتابی شب یلدائي *

چون ظلمات افاقرا احاطه کرد * و اساس دین الهی بکلي بر افتاد * ابداً
احساسات روحانی نماند * ادیان عبارت از الفاظ بود * از سوء استعمال
سبب تلفت گشت * سبب اتحاد و اتفاق بود * بهانه نفاق شد *

لهذا خداوند مهربان محض رحمت کبری باز کوکبی ساطع فرمود * از
شرق ایران صبح هدایت کبری حضرت باب ظاهر شد * پس شمع نورانی
حضرت بهاء الله درخشید * و تعالیم بهاء الله ترویج گشت * دین الهی
نورانیت است * حسن اخلاق است * روح عالم است * اساس دین الهی
ان نطقیست که من در لندن بیان کردم * انرا بخوانید تا معلوم شود *
اهل عالم ابدا اساس امر الله عالم نیستند * اینست که جمعی از اهل معارف
و علوم از دین بری شدند * حضرت بهاء الله میفرماید* اگر دین سبب اتحاد
نشود عدمش بهتر از وجود است . دین باید سبب محبت شود - درا بجهت
شفا ست - اگر دوائی سبب مرض گردد نخوردن ان درا بهتر است - از جمله
اساس دین الله فقرات یازده گانه است که در وقت وداع در لندن ذکر شد
رجوع بان نمائید - تا بر اساس از امر احکام بهاء الله واقف شوید - (انتهی)

نطق مبارک در روز وداع در لندن

۳ ماه اکتوبر سنه ۱۹۱۱ م

یا بهاء الابهی

ای جمع محترم - آتش را لزوم ذاتی سوختن است - و قوهٔ برقیه را لزوم ذاتی افروختن - آفتاب را لزوم ذاتي درخشیدنست - و خاک را لزوم ذاتی قوهٔ رویدن - و لزوم ذاتي انفکاک جائز نه - چون تغیر و تبدل و تحول و انتقال از حالی بحالي از لوازم ذاتیه امکانست یعنی تتابع فصل ربیع وصیف و خریف و شتا و تبدل روز و شب از لوازم ذاتیه عالم ارضی است - پس هو بهاری را خریفی در پی و هر صیفي را شتائي در عقب و هر روز یرا شبی و هر صبحی را شامی - وقتیکه اساس ادیان الهي بکلي منهدم و اخلاق عالم انسانی متغیر - اثري از نورانیت آسمانی نه - و محبت بین بشر مختل - ظلمت عناد و جدال و قتال و سرما ي خمودت و انجماد حکمران بود - و تاریکی احاطه نموده برد - حضرت بهاء الله - مانند کوکب افاق از مشرق ایران طالع شد - انوار هدایت کبری درخشید - و نورانیت اسمانی بخشید - و تعالیم بدیعي تاسیس فرمود - و فضائل عالم انسانی تاسیس کرد - و فیوضات آسمانی ظاهر فرمود و قوی روحانیه باهر ساخت - و این اساس را در عالم وجود ترویج فرمود -

(اولاً) تحری حقیقت - زیرا جمیع ملل بتقالید عامیانه تشبث نموده اند و از اینجهت بایکدیگر در نهایت اختلاف و غایت نزاع و جدالند - اما ظهور حقیقت کاشف بنظلماتست - و سبب وحدت اعتقاد - زیرا حقیقت تعدد قبول نکند -

(ثانیاً) رحمت عالم انسانی - یعنی جمیع بشر کل مشمول الطاف جلیل اکبرند بندگان یک خداوندند - و پرورده حضرت ربوبیت - رحمت شامل کل است و تاج انسانی زینت هر سري * لهذا باید جمیع طوائف و ملل خود را برادر یکدیگر دانند - و شاخ و برگ و شکوفه و ثمر شجره واحده شمرند * زیرا جمیع سلاله حضرت آدمند * ولدئي یکصدف * نهایت اینست که محتاج تربیتند * نادانند عالم شوند * باید هدایت نمود * مریضاند باید معالجه کرد * طفلانند باید در آغوش مهربانی پرورش داد * تا ببلوغ و رشد رسند * و جلا لازم تا درخشنده و روشن گردند *

(ثالثاً) انکه دین اساس الفت و محبت است و بنیان ارتباط و وحدت * دین اگر سبب عداوت گردد الفت نبخشد بلکه موجب کلفت گردد * و عدم دین به از وجودانست * و تجرد از دین مرجح بران *

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

۷۸۶

نمبر ۷ ماه مارچ سنه ۱۹۲۴ م جلد نمبر ۱

نطق مبارک حضرت عبد البهاء در پاریس

۱۵ ماه اکتوبر سنه ۱۹۱۱ م

خطابه بزبان ۵۲

هو الله

چون بدیدهٔ حقیقت نظر شود روحانیات مطابق جسمانیاتست همینطور که در عالم جسمانی ملاحظه میکنند * فصل بهاري * موسم تابستاني * ارقات خزانی * ایام زمستانی است * همین قسم در عالم روحانی فصولی است * ایام حضرت موسیی مثل بهار بود * چون بنی اسرائیل اسیر خزان شدند * در نهایت ذلت و هوان * و در ظلمات جهل سرگردان * ید بیضاي موسوي

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN.

VOL. I. APRIL 1924. NO. 8.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

The Bahai Movement.

A paper read by Shoghi Effendi at Oxford.

(Continued from last issue.)

We see to-day the East after the convulsion of the Great War is alienated from the West in its customs, its traditions, its religion, its political standards, its conceptions of freedom and of civilization, its economic interests and its standard of living Hardly any thing short of a fresh superhuman power, can bridge the chasm that is sundering to-day the two halves of humanity. And it is not much to say that wherever the spirit inculcated by this movement has penetrated, a bond of fellowship has originated that links as no human interest has so far proved to link, the East with the west.

In the capital of Persia, Tihran, where its torture-mongers have inflicted such atrocities and where the black shadow of religious sectarianism, and social fanaticism was so predominant, we see to-day in one home, around one table, Jews, Christians, Muslims, Zoroastrians Persians, Arabs, Turks and Kurds associating in a spirit of real brother-

hood, giving wherever an occasion has arisen their property, their comforts, yea their lives one for the other. Such a transformation in Persia was certainly a century ago inconceivable.

For the erection of the "Temple of Worship" in the United States of America, the poor and needy adherents of the Faith in Persia have contributed to their utmost and with a spirit that deserves mention :-

Eye witnesses have reported that in the outlying province of Khorasan in a village consisting of thirty families — all fired with the spirit of the Movement and afflicted with poverty — a single rug is owned by a group of families and whenever an itinerant Bahai teacher would arrive the rug would he passed around from one house to another that it might provide partial comfort to the wayworn traveller. Living on barest bread, the father of each family would gather every day one or two handfuls of wheat and store them for the use of the expected teacher. Despite such misery they would manage to gather a penny or half a penny every day to be sent as contribution to the Temple in the United States. If they own two pence one of it is surely to go to the Temple. If they obtained a monthly pay of twenty Shillings, they purchase with it some wool to weave it into cloth and sell it for thirty Shillings reserving half of it as future capital while the other half is divided between the price of their daily bread and their contribution to the Mashriq u' l-Adhkar.

In conclusion it may be observed that many of these teachings have been advocated by past philosophers, poets, and prophets from the dawn of History till now, that they are in no wise new and original. But in return may I ask whether any of these ideals have been realised and these teachings enforced. Has Christianity as it stands to-day or Islam, Judaism, and other religious schools of thought achieved their aims ? And if the movement has wherever it has shed its light, so far succeeded in that direction may we not hope that it may one day usher in that golden Millenium the awaited Time embodied for the Jew in his promised Messiah, for the Christian in the second coming of Christ, for the Muslim in the return of the Mahdi (Christ) for the Gabr in the purification of the world and the annihilation of the Ahriman by the hand of the new Saviour Saoshyant for the Hindu in the anticipation of hearing again the voice of the divine Krishna and to the Buddhist for the advent of the great fifth Buddha who will regenerate the world.

Concluded.

The power of Spirit in positive expression

(Some reflections in Bahai thinking)

By Mrs. J. Stannard.

Emerson never wrote a truer teaching in his Essay "on Intellect" than when he penned the following lines :—

"God offers every mind its choice between truth and repose. Take which you please, you can never have both. Between these as a pendulum, man oscillates He when the love of repose predominates will accept the first creed, the first philosophy, the first political party he meets — most likely his father's. He gets rest, commodity and reputation ; but he shuts the door of Truth. He in whom the love of truth predominates will keep himself aloof from all moorings and afloat — He will abstain from dogmatism — He submits to the inconvenience of suspense and imperfect opinion, but he is a candidate for Truth as the other is not, and respects the highest law of his being. In other words Abdu'l Baha frequently taught the same stimulating gospel of action ; he made daily demonstration of this axiom in his own life's work "Never seek a moment's repose", he would say, "If you will grow and desire to expand in the knowledge of God."

Spiritual Power is intensive in action, coming into self conscious expression directly the mind and will of man are centered in desire for knowledge or progress. Spiritual action is more or less decisive through the human channel according to the individual potential through which it becomes focalised. The cessation of will power or desire for action checks this vital flow and for this reason The Master urged on his followers "Never to allow stagnation to supervene over throught and desire for active work when this was humanly possible" Tirelessly active himself he was insistent on the need for this scientific attitude to life, being never so happy as when he knew that all his followers and friends were busy in the service of humanity or working however humbly in the Cause of God. On being once asked about the mental powers of man and their development he gave the following beautiful little teaching : —

"Will is the centre or focus of human understanding — we must will to know God just as we must will in order to possess the life He has given us. The human will must be subdued and trained into the will of God. It is a great power to have a strong will, but a greater power to give that will to God. To learn one's own nature is better than to seek

© Afnan Library Trust 2017

for the unknown and the unknowable. There is need for greater wisdom in building up one's character. One must have tolerance and know how to apply it, charity and know how to bestow it, love and know how to love all things."

To that soul therefore who feels in him the urge of the great Quest, we would say think on what Emerson wrote, and realise practically the teaching 'Abdu'l—Baha laid down, for the life to be faced will be one of intense movement not repose— of strange ups and downs, not success only; one time moved on the wings of exaltation in achievement, and at another swung down by faiure, or disappointment. But we have been told by The Blessed One to "speed to the approach of sorrow," to fear not affliction, to accept grief — they are forces that make for strength when used in the spirit of experience.

If checks to our progress are felt then there are signs to be noticed. Let us retrace the road on which action and motive carried us, and we shall in all probability discover the defaulting cause; ambition in self-interests, perhaps negligence, or impure motive, an inferior quality or thought that the generous spirit of the Quest, forbade entry.

We are then tempted to acclaim "pure deeds" how difficult are they in a chaotic world order of things! Can any one feel that his deeds are ever sufficiently pure for the "Divine Assayer"? Of old we are told that only the pure in heart shall see God; and again to-day the Divine Pen has written that 'naught but pure deeds would be accepted, for in the coming time, words and protestations alone would be condemned.

The positive work of Spirit demands a clear channel and unimpeded pathway if it is to make the body "full of Light" and we have His message to us in this respect in no uncertain terminology. Christians in any case may remember the words read in every church on the Sabbath day enjoining them to "let their Light so shine before men that they may see their good deed etc." (Matt 5-16)

The holy words of Baha'u'llah declare:— "Good words and holy deeds ascend to the high heavens of My oneness, strive that thy deeds may be cleansed from the turbid darkness of self and passion, and from the dust of hypocrisy; thus shalt thou enter the glorious presence of My Acceptance, for soon shall the Assayer of Being in the Porch of the Adored One accept nothing but pure virtue and admit naught but pure deeds — Blessed are they who advance".

The secret of attainment therefore to that state of positive achievement which true spiritual activity manifests, is through good deeds backed by

the "good thoughts and good words" that centuries ago zuroaster revealed to his time, as keys to material and spiritual perfection. Let us never forget that God is the knower of hidden values and true desires for as it is written by the same pen — "Think not that the secrets of the heart are concealed from us, rather rest assured that they are inscribed in clear writing before God and are openly manifest in the Presence".

Those therefore who rightly or wrongly, consider that they have been misjudged or misunderstood may take this consolation to heart, resting assured that The Sun of Truth overshadows us in all our dealings and will proclaim our motives worthy if indeed they truly are. Against despondency it has been written "O Son of man! be cheerful and of a good heart so shalt thou be fitted to meet me and mirror forth My Beauty".

Let the inner spirit of Joy work through us and it will surely carry us along over deeps and shallows and with unerring certainty bring us to those pleasant spacious fields of God Consciousness.

Going a step further in the examination of this inner and outer aspect of Divine activity we realise better what science tells us, that there is Life Consciousness and will in every thing — in the atoms and minerals, as well as in plants, animals and human creatures. This Life consciousness and activity manifests desire to express itself in creative work and becomes the ready servant to the receptive responding soul of man When the human mind consciously endeavours to attune itself to this urge of inner being, then has the One Divine Mind been felt and apprehended. No longer will the Spirit direct through carnal or debased channels of thought but the force will attract the intelligence to higher and ever nobler ways of growth and realisation. A vastly altered outlook in every department of thought has supervened since the early days of the 19th Century and man acknowledges that life is not to be got rid of by avoidance of natural instincts and characteristics but by shaping and directing these along higher modes of expression and work.

An Indian writer in spiritual philosophy, Mr. T. L. Vaswani ceases not to call his countrymen to renew the life of Spirit, and recapture their ancient stronghold of spiritual supremacy a legacy left them by their great forefathers. In a discourse on the real meaning of 'Vidya' he says, "The heart of the universe is not 'Maya'. It is something deeper. It is spiritual activity — an energy of the soul — not of mere facts but of utimate values. India fell into a state of distracted anarchy in the days she ceased to worship the Lord of Life. Many of her sons put on the yellow robe giving up the simple duties of Life Many in the pride of ceremonial religion look down upon millions of their countrymen as "untouchables" and sons of India ceased to be sons of Liberty when they ceased to respond

© Afnan Library Trust 2017

to the call of Life. Will India be great again ? Then must we worship the Atma in Life, realising the truth that religion and nation service are inseparable ; for to worship God in life is to fight injustice, is to combat wrongs, it is to stand boldly for human values above caste, color or creed. Did the West worship God in Life it would not suffer from the orgy of industrialism or that cult of domination which has resulted again and again in wars and violence.

These words are true in substance and in fact for the western races have largely lost their souls through two factors that make for spiritual depletion—. Industrialism of the mechanical competitive type, and religion that has been reduced to a theological expression only under priestly domination over all cults or forms.

This brings to remembrance that great prophetic thought given to the world by the Persian Revealer in "Hidden Words", He declares concerning the 'Stars' in the ecclesiastical heavens :- "O Sons of Pride ! For a few short days of vanishing kingdom ye have rejected My Immortal Kingdom. Ye array yourselves in robes of yellow and scarlet and boast of yourselves for this. I declare by My Beauty that I shall bring all together under the one colored tent of dust, and I shall efface from among you all varied colors save those of My color which is pure of all color".

Let us therefore offer our worship to the Lord of Life not by prayer and fasting only but by showing forth more life and a greater intensity of vital realisation, thus fulfilling His will through us in Service to His Cause and so to the whole world.

NOTES AND NEWS.

THE BAHAI CONVENTION.

The fourth All-India and Burma Bahai Convention begun its session in Poona on the morning of April 30th 1924. in the John Small Memorial Institute Hall in Poona under the blessings of Baha 'u'llah, 'Abdu'l-Baha and the guardianship of our dear Shoghi Effendi.

The mornings were reserved for consultation, business and future programme discussions, while in the evenings public lectures were arranged on various subjects so as to give the public an all-round idea of the mission of Baha 'u'llah.

The discussions in the morning sessions were conducted under the presidentship of Mr. Hashmatullah of Agra.

The President begun the proceedings by chanting a beautiful and inspiring prayer and by reading a cablegram of confirmation from the Greatest Holy Leaf.

Shaykh 'Abdu'l-Rahman, who had recently come from Holy land, then, read out a letter from the greatest Holy Leaf which stirred the hearts of the friends and made many of them shed tears of regret, repentance and future determination to stand united and sacrifice themselves in the service of the Cause. It was also unanimonsly decided to send the following cablegram to Haifa :- "Convention confirmed, universal repentance, unanimously resolved assurance future harmony loyalty beseech blessings" — Vakil.

Mr. Vakil the President of the National spiritual assembly then gave a short account of the work done in the last year.

Among the speakers of the first morning session who pleaded for unity love and Sacrifice were Shaykh 'Abdu'l-Rahman, Dr. Kaushal Kishore, Maulvi Mehr Muhammed Khan and Jamshid Khodadad.

The proceedings of the morning session of the first day were brought to a close by the chanting of a prayer in Persian by the President.

In the evening of the first day, the following lectures were arranged for the public : (1) "The History of the Bahai Movement and its Literature" by Prof. Pritam Singh (2) "Principles of Evolution" by Dr. Kaushal Kishore, (3) "The Hope of the world" by Miss. Shirin M. Irani.

On the 2nd day the morning session opened with the chanting of a prayer in Persian by Mr. Hashmatullah who, then exhorted the Friends to become embodiments of the Teachings of Baha-'u'-llah.

Shaykh 'Abd'ul-Rahman and Mahfoozu'l-Haq followed the President. Mahfoozu'l-Haq's account of his own and other Quadiani friends' conversions created enthusiasm and interest.

The letter from Shoghi Effendi regarding the election of women on all assemblies, be they local or national in India and Burma, was read out, after which Mr. Vakil outlined the function of the National Spiritual Assembly.

The President, then, requested all the adult believers present to elect the 19 secondary electors who would in their turn elect 9 members for the National Spiritual Assembly of India and Burma for the year 1924—1925.

© Afnan Library Trust 2017

The 19 were elected and asked to elect the best 9 to form the National Spiritual Assembly.

Mr. Vakil then proposed that the next Convention will be held at Calcutta during Christmas of 1924, as, during the month of April all over India, it is hot and travelling uncomfortable. It was unanimously resolved that the Convention be held during Christmas, but as Delhi and Agra were also proposed, as localities for the next Convention the matter was left to the decision of the National Spiritual Assembly.

In the evening again the following lectures were arranged for the public:— (1) "The New Age and Its Significance" by Hashmatullah. (2) "The basic principles of progress" by Shaykh 'Abdu'-l-Rahman and (3) "How to make the world a paradise" by Mr. M. U. Abbasi.

On the 3rd day before the Morning Session began the 19 secondary electors sat together and elected (1) N. R. Vakil (2) Dr. Kaushal Kishore (3) Hashmatullah (4) Syed Janab Ali (5) Aspandiar Bihram (6) Prof. Pritam Singh. (7) Prof. M. R. Shirazee. (8) Mehrban Khosrow. (9) Syed Mustafa Roumie whose names were announced by the President when the proceedings commenced.

In the evening the following lectures were arranged for the public:— (1) "The New Revelation" by "Maulvi Fadil" Muhammed Mahfooz-u'l-Haq, (2) "The abolition of prejudices" by Dr. Khodadad Fozdor and Mr. N. R. Vakil. (3) "The express need of religion to the world and the Individual" by Miss Shirin Cursetjee.

At the special session after dinner Mr. Hashmatullah announced that the National Spiritual Assembly had decided to hold the next Convention at Calcutta during the Christmas of this year.

The personnel of the National Spiritual Assembly for the Current year were then announced by Dr. Kaushal Kishore as follows: -

(1) N. R. Vakil — President and Treasurer.
(2) Syed Janab Ali — Vice-President
(3) Dr. Kaushal Kishore — Secretary.
(4) Merwan Khusro Irani — Joint Secretay.
(5) Prof. Shirazee
(6) Prof. Pritam Singh.
(7) Syed Mustafa Roumie
(8) Isphandiar Behram.
(9) Hashmatullah.

He further read out the names of the Friends who would be the members of the Publication and the Teaching Committee:—

President.—Hashmatullah.	Agra.
Members:—	
Mrs. J. Stannard	Calcutta.
Prof. Pritamsingh	Cawnpore.
Prof Shirazi	Karachi.
Dr. Kaushal Kishore	Jaipur city.
Syed Janab Ali	Rangoon.
"Abdu'l- Hussain Tabbasi	Bombay.
Nasrullah Khan Afnan	Bombay.
Mrs. Doulat Mehereban Irani.	Bombay.
Mr, Robertson	Karachi.
Jinab-i Syed Mustafa	Mandalay.
Moulvi Mahfoozu'l Haq	Agra.
Gulam Muhammed Sani	Amritsar.
Ardshir Khoda Bux	Bombay.
Sorabjee Asatya	Bombay.
Jamshid Khodadad	Bombay.
Syed Kasim Ali	Calcutta.
Miss Hla Hla	Mandalay.

MRS. SCHOPFLOCHER of Montreal, Canada visited Rangoon at the end of April, 1924. During her short stay in India and Burma she contributed beautiful articles on the Cause in leading news papers in Rangoon and Calcutta and also spoke at the Theosophical societies in Rangoon and Calcutta. She saw the Bahais at Kungyaugon and Mandalay and infused into every one who met her a new spirit to work for the Cause. Her addresses in the Theosophical societies in Rangoon as well as in Calcutta aroused great enthusiasm. In consequence of cables received summoning her home to America she, to our great regret hurriedly left us but we are glad to announce that she expects to be here again next year.

WHAT WONDER GOD HAS WROUGHT!

Three leading and well educated followers of the late Mirza Gholam Ahmed Qadiani who some years ago claimed himself to be the promised Mehdi and Messiah both, and obtained a fairly good following all over India and particularly in Qadian in the Punjab, have as a result of their independent investigation, without any kind of pursuation from any

© Afnan Library Trust 2017

Bahai Teacher accepted the truth of the Bahai movement and openly declared that the teachings of Baha-'u'-llah are divine in origin and that they provide the only remedy for the effective cure of the complex malady from which the world of humanity is suffering in this age. We hear from them that about nine persons have believed in the Cause at Qadian itself and that in the villages round about Qadian silent work is being carried on by natives of those villages. The Head of Qadian has preached several sermons vilifying the Bahai movement and forbidding his congregation from speaking to, shaking hands with, and replying to the salutations of these persons who were described by him as outcastes. But in spite of it enquiries about the Teachings, history and literature of the Bahai Movement are pouring on them from the Qadianis as well as others; and these earnest souls are busily engaged in sending replies to enquirers and seekers after Truth like themselves and also writing notes and news in the papers. They are now preparing a book in Urdu which would covincingly demonstrate from eighty books of Mirza Gholam Qadiani himself that his own writings disprove him and establish the claims of the Bahai Leaders. At this especially the Qadiani leaders are furious. In almost every news paper in the Urdu language published in India specially in Qadian and Punjab in all their issues from 17th March, 1924 onward some discussion or other will be found either for or against Bahaism. And as distorted and incorrect historical accounts have appeared in some of them, at the suggestion of the Friends at the last Convention two of them have undertaken to bring out a weekly news paper in Urdu named Kaukab-i-Hind (i e. Star of India) with Agra as their head quarter. Its annual subscription will be Rs. 4/- (for six month Rs. 2/4/-). We strongly recommend to all Urdu knowing Friends to support this journal and endeavour to have it widely circulated throughout India and Burma. We wish them every success in their noble undertaking.

Notice:—

All Communications regarding "Kaukab-i-Hind" are to be addressed to Mr. Hashmatullah – Ghatia Azam Khan, Agra. We also take this opportunity to bring to the notice of Friends that all English as well as Persian Bahai publications can be had at the above address. Copies of the photograghs of all the Conventions, as well as the Mashreghul Adhkar (American prints coloured 14 x 10 and Card Sizes) are also available. There is a small number of copies of all the Egyptian Publications which can be supplied immediately. Jinab-i-Avareb's history has arrived for sale in two volumes. The price is about Rs. 11/4/- for both the volumes.

THE SPIRITUAL ASSEMBLY OF MANCHESTER, ENGLAND:-

We are in receipt of the first circular letter of the Spiritual Assembly of Manchester. It gives an instance of the wonderful way in which the message is spread in these days. It reports that one of the most prominent Manchester aldermen has become interested in the movement through meeting Miss Root in Shanghai, and the account of his Visit to Haifa in consequence of the interest which her conversation had aroused in him appeared in the Manchester Evening Chronicle, April 3rd with the result that many prominent people in that city are learning of the Cause and several have given public addresses on it.

THE SPIRITUAL ASSEMBLY OF RANGOON elected the following nine members for its Council for this year:—

Syed Janab Ali B. A. Barrister-at-law	President.
Dr. 'Abdu'-l-Hakim	Vice-President.
Jinabe Syed Mustafa Roumie	Teacher.
Syed Gholam Murtoza Ali	Secretary.
Syed 'Abdu'l-Hussain Shirazee	Treasurer.
Hamid Ali	Accountant.
Mohamed Hatiff	Members.
Dr. Syed Muzhar Ali	
Faquir Mohamed.	

OBITUARY:—

We note with profound sorrow the passing of our dear brother Agha Mohamed Ebrahim Shirazee from our midst into the Eternal Kingdom of Abha on the 3rd May, 1924 The deceased was one of the oldest Bahai residents of Rangoon. He was a most zealous servant of the Cause and won the admiration of all Friends by his firm and steadfast adherence to the banner of Ya-Baha-u'l-abha up to the last breath of his life despite every discouragement, threat, and vilification of the members of his community particularly of his relatives. We extend our heartfelt sympathy and condolence to the widow and his children. We pray at the Divine Threshold that they may have patience enough to bear the calamity with calm resignation to His will.

MRS. ISABELLA D. BRITTINGHAM:—

A letter from Philadelphia, Pa U. S. A brings us the heart-breaking news of the loss of the most devoted friend and veteran worker

© Afnan Library Trust 2017

in the Cause, Mrs. Isabella D. Brittingham who after an active service of 25 years in the promulgation of the Cause of God entered the All-Glrious Light of the Divine Realm on the night of January 28, 1924 in the home of the blessed Revell family 2531 North 19th Street, Philadelphia Before coming into the Bahai Cause, she was a teacher in an Epischopal Sunday School, and was noted as a student and teacher of Bible. She became a Bahai in New York city in 1898. She was closely associated with the progress of the Cause in America from its inception. Among the writings from her pen her book entitled "*The Revelation of Baha-'u'-llah*" was one of the earliest contributions to Bahai literature. Among her short articles may be mentioned a most marvelous and noteworthy exposition of the "*Station of the Covenant,*" an illuminating article on "*The proof of the manifestation of God in Baha-'u'-llah from the prophecies of Jesus Christ*" and another on "*The true significance of certain Biblical symbolism.*" These are only a few of her many contributed articles on the teachings and ideals of The Bahai movement The news of her departure was broadcasted from the station from which she had lectured, and notices of her death appeared in the newspapers.

MIRZA HUSSAIN ZENJANI.

One of the earlist believers who suffered endless persecutions for the Cause from the time of Nasiruddin Shah ascended to the Kingdom of Abha.

JINABI HAKIM BASHI.

Letter dated 26th February, 1924 from the Spiritual Assembly of Kasht brings the news of the ascention of Jinabi Hakim Bashi to the Heavenly Kingdom of Our Lord. He was also one of the early believers who suffered numerous tortures and persecutions for his devotion to the Cause of God.

We convey our condolence to the bereaved relatives of these dear friends through the Spiritual Assemblies of their respective centres of activity. We are holding a special meeting on 28th May, 1924 the day of the ascention of our Beloved Lord Baha-u-llah to pray for the immersion of these souls in the ocean of His mercy.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာအနန္တဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဗဟိရင်္ဂသို့ဝင်ရောက်ခြင်းအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကသုံးကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'O'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်းစာကို၊ မြန်မာနိုင်ငံနေ။ တဟဲဒ်ဘဲ၊ သာသနာတော်။ ဓာဟဖွေလေ-ရုဟာနီအသင်းက။ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စတဖွာရူဓီ။
ရန်ကုန်မြို့။
စါတိုက်သေတ္တာနံပါတ် ၂၉၉။
P. O. Box No. 299.
Rangoon.

ဓမ္မမတွဲ။

အိုလောကီသူလောကီသား လူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည်၊ သစ်ပင်တပင်တည်းမှ သီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်၊ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်သော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ ဘဟာအဝတ္ထုမ်။ အရှင်မြတ်ဗိမိုးတော်မူ၏။

၁၉၂၄ ခု။ ဖြော်သ။

အခန့်နိုးမှာ။
မြန်မာပြည်နှင့်အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂၁၅။
အာရှာန်း၁၂လ၊
၂-၁
အမေရိက။
၁၂-သ၂ အော်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်၊
၁၂လ။ ဂုဇ္ဇရတ်လက်၊
အော်ဂျစ်နှင့် ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှာ၊ ၅၀၂။
တစေါင်လျှင် ၅ပဲ၊
စါတိုက်အခြွင်း:
ADDRESS.
S. M. ROEMI.
No. 2-B. 41st Street,
RANGOON.

နံပါတ်၊ ဂ။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးထိုရင်းတည်းထူသောဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးဒဲ့ရှိနေကြသောမနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုညီအကိုရင်းဟူ၍ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်တလုံးတဝတ်ထားနှင့်ထိုဝတ်တရားသည်အဘယ်သူတို့အားဖြင့်ထူထောင်ခြင်းခံရသနည်း။ ဤသို့ဝတ်ရားဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းမျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသောသာသနာတော်ဖြစ်၏။ ယင်းဓါတ်လမ်းအခြေအမြစ်ရင်းတခုတည်းနှင့်တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုထည်းကောင်းညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုရေးသားပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရှင်းလင်းစွာ ဖည့်သူထံကပြစေ။ အဝတ်ရားနှင့်စပ်လျဉ်း၍။ အချုပ်ရေးသားသော အချက်များကိုမည်သည့်အချင်းနှင့် မည်သူထံကပြစေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ဝေပေးမည်။ မေတ္တာတော်ဝတ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂင်းမှတပါးအကြီးရင်းဖြစ်သည့် အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာပြဿနာများကို အဝင်အသိုးသိုးဘာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းပူတဲ့ဝတ်ထိုက်အောင်ပြောဆို ထော.ရှိသောအချက်များကို အလေးဂရုမပြုသူစိတ်လူ။ နေပါသည်။

အာဇာဗီ။ ဟာဒီးရဇတော၊ အစ်ဘာရေဟိမ်၊ အာကြောင်း။

(မိုဖွါဝေဒ်ါတော၊ အပ္ပဒွလ်၊ ဘဟါ၊ ကျွန်းဟောင်၊ စတုတ္ထအခေတ်း၊)

သမ္ဘည္ဝသယမ္ဘူတရွှေညာဏ်ဘေဝါ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဝါတော်ဝါများအားဖြင့် ဝေနေယျ၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ ဆုမွန်ပေးပျိုင်၍ ကယ်တင်ရာတော်ဧရွေးအလိုငှါ၊ အတိုင်းမသိကြွလာပွင့်တော်မူကြောင်းလေသောဗုဒ္ဓအရှင်ဖြတ်တို့အနက်။ ရှင်၊ အာဇာဗီ။ (ဟာဇ္စရတော၊ အစ်ဘာရေဟာ်ဒ်ိ၊ ခသစ်သွလ္လာဟ်၊) သည်သည်း၊ ထွင်ဖြတ်သော အရှင်တပါးဖြစ်တော်မူ၏ ၎င်းအရှင်ဌ တန်ခိုးအာနုဘော်ဘော်ဂုဏ်ကြောင်းအခြေသာစကဟူကား။ ရှင်အာဇာဗီ (အစ်ဘာရေဟာ်ဒ်ိ)သည်။ ဖိုးဘုတ်နှင့်၊ ဒဘီဂျလာ၊ တည်းဟူသော၊ ဥဖရတ်နှင့်ဟာ်ဒကေလ၊ အမည်ရှိသည်တို့၊ ဖြစ်ကြီးနှစ်ခုစပ်ကြားတွင်၊ တည်ရှိနေသောအရပ်ဒေသဌဲ၊ အလွှာဟိုး၊ အရှင်ဖြာဟ်၊ တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူကြောင်း၊ သတိမူသော လူဉာဏ်များအနွယ်မှာ၊ ဆင်းသက်ဘွားမြင်တော်မူလာရသည်။ ဖိဒိအချို့သားချင်းတို့မှစ၍၊ ထိုဘိုင်းပြည်အရိုးရမင်းနှင့်။ ပြည်သူဆင်းရဲသားထူခပ်အဲဒိန်းကုန်တို့အယူဝါဒနှင့်ဆန့်ကျင်သော အပြောအဆို၊ အပြုအမူများကိုပြောဆို၊ ပြုသုပ်တော်မူ၍၊ ထိုသူတို့အစည်ဝံအ မြင်ကိုးကွယ်လျက်သာခဲ့ကြသော၊ စေတီပုထိုး၊ ရုပ်ပွားဆင်းတု၊ နတ် ဘုရားအ လုံးစုံတို့ကို၊ ငြင်းပယ်တော်မူသည်၊ ဤမျှလောက်ခွန်အားပလတန်ခိုးသတ္တိပြည့်စုံ သောလူဉာဏ်တို့နှင့်၊ ကိုယ်တော်သည်။ တကိုယ်တပါးတည်း။ ဆိုင်ပြုဝင်ခုခံနေ တော်မူသည်။ ဤကဲ့သို့ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်သောအပြောအဆိုနှင့် အပြုအမူများ အားဖြင့်၊ ဆိုင်ပြုဝင်လျက်ခုခံနေရခြင်းသည် သွယ်ကူဖြစ်ခိုင်ဧဖူး၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ၎င်းအကြောင်းသည်။ ယခုခတ်ကာလဒဋ္ဌဝမ္ဘဟာင်းနှင့်ဝမ္ဘသစ်ကျမ်း များဃုံကြည်ဖွဲ့လမ်းလျှောက်နေကြသည်မှု၊ ယေရှုခရစ်တာသာအသင်းသားများကို၊ ပုတ်ခတ်ငြင်းပယ်သို့သောသူတယေးဂက်နှင့်အလားဘူသည်။ ပါပါ၊ ဂေဟန်းမင်း စိုးပိုင်သောအစည်းအဝေးကြီး၊ ပဗ္ဗုဝ်ရဲ၊ အလယ်ဒဋ္ဌဂေါက်လာ၍၊ (ဟာ ဒွာရတော၊ မစီဟာ်။)ယေရှုခရစ်သခင်အား၊ မတော်တဆးဆဲရေး တိုင်းထွာလို သော သူတယေဝံနှင့်လည်းကောင်း၊ အလားတူလေသည်။ ဤကဲ့သို့အထိုးထိ အသင်းသားလူအပေါင်းတို့ဌဲ၊ သတောမကျငြင်းဆန်သော အမှုများကို၊ ပြော

ဆိုပြုသုပ်လျက်၊ ထိုသူတို့အလယ်ဒဋ္ဌထူးဆန်းသောဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော် များအားဖြင့်၊ ခဲရင့်စွာရပ်တန့်၍၊ ဆိုင်ပြုဝင်နေရသောသူတဇယောက်သည်၊ လူ သာမညအလျှင်းမဖြစ်နိုင်စဖူး။

ထိုတိုင်းသူပြည်သားလူစပ်သင်ဓ်းတို့သည်၊ ဘုရားတဆူတည်း ဖကိုးကွယ်သ ကြတဲ့ များပြားသောစေတီ ပုထိုး ရုပ်ပွားဆင်းတု နတ်ဘုရား အချို့ချို့တို့ကို ကြည်ညိုသည်ဟု ယူကြသည်။ ၎င်းစေတီ ပုထိုးနတ်ဘုရားတို့ဌဲ များစွာသောတန် ခိုး(ဖိုခ ၂၂၁၁၊)များရှိခဲ့ကြောင်း၊ပုံဝတ္ထု၊ များပြုသုပ်၍ပြောဆိုနေကြကုန်သတည်း။

ဤကဲ့သို့ သတောမကျငြင်းဆန်သောအမှုများကိုပြုသုပ်ပြောဆိုသောကြောင့် လူစပ်သင်ဓ်းကုန် အပေါင်းတို့သည်၊ ရှင်အာဇာဗီ (ဟာဇ္စရတော၊ အစ်ဘာရေ ဟာ်ဒ်ိ)နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ တိုက်ခိုက်တိုက်ဖို့ရေလာကြကုန်သတည်း။ ရှင်အာဇာ ဗီ ဘုံဥဿီဒတော်၏ သားဖြစ်သူသော (လူတ်)နှင့် တခြားခွန်အားနည်းပါးသော လူနှစ်ယောက်မှဘပါး။ ကိုယ်တော်နှင့်သတောညီညွတ်သောသူဘယောက်မျှမ ရှိစဖူး။

ထိုနောက် ရှင်အာဇာဗီ (အစ်ဘာရေဟာ်ဒ်ိ သခင်)သည်၊ ရန်သူများသွန်မင်း စွာလှည့်ပတ်ပန်း နှိပ်စက်ကြသောကြောင့်။ အထူးဆင်းရဲပင်ပန်းလှသော အဖြစ် ဖြင့် ဖိဒိဓာတိအရပ်ဒေသမှထွက်ခွာပြောက်၍၊ နေထိုင်ရာဌဲ့ပြောင်းတော်မူသည်။ စင်စစ်ဆိုသော်ရန်သူတို့သည်၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်နီးတော်ဝန်မင်္ဂလာကို အခြေအမြစ်မှနုတ်ပစ်၍ အစေခံနှာဘွဲ့ဌဲ့ ဖယ်ရှားနှိပ်ကွပ်ရန်ထုတ်ကြေငြာသည်။ ခါဘည်းပယျောက်ခြင်းအလိုဌဲ့ ကိုယ်တော်ကို ပြည်မှနှင်ထုတ်ကြေငြာသည်။ ထိုးကြောင့် ရှင်အာဇာဗီ။ (ဟာဇ္စရတော၊ အစ်ဘာရေဟာ်ဒ်ိ) သည် (အရှင်ဖွေး၊ ဖိုက စ်ဘီးစ တည်းဟူသော)သန့်ရှင်းသောအရှင်ဒေသဘက်သို့ ကြွသွားခဲ့ကြောက်တော်မူသည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤကဲ့သို့ပြည်မှ နှင်ထုတ်ရသောအရှက်ကို၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူများသည်၊ ပျက်စီးပယျောက်စေခြင်းအငြဲဌဲ့အခြေအမြစ်ရင်းဟူ၍ ထင်မှတ်ကြသလဘဲ့ စင်စစ်ဆိုရသော် လူဘဝ်တစ်သားလုံးကို ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း ပြုပြင် အရှင်ရှင်အကြောင်း၊ အကြောင်းများမှ ဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်းခံရလျှင်၊ ထိုပြင် အရှင်ရှင်အကြောင်း၊ များအားဖြင့်၊ ဘိစိုးရှိပ်စက်ခြင်းခံရသည်ရှိခဲ့လျှင်။ ကောန်မူဏိသူသည်။ ရှင်ဘု

© Afnan Library Trust 2017

ရင်ပင်ဖြစ်ခြင်းသေခံထည်း။ ပျက်ယွင်းပျောက်သိမ်ခဲ့ခံ့။

သို့ရာတွင်၊ ရှင်အာဌဝဟ်(အစ်ဘရောဟိမ်)သခင်သည်၊ ထူးဆန်းသောခန့်မှ
ပါရမီအားဖြင့်။ ဝင်းအခြေအနေဒွ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစွာရပ်ခံလျက်နေတော်မူသည်၊

အလွှာဟုတ်အရှင်မြတ်သည်လည်း။ ယခုနတိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကို ကိုယ်တော်
အား၊ ဘုန်းကြီးသရေဖြစ်တို့ရာ အကြောင်းပြုထုပ်တော်မူသည်၊ သို့ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အလွှာဟုတ်အရှင်မြတ်တကိုယ်တပါးတည်းဖြစ်တော်
မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအခြေအမြစ်ကိုချထား၍ တည်ထောင်စေတော်မူသည်။ အ
ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထိုတိုင်းသူပြည်သား လူခပ်သိမ်းတို့သည်။ စေတီ၊ ပု
ထိုး၊ ရုပ်ပွား၊ ဆင်းတု၊ နတ်ဘုရားများ ကိုးကွယ်လျက်နေသောသူတို့သာဖြစ်
ကြကုန်သတည်း။

ယခုနေထိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ရှင်အာဌဝဟ်။ (အစ်
ဘရောဟိမ်)၏အဆက်အနွယ်တို့သည်၊ သာစဉ်ဥမြေးဆက်။ တိုးတက်ပွားများ
ထာရ၏၊ ယခုနထိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ရှင်အာဌဝဟ်။
(အစ်ဘရောဟိမ်)၏သားစဉ်မြေးဆက်အများအနွယ်တို့အား၊(အရှင်ဗွေ၊ မိုကာဒွါတ်
စ)သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သောဒေသသည်၊ ပေးဖသနားတော်မူရ၏။ ယခုစနတိုင်ရော
ဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ရှင်အာဌဝဟ်။ (အစ်တရောဟိမ်)၏မွေး
စ်ကံတရားတော်ဆုမွန်သြော်ဝါဒ၊ အပေါင်းတို့သည်။ လောက ဆေးမျက်နှာသို့
ကြဖြန့်ထာရသည်၊ ယခုနတိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ရှင်
အာဌဝဟ်၏ အဆက်အနွယ်တော်မှ။ ရှင်ယာကုပ်၊ (ယာအကွတ်ဘ။) ကဲ့သို့အ
ရှင်တပါးသည်၊ ဘွားဖြင်သော၍ ဤကျစ်ပြည်အုပ်စိုးသော ရှင်ယေသသ်။(ယေရှုခရိ
ဖ။) ကဲ့သို့မင်းတပါးသည်လည်း၊ ပေါ်ထင်လာရသည်။ ယခုနေထိုင်ရောဒ္ဓို့
ပြောင်းခြင်းကြောင့်သည်းကောင်း။ ရှင် အာဌဝဟ် (အစ်ဘရောဟိမ်)၏အဆျိုးအ
နွယ်တို့မှ ရှင်မောရှေ။ (မူစ၊) နဉီကဲ့သို့အရှင်တပါးသည်၊ ထင်ရှားသာရ၏၊

ယခုနထိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ရှင်အာဌဝဟ် (အစ်
ဘရောဟိမ်)၏အဆျိုးအနွယ်တို့မှ၊ ခရစ်တော်သခင်။ (ဟစ္စဝရောတ် မစီဟာ)ကဲ့သို့
သောအရှင်တပါးသည်ထည်း။ ထင်ရှားသာရသည်။ ယခုနေရောဒ္ဓို့ပြောင်းရ
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဟါဂရ။(ဟါဂျရ) ကဲ့သို့သခင်မသည်။ပေါ်ထင်သာ

၍ထိုသခင်မအားဖြင့်၊ ရှင်ဣရှမေလ။ (အစ်ဘရောဟိမ်)ကဲ့သို့သော အရှင်တပါး
သည်။ ဘွားဖြင်သာရသည်။ ထိုအရှင်၏အဆျိုးအနွယ်မှတခါ။ ဟါစ္စဝရတော၊ မိ
ဟာမ်ဗွါဒ်၊ အရှင်ဖြတ်ကဲ့သို့။(ကမ္ဘာတဝှမ်းသုံးကယ်ရှင်တော်တော်မူလေသော၊ ဝမ္မေ
ရုစာ။)အရှင်တပါးသည်လည်း။ပေါ်ထင်ဆိုရသည်။ယခုနေထိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်း
ခြင်းအားဖြင့်သည်းကောင်း။ဟါစ္စဝရတော၊အါအလာ(အေမာဒ်မာဟမ်ဒ်သခင်)
ကဲ့သို့။ ကြီးဖြင့်ဖြတ်တော်မူလွှသော ဘမ္မအရှင်ဖြတ်တပါးသည်။ ထိုအရှင်၏အ
ဆက်အနွယ်တော်မှတခါထင်ရှားသာရသည်။ ယခုနေထိုင်ရောဒ္ဓို့ပြောင်းသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဤသရေလးအမျိုးသားများ (ဘနီ အစ္စရေအိလ်)တို့မှ
ဖြစ်တွန်းလေသော ပရောဖက် နဗီ ဝိုက်ဃ်ဟာရံအပေါင်းတို့သည် ရှင်အာဌ
ဟ်။(အစ်ဘရောဟိမ်)အရှင်ဖြတ်မှ ထင်ရှားလာကြကုန်သတည်း။ ဝင်းနည်းအ
ထိုင်းနိုင်ငံ အစဉ်အဆက်။လျောက်သွားခဲ့ခဲ့သတည်း။ ယခု နေထိုင်ရော
ဒ္ဓို့ပြောင်းခြင်းကြောင့်သည်းကောင်း။ ဥရောပတိုက်သူတိုက်သားအလုံးစုံတို့
သည်။ ဤသရေလ(အစ္စရေအိလ်)၏ထာဝရဘုရားသခင် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်)
အရိပ်တော်အောက်ဥဝင်ရောက်လာကြသည်။ အာရှိတိုက် လူပေါင်းများစွာ
တို့သည်လည်း။ ဝင်းအရိပ်တော်အောက်ဥ ဝင်ရောက်ခိုလှုံနေကြကုန်သတည်း။

ကိုယ်တော်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြီးကျယ်ကြောင်းကို ဤကြည့်စဉ်းစားကြ
ကုန်လော့။ အကြောင်းကား။ ဖိခီစာခ်အရပ်ဒေသ နေထိုင်ရာဒ္ဓို့ပြောင်းနေရ
သောသူတယောက်သည်။ မည်မျှလောက်ထွဉ်ဖြတ်သောအမျိုးအနွယ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ကြီးကျယ်လှသော ဘာသာအသင်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ တည်
ထောင်စေတော်မူသဖြင့်။ အထူးကောင်းဖြတ်သော ဝမ္မစက်တရား ဩဝါဒ
များကို လည်းကောင်း။ အတည်ပြုထားသိုက်တော်မူပေသတည်း။ ဤမျှ
လောက်ထူးဆန်းလှသောအကြောင်းများကို ကြိုကြို့က်၍ဖြစ်သာသည်ဟု လူတ
ယောက်မျှမြင်ကဆိုဝံ့နိုင်မည်မဟုတ်။

သို့ဖြစ်၍၊ ဤမျှလောက်ထူးဆန်းလှသောပါရမီနှင့် တန်ခိုး အာနုဘော်တော်
များဖြင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင်မြတ်သည်၊ လောကီသား လူအပေါင်းတို့အား
ဆုဆွဲငဲ့ပျင်နိုင်သောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါးဖြစ်နိုင်သည်။ မဖြစ်နိုင်သည်။ ဟူသော
အချက်ကို ဖြေခွင့်မတ်သောစိတ်သဘောဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်တို့ရာ၌ကိုအစဉ်သ
တည်း။ တအောင့်တခဏမျှလောက် တွေးတောစဉ်းစားတို့ရာ ကောင်းသည်ဟူ

© Afnan Library Trust 2017

အမ္ပတ္ထသ်ား၊ တဟ၊ အရှင်ဖြတ်ကြောဝါဒ။
ဖြင်သစ်ဝိုင်း၊ ပါရစ်စမြို့နေ၊
၁၉၁၃ခု၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ၁၉-ရက်နေ့တွင်၊
ပရိသတ်ကြီးအလယ်၌၊ ဟောကြားတော်မူသည်။

ကမ္ဘာဦးမှစ၍၊ ယခုခေတ်ကာလတိုင် ဖြတ်ခွာတရုံးသင်္ခေ အသံတော်ကြွေးကြော်လာရသော်၊ ဗောရိနတ်(ဂျုိက်တွေါနိ)၏အောင်ဟစ်သံသည်လည်း၊ ဆိုင်ဖြုိင်၍ကြားရသည်။ အတယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊ အဖိုက်မှောင်သည်းရောင် စြည်အသင်းအား၊ ဆန့်ကျင်တက်ပြုတို့ရော၊ အစဉ်အဆက်ကြံစည်နေရသည်၊ တရားသောဘုရင်ပန်းခြံစက်ခြင်းအရာသည်လည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတည်းဟူသော သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်ပြုင်ခဲ့တို့ရော၊ ထာဝရပြတ်ကြွရှိသ်လက်ရှိနေသည်ဟု ဝန်းအကြောင်းသည်။ လောကီသားလူမျိုးတို့၌၊ နိစ္စဝူဝ ဖြစ်မြဲဝမ္မတာအလေ့ ဝါဒတည်း။

ရှုကြည့်ခဲ့စည်းစေးကြဲရမည့်အချက်ကား၊ (မူစါနာဂို) ရှင်မောရှေ၊ ခေတ်ကာလခြံဆုံးဝိုင် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ကိုယ်ခတော်၏ခရောင်ခြည်တော်အလင်းကို၊ ဆီးတားပိတ်ပင်ရန် ရပ်တန့်သေသောသူသည်။ (ဗွေစ်အောက်ဒန်)ပါရော၊ ဘုရင်မြေးဝင်းတပါးပေတည်း။

၊ဟာဒွရတော၊ မစီဟ်၊ ခရစ်တော်သခင်ခေတ်ကာလခြံတခါ။

ကောယာဟ် နှင့်ဟန်နာတည်းဟူသော ယဟူဒီ ဘာသာ သာသနာဝိုင် နှစ်ပါးတို့ပေတည်း။ ဤသူတို့မူကား၊ ဖြည့်ခြံခုံငွာသောခွန်အား တန်ခိုးသတ္တိဖြင့်ခရစ်တော်သခင်အား အသူးဆန့်ကျင်သောအမှုများကိုပြုဆိုပြုလုပ်ကြလေသည်းကိုယ်တော်၏ဂုဏ်အသရေဂျာတ်ချတို့ရော ဟေုတ်မှန်အပြစ်တင်တွယ်သောစကားများရေးသားဝွင်ခွဲ၍ ကျော်ငြာကြလေသည်၊ ယဟူဒီ လူမျိုး ပညာရှိသာသနာဝိုင်း အသင်းတည်းဟူသော ပါရိဂျုိဝိတ်းကြီးအစည်းအဝေးခြံလည်းကောင်း၊ ခရစ်တော်သခင် ကိုအသေသတ်ပစ်ခဲ့ရော ဒီရင်ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့အဖြစ်တင်ဝင်ပစ်ခဲ့ကြသည်ကိုအကြောင်းဟူ၍ကား၊ ဤသူသည်၊ ခရစ်တော်(မာရှီယာ) ဟေုတ်တဲ့ မသား ဖိစ္စာ ခရစ်တော်ယောင်ဆောင်လာသောသူပေတည်း။ မ ပြောမဆိုကောင်း။ ဤသူသည်။ ဖိစ္စာဒ်ဝို့သက်သက် လခ်းမှားယွင်းသော သူတ၊ယောက်တည်း။ မပြောမဆိုကောင်း။ ဤသူသည်။ အတည်အကျဖြစ်သော

မှုကား။ ရှင်အောဂြဟ်၊ (အစ်တာဟ်ခ်ိန်) ဒွိနေတိုင်ရောရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ (ဟသပ္ပ) တိုင်း၊ (အဝ်ရှာ)မြို့မှ ထွက်ပြောက်သဖြင့်၊ (စူရိယ၊)ပါသက်စတိုင်း ပြည်တိုင်အောင်သာအလွန်ဆုံးခရီးသွားတော်မူခြင်းဖြင့်ကုန်သည်။ ထိုသို့ခရီးသွားရသောကြောင့်၊ ဤမျှသောက်ကြီးကျယ်လှသောအကျိုးကျေးဇူးများဖြစ်ထွန်းသာသည်ဖြစ်သည်။ ဂျစာသေ ဖိဘာရာဟ်က တည်းဟူသော(ဘဟါအဝ်လ္လာဟ်း) အရှင်ဘွဲ့ အကြွေခဲကြွင်ခဲအတန်ဘန် နေရာဌာနတွေ့ပြောင်းရေ၍ ပြည်မှန်ထုတ်ခြင်းခံရသောကြောင့် မည်မျှသောက်ကြီး ဖြင့်ပြတ်လှသော အကျိုးကျေးဇူးများဖြစ်ထွန်းကြောင်းကို ရှုမြင်ခဲ့သတည်း။ အခကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခတော်သည်။ ပဋိမတကြွခ်ိ။ ပါရှာပြည်၊ တွေးဟာရွန်မြို့မှ ပါခုတိုင်း ဘုရင်ဒင်းဒေဗိန္ဒုဖြင့် ပြည်မှနှင်ထုတ်ခြင်းခံရတော်မူ၍ဘာဗဒ်ဒီမြို့သို့ကြွရောက်တော်မူသည်။ ထိုအရပ်ဒေသမှာခါ ဒုတိယတကြွခ်ိကိုယ်တော်သည်၊ ၎င်းတိုင်းဒေါ်ဒိုင်းသေးတွင်ရက်ဖင်းအဖိနှိပ်ဖြင့် နှန်းခိုက်မြို့တည်းဟူသောအရွက်ခံတွယ်မြို့သို့ကြွရောက်တော်မူသည်။ တတိယတကြွခ်ိခဲ့ပြီးသည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်သည်။ ထိုမြို့ကြီးမှတခါ ယခင်မင်းကြီးအဖိနှိပ်ဖြင့် ရိုမေလိယ တိုင်း အဒရိယာနေသာပါလိုမြို့သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရတော်မူသည်။ အဆုံးဦးပဉ်စမတကြွခ်ိကိုယ်တော်သည်။ တွင်ရက်နှင့်ပါရှာပြည်မင်းကြီးနှစ်ပါးတို့အဖိနှိပ်ဖြင့် ထိုအရပ်ဒေသမှတခါ။ (ပါလက်စတိုင်ပြည်)အရှိဇွေးမိုကဒ္ဒါဘ်စးတည်းဟူသောသန့်ရှင်းသောတိုင်းနိုင်ငံသို့ တကွန်းပို့ထားခြင်းကိုခံရဘော်ခဲ့ပေသတည်း

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရှင်အောဂြဟ် (ဟဇ္ဇရတ ဒအစ်တာဇေဟိခ်)အရှင်ဖြတ်သည်။ မည်မျှသောက်ကြီးဖြင့်ဖြတ်တော်ခဲ့လျှင်သား လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဝမ္မစက်တရားဘော်အားဖြင့်၊ ဆုမွှဲပုံမှန်ဝိုင်သောဥပဒ္ဓါယ်ဆရာဘပါးဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ရှုကြည့်ခဲ့ စဉ်းစားကြကုန်လော့၊ ဟု အမ္ပတ္ထသ် ဘဟာအရှင်ဖြတ်ဖိန့်မိုက်တော်မူပေသတည်း

ပြီး၏၊

© Afnan Library Trust 2017

အတာမျှမရှိဘဲ မတရားမွေးတွားသား လာရသောသူတည်း။ ၎င်းဖွစ်၍မပြောဆိုဝန့်နိုင်သောအကြောင်းများကို ခရစ်တော်သခင်အား မစစ်မှန် စွပ်စွဲကြ၍ အရှေ့မျက်နှာတိုင်းနိုင်ငံများတွင်နေထိုင်ကြသည့် ယဟူဒီ အါသာလူမျိုး အလုံးစုံတို့ဦးကြေဖြန့်ကြေငြာကြကုန်သတည်း။ ယင်းခဲ့သို့ မဟုတ်မဖွန်သောသတင်းစကားများဘွင့်ပေးရသဖြင့် ထိုသူတို့သည်၊ ခရစ်တော်သခင်၏ရောင်ခြည်တော် အလင်းကို ဆီးတားပိတ်ပင်တို့ရာ အလိုဆန္ဒရှိရောက်ကြသတည်း။

အရှင်မိဟ်ဒ်မွါဒ် လက်ထက်ကတခါ ထိုနည်းအတိုင်း (ကိုယ်တော်၏အမျိုးသားချင်း။)ကိုရိုက်ရှ ခေါ် လူမျိုးများအနက် ပညာရှိ သုခမိန်အပေါင်းတို့သည်၊ ဟါဒွေတ် မိဟ်မ်ဒ်ဘ်ကိုယ်အော်ဖြတ်၏ (နှုတ်ကျွေးဖြတ်)ခြင်းခြည်တော်အလင်းကို မကြဲမဖြန့်မှန်ကန်ပြားလာစေခြင်းအလိုငှါ ဆီးတားပိတ်ပင်တို့ရာလည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်ကို အသေသတ်ပစ်တို့ရာလည်းကောင်း။ (ဗွာတဝါ)အဖွဲ့ကိုထုတ်ဝေကြလေသည်။ အလွန်ပြင်းထန်လှသော ဘီစီးနှိပ်စက်ခြင်း အမှုများကို ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်အပေါ်၌ သက်ရောက်စေကြလေသည်။ ထားဝယ်အာဏာစက်အားဖြင့် ထိုသူတို့သည်။ ဤမျှလေးက ခမ်းနားစွာ ကြီးမြင့်မြတ်သော ဝမ္ဘစက်တရားတော်၏ပဓာနကို ဖြုတ်ပျက်ပျက်ယွင်းတို့ရာ အကြံကုန်ကြံစည်ကြကုန်သတည်း။ ၎င်းလူမျိုးတို့အနက်ကတဦးတယောက်မျှကိုယ်တော်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဘဲလာဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလုပ်တို့ရာတတ်စွမ်းနိုင်ကြသလော။ အဆုံးဦးအကုန်လုံးသိုသူတို့သည်။ လက်ပန်းကျ၍ဆုံးရှုံးပျက်စီးကြလေသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် အလွှာဟိ အရှင်ပြတ်၏ (နှုတ်ကျွေးဖြတ်)ရောင်ခြည်တော် အလင်းသည်၊ ကတိုဘတဝ်ခ်းလုံးဝန်းဦင်းနှိပ်ပြားလေရောသတည်း။ စစ်ဗိုလ်းသောတတ်များကဲ့သို့ ၎င်းအသင်းသားများအလုံးစုံတို့သည်၊ တတ်သ၍၊ စစ်ပြေပြင်မှထွက်ပြေးကြလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် အလွှာဟုဝ် အရှင်ပြတ်နှုတ်ကပါတ်တော်သည်။ အတည်ဖြစ်သော၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဝမ္ဘစက်တရားတော်သည်၊ ကြီးဖြန့်နှံ့ပြားလာသဖြင့်၊ ထိုအရှင်၏ဆုမွှေးခြောဝါစတော်သည်။ လောကသေးမျက်နှာတဝှမ်းလုံး၊ ဧနိုးဒိုင်းနှိပ်ပြားလာစေသတည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ မှန်ကန်စွာသော ဘုရားစစ် အရိပ်တော်ခိုလှုံနေကြသည့်သူအပေါင်းဘို့သည်။ ဘွဲ့ဂုဏ်မြတ်သောမင်္ဂလာတရားတော်၏အာကာသကောင်းကင်ဘုံဒွဲကြွေယိန်နက္ခတ်တာရာများသဘွယ်ထွန်းတောက်နေကြကုန်သတည်း။

ယခုခေတ်သမယဒွဲသည်း၊ ထိုသို့အထူးပွဲကြီး၊ အနေအဖြစ်များပင်ပကတိကြုံကြိုက်လာရသည်။ အကြောင်းမူကား မိမိတို့ကိုယ်ကိုဘုရားတရားဆည်းကပ်မှုပံကြည့်ကြသောသူများဟု ဝေါဟာရခေါ်ဝေါ် သမုတ်ကြလေသောထူပါလေ၊ အနှုပုတူ ၈ဦးည့် တချို့ဘို့သည်၊ ဘဟာအဝဇ္ဇောမဟ်အရှင်ပြတ်၏ နှုတ်ကျွေးဖြတ်ခြင်းခြည်တော် အလင်းကိုဆီးတားပိတ်ပင်စေခြင်းအလို့ငှါသည်းကောင်း။ အံ့ဓ်ရှုလွှာမဟ်ကြီးဖြင့်ပြတ်တော်မူလွှသော အလွှာဟုဝ်အရှင်မြတ်၏ ဝမ္ဘစက်တရားသာသနာတော်မြတ်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခံရပ်ခုခံစေခြင်းအလို့ငှာသည်းကောင်း။ ကြိုရှယ်။ ကြသဖြင့် ကမ္ဘာတဝှမ်းသုံး မဏ္ဍိန်းမတောက်နိုင်အောင် ထိုခြေခြည်တော်အလင်းကိုပင်ဆီးတားပိတ်ပင်စေရန်အလို့ငှါကြသတည်း။ ထိုသူတို့ဒွဲး ဖြစ်ဆိုတင်ပြတို့ရာ၊ ခိုင်ခံ့သောအခြေသဝက တစုံတရုမျှမရှိသောကြောင့် ဟုတ် မှန်သောစကားများကို လက်ခံလက်ကိုင်ပြုသုပ်သဖြင့် အဖြစ်တင် အမှုရှာကြလေသည်။ စင်စစ်ဆိုသော်၊ လူပါသ အနှုပုတူ ည့်သားအပေါင်းတို့၏ အလွှဲသည်း ဖြစ်မြဲဝမ္ဘတာ ဤကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပေသတည်း၊ တစုံတရာသော အခြေသဝကများ ဖြစ်ဆိုတင်ပြတို့ရာ၊ ထိုသူတို့ဒွဲ မရှိသောအခါ ဟုတ် မှန်သောစကားများစွပ်စွဲ၍ အပြစ်တင် အမှုရှာကြကုန်သတည်း။ အကယ်စင်စစ် ထိုသူတို့ဒွဲခိုင်ခံ့သုံးလက်သော အခြေသဝကတစုံတရုမျှရှိခဲ့မူ ဤကဲ့သို့သောဆိုခိုက်အောင်ပြောဆိုခြင်းနှင့် မဟုတ်မဖွန်သောစကားများစွပ်စွဲခြင်းသက်နက်များအား ဖြင့်တိုက်ခိုက်လာကြမည်မဟုတ်။ကောင်းစွာနှိုးဆော် စကားမည်ပြောဆို၍ တရားတော်သခင်ဆွေးနွေးမေးပြန်းလာကြသော်မူညီ အဆိုးသွမ်းသောအမှာ်သာစကားတခွန်းမျှမပြောကြစဖူး၊ ရိုင်းစိုင်းဖယ်တိုည့်သော အခြောင်းအရာများကိုသည်းကောင်း။ ဗပြောဖဆို ဗမေ့ဖေ့သေးစဖူး သူရဲကောင်းသူစက်သဘွယ် ခိုင်ခံ့စွာသောအခြေသဝကများကို ရှင်းလင်းအောင်ပြောပြကြပေခဲ့။

ငါဘို့မှာမူကား၊ ထိုသူစုနှင့်အပြန်အလှန်ပြောဆိုဘို့ရာလည်းကောင်း။ အငြင်းအခုံပြုလုပ်တို့ရာလည်းကောင်း။ အလျှင်းမရှိစဖူး။ သမ္မာသမတ်မရှိသောစကားတခွန်းမျှလည်း၊ ထိုသူတို့အား မြွက်ဆိုကြသည်ဖေဟုတ်။ ခိုင်မာသောအခြေသဝကများသာပြောဆိုညွှန်ပြ၍ ငါဘို့ဒွဲညွှန်ပြချက်ရှိသည့်အခြေသကောတို့သည်။ ဤအချက်မျာဖြစ်သည်ဟု၊ ထိုသူတို့အား ပြောလေ့ရှိကုန်၏။ ထို့ပြင်၊

© Afnan Library Trust 2017

ဥယျဉ်ဘခုကိုလည်း၊ကောင်း။ ညွှန်ပြ၍ဆိုလေသော်၊ အဖွင်းတို့။ ထိုဥယျဉ်၌၊ အ
ရွက်များသည့်ိုးနွယ်သွေ့ခြောက်၍ အကိုင်းအခက်များကျိုးပဲ့လျက် ခါးသောအ
သီးများထီးပွင့်သောသစ်ပင်များရှိကုန်သည်။ နံစေ်သောပန်းများထည်းရှိရှေ့သ
တည်း။ ထိုဥယျဉ်အနီးအနားသို့ မသွားမကပ်ကြကုန်လင့်ဟု လူအများတို့အား
သိးတားပ်ိတ်ပင်လာရသော်၏ အကယ်စင်စစ် စိတ်သဘော ဖြောင့်ဘော်သော
သူအပေါင်းတို့အား၊ ယခုသူ့ပြောဆိုလေသောစကားများကြားရသောကြောင့်၊
ဖြစ်တားခြင်း ဖြစ်မည်မဟုတ် အသူးသဖြင့် ထိုအရပ်ဌာနသို့ ဆိုက်ရောက်
အောင်သွား၍ အကြောင်းရင်းကိုစိတ်ကြေနပ်မည်တိုင် ရှာကြည့်ခဲ့စုံစမ်းမေးမြန်းဦး
မည်ဟု၊ ပြန်ပြောကြသော်မှ်မည်။ ၎င်းဥယျဉ်သို့ဝင်ရောက်ကြိုးလျှင်ရှာကြည့်ခဲ့စုံစမ်းမေး
သောအခါ ထိုသူတို့တွေ့မြင်သိရသောသည်ကား၊ ဥယျဉ်ရှိနိုက်ပျ်ိုးထားသော
သောသစ်ပင်များမှာ၊ အသွန်စည်ကားလျက်ရှိသည်ဆို့သော်။အပင်ထံုးအရင်း
မှစ၍အနေအထားသာယာစွာရှိသဖြင့်၊ အရွက်များစိုစိုစိမ်းစိမ်းနှင့် အပွင့်အနှံ်
များမွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင် အသီးများအထူးချီလှစွာနှင့် ပန်းများအလွန်လှပစွာ
ရှိရှေသတည်း၊ ထိုအခါ အကယ်၎င်စစ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား သခင်
အား ကျေးဇူးတင်သဖြင့် ဥဒါန်းကျူးရင့်သျက် မြွက်ဆို့သိမ့်မည်မှာ။ အလ
မ်ာမိ့ဒုိ သေလွန်ဘ်ိ ငါသည် ထိုမဟာတ်မမှန် မကောင်းသောစကားများဖြော
ဆိုသောသူကြောင့်သာ ယခုဥယျဉ်တော်သို့ဂ်ခဲ့းပေါက်ပါသည်။ ဤသူသည်။
ငါ့ဦးပဒဘုရားစစ်တရားမှန်ဟောဒါယကိ်တရားထမံးမှန်လမံးကြောင်းသို့ရောက်
တို့ဂုအကြောင်းရင် ဖြစ်ပေသတည်း စင်စစ်ဆို့သော်မဟုတ်ဘိမမှန်ဖွင့်ဆို၍၊အ
မ်ိဳလာမကောင်းသောစကားများကို ရေးသားပြောဆို့နေကြသောသူအပေါင်း
တို့သည်။ အထူးသဖြင့် ဝေနေယျ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သတိပေးနှိုး
ဆော်ကြသောသူများပေတည်း။ ၎င်းတို့ပြောဆို့သံကိုကြားရလျှင်ကြားရခြင်း။က
လျာဏပုတ္တဥဉ်သူတော်သူမြတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဆုတ်ကပ်ကာဆရောက်မှန်း
သိ၍ ဘုရားမှန်၊ တရားမှန်ကိုရှာမှေမံးမြန်းစစ်ဆေးစုံစမ်းတို့ရာအထူးလုံးလဝီ
ရိယစိုက်ထုတ်ကြကုန်သတည်း။

ခရစ်တော်သခင်လက်ထက်က ကိုယ်တော်အပေါ်၌ အဖြစ်အနာများရှာကြ
၍ ရေးသားစီကုံးထားကြလေသောအဓိဌာန်စာစောင်များနှင့် မဟုတ် မှန်စွပ်
စွဲကြလေသောပြစ်တင်ဘွယ်စကားများကြောင့်လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏တ
ပည်တို့သားစုအပေါ်၌ အမှုရှာကြံလျက် ပြောဆို့လေသောမစစ် မှန် မသားစ

ငေးတို့ညွှန်ပြလေသော အခြေသာစကအပေါင်းတို့နှင့် တိုက်ဆိုင်နှိုင်းယှဉ်ခြင်း
သော၊ အခြေသာဝက တစုံတခုမျှဖြစ်စေ။ အသင်တို့ဦးရှိမှုကား။ ညွှန်ပြကြကုန်
လေ့ဟူ၊ ထိုလူစုအားမေးမြန်းတတ်၏ သို့ရာတွင်၊ ၎င်းလူစုသည်၊ အနှီးအပါး
သို့ အသွင်းမချည်းကပ်သာကြောင်း။ မစစ်မမှန်သောစကါးများစွပ်ခွဲပြောဆိုလေ့
ရှိကြသည်။ ယင်းသို့အလေ့ရှိခြင်းသာ၊ပြောဆိုရုံမျှမက၊ သတင်းစာများဌာလည်း
ကောင်း။ ရေးသား၊ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်ကား။ ဘဟာအ်ိ၊ဘသောဝင်အ
သင်းသားတို့သည်။ ဤ့ရှိ၊ဤမျှဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ စင်စစ်ဆိုသော်။ ယခု
သူစု၊ အမှုအရာနှင့်အပြောအဆိုခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ယ
ဟ္ဒါ၊ဟာသာ၊ သာသနာတိုင်ဆရာတော်ကြီး၊ယစ်ပရောဖိတ်များက သခင်ခရစ်
တော်တပည့်သားအပေါင်းတို့အား၊ ရေးသားပြောဆို့လာခဲ့သည်နှင့်အချက်များ
နှင့် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်ကုန်၏။ ထိုဆရာကြီးတို့မှကား။ မိမိတို့ဖျင်တံမှစ်း
ဆင်းသသမျှအရာတို့ကို၊ ခန်းမှန်းရေးသားကြလေသည်တကား။

ကလျာဏဆရာစ်သားအပေါင်းတို့၊ ဤကဲ့သို့(အဓဂ်လာအသင့်စီစီကုန်းရေးသား
သော)စာရွက်များဖြန့်ကြလာရသည်ကို သင်တို့တွေ့ပြင်ရလေသော်" စိတ်နှလုံးမ
ညစ်ညူးကြထင်။ ပြည့်စုံစွာသောသမာဓိဂုဏ်၊ စွမ်းရည်သတ္တိအားဖြင့်၊ တဟာ
အဝယ်လာဟ်၊အရှင်မြတ် ဆုမွန်သြောဝါဒ အတိုင်း၊ သိသလစေါင့်သိန်းလျက်နေကြ
ရမည်။ ထိုအရာများကိုအလျှင်း၊ အရေးယူသင့်သည့်မဟုတ်၊ အမှုမထားကြ
ကုန်လင့်။ ယခုသူစုပင် အလွှာပိုအရှင်ပြာ ဗျာဒိတ်နှာဘ်ကပါတ်တော်ကိုဝေ
နေယျသူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အလင်းခြည်ဖြန့်ကြနှိုး့ပြားလာစေခြင်းဥ၊ အကြောင်း
ကောင်းဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ မှုစုစစ်စစ်အားဖြင့်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားရှိကြ
သောကလျာဏပုဂ္ဂိုလ် သ်ိတ္ထိသည်။ စုံစမ်းမေးမြန်းထားကြသ်ိမ့်မည်၊ ယင်းသို့စုံစမ်း
မေးမြန်းထားကြလေသော်၊ ဖြောင့်မတ်သောဝမ္မစက်တရားတော် လမံးကြောင်း
ကို၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သ်ိတ္ထိအား ညွှန်ပြတို့ရာ အရာက်ကြီး အကြောင်းရင်းဖြစ်သ်ိမ့်အံ့၊

ယခုအကြောင်းသည်၊ ဥပမာအားဖြင့် တစုံတခုသောအခန်းကိုညွှန်ပြ၍လျှ
တယောက်ပြောဆိုပုံနှင့်အလားတူပေ၏၊ ထိုသူ့ပြောပုံကား။ အချင်းတို့၊ ထိုအ
ခန်းဘွင်း၌၊မထွန်းမလင်း ငြိမ်သော ဘရောင်းတိုင်တတိုင်ရှိသည်။ နောက်
မှာ၊ထိုစကားကိုကြားရလေသောသူသည် ထိုသူညွှန်ပြလေသောနေရာ၌ရှာနှိုက်
ရောက်လာသျှင်ထိုဘးမာင်းတိုင်ကိုပင်ထွန်းလင်း တာက်ပလျက်တွေ့ပြင်ရခဲ့၊

© Afnan Library Trust 2017

ဆို၍မထားနိုင်စဖူး။ မိုးမိန်းကောင်းကင်မှ ရွှေသားသော မိုးမိန်းစကို လည်းကောင်း။ ကွယ်ကာစသော အရောတစုံတခုမျှ ဖြစ်စေ၊ မတားမဝိဘဲဆို့နှိုင်စဖူး။

ယခုဟာကြားတော်မူသို့ကိုသော နှုတ်ကပါတော်များမှ ငါဦးသို့ရောင်တည်း ဟူသော အကြောင်းဟူကား။ မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းများဖွယ်ဖွဲ့၍ ရေးသား သော စာစောင်များနှိုးဖြားလာသော အခါဦးသည်းကောင်း။ ထိုမစစ် မမှန်ဖွယ်ဖွဲ့ကြ လေသော စကားများကို အရပ်ရပ်သတင်းစာများအတွင်း၊ ရေးသား ထုပ်ဝေကြ သောကာသဦးလည်းကောင်း။ သင်တို့သည်၊ ဝမ်းမနည်းကြကုန်လင့်။ စင်စစ်မှု ကား။ ယခုအကြောင်းတို့သည်။ အလျှောဟို အရှုင်ဖြတ်သာသနာတော်ဦးခိုင်ခံ့ဖြ ဖြန့်တို့ရာ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်ဟု အထူးသိမှတ်ထားကြကုန်လေ့။ အ ကြောင်းမူကား။ အသိမ်း အနှံ့ ကင်းမဲ့သော သစ်ပင်များအား မည်သူ တ ယောက်မျှခဲနှင့် ပစ်ဘတ်သည်မဟုတ်၊ ငြိုမိုးလေသော ဆီဖီးခွက် ကိုသည်း ကောင်း။ တစုံတယောက်သောသူတို့မျှ နှောင့်ရှက်၍ ပင့်ပက္ခပြုစဖူး။ ကြို ကြိုက်သာရသော အကြောင်းဟူသမျှတို့သည်။ အံမဲ့ရွှင်လွှာဟဲ့ အလွှာဟို့အရှင် မြတ်သာသနာတော်မြတ်ဥ ခွန်အားပသတို့းတက်တို့ရာ အကြောင်းသာဖြစ်မေ သတည်း။

အထက်ကမေးခဲ့ကြားတော်မူသာခဲ့သည် အတိုင်း။ (မူစိန်ဘုရား)ရှင်မောရှေး ခေတ်ကာလကို ရှုကြည့်စဉ်းစားကြကုန်လော။ (ဖွေရှိ၊ အောက်နန်း)ဟိရောမင်း ၏မာန်မာနထောင်ဟွားခြင်းသည်။ (ဘုန်အစ္စရေအိလ်) ဣသရေလ အမျိုးသား ရင်းဘို့အား ကျည်ထောက်ငံ့ခြင်း အရေးသာဖြစ်သောရာ၏။ ထိုမတရားမှုကျူးလွန်သူတဦးဖြစ်၍ အပြစ် သေဖါခရောမင်းသည်။ ရှင်မောရှေကို လူသတ်မှုကျူးလွန်သူတဦးဖြစ်၍ အပြစ် ဒဏ်စီရင်သဖြင့် သက်ပစ်ရမည်ဟု၊ မည်မျှလောက်ကြေငြာသော်လည်း။ ထို မင်း၏တန်ခိုးအာဏာစက်မတည်ဘဲပျက်ယွင်းလျှင် အချည်းနှီးသက်သာ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ထိုဖါခရောမင်းကကျွက်ကျွက်ဆူ၍ အာဏာတိက္ကမ အသံဖြင့်၊ အော်ဟစ်သွက်ခြွက်ဆိုသည်ကား။ ဓောရှေနှင့် အာရုန်နှစ်ယောက်သုံးသည်။ လူ ရှိပသူပွဲဘို့ဖြစ်ကြသည်။ သင်တို့ကွင်ဖြက်သောဘာသာဝါဒကို ထွန်းလှန်ပျက် ဆီးအောင်ကြိစည်ကြလေသည်။ ထိုင်းဖြည့်တပြည့်သုံးဦ ငြင်းခုံခြင်း၊ ကွဲပြား ခြင်း နှင့်တခဲလှန်ပုန်ကန်ခြင်းအမှုများ၊ နှိုးဖြားအောင် ပြုသုပ်ကြလေသည်။ သို့ဖြစ်သော ငြားငွေ့ ဉာဏ်သူတို့ကိုသော ဆိုးဖြစ်သော အကြောင်းသာဖြစ်မေ သတည်း။

ကာဒးများကြောင့်လည်းကောင်း။ တစုံတရာသော အကျိုးကျေးဇူး ထိုသူတို့ခံစားနိုင်ကြသလော့။ ခရစ်တော်သခင်(နှင့် မိုဟာမ္မဒန်အရှင်)ခေတ်ကာလဦးအသင့်ရှိ ကြသည့် ညကမ်ပညာအင်အားဓလေ့များအားဖြင့်ပြုစုခဲ့ရသော ဖဟာပဇ္ဇာတ် ဆရာကြီးများပင် အရှင်မိုဟာမ္မဒ်နှင့်၊ ခရစ်တော်သခင် မမှန်မှီသွားဖြစ်ကြသည်ဟု ပုဂံခတ်၍ ရေးသားထားကြသော စာစောင်များကြောင့်လည်းကောင်း။ တ စုံတခုသောအကြောင်းအားဖြင့် အကျိုးယုတ်လျော့အောင်ပြုစေခြင်းငှါ တတ် ပွမ်းနိုင်ကြသလော့။ စင်စစ်ဆိုသော် ထိုစာစောင်များအလုံးစုံတို့သည်။ သာ သနာတော်မြတ်အတည်ဖြစ်တို့ရာအကြောင်းနှင့်၊ နှိုးဖြားသောတို့ရာအချက်များ ဖြစ်ကုန်သတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သခင်(နှင့်အရှင်မိုဟာမ္မဒ်၊) အကြောင်းများကြားထိရသဖြင့် လူဝေဒယျအပေါင်းတို့သည်။ စစ်ဆေးစုံစမ်း မေးမြန်းတို့ရာ ထွက်မြောက်သပါကြသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့သည်။ ကယ်ဆုတ်တော်မူနိုင်သောဥပဓိသဘောများအမှန်စင်စစ်ဖြစ်ကြသည်ဟူသော ပြင်ပဖြိုးမှ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြ၍၊ ကယ်ဆုတ်တော်မူခြင်းရှိကြကုန်သတည်း။

ငါတို့မှာမူကား။ ယခုသူများအကြောင်းနှင့်သက်ဆိုင်၍ စကားတခွန်းမျှမ ပြောဘိစဖူး။ ထိုသူတို့အကျင့်ကြံစည်ချက်များကိုလည်း ပြောဆိုသည်မဟုတ်။ အ ထူးသဖြင့်၊ ဆိုသူတို့အား၊ ဤမျှသောက်သါ ဖော်ကြားတော်မူသော်လည်းကား။ အရှင်းတို့။ မဟုတ်မမှန်ဖွဲ့ဆိုသဖြင့် ပြောဆိုရေးသားကြသော အကြောင်း တို့သည် အရေးအမှတ်ပြုသော်က်သအရာမဟုတ်ချေ။ ဆိုမှန်မှန်စစ်ဆင်ဖွဲ့ဆို သော်အရာက်တို့မူကား၊ ဥပမာအားဖြင့် နေမင်းကို ဗုဒ္ဓအုပ်ဆိုးတော်သော သား မိုးယိမ်းတိမ်နှင့် အလားတူပေသည်။ မည်မျှသော်က်ဆိုမိုးယိမ်းတိမ် ထူထူထပ်တင် ဂျိပြားသော်လည်း။ အဆုံးမှာ ဆိုးနေမင်းတည်းဟူသော ပြာဘုရားရှိ ရောင် ခြည်တော်အလင်းသည်း ဝင်းမိုးယိမ်းတိမ်ကို သွင့်သွေ့ဖျောက်ဖြေသုစ်သဖြင့်၊ တ ခါတည်းပပျောက်စေတော်မူသော်ဖြစ်မည်။ နေမင်းဧင်စစ်တည်းဟူသော် ဖြစ်ဘို့ငါတ ရား၏ ရောင်ခြည်တော်အရှိန်ကို မိုးယိမ်းတိမ်သဘွယ် လေကွဲအောရေး ၃ ပါးနှင့် ဆိုင်သောလောကီသားသူအပေါင်းတို့၏ သင်ခါရအပြုအမူများနှင့် အကြော အဆီအသုံးစုံတို့လည်း။ အရာတစုံတရာမျှဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓအုပ်ဆိုးတားပိတ်ပင် နိုင်သည်မဟုတ် ကြီးမြင့်ဖြတ်တော်မူလွန်သောအလွှာဟိုအရှင်မြတ် ပန်းခြံမှ၊ တိုက်လာသော လေဒဏ်သည်းကို ကာဆီးသောအရာတစုံတရာမျှဖြစ်စေပိတ်

© Afnan Library Trust 2017

(ရူဟွလ်၊ ကိုဂွတ်စ်၊) သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အသက်မွေးနိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိ အာနုဘော်တော်သည်။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးနှိပ်ပြားလာရသော်လည်း၊ စိတ်သတောနှင့်အယူဝါဒ အားဖြင့်၊ အသီးသီးကွဲပြားလျက်ရှိကြသောအသင်းသားလူအပေါင်းတို့ကို၊ တစ်ဘာသာတစ်ယောတည်းနှင့်တသင်းတဘာသာတည်း ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်တော်မူသည်။ (ထိုနည်းတူ၊ အရှင်မိုဟာမ်မဒ်နှင့်အသီးသီးကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော နဗျိ တမန်တော် ဗုဒ္ဓ၊ အရှင်မြတ် ခမ်သိမ်းကုန်တို့၏အထူးတို့မျာ းကိုကြည့်ရှုဖွင့်သားသားကြကုန်လော့)

အရှုပ်စကားမျာ းအသီးသီး အသင်းသားလူအပေါင်းတို့က ကျင့်ကြံကြလေသော မဟုတ်မမှန်အပြစ်တင်စွပ်စွဲခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိမ်သည်မုသားပြောဆိုသဖြင့် အမှုရှာကြံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ခုခံ ငြင်းဆန်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တစုံတရာသောညှိုးနွှမ်းခြင်း၊ သစ်ဟင်းခြင်းနှင့် ချိတ်ဆွဲခြင်း။ အကြောင်းတို့ကို ထိုထွဋ်မြတ်လှသော (အခံခ်ရှိလ်ဟာမ်) ဝမ္မစက်တရား သာသနာတော်မြတ်အပေါ်၌၊ သက်ရောက်စေနိုင်သည်မဟုတ်။ ယင်းသို့ပျက်ပြားခြင်းကိုအဟိုရိုက်ကြံသောအကြောင်းမျာ တပါး။ အထူးသဖြင့် ထိုအမှုအရာတို့သည်။ (အခံခ်ရှိလ်ဟာမ်း) ဝမ္မစက်တရား သာသနာတော်မြတ်၌၊ တိုးတက်စည်ကားလာတို့ရာ အကြောင်းသာဖြစ်ကုန်သတည်း။ ယခုအချက်မှန်ကြောင်းကို ပြုနိုင်အပ်သောအခြေသာဂကမျာမူကား။ နေမင်းတည်းဟူသော အရှင်မြတ်တို့ လွှတ်လိုက်သော ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလုပ်ကြမည်မဟုတ်၊ ယခုအမှုရေးကိစ္စတို့သည်။ ကြီးလှက် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလုပ်ကြမည်မဟုတ်၊ ယခုအမှုရေးကိစ္စတို့သည်။ မြင့်မြတ်ခဲ့မူ၊ မည်သူတယောက်မျ ဤကဲ့သို့ ကြိုးပမ်းစွာ ကရစိုက်သဖြင့် အမှုရှာမှုဖြစ်ခဲ့မူ၊ မည်သူတယောက်မျ ဤကဲ့သို့ ကြိုးပမ်းစွာ ကရစိုက်သဖြင့် အမှုရှာမည်မျှလောက် ရေးကြီးခွင့်ကျယ်၍ ထွဋ်မြတ်လှသည်ရှိခဲ့မူ။ မုန်းထားသော ရန်သူရန်တက်တို့သည်လည်း၊ ထိုအမှုအရေးကြီးကျယ်သလောက်ထူးထူးပြားပြား များပြားကြကုန်သတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် တရားမှန် တရားမှန် သင်ယံမှန်ဒွိစည်းကမ်းခိုလှုံနေကြသော ဘဟာအဓိဘာသာဝင်လူအပေါင်းတို့သည်၊ ခန့်ဝါရိမကိုအကြောင်းပြု၍ လွန်ခဲ့သောခိုင်ခဲ့မြဲခြံခြင်းအားဖြင့်၊ ရှစ်တန့်နေကြလျက် ဘဟာအဝ လာတို့ အရှင်မြတ်ဟောကြားတော်မူသမျှသောဝမ္မစက်တရားတော်ဆုမွန်အဘိဝါ ဒအတိုင်း။ မဟဝ်ဓိးမယဝ်ဒ်ဘဲ သမာဓိဂုဏ်အင်္ဂါဖြင့် တည်ကြည်ကြသဖြင့်၊ သိသမျှ စောင့်ထိန်းကြရမည်။ မဇ်ဟာဘါ။ သာဝါ။ သာဝါ။ အနုမောဒနာခေါ်ဆိုကြောင်း မှုသည်။

(ဇြွန်၏။)

နှုမာဇာနေ လခါဟေဇ္ဇရေနေ၊ ယဝ်ရဂ်ီဒါနေ၊ အန် ယဝ်ဘါတ်ဒေလ္လော၊ ဓမ်နိုက်ခံမ်၊ ဗျော်စဟာရေဟေမာ။ ဝ၊ ယွဘ်ဇ်၊ ဟေဗာ်၊ ဗျောဘွရ်ကတော၊ ကိုမွလ်၊ မွတ်သလား)ဟူ၍ကွရ်အန်ကျခ်းတော်၌ မိန့်တော်မူသော်လည်း။ အာယဟတ်တော်အဝိဇ္ဇာယ်ကား။ မုချစင်စစ်အားဖြင့် ဤသူနှစ်ဦးသုံးတို့သည်၊ မှေ့ဆရာများဖြစ်ကြ၍၊ မိဒီဘို့မှေ့ဆတက်အားဖြင့်၊ သင်တို့တာသာဝါဒကို လဲ့ပြောင်းပေးတို့ ရကြောင်ရှယ်ကြသည်အပြင်။ သင်တို့၏ ထွဋ်မြတ်သော (သာသနာတော်) လမ်းကြောင်းကို၊ အသုံးစိုကင်းဗျောက်အောင်သုပ်တို့ရာ ရည်ဖွတ်ပြီးသောကြံလေသည်။ ဂျွဝ်ဘီစ။ ၁၆၊ စ။ ရာဘွာဟာ အဝိုဒ်။ ၁၂။ ထိုမင်းကြီး၏အာဏာစစ်သည် အလွှင်အတည်မဖြစ်သောခုံမျှမက။ ရှင်မောရှေ၏နှုရဲ့ ရောင်ခြည်တော်သည်၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသာရသည်းကိုယ်တော်၏ဝမ္မစက်တရားတော်လည်း ကောင်း။ နှုံပြားလေသဖြင့်၊ သီနာတောင်တော်အပေါ်မှာ ထွန်းတောက်လေသောရောင်ခြည်တော်သည် ဝန်းဝိုင်းအုပ်ချုပ်သောရှေသတည်း။

ထိုနည်းတူတာ၊ ဖါရိရှဲ့ ဝမ္မဆရာကြီးအပေါင်းတို့သည်။ သင်ခရစ်တော်အား ကြွက်ကြွက်ဆူညံကြသော်သည်ဆိုသော်၊ မပြောမဆိုကောင်းခရစ်တော်သည်း ငါ့တို့မျှော်သင့်သလောက်ရှိကြသည်ဖြစ်အမှုန်စင်စစ်ဖြစ်သော (မာရှိယာအရှင်) ခရစ်တော်သခင်မဟုတ်ဘဲ အန်တီခရစ်သာဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဆိုသော် ဤသူသည်စနေဥပုဒ်သတင်းကိုပျက်ဆီးစေသဖြင့်ဝမ္မစက်တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ ပျက်ဆီမိန်းမိုက်သတည်း။ မိန်းမကွဲခွာရှင်းခြင်းတရားကိုပ ညှပ်သျှက်၊ မုဒားစွာသောမိန်းမများတပြိုင်နက်မယူရဟု ပြစ်တားလေသည်၊ ဟူကျာ ဟကျ။ ်တည်းဟူသောကွဖ်စွလ် အတ္ထဒါတ်စ။ သန့်ရှင်းစွာသော ဘိမာန်တော်ကို ဖြ့ိပျက် ပျက်ဆီးတို့ရေလည်းကောင်း။ မြဘ်စွာဘုရားသခင်အိမ်တော် (တိုက်တွသွာမ်း)ကိုတွန်းလှဲဖြ့ိဖဲ့ခဲ့တို့ရာ ဝေည်းကောင်း၊ ဤသူဌဒိုဇရင်းတည်းဟူသေါအခကြောင်းတည်း။ အမှုသမ်မင်းဖြစ်ရလေချင်း။ ဘါဩါဝါဒ ပျက်ယွင်းလေချင်း။ ဝမ္မသါသနာပျက်စီးလေချင်းတကါး။ ဟုးအချိုးချိုးသေါဝမ်းနည်းခြင်းအသံများအါးဖြင့် အော်ဟစ်ကျက်ပြောဆိုကြလေသည်မှာ။ ဤသူကို စက်တိုင်တင်ပါလေ့။ စက်တိုင်တင်ပါလေ့ဲ့။ ငရဲလူချိုးတို့က ဤမျှလောက် မြင်းဖြင်း၊ ထန်ထန်ပြုလေသေးဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းတို့သည်၊ အချည်းနှီးဖြစ်သာ၍၊ ပျက်ယွင်းသွားလေသဖြင့် သင်ခရစ်တော်ပွင့်တော်ရှင်းနှင့်ဆိုင်သော မိုးမှန်း လင်းခြင်းနံနက်၏ရောင်ခြည်တော်သည်၊ ပွင့်လင်းလာရော့၏။

© Afnan Library Trust 2017

متاسی شده از کردار و رفتار و گفتار پیشینیان ناهنجار اعتباری حاصل نکنند که انها نیز در هر ظهوری از ظهورات مظاهر قدسیه الهیه با اینگونه اعمال شنیعه و اقوال باطله رذیله باعراض و انکار بر امدند * و زیان بی پایان بردند اخر الامر * منکرین خائب و خاسر گشته * نورانیت آفتاب جهانتاب امر الله علی رغم انها جهان و جهانیرا احاطه کرد * اولیای الهی فیروز و ارجمند شدند و معرضین و منکرین مخذول و مکوب گردیدند وضل عنهم ما کانوا یفترون - ذلک هو الخسران المبین و سیعلم الذین ظلموا ای - منقلب ینقلبون *

ثالثاً بشارت پر مسرت انعقاد چهارم احتفال ملی بهائیان ممالکتین هند و برما ست - که از قرار اعلان رسمی تاره امسال در سی ام ماه اپریل و اول و دوم ماه مي - تا سه روز در شهر پونه قرب و نواح بهبئی منعقد خواهد شد - بفحوای نص قاطع کتاب مستطاب (عهدي) نصرت و تائیدات غیبی لا ریبي ملکوت ابهی در حق قائمین علي خدمة امر الله یقینی است اداره الاشراق محترمانه تهنیت و تبریک معروض میدارد - و بکمال تضرع و تبتل و ابتهال فیروزی و ارجمندی و فرح و فرخندگی جمیع خادمین و مجدشوین این امر اهم اعظم که بهمت و فرزانگی تمام قیام و اقدام باهتمام نموده اند - از درگاه خداوند بی نیاز استغاثه میکند *

مناجات از قلم مبارک حضرت عبدالبهاء

ای خداوند یکتا * ای رب الملکوت * این نفوس سپاه اسمانی تراند امداد فرما * و بجنود ملاء علی نصرت کن * تا هر یک نظیر اردوئی شوند و اقالیم ممالک را بمحبة الله و نورانیت تعالیم الهی فتح کنند * ای خدا ظهیر و نصیر انها باش * و در بیابان و کوه و دره و جنگلها و دریا ها و صحرا ها مونس انها باش تا بقوت ملکوتی و نفثات روح القدس فریاد زنند

تو ئی مقتدر و عزیز و توانا * و تو ئی
دانا و شنوا و بینا * *

© Afnan Library Trust 2017

استقبال داد * و امپراطور اعظم را در وقتیکه نهایت اقتدار داشت * تهدید بانقلاب سریع و سقوط تاج و انعدام و اضمحلال فرمود * و بعینه واقع گردید و همچنین بسائر ملوک ارض * این الواح و خطاب در سجن صادر و واقع * ملاحظه فرما * که باین قدرت و عظمت در حبس قاتلان و سارقان جلوه نمود * چه برهان اعظم از اینست * بازی براهین بسیار فرصت تحریر ندارم *

و اما برهان در نزد عوام نادان * خوارق عاداتست * مختصر اینست که ازین قبیل خارق عادات از حضرت بهاء الله در السن و افواه بسیار * و اگر بخواهند رسائل متعدده تالیف نمایند * ولی خصم منکر را این برهان ساطع قاطع نیست * لهذا ما خوارق عادات از حضرت بهاء الله روایت ننمائیم * زیرا خصم نیز از این قبیل روایات از الهه موهومه خود بیان کند * و مستند بکتب و رسائل خویش گردد * لهذا ما برهان عقلی بیان کنیم * تا از برای نفسی مجال انکار نماند و علیک البهاء الابهی * (ع - ع) انتهی -

بشارات عالم بهائی

اگر چه بندگان و کنیزکان سر براستان مبارک حضرت ولی امر الله قاطبة * در سنین متوالیه بعد از صعود مبارک حضرت موکز عهد و پیمان ارواحنا لتراب رمسه الاطهر فدا * در مواسم اعیاد جشن فرح و بهجت و سروری برپا نکردند * و بتنزه و تفریح باغ و بوستانی نخرامیدند * بلکه چون عندلیبان هزار شیفته دیدار از بندشهای گلخن هستی وارسته * بتجرد و انقطاع تام * در گلزار محافل محبت الله گرد آمدند * و باحساسات وجدانیه قلوب صافیه منیره خود * جلوه همایون طلعت آن یار گلعذار * مرکز عهد پروردگار * و ولی امر الله المنصوص فی الالواح و الاثار را * روحاً و معنی و حقیقة * مستوی بر مسند عظمت و ابهت و یمین جلال و اقتدار * حضرت کردگار * دوان گلزار انوار یافته مست صهبای دیدار * و محو اثار جمال بیمثال حضرت داور دادار شدند * اصوات تهلیل و تسبیح و تکبیر و تلاوت آیات و ترتیل مناجاتشان * که در نهایت اشتعال و انجذاب و محویت ببدایع الحان و نغمات نواختند * افق اعلی را مشکبار نمود * از اشعه انوار وجوه ابرار سطحه غبرا رشک عالم بالا گردید * و اثار باهره توحید و تفرید و تجرید از وجودت مقدسه و هیاکل مجرده که جوهر زواهر محبت و صفا و مودت و وفا هستند در عالم وجود صورت بود و نمود یافته * روحی لتراب اقدامهم الفداء * ولی بمیمنت و فیروزی این ایام فرخنده فر * اداره الاشراق گلدسته تبریک و تهنیت عید مبارک رضوان را وکالة از جانب محافل روحانی ملک بوما * خدمت عالیمرتبت کافه

ملت اهل بهاء در اقطار شاسعه و امصار وسیعه عالم بنهایت احترام تقدیم مینماید * و توفیقات و تائیدات غیبیه در اطاعت و عبودیت و رضا جوئی حضرت ولی امر الله و خدمت مخلصانه بعالم انسانی را بشمول ترقیات صوری و معنوی در حق جمیع دوستان الهی بکمال تضرع و ابتهال از درگاه حق متعال رجا میکند *

از فحوای مضامین دلنشین متحد المالهای محافل مقدسه روحانی همه جا ببشارت جلیله روح انگیز طرب افزا مفتخر گشته * در نهایت محویت و فنا بصمیم قلب و وجدان اظهار تشکرات و امتنان می نماید *

اولاً - ببشارات روح بخش صحت وجود ذیجود طلعت مبارک حضرت مقصود اعنی ولی امر الله ارواحنا لافضاله و عنایاته الفدا * و نوید جوید سلامتی طلعات قدسیه * حضرت ورقه مبارک علیا * و حرم مبارک * ارواحنا لاحزانهما الفدا * و مژده جانپرور اعتدال مزاج وهاج سایر اقایان افنان * و منتسبین سدره مبارکه و آل الله جمیعاً * و کافه مجاورین بقعه نوراء ارواحنا لوحدتهم الفدا میباشد که از ارض مقدس رسیده * نسئل الله ان یدیمنا فی حبهم و ینطلق الستنا بذکرهم و ثنائهم * و یبارک هذا العید السعید علی جمیع احبائه الثابتین علی عهده تحت لوء مرکز میثاقه * فی اطاعة ولی امره الذی هو حافظ لشعبه * و یحسن عواقبنا بحسن الختام فی عبودیته و ابتغاء لمرضاته *

ثانیاً - بشارات ترقیات خارق العاده امر الله است که چون غیث هاطل از افاق عالم میبارد * و اشجار وجود مؤمنین ثابتین را طراوت و تازگی بی اندازه میبخشد . در همه جا علم مبین یا بهاء الابهی بلند است * و از ارتفاع کلمة الله انقلاب عظیمی در خلق پیدا شده * جماعتی از تقالید موهومه وارسته در پی تحری حقیقت و تحقیق مقصد برامده * مهتدی بهدایت کبری شده * پی بمنزل مقصود برده * و فرقه ئی در شکنجه سلاسل گرفتاریهای خود معذب * در تنگنای شبهات و اوهام گرفتار و سرگردان * از اینفرقه بعضی در وادی هلاکت و خسران فانی و معدوم شده * و برخی که گرفتاریشان کمتر بود از اینورطه بانگاه رستگاری یافتند * اما حزبی دیگر بجمیع قوی برای اضمحلال و بربادی امر الله قیام کنند * و چون خفاشان ظلمتکده ضلالت بمنتهای عناد و فساد هذیاناتی چند در قدح ورد مهر پر نوار عالمتاب الهی بافته بقصد تخدیش اذهان نفوس ساده * و ربودن انها از نور بسوی ظلمت زمزمه سرائی نموده خود را با اعوان و انصار از فیوضات شمس مشرقه در رابعة النهار محروم و رسوا سازند * و مشعر نشوند * و باسلاف خویش

© Afnan Library Trust 2017

نجوم سماء حقیقت گردید - و سراجهای روشن عالم انسانی شوید - حقیقت شریعت الله است - حقیقت هدایت الله است - حقیقت محبة الله است - حقیقت فیضات الله است - حقیقت فضائل عالم انسانیست - حقیقت نفثات روح القدس است -

ملاحظه نمائید درندگی و خونریزی از خصائص عالم حیوانیست - و محبت و رافت و اتفاق از فضائل عالم انسانی - با وجود این بمقتضای منطوق تاریخ عالم از بدایت حیات بشر - در قرن اولی و در وسطی حتی قرن اخیره - همیشه خون بیچارگان خاکوار ریخته نموده - و همواره بشر در خطر برده حال نور حقیقت از افق ایران درخشیده - و ابرهای کثیف بتدریج متلاشی میشود - و وحدت عالم انسانی در بدایت انتشار است - و محبت و الفت در بین ملل عالم بر افرازد - نفثات روح القدس حکمران گردد -

ای اهل عالم بحرکت و اهتزاز آئید - شادمانی نمائید -
و در سایه خیمه وحدت عالم انسانی در آئید - و السلام -

مکاتیب ص ۲۴۶

(انتهی)

بیان مبارک حضرت عبدالبهاء
در اثبات ظهور اعظم بدلائل و براهین مسلمه

مکاتیب ص ۲۴۶ ج - ۳ - م - ع - ب -

هو الله

ای جویای حقیقت - نامه رسید - و مقصد معلوم گردید - سؤال نموده بودید - که اگر این جلوه ربانی همان ملکوت آسمانیست که حضرت مسیح میفرمود که نزد یکست بچه برهان ثابت شود - و بچه دلیل مبرهن گردد - و بچه بشارت داده شود - فرصت جواب مفصل نیست - مختصر ذکری میشود بدان - بدلائلی این ملکوت جدید ثابت شود که ملکوت مسیح بان ثابت شد دلیل ملکوت لاحق مانند دلیل ملکوت سابق است - بلکه برهان اعظمست و برهان بر دو قسم است - برهان عوام - و برهان خواص - و خواص ببرهان عوام قانع نگردند - و عوام نیز ببرهان خواص یقین حاصل ننمایند - عوام خارق عادات جویند اما خواص آیتها برهان دشمرند و قناعت نکنند - و سیراب نگردند بلکه دلائل قطعی عقلی جویند - لهذا برای شما که نظری دقیق و عقلی سلیم

دارید - اقامه براهین قاطعه عقلیه نمائیم - که هیچ فردی را مجال انکار نه کوئیم - که مقصد از ظهور ملکوت - تربیت نفوس - و ترقی عالم انسانی - و ظهور محبت الله - و الفت و یگانگی جمیع بشر - و ظهور کمالات الهی - و تحقیق عبودیت عالم انسانی است - مقصد از ظهور ملکوت و نتیجه این - پس نظر در قوت تربیت حضرت بهاء الله کن - که شوق تاریکرا روشن نموده - و وحوش ضاریه را فرشته آسمانی فرموده - نادانان را دانا کرده - و درندگانرا آهوان بر وحدت فرموده - نفوسیکه بعقیده و عادت دشمن عالمیان بودند * حال بنهایت یکانگی دوست و مهربانند * از شدت جهل کتاب مقدس را میسوختند * حال * بیان حقائق و اسرار توراة و انجیل مینمایند * و در مدتی قلیله چنان تربیت فرمود * که در زیر تیغ و زنجیر و تحت تهدید تیغ و شمشیر فریاد یا بهاء الابهی میزدند * و قاتلان را نجات پر حلاوت بدهان میدادند * که با دهن شیرین صربت زن * و البته حکایت یطرس حواری و بانگ خروس را در خاطر داری *

و برهان دیگر انکه * نزد جمیع اعاظم و علمای ایران در طهران مسلم است که حضرت بهاء الله * در مکتبی نبودند * و در مدرسه ئی تعلیم نگرفتند - از بدو طفولیت روش و سلوکی دیگر داشتند - با وجود این علما و فضلای ملل شرق بر علم و فضل و دانائی و کمالات خارق العادة او شهادت دادند * و حضرت بهاء الله را با وجود انکار و اشد عداوت اعتراف کنند * که فرید عصر و وحید دهر بود * ولی معترف بمقامات عالیه نیستند مگر مخلصین و مختارین *

و برهان دیگر * نفس تعالیم بهاء الله که بکلی بیفوزت و اختلاف را از عالم انسانی بر اندازد * و وحدت و ائتلاف ابدی تاسیس نماید - مراجعت بالواح تجلیات و اشراقات و کلمات و بشارات و طرازات نمائید * واضح و مشهود گردد که ملکوت جدید را چه تعالیمی که جسم علیل عالم را علاج سریع و شفاء ابدی است * و قابل الا جرا است * و چنین تعالیمی تا بحال سبقت نیافته *

و برهان دیگر اینکه حضرت بهاء الله چنین امر عظیمی که صیتش آفاقرا گرفته و در شرق نمایت تمکن یافته * و بارقه صبحش منیرش مانند شعاع آفتاب در انتشار است * با وجود انکه دول و ملل شرق مانع و معارض و بکمال قوت معترض بودند * در این سجن شدید ظاهر و بلند و منتشر نمود * ملاحظه نما که ظهور چنین قدرت و قوتی تا بحال سبقت یافته * چه برهانی اعظم از این * که در سجن الخطابات شدید را بجمیع ملوک فرمود * و اخبارات صریح از

باری مقصد اینجاست مسلمانان معترف بران هستند که حضرت مسیح روح الله است * کلمة الله است * مقدس است * واجب التعظیم است * و حضرت موسی نبی ذی شانی بود * صاحب آیات باهرات بود * و تورات کتاب الله است *

خلاصه مسلمانان رئیس مسیحیان و رئیس موسویان را نهایت تمجید و تقدیس مینمایند اگر مسیحیان هم رئیس اسلام را مقابله بالمثل تمجید و تقدیس کنند * این نزاع برداشته شد * آیا ازین قضیه یمان مسلمانان کاسته میشود * استغفرالله آیا مسلمانان چه ضرر از ستایش رئیس مسیحیان دیدند * و چه گذ هي نمودند * بلکه بالعکس مقرب درگاه الهي شدند * که انصاف دادند * حضرت مسیح را روح الله و کلمة الله گفتند * آیا نبوت محمد بدلائل باهره ثابت نیست -

از جمله برهان حضرت محمد قرآن است * که بشخص امي وحی شده * و یکمعجزه ئی از معجزات قرآن اینست * که قرآن حکمت بالغه است شریعتی در نهایت اتقان که روح آن عصر بود تاسیس میفرماید * و ازین گذشته مسائل تاریخیه * و مسائل ریاضیه بیان مینماید * که مخالف قواعد فلکیه انزمان بود * بعد ثابت شد که منطوق قرآن حق بود * درانزمان قواعد فلکیه بطلیموس مسلم آفاق بود * و کتاب مجسطی اساس قواعد مسلمه ریاضیه لهذا جمیع اعتراض کردند * که این آیات قرآن دلیل برعدم اطلاع است * اما بعد از هزار سال تحقیق و تدقیق ریاضیون اخیر واضح و مشهود شد * که صریح قرآن مطابق واقع * و قواعد بطلیموس که نتیجه افکار هزاران ریاضي و فلاسفه یونان و رومان و ایران بود باطل *

مثلا یکمسئله از مسائل ریاضیه قرآن اینست * که تصریح بحرکت ارض نموده * ولی در قواعد بطلیموس ارض ساکن است * ریاضیون قدیم آفتا برا حرکت فلکیه قائل * ولی قرآن حرکت شمس را محوریه بیان فرموده * و جمیع اجسام فلکیه را متحرک دانسته * لهذا چون ریاضیون اخیر * نهایت تحقیق و تدقیق در مسائل فلکیه نمودند * و آلات و ادوات اختراع کردند * و کشف اسرار نمودند * ثابت و محقق شد که منطوق صریح قرآن صحیح است * و جمیع فلاسفه و ریاضیون سالف در خطا رفته بودند *

حال باید انصاف داد * که هزاران حکماء و فلاسفه و ریاضیون از امام متمدنه بارجود تدریس و تدریس در مسائل فلکیه خطا نمایند * و شخص امي از قبائل جاهلیه بادیه العرب که اسم فن ریاضی نشنیده بود * بارجود انکه در صحرا در وادی غیر ذی زرع نشو و نما نموده * بحقیقت مسائل غامضه فلکیه پی برد * و چنین مرتاً کل ریاضیه را حل فرماید * پس هیچ شبهه ئی نیست که این قضیه خارق العاده بوده * و بقوت وحی حل گشته * برهاني از این شافی تر و کافی تر ممکن نیست * و این قابل انکار نه * (انتهی)

ایضا نطق مبارک حضرت عبدالبهاء در پاریس

در کلیسای تو ای دیلام

خطابات در اروپا ۲۱۵

۲۵ نومبر ۱۹۱۱ م

یا الله

جمیع (انبیاء و) مظاهر مقدسه خدمت بحقیقت فرمودند - حضرت موسی ترویج حقیقت فرمود - حضرت مسیح تصریح حقیقت کرد - جمیع حواریین توضیح حقیقت نمودند - حضرت رسول تبشیر بحقیقت داد - ارلیا الهی مؤسس حقیقت بودند - حضرت بهاء الله تاسیس حقیقت فرمود - کل مظاهر حقیقت بودند - و تعالیم کل توحید عالم انسانی و الفت و محبت و یگانگي و تنزیه و تقدیس از ظامات امکاني - یعني - اختلاف و نزاع و جدال و قتال - پس ما که بندگان آن بزرگواران نیم - چرا باید اختلاف کنیم - چرا باید نزاع و جدال نمائیم بندگان یک خداوند یم و جمیع مشمول الطاف رحمانی - خداوند با کل در نهایت صلح است - ما چرا با یکدیگر جنگ نمائیم خداوند با کل مهربانست ما چرا نا مهربان باشیم خداوند خالق کل و رازق کل و مربی کل و حافظ کل است ما چرا از یکدیگر جدا هستیم - سبب اینست که اساس ادیان الهی از میان رفته و فراموش شده - و تشبث بتقالید موهومه گشته - و چون تقالید مختلف است سبب بغض و عداوت بین بشر گردیده - اما اگر باساس ادیان الهی نظر کنیم دل یکیست - و اگر رجوع باین نمائیم کل متحد و متفق میشوید - و علم وحدت عالم انسانی در جمیع اقاق موج زند - نهایت اینست که بعضی جاهلند باید تعلیم نمائیم - اطفالند باید تربیت شوند - تا ببلوغ رسند مریضند باید بدایت مهرباني معالجه کردند - و از این گذشته اختلاف و نزاع اهل ادیان سبب شده است که احساسات مادیه غالب بر قلوب بشر گشته - و احساسات الهیه از میان رفته - اکثر بشر در عالم طبیعت غرق شده اند و ترقی معکوس کردند زیرا چشمان محروم از ادراکات روحاني و ادراک حقیقی و حکمتهای بالغه الهي اسیر طبیعتند و غرق در گرداب مادة - ابدا از خدا و از عالم الهی خبر ندارند * حال اکثر بشر نیز بکلی از حقیقت ادیان الهی محروم * و حق دارند - زیرا آنچه در دست است تقالید است - و مخالف قوانین عقل لهذا اکثر خلق طبیعی شده اند -

پس ای اهل ادیان بیائید - تا از تقالید اوهام منزه شوید و باساس ادیان الهی تشبث نمائید - تا متفق و متحد شوید - و پرستش حقیقت کنید و در نهایت الفت و یگانگي در ظل خیمه توحید راحت و آسایش نمائید - جمیع

© Afnan Library Trust 2017

ملل است * زیرا انها بملت خود چنان تعمیم میکنند که سائر ملل مغضوب خدا هستند و محروم از رحمت پروردگار *

روزی در طبریه در جنب معبد یهود بودم * و خانه مشرف بمعبد بود * دیدم خاخام یهود وعظ میکند * میگوید * ای قوم یهود شما امت خدا هستید * و سائر ملل امت غیر او * خدا شما را ازسلاله حضرت ابراهیم خلق کرد * و نیس و برکت بشما داد * و شمارا از جمیع ملل ممتاز نموده * از شما اسحاقی برگزیده حضرت یعقوبی فرستاده * حضرت یوسفی برانگیخته * حضرت موسائی مبعوث نموده * حضرت هارونی فرستاده * حضرت سلیمانی * و حضرت داؤدی و حضرت اشعیائی * و حضرت ایلیائی فرستاده * جمیع این پیغمبران از شما هستند * از برای شما فرعونیانرا غرق نمود * و دریا را شکافت * و از آسمان برای شما مائده فرستاد - از سنگ آب جاری کرد - شما امت مقبوله نزد خدا هستید - شما بنی اسرائیل ابناء خدائید - و از جمیع ملل ممتازید موعود شما مسیح میاید - آنوقت عزیزتر میشوید و بر جمیع عالم حاکم و امیر میگردید و اما سائر ملل خذله هزله رذله گردند - یهودیها آنقدر از حرف او مسرور بودند که وصف ندارد همینطور سائرین سبب اختلاف و نزاع و جدال انها علمای ملت بوده اند - اما اگر اینها تحری حقیقت میکردند البته اتحاد و اتفاق حاصل میشد - زیرا حقیقت یکیست تعدد قبول نمیاید -

پس ای طالبان حقیقت آنچه در حق سرور کائنات حضرت محمد علیه السلام تا بحال شنیده اید - جمیع روایات از روی غرض و تعصب جاهلانه بوده - ابداً مقارن حقیقت نبوده - حال من حقیقت واقع را برای شما بیان مینمایم روایات نمیکنم بمیزان عقل صحبت میشود زیرا وقائع از منه سابقه را بمیزان عقل باید سنجید - اگر مطابق اید مقبول است - و الا سزاوار اعتماد نیست

اولاً اینکه آنچه در حق حضرت رسول علیه السلام در کتب قسیسها میخوانید مانند شرح حال مسیح است در کتب یهود - شما ملاحظه کنید - مسیح باین بزرگواری را خلق در حقش چه نسبتها میدادند - و حال انکه حضرت مسیح بارجه صبیح و نطق فصیح مبعوث شده بود برسر مطلب رویم حال نصف اهل عالم بت پرست است - و نصف دیگر دو قسمست - وثنی اعظم مسیحی است - و قسم ثانی مسلمان - و ملل دیگر قلیلند - اینقدر قسم مهم است - هزار و سیصد سالست - میان مسلمان و مسیحی نزاع و جدالست - و حال آنکه بسببی جزئی این عداوت این سوء تفاهم زائل میشود - و نهایت الفت حاصل میکردد - نه جدال میماند نه نزاع - نه ضرب و نه قتال - و آن اینست گه میگوئیم - حضرت محمد علیه السلام چون مبعوث شد - اول اعتراض که باخبای خویش کرد - گفت چرا بانجیل و تورات مؤمن نشدید - و این بموجب نص قرآنست -

حکایت تاریخی نیست - گفت چرا جمیع انبیاء مؤمن نشدید - چرا به بیست و هشت پیغمبران ذکور در قرآن مؤمن نشدید و بنص قرآن میفرماید - تورات و انجیل کتاب خدا است حضرت موسی نبی عظیمی بود - حضرت مسیح از روح القدس تولد یافت - و روح الله و کلمة الله بود - حضرت مریم مقدس بود - حتی در قرآن میفرماید حضرت مریم نامزد نسبی نبود - بلکه دراور شلیم در قدس الاقداس معتکف و منزوی بود - شب و روز مشغول عبادت بود - مائده ئی از آسمان برای او میامد - حضرت زکریا پدر یحیی هر وقت میامد مائده پیش مریم است - سؤال میکرد - مریما - این مائده از کجاست - مریم میگفت از آسمانست و حضرت مسیح در گهواره تکلم کرد - و حضرت مریم را خدا بر جمیع زنان عالم ترجیح و تفوق داده - این نصوص قرآن در حق حضرت مسیح است -

حضرت محمد علیه السلام قوم خود را تربیخ و ملامت کرد - که چرا مؤمن بمسیح و موسی نشدید - قوم گفتند ما مؤمن میشویم بمسیح و موسی و تورات و انجیل - اما حال آباء و اجداد ما چه میشود - یعنی آباء و اجداد ما که بانها افتخار میکنیم حضرت محمد فرمود هرکس بحضرت مسیح و موسی مؤمن نبود - از اهل نار است این نص قرآنست تاریخ نیست - حتی فرمود - چون پدران شما مؤمن بحضرت مسیح و انجیل - نبودند در حق آنها طلب مغفرت ننمائید - بخدا واگذارید - اینقسم قوم خود را ملامت میکرد -

و حضرت محمد وقتی مبعوث شد که آنها بهیچوجه انسانیت تربیت مدنیت نداشتند - بدرجه ئی درنده ، بودند که دختر های زندهٔ خود را زیر خاک دفن میکردند - و زنان پیش آنها از حیوان پست تر بودند - وقتی میخواستند عطر بخود شان بزنند بول شتر استعمال میکردند و بول شتر را میخوردند - حضرت محمد میان اینها ظاهر شد - اینقوم جاهل را همچو تربیت کرد - که در اندک زمان تفوق بر سائر طوائف حاصل نمودند عالم شدند - دانا شدند و اهل معارف شدند اهل صنائع شدند نص قرانست - نه میفرماید نصاری درست شما هستند - لکن بت پرستان عرب را از بت پرستی و درندگی بقوت منع نمائید

اصل حقیقت اسلام اینست - اما نگاه بمعاملات بعضی از امراء اسلام نکنید زیرا تعلق بحضرت محمد ندارد - تورات را بخوانید ببینید احکام چگونه است * ولی ملوک یهود چه کردند * انجیل را بخوانید ببینند * رحمت صرفست - مسیح همه را منع از حرب کرد - وقتی پطرس شمشیر کشید - (مسیح) گفت بگذار در غلاف - اما امراء مسیحی چه قدر خونریزی نمودند - و ظالم شدید کردند و بعضی از قسیسها بر خلاف مسیح معامله نمودند اینها دخلی بمسیح ندارد -

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی

پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

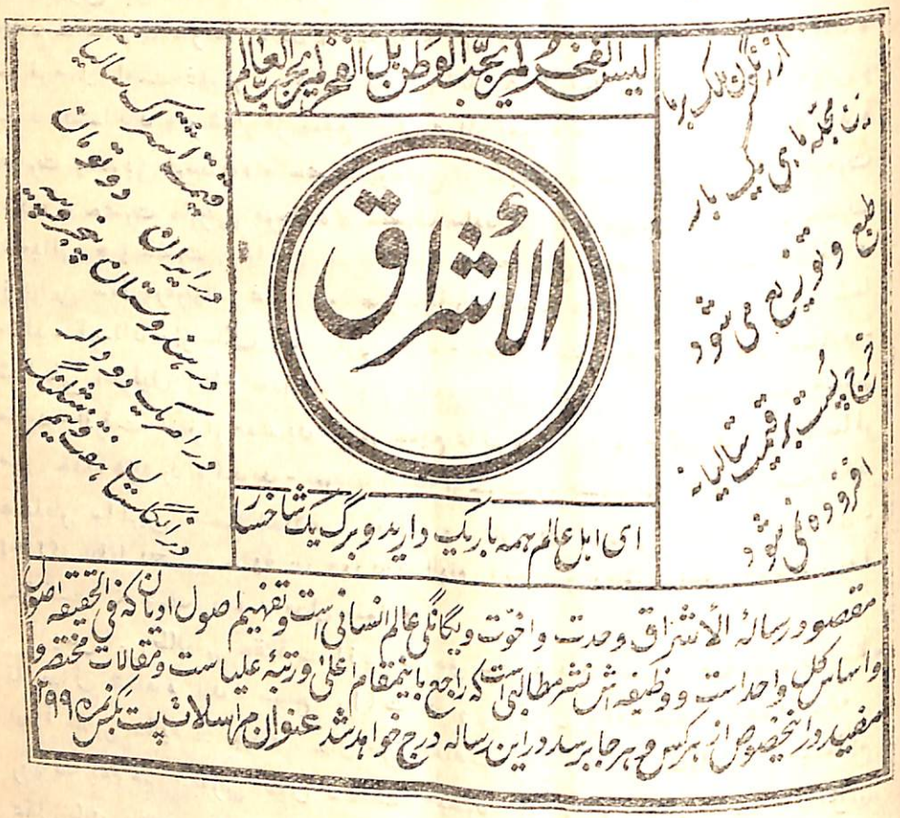

۷۸۶

نمبر ۸ — ماه اپریل سنه ۱۹۲۴ م — جلد نمبر ۱

صورت نطق مبارک حضرت عبد البهاء در پاریس

۲۷ ماه اکتوبر سنه ۱۹۱۱ م

خطابه بزرگ ۷۹

خطابات در امریکا ۱۹۹

ع: الله

چونکه تعلیم حضرت بهاء الله توحید جمیع بشر است و نهایت الفت و اتحاد بقدر امکان باید سعی و کوشش نمود * تا سوء تفاهمی که بین ملل حاصل شده زائل شود * لهذا باید قدری بحث در سوء تفاهمی که بین ادیان است بنمایم * و اگر سوء تفاهم زائل شود اتحاد کلی حاصل گردد * جمیع ملل با همدیگر نهایت الفت حاصل نمایند * سبب اصلی این اختلاف و جدال از علمای

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN.

Vol. I. May 1924. No. 9

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahá-u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Abdu'l-Baha's prayer for his enemies from his cell in the great prison of Acca.

:O:

I call upon Thee, O Lord my God! with my tongue and with all my heart, not to requite them for their cruelty and their wrongdoings, their craft and their mischief, for they are foolish and ignoble and know not what they do. They discern not good from evil, neither do they distinguish right from wrong, nor justice from injustice. They follow their own desires and walk in footsteps of the most imperfect and foolish amongst them. O my Lord! Have mercy upon them, shield them from all afflictions in these troubled times and grant that all trials and hardships may be the lot of this Thy Servant that hath fallen into the darksome pit. Single me out for every woe and make me a sacrifice for all Thy loved ones. O Lord, Most High! May my soul, my life, my being, my spirit, my all be offered up for them! O God, My God! Lowly suppliant and fallen upon my face. I beseech thee with all the ardour of my invocation to pardon whosoever hath hurt me, forgive him that hath conspired aginst me and offended me, and wash away the misdeeds of them that have wrought injustice upon me, Vouchsafe unto them Thy goodly gifts, give them joy, relieve them from sorrow, grant them peace and prosperity, give them Thy bliss and pour upon them Thy bounty.

Thou art the Powerful, the Gracious, the Help in Peril, the Self-Subsisting!

One of 'Abdu'l-Baha's earliest Tablets.

———:O:———

O phoenix of that immortal flame kindled in the Sacred Tree!

Baha'-u'-llah (may my life, my soul, my spirit be offered up as a sacrifice unto His lowly servants) hath, during His last days on earth, given the most emphatic promise that, through the outpourings of the grace of God and the aid and assistance vouchsafed from His Kingdom on high, souls will arise and holy beings appear who, as stars, would adorn the firmament of divine Guidance! illumine the day spring of loving Kindness and bounty; manifest the signs of the Unity of God; shine with the light of sanctity and purity; receive their full measure of divine inspiration; raise high the sacred torch of faith; stand firm as the rock and immovable as the mountain; and grow to become luminaries in the heavens of His Revelation, mighty channels of His grace, means of the bestowal of God's bountiful care, heralds calling forth the name of the one true God, and establishers of the world's supreme foundation.

These shall labour ceaselessly by day and by night, shall heed neither trial nor woe, shall suffer no respite in their efforts, shall seek no repose, shall disregard all ease and comfort, and, detached and unsullied, shall consecrate every fleeting moment of their life to the diffusion of the divine fragrance and exaltation of the God's holy word. Their face will radiate heavenly gladness, and their hearts be filled with joy. Their souls will be inspired, and their foundation stand secure. They shall scatter in the world, and travel throughout all regions. They shall raise their voice in every assembly, and adorn and revive every gathering. They shall speak in every tongue, and interpret every hidden meaning. They shall reveal the mysteries of the Kingdom, and manifest unto every one the signs of God. They shall burn brightly even as a candle in the heart of every assembly, and beam forth as a star upon every horizon. The gentle breeze wafted from the garden of their hearts shall perfume and revive the souls of men, and the revelations of their minds, even as showers, reinvigorate the peoples and nations of the world.

I am waiting, eagerly waiting for these holy ones to appear, and yet, how long will they delay their coming? My prayer and ardent supplication, at eventide and at dawn, is that these shining stars may soon shed their radiance upon the world, that their sacred countenance may he unveiled to mortal eyes, that the hosts of divine assistance may achieve their victory, and the billows of grace, rising from His Ocean above, may flow upon all mankind. Pray ye also and supplicate unto Him that through the bountiful aid of the Ancient Beauty these souls may be unveiled to the eyes of the world.

The glory of God rest upon thee, and upon him whose face is illumined with the everlasting light that shineth from His Kingdom of glory.

A Short historical Survey of the Baha'i movement in India, Burma, Java and Malay Islands.

———:O:———

(Continued from page 9 of No. 7 issue).

On reaching Calcutta the party went to live in a house in Kolutollah which had been engaged for them before their arrival by Nawab Safdar Ali Khan of Rampur. Here too within a very short time the magnetic personality of Jamal Effendi and his exceedingly affable manners attracted many leading citizens of Calcutta and its neighbourhood; and he soon became a well known figure in the society particularly among men of religious and philosophic turn of mind. Jamal Effendi was however all the time eagerly looking for an opportune moment and a suitable gathering to deliver the great message of Universal Love and Peace —the message of the wonderful Revelation of Gods mystery—the message of the advent of The New Age. At last that opportunity presented itself when he came to form an acquaintance with Haji Mirza Abdul Karim Sherazee a renowned Persian merchant of Calcutta at whose residence leading Mohamedans of the city used to meet every day and, just to pass time, discuss all kinds of topics of the day. This was the time of the Russo–Turkish war and so the main subjects of discussion generally used to be the events of the war as appeared in the newspaper reports. Jamal Effendi also used to be present in that gathering and in course of such discussions, whenever he could find an opportunity, he would invite the attention of his audience, to various prophecies in the Holy Koran and the Traditions of the Prophet, regarding the signs of the time of the appearance of the promised Redeemer. His marvelous eloquence and his unique method of presenting the subject of his discussion considerably impressed the audience.

About this time Haji Mirza Mohammed Ali and Mirza 'Abdu'l Hamid came from Hongkong, China. The latter was the maternal uncle of His Holiness the Bab. Both these gentlemen had business in China and came to see Haji Mirza 'Abd'ul–Karim in connection with their business and were his guests. They were known to Jamal Effendi and they recognised each other at the meeting in Haji Mirza 'Abd'ul–Karim's house. The unusual radiance of joy on the face of these two new comers and Jamal Effendi on their sudden and unexpected meeting and the extra-ordinary warmth and affection with which they enquired each other's welfare astonished all who were present at that gathering. The people then began to suspect that Jamal Effendi must have belonged to the new sect.

© Afnan Library Trust 2017

On the following day the visitors came to Jamal Effendi's house; and after a long conversation about the situation of the war and the discussion of the various passages from the Holy Tablet of Baha'-'u'-llah (Lowhi—Rais—the tablet of the Chief) relating to prophecies concerning Turkey, Jamal Effendi requested Syed Mustafa who could read Arabic with beautiful Arabic accents to chant the Tablet for his two honoured guests. While chanting the Tablet he felt a sudden flash of heavenly Light in him and was quite overwhelmed with an inexpressible feeling of Divine joy. He could not at the time realise the Cause of the strange emotion that completely overpowered him. After the chanting of the Holy Tablet was over, the revered guests and Jamal Effendi discussed between themselves the fulfilment of Baha-'u'-llah's prophecies, His high teachings for the upliftment of mankind, His noble ideals raising the standard of morality, and the majesty of His mission which our young friend Syed Mustafa listened attentively as if spell-bound. At the termination of the discussion he confessed the truth of Baha-'u'-llah's claim and declared to dedicate his life to the service of the Divine Cause. The three veterans at once embraced this young novice and kissed him most affectionately. Jamal Effendi then in his supplication to the Sacred Threshold submitted Syed Mustafa's name and a Holy Tablet was revealed in his behalf the English translation of which is as follows:—

O Mustafa! the supplication of Jamal who is soaring in the atmosphere of the love of his Lord the Oppulent and Exalted was submitted in the Holy Presence, and thy name was mentioned therein. We testify thy truthfulness and sincerity that thou mayest read it and be among the thankful ones. Say, "O God of the universe, who appeared with the greatest Name! I beseech Thee by the Essence of the Existence in the name of those who were not prevented by the hosts from turning towards Thy Face, and those whom the kings could not prevent from beholding towards Thy Horizon, to write for me with Thy Supreme Pen that which behoveth Thy Generosity. O possessor of the Names and the Creator of the heaven! O my Lord! I hereby testify that which Thou hast aleady testified before the creation of heaven and earth, and I acknowledge that which Thy tongue has declared before the manifestation of the Kingdoms of Thy Command and Creation. Verily thou art He, there is no God but Thee. Thou art Everlasting, Mighty over all that Thou willest and Thou shalt ever be as Thou certainly wert in the Eternity of Eternities O My Lord! I have heard Thy Call and have turned towards Thee. I supplicate Thee that Thou mayest draw me in every condition near to Thy Horizon, and destine for me, O My God! that which is good for me in every world of Thy worlds. Verily Thou art the Mighty, the Exalted, the High and the Great.

Jamal Effendi and his party stayed for a few months at Kolutollah and then they removed to Garden Reach (or Matiaburj) which is not far off from

the town of Calcutta at the invitation of Meer Ramazan Ali "the Munshi-us-Sultan Bahadur"—the private Secretary to Wajid 'Ali Shah the ex-king of Oudh. The main object of going over to Garden Reach was to deliver the holy message to the ex-king, because Jamal Effendi was told, that he was an extremely orthodox Shiah Mohamedan and was expecting the advent of the twelfth Imam with passionate devotion almost amounting to madness. In fact, he kept a couple of dozen of horses always saddled day and night ready at the gate of his palace so that he might not lose even a moment in accompanying the Imam when he hears of his appearance and assisting him in his fight with the infidels. Jamal Effendi when he went there unhappily found him absolutely hopeless; he had no taste whatsoever for any religious or any serious discussion of any kind; he was simply following blindly what he was told by his ancestors. Surrounded by luxury of every description he spent all his time in the pursuit of nothing else but pleasure which was often not of a very high character. Jamal Effendi, notwithstanding all his efforts to enlighten him had eventually to come away disappointed so far as he was concerned; but his secretary 'the Munshi-us-Sultan' became a firm Bahai and with God's help, before his departure, a Bahai centre was established there. In the mean time Jamal Effendi received from the Consulate and the foreign department of the Government of India necessary documents to enable him to proceed to Burma.

The following tablet was received for the Munshi-us-Sultan Bahadur:-

He is predonimant over all things.

Thy supplication which verily speaketh of thy facing towards God and of thy severance from all things save Him, was submitted in the Presence of this wronged one. We pray to God that He may bestow upon thee confirmation in His Cause, and may draw thee to the nearness of the Greatest Ocean the waves of which proclaim every Name. Verily there is no God but He the Wise, the All-knowing. Blessed art thou as thou hast rent asunder the veils and turned towards the Horizon so that thou mayest ever see from it the Effulgence of the Face of thy Lord the Dignified the Generous.

Say—"Oh ye group of the heedless ones! Verily the portals of knowledge are thrown wide open; and the Dawning place of the Cause of the Merciful has became manifest in the universe, and testified that which God hath testified before the Creation of heaven and earth; were ye among the hearers!"

Blessed is he who has thrown away all that he possessed, and took hold of that which is given unto him by the Powerful, the Mighty. The fragrance of the Significances is wafted upon the universe so that all that is concealed in it may become apparent therefrom. Verily He is All-knowing, Educator.

© Afnan Library Trust 2017

Thou hast harkened my voice, therefore perform that which this wronged one commandeth thee from this remote region. Catch hold of the Rope of favour of thy Lord and cling unto the Hems of His Generosity severing from those who are diverted from the Straight Path. Say, Praise be to God the Lord of the universe.

(To be continued.)

NOTES AND NEWS.

———:O:———

With profound sorrow we record the passing away of our two beloved friends Muhammed Ali Yar Khan, and Khalifa S. M. Abdul Qader Maricar. Ali Yar Khan joined the little group of the Bahais of Rangoon about 12 years ago, and cheerfully bore all kinds of redicule and indignities directed at him by the members of his community and also by those of his relatives who were near and dear to him. He remained firm in his faith like a rock despite all tempests and storms that raged round him.

Khalifa S. M. Abdul Qader Maricar though joined us only a few months ago, he gave within this short time unmistakable proof of his sincerity earnestness and zeal in the service of the Cause of God. He was a very promising Bahai and we are greatly disappointed by his sudden and untimely demise.

We extend our heartfelt sympathy and condolence to the bereaved relatives of these departed friends.

Words of Abdu'l Baha':—

———:O:———

O loving companion! The Kingdom of God is the source of all power: and naught but the bold and valiant among its warriors—they that give life to the world—shall be endowed with its grace and divine assistance. I cherish the hope that by whatever land thou passest, thou mayest, even as vernal showers, revive every human soul and cause it to become verdant and refreshened; or as the life-imparting breeze, reinvigorate the feeble and the sick. Mayest thou scatter

in every clime the perfume of the love of God; raise aloft the standard of the oneness of mankind; uproot every form of prejudice, sectarian, national, racial or political; and promote the cause of love and unity amongst the diverse peoples of the world.

Praise be to God, the portals of the Kingdom are wide open, and many from the East and from the West, are with eager hearts flocking unceasingly unto it. How vast is the field! Now is the time to spur on the steed of service and display to the eyes of the world your strength, your courage and confidence.....

O my companion! The light of truth is shining everywhere; endeavour that the eyes may be opened to behold its signs and splendour. O how pitiful were the children of men to deprive themselves of God's boundless grace in this most holy age, this illumined century! Wherefore, offer up thy life as a sacrifice unto the Cause of humanity, that, through thee, the poor may obtain their share of heavenly Treasure, the sick may find their way to the divine Physician, the helpless may be strengthened with the power of the Kingdom, the orphan may find his heavenly Father, the faint may be cheered, the disconsolate may be comforted through the bounty of the All-merciful, the sore-athirst may attain unto the fountain of Life and they that are in fear obtain the shelter of peace and calm.....

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာအနန္တဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

BAHA'U'LLAH.

ဤမဂ္ဂဇင်းသဘင်းစာကို။ ပြန်မဓနိုင်ငံနေ။ တဟာဒီ။ သာသနာတော်။ မဘဟဗွေသေ ရူဟာနီအသင်းကပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အာယဿိဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စတဖွာရူဓီ။
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာနံပါတ် ၂၉၉
P.Box No. 299
RANGOON.

အခန်းနှုန်းမှာ။ ပြဿနာပြည့်နှုန်း အဆိုပြုသူပြည်များ။ ၁၂လကို။ အခြားနှုန်း။ ၁၂လ။ ၂-ထူမန်။ အမေရိကံ။ ၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။ ၁၂လ။ ၇ရှိလင်္ဂ။ အေဂျစ်နှုန်း ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။ ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀။ တစောင်လျှင် ၅ ဝဲ စာတိုက်ခ အငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI.
No,2 B,41st Street,
RANGOON

အခြေလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သေါသစ်သီးများနှင့်။ အကိုင်းထကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်လေသောအရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ သဟာအဂ္ဂဠာဝ်။ အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ပဋ္ဌမတွဲ။ ၁၉၂၇ ခု။မေလ။ နံပါတ်၉။

© Afnan Library Trust 2017

ဘဟာအဓိလောကဆတင်း။

ရန်ကုန်မြို့။ ၁၉၂၄-၂၅-ခုအတွက်။ ဘဟာအဓိ၊ မဟာဗွေထေး၊ ရှုဟာနိုး။ အတို့အရာ။ ရွေးကောက်ခံရသောလူကြီးများအကြောင်း။

(၁) ဆိုက်ယာဒ်။ ကျန်တို့အဲလိသခင်။ ဘီ၊ အေ။ စတ်လုံတော်ရင်ရှေ့နေ။ ပရေစိဒင်။

(၂) ဆရာဝန်၊ အဗ္ဗန္ဓလိဟာကင်မ၊ ။ဒုတိယပရေစိဒင်။

(၃) ဆိုက်ယာဒ်၊ မွတ်စ၊ တဖွာရှမိသခင်၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်။ ရိဘတ္တစ်ဂ။

(၄) ဆိုက်ယာဒ်၊ ဂိုလာဝ်၊ မွန်ရတဇာ၊ အလိ။ ။စာရေးကြီး၊ ဂ္ဂရီတေရီ။

(၅) ဆိုက်ယာဒ်၊ အဗ္ဗန္ဓလ် ဟိုဆင်။ ဂ္ဂရီရင်ဇီ။ ငွေထိန်း၊ ကေဂ္ဂီယာ။

(၆) မစ္စတာဟာမေန်။ အလိ။ စာရင်းအင်းကိုင်သူ။ အေကောင်တန်။

(၇) ခါန်၊ ဆာဟာစ်ဘ။ တွဲတော်ရဂ္ဂိသောသူ။ ဒေါက်တာ၊ ဆိုက်ယာဒ်။ မာဇွဟရ်အလိ။ မင်ဘာလူကြီး။

(၈) ဇိဟာမွာန်၊ ဟာတစ်ဖွ၊ ဆင်။

(၉) ဗွကိရ်။ ဇိဟာ်မွာန်၊ ဆင်။

———:o:———

မရှေပ်၊ ဖဒိုကာရိအစကြောင်း။

အမေရိကံတိုင်း၊ ကနာဒါပြည်။ မွန်တရီယာလ်မြို့သူ။ မမရှာပ်ဖလိုကာရ်အမည်ရှိသူ၊ ဓမ္မကထိကသခင်မသည်။ ၁၉၂၄ ခု-မတ်လအတွင်း။ မိမိဇာတိမြို့မှ တွက်မြောက်၍။ ဘိုက်ထွတ်၊ ရိုကဒ္ဒါတ်စ၊ ပါလက်စတိုင်းပြည်။ ဟိုက်ဖွားမြို့သို့ရောက်ပြီး။ ဟဇ္ဇရတော၊ ဝလီယေ။ အဲမ်ရှိဖွာဟ်။ ရှောကီ။ အာဗ္ဗန္ဓလ်။ သခင်ကိုဖူးမျော်ပြီးလျှင်၊ သီးဟိုင်ကျန်း။ ကိုလံဘိုမြို့ဘက်က။ တရုတ်ပြည်။ ဂျာပန်ပြည်။ ယိုဒယားတိုင်း။ ဝတ္ထု။ တိုင်း၊ ချာဝါကျန်း၊ ဘိုညိုကျန်းပြီးဟွရ်မြို့မှစသော။ အရပ်ရပ်မြို့ဒေသသို့ ဘုရားဟောပါ ကြည်ရှုတရားတော်ဟောပြေးပြီးမှ။ ပြေလအတွင်း။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်လာပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့။ မဟဲလေးမြို့။ မေမြို့နှင့်ကွမ်းခြံကုန်မြို့။ ဘဟာအဓိအသင်းသားများ။ မဟာဗွေထေရ်ရှုဟာနိုအစည်းအဝေးတွင်။ မေတ္တာတရားတော် ဟောကြားတော်မူသည့်အပြင်။ ရန်ကုန်မြို့နေ၊ ဆိုရိုဗိုမ်အသင်းအစည်းအဝေးခွင့်လည်း။ ဘဟာအဓိတရားတော်ကိုဟောပြော်ခဲ့လေသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းသတင်းစာဌာနလည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက်

တရားတော်အချက်များကိုရေးသား၍။ ကျော်ငြာလိုက်ပါဆည့်။ ကလကတ္တားမြို့သို့ ရောက်သောအခါသည်လည်း (အာဗွတက်စ၊ မင်) မည့်သောသတင်းစာ၌ ထိုနည်းတူ ဘဟာအဓိသာသနာတော်အကြောင်းများကို ရေးသား၍ ကျော်ငြာလိုက်သည့်အဖြင်။ ထိရိုဗိုမ်။ အသင်း၏ဓမ္မာရုံ၌ တရားတော် ဟောကြားလိုက်သည်။ ထိုအသင်းသားများက။ ၎င်းဓမ္မစက်တရားတော်ဖြတ်ကို။ အလွန်အဖြတ်တနိုး ပြုနှစ်သက်ကြသဖြင့်၊ ဘဟာအဓိတရားတော်ကျမ်းစာများကို။ ထိုသခင်မထံမှ။ တောင်းခံရကြည့်ရှုတ်ဘတ်ကြကုန်သတည်း။ ၁၉၂၄-ခု။ မေလ-၁၂-ရက်နေ့။ ထိုသခင်မသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံဖြူကြီးများကိုလှည့်ပတ်ရှုကြည့်ပြီးလျှင်။ ဘုံဘိုင်မြို့ကသဘော်ဘီ၍၊ ဘာဂဒါန်မြို့ကိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုမြို့မှဘခါ မော်တော်ကားစီး၍။ ရှစ်ရက်ခရီးလမ်းဆုံး။ (ဒမာစကာတ်စ) မြို့မှမီးရထားစီး၍ (ဟိုက်ဖွားမြို့နေ။ အရှင်မြတ်အပါးတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမျှော်ပြီးဿင်။ ဇာမကိုတိုင်းပြည်ကိုသွားလိမ့်မည်။ ယခုအရပ်မှ၊ ဒီဇိခင်ပွန်း။ မစ္စဘာရှလိဖလိုကာရ်နှင့်အတူကိုယ်ချက်မြို့ရောဒေသသို့ပြန်လိမ့်မည်အထက်က စီမံထားလေသည်အတိုင်း။ ဇွဲနဲ့လ။ ဇူလိုင်လနှင့်သြဂုတ်ထဟူသောနွေဥတုကာလသုံးလတိုင်အောင်။ ဘရားတော်ကြောင့်အစည်းအဝေးပြုရသော (ဂေရင်ဇေးမြို့) ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ရသည့်ဘဟာအဓိဓမ္မကထိက။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဧည့်ခံကြွေးထိမ့်မည်။ ၎င်းသခင်မသည်ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကြာရှည်စွာမနေရဘဲ။ ချက်ခြင်းပြန်သွားရသောကြောင့်။ အိပ်မက်မြင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ထိုက်သင့်သလောက် အကျိုးမခံစားရ၊ သို့ရာတွင်။ နောက်နှစ်ကိုတခါဒီဇိခင်ပွန်းနှင့်အတူတကွ ကြွလာထိမ့်မည်ဟု။ ဂတိထားလိုက်သည်ဖြစ်၍။ ထိုသခင်မကျမ်းမာချမ်းသာစွာ ပြန်လာဘို့ရာ၊ ဘဟာအဓိဘာသာဝင်လူအပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ဆိုသျှက်ရှိကြကုန်သတည်း၊

———:o:———

အိန္ဒြိယနိုင်ငံနှင့် မြန်မာပြည်တဝှမ်းလုံးဖြစ်သော။ စတုတ္ထဘဟာအဓိ {ကနိုင်ရှန်} အစည်းအဝေးကြီးအကြောင်း။

အိန္ဒြိယနှင့်မြန်မာဘိုင်းတဝှမ် လုံးဖြစ်သော။ စတုတ္ထဘဟာအဓိဘာသာ အစည်းအဝေးကြီးသည်။ ယခုနှစ်၌။ ၁၉၂၄-ခုဇူလိုင်လ (၃၀) ရက်နေ့အစပြု၍။ မေလတရက်နှင့် (၂) ရက်တိုင်အောင်။ သုံးရက်သုံးလုံး။ ပုန်ဒါမြို့နေ။ ကျောင်း။ ဧမော။ မေဇိရိယာလအင်စတိတ်ယူ။ ဟော။ ခေါ်။ တရားဟောရုံးကြီး၌။ ကျင်းပပြုလုပ်ကြလေသည်။ အရပ်ရပ်အမှုရေးကိစ္စဆောင်ရွက်ခြင်း၌။ ထိုသူတို့သည်။ ဘဟာအဓွ လွှင်ဟ်။ အရှင်မြတ်

© Afnan Library Trust 2017

နှင့်အပ္ပနွယ်။ ဘဟာ။ အရှင်မြတ်။ အရှင်နှစ်ပါးတို့၏ မစတေဝ်မူခြင်း အရိုင်တော်ရှိ
ထွဲ့ လျက်။ ဝတ္ထိယော။ အံ့မ်ရွှင်လွန်းဟ်တည်းဟူသော။ ဥဿာဟိ။ အဖွဲ့ခွဲသခင်၏ စောင့်
ရှောက်တော်မူခြင်း။ မျှော်လင့်၍နေကြကုန်သတည်း။

နံနက်ခင်း။ ကျင်းပသောအစည်းအဝေးများကို၊ မိမိတို့အသင်းသားများ၌
ရှေ့ဆောင်ရွက်အံ့သောအမှုများတိုင်ပင်နှီးနှောတို့ရာအတည်ပြုထား၍။ ညနေပိုင်း
ပြုလုပ်ရသောအစည်းအဝေးများမှာ။ ဘဟာအွ လွှာတ်အရှင်မြတ်မှန်ကြောင်းနှင့်တ
ရားတော်မှန်ကြောင်းကိုပရိသတ်။ လူအများတို့အား။ နားလည်ဘွယ်ဖြစ်အောင်
ဟောပြောတို့ရာပြဋ္ဌာန်းထားကြကုန် သတည်း ။

နံနက်ချိန်ကျင်းပရသောအစည်းအဝေးကြီးများကို။ အာဂရောမြို့သား ဟာရိမ
တွလွှာတ်။ သခင်က။ ပရေစိဒင်ပြုလုပ်၍၊ အုပ်ထိန်းတော်မူသည်။ ၎င်းအစည်းအဝေး
ကို။ အကြီးဥက္ကဋ္ဌပြုသူက။ အသက်ဖြစ်မြောက်စေဘတ်ငယ၊ ဓိ. ဘဂျာတ်. ဆုတောင်း
ချက်ကိုသာယာစွာသောအသံဖြင့်ရွတ်ဘတ်၍။ အစပြုသည်။ ထိုနောက်. နှစ်မတော်
ဟဒ္ဒရထေ။ ဝါ ခကာအေ။ ရိဘာခုကာအေ။ အွ ဝ်ယာ။ သခင်မထိပါးတော်မှလာ
ရောက်သောအမိန့်တော်စာကို။ ဘတ်ရွတ်တော်မူသည်။ ထိုအခါကြွေးနာ လာရ
သောပရိသတ်ကြီးက။ စိတ်နှလုံးကြည်နူး။ နောင်တတရားရရှိသဖြင့်။ မိမိတို့အချင်း
ချင်း။ တညီတညွတ်။ တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်နေကြ၍။ သာသနာတော်ထွန်း
ထင်းစည်ကားခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုဆောင်ရွက်ကြရမည်ဟု။ သစ္စာ
ရေသောက်။ ကတိပြုထားကြလေသည်။ ထိုနောက်လူအများတို့။ တညီတညွတ်သ
ဘောတူကြသဖြင့်။ ဟိုက်ဖွါ။ ဖြို့။ သခင်မထံသို့ ကြွေးနှုန်းရိုက်လိုက်ကြသည်မှာ။ ကန်
ဝင်ရှန်။ အစည်းအဝေးသည်။ ကျေးဇူးတော်မစခြင်းရရှိကြပါသည်။ နောင်တတရား
ရရှိကြ၍။ ရှေ့လျှောက် ညီညွတ်ကြလျက်။ အမိန့်တော်အတိုင်း။ အမှုတော်များ
ဆောင်ရွက်ကြပါမည်ဟု။ သစ္စာပြုကြလေသည်။ အစဉ်မပြတ်ကျေးဇူးတော်မစ
တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ပဌနာပြုနေကြပါသည်။ (ဝကိလ်)

ထိုနောက်။ (နေ့ရှနာ။ အစ္စဝိရစ်ကျ။ ဝါထ်။ အစင်မဘတ်။) အသင်းသားများ
၏ဗဟိုရှိ။ အစည်းအဝေးကြီး၌ဥက္ကဋ္ဌပြုသူ။ မစ္စတာ၊ ဝကိလ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်ခုနှစ်
၌ဆောင်ရွက်ရသောအကြောင်းများကို။ သခင်ပအကျည်းချုပ်အားဖြင့် ဟောပြော
လေသည်၊ ပဌမနေ့၊ နံနက်အချိန်၌။ ကျင်းပလေသောအစည်းအဝေးတွင်။ မေတ္တာဂုဏ
ထာ။ မရှိ ဘာနှင့်ဥ ကျွာတည်းဟူသော(ဖြဴဟွဴဝိုးရ) ထရားတော်လေးပါး၌ ထား
သဖြင့်။ ဘညီဘညွတ်။ တစိတ်ဘသဘောတည်းဖြစ်ကြ၍။ အရပ်ရပ်အကြောင်းများ
၌မှန်းစားခြင်းရှိကြ၏။ ဟောကြားသောပုဂ္ဂိုလ်များမှာ။ ရှိုက္ခ။ အဖွဲ့ခွဲထ်။ ရာဟမာန်။

ဒေါက်တဲ့။ ကောရှာ။ ကေရှိုး။ မောလဝီ။ မေဟရှိ။ ဗိုဟာ့ မွာန်ခါန်။ နှင့်ဂျွဲ့ဝ်ရှိဒ်။ ခိုဒါဒါန်။
လေးပါးသောသခင်များတည်း။

နံနက်ချိန်ပြုရသောအစည်းအဝေးကို၊ ပရေစိဒင်၊ ပြုသူသခင်က၊ ဗွါရစီဘာ
သာစကားဒ်ရှိသောဗိုနာဂျာတ်ကို။ ရွတ်ဘတ်၍။ လက်စသတ်လိုက်သည်၊
ပဌမနေ့။ ညနေချိန်ကျင်းပလေသောအစည်းအဝေး၌။ ဟောကြားရသောတ
ရားများမှာ၊ (၁) ပရောဖေစာ။ ပေရိတဲ်ဝ်။ စင်္ဂီ။ က။ ဘဟာအွ်။ သာသနာတော်တိုး
တက်စည်ကားလာရသောအကြောင်းများကိုလည်းကောင်း။ (၂) ဒေါက်တဲ့ကော
ရှာ။ ကေရှိုး။ က။ ဓမ္မတာဘာဝဇ္ဈလိုက်။ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ပျက်ခြင်းရှိသောတရား၌
မည်သည့်အချက်ကိုအထူးအရေးယူသင့်သည်ဟု အကြောင်းကို လည်းကောင်း။
(၃) မစ္စ။ ဂွ်ရိန်၊ အင်မ။ အဲ့ဒ်ရာနို့။ က။ လော်ကီ။ တဝ့ဒ်းလုံး။ စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်လျက်
ရှိသောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟောကြားကြလေသည်။

ဒုတိယနေ့။ နံနက်ချိန်အစည်းအဝေးကို၊ ဥက္ကဋ္ဌပြုသူ။ ဟာရိတွလွှာတ်သခင်
က။ ဗွါရစီ၊ ဘာသာစကား၌။ ဗိုနာဂျာတ်ဘတ်ရွတ်ဆုတောင်း၍အစပြုသည်။ ထိုဖြင့်
ဘဟာအွလွှာတ်၊ အရှင်မြတ်။ ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်အားဖြင့်။ ရုံ့လင်ပြည့်စုံစွာ
သောခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်ကြရမည်ဟု။ ချစ်သားအလုံးရုံ့တို့အား။ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
လေသည်။ ရှိုက်ခ။ အဇ္ဈာသ်။ ရာဟမာန်သခင်။ နှင့်မောလဝီ။ မာဟဗ္ဗ။ ဇွလ်ဟတ်က။ တို့
လည်းကောင်း။ ပရေစိဒင်။ ဟောကြားလေသောတရားများ။ အလွန်လိုအပ်ကြောင်း
ကို။ အားပေးကျည်ကြလေသည်။ မောလဝီ။ မာဟဗ္ဗဇွလ်။ ဟတ်က၊ က၊ တဖန်။ ဗိမိတ
ဟာအွ်ဖြစ်ပုံနှင့်။ ကိုယ်နှင့်အတူတကွအခြားသောမိတ်ဆွေများပါ။ ဘဟာအွ်ဘာ
သာန္ဓဝင်ရောက်ခိုတွဲ့ကြသောအထူးတို့ ကို၊ အများအား။ ပြောပြသောကြောင့်။ တ
ရားနာလာကြသောလူအလုံးရုံ့တို့၌။ လွန်မင်းစွာသောစေတနာကိုဖြစ်ထွန်းစေ
သည်၊

အိုင်္ဂလန်နှင့်မြေမွာတိုင်းများ၌ရှိဘဟာအွ်။ အသင်းသားများက။ မိမိတို့မြို့ရွာ
နှင့်ဆိုင်သောအသင်း၌သော်လည်းကောင်း။ နှစ်တိုင်းလုံး အသင်းသားများ၏ကြီး
မားသောဗဟိုရှိ။ အသင်း၌သော်လည်းကောင်း။ အရပ်ရပ်အသင်းများ၌။ ဘာသာဝင်
သောမိန်းမများကို ရွေးကောက်နိုင်ရန်၊ အစွဲပြုတော်မူသော။ ဝကိလ်။ အံ့မ်
ဂျလ်ဟတ်။ ရှောက်။ အဖဖွဲ့ခွဲ။ သခင်။ အမိန့်တော်စာကို၊ မစ္စတာ။ ဝကိလ်။ က။ ဘတ်ရွတ်
ထွက်။ ၎င်းအသင်းများ၏ကြီးမားသောဗဟိုရှိ။ အသင်း။ (နေ့ရှနာ။ အစ္စဝိရစ်ကျ။ ဝါထ်
အစင်မဘတ်) ၌ပါဝင်သောလူကြီးများ၏ဆောင်ရွက်ရန်ရှိ ဝတ်တရားများနှင့်တကွ
ရှင်းလင်းအောင်ဟော်ထုတ်ပြလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ကြီး(၉)ယောက်တို့ကို ကြီးမားသောဗဟိုရုံအသင်းကြီးအတွက်။ ရွေးကောက်ကြ
လေသည်၊ ဆိုသော် (၁) မစ္စတာ။အင်အာ။ဝကိတ်။ (၂) ဒေါက်တာ။ကောရှာ။ကေ ရှိ
(၃) မစ္စတာ၊ဟရှိမတ္တလ္လာဟ်။ (၄) မစ္စတာဆိုက်ယာန်။ဂျနဒ္ဒအလီ။ (၅) မစ္စတာအစ္စ
ပန္ဒိယာရ်၊ဘာဟာရမ်။ (၆) ပရောဖေစာ။ပေရိတံမ်စင်။ (၇) ပရောဖေစာ။အင်မ။
အာရ် ရှိ ဂုဒ်။ (၈) မစ္စတာ။မေရဝါနဲ့။ခွတ်စ်ရှိ။ (၉) ဆိုက်ယာန်မွတ်စ်။တဗ္ဗာ ရှမီ သ
ခင်၊ယခုနာမည်များကို။အစည်းအဝေးစသောအခါ။ မစ္စတာပရေစီခင်ကကြော်ငြာ
လိုက်သည်။

ဂုဏ်ညနေအချိန်ကျင်းပသောအစည်းအဝေး၌ လူအများတို့အတွက် ဟော
ကြားလိုက်သည့်အကြောင်းများမှာ၊ (၁) မောလဝီ၊ဖွာဇွေထ်၊ဒိဟဲမ္ဘာန်၊မာဟဖူဇွလ်
ဟတ်ကသခင်က။ ဆန်းသစ်သောဗျာဒိတ်တော် အကြောင်းများကိုထည်းကောင်း၊
(၂) ဒေါက်တာခိုဒါဒါန်။ဖေါက်ဇ်၊ခါရ်ရှင့်။မစ္စတာအင်အာရ်။ဝကိတ်တို့က။ အမျိုး
မျိုးသောငွေကွက်ခြင်း သတော်များကိုပယ်ဖျက်ကြရမည်ဟု။ အကြောင်းကိုထည်း
ကောင်း။ (၃) မစ္စတ်ဂိုဂိုန်၊ကရိစက်ကြီးက။ လောကတဝှမ်းလုံးနှင့်။ကိုယ်စိကိုယ်ဂု
လူမှုများတို့ရှိရှင်းလင်းကောင်း။တုရားမှန်၊တရားမှန်၊သစ္စာမှန်၊ သာသနာမှန်းအလွန်
လိုအပ်ကြောင်းအချက်ကိုလည်းကောင်း။အရပ်ရပ်ဟောပြောကြလေသည်။

အသင်းသားများ လူခပ်ဆိမ်းကုန်တို့က၊ ညစာ သုံးဆောင်တော်မူပြီးကြ
သည့်အခါ၊မစ္စတာဟရှိမတ္တလ္လာဟ်က၊လူအများကြား သိအောင် ကြော်ငြာလိုက်
သည်ဖြာရှေ့ကျင်းပခဲ့သောနှစ်၊ပြည်တဝှမ်းလုံး၊ဘဟာအိုကန်ဝင်ရှန်၊ အစည်းအ
ဝေးကြီးကို၊နေ့ရှာနာ အစ္စပီရစ်ကျူဝါလ်။ဗဟိုရုံအသင်းကစီရင်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့်
အတိုင်းကလကတ္တားမြို့ပေါ်မှာယခုနှစ်ဒီဇင်ဘာလနာတာလူးပွဲကြီးရက်များအတွင်း
ဖြစ်လိမ့်မည်၊

ဒေါက်တဲကေရှိ။ ကရှောကြော်ငြာလိုက်သည်အတိုင်း။ ယခုနှစ်အတွက်။
အာလ်အိန္ဒြိယာနှင့်မြန်မာဘဟာအိုေ။နေ့ရှာနာ၊ အစ္စပီရစ်ကျူဝါလ်။အစင်မ္ဘလီ။အတို့
အာရာရွေးကောက်ခြင်းခံရလေသောလူကြီးမင်းများဟူမူကား။

(၁) မစ္စတာအင်။အာရ်။ဝကိတ်။အကြီးဥက္ကဋ္ဌနှင့်ဒွေထိန်း။
(၂) ဆိုက်ယာဒ်ဂျနဒ္ဒအလီသခင်းနုတိယဥက္ကဋ္ဌပြုသူ။
(၃) ဒေါက်တဲ ကေရှိ။ကရှောစက္ကရီတေရီ၊
(၄) မစ္စတာ၊မေရ်ဝါနဲ့၊ခွတ်စ်၊ရှိ၊အိုရာနို။ဂင်းစက္ကရီတေရီ။ လက်ထောံ၊
(၅) ပရိုဖေစာရ်၊အင်မ၊အာရ်၊ရှိရာဇီ လူကြီး။
(၆) ပရိုဖေစာရ်၊ပေရိတံမ်။စင်။ ဂုဏ်း

ထိုနောက်။ဥက္ကဋ္ဌပြုသူ။ပရေစီဒင်က။ (၂၁) နှစ်အရွယ်ရောက်ပြီးဖြစ်သော၊
အသင်ရှိကြသည့်၊မိန်းမ၊ယောကျ်ားအသုံးစု တို့အား၊တောင်းပန်လိုက်သည်မှာ၊နှစ်
ပြည့်သုံးအသင်းသားများ၏ကြီးမားသောဗဟိုရုံအစည်းအဝေး။ အသင်းဌာန-၁၉၂၄
၂၅-ခုအတွက်၊လူကြီး(၉)ယောက်၊ရွေးကောက်တိုက်ပွဲများ၊မူလပဋိပက္ခအချက်ခဲ့။ လူကြီး
(၁၉)ယောက်တို့ကိုရွေးကောက်ကြရမည်၊ဂင်းလူကြီးပေါင်း(၁၉)ယောက်တို့ကို
ရွေးကောက်ပြီးသောအခါ၊တဖန်၊ အသင်းသားများ၏ ကြီးမားသောဗဟိုရုံအသင်း
ကို။ တခါတည်းအတည်ပြုတိုက်ရာ။ မင်းပြုရမည်ဖြစ်သောလူကြီး(၉) ယောက်ကို
ထည်း။ဒီဝိတို့အသင်းသားများ အနက်ကရွေးကောက်ကြလေဟု။တောင်းပန်လိုက်
သည်။

ထိုနောက်။မစ္စတာ။ဝကိတ်၊က၊ ဂရှဲသို့ကျင်းပခဲ့သော၊ ဘဟာအို၊ပဋ္ဌမ
ကန့်ဝင်ရှန်။အစည်းအဝေးကို။ကလကတ္တားမြို့ပေါ်မှာ၊၁၉၂၄-ခု။နှစ်တာလူးပွဲကြီး
ရက်များ၌၊အတည်ပြုကောင်းသည်ဟု။ အကြံပေးခြင်းအားဖြင့် စောဒကတက်လေ
သည်။ထိုသခင်ဆင်ခြေတက်သည့်အချက်ကား။ အိန္ဒြိယနှင့်မြန်မာပြည်ဘို့၌။ ဗြိတိသ
အာဏာ။အလွန်ပူပြင်းသည်ဖြင့်၍။ခရီးသွားဆရာဘို့ရာ။ မအိုမသာအောင် ဖြစ်စေ
သည်၊နှာတာလူးပွဲကြီးရက်များအတွင်း။ကန့်ဝင်ရှင်။ အစည်းအဝေး။ ကျင်းပ။ပြု
လုပ်ရမည့်အချက်ကို၊အသင်းသားများက။တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍။ အတည်ပြု
ကြထေသည်။ထို့ရာတွင်။ဂင်းကန့်ဝင်ရှန်၊ကျင်းပရမည့်မြို့ဒေသကို။တချို့။ အသင်း
သားများက။ဒေတိုမြို့နှင့်။အာဂရာမြို့တို့ကိုလည်း၊ ထောက်ခံချက်ခဲ့။ အကြံပေးကြ
သောကြောင့်၊ဂင်းအချက်ကို။ ကြီးမားသောဗဟိုရုံအစည်းအဝေး၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်
ဘို့ရာ၊ထွဲ့အပ်ထားကြလေသည်။

ယခုနေ့။ညနေ့အချိန်။ကျင်းပသောအစည်းအဝေး၌။ပရိသတ်။ လူအများအ
ကျိုးခံစားစေခြင်းငှါ၊ဟောပြောရသောတရားများအကြောင်းကား။ (၁) ဟရှိမတ္တ
လ္လာဟ်သခင်က ဆန်းသစ်သောခေတ်။တက်ကပ်ကာလနှင့်။ဂင်း၏အနက်အဓိပ္ပါယ်
ကိုထည်းကောင်း၊ (၂) ရှိုက်ခ်းအဗ္ဒုလ်ရာဟမာန်။သခင်က။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုး
တိုးတက်ဘို့ရာ။ အခြေအမြစ် ရင်းတည်းဟူသော ဓမ္မစက်တရားတော်ကိုလည်း
ကောင်း (၃) မစ္စတာ။အင်မ။ယူ၊အဗ္ဒာစီ။က၊ ၍၊ရှိ၊ရှာဘွယ်သောလောကကိုနှိဗ္ဗာန်
အမှန်အစစ်ဖြစ်ထွန်းဘို့ရာ။ အဘယ်သို့ကြီရမည်ဟူသော။ နည်းလမ်း ကိုလည်း
ကောင်း။ အထက်ကအထည့်ပြုထားလေသည့်အတိုင်း။ဟောပြောကြလေသည်။

တတိယနေ့။ နံနက်ချိန်။ ရုဝေးကြသည့်အစည်းအဝေး၌။ ပဋ္ဌမမူထ ရွေး
ကောက်ထားလေသောလူကြီး(၁၉)ယောက်တို့က။အောက်ပါရေးသားလေသော လူ

© Afnan Library Trust 2017

(၇) ဆိုက်ယါန်၊မွတ်စ၊တဗွာ၊ရွှမိ၊ ၎င်း
(၈) အစ္စပန္ဓိယာရ်၊ဘေဟရံမ်။ ၎င်း
(၉) မစ္စတာ၊ဟာရ်မတွ္ဍလ္လာဟ် ၎င်း

ထိုပြင်၊၎င်းဒေါက်တဲ၊ ဆရာဝန်ကြီးက။ လိုဂျာနတွလ်။ အော်ရာအါတ်။ ဝါတ္တာ့ဒ်လိစ်။တည်းဟူသော။ ဘဟာအမ်၊ဓမ္မဒေသနာပြုခြင်းနှင့် သာသနာပြုသော အသင်း၌။ လူကြီးမင်းများ ဖြစ်ကြသောသူတို့၏ အမည်များကို ရွေးကောက်၍ ကြော်ငြာသိုက်သည်ဖြာ။

——:o:——

အကြီးဥက္ကဋ္ဌပြုသူလူကြီးမင်ဘာရိများမြာ။

မစ္စတာ။ဟာရ်မတွ္ဍလ္လာဟ်။	အာဂရာမြို့။
မမ။ဂျေ။အစ္စတန္ဆာန်။	ကလ်ကတ္တာမြို့။
ပရိုဖေစာ။ဒေရိတံ်။စင်။	ကာန်ပူရိမြို့။
ဇရိုဖွေစာ။ဂျီရာဇီ။	ကရာကျီမြို့။
ဒေါက်တဲကေရှီ။ကရှော။	ဂျပူရိမြို့။
ဆိုက်ယာန်ဂျနပ္ဖအလီ။	ရန်ကုန်မြို့။
အာမွန္ဒလ်၊ဟိုဆင်။တဘစီ။	ဘုံဘိုင်မြို့။
နတ်စ။ရွှဲလ္လာဟ်။ခါန်။အာဗွနန်။	ဘုံဘိုင်မြို့။
မမ။ဒေါ်ဆါတ်။မေဟရိဘာန်။အမ်ရဇီ။	ဘုံဘိုင်မြို့။
မစ္စတာ။ရောဘာစာန်။	ကရာကျီမြို့။
ဂျီနာဗျ်။ဆိုက်ယာန်။မွတ်စတဗွာ၊	မန္တလေးမြို့။
မောလဇီ။မဟာဗျူလိဟက္ကာ။	အာဂရာမြို့။
ဂိုသ်မ်။ဇိဟာ်မွါန်။စာဒို။	အဲမ်ရစ်စာမြို့။
အရ်ဒေဂျီ၊ခိုဒါဘခါဂျီ။	ဘုံဘိုင်မြို့။
စောရပ်ကြီးစာတာ။	ဘုံဘိုင်မြို့။
ဂျမ်ဂျစ်။ခိုဒါဒါတ်။	ဘုံဘိုင်မြို့။
ဆိုက်ယာန်။ကာစင်မအလီ၊	ကလ်ကတ္တာမြို့။
မတ္တတ္တ။	မန္တလေးမြို့။

——:o:——

ဖြစ်စဉ်ဘုရားလက်တော်ဖြင့်ဖြူဖြင်ထင်ရှားလေသောတန်ခိုး လက္ခဏာများအကြောင်း။

ပန်ဂျပ်ပြည်၊ကာဒီယန်မြို့နေ၊အနှစ်သုံးဆယ်ကျော်က၊မိမိကိုယ်ကို၊အေမ၊မ်မားဟဒီနှင့်ဒ္ဓမ္မစာ။ရွှတ္တလ္လာဟ်ဟူ၍ပင် ခွဲလေသော။ကွယ်လွန်သူ။ဖြေရ်ဇာ။ ဂိုလ်မ်၊ အာဟာ၊ခဒ်ကာဒီယာနီ။၏တပည့်များအနက်အလွန်သိကျွမ်းကြီးသောပညာရှိမော လဝီ။ မောက်လာနာ။သခင်သုံးပါး၏သည်။ဘဟာအမ်။ဘာသာတရားလည်းမနာ။ တရားဟောသူပုဂ္ဂိုလ်တယောက်မျှနှင့်လည်းမတွေ့မကြုံခဲ့ဘဲမိမိတို့ဘာသာအလိုအ လျောက်။ဘုရားမှန်။တရားမှန်။သင်္ဃာမှန်။ဂုဏ်ကြီးဖြင့်။ တရားတော်ကိုသဘောတူနှစ် သက်ကြ၍။ဘဟာအ္ဓလ္လာဟ်။အရှင်မြတ်မှန်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ကိုယ်တော် ၏ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်။ဓမ္မစက်တရားဟော်မြတ် မှန်ကန်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း သက်ဝင်ယုံကြည်ကြလျက်။ ကာဒေယာန်မြို့နေ။၎င်းအသင်း၏ အမှုးအကဲဖြစ်သူ။ ခလီဖ်ါ။ဘရ်ဂါရွတ်ဒင်။မာဟာမွတ်ဒ။မျက်မှောက်တွင် လူပေါင်း အမြောက်အများတို့ ရှေ့၌။ရဲရဲတင်းတင်းထင်ရှားစွာ ဘော်ထုတ်ပြောကြလေသည်။ အကြောင်းကား။ ဘဟာအ္ဓလ္လာဟ်။အရှင်မြတ်သည်။ရှေးကာလဘာသာဟောင်းကျမ်းတော်၌ ရေး သားပါရှိသော။အနာဂတ်ဗျာဒိတ်တော်စကားများနှင့် တညီတညွတ်။ မှန်ကန်စွာ သော်အချိန်ကာလ၌ပင်။ကြွလာပွင့်တော်မူ၍။လောကတဝှမ်းလုံးဝေနေယျလူသတ္တ ဝါအသုံးစု တို့ကို ၎ကန့်စင်စစ်ကယ်ချွတ်တော်မူနိုင်သော အရှင်မြတ်။ ဥပစ္ဆာယ် ဆရာပေတည်း။ကိုယ်တော်၏ဓမ္မစက်တရားတော်ဟူမူကား။ယခုကတ်ကာဆဧတ် သမယ၌။လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။မချွတ်မလွဲ။အလွန်လိုအပ်ဆဲ အစွမ်းတန် ခိုးရှိသော၊ဆုံးကြိုးတည်း။ယခုလိုဝန်ခံချက်ကို အမေးအဖြေအားဖြင့်၊ ကာဒီယာန် ဥက္ကြဋ္ဌပြုသူခလီဖ်ာ။ဆပ်က။သုံးလေးရက်တိုင်အောင်။လူပေါင်း အမြောက်အများ တို့ရှေ့မှာ။ထိုသူတို့နှင့်အမေးအမြန်းပြုပြီး၍။ဆုံးရှုံး၍လက်ပန်းကြသောအခါ။အ နည်းနည်းချော့မော့သည်းစားတို့ရာအကြံများထုတ်စမ်းသော်လည်း။ မရမှန်းထိ၍။ ကိုသဝိတ်မှောက်လိုက်သည်။ အထူးညွှင်းပန်းခိုင်စက်ဝန်ကျက်ပြည်မှ နှင်ထုတ်လေ သည်။မိမိအသင်းသားများကို။ထိုသူတို့နှင့်စကားစမည်မပြောနှုတ်မဆက်ရအောင် သူတို့စသ်ပေးနှုတ်ဆက်သော်လည်း စလ်မပြန်ရဟု ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်လေ သည်။ဤကဲ့သို့မတရားမှုများကိုရှုကြည့်လျှင်။ ကာဒီယာန်မြို့၌ပင်။ ဘဟာအမ်။ဘာသာကို လူကြီးလူကောင်းကိုးယောက်တို့သည်။ကာဒီယာန်မြို့၌ပင်။

© Afnan Library Trust 2017

ဧ့.များကိုလူဝေနေယျ၏မြေဩာ ကောင်းသောစိတ်နှလုံးတို့၌ ကြဲဖြန့်ကြဲလိမ့်မည်။ ၎င်းသတင်းစာအထမြောက်သို့ရာ။ ဘဟာအမိအသင်းဝင် (အဟာဘဗ္ဗ) ချစ်သားအပေါင်းတို့သည်။ မိမိတို့တတ်နိုင်သမျှ။ ကူညီမစကြရမည်။ အခန္ဓနိန်းမှာ။ တန္ဒစ်လျှင်။ (၄ကျပ်) ဖြစ်ပါသည်။

အာဂရာမြို့၌ဘဟာအမိသာသနာပြုအသင်းနှင့်ဓမ္မဒေသနာအသင်းတို့က်တ ရယ်ရအခါဖွင့်ထားကြပါသည်။ ဘဟာအမိလောကတဝှန်း၌ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေထား လေသောကျုံ့ဂန်စာစောင်များကို။ ဘီ။ ဗီ။ အခေပေးလျှင်ရနိုင်သည်။ အာဂရာမြို့။ ဃသာ တိယာအာဇာဝ်ခါန်အရပ်နေ။ မစ္ဆတာဟာဂှ်မတွလွတ်ကိုစာရေးမေမြန်းကြရမည်။

(ကော်ကမြေ။ ဟင်ဒ) သတင်းစာကိုလည်း။ ယခုနေရာကပင်ရနိုင်သည်။

———:o:———

အဆုဘအကြောင်း။

(အင်နာ၊ လေထွာဟော၊ ဝ၊ အင်နာ။ အေလိုက်ဟော၊ ရာဂျေအွန်) ၊ အဓိပ္ပါယ် ကား။ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ အရှင်မြတ်အတို့အရာဖြစ်ကြသည်ဟူ၍။ ကိုယ်တော်ထံပါးသို့ သာပြန်သွားရ၏။

(ခ) သူဌေးကြီး။ အာကာ။ မိုဟာ်။ ဓောဒ်။ အစ်ဘာ။ ရာဟိန်ဒ။ ဂှိရာဇီ။

၁၉၂၄-ခု၊ မေ ၁၀။ (၃) ရက်နေ့။ ရန်ကုန်မြို့။ ကမာရွတ်။ အရပ်နေအသက်-၁၀ ကျော်၌။ မလကူတော။ အပ္ပဟာ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်းတော်သို့။ တက်ကြွထေသည်။ ရန်ကုန်မြို့ အသင်း၌။ ဂျမာလိ၊ အပ္ပမိသင် ကြွလာသောအခါ။ သာသနာတော်မြတ်ကိုနှစ် သက်မြတ်နိုး၍သက်ဝင်ယုံကြည်ထေသောသူတော်ကောင်းတပါးဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်ဝင်စမှာ။ ထိုသူအပေါ်၌။ အမျိုးသားချင်းတို့ လက်များဖြင့်၊ အတိုင်းမဆိုဘေးရန္တမျာသက်ရောက်လာရသော်လည်း။ စိုးစည်းခံမျှလောက် တုန် လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ။ သစ္စာတရားစောင့်ထိန်းထျက်။ သည်းခံနေရုံမျှမက။ မိမိရန်သူများ ချမ်းသာတို့ရာ။ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သလျက်နေပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ဘဟာအမို့။ အ သင်းသားများနှင့်ကွယ်လွန်သူ၏မိတ်ဆွေများက။ အလွန်ဝမ်းနည်းကြသဖြင့်။ ကျန် ကြွင်းရစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့် အမျိုးများအား။ သည်းခံခြင်းတရားရှိတို့ရာ ကြားမှာလိုက်ပါသည်။

(၂) အိုရာနိတိုင်း။ ရတ်ဂှ်။ တ။ မြို့၌။ ၁၉၂၄-ခု။ ထွန်ခဲ့သော ဖေဖော်ဝါရီလ အတွင်း။ ၎င်းအရပ်ဒေသ၌။ "ကိုယ်တိုင်ကျော်စောသောဆဟာအမို့ ဟောင်း။ ဓမ္မကထိက

ထင်ရှားစွာဝန်ခံ၍။ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေသည်။ ကာဒိယာန်မြို့နှင့် မနိုးမဝေး။ နိုးစပ်သောရွာသူရွာသားများသည်ထည်း။ ဘာသာအလိုအထျောက်မိမိတို့အချင်း ချင်းတိုင်ပင်နှိုးနှော၍။ ဘဟာအမို။ ဘာသာကျမ်းစာစောင်များကိုဖွာယူ ဘတ်ရှုသ ဖြင့်၊ ထူပေါင်းများစွာတို့သည်။ ဘဟာအမို။ ဘာသာကိုနှစ်သက်မြတ်နိုးကြ၍ ကွယ် လွတ်တော်မူခြင်းရှိကြကုန်သတည်း။

အိန္ဒိယဖြည်တဝှမ်းလုံးနှင့်အထူးသဖြင့် ပန်ဂျပ်နယ်၌ ထုဟ်ဝေကြသောသ တင်းစာများခပ်ဆိမ်းကုန်တို့သည်၊ ယခုအကြောင်းကိုသာအရေးယူ၍ ရေးသား ပြောဆိုကြထေသည်၊ ၎င်းသို့သောရေး သားခြင်းကြောင့်၊ ဘဟာအမိသာသနာ ထေသည်။ အလွန်ထွန်းထင်းစည်ကားလာ၍။ ပြည်တဝှမ်းလုံးနှံ့ ပြားလေသည်၊ မူ ထသပိတ်ဒွောက်ခံရသဖြင့်၊ ကာဒိယာန်မြို့မှ။ ကာဒိယာနိအသင်းဥက္ကဋ္ဌပြုသူ ခလိဖွာ ဘဂိရွတ်ဒင်။ မာဟာမွတ်ဒ၏ထက်နှင့်နွတ်ကြောင့် နစ်နာအောင်ပြုလုပ်၍ ပြည်ပှနှင့် ထုတ်ခြင်းခံရသောပညာရှိသုခမိန်တို့ဟူမူကား။

(၁) (မောလဝီ။ ဖွာဇွေလ်။) တည်းဟူးသောအစွလမ်၊ ဘာသာ အတတ် ပညာ၌။ (မဟာအဂ္ဂပဏ္ဍိတ) ကဲ့သို့တဲ့ ကိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ ရိဟံမွာန်မာဟာဖျာဇွေလ်။ ဟတ်ကအောလဒီ၊

(၂) မောလဝီ၊ မေဟရ်၊ ရိဟမွန်ခန်း၊ ဂှေဟာပွ့(ကာဒိယာနိ။ အလ်။ ပွန္ဓာထ်သတင်းစာဆရာ။)

(၃) ဒေါက်တဲ။ အပ္ပန္ဓလ်စွမာန်။ အိုမရ်၊ အေလ်၊ ဘီ၊ အင်မ၊ အင်မဘီ၊ အင်မ စီ၊ ၍သုံးပါးသောသခင်များဖြစ်ကြသည်။

မောလာနာ၊ မိုဟမ္မန်။ မာဟာဖျာဇွေလ်၊ ဟတ်က၏ထက်ထပ်မိန်းမကို။ မိဘများ မဆီးတားဘဲ။ ထိုသူ၏ဓနိုးကလည်း။ ဘဟာအမိအယူဝါဒယုံကြည်လျက်နှင့်။ ကာဒိ ယာနိ၊ ခလိဖွာသခင်က။ မိမိခင်ပွန်းနှင့် မလိုက်သွားရဟု။ ဆီးတားပိတ်ပင်လိုက် သောကြောင့်။ ထင်မယားမတွေ့ရဘဲ ခွဲခွါလျှက်နေကြသည်။ ၍ကဲ့သို့မတရားသဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းသည်မည်သည့်ဘာသာ၌အလျှင်းမရှိစဘူး။ ၎င်းသခင်များသည်။ ကာဒိ ယာန်မြို့မှထွက်ခြောက်၍။ အာဂရာမြို့ နေ၊ မစ္ဆတာဟာဂှ်မတွလွတ်ထံသို့ လာရောက် တည်းခိုနေကြသည်၊ ယခုလအတွင်း၌ကျင်းပသောဘဟာအမိပြည်လုံးကျတ်အစည်း အဝေးသို့စိမံသည့်အတိုင်း။ မောလဝီ၊ မာဟာဖျာဇွေလ်။ ဟတ်ကနှင့်၊ မောလဝီမေဟာဂှ်။ မိုဟမွာန်ပါသခင်နှစ်ပါးတို့သည်။ မစ္ဆတာ ဟာဂှ်မတွလွတ်၊ (ဘီ။ အော။ အေလ်။ အေလ်။ ဘီ) နှင့်အတူတကွ(ကောကမြေ။ ဟင်ဒ။) သမုတ်ရသော အရှင်ရှုဘာသာသစ္စ ကာသို့တဆလေးကြိမ်ထုတ်ဝေသောသတင်းစာတခုထွက်ဝေသဖြင့်၊ မမ္မခါနှစ်မျိုး

© Afnan Library Trust 2017

သခင်ကြီး။(ဟကင်မ။ဘာရှိ)ဟု။သမုတ်ရသော သမ္မာတော်ကြီးသည်၊ မလကူတေ့အဗ္ဗဟာ၊ နိဗ္ဗာန်အရဝ်သို့တက်ကြွ၍ အနန္တသုခ ချမ်းသာခြင်း ရရှိလေသည်။ ယခုသခင်သည်ကိုယ်သခင်၊ ဂါရဆသက်နှင့်မိမိဘိုင်ဆိုင်သောဥစ္စာခန။ ပစ္စည်းများကို မနှံသောသူသတ္တဝါမျိုး။ချမ်းသာတို့ရာဒါနပြုထားလိုက်တော်မူသည်။ ထိုသခင်ကြီး အာတွက်ဌ၊ ဂင်းမြို့သူမြို့သားများအကုသိုးတို့သည်ဝမ်းနည်းကြ၍။ ဝိုက္ကျွေးမြည်တန်း ကြလေသည်၊ဘဟာအဓိပ္ပာယ်သိကြပြားသော်လည်း။ထို သခင်၌မုန်းထားသောသူတ ယောက်မျာ၌ရှိစဘူး၊လူတိုင်းပင်ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြကုန်သတည်း။

(၃) အာကာ။ဟာဂျီ။မြေရိဇာ။ဟာစန်။ဇနီ.ဂျာနို.သခင် သည်လည်း၊ ယခုနှစ်အတွင်း၌။ရှရှတိုင်း၊အာ်ကာဘာ်မြို့နေ။မွသကူတေ အဗ္ဗဟာသို့၊စိုအရှန်။ ပြုတော်မူသည် ကုန်သည်ကြီးတဦးဖြစ်သော်လည်း၊များစွာသောဝေနေယျ လူအပေါင်းတို့ ကို။ကိုးဇေသဘဘ္ဘာ၏ဝဲကြီးမှကယ်ချွတ်ဘော်မူသည် ထူးခြားသောဂုဏ် လက္ခ ဏာချွးအားဖြင့်။တနိုင်ငံလုံးကိုတွေ့ကျော်ဇောတော်မူသည်။ပါဂရဖြစ်မြောက်သော ကြောင့်။နိစ္စ။သုခ၊အတ္တအခြေအနေများ၌၊တည်နေတော်မူလေသည်။

———း၀း———

{၄}ဘဟာဒ္ဒိခေါ်မွေးကဆိုက်သခင်ခ။ခမဇောဒေဘသ။ဇီ။ပဓိရိတင်ပဟ်၊

၁၉၂၄-ခုနှစ်၊ဇန္နဝါရီလ။၂၀-ရက်နေ့။အမေရိကတိုင်း။ပေလာဒလ်ဖီယာမြို့၌ မသာကူတေအဗ္ဗဟာသို့တက်ကြွတော်မူသည်။ယခုသခင်မသည်။အမေရိကတိုင်း ပင်စတ်ဗီယာနာနယ်၊နောရေစတန်းမြို့နေ။၁၈၅၂-ခု။ဧဖေဖော်ဝါရီလ။၂၁-ရက်နေ့၊ မွားမြင်တော်မူလေသည်။သခင်မ၏အဘသည်။ အပစ္စကောပတ်တုရားဂိုဒိုး ကျောင်း ကြီး၌။ကျောင်းဆုပ်အရာရှိသောခမ္မဆရာကြီးတပါးဖြစ်သည်။သူ၏အဘိုးသည်၊ အ မေရိကတိုင်းမူသပဋမသမထမင်းတင်ဘိုရာ။ လက်မှတ်ထိုးသောသူဖြစ်သည်။ သူ အမိ၏အခြိုးနှင့်လက်ထပ်သောသူသည်လည်း။ ကိုယ်တိုင်ကြော်ဇော၍ သမထမင်းပြု သောသူတယောက်ဖြစ်၏။အသက်အရွယ်နှုငယ်စဉ်ကာလမှစ၍။ အတတ်ပညာအ မျိုးမျိုးတို့သင်ကြား၍။ပြည့်စုံပွားတတ်မြောက်သော သခင်မတဦးပေတည်း။ ဂုဏ် ကျောင်းကြီးနှင့်စပ်ဆိုင်သောစာသင်ကျောင်း၌။ ခမ္မပေါင်းနှင့်ခမ္မသစ်ကျမ်းများ ကိုသွန်သင်သောဆရာမကြီးအဖြစ်ဖြင့်။ဂင်းကျမ်းတော်မြတ်တို့၌။ လွန်မင်းစွာလွေ့ လာကျွမ်းကျင်သောသခင်မဟူ၍။ ကိုတွေ့ကြော်ဇောလေသည်၊ ၁၉၁၆-ခု။နိုဝင်ဘာ လ-၁၀-ရက်နေ့၌။ ကျေးဇူးရှင်တင်ပမာ။ နှင့်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုတော်မူသည့်၊ ၁၈၉၈-ခုနှစ်၌။ဘဟာအမိခမ္မစက်တရားတော်အသံသည်၊ အမေရိကံတိုင်း။ညဉ့် ရောမြို့၌ကျွေးကြော်လာ၍။ရှေးဦးစွာသက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေသော်(၂၁)ယောက် မြောက်သောပဋမအတန်းထဲမှဂင်းသခင်မသည်မူလသက်ဝင် ယုံကြည်လေသော ဗိန်းမတဦးဖြစ်၏။ကျမ်းတော်မြတ်ကိုးကြွယ်ခန်အောင်ဘတ်မြောက် နားလည်သည်။ ဖြစ်၍။ခက်ခဲနက်နဲသောအရာများကိုမှန်ကန်စွာသောအနက် အဓိပ္ပါယ်များဘွင့်ပေး သဖြင့်ရှင်းထင်းအောင်ဟောပြောနိုင်သည်။ခမ္မတာဒန္ဒာနှင့်ဆိုင်သော သားထိမ်းများ သည်။ထိုသခင်မ၌မရှိငြားသော်လည်း၊ပရမတ္ထတရားနှင့် ဆိုင်သောဝိညာဉ်နှင့် သင်း ထိမ်းများသည်။အထောင်အသောင်းထိုသူ၌ရှိပါသည်။၁၉၀၁-ခု။နှင့်။ ၁၉၀၉ခုနှစ် များ၌။ထိုသခင်မသည်၊အတ်ကာမြို့သို့သွားရောက်၍၊ဟဇ္ဇရတော့။ အဗ္ဗဒွလ်ဘဟာ ဆရှင်မြတ်အပါးတော်၌ ဝင်ရောက်။ ဖူးမျှော်ရသည်။ သာသနာတော်၏ မိုးလင်း ကောင်းကင်၌ကြယ်နက္ခတ်တာယာကဲ့သို့ထွန်းတောက်သျှက်နေသည်။ဟဇ္ဇရတေ အဗ္ဗဒွလ်။ဆဟာအရှင်မြတ်သည်။ထိုတပည့်တော်မအား ကျေးဇူးပြုမစတော်မူ၍။ ကျမ်းစာတော်၏ နက်နဲသောအရာများကို ပြသတော်မူသည်။ ကိုယ်တော်အဓိန့် တော်အားဖြင့်။ကျမ်းပေါင်းများစွာရေးသားပြုစုထားလေသည်။ ဘဟာအိမ်သာသ နာတော်၌ဝင်ရောက်သက်ဝင်ယုံကြည်သည်နေ့မှစ၍။အသက်တော်မထွက်မှီ(၅)မိ နစ်တိုင်အောင်သာသနာတော်အမှုများကို ဆောင်ရွက်လျက်နေပါသည်။ အထူး ဂုဏ်တန်ခိုးကြီးသော သခင်မ ဖြစ်ပါသည်၊ ဂင်းသခင်မပြန်တော်မူခြင်း ကြောင့်။ လောကတဝှမ်းလုံးရှိဘဟာအမိများသည်။အလွန်ဝမ်းနည်းကြကုန်သတည်း။

© Afnan Library Trust 2017

و جواب سلام دادن انها را ذنب لا یغفر بیان نمود و همه مومنین تازه تصدیق
را از جماعت خود بیرون کرد - و محض اخراج باد انها از هر جهت چندان تشدد
و سختی نمود - که انها مهاجرت از قادیان را مرجح بر اقامت دانستند - چنانچه
گفته بود اگر دسترس داشت رقره اش میرسید - در اهلاک و اعدام این نفوس
ضعیفه دقیقه ئی تساهل و تسامح نمی نمود - ولی نتیجه بالعکس واقع شد -
همه روزه از نفس قادیان و از اطراف و جوانب از حزب قادیانی وغیران اکثری
در پی تحری حقیقت برامده سوال از حقانیت این دیانت مقدسه و
تعالیمات مبارکه مینمایند - و کتب امری متصل میطلبند - چنانچه این
نفوس تازه تصدیق اعنی - (مولوی فاضل) حضرت محمد محفوظ الحق - علمی -
مولینا مهر محمد خان شهاب و ماستر محمد عمر (اله دیتا) و دانتر عبد الصمد
ایل بی - ایم ایم بی - ایم سی - در شهر اگره در خدمت حضرت حشمت الله
مجتمع - و اگره را مرکز لجنه اشاعت و تبلیغ قرار داده - شب و روز مشغول تحریر
جوابات رسائل - و تبیین و انکشاف مسائل - و ارسال کتب و رسائل استدلالیه
امری برای اشخاصیکه مثل خود شان بصدق و اخلاص در وادی دین و طلب
سالکند و ازادانه تحری حقیقت می نمایند - و دقیقه ئی اسوده نیستند - نیز
در جرائد اردو اسان عمومی هند مقاله جاتی نوشته عموم خلقرا از خواب غفلت
بیدار مینمایند و در صدد این هستند که از هشتاد نسخ کتب مولفه حضرت
میرزای قادیانی دلائل و براهینی قاطعه بلسان اردو در حقانیت این دیانت
مقدسه استخراج نموده ترتیب دهند - و طبع و نشر کنند - و رئیس حزب قادیانی
از احساس اینکونه مبادرت بدیع در خوف و هراس است از ۱۷ ماه مارچ
سنه ۱۹۲۴ م با ینطرف جمیع جرائد اسان اردو در هندوستان و خصوصاً در وادیان
و پنجاب یا در مدح و یا در قدح ورود امر الله متصل بحث مینمایند - چون
اکثری از روزنامه نویسان ان اقالیم از فرائض منصبی خود غافل و ذاهل - و
بسیاری از بیانات تاریخیه و احکام و شرایع مقدسه را من دون تحری و تحقیق
محض نقل قول از همدیگر خلاف واقع بل محض کذب و افترا نوشته و می نویسند
و بخیال اینکه بتوانند وهنی بر امر الله وارد اورند خویشتن را مفتضح و رسوا
میسازند * چنانچه وقایع این ایام را بعضی از احبای الهی در کنوشن حالیه
پیشنهاد کردند * باتفاق اراء قرار داده شد * که جریده ئی هفته وار * در لسان
اردو - باسم (کوکب هند) از اگره طبع و نشر شود * که جذبان مولوی محفوظ الحق
علمی و مولوی مهر محمد خان شهاب که مهارتی کامل در این فن دارند * هر دو
بسمت مدیری و نائب مدیری مباشر این کار شوند * ابونه سالیانه چهار روپیه -
و ششماهه دو روپیه و ربع مقرر شده * امید وطید از همم عالیه احبای اردو دان
اقالیم هند و برما چنانست که بقدر وسع و امکان و توانائی ابونه شوند و برای

توسیع و تشهیر این روزنامه فرخنده پی جدی وافر نمایند * چه که بسرپرستی
اولیای الهی باید این جریده تعمیم در کل اقالیم یابد * و علم یا بهاء الابهی در
هرجا بلند شود * ما قدوم این جریده فرخنده پی را مبارک و میمون میدانیم
و برای کامیابی و برومندیش همواره در درگاه الهی مسئلت می نمائیم *
انشاء الله تائیدات الهیه و توفیقات غیبیه شامل حال مدیران با فضل و کمال
است *

در بعضی از جرائد نوشته اند و نقل از جناب خلیفه قادیانی نموده * که
ایشان برای اثبات حقانیت ابوی عالیمرتبت خود میرزا غلام احمد قادیانی
مدعی مقام مهدویت و نبوت ظلی و عکسی و غیر ذلک طلب مباهله از
بهائیان رنگون ملک برما نموده بودند ولی صدای از اینها بر نخواسته - سبحان الله
ما هرگز اینکونه دروغ سفید و افترا و خیره چشمی ها را از شخص شاخص ایشان
در هیچ وقت متوقع نبودیم * اگرچه حضرت شیخ عبدالرحمن هندی از ببئی *
و حضرت حشمت الله از اگره مبادرت باین امر نموده بایشان نوشته اند * که
ما همه وقت حاضریم * و اداره الاشراق نیز حال همنوای ان احبا گردیده عرض
مینماید * که اولا ما اثبات اینقول را که از بهائیان رنگون طلب مباهله نموده اند
که از که و کی و کجا * از ایشان استدعا میکنیم * ثانیا * چون با عنق منکسره
بادلقوه هم پیرامون شده * اهل بهای جمیع اقطار عالم حتی مملکت برما *
برای اثبات حقانیت پیشوایان خود * حضرت سید علی محمد * باب * مهدی
و قائم موعوده * و حضرت بهاء الله روح الله و کلمة الله النازل من السماء
و حضرت عباس افندی عبد البها مرکز منصوص میثاق الهی * بدلائل و
براهین قاطعه ساطعه عقلیه و نقلیه * و برای مباهله بایشان همه وقت حاضر
بوده و میباشیم * ما تیغ برهنه ایم در دست قضا * شد کشته هر آنکه خویشتن
برمازد * این دم شیر است بیازی مگیر * عشق حقیقیست مجازی مگیر * ما
طالب اعدام و هلاکت حضرت خلیفه محترم و تشتیت شمل و تمزیق جمع
حزب مظلوم قادیانی که محض صفای طینت و سادگی فطرت * گول خورده
اند و گرویده شده اند * حاشا لله که بوده باشیم * ولی چون مقتدای قادیان
بتاسی پیشینیان امجاد خود * ذاتا نزول قهر و غضب و عذاب و سخط الهی
را برای شخص خود و سائر پیروان بیچاره از حق میخواهند * ما مجبورانه
حاضریم * فتمنوا الموت ان کنتم صادقین * ولا یتمنونه ابداً بما قدمت ایدهم والله
علیم بالظالمین * هذا * گو * و هذا * میدان * ابوی عالیمقدار شان * پس از
نزول لوح مبارک از قلم میثاق * مصداق آیه مبارکه اذ تبرء الذین اتبعوا من
الذین اتبعوا وراوا العذاب و تقطعت بهم الاسباب * گردیده * و آنچنانی شد *
حال * دور مجنون گذشت و دور شماست *

اعلان

جمیع کتب امری مطبوعه لندن و امریکا و مصر و ایران و هندوستان و برما *
و کذلک جرائد و مجله جاترا * بواسطه وی پی پوست از جناب حشمت الله
رئیس لجنة الاشاعة والتبلیغ بهائیان * اداره روزنامه (کوکب هند) گهتیا اعظم
خان * طلب فرمایند * نیز عکسهای جمعیتی کنونشنها * و عکسهای رنگین
کوچک و بزرگ مشرق الاذکار امریکا * نزد شان موجود است *

© Afnan Library Trust 2017

والتبلیغ محفل مرکزی هندوستان و برما ممتاز اند از قرار ذیل بیان فرمودند *

جناب حشمت الله - .... رئیس - مقیم در شهر آگره

اعضای محترمین

مادام - جے - استنارد	...	...	... کلکته
پروفیسر پریتم سنگهه	....	....	.... کانپور
پروفیسو شیرازی	....	....	.... گراچی
دکتور کوشال کشور	...	...	... جیپور
جناب سید جنا بعلی	...	...	... رنگون
جناب عبد الحسین طبسی	...	...	... بمبئی
جناب نصر الله خان افنان	...	...	... بمبئی
بانو دولت مهربان ایرانی	...	...	... بمبئی
مستر رابرتسن	...	...	... گراچی
جناب سید مصطفی رومی	...	...	... مندله
جناب مولوی فاضل محمد محفوظ الحق - علمی -			... اگره
جناب غلام محمد ثانی	...	...	... امرتسر
مهتر اردشیر خدا بخش	...	...	... بمبئی
مهتر سهرا بجی اساتیا	...	...	... بمبئی
مهتر جمشید خدا داد	...	...	... بمبئی
جناب سید قاسم علی	...	...	... کلکته
دوشیزه ملکوتی مس لها لها	...	...	... مندله

مادام شاپفلوکر * اهل مونتریل کندا * در اواخر ماه اپریل سنه ۱۹۲۴ وارد رنگون شدند * بسیار مشتعل و منجذب بودند * در مدت قلیله اقامت خود در برما و هندوستان مقاله هائی پر تاثیر در جرائد معتبره رنگون و کلکته طبع و نشر نمودند * در محافل روحانی بهائیان رنگون و مندله و کنجانگون شخصا تشریف فرما شدند و بنطق فصیح ملیح احبای الهی و امراء رحمانی همه جا را بحد ما لا نهایه مشتعل و منجذب ساختند * و روحانیتی بدیع بخشیدند * که باید متحدا قیام بخدمت عالم انسانی نمایند * نطقهای منجذبانه ایشان در انجمنهای حزب تیوسوفی رنگون و کلکته بحدی مؤثر افتاده که اکثری در صدد تحری حقیقت بر امدند و کتب امریرا از خانم محترم موصوف برای مطالعه و اگاهی و استفاده گرفتند * از قراریکه بیان کردند * شوهر محترمشان ایشانرا برای حضور در تاستانی (گرین ایکر) طلب نموده لهذا بسرعت هرچه تمامتر حرکت فرمودند

چون از راه بغداد و شام بسواری اتوموبیل قصد زیارت ارض مقدس را دارند * ارواح جمیع دوستان مملکتین هند و برما با ایشان است که بنیابت از قبل کل در استانه مبارکه جبین فرسا شوند * اگر چه مسافرت ایشان خیلی مؤثر افتاد * ولی بوعده تشریف اوری ایشان در سال اینده نهایت خوشحالیم و برای سلامتی هر دوی ایشان دعا میکنیم *

حقیر سید مصطفی رومی حال تقریبا یکسال میشود ساکن رنگون ست آدرس و عنوان مراسلات - نمبر ۲ - بی - ۴۱ - استریت رنگون * یا اداره مجله الاشرق * صندوق پوسته نمبر ۲۹۹ رنگون * ملک برما *

اعجاز دست قدرت الهی

امسال نفوسی چند و بالاخص سه نفس مقدس که از اهل علم و فضل و کمال و خواص تابعین حضرت فقید محترم میرزا غلام احمد قادیانی که از چندین سال مدعی دو مقام - اعنی مهدویت و مسیحیت - در شخص واحد خویش بوده - و جم غفیری از مسلمین هند خصوصاً اهالی قادیان پنجاب او را متابعت نمودند - بدون تحریک و راهنمائی احدی از مبلغین بهائی - با حساسات وجدانیه فطری شخصی در پی تحری حقیقت و صدق و کذب دعاوی بر آمده - عاقبت الامر دین مبین بهائی را حق یافته قبول نمودند و ایمان و اعتقاد خود را در حق حضرت بهاء الله در نفس قادیان در حضور خلیفه اعظم جناب میرزا محمود ابن حضرت میرزای موصوف و جمعی کثیر علی رؤس الاشهاد در کمال جلادت و شهامت و فرزانگی اعلان کردند - که این ظهور اعظم مصداق پیشینگوئیهای جمیع کتب اسمانیست - و تعلیمات مبارکه اش بالقطع والیقین الهی و از سر چشمه قدم ذات احدیت - و در باق برء الساعه جمیع امراض موجوده مهلکه مزمنه روحانی عالم انسانیست در این عصر و زمان حاضره - از قراری که خود شان حکایت کردند معلوم آمد که تقریباً نه نفر از نفوس مقدسه مطمئنه در نفس قادیان این امر را حق دانسته ایمان آورده اند - و متدرجاً سرایت باطراف و قراء مجاوره نموده رئیس حاضره حزب قادیان مندهشانه و مضطربانه قصد ارتداد نفوس مومنه بالله سعی و همت فوق العاده بر گماشت - و عبد الیاس والقنوط در مجالس وعظ سرا و علنا لسان بتعنیف و تشنیع بر کشاد حتی دیانت مقدسه بهائی و مؤسس این آئین مبین را بکلماتیکه عاری از تهذیب اخلاق و سجایای هذله رذله رجاله خلق است ذکر کرد - و دست تطاول و زجر و توبیخ بران نفوس مظلومه موقنه بالله دراز کرد و حزب قادیانی را قطبة از معاشرت و مجالست و مکالمه و گفتگوی با این اشخاص منع نموده بحدیکه مصافحه با اینها

© Afnan Library Trust 2017

مولینا مهر محمد خان بهائی جدید از حزب قادیانیه * و مهتر جمشید خدا داد بردند - کنونش صبحگاهی یوم اول را حضرت رئیس بتلاوت مناجات مبارک در لسان فارسی باختتام رسانید *

در کنوش عصر یوم اول نطقهای ذیل برای استفاده عموم ترتیب داده بودند -

(۱) پروفیسر پریتم سنگه * در ذکر تاریخ حرکت دین بهائی و کتب دیانتیه ان -

(۲) دکتور کوشال کشور * در بیان اصول تقدم و ترقی نوع انسان -

(۳) در شیزه فرخنده فر - مس شیرین مهربان ایرانی * در موضوع امیدواری شکرف عالم و عالمیان *

کنونش صبحگاهی روز دوم را * حضرت حشمت الله بتلاوت مناجات مبارک در لسان فارسی افتتاح فرمودند * سپس احبای الهی تشویق و تحرص نمودند که باید همگی در رفتار و کردار و گفتار متحدا و متفق مجسمه تعالیم حضرت بهاء الله شوند * حضرت شیخ عبد الرحمن هندی * و حضرت مولوی محمد محفوظ الحق علمی هر دو در تائید نطق رئیس تبعیت نمودند حضرت مولوی محفوظ الحق در شرح کیفیت اقبال خود و سائر دوستان از حزب قادیانی بشاهای بحر عرفان حق جل جلاله نطقی منجذبانه ادا نمودند * و مستمعین را بجوش و خروش اوردند *

لوح امنع اقدس حضرت ولی امر الله ارواحنا لعنایاته الفدا را که در بیان انتخاب امناء رحمن در جمیع محافل مقدسه روحانی عادی یا ملی در هندوستان و برما عنقریب یافته تلاوت گردید * پس از ان جناب مستر رکیل در شرح وظائف امنای محفل مقدس روحانی ملی نطقی غرا ادا نمودند *

حضرت رئیس از جمیع احبائیکه قانوناً مجاز انتخاب داشتند خواهش نمودند که برای انتخاب نه نفر اعضای محفل مقدس روحانی ملی اقلیمین هندوستان و برما از میان خود نوزده نفر انتخاب کنند برای سنه ۱۹۲۴ م * چنانچه ازان نوزده نفریکه منتخب شده بودند رجا نمودند که از عده خود بهترین نه نفر را برای تاسیس و انعقاد محفل مقدس روحانی ملی انتخاب نمایند *

جناب مستر رکیل پیشنهاد نمود که کنونش سالیانه ایندفعه در ایام کرسمس عید میلادی حضرت مسیح سنه ۱۹۲۴ در کلکته منعقد شود * چه که از شدت گرمای تابستانی ماه اپریل مسافرت در داخله هند بعلاوه ناراحتی خالی از دمه نیست * همگی بالاتفاق قرار دادند که انعقاد کنونش ایندفعه در ماه دسمبر سنه روان ایام کرسمس عید میلادی حضرت مسیح شود * ولی چون دعای واگره نیز پیشنهاد شده برای کنونش آئندہ لهذا شد که تعیین این امر عهده محفل روحانی ملی گذارده شود *

عصر افروز را نطقهای ذیل برای استفاده عمومی ترتیب دادند

(۱) حضرت حشمت الله * در موضوع قرن جدید و معانی ان -

(۲) حضرت شیخ عبدالرحمن هندی * در خصوص اصول اساسی مایه الترقی عالم انسانی -

(۳) حضرت ام - یو - عباسی - در بیان اینکه عالم را چگونه جنت ابهی میتوان کرد *

در یوم سوم قبل از افتتاح احتفال صبحگاهی - باستصواب اراء نوزده نفر انتخاب شده گان (۱) مستر - ان - آر - رکیل - (۲) دکتور گوشال - کشور (۳) جناب حشمت الله - (۴) جناب سید جنابعلی (۵) مهتر اسفند یار بهرام (۶) پروفیسر پریتم سنگه - (۷) پروفیسر - ام - آر - شیرازی - (۸) مهتر مهربان خسرو - (۹) جناب سید مصطفی رومی - ایمن نه نفر انتخاب یافتند - که اسامی ایشانرا حین افتتاح کنونش حضرت رئیس درمیان جمع اعلان نمود -

همانروز در کنونش عصر نطقهای ذیل برای استفاده عموم ترتیب داده شد *

(۱) حضرت مولوی فاضل مولینا محمد محفوظ الحق - علمی - در بیان الهام جدید *

(۲) جناب دکتور خدا داد فوجدار - و جناب مستر ان - آر - رکیل - در ترضیح رفع انواع تعصبات -

(۳) در شیزه باعلم و هنر - مس شیرین - کرست جی - در موضوع اینکه دیانت هیکل عالم را بلکه هر فردی از افراد بشر را باشد ضرورت لازم و ناگزیر است

در اجتماع خصوصی هئیت متحده احبا بعد از صرف طعام شام - حضرت حشمت الله اعلان فرمود - که محفل مقدس روحانی ملی قرار داده گه کنونش اینده امسال در ایام کرسمس عید میلادی حضرت مسیح در شهر کلکته منعقد شود *

از قراریکه حضرت دکتور کوشال کشور اعلان فرمودند اسامی امنای محترم محفل مقدس روحانی ملی اقلیمین هندوستان و برما از اینقرار است *

(۱) مستر - ان - آر - رکیل - رئیس و صندوقدار - (۲) مستر سید جنابعلی نائب رئیس - (۳) دکتور کوشال کشور * منشی اول * (۴) مهتر مهربان خسرو ایرانی - معاون منشی * (۵) پروفیسر ام - آر شیرازی * (۶) پروفیسر پریتم سنگه (۷) سید مصطفی رومی * (۸) مهتر اسفند یار بهرام * (۹) جناب حشمت الله نیز دکتور موصوف الصدر اسامی احبائی را که بسمت عضویت در لجنة الاشاعة

© Afnan Library Trust 2017

مدت بیست و پنجسال مشغول بخدمات امریه بود * اگر ان نطقهائی را
که در مجامع ادا نموده جمع شود * کتابی پر حجم گردد * اندکی
قبل از صعود مبارک لوحی بافتخار او نازل میفرمایند * هر کرا او تبلیغ کرد
همه ثابتند * زیرا که مقصدش از تبلیغ ان بود * که ثابت و راسخ نماید * حضرت
عبد البهاء را تقریباً دو هفته قبل از صعود خویش در رؤیا زیارت کرد * چنانچه
حکایت کرد که بار فرمودند * که خدمتش را برای اندک مدتی مداومت دهد
در ۲۴ ماه جنوری اثار مرض سخت هجوم اورد * ولی المی نداشته * دران
اوقاتیکه متدرجا بعالم دیگر رهسپار میشده * خدمات امریه خود را متوالیا انجام
میداد * چنانچه در شب اخر حیاتش یازده مکتوب امری که اهمیت داشته
مرقوم نموده - و اخرین ان فقط چند دقیقه قبل از صعودش بخاتمه رسید * صعود
مبارکش در فلادلفیا نمره (۱۵۳۱) جانب شمالی خیابان نمره (۱۹) که محل
سکنای خانواده محترم (ریول است * در ۲۸ ماه جنوری سنه ۱۹۲۴م واقعشد *
در تشییع جنازه ش اژدحامی کثیر از سفید و سیاه و مسیحی و کلیمی از اقوام
مختلفه بهائی و غیر بهائی از خود شهر و اطراف هجوم اوردند * و در نهایت احترام
بدوش کشیدند * در حالتیکه همه حاضرین بتلاوت مناجات و نغمات روحانیه *
مخصوصاً همان نغمه ئی که خودش برای روز برداشتن جنازهٔ خود چندی قبل
از رفت خود ترتیب داده بود میسرودند * چندی قبل از صعودش * بجهت
حسن خدماتش در مرکز (رادیوی) فلادلفیا پذیرفته شد - که نطقهای متعدد در
خصوص امر و تربیت ادا کرد * و بدین واسطه * ندای امر الله * رصیت لیاقت
خود را در افکار هزارهای از نفوس ثابت و استوار کرده بود * لهذا روز صعودش
مرکز رادیو * خبر انفاجعه را * بهمه با اخبار و اعلان نمود * و عظمت حسب و نسب
و مقام کمالات روحانیش پر شکوه شد * رحمة الله علیها *

اسامی ته نفر خادمین محفل روحانی رنگون که بتازگی برای امسال سنه ۱۹۲۴-۱۹۲۵م منتخب شده اند

(۱) جناب سید جنا علی - بی - اے بارستر - ات - لا - رئیس
(۲) جناب دکتو عبدالحکیم — نائب رئیس
(۳) جناب سید مصطفی رومی — مبلغ
(۴) جناب سید علام مرتضی علی — سکرتری
(۵) جناب سید عبدالحسین شیرازی — خزینه دار
(۶) جناب حامد علی — دفتر دار

(۷) جناب محمد هاتف
(۸) جناب خانصاحب دکتور سید مظهر علی .... اعضاء
(۹) جناب فقیر محمد

بشارات عالم بهائی

کنونش بهائیان

انعقاد کنونش چهارم بهائیان مملکتین هندو و برما - امسال در سی ام ماه اپریل - و یکم و دوم ماه مئی سنه ۱۹۲۴م در سه بوم در شهر پونه قرب بمبئی در تالاری که معروف به جون اسمال - میموریل - انستتیوت هال - می باشد * در سایه همایه افضال و عنایات حضرت جمال قدم جل ذکره الاعظم - و حضرت عبدالبهاء مرکز عهده الاتم - و محبوب ما حضرت شوقی افندی ولی امره الاقدم الاقوم - واقع شد *

اوقات صبحگاهی را مخصوص برای مشورت و نظم در امورات داخله و بحث در قرار داد پیشنهادهای صورت کارهای اینده مقرر نمودند - و اجتماعات عصرانه را برای خطابه های عمومی که در موضوعات مختلفه نطق نموده شود تعیین کردند تا کافه مردم را از مقصد ظهور اعظم حضرت بهاء الله من گ باب اگاه سازند -

مذاکرات اوقات صبحگاهی جمیعاً در تحت ریاست جناب حشمت الله اگره صورت گرفت - حضرت رئیس در افتتاح بتلاوت مناجات روح انگیزی و قرائت صورت تلغرافیکه از ساحت اقدس ورقه مبارکه علیا برای مؤید بودن کنونش عز نزول یافته بود ابتدا نمود -

سپس حضرت شیخ عبد الرحمن هندی که بتازگی از ارض مقدس تشریف فرمای اقلیم هند شده اند * توقیع منیع حضرت ورقه مبارکه علیا را قرائت نمودند که احبا را رقت قلبی بدیع دست داد و اکثری را در نهایت ندامت و انفعال اشکهای توبه و ناله چون جیحون از دیده ها جاری شد و متعهد شدند که برای تلافی مافات اینده را متحدا و متفقاً بکمال جان نثاری قیام بر خدمت نمایند - و برای فرستادن تلغرافی بحیفا جمیعاً متفق الارا شدند - که صورتش از اینقرار است * کنونش مؤید است * و با یکجهانی توبه و انابه جمیع متفق الرای شده قرار دادند که در اینده باطاعت و اتحاد قطعیا سلوک خواهند کرد - رجای توفیقات مینمایند * وکیل *

مستر وکیل رئیس محفل مقدس روحانی ملی * مختصری از حالات پیشرفت امورات محفل مقدس در سنه گذشته را حکایت کرد * منجمله ناطقین که در احتفال صبحگاهی در موضوع محبت و اتحاد و فداکاری بالامتیاز نطقی فصیح و بلیغ ادا نمودند * حضرت شیخ عبد الرحمن هندی دکتور کشال کشور -

© Afnan Library Trust 2017

نمودند - از قبل جمیع احباء در نهایت همدردی متاسفانه باز ماندگان فقید سعید را بصبر و اصطبار دلجوئی می نمائیم - و برای مغفرت انمرحوم در درگاه ایزد متعال بتضرع و ابتهال تماماً یکدل و یکزبان میباشیم -

از قرار طغرا متحد المال محفل مقدس روحانی رشت مورخه ۲۶ ماه فبرواری سنه ۱۹۲۴ م حضرت حکیم باشی - تغمده الله في بحار رحمته و اسکنه في مقعد الصدق عند مليك مقتدر - نیز در قزوین بافق اعلی و ملکوت ابهی صعود فرموده اند - ایشان از مشاهیر و قدمای اهل بها بودند - تا نفس اخرین درخدمت امر الله و رضا جوئي ان محبوب بیهمتا قصوری و فتوری نیاوردند - حیات و زندگانی خویشرا وقف اعلای امر الله نمودند - و مال و منال خود را در سبیل رضا جوئی محبوب امکان وایگان فدا کردند - صدمات بیحد و حصر از مخالفین را در راه حق گوارا نمودند - و بصبر و استقامت و اطمئنان خارق العاده حقانیت امر الله را بر کافه خلق ثابت نمودند -

اگر چه خبر صعود اسف امود حضرت مرحوم متصاعد الی الله اقا حاجی میرزا زنجانی را در عشق اباد در جمیع جرائد شرق و غرب اهل بها حتي در نمره ۸ ماه گذشته این مجله بانگریزي شایع نموده اند - محض استفاده از روح پر فتوح نورانی فقید مجید دو سطری در فارسی نیز مرقوم میداریم - حضرت مرحوم از قدمای مشهور اهل بها دران اقالیم واسعة الارجاء بودند - و همیشه اوقات قائم برخدمت امر الله و اعلای کلمة الله و نشر نفحات محبت الله بودند - تا آخرین نفس مشغول تبلیغ بودند - و صدمات مالا نهایه در سبیل رضای الهی بر وجود مبارک شان وارد شد - جمیع را باستقامت تمام متحمل شدند - انی راحت نجستند - و دقیقه ئي ارام نگرفتند تا اینکه بملکوت ابهی صعود فرمودند - تغمده الله في رحمته و اعلی مقامه فی مکامن عز قربه -

---

صعود امة الله المومنة مسیس ایزا بیلا - دي - بریتنگهام

در فیلاد دلفیا - پا - ایالات متحده امریکا - بتاریخ ۲۸ ماه جنوري سنه ۱۹۲۴ م

مکتوبی از فیلاد لفیا - ایالات متحده امریکا - واصل - که حامل این خبر فاجعه بود - مرحومه متصاعده الی الله - از مشاهیر بهائیان غرب است مبلغه شهیر بینظیر فصیح اللسان - و مقبوله درگاه یزدان - و منادی عهد و پیمان خداوند رحمن بود - هزاران نفوس را بشاطی بحر حقیقت هدایت نمود - و تا نفس اخر درخدمت امر الله و اعلای کلمة الله مشغول بود - چنانچه حضرت فاضل مازندرانی روحیفداه نیز در شماره ۱۲ مجله جلیله نجم باختر میفرمایند که این ورقه موقنه - در ۲۱ ماه فبروری سنه ۱۸۵۲ م در نوریستن - پنسلوینا -

ایالات متحده امریکا - متولد والدش قسیس کلیسای - اپیسکوپل بود - جد اعلایش یکی از امضا کنندگان استقلال ایالات متحده و زوج عمه مادرش رئیس مشهور جمهوری امریکا بودند فطرة در حدت ذکا و شدت قوای فکریه نصیبی وافر داشت در ایام صغر و جوانی همت را بر تحصیل و تکمیل علوم و فنون عصریه گماشت - و تربیت عالی گرفت - و سپس تمامی ایام حیات جوانیش در محیط عقلی ادبی و فلسفه دینیه مصروف گشت - و در مدرسه دینی کلیسای مذکور بتدریس بپرداخت - و نامش در شمار اسامی مطلعین و معلمین کتاب مقدس تورات و انجیل مثبوت در دهم ماه نومبر ۱۸۸۶ م جیمس دی بریتنگهام را شوهر کرد - اولاد جسمانی نداشت ولی اولاد روحانیش بیشمارند - در سنه ۱۸۹۸ م وقتیکه در نیو یورک ندای امر الله بلند شد در صف اولین بیست و یکنفر که در انجا تبلیغ شدند قبول امر نمود - و او نخستین انجمع بود که در ان صف تصدیق امر نمودند * با قلب طاهر و استعداد فوق العاده خود مقصد اصلی امر اعظم را دریافت * و بطور تحقیق میتوان گفت که در مامن حقیقت و ملکوت اسرار الهي راه یافته * از انوقت تا یوم صعودش تقریباً تمام دقایق حیاتش مصروف در خدمت امر الله بود * دو بار بزیارت حضرت عبد البهاء در عکا مشرف گشت * ابتدا در سنه ۱۹۰۱ م و ثانیاً در سنه ۱۹۰۹ م * تصانیف و تالیف امریه اش بسیار است * منجمله استدلالیه ئی باسم "ریویلیشن اف بهاء الله" الین تالیف اوست * که استخراج از کتاب مقدس نموده * و بدلائل و براهین قاطعه این ظهور اعظم را ثابت نموده * و بامر مبارک حضرت مرکز میثاق بلغات مختلفه برمه * و هندی * و مدراسی * مدیر سراپا تقصیر این مجله * ترجمه طبع و نشر نموده - نیز مقاله ئی "در تبیین مقام پیمان" - و دیگر مقاله ئی "و توضیح اسم اعظم" و مقاله ئی در "اهمیت حقیقیه بعضی رموز کتاب مقدس" مقاله ئی در بیان دلائل جلوهٔ الهیه در حضرت بهاء الله از بشارات مسیح * مرقوم داشته اینها معدودی از مقالات نثیره اوست که نوشته - از مطالعه الواح متعدده که بافتخار او از قلم میثاق صادر * معلوم میشود - که چگونه تعلیمات و درسهای خصوصی باو میفرمودند * و کلید معرفت حقیقت باو عنایت مینمودند * و چقدر تعلق قلبی بثبوت و روحانیت و خلوص و خدمات او داشتند - و امر میفرمودند که در مقام و تعلیمات امر توضیحاتی بدهد - چه که بالاختصاص بر بشارات و اشارات کتاب مقدس تورات و انجیل حاوی و کاملا مطلع بود و مقام امر را چون اسرار عمیق الهی بیان مینمود * لدا بلسان و قلم هر دو جهت قیام کرد - پس از اقبال متحمل صدمات و ناملائمات بسیار در سبیل امر الله شد * چنانچه حضرت عبد البهاء در بعضی الواح اورا تسلیت داده بیان فرمودند - که در هر دوری اینوقوعات در ادیان واقعشده * فی الحقیقه تراب اقدام مبارک بود -

© Afnan Library Trust 2017

مفصلی در بدایت حوقت از فرقت محبوب افاق ارسال شد * دلیل وصول
ظهور ننمود * و اشاره قبول مشهود نگشت * معلوم است که این افسردگی و
پژمردگی از شدت احتراق از فرق محبوب افاق است * و این خمودت از
کثرت تاثرت در مصیبت کبری * ولکن انوار شمس حقیقت را افولی نه و
امواج بحر اعظم را سکونی و کمونی نیست * فیوضات ملکوت ابهی مستمر است
و تجلیات جبروت اعلی مترادف * ابر نیسان عنایت فائض است * و
شریان محبت الله در جسد امکان نابض * تائید از رفیق ابهی متتابع است
و توفیق از حضرت کبریا متواتر * اگر آن آفتاب انور از افق ادنی که افق امکانست
غاربست از افق اعلی طالع ولائح * اگر تا بحال ابصار بشر بسبب سبحات جسمانی
از مشاهدهٔ آفتاب حقیقت نورانی محروم و ممنوع و محتجب بود * حال
آن حجاب که در هر عهد و عصر وسیله انکار بود * کشف الغطا گردید * چه که
در جمیع احیان ظهور * که مظاهر احدیتش از مطالع امکان طالع شدند * بهانه
اعظمشان این بود که میگفتند * (انما انت بشر مثلنا * و ما هذا الا بشر مثلکم)
خلاصه ظهور آن مظاهر احدیت را از مطالع بشریت علت بطلان میشمردند *
و بدین سبب انکار میکردند * و بعد از صعود مؤمن و موقن میشدند * زیرا
بظاهر شخص بشری ملاحظه نمیکردند * لهذا منتبه قوت و برهان و حجج الهی
میشدند * و مظهر (و بصرک الیوم حدید) میگشتند * چنانچه اگر ملاحظه
بفرمائید مشهود میگردد * که در جمیع اعصار اعلاء کلمة الله بعد از صعود مشارق
انوار بافق علی گردید * چه که ناس فطرة ایمان بغیب را خوشتر دارند *
و دلکشتر شمرند * در جمیع احیان در یوم ظهور انکار نمودند * و استکبار ورزیدند -
و بهانه جستند * و در لانه اوهام اشیانه کردند * و چون ملاحظه مینمودند که
شخص بهیکل بشری ظاهر و بار مشابهت جسمانی دارند * از موهبت ربانی
محتجب میماندند * چون بصر شیطان که نظر در جسم خاکی و طلسم ترابی
حضرت آدم کرد * و از آن کنز بی پایان که اعظم موهبت الهیه و اشرف حقیقت
انسانیه است کور و نابینا شد * (و خلقتنی من نار و خلقته من طین) گفت *
باری مقصود اینست * که در رساله ایقان هیکل بشری را بمنزله سحاب شمرده اند
و حقیقت نورانیه را بمنزله آفتاب * (و حینئذ تشهدون ابن الانسان آتیاً علی
سحاب السماء بقوات و مجد عظیم *) عبارت انجیل را باینگونه تفسیر و تاویل
فرموده اند * پس حال وقت شعله و اشتعال است * و هنگام ندا و انجذاب *
وقت آنست چون بحر در جوش آئید و چون سحاب در برق خروش * و چون
حمامه حدیقه وفا در نغمه و ترانه بکوشید * و چون طیور سماء بقاء در تغرد و نوا آئید *
ای بلبلان گلزار هدایت * و ای هدهدان سبای عنایت * وقت جوش

و خروش است * و هنگام نغمه و آهنگ است * دل تنگ منشینید * و محزون
و دل خون مخسپید * پرواز باوج علا نمائید * و آغاز آواز در گلشن هدی نمائید
قصد سبای رحمن کنید * و آهنگ ریاض حضرت منان اگر در این بهار الهی
نغمه نسرائید - در چه موسمی آغاز ساز نمائید - و بگلهای معانی همدم و
همراز گردید -

یا ابا الفضل این اشتعال نار سدرتک * و این اشراق انوار محبتک * و این
امواج بحر عرفانک * و این نسائم ریاض ایقانک * و این نغماتک السارة للاذان
و این نفحاتک المعطرة لمشام اهل الامکان * این جذبة قلبک * و این سعة
صدرک * و این بشارة روحک * و این اشتعال جذوتک * و این شعلة قبستک *
دع الکون ولو کان فی هذه الایام الخمودة من شدة الهموم ممدوحة محمودة *
فاخرج من زاویة الخمول و اقصد اوج القبول * و طر فی هذا الفضاء الابهی *
و ادخل حدیقة امر الله بقیامک علی نشر روائح قدسه و اعلاء کلمته * قیاماً یتزلزل
به ارکان الشرک و یرتعد به فرائص الاحتجاب عن رب الارباب * و تعلو معالم
العرفان * و تنتشر اعلام الایقان * و تخفق رایات التبیان * و یرتفع شراع
الحیاة فی سفینة النجات علی بحر الامکان * * * * والروح و البهاء
و الثناء علیک * بنهایت استعجال مرقوم شد عفو فرمائید *
(عبده عباس)

۷۸۶

انا لله و الیه راجعون

وفات مرحوم متصاعد الی الله آقا محمد ابراهیم شیرازی در رنگون

بتاریخ ۳ ماه می سنه ۱۹۲۴ م

ایشان از کدخدازادگان شیراز - و از مشاهیر بهائیان ثابت قدم قدیمه رنگون
ملک برما بودند بعنوان تجارت در عنفوان شباب وارد این اقلیم شدند - و در ایام
مرحوم جمال افندی چون ندای الهی در اینجا بلند شد اقبال بحق نمودند - و تا
آخرین نفس بر امر الله و عهد و میثاق الهی ثابت و راسخ بودند - اگرچه خویشان
و برادران و هم مذهبان ایشان در بدایت اقبال قیام بر مخالفت و ایذا و
اذیت ایشان نمودند و صدمات زیادی بایشان زدند - ولی در جمیع موارد
این نفس مطمئنه را شاکر و صابر یافتند - و بر ثبوت و رسوخ ایشان افزودند -
اقدامات خیریه ایشان در سبیل رضای الهی سرمشق همگنان بود - و فداکاری
و جان نثاری ایشان در خدمات امریه غبطه دوستان - از شدت ضعف و هرم
دو چار درد و الم شدند - و بالاخره با حسن خاتمه و ایمان بملکوت ابهی صعود

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

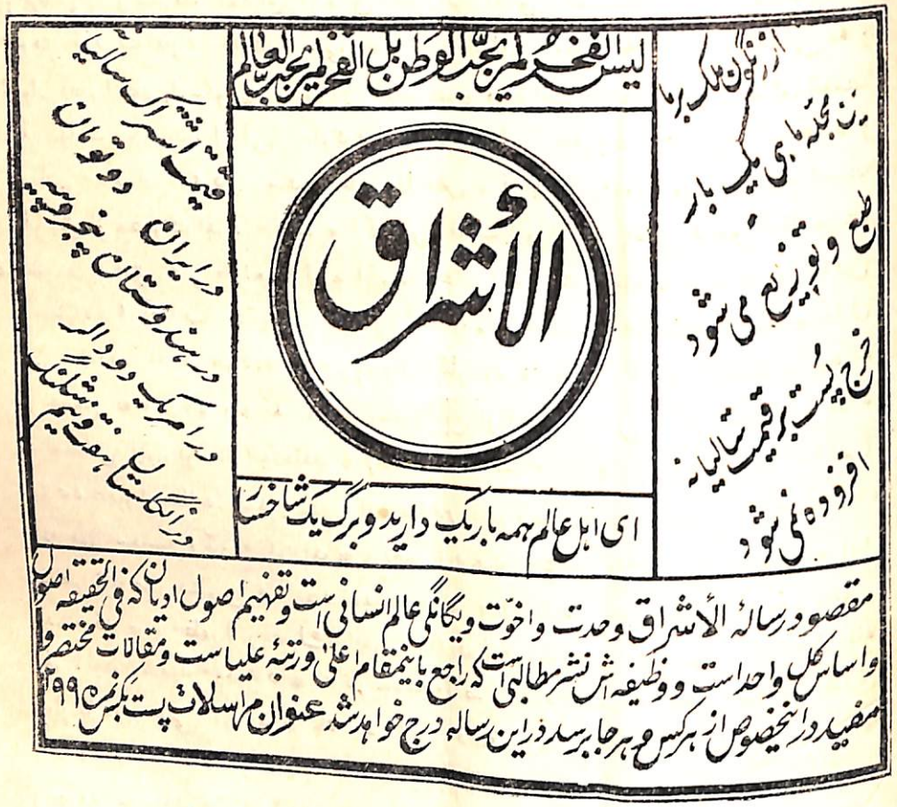

۷۸۶

نمبر ۹ ماه مي سنه ۱۹۲۴ م جلد نمبر ۱

صورت لوح مبارک حضرت عبد البهاء
بافتخار مرحوم متصاعد الی الله حضرت ابا الفضائل
قدس الله اسراره
(م - ع - ب - ج - ۱ - ص - ۲۸۲)

هو الابهی

یا ابا الفضائل راحه راحیه * چندیست که بوی خوش معانی از ریاض
قلب ان معین عرفان بمشام مشتاقان نرسیده * و حرارت حرکت شوقیه
شعله اش بخرمن دلهای دوستان حقیقی نرسیده * و حال آنکه مکتوب

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN

Vol. I. June and July, 1924. No. 10, & 11.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethern and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-lla throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Words of Baha-'u'-llah extracted from the Tablet known as the *'Lawhi Maqsud'* and revealed in the prison-city of Acca on the 29th of Safar 1299

(CIRCA 1882 A. D.)

———:O:———

He is the Lord, Exalted be He, His is the Glory, and His is the Power.

All—praise be to God, the adored One, Lord of the seen and unseen, who from the primal Point caused books and epistles, unnumbered, to be revealed, Whose most exalted Word called into being all creation from first unto last, and Who consonant with his transcendent wisdom hath sent, in every age and cycle, His messengers to revive with the living waters of Divine utterance His faint and withering creatures. He, in truth, is the expounder, the true interpreter, inasmuch as man falleth short and faileth to comprehend that which hath flowed from the Pen of glory and has been revealed in His most holy Book. Verily, man needeth at all times a reminder, a guide, an instructor, a teacher. Thus hath God sent forth His Ambassadors, His Prophets, and His chosen Ones, that these may acquaint the people of the world with His purpose in the revealing of His Word, and the mission of His messengers, that all may be made aware of the Divine Trust committed to their charge.

Man is the most potent of talismans; and naught but want of true education hath deprived him of that which is letent within him. With one word He created him, with another guided his steps to the path of true learning and with still another guarded and preserved his standing and station.

The great Being saith: Consider man even as a mine that holdeth stones of precious beauty, which education alone revealeth its value and bestoweth its benefit upon mankind.

Were man to study with deep insight God's holy Words and ponder them in his heart, he will surely realize that their one aim is to so unite the world that the divers peoples on earth may be regarded even as one soul, that the seal of "Unto God is all dominion" may be stamped upon the tablet of every heart and that the splendours of loving Kindness, of grace and mercy may be shed upon all mankind.

The Lord, exalted be He, hath desired naught for himself. The allegiance of mankind profiteth Him not, neither doth its disobedience cause him to suffer. At every moment, doth the Bird of the realm of Utterance voice the call: "All things have I desired for thee, and thee for thy own self." Should the wordly—wisemen of the day suffer the peoples of the world to inhale the perfume of love and unity, then will men of understanding comprehend the meaning of true Liberty and attain unto complete tranquility and comfort.....

Would to God that His grace and bounty may be Vouchsafed unto the peoples of the world; may He guide the kindreds of the earth and direct their steps to the path of His good—pleasure. Behold! Years have passed and neither the world nor they that dwell therein have yet obtained their peace and quiet. At one time they fall victims to the agony of war, at another they are afflicted with unforeseen trials. Woes and tribulations have encompassed the world, and yet, no one doth perceive the cause! And if the divine Counsellor should utter a word, they regard Him as a stirrer of strife and reject His Counsel. Man is bewildered: what could he advise and say?.....

The great Being saith: O friends! The tabernacle of Oneness has been raised in the world; cast not on one another the glance of estrangement. Of one tree are all ye the fruit, and of one bough the leaves.....

The great Being saith! The Canopy of stability and order in the world is upheld by the twin pillars of reward and punishment.....O ye rulers of the world! what legion of warriors mightier than the legion of Justice and wisdom? Well is it with the sovereign that goeth forth with the standard of wisdom unfolded before him and the guard of justice marching in his rear.....

Behold the Bird of justice, this day, sorely tried in the talons of oppression and cruelty. Pray ye to God, haply He may deprive not the peoples of the world from the ocean of divine understanding. Were they but to take heed, they would fully realize that whatsoever floweth from the Pen of wisdom is even as the Sun that illumines the world. Therein lies the peace, the safety, the true interest of mankind. Otherwise fresh calamities shall befall the world, and mischief and discord be kindled every day. God grant that the peoples of the world may be graciously aided to protect with the lamps of wisdom the light of His loving Counsels. I fain would hope that each and every one may be adorned with the ornament of true wisdom—the firm foundation of the edifice of mankind.....

The great Being saith: Blessed are they that arise to serve mankind; let not man glory in that the loves his country, let him rather glory in this that he loves his kind. The world is indeed but one home and the peoples thereon its dwellers.....

The great Being saith: O ye children of men! The true faith of God and His religion are for the protection, the unity, the harmoney, the peace and the love of all mankind; make them not the Cause of strife and discord, of hate and enmity. This, verily, is the straight path and the firm foundation. Whatsoever is raised on this foundation, the happenings of the world will shake it not, neither will Time Cause it to crumble.....We cherish the hope that the sages and rulers of the world, will, with one accord, arise for the betterment of mankind, and after deliberations, full and mature, bestow the remedy of their wise ministry upon this diseased and broken world.

The great Being saith! The firmament of divine Wisdom shineth with the twin orbs of consultation and mercy. Take counsel together in all things, in asmuch as consultation is the guiding light that giveth enlightenment and leadeth unto the Way. In the beginning of all things let the end be borne in mind. Let children be instructed in all arts and sciences that conduce to the benefit of mankind to the progress and the exaltation of the station of men; that thereby sedition and mischief may be banished from the world, that all, by the endeavour of the chiefs of state and the leaders of men, may repose in the lap of security and peace.....

It is incumbent upon the leaders of the world to follow moderation in all things, and whatsoever passeth beyond this limit is sure to be void of all effect. Consider: liberty, civilisatiou and the like, though acclaimed by men of learning, will if carried to extremes prove conducive to the utmost harm.....

© Afnan Library Trust 2017

The great Being saith: The Tongue of Wisdom proclaims: "He that hath Me not is bereft of all things. Turn ye away from all that is on earth, and seek none else but Me. I am the sun of wisdom and the ocean of Knowledge. I cheer, the faint, and revive the dead. I am the guiding Light that illumines the Way. I am the royal Falcon of the arms of the Almighty. I unfold the the drooping wings of every broken bird and start it on its flight."……

———:O:———

Qurratu'l—'Ayn and her teachers.

[JINABI AVARIH'S ADDRESSES IN LONDON.]

Interpreeted by Dr. Lotfullah S. Hakim.

———

Qurratu'l—'Ayn was born is 1815; two years after her birth Baha-'u'-llah was born; and again, two years later the Báb was born. So we see that she was four years older than the Báb and two years older than Baha-'u'-llah. Her father was Háji Mullá Saleh of Qazwin a learned Mullá of the country. Her uncle Háji Mullá Taki was also one of the most learned men in the country, and he has written many books which are considered as authorities in the East. Qurratu'l—'Ayn had also two other uncles who were not so renowned, but they were very learned also.

When Qurratu'l—'Ayn was born, her father called her Ome Salameh and the title *Qurratul—'Ayn* was given to her by Haji Siyyid Kazim of Rasht. The meaning of this title is "The consolation of the eyes"; and she was so addressed in all the letters that her teacher used to write to her.

While she was yet a child she gave proof of her extraordinary intelligence, and power of quick understanding. In those days although it was not the custom for women and girls in the East to acquire any learning, yet Qurratu'l—'Ayn was the most zealous searcher of knowledge and eagerly wished to be educated in every branch of learning of her time.

She had great difficulty in obtaining even an elementary education, because no one could teach her save her father and uncles on account of the regid practice of purda (veil), which prevented her from appearing before strangers. Her father and uncle did not wish her to know much, but she had such an unquenchable thirst for knowledge that some how or other she forced them to teach her.

About this time florished the well-known scholar Shaykh Ahmad Ahsai. So great was his learning that throughout the whole of the Islamic countries of the East there was no one equal to him. It is necessary to discuss here a little about some of the new doctrines of shaykh Ahmad Ahsai His doctrines radically affected, among other things, the four most important tenets of the Muhammadan faith. One of them was about the Muhammadan belief that Muhammad bodily visited Heaven while alive on earth; but those who did not believe in it had not yet courage to promulgate their views publicly. Just as in Christianity some Christians belived that Christ went in his physical body to Heaven while others believed that his spirit only ascended.

In short, the Shaykh taught his pupils that this material body cannot go to Heaven, but explained that this refers to the spirit of Muhammad and not to his body, and this has special meaning.

The second doctrine of the Shaykh was regarding the belief as to the resurrection of the body. He taught that the body will not rise up but will disintegrate, while the spirit would be taken up to Heaven and dwell in the presence of God.

The third doctrine of shaykh taught that that God had always in the past sent teachers or educators to His people to lead them to His Kingdom: and that this Divine Bounty had not stopped.

The fourth doctrine of the Shaykh related to the common belief among the Shiah Muhammadans that there was one hidden for thousand years who would come as a great teacher. With regard to this belief the Shaykh said that the promised one would not appear like that, but that he would be born according to the ordinary law of procreation and would manifest himself very shortly in the world.

The last one was very important, and it created a great sensation; because for one thousand years the muhammadans had been expecting that invisible person who, they believed, had been in hiding, but they are now suddenly told by the Shaykh that he would be born of woman and would come very shortly.

The mission of the Shaykh was to announce the glad tidings of the coming of the Báb, although he had never yet seen him. He had also mentioned of certain signs of the coming of the Báb, all of which could be recognised after the appearance of the Báb.

© Afnan Library Trust 2017

These four new doctrines of the Shaykh found many adherents although they were condemned by the orthodox Mullás as heresies. The teachings of the Shaykh began to appeal to the minds of thoughtful persons so strongly that within a short time many thousands of people became his followers. These people became known as Shaykhis and many of the Mullás called them atheists. These teachings gradually spread to Qazwin the town where the father and the uncles of Qurratu'l—'Ayn lived. The father and the old uncle of Qurratu'l—'Ayn rejected the Shaykh's doctrine but her two younger uncles belived in it and became his followers, but they kept their belief, secret.

The Shaykh went from Karbela to Khurasan and thence to Teheran and met the Shah Fateh 'Ali who was very kind to him and honoured him so much that he offered to share his throne with him, but the Shaykh refused it and left for Karbela passing through Qazwin.

Much discussions and arguments took place between Qurratu'l—'Ayn's father aud her uncles about the Shaykh. The father and one of the uncles of Qurratu'l—'Ayn used to call the Shaykh "Kafer" which means "one turned away from the Truth and not of the Muhammadan religion". But two of her other uncles who became his followers said that he was the greatest of all Mullás. At that time Qurratu'l—'Ayn was in her teens—between thirteen and fourteen years of age. She used to listen the discussion between her father and her uncles about the Shaykh and his new doctrines and she used to remark "The shaykh is in the right and my father and uncle are in the wrong".

When the Shaykh returned to Karbela, Qurratu'l—'Ayn became very eager to know more about the Shaykh and his new doctrines. She continuously used to read his writings and books. This was resented by her father and uncle who told her "Read our books and our writings we know better than he does".

By force they married her to the son of this uncle who was one of the Mullás in Qazwin. About the time she was married she was about eighteen years of age. One night after her marriage, she went to her younger uncle and there she found a book of the Shaykh. She came to learn that her younger uncle had accepted the new doctrine and she became very friendly with him; and through him she came to know more about the writings of the Shaykh's.

About this time Shaykh Ahmad Ahsai died, and his disciple Siyyid Kazim began to teach the doctrines of the Shaykh. The teaching of Siyyid Kazim caused a great revolution in the thoughts of the people in the East. He used to teach his, pupils continuously that before long—within a few year's time—the promised one would appear.

In this way, looking back on history we see that although the first teachers of Qurratu'l—'Ayn were her father and uncle, in reality her teachers were the writings of the Shaykh and Siyyid Kazim. In fact her younger uncle became her medium for sending letters to Siyyid Kazim and getting answers from him. This ceaseless correspondence and the continuous study of the writings of these two well known scholars which continued till she was twenty seven years of age made her one of the most eager expectants of the appearance of the promised one. By then she had one son and two daughters, and she was reputed to be one of the most learned women of the age. She desired to be the first one to follow him when he appeared and her mind and spirit were so alert and watchful for the advent of the new Teacher, that she could hardly turn her attention to any things else, in fact, she forgot all about her home and her children. She always used to tell her younger uncles that if the new order were not to come soon and the present deplorable state of the Muhammmadan religions thoughts and prejudices were not altered the whole aspect of the life in the East particularly of women would be exceedingly horrible. She would at times exclaim impatiently "will that day come when the new laws will be revealed on the earth and I shall be one of the first to follow those new teachings and give up my life for my sisters?" Eventually feeding herself unable to resist any longer her eagerness to look for the promised Teacher she asked for permission from her uncle, her father, and her husband to go to Karbela on a pilgrimage; but in asking this permission her real intention was in addition to the pilgrimage, to go and meet Siyyid Kazim in Karbela. In this connection, one of her younger uncles who shared her belief, rendered her great assistance and succeeded in obtaining for her the permission and he himself accompanied her to Karbela on a pilgrimage.

At last she set out on that eventful pilgrimage forgetting her home, her children, her friends and her relatives, actuated by no other desire but to see the coming of that long expected teacher and the inanguration of the new dispensation through him. This was about fifty days after her correspondence with Siyyid Kazim about this pilgirmage. Whether it was fortunate or unfortunate for her we do not know, but three days before her arrival in Karbela news reached her about the death of Siyyid Kazim in Kazemain. That was in 1843. One can imagine the terrible disappointment that this news of Siyyid Kazim's death caused in her. She was plunged in deep sorrow, grief and lamentation; then it suddenly dawned upon her that the Siyyid might have left behind him some glad tidings concerning the appearance of the promised one who was to come very shortly. This thought comforted her as it raised in her new hopes and new expectations. She then went straight to Karbela and there met the members of the family of the late Siyyid. There she was able to have

© Afnan Library Trust 2017

access to the numerous writings of the Siyyid which were not yet published and many of which were not yet even finished. She was fully absorbed in studying these writing of the Siyyid and constantly used to say "Consider how much the Shaykh and the Siyyid had left for us. In fact they had left for us a sea of instructive informations".

At the time when the Siyyid passed away, there was no one able enough to take his place and teach his pupils and satisfy their doubts. Quarratu'l—'Ayn however came forword and declared "I will take the Siyyid's place and teach exactly the same way as the Siyyid taught you and impart to you all his knowledge and learning". This declaration created much stir and great excitement among the pupils and the students of the Siyyid, and after a good deal of discussion about thirty two of them decided "We will go and hear her once or twice and if we are satisfied we will advise other students to come and learn from her". It may be noted here that it was a very difficult task for her to teach men like this and for them to come and hear her—the greatest obtacle to the performance of this task being the veil. At that time it was and even now in many parts of Persia it is considered very indecent for women that their voice should be heard by men outside; they should keep themselves concealed from the gaze of men behind their veils. But Qurratu'l—'Ayn over came these prejudices and came forward to teach them and let them hear her voice. She had not yet, however, removed her veil. To be fair and just we must admit that this custom of the veiling of women in the Islamic religion is observed too rigidly in these days, but it was not enjoined by the Prophet Muhammad to such a degree. In fact, even Qurratu'l—'Ayn could not in the beginning make her disciples realise and understand this difficult problem of the veil, she had to educate them about it gradually.

The thirty-two students who went to hear Quarratu'l—'Ayn were deeply impressed by her wonderful teachings and she came to be regarded as the best teacher and the most learned of all the Mullás in Karbela. A curtain was arranged in the room and she used to sit behind it. She would sit on one side and the students on the other side of the curtain. For over a year she taught these students in this way ; but throughout this period she ceaselessly prayed, wept and begged of God that she might not he deprived of seeing that New Light which was to come into the world shortly, Qurratu'l—'Ayn was so sure of the appearance before long of the expected Teacher that she was never tired of urguing her pupils to follow and obey him.

About this time she became acquainted with Mullá Husayn Boshrui who was subsequently known as "Bábu'l—Báb." She told him, before he proceeded on his journey in search of the promised one, that he would see him; and requested

him to submit her allegiance and devotion to him when he met him. At that time the Bab was not known upon the earth, and he had not yet proclaimed his mission. It was in 1844 that Mullá Hussayn came to Shiraz and met the Bab who told him that he was the promised one, whom they had been expecting. Mulla Hussayn then tested the knowledge and the learning and various other signs concerning the Bab and he was fully satisfied that the Bab was the promised one.

Mullá Hussayn conveyed this glad tiding to Mullá 'Ali Bastami who immediately became a follower of the Bab. Mulla 'Ali was ordered to go to Karbela and declare there the appearance of the promised one whom they had been expecting. He was the second desciple of the Bab. He came to Karbela and announced the glad tiding, saying that the Kingdom of God had come. But he would not mention the name of the Báb which was Siyyid 'Ali Muhammed; he would only say that the Kingdom of Heaven had come, i. e. the Bab had appeared.

Quarratu'l-'Ayn heard this great news and forthwith sent for Mullá 'Ali. She questioned him, "How can you say this? what proof have you? Where is he?" Mullá 'Ali then handed over to Qurratu'l-.Ayn some of the writings and prayers of the Bab which he carried with him. On reading some of them she fell down worshipping and believed in the Bab.

The following day when her pupils came to her for their lessons, she announced to them the glad tidings and told them "All those promises given by the Shaykh and the Siyyid have come to pass and the promised one is now on earth" All the pupils however did not then accept this—not even all those who were her first thirty-two students. But they all believed in it after a time. This had been the way of mankind in all ages; whenever a promised one, whenever a manifestation appeared he had never been accepted by all at once: only a few believed in him at the time, while others followed him later.

(To be continued.)

———:O:———

Notes and News.

———:O:———

We have just received a very kind and affectionate letter from our dear sister Mrs. Claudia. S. Coles giving an inspiring account of her experience of the Holy Land which she had had the privilege to visit lately. Every word of it is animated with Bahai spirit; particularly her most enlivening description of the continuous

© Afnan Library Trust 2017

Divine outpouring on the Mount Carmel and the sacred surroundings of Behji is extremely refreshing to sonl and spirit. We are deeply indebted to her for her appreciative expresseions regarding "*The Dawn*" The letter concludes with the following thrilling tablet which the Master addressed to the Bahais of America in 1901:—

O ye who are sincere! O ye who are firm! O ye who are steadfast!

Verily I received a letter from that brilliant body and spiritual gathering —those who have arisen and called out for the Kingdom of God among the peopls of America.

Verily, know with certain knowledge, that ye will be confirmed by hosts from the Kingdom of El Baha and with inspirations from the Supreme concourse in the promotion of the Word of God.

Verily, Abdu'l Baha is with you and supplicates unto God, desirig His heavenly blessings to surround you, His divine favours to encompass you, the appearances of the Sun of Truth to shine in your hearts, the glad tidings of God to rejoice your spirits, the fragrances of holiness to perfume your nostrils, the verses of guidance to be chanted in your gatherings, and the lamp of the Supreme Concourse to illumine your meetings. Know thou with real assurance that this light will encompass the horizons (the world) with great brilliancy.

I ask God to make ye lamps ignited by the great Light, so that ye may stand with all power, meekness, humbleness, sacrifice, self-resignation, and thus become examples of the people and pure types for the world, be salt of the earth, stars of guidance, great ties with broad foliage and excellent fruits of fragrant scent, growing by the bounty of the cloud of the Kingdom of El Baha.

I praise God ye were firm in faithfullness.....This is what gladdnes the heart of Abdu'l—Baha.

What treasures are vouchsafed to us in this day of God by the training of the supreme Pen. The storms will soon pass, and the blossoms of the Kingdom in the sunshine of Divine Grace will prove the life of the pure seed, for the ministry of winter is revealed in the joy of the radiant spring.

Trully the service of the friends belongs to God and not to them..... Through the power of God's love the weak becomes mighty, the poor becomes rich, the little bird becomes a great eagle soaring on the ethereal wave, the tiny plant grows into a great palm tree.....

('Abdu'l—Baha.)

———:O:———

The second circular letter of the Manchester Bahai assembly brings the news of the excellant works that our beloved brother Dr. Esslemont has been doing to promote the words of God in that part of the world. The letter says "Besides meeting all the friends here and speaking at the usual Bahai meeting and to the Children of the Garden of Glad Tidings, he addressed a gathering of seventy men and women at an Adult School in Gorton, after which there was a prolonged and very sympathetic discussion about the Bahai Principles; he also addressed a beautiful little Theosophical group in Bowdon where the villas are embowered in verdant trees; and Sunday afternoon he spoke to the youngmen and women of the Unitarian church in Altrincham Dr. Esslemont also had an important interview with one of our city aldermen in a room in the Town Hall."

———:O:———

We are rejoiced to receive the first circular letter of the Montreal Bahai assembly. It is really a message of love vibrating light from one soul to another. We give below a very instructive little extractes from this letter which every Bahai will be well advised to meditate upon and keep constantly before himself. as a guiding principle in all that he says or does publicly or privately:- "Is there a Bahai whose eyes were not filled with tears, whose heart did not throb with grief when the letter of the Greatest Holy Leaf was read? In moments of silence has there not been a realisation of our culpability? Those moments of meditation! Let them never he forgotten: may they always be a signal manifestation arising out of a comparison between the deeds that were and the deeds that might have been. Let there arise within us a firm resolve to brighten the future with one great purpose To Create love and unity. Let us conquer the spirit of self and transform our desires into deeds; let us but keep this resolve always before us, and assisted by the example of the Master's Patience, Love and Wisdom, we cannot fail to succeed. Actions, not words merely, are required, now is the great day of our opportunity.

What difference is there between those whose blindness, hatred and selfishness banished and tortured the Blessed Perfection and the Blessed Beauty and ourselves whose behaviours drove our Beloved Guardian into exile—the stalwart young Guardian so tender and pure and loving? Do we realise that he is thegift of the Master? Do we remember the Master's will and testament? Let us abide by the will and not by the desires of self. Only then can we bring back happiness to the heart of our Blessed Guardian who today is the greatest bounty of the peoples of the world.....

———:O:———

© Afnan Library Trust 2017

"The Dawn."

To remove forever mi apprehensions prevailing in certain quarters regarding the publication of "*The Dawn*." we beg to remind our kind friends and sympathisers that this litttle Bahai journal of Burma has been called into existance by the express desire of the Beloved Guardian of the Cause Shoghi Effendi. A reference to the opening words of any issue of it will convin'e our readers of this fact. Its arrangement to have three sections viz English. Parsian. and Burmese is in accordance with his directions. We have no will of our own: we have adopted his will as our will: and we have subordinated our ideas to his ideas. We are endeavouring to the best of our ability to gladden his noble and loving heart, and to bring a ray of smile upon his heavenly radiant face by proving ourselves worthy of this great privilege which he has so graciously conferred upon us through obedience to him faithfully and loyally in the service of the great cause, committed to his care and guardianship. He is the master of the Mighty vessel of the Superme Cause of God and it is our duty to carry out the orders of the master like good sensible crews: and it does not become us to question his wisdom. To those who are in various ways attempting to thrust upon us in season and out of season their own desire in direct contradiction to that of Shoghi Effendi regarding "*The Dawn.*" we say that the Bahais of Burma are firmly resolved to carry out fully at every cost all orders and directions of the Beloved Guardian without caring in the least for any body's frown or smile. No comment, no criticism, no redicule, no flattery, no compliment in fact nothing will swerve us even a hair—breadth from the path which his unerring wisdom has directed us to follow. We abide by the Master's will and testment. Referring to Shoghi Eff ndi the Master enjoins in his will. "The Sacred and youthfull Branch, the gurdian of the Cause of God as well as the universal house of justice to be universally elected and established are both under the care and protection of Abha Beauty, under the shelter and unerring guidance of His Holiness, the Exalted One (may my life be offered up for them both). Whatsoever they decide is of God. Whoso obeyeth him not, neither obeyeth them, hath not obeyed God; whoso rebelleth against him and against them hath rebelled against God; whoso opposeth him hath opposed God, whoso condendeth with them hath contended with God, whoso disputeth with him hath disputed with God, whoso denieth him hath denied God; whoso disbelieveth, in him hath disbelieved in God, whoso deviateth, separateth himself, and turneth aside from him hath in truth deviated, separated himself, and turned aside from God. May the wrath, the fierce indignation, the vergeance of God rest upon him! The mighty stronghold shall remain impregnable and safe through obedience to him who is the Guardian of the cause of God. It is incumbent upon the members of the house of justice, upon all the Aghsan, the Afnan, the Hands of

the Cause of God to show their obedience submissiveness and subordination unto the Guardian of the Cause of God, to turn unto him and be lowly before him. He that opposeth him hath opposed the true One, will make a breach in the cause of God, will subvert His word and will become a manifestation of the centre of sedition."

———:O:———

We extened most hearty welcome to the new Bahai Urdu weekly "*Kaukab-i.Hind*" published from Agra. Its main object is to exalt the words of God among the Urdu speaking population of India. It is of highly educative value to many Urdu newspaper readers who are being misinformed as to the true tenets and teachings of Bahaism through injurious and unfounded criticisms and attacks of ill—informed writers that frequently appear in certain section of the Urdu press in India. We strongly recommand it to all friends to support this valuable paper. We pray to God that every city, every village and every hamlet in the vast continent of India may ere long have a Bahai organ of its own in as many languages as possible so that the fragrance of the kingdom of Abha may be widely diffused and the sound of the Trumpet of the Herald of the New age may reach every ear from all directions.

———:O:———

The long roll of the Bahai martyrs which opened in 1844 is not yet closed. News has reached from Persia of the recent martyrdan of Agha Shykh 'Abdu'l—Majid at Mashed.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာအနာဘဲဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်ပေါ်ခြင်းမှကာ၊ မိမိရဲကဲ့ဖြုံပ်ရောအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှောင်းဖြစ်နိုင်။တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာစင်းသတင်းစာကို။ မြန်မာနိုင်ငံနေ။တဟာအိ။သာသနာတော်။ ဓမ္မာပဒေသေ ရှုဟာနိုအသင်းကပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြသည်။

အခန့်မှာ။ မြစ်ဝှာပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်များ။ ၁၂လ၅။ အိခြေနှိ။၁၂လ။ ၂-ထူမနိ။ အမေရိကံ။ ၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။ ၁၂လ။ ၇၃ ရှိလင်အေကျစ်နှင့် ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။ ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀။ တစောင်လျှင် ၅ ဝဲ စာတိုက်ခ အငြိမ်း။

ADDRESS
S. M. ROUMI.
No,2 B,41st Street,
RANGOON

အယ်ဒီတာ။ ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စတဖွာရူစီ။ ရန်ကုန်မြို့။ စာတိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉ P. BoxNo. 299 RANGOON.

အခို့သောကိသူလောကိသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သေါသစ်သီးများနှင့်။အကိုင်းအကိုင်းတည်းမှ ပေါက်ရောက်လေသောအရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟူ။ ဘဟာအဝံသာဟိ။ အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမတွဲ။ ၁၉၂၄-ခု။ ဒြာန်လနှင့်ဗုဒ္ဓဟူးလ။ နံပါတ် ၁၀ နှင့် ၁၁။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးသို့ရင်းတည်းဟူသော ငတ်တရားအကြောင်းမှာ၊ တကမ္ဘာလုံးနှင့် မှီနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍၊ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တ ဖြစ်ဘဝသဘောဘည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော် မြတ်ဘုရားတို့၏မူလအခြေအဖြစ်ရင်း၊ တရတည်းနှင့် တဲ့မျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားမှုဖြင့် ထုတ်ဝေရ၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ အချုပ်ရေးသားသောအခါ၊ ၎င်းကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိမ့်မည်ဟုယုံ မည်သူဆိုဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ၊ ၎င်းတို့ပါးမှ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်အပြုံးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ တော်ဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းတို့ပါး အဓိပ္ပာယ်ပြည့်အပြုံးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ပြုရေးရှာမှုများတွင်မပါဝင် အသိုးသိုးသားသားများက ကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ထိုးကြိတ်အောင် ပြောဆို လှုပ်ရှားသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျှစ်လျှူရှုနေရပါသည်။

Afnan Library Trust 2017

မှုစာကဇိမွဋ္ဌသွာဟ်။ရှင်မေဒရှေ။အကြောင်း။
ဇိဗွာဝေဒွာတေ။အဗ္ဘဒွလ်။ဘဟား။ကျမ်းစောဒ်။
ပဋ္ဌမ။စောခဏ်း။

သို့ရာတွင်၊မှုစာကထိမွဋ္ဌသွာထ်။တည်းဟူသေး။ ရှင်မောရှေမှာမှုကား။'ကာ
လကြောရှည်စွာတိုင်အောင်။ တောထွက်၍။ သိုးထိန်း ပြုလုပ် နေရသည်။ အမြင်
အားဖြင့်။ ထိုအရှင်သည်။ မှတရားမှုပြုကျင့်နေသော (ဗာရောဏသီရင်) အိမ်တွင်း၌
ကြည့်ရှုမွေးမြူခြင်းအဖြစ်ကို ခံရလေသည်။ လူခပ်သိမ်းတို့ အလယ်၌ လူသတ်မှု
အပြစ်ဖြင့် ကျော်စောသည် ဖြစ်၍။ သိုးထိန်းပြုလုပ် နေရလေသည်၊ ထိုပြင်။ ဗာ
ရောဏသီအမျိုးများနှင့် တိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့၏ လွန်မင်းစွာသောစက်
ဆုပ်ရွံ ရှာခြင်းနှင့် ရန်ငြိုးမုန်းထားခြင်းကို ခံရလေသည်၊ ဤကဲ့သို့ အဖြစ်အ
ပျက်များဖြင့် ကျော်စောဟုသောသူတယောက်သည်၊ကြီးကျယ်သော ဇွာသရေလ
လူမျိုးအသင်းသားတို့ကို။ ဘဝ်းဆီးချုပ်ထားရခြင်းနှင့် အသိမ်း ခံရခြင်း အနေမှ
ကယ်နှုတ်တော်မူ၍။ လူခပ်သိမ်း တို့၌။ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိတို့ရာ၊ ထိုသူတို့ကို၊
(မြေစွေရဲတိုင်း) အံဂုတ္တရာပြည်မှကယ်နှုတ်တော် မူ၍။ (အရှင်ဒွေ။ ရိကာဒ္ဒါတ်စ။)
သန့်ရှင်းသောအရပ်ဒေသသို့၊ ပို့ဆောင်ပေးတော်မူသည်။ စင်စစ်ဆိုသော်၊ ဇွာသ
ရေလူမျိုးတို့သည်၊ ရှင်မေးရှေစိစဉ်စိမ်ပေးရသောကြောင့်သာလျှင်။ လွန်မင်း
စွာရှုတ်ချခြင်းခံရလေသော အနေမှ။ ဂုဏ်သိမ် ကြီးမြင့်မြတ်ခြင်းအဖြစ်သို့ ကျ
ရောက်လေသည်၊ ဘဝ်းဆီးချုပ်ထားခြင်း ခံရလေသော အနေမှလည်းကောင်း။
သွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခြင်းအဖြစ်ကိုရရှိကြကုန်သတည်း။ ခပ်သိမ်းကုန် လူမျိုးများအ
ထဖ်၌။ အဓိကဆုံး ဖြစ်သော လူမျိုးများဟု။ အခေါ်ခံနေရသည့် အနေမှလည်း
ကောင်း။အရပ်ရပ်လူမျိုးများထက်။သာလွန်မက။တတ်မြောက်ကြသောပညာရှိလူ
မျိုးများဟုခြိုးမြောက်ခြင်းခံရလေသည်။ ဂုဏ်သိမ် ကင်းမဲ့၍ အမြင် သေးခြင်း၊
အဖြစ်ကိုခံရလေသောလူမျိုးတို့သည်၊ အလွန်ထွန်မြတ်သော အခြေအနေသို့ ကျ
ရောက်သဖြင့်။ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးများတွင်။ လောကိလေးမျက်နှာဝယ်။ ဘုန်း
ကြီးသရေကြီးသောလူမျိုးများဟု။ ကိုတို့ကျော်စောလျက်။ ဤမျှလောက်ချီးမွမ်း
ဘွယ်ဖြစ်ကြသည်ဆိုသော်၊ သူတို့နှင့်နီးစပ်သောတိုင်းသူပြည်သား လူအပေါင်းတို့
သည်။ မည်သူတယောက်ကိုမဆို။ပကာသနပြု။ ဂုဏ်တင်၍ချီးမြောက်လိုသောအ
ခါ။ ဤသူသည်၊ အမှန်မရဲဇွာသရေလလူမျိုးပင်၊ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု။ ပြောထေ့ရှိကြ
ကုန်သတည်း။ ရှင်မောရှေသခင်သည်။ (ဂရိအာတ်) စဗ္ဗစက်တရားနည်း ဥပဒေ

များကို။အတည်ပြုထားခဲ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇွာသရေလလူမျိုးတို့အား၊ အသက်
ရှင်စေတော်မူသည်။

ထိုခေတ်ကာလ၌။ဂင်းလူမျိုးတို့သည်။ယဉ်ကျေးခြင်းအခြေအနေ၌။အလွန်
ထွန်မြတ်ကြ၍၊ဤမျှလောက်တုန်းကြီးမြင့်ကြလေသည်ဆိုသော်။ဂရိတ်လူမျိုးများအ
နက်။ပညာရှိမဟာပဏ္ဍိတတို့သည်။ဇွာသရေလလူမျိုး။ ပညာရှိသုခမိန်တို့ရှိရာဆို
လာရောက်ဆည်းကပ်ကြ၍။အတတ်ပညာအထုံးစုံ တို့ကိုရုံလင်ဖြည့်စုံစွာ။ ခံယူ
တတ်မြောက်ကြလေသည်။ဂင်းတို့အနက်။ စိုကရတစ်၊အမည်ရှိ။ ကိုတို့ကျော်စော
သောဗိသေခရိဖ၊ပညာရှိတပါးသည်ဇွာသရေလလူမျိုးတို့ရှိရာ။ဗူရှိယ။တိုင်းသို့လာ
ရောက်၍၊မြတ်စွာထာဝရဘုရားသခင်။ (အဏ္ဏာဟို၊ အာရှင်မြတ်) တရိုဟိတ်တပါး
တည်းဖြစ်တော်မူကြောင်းနှင့် ဆိုင်သော (တောက်တိန်) အတတ်ပညာကိုလည်း
ကောင်း။မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးတို့ကိုယ်တွင်း၌၊တည်နေရှိသောစိညာဉ်သည်။သေ
ဆုံးပြီးမှ၊မကွယ်မပျောက်မသေဆုံးဘဲ။ပကတိ အနန္တတည်ရှိနေကြောင်းနှင့်သက်
ဆိုင်သောအတတ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊(ဘနီ၊အစ္စရာအိတ်)ဇွာသရေလ။လူမျိုး
ဂရိတ်တိုင်းပြည်သို့သွားရောက်သောအခါ။ဂင်းအတတ်ပညာကို။လူအများတို့အား
သွန်သင်သင်ကြားတို့ရာ။အခြေအမြစ်ချထားရာ၊သူ၏သားချင်းပေါက်ဖော်၊ဂရိတ်
လူမျိုးတို့သည်။ထိုသခင်ဟောကြားလေသောတရားကို။မနှစ်သက်ကြဘဲ။ငြင်းဆန်
ခြင်းပြု၊ပုတ်ခတ်ကြလေသည်၊ထိုနိုင်ငံအစိုးရမင်းတရားနွင့်သို့လည်းကောင်း၊ ဆွဲ
ငင်ခေါ်သွားကြသဖြင့်၊ဘဝသာဗျက်ဆိုးခြင်းအမှုကို။ထိုသခင်အပေါ်၌။ စွဲဆို
လေသည်။ နောက်ဆုံး၌ အဆိပ်ခတ်၍။ ထိုသခင်ကို၊ အသေသတ်ပစ်ကြ ကုန်
သတည်း။

ယခုအရာ၌ဆင်ခြင်ခြင်းထိုအပ်သည့်အချက်များဟူမူကား။ (မှုစာ၊ကထိ
ခွလည်ဟ်၊တွဲရှိသော၊)ရှင်မောရှေကဲ့သို့လူတယောက်။ ပါရမီမအောင်မြှင်ကာလ၊အ
မြင်အားဖြင့်။နှုတ်ဆွဲသောသူတယောက်ဖြစ်သည်ဟူ။ တချက်၊ အသက်အရွယ်
မြောက်မြှင်ကာလတိုင်အောင်။ဗါရောဏသီရင်အိမ်တော်၌။ ကြည့်ရှုမွေးမြူခြင်း ခံနေရ
သည်ဟု၊တချက်၊တိုင်းသူပြည်သားလူခပ်သိမ်းတို့အလယ်မှာ။လူသတ်မှုဖြင့်ကိုတို့
ကျော်စောနေရသည်ဟု၊တချက်။ ၎င်းအမှုကြောင့်ကြောက်ရွံ့သဖြင့်။ကာလကြာ
ရှည်စွာတိုင်၊တိမ်းရှောင်လျက်။သိုးထိန်းအဖြစ်ဖြင့်။တောထွက်နေရသည်ဟု။ တ
ချက်။ ဂေါဟာရအကြောင်းအားဖြင့်၊ ယင်းသို့ပြစ်ချက်ပေါင်းအမြောက်အများ၌
သောသူတယောက်သည်။ လောကတဝှမ်းလုံးကိုတို့ကျော်စောနေရသော၊ပညာရှိ

© Afnan Library Trust 2017

သုခမိန်များပင်။ အပိုင်းပေါင်းတထောင်များအနက်က။ အပိုင်းတပိုင်းကိုမျှမဆောင်
ရွက်နိုင်သည့်ဟု။ ဤမျှလောက်ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သော အမှုကြီးတခုကို၊ ရုတ်တ
ရက်လာရောက်၍။ တစုံတရာသောနည်းအားဖြင့်။ အခြေအမြစ်ချထားခဲ့ပါမူ။ အ
ကယ်စင်စစ်ရင်းအကြောင်းသည်။ (ခါရေကွလ်၊ အာဒါတ်။) ထူးခြားသော။ တန်ခိုး
အာနုဘော်တော်ကြောင့်သာလျှင်။ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု၊ သိရ၏။

အထူးစဉ်းစားလိုသည်အချက်မှာ၊ အကြင်သူတယောက်သည်။ နေ့စဉ်ပြော
ဆိုရာစကားတခွန်းကိုမျှ၊ ကောင်းမွန်စွာမမြွက်မဆိုနိုင်ဘဲ၊ နှုတ်ဆွံ့၍၊ ထစ်လှသော
သူဖြစ်အံ့။ ဤသို့သောလူတယောက်သည်။ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်လှသော အခြေအ
မြစ်ကိုအတည်ပြုချထားဘိုရာ၊ အဘယ်သို့မျှ၊ တတ်စွမ်းနိုင်ဦးမည်နည်း၊ စင်စစ်ဆို
သော်။ အလွှါဟို။ အရှင်မြတ်။ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်များအားဖြင့်။ ထိုသူ၌။ ကူညီမစ
ထောက်ထားတော်မူခြင်းမရှိဘဲ။ ဤမျှလောက်ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအမှုတခုကို
မျှ။ မဆောင်မရွက်နိုင်စဘူး၊ ယခုအခြေသာဓကများကား။ မည်သူတယောက်မျှမ
ငြင်းမပယ်နိုင်သောအခြေသာဓကများတည်း။

လောကဓါတ်ပညာ၌လေ့လာသောဂရိတ်လူမျိုး။ ဖိလိုစိုဖါများနှင့်၊ ရိုမာ
တိုင်းသား။ ထွဋ်မြတ်သောမဟာပဏ္ဍိတများ အလုံးစုံတို့သည်။ မိမိတို့ကျွမ်းဝင်
သောအတတ်ပညာ၌။ လောကတဝှမ်းလုံးကိတ္တိကျော်စောခြင်းရှိကြသော်လည်း။
ဆရာကြီးတပါးလျှင်။ ပညာတမျိုးစီ၌သာအထူးလေ့လာကျွမ်းကျင် ကြလေသည်။
ပမာဆိုသော်။ ဂျာဏီနုစ်နှင့်။ ဘိုကရာတ်၊ တည်းဟူသောဆရာကြီး နှစ်ပါးတို့သည်။
လူသားတို့၌စွဲကပ်နေတတ်သော၊ ကိုးဆယ်ခြောက်ပါးသော ဝေဒနာများကိုသာ။
ဆေးကုနိုင်သောသမားတော်များတည်း။ အရတ်စတူ။ အမည်ရှိသော ဆရာကြီးမူ
ကား။ ဆင်ခြင်တုံပညာနှင့်ဆိုင်သောအခြေသာဓကများ၌လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌတွေ့
မြင်ရသောအရာများကိုသာယုံကြည်စွဲလမ်းသင့်သည်။ ဟူသောအတတ်ပညာနှင့်
ဆိုင်ရာအခြေသာဓက များ၌လည်းကောင်း။ လေ့လာကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တည်း (အဖွလာတွန်၊) ပသာတို။ အမည်ရှိသောဆရာကြီးမူကား။ သီလကျင့်ဝတ်
တရားများနှင့်ဆိုင်သောအတတ်ပညာနှင့်၊ ပရမတ်။ သင်္ကြိုဟ်နှင့်ဆိုင်သောအတတ်
ပညာ၌လည်းကောင်းကျွမ်းကျင်သော ဆရာကြီးတပါးတည်း။ ဤမွန်မြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ယခုအတတ်ပညာမျိုးအားဖြင့်မိမိတို့အချင်းချင်း ခြားနားကြ၍၊
ကိတ္တိကျော်စောကြလေသည်၊ ယခုဆိုလာခဲ့သော အရပ်ရပ်အခြေအမြစ်များကို။
အသက်အရွယ်နုငယ်သော သိုးထိန်းတယောက်သည်။ မည်ကဲ့သို့နည်းအားဖြင့်။
အတည်ပြုချထားနိုင်ဦးမည်နည်း။ သို့ဖြစ်၍။ ဤမျှလောက်ရေကြီးခွင့်ကျယ်သော

အမှုများကို။ ဆောင်ရွက်ရသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ထွဋ်မြတ်လှ
သောအခြေအနေများကို၊ အတည်ပြုရသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
မုချစင်စစ်အားဖြင့်၊ ဤသူ။ ရှင်မောရှေသည်။ ထူးခြားသောတန်ခိုးအာနုဘော်များနှင့်
တကွ။ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ပါရမီရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊

ကြည့်ရှုစဉ်းစားကြကုန်လော။ မည်ကဲ့သို့စစ်ဆေးစုံစမ်းခြင်း အကြောင်း
မျိုးလောကဓံတရားတို့သည်။ မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌။ ကြိုကြိုက်လာတတ်
သည်။ (ဟဇွရတေ။ မူစာ) ရှင်မောရှေ၊ သည်၊ ဖါရောဘုရင်အမျိုး။ ကောဘတီ၊ လူမျိုး။
တရားသူကြီးအရာရှိသော လူတယောက်အား၊ ထိုသူမတရားသဖြင့် နှိပ်စက်လာ
သောအမှုကိုကာဆီးစေခြင်းအလိုဌာ။ လက်သီးနှင့်တချက်တည်းသာ ထိုးလိုက်
သည်၊ ထိုကြောင့်တိုင်းသူပြည်သားတို့အလယ်၌။ လူသတ်မှုဖြင့်။ ကိတ္တိကျော်စော
လေသည်ဖြစ်၍။ ထွက်ပြေးပုန်းရှောင်နေရသည်။ ဤကဲ့သို့ အထုပ္ပတ္တိများကြိုကြိုက်
လာရသည်နောက်မှသာ။ ရှင်မောရှေသည်။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့။ ကယ်ချွတ်
တော်မူစေခြင်းအလိုဌာ။ တမန်တော်အဖြစ်ဖြင့်။ စေလွှတ်တော်မူခြင်း။ အရာကိုရရှိ
ခံရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြစ်ချက်များ ဒိဋ္ဌရှိလျှက်နှင့်၊ ထိုအရှင်သည်၊ ဤမျှလောက်
ထူးခြားလှသောတန်ခိုးအာနုဘော်တော်များနှင့်တကွ၊ ကြွလာပွင့်တော်မူ၍။ ဤကြီး
ကျယ်လှသောအခြေအမြစ်ကိုချထားစေခြင်းဌာလည်းကောင်း။ မည်သို့နည်းအား
ဖြင့်တတ်စွမ်းနိုင်တော်မူပေသတည်း။ (ပြီး၏)

—o—

ဘဟာအီ။ အခြေအမြစ်ရင်းတည်းဟူသောမွေစက်တရားတော်(၁၄)ချက်များအ
နက်။ တရားတော်အချက်။ တချက်တည်းကိုသာ။ အတည်ပြုကျင့်စောင့်ရ
သောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌမွေတွေမြင်ရသောတန်ခိုးတော်
အကြောင်း။

ယခုခေတ်ကာလတွင်။ လောကတဝှမ်းလုံး နှံ့ပြားလျက်ရှိသော။ မဟာ
ကပ်ရောဂါ၊ ဝေဒနာကြီးကို။ ချမ်းသာစေခြင်းအလိုဌာ။ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတည်း
ဟူသော။ အရိမေကွေယျ (ရူဟွလ္လာဟ်။ နှုရွလ္လာဟ်၊) ဘဟာအွလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
သည်၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်(၆၀)ကျော်က ။တရားတော်။ (၁၄)ချက်များကို၊ အ
တည်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားတော်မူသည်။ ထိုတရားများအနက်။ တပါးသောတရားဟူမူ
ကား။ လောကီတဝှမ်းလုံး။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့။ ဧချမ်းလျက် အသက်မွေးနိုင်
ရန်အကြောင်းကို။ နည်းလမ်းစည်းကမ်း။ ဥပဒေ တရားနှင့်တကွ။ ဖြောင့်မတ်

© Afnan Library Trust 2017

စွာ။ စေ့စပ်။ စီမံပေးကြရမည်။ ဟူသောအမိန့်တော်တည်း၊အကြောင်းမူကား။
သူဆင်းရဲကူလီသမားတို့နှင့်။ကူလီ၄ါးသူ။ သူဌေးများ။ အချင်းချင်း၌။မေတ္တာ
တရားနှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား။အတည်ဖြစ်လာ၍နိယမတရားအတိုင်းကိုယ်ခြင်း
စာလျက်။ အရပ်ရပ် အလုပ်အကိုင်များကို၊ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်အဖြစ်ဖြင့်။
ဆောင်ရွက်ကြ၍။ မိမိတို့အချင်းချင်း။တယောက်ကိုတယောက်။ တမျိုးစီ။ ကူညီ
ထောက်ပံ့ကြရမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်တိရိစ္ဆာန်များသာ။မိမိတို့အချင်းချင်းကူညီထောက်
ပံ့ခြင်းကိုမလိုကြဘဲ။တကိုယ်တည်းအသက်မွေးနိုင်ကြသည်။ မနုဿလူသတ္တဝါ
မျိုးမှာမူကား။ မိမိတို့အချင်းချင်း။ အကူအညီ။အထောက်အပံ့။ တစုံတရမျှမရှိ
ဘဲ။တကိုယ်။တယောက်တည်းအလျှင်းအသက်မမွေးနိုင် စဖူး။ စားသောက်သွား
လာခြင်း၌သည်းကောင်း၊ဝတ်ဆင်ခြင်းနှင့်အိပ်စက်ခြင်၌ လည်းကောင်း။ မိမိတို့
တည်းခို။ နေထိုင်ဘို့ရာ။တစုံတရာသောအဆောက်အဦး တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်
အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ။ လိုရာအသုံးအဆောင်များပြုလုပ် စုဆောင်းခြင်း၌လည်း
ကောင်းကျွန်ုပ်တို့သည်။မိမိတို့ညီအစ်ကိုမနုဿလူသတ္တဝါမျိုးတို့ကူညီထောက်ပံ့
ခြင်းကိုမလွှဲနိုင်အောင်။အလွန်အမင်းလိုအပ်သတည်း။ ယခုဝတ်တရားများကို။ကြွ
ထါပွင့်တော်မူသမျှ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပါရမီရှင်ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့သည်၊ မနုဿလူ
သတ္တဝါမျိုးလိုအပ်သလောက်။ ထိုကပ်ကာလနှင့် သင့်လျော်စွာ ဟောကြားတော်မူ
ပေသတည်း။သို့ရာတွင်။ ဤခေတ်ကာလသည်။ဆုတ်ကပ်ကာလဖြစ်၍။လောကတ
ဝှမ်းလုံးရှိ။မနုဿလူသတ္တဝါ။အပေါင်းတို့သည်။ကွယ်ပျောက်ခြင်း ငါးပါးအတည်
ဖြစ်လာရသောကြောင့်။ထိုထွဋ်မြတ်သောဝတ်တရားများကိုအလုံးစုံစွန့်ပစ်ထားကြ
၍ညာဏ်ရည်ညာဏ်သွားနှင့်ဝေါဟာရစွမ်းရည်သတ္တိအားဖြင့်။ကျူးလွန်စော်ကား
လျက်။ မိမိတို့အချင်းချင်း။ အနိုင်အထက်ပြုလုပ်နေကြကုန် သတည်း။ လောဘ။
ဒေါသ၊ မောဟ။မာန၊ဝန်တို၊ မိစ္ဆာနှင့်ကိလေသ။ တဏှာ၊ အကြောင်းတို့သည်။
လောကတဝှမ်းလုံးအုပ်စိုးလျက်ရှိကုန်သတည်း။

ဤသို့ခေတ်ကာလတွင်။အထက်ဆိုလာခဲ့သောတရားတော်အတိုင်း။ ကျင့်
စောင့်ဘို့ရာ။အမေရိကတိုင်း။အိုဟိယို၊အပိုင်း။စင်စိနာတီ၊ ဟူသောမြို့နေ။ မစ္စတာ။
အသော။နတ်ရှ၊အမည်ရှိသော ဘဟာအီ။ အသင်းသား။ ယက်ကန်းယက်သော
စက်သူဌေးကြီးတယောက်သည်။မိမိလုပ်သား၊စာရေးစာချီများမှစ၍၊ ကူလီသမား
ပါ။လူအလုံးစုံတို့ကို။ခေါ်ဘိတ်ကြားလျက် ။အစည်းအဝေးပြုလုပ်သဖြင့်။ ၎င်းမေ
စက်တရားတော်(၁၄)ချက်များအနက်။ ထိုသူတို့၌လိုအပ်သောတရားတော်။ တ

ချက်ကို၊ရှင်းလင်းစွာဟောပြော။နှီးနှော၊တိုင်ပင်၍။ ပြောပြလေသည်မှာ။ "ကျွန်
တော်သည်၊ဘဟာအီ။ဘာသာဝင်သောသူဖြစ်၍။ယခုတရားတော်အတိုင်း။ကိုယ်
လုပ်သားအပေါင်းတို့ကို။မိမိညီရင်းအစ်ကိုရင်းအမှတ်ပြု၍။ကိုယ်ချင်းစာ၊ တရား
နှင့်အညီ။လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်။စီပွါးဘက်များဟု။ကြည်လင်သောမေတ္တာ။စေတ
နာသဘောရှေ့ထားသဖြင့်။ပေါင်းသင်းလိုပါသည်။မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ကလည်း
ထိုနည်းတူ သဘောကောင်းထား၍။ ပေါင်းသင်းဘို့ရာ၊ နှစ်သက်ကြထိမ့်မည်ဟု။
အားကိုးအားထားပြု။မျှော်လင့်ပါသည်။လုပ်သားအလုံးစုံတို့ကား။ထိုကောင်းမြတ်
သောတရားတော်ကို။သူဌေးကြီးနှုတ်မှ။ကြားသိရလျှင်၊ လွန်မင်းစွာအမြတ်သနိုးပြု
နှစ်သက်ကြလေသည်။ထိုသူတို့အချင်းချင်း။ပြောဆိုကြသည်စကားမှာ။ယခုခေတ်
သမယ၌။လောကတဝှမ်းလုံး။ မနုဿ လူသတ္တဝါမျိုးသည်။ အထူးခြားနား၍။တိ
ရိစ္ဆာန်မျိုးထက်အလွန်ထွဋ်မြတ်ကြသော်လည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ဒိဋ္ဌတွေ့ကြုံခံစားလျက်
ရှိသည်အတိုင်း။၎င်းတို့ထက်သာ၍မက။ ယုတ်ညံ့ဆိုးသွမ်းသော အလေ့အကျင့်
များ ကျင့်ကြံပြုလုပ်လျက်။ အတ္တဟိတနှင့်ဆိုင်သော ညာဏ်ရည် ညာဏ်သွားကို
လည်းကောင်း။စီးပွါးချမ်းသာခြင်းခွန်အားဗလကိုလည်းကောင်း။ အကြောင်းပြု၍။
အရပ်ရပ်စွမ်းရည်သတ္တိဂုဏ်လက္ခဏာမျိုး၏ခြေသည်းလက်သည်းနှင့်သွါးများအါး
ဖြင့်။ခွန်အားဗလကြီးသောသူတို့သည်။မိမိတို့အင်အားနဲည်းပါးသောညီအစ်ကိုများ
ကိုဘိစီးနိုင်နင်းလျက်။ဆုတ်ဖဲ့ကိုက်စားကြလေသည်သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ဘဟာ
အလ္လာဟ်၊အရှင်မြတ်။မြွက်ဟတော်မူထားလေသော။မေ့စက်တရားတော်၊ (၁၄)
ချက်တို့သည်။ယခုလောကတဝှမ်းလုံး နှံ့ပြားလျက်ရှိသော ကင်ရောဂါဝေဒနာ
ကြီးချမ်းသာစေခြင်း၄ါ။ကေန်စင်စစ် တန်ခိုးကြီးသောဆေးမျိုးတည်း။ အဆုံး၌ထို
လုပ်သား အလုံးစုံတို့သည်။ တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍။ စည်းကမ်း ဥပဒေများ
ပြဋ္ဌာန်းထားကြလျက်။အစမ်းသဘောဖြင့်၊ ငါးနှစ်တိုင်အောင်၊ အလုပ်ကိုဆောင်
ရွက်ဘို့ရာ။စေ့စပ်စွာ၊စီမံပြုလုပ်ကြလေသည်။ ကတိပြုသတ်မှတ်ထားလေသော
ငါးနှစ်များပြည့်စုံလာသည့်အခါမူလတည်စ၌။စမ်းသတ်ကြည့်ရှုဘို့ရာ။ သဘော
ထားလေသေါ အရေးကိစ္စသည်၊ထိုသူတို့ထင်မြင်၍မျှော်လင့်လေသေါ အကျိုးစီးပွါး
ဖြစ်ထွန်းခြင်းများထက်ဆယ်ထမ်းပိုးမက။အဆပေါင်းများစွာမြတ်စွန်းကြ၍၊အထူး
အံ့သြောဘို့ကောင်းသော။တန်ခိုး(ရိုအဂျဇာ။) ဒိဋ္ဌမေ့တွေမြင်ကြ၍၊ ပိုတိသောမန
ဿဖြစ်ကြကုန်သတည်း။

အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်။၁၉၂၀-ပြည့်ခုနှစ်၌။အမေရိက။ တပြည်လုံးလုပ်သား
ကူလီများသည်။လုပ်ခပိုရိတောင်း၍အလုပ်မလုပ်ဘဲ။ ခုခံနေရသောကြောင့်။ ပြည်

© Afnan Library Trust 2017

ဘာဘာအစိုနေ့ရှုနေ့၊အစွမ်ပိုရစ်ကျ။ဝါဝင်း။အစစ်ဘဝတ်ခြင်း။စက်ဘီးရီတေရီ။အရာရှိ။သဘ
ရာဝန်ကြီး။ဒေါက်တာ။ကိုရှာ။ကောရှိ(သခင်သည်)ထိုအစည်းအဝေးခြင်း။ ခေတ္တအကြိုး
ဥက္ကဋ္ဌပြုတော်မူသည်။ထိုသခင်မဟောကြားလိုက်သည့်တရားတော်မှာ။

ကမ္ဘာဦးမှစ၍။မည်သည့်ကဝ်ကာလခြင်းမဆို။အစဉ်မပြတ်။မတ္တရာတရားတော်
ဖြင့်။မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးကယ်ချွတ်ဘို့ရာ။ကြွသာပွင့်တော်မူကြလေသော။ ဗုဒ္ဓတ
မှန်တော်အရှင်မြတ်တို့ကို။ ကိလေသာတဏှာ၏သမုဒ္ဒရာကြီးဝဲခဲ့ နှစ်မြုပ်ထျက်ရှ
သော်လူသတ္တဝါအလုံးစုံတို့သည်။ဆိုအရှင်မြတ်တို့ကိုမသိစွမ်းနိုင်ကြ၍။ မိမိကဲ့သို့
သောလူသာမညသက်သက်သာအမှတ်ပြုရသောကြောင့်။မတရားသဖြင့် အမျိုးမျိုး
သောဘေးဒုက္ခများကို၊ထိုအရှင်မြတ်တို့အား။သက်ရောက်စေကြလေသည်။ မိဒိတို့
ဘိုးဘေးများလက်ထက်ကာလစဉ်တစိုက်။ ကိုးကွယ်လာခဲ့သော။(ဆုတ်ကပ်ကာ
လရောက်ပြီးလေသော)စာရေးကိုဖမိုဖခဲ့ပြုဖျက်ဆီးတို့ရာကြွလာသော်အရှင်မြတ်တို့
ဟုထင်မှတ်ကြလျက်၊ခန့်ပြုံးမနှံးထားကြလေသည်။ထိုနည်းတူ၊ ဤခေတ်ကာလ၌
တခါ၊ယောကတဝှမ်းလုံးအနက်။ဆုတ်ကပ်ကာလရောက်လေသောဘာသာ(၇)မျိုး
တို့၌ဆိုးကဝ်ဖြစ်ခဲ့သော။လူသတ္တဝါများတို့၏ဆည်။ ယခုခေတ်သမယ၌ ကြွသာ
ပွင့်တော်မူကြလေသော။ဘဗ္ဘ၊ဘဟာအို့ ဆွေးမြေ့နှင့်။အဖွဲ့ဝင်၊ ဘဟာ။အရှင်မြတ်
တို့ကို၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီးများဟု မသိစွမ်းနိုင်၍။ အတိုက်ကာလက ကြွသာပွင့်
တော်မူကြထေသော အရှင်မြတ်တို့အား၊ပြုမူကြလေသော မတရားမှုများထက်သာ
၍ပက၊ယခုသုံးပါးသော အရှင်မြတ်ဘို့အပေါ်၌လည်း၊ ပြင်းထန်စွာပြုလုပ်သက်
ရောက်စေကြလေသည်။သို့ရာတွင်၊ထိုအရှင်မြတ်ဘို့သည်၊ မေတ္တာတရားတော်ရှေ့
ထား၍၊ခန္တီပါရမီအားဖြင့်၊ထိုဒုက္ခများကို။စင်စစ်သောသုခဟုအမှတ်ပြုလျက်၊ ရွှင်
လန်းသောစိတ်သဘောနှင့်တကွ။သည်းခံကြလေသည်။ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့
၏ဘဝည့်တော်များအနက်။လူပေါင်းနှစ်သောင်းကျော်များကို။ တစုံတရာသောအ
ဖြစ်မျှမရှိဘဲ။သက်သက်ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့ကို။။ ခိုတွဲ၍။ တရားတော်မြတ်မှန်
ကြောင်းသက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သောကြောင့်။အလွန်ဆိုးသွမ်းသောအဖြစ်ဖြင့်။အသေ
သတ်ဖြတ်ကြလေသည်။ ။သို့ဖြစ်ပါ၍။"မချွစ်စစ်အားဖြင့်၊ဤဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်း
ဟူသော ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်၊မေတ္တာတရားနှင့်တကွ၊ ဝေနေယျလူသတ္တဝါ
များကို။ကိလေသာတဏှာဝဲမှ ကယ်ချွတ်စေခြင်း အလိုဂ္ဂါသာလျင်။ ကြွလာပွင့်
တော်မူကြလေသော၊ အရှင်မြတ်တို့ပေတည်း။ ထိုသူတို့ကိုယ်စိကိုယ်စိကိုးကွယ်
လျက်ရှိကြသည့်။ဘာသာများ၏အခြေအနေကိုဖြိုလဲဖျက်ဆီးတို့ရာကြွလာကြသည်
မဟုတ်၊စင်စစ်ဆိုသော် ၎င်းတို့လက်လွတ်နေကြသည့်တရားစစ်တရား၊ရင်းမြားကို

လုံးကျွတ်ယက်ကန်းယက်သောစက်များပိတ်ထားကြသည့်အခါ။ များစွာသောအ
လုပ်သမားတို့သည်။အလုပ်မရနိုင်သောကြောင့်။ အစားရေစာ။ ငတ်မွတ်သိပ်ကြ
ကုန်သတည်း။မစ္ဆရာ၊နတ်ရှာ၊ဘဟာအို၊ဆိုသောသူ၏စက်တစက်တည်းသာနေ့ည
မပြတ်လုပ်ကိုင်ထျက်နေရသည့်ဖြင့်။ ၎င်းစက်ကြီး လုပ်သားရအကုန်လုံးတို့သည်။
ကိုယ်ချင်းစာတရားရှေ့ထား၍။ထိုအလုပ်မရှိဘဲ။ အစားရေစာမွတ်သိပ်သောလုပ်
သားညီအစ်ကိုများကိုးကိုယ်နေရာ၌ခံ့ထား၍။မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ခေတ္တနားနေကြ
ကုန်သတည်း။ တချို့သောအရာရှိပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း။ မိမိတို့အထူးမြတ်စွဲနှံး
လာသောစီးပွါးကို၊အမြတ်နည်းပါးလှသောလုပ်သားတို့နှင့်မျှတ၍၊ဝေချမ်းကြလေ
သည်။စက်ပိုင်ရှင်ဦးကြီး။မစ္ဆရာ၊နတ်ရှာကလည်း၊မိမိမြတ်စွဲနှံးလေသော ငွေများ
ကိုတခါ။နှဂိုရိရင်းဖြစ်သောလုပ်သားရဲ့ အကုန်လုံးတို့နှင့်ညီညီညာညာ။မျှတ၍။ဝေ
ချမ်းပေးကမ်းလိုက်သတည်း။

ထိုနောက် မစ္ဆရာနတ်ရှာသည်။မိမိလုပ်သားဟောင်းများနှင့်ညီနွှဲင်းတိုင်ပင်ပြီး
လျင်။ အကုန်လုံးညီညွတ်စွာ။ သဘောတူကြသည့်အတိုင်း စည်းကမ်းဥပဒေများ
ထား၍။၎င်းယက်ကန်းယက်စက်ကို။ထိုစီးပွားဘက်ဖြစ်သော အလုပ်သမားညီအစ်
ကိုများထက်သို့။ပိုင်ပိုးပိုင်နင်းလုပ်ကိုင်တို့ရာ၊အလုံးစုံအပ်နှံထားလိုက်သတည်း၊ထို
သူတို့ကလည်း အကြီးအစည်ထုတ်၍။အထူးအံ့သြဘွယ်စေရန် ကောင်းမွန်သောစီးပွါး
များတနေ့တခြားတိုးတက်ထျက်ချမ်းသာကြလေသည်။ထိုနိုင်ငံသားလူအပေါင်းတို့
ကလည်းကောင်း။ယခုဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်အတိုင်း။ ကျင့်စောင့်ကြမည့်ဆဲဆဲ
ဖြစ်နေကြကုန်သတည်း။

သို့ဖြစ်၍။သယမ္ဘူ။တမြတ်စွာဘုရားသခင်မြွက်ဟတော်မူလေသောတရားတော်
မြတ်သည်။လောကီဘဝှမ်းလုံး။ လူသတ္တဝါအလုံးစုံတို့အား မချွအမှန်ချမဲ့သာစေ
နိုင်သောဆေးကြီးတည်း။

ဘဟာအိုလောကသတင်း။

လွန်ခဲ့သည့်မေလက။ကျွန်ုပ်တို့၊မြန်မာပြည်သို့ကြွလာ၍။တရားဟောကြား
လေသော၊မမှင်ဖလိုကာ၊သခင်မသည်။အိန္ဒြိယနိုင်ငံဖွဲ့ကြီးများ၌ကြွည့်ဖွယ်ဖတ်
ပြီး၊ ဘုံဘိုင်ရွှိသို့ရောက်သောအခါ။၁၉၂၄-ခု၊မေလ-၂၃-ရက်နေ့တွင်၊ကာဝတ်
ကြီး၊ဂုဟာနိဂိရ်။ ဟောခေါ်တရေးဟောရသော်တိုက်ကြီး၌။ဘဟာအိုဓမ္မစက်တ
ရားတော်ကို၊တရားနာလာသောပရိသတ်ကြီးအား၊ယဉ်ယဉ်ပါပါ ဟောကြားတော်မူသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ထင်မံ၍။အသစ်စီမံပေးတို့ရာသာကြွေလာပွင့်တော်မူကြလေသည်။ထိုကြောင့်၊ယခု
ခေတ်ကာလ၌။ကျွန်ုပ်တို့အလွန်လိုအပ်သောတရားများကိုကျွန်ုပ်တို့အား၊အတည်ပြု
ထားလိုက်တော်မူသည့်။ကျွန်ုပ်တို့၌။အနန္တချမ်းသာခွင့်ရှိတို့ရာ။ နိစ္စ။သုခ။ အတ္တ
တည်းဟူသောတရားတော်လမ်းကြောင်းကို။ ညွှန်ပြတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍။ယခု
ခေတ်သမယ၌ကြွေလာပွင့်တော်မူကြလေသောအရှင်မြတ်တို့၌သက်ဝင်ယုံကြည်၍။
တရားတော်မြတ်ကိုဆည်းကပ်ခိုလှုံကြမှသာလျှင်ကျွန်ုပ်တို့ထောက်သားအလုံးစုံ
တို့သည်၊ ချမ်းသာရှိနိုင်သတည်း။ ထိုနောက်။ ၎င်းသခင်မသည်။ ဘဟာအီ
ဓမ္မစက်တရားတော် (၁၄) ချက်တို့ကို။ ပရိသတ် လူအများတို့အား။ရှင်းလင်း
စွာဟောကြားတော်မူလိုက်သည်။ တရားနာလာကြသော ပရိသတ် လူ
အလုံးစုံတို့သည်။အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသဖြင့်။သခင်မကိုချီးမြှောက်ကြ၍။
ကျေးဇူးတင်ကြလေသည်။ တရားဟောပြီးလျှင်အဆုံး၌၊ ဘဟာအီ။ တရားတော်
ကျမ်းစာများကို၊ တောင်းထားသော သူအပေါင်းတို့အား။ အတိုးအခမယူဘဲ။
မေတ္တာရေသက်သက်ဝေဌလိုက်သတည်း။

မောလာနာ။ရှိကွ။အပ္ဒဒ္ဓိလ်။ရာဟမာန်အဖွန္ဒီသခင်။

အရမ္ဘတိုင်းပြည်၌။ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်၍။ ပညာ အမျိုးမျိုးတတ်
မြောက်ထုသော၊ အာလင်မကြီး၊ မဟာကဝိပဏ္ဍိတ။ဘွဲတော် ရှိသော၊ ရှိုက်
ခ။ အပ္ဒဒ္ဓိလ်။ ရာဟမာန်၊ အဖွန္ဒီ။ ဘဟာအီ။ ဓမ္မကတိက၊ ဓိဘလ္လစ် ၈။ သ
ခင်ကြီးသည်။ အိန္ဒိယတိုင်း၊ အာဂရာ၊ မြို့ကြီးနေ။ အာရီယ၊ စမာဂျ။ အသင်း
သားများ၏။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး၌။ ၁၉၂၄ ခု။ ဇွန်လ၊ ၈။ ရက်နေ့တွင်။ ထို
အသင်းသားများခေါ်ဘိတ်ကြားလေသည်အတိုင်း၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဘဟာအီ
ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။ ထိုအသင်းသားများအ
နက်ပညာရှိမိန်းမယောကျ်ားလူအပေါင်းတို့သည်၊ တရားတော်နာကြ၍။ စိတ်နှလုံး
ကြည်လင်သဖြင့်၊ ပိတိသောမနသဖြစ်ကြကုန် သတည်း။ ၎င်းသခင်ကြီးသည်။
ဟင်ဒွတ်စ၊ တန်၊ တိုင်း၊ မြို့ကြီးမြို့ငယ်များ၌။ ဒေသစာရီလှည့်၍ ဘဟာအီ။ တ
ရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူသဖြင့်။ ဝေနေယျ၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်ချွတ်
တော်မူနေသည်။

မန္တလေးမြို့နေ၊ ခလီဖွာ၊ ဓိဟာမ္မာန်။ ယူနွတ်စ သခင်သည် လည်း။ ဘ
ဟာအီ၊ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်ကိုဟောကြားလိုက်သောကြောင့်။များစွာသော။

ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းသားများသည်။ ၎င်းတရားတော်ကို၊ အလွန် အမင်း နှစ်သက်
မြတ်နိုးကြ၍။ ဘုရားစစ်။ တရားမှန်နှင့် သမ်းမှန်၌ သက်ဝင် ယုံကြည်။ ဆည်း
ကပ်ကြလေသည်။

ရခိုင်ပြည်။ ပေါက်တော်မြို့နေ။ ဆရာဝန်။ ဒေါက်တာ။ အပ္ဒဒ္ဓလ္လတစ်ဖ။
ဆင်သည်လည်း။ ဓိဟာမ္မဒီယာအသင်းသားဆရာဝန်သုံးယောက်နှင့် ယေရှုခရာစ်
ဘာသာဝင် လူကြီး တယောက်ကို၊ ဘဟာအီ၊ဓမ္မစက်တရားဟောကြားသော
ကြောင့်၊ ကယ်ချွတ်ခြင်း ရှိကြလေသည်။

တရုပ်ပြည်နေ၊ ဓမ္မကထိကသခင်မ၊ မမရွတ်၊ သည်။ လွန်ခဲ့သည့် မေလ
ကပေးပို့လိုက်သော လူစာရင်းအတိုင်း။၎င်းပြည်ကြီးတွင်။ အသီးအသီးမြို့ကြီးမြို့
ငယ်များ၌။ ဗုဒ္ဓဘာသာ။ ကန်ဖြုစီယူဘာသာ။ယေရှုခရာစ် ဘာသာနှင့်၊ ဓိဟာမ္မ
ဒီယာဘာသာဝင်။ အသင်းသားများအနက်က။ ပညာရှိ။ပဏ္ဍိတများ။ အစိုးရမင်း။
မူးမတ်ကြီးများ။ကုန်သည်ကြီးများနှင့်၊ သာသနာပြုဆရာကြီးများ အခြေအနေကြီး
သောအရပ်ရပ် သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ ဘဟာအီ။ ဓမ္မစက်တရား
တော်မြတ်ကို၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးကြ၍။ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေသည်။

အသုဘ-အကြောင်း။

(၁) ရန်ကုန်မြို့။ ဘဟာအီမာဟဖွေလေ၊ ရှုဟာနီ၌။နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်
ကျော်က။ အီမာန်ယူသူ။ ဂျနာဗျေ။ အလီယာရ်ခန်။ သည်။ မိမိချက်မြှုတ်ရာအ
ရပ်။ (ဖိုက်ဇွာ။ ဘာန်မြို့သို့ အခွင့်ခံ၍ သွားနေရသော အခါ။ ၎င်းအရပ်၌ပင်။
၁၉၂၄ ခု ဇွန်လအတွင်း။ မလကူတေ၊အပ္ဒဟာသို့ဆိုအွန်။ ပြုလေသည်။

(၂) မန္တလေးမြို့ဇာတိ။ပညာရှိ။သမ္မားတော်ဆရာခကြီးသည်။၁၉၂၄ခု။
ဇွန်လ၊ ၄ ရက်။ ၁၂၈၆ ခု၊ နယုန်၊ ဆွန်း၊ ၃ ရက်နေ့။ ရန်ကုန်မြို့။ကြည့်မြင်
တိုင်အရပ်နေ။ မိမိနေအိမ်၌။ မလကူတေ၊ အပ္ဒဟာသို့။ စိုအွန်။ ပြုတော်မူလေ
သည်။

(၃)လွန်ခဲ့သည့်ဧပြီလက။ ရန်ကုန်မြို့။ဘဟာအီမာဟဖွေလေ။ရှုဟာနီ၌။
ဘုရားတရားမှန်ကြောင်းကို။သက်ဝင်ယုံကြည်သောသူ။ မဒရပ်စ၊ မြို့သားပညာရှိ
ခလီဖွာအက်စ-အင်မ၊အပ္ဒဒ္ဓလ်။ ကာဒေရ်၊မာရီကာရ်သည်၊၁၉၂၄-ခု။ ဇွန်လ၊ ၅
ရက်နေ့။၁၂၈၆-ခု။နယုန်ဆွန်း။၄၊ရက်နေ့၌။ မလကူတေ၊အပ္ဒဟာ သို့စိုအွန်ပြုလေ
သည်။

© Afnan Library Trust 2017

(۴) کونسل ایالتی پنجاب در شهر لاهور که در سنه ۱۹۳۶ع تاسیس یافته و تا حال بکمال انتعاش و جوش و انجذاب از صندلي برخاستند - و باحترامات فایقه و نهایت لطف و مرحمت ستایش بیحد از بیانات حضرت شیخ نمودند و متشکرانه فرمودند - چون بمحبت جمیع اهل عالم را خدمت نمودن اصل سوم از اصول دیانتیه حزب اریه سماج است - لهذا درین امر مابا شما متفقیم - و این عین مطلوب و مقصود قلبي ماست - وبسیار بسیار خواهشمندیم - که این مبادی تعمیم پذیرد -

حضرت علامه فرزانه شیخ عبد الرحمن هندی ایده الله بتائیداته ایامي چند در اطراف بتبلیغ امر الله مشغول بودند - و از قرار مرقومه حضرت مدیر محترم مولینا السید محفوظ الحق این ایام را معاودت فرموده در شهر آگره رونق افروز میباشند - الاشراق و احباء مملکت برما جمیعا از برای مزید توفیقات ایشان همه وقت در درگاه الهي مسئلت مینمایند - و حفظ و صیانت وجود ذیجود ایشانرا از حق خواستگارند -

چون حضرت مولوی فاضل - مولینا السید محفوظ الحق - علمي - و حضرت مولینا مولوی میر محمد خان - شهاب - مدیران محترم جریده ارجمند (کوکب هند) را بعلاوه فضائل و کمالات علمي مهارتي تام در فن روزنامه نویسي است - و غرض کلي و مقصد اهم این بزرگان جز اعلاء امر الله و ارتفاع کلمة الله و نشر نفحات محبة الله و خدمت بعالم انساني نبوده و نیست - ادارهٔ الاشراق حضور جمیع احباء جان نثار در اقلیم واسعهٔ هندوستان و مملکت برما - بنهایت محویت و فنا مؤدبانه عرض پرداز و محترمانه متوقع است - که این جریده نیکو پي اعظم وسیله و بهترین ذریعه ایست از برای انتباه و اکاهي کافه اهالي هندوستان و بیدار کردن جمیع رقدان خواب غفلت و نسیان - واز برای پیشرفت و تقدم و ترقي امر الله و تبلیغ خلق الله دیگر اسبابی بهتر از این میسر نمیشود - پس همه مان متحداً و متفقاً حالا و مالا بواسطه تعمیم و توسیع اشاعت این روزنامه - امر الله را نصرت نمائیم - و علم یا بهاء الابهي را در همه جا بلند کنیم - و محض رضاي مبارک حضرت ولي امر الله ارواحنا لوحدته الفداء - کمر همت را در خدمت بعالم انساني محکم بربندیم - هر قدر این جریده فرخنده فر توسیع و تعمیم بیابد - همانقدر بلکه بیشتر و بهتر بزرگتر و کاملتر نتیجه فرخنده از برای امر الله محقق و متصور است - الحق والانصاف - وجودات محترمه این دو بزرگوار و این روزنامه پر انوار بزرگترین بخشش پروردگار است از برای کافه اهالي هندوستان - پس باید بشکرانه این موهبت کبری قیام نمائیم - و در توسیع دائرهٔ اشاعتش جد و جهدی شایان مبذول داریم - قدر این نعمت بهي را بدانیم - و مغتنم شماریم - چه که الیوم یوم خدمت و جان نثاري است -

(၄) ကွန်ဖြင်ကုန်းမြို့ပိုင်းဒေးဒနေ့ဝါကုလားဝုရှ၊ ဘဟာအိမဟာပွေလေ ရူဟာနီထံမှကြားထိရသည့်အကိုင်း။ မနံ့သာ၏သား။ ထိုကာဆင်၏ ဇနီးဖြစ်သူ မဆေမယ်သည်။ ၁၂၀၆။ခု။ နယုထဆုတ်-၁- ရက်နေ့၌အရှင်မြတ်အဖိန့်တော်ခံပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရန်ကုန်မြို့၊ ဘဟာအိမဟာပွေလေ ရူဟာနီ။ အသင်းသားများသည်အလွန်ဝမ်းနည်းကြသဖြင့်။ ထိုကွယ်လွန်သူ၊ သူတော်ကောင်းချစ်သားများ၌ အပ္ပဟာအရှင်မြတ်၏။ ရဟန္တာတော်တော်၊ ဆုဒ္ဓကျားဇူးဘော်များအားဖြင့်။ အနှစ်သုခ ချမ်းသာ။ မာစပွေရတ်တော်ရဂို့ဘူရာ။ ဗိနာဂျာတေ။ ဗိစာရတ်က။ ရွတ်ဖတ်၍။ ဆုတောင်းမွေးကြောပို့ သဘင်သေသည်။

ရှဟခါတ်၊ အကြောင်း။

အိရန်၊ ပါရှား၊ တိုင်း။ ဒိရာစာန်၊ ပိုင်၊ မာရှဟာဘ်ဒ၊ ခြို့နေ့။ ၁၉၂၄ ခု၊ လွန်ခဲ့သည့် ဖွန်ထ။က။ ဆုရားတရားကင်းမဲ့သော၊ သားရဲတိရိစ္ဆာန်သဘွယ်ရှိင်းဝိုင်းကြမ်းတမ်း ညှဉ်ညမ်းယုတ်မာသော လူဆိုးလူဖိုက်တို့သည်။ အရုအခဲပြု၊ အခြောက်အမျှား ဝန်း ဝိုင်းထားကြ၍၊ ဘဟာအိမဟာတိက၊ ဗိဘဂ္ဂဝတီက၊ ဗိဘဂ္ဂဝတီကွသိ၊ အိုလမာ၊ ဘွဲ့တော်ဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်ကျော်ဇောသော၊ မဟာပဏ္ဍိတ၊ သုခမိန်။ မွတ်ဂျ။ တာဟစ်ဒ၊ အာကာရ်ဂို့ကွ အာဂွဒ်ဃထိ၊ မရျစ်ဒ၊ သုရတ်ခရောသခင်ကြီးထပါးကိုး၊ ဆုရောမှန်တရားစစ်ဟောကြား ခြင်းမှတပါး။ တစုံတရာသောအပြစ်မရှိဘဲ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရိုက်ပုတ်ညှင်းပန်းခံရ စက်သဖြင့်၊ ရှဟစ်ဒပြု၊ အသေသတ်ခြင်းကြေလေသည်။ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များပြား၍ သွေးများအားကြီးစီးဆင်းယိုထွက်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်၊ မာလကုတော၊ အပ္ပဟာသို့ ဆန့်တက်ကြွသွားတော်မူသည့် မေတ္တာတရားတော်အလေါင်၌၊ ခန္ဓာဓိပါရဓိအားဖြင့်၊ အလွန်ခြိမ်ခြံခိုင်သက်သက်ရှိ၊ မြဲမြဲခိုင်ခိုင်၊ နောက်ဆုံးသော အသက်ရှူရသည့် တိုင် အောင်၊ ပိပိရနသူများအား၊ ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ဗိနာဂျာတ်များရွတ်ဖတ်၍၊ ဆုတောင်းမွေးကြောပို့ သတော်မူနေသည်။

ဂင်းသို့သောအနေအဖြစ်၌၊ ဆုတောင်းကြောင်းကို၊ လူပေါင်းများစွာကြားထိ၍၊ အံ့သြကြသဖြင့်၊ တန်ဒိုးတော်၊ ဗိအာဇာဟု၊ ဆိမ့်တိ၊ ယုံကြည်ကြလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

خویش و جمیع دوستان ثابتین بر عهد و پیمان در درگاه خداوند رحیم رحمن بکمال عجز و زاری رجا و استغاثه مینماید - و بانیستی و فنا امیدوار است که از اثر بیانات مبارکه انتباهی حاصل کنیم - و کمر همت را بر آنچه که وسیله رضاجوئی - و سبب سرور قلب الطاف اقدس انور مولای عالمیانست بربندیم - و تجدید عهد و پیمان را با پروردگار دانا و بینای هر پیدا و پنهان بنمائیم - که دیگر در هیچوقت بعد از این باغوای نفس شیطانی مخالفت امر مبارک نموده - مرتکب چنین حرکات ناشایسته مغایر عالم بهائی نشویم - که موجب ندامت و انفعال جمیع برادران و خواهران روحانی - و باعث حرمان کلی از فیوضات رحمانی - و مایه خسارت دنیا و آخرتست -

بیان مبارک حضرت بهاء الله (کلمات مکنونه فارسی)

ای فرزند کنیز من

لازال هدایت باقوال بوده - و اینزمان بافعال کشته - یعنی باید جمیع افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود - چه که همه در اقوال شریکند - ولکن افعال پاک و مقدس مخصوص دوستان ماست - پس بجان سعی نمائید تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید کذلک نصحناکم في لوح قدس منیر -

ای مهاجران

لسان مخصوص ذکر منست - بغیبت میالائید - و اگر نفس ناری غلبه نماید بذکر عیوب خود مشغول شوید - نه بغیبت خلق من - زیرا هر کدام از شما بنفس خود ابصر و اعرفید از نفوس عباد من *

مسیس فلورنس شاپفلوکر - در شهر بمبئي

از قراریکه جریده فرخنده فر - کوکب هند - اگره - در نمره دوم جلد اول حکایت میکند خانم محترمه موصوفه پس از مختصر سیاحتي در بعض بلاد معتبره داخله هندوستان وارد شهر بمبئي شده - در ۲۳ ماه مئي سنه ۱۹۲۴ م بعنوان (مظلومین ثلاثه" - یعني باب - وبهاء الله - وعبد البهاء) در تالار مشهور کاوسجی جهانگیر هال - بصدارت جناب دکتور کوشال کشور بالقابه - درمیان جمي غفیر تقریر دلپذیر پر تاثیری ادا نمودند - و ملخص انرا جرائد معتبره محلي مثل - اندین دیلي میل - تائمز آف بمبئي - وادوکیت آف بمبئي - در ۲۴ ماه مذکور شایع کردند - حتي بعضی ازان جرائد عکس ایشانرا هم ضمنا درج کرده بودند - از خوش تقریري و شیرین بیاني ایشان جمعی مشتعل و منجذب شده - آثار نورانیت از سیمایشان ظاهر و باهر بود - بعد در اختتام این احتفال خانم محترمه موصوفه کتابچه هائي در بیان مبادی اساسیه این امر اعظم بلسان انگلیسي در بین جمع تقسیم نموده و بسیار مفید و موثر واقع شده *

حضرت علامه فرزانه شیخ عبد الرحمن هندی در شهر آگره

نیز لسان جریده درخشنده - کوکب هند آگره در نمره (۳) اشاعت ۱۷ ماه جون - باین لحن نغمه ساز است - که حضرت فاضل موصوف در هشتم ماه جون - تقریري شایان درمیان جمعي از تعلیمیافتگان حزب ممتاز آریه سماج اینمحل (که فرقه ئي از متنورین نوخیز دیانت برهمای هند و نژاد است) در معبدشان ادا نمودند - اکثری از پیروان باعده ئي از خانمهای ذیشان مجتمع ولدی الورود حضرت شیخ را بانهایت احترام پذیرائي کردند - چنانکه مدیر محترم جریده کوکب هند خلاصه و مفهوم تقریر دلپذیر ایشانرا مینگارد - حضرت ایشان در آغاز سخن اثبات لزوم مربي را از برای هر کائني از کائنات از جماد و نبات و حیوان گرفته تا نوع انسان بدلائل و براهین متقنه بیان فرمودند و بمستمعین خود نمودند که مظاهر مقدسه الهیه مربیان حقیقي هستند - و در هرزمان از براي تقدم و ترقي جنس انسان شرایعي که دارای تربیت جسماني و تربیت انساني و تربیت روحانیست بفراخور استعداد و لزوم اهل انزمان وضع و تاسیس میفرمایند - چنانچه در اینعصر حاضر نیز - پس از ظهور مبشر حضرت باب الله الاعظم در سنه ۱۲۶۰ هجري - حضرت بهاء الله جل ذکره - برحسب پیشین کوئیهاي کتب مقدسه و وعود مظاهر الهیه قبل بدون کم و زیاد بروقت معین ظهور فرمودند - و نفس تعلیمات مبارکه شهادت میدهد براینکه امروزه عالم انساني باشد لزوم و احتیاج محتاج چنین مربي - واینکونه تعلیمات مبارکه بوده و میباشد - وبعد تعلیمات اساسیه و مبادی دیانت بهائیه را برای اقامه حجت و برهان یکان یکان شرح دادند - و فرمودند از اثر فیوضات مقدسه حضرت عبد البهاء و این تعلیمات مبارکه است - که در اینعصر انوار خود حضرت شیخ و همکنان ایشان از اهل بهاء جمیعاً کتب مقدسه وید را الهامات آسماني و مصدر فیوضات نامتناهي رحماني میدانند - بلکه هرگونه تعصبا ترا بکنار گذاشته - حقایق ادیان موجوده عالمرا حقیقت واحده - و موسسین انرا بدون فرق و امتیاز مرایای متعدده جلوه گاه اسماء و صفات و ذات بیمبتای خداوند یکتا - و مبعوث من عند الله معتقدند و کتب مقدسه الهامي هر یکرا دریاق شفا بخش امراض روحاني و جسماني اهل جهان و حیات بخش عالم و عالمیان باور میکنند - و کافه پیروان انمظاهر الهیه و شرایع مقدسه را برادران و خواهران حقیقي خود میشمارند - نه محض قول - بلکه فعلا در اعمال یومیه خود ظاهر و مشهود میسازند - چنانچه خود وجود و حضور حضرت شیخ بمراهي معدودی از بندگان حضرت بهاء الله درین عبادتگاه شاهدی متین است براین مدعا - منشي و سکریتر فرقه آریا سماج مذکور - جناب فضیلت مآب - مهاشه - متراپرشاد ککر - بي - اي - ال - ال - بي - در اختتام تقریر حضرت شیخ

© Afnan Library Trust 2017

در تابستان گذشته مسافرتی فرمودند - و بسیار مفید واقع شد و صحت و عافیت کامل حاصل گشت - و از اثر بشارات روحانیه که از اطراف و اکناف از محافل مقدس روحانی و سایر مجامع و انجمنها حتی از افراد احبا پی در پی میرسید چنان خاطر نورانی مسرور و قلب ربانی معشوف - که پس از مراجعت از سفر تابستان - از شدت حب و تعلق بیاران رحمانی حتی با افراد یاران بمخابره پرداختند - و در محافل و اجتماعات دائماً تمجید و ستایش و اظهار عنایت از عموم بندگان آستان جمال مبارک و یاران باوفای عزیز عبد البهاء میفرمودند - ولی متاسفانه باز در بعضی عرایض استشمام عدم روح و ریحان در بین بعضی از دوستان فرمودند - و عدم احترام برخی نسبت بمحافل روحانی - تا اینکه در این اوقات از این قضیه نیز مجدداً قلب مبارک محزون و متاثر - مصمم بر مهاجرت شدند - اینفانیه و اهل حرم و عموم اوقات مبارکه بقدر امکان محض ازاله و رفع تاثرات از فؤاد لطیف مبارک در حضور انور شان عنوان بشارات روحانیه امریه که از اطراف متتابعاً بفضل الله وارد - و همچنین ثبوت و رسوخ و استقامت و محبت و جانفشانی عموم احباء را در شرق و غرب عالم معروض و اظهار داشتیم - و التماس بر تغییر این تصمیم نمودیم - مقبول نیفتاد - فرمودند - قلب من حساس است همان نحویکه کدورت بعضی را از یکدیگر احساس میکنم و صدمه میخورم - همانطور صفات و خصائل ممدوحه احبا را نیز تقدیر مینمایم - بل بحدی عزیز میشمرم که در صورت الفاظ نگنجد - بعد از مصیبت کبری تسلی قلب من همانا استقامت و وفا و محبت احباء بجمال مبارک و حضرت عبد البهاء بوده - و قدر و منزلت اینصفات حسنه بجای خود محفوظ - و نهایت امتنان و تشکر را از کافه احباء الله و اماء الرحمن - در این موضوع دارم - ولی این شور و عشق و محبت بتنهائی سفینه امر را بساحل مقصود نرساند - و مدعای اهل بهاء را بر اهل عالم ثابت نکنند - احباء باید برای حفظ و صیانت و ازدیاد عزت دین الله بوسائط فعاله تشبث نمایند - و آن اینست که از شدت محبت پرستش یکدیگر کنند - و کدورت از همدیگر را بقلب خود راه ندهند - اگر فی المثل بیگانگان از یاران سؤال کنند که امتیاز شما از سائرین چیست - اگر جواب گویند که در سبیل عشق و محبت بمرکز امر جان - و مال فدا و ایثار نمائیم - عالم متمدن باین جواب اکتفا ننماید - و خواهند گفت که محبت و فداکاری شما از برای شخص واحد امراض مزمنه عالم اجتماعی را امروزه درمان ننماید - و علاج نکند - اگر گویند دین و آئین ما دارای تعالیم و مبادئیست که دانایان روزگار انکاران نتوانند - جواب شنوند که مبادی و تعالیم عالیه وقتی سرایت در خلق امکان نماید - و امراض قتاله هیئت اجتماعیه هنگامی شفا یابد - که مدعیان و پیروان آن خود اول بآن عامل شوند - و قدر و قیمت و فوائد آنرا در حیات و معاملات یومیه خود بکار برند و مجسم نمایند - اگر چنین نباشد و چنین نشود -

مایه الامتیاز نماند - و فرمودند که انظار اهل عالم امروزه در نهایت دقت مراقب و متوجه بیاران است - باید نهایت مواظبت را بنمایند - و در رفع و دفع هر کدورتی بکوشند - و متابعت محافل روحانی خویش را واجب شمرند - و همان قسمیکه انعکاس کدورت بعضی از یاران با همدیگر بر قلبم افتاده - صفا و محبت و الفت و وفاقشان با یکدیگر و تمکینشان از محافل روحانی نیز بر فؤادم منعکس خواهد شد - و هروقت چنین انعکاس و جلوه‌ئی احساس نمودم فوراً مراجعت بارض اقدس نموده - و بوظائف مقدسه خویش میپردازم - این پیام مرا بعموم احباء ابلاغ دارید - و پس از این بیانات مؤثره دو هفته است که از ارض اقدس حرکت فرموده اند -

حال ای یاران عزیز عبد البهآء - وصایای مبارکه حضرت عبد البهاء را که میفرمایند - (از حضرت شوقی افندی مواظبت نمایند تا غبار کدورتی بر خاطر نورانیش ننشیند - و شجر روحانیش بارور شود -) باید این بیان مبارک را همواره بخاطر آریم - و آناً فاناً بر تذکر و محبت و الفت و مودت و شهامت و کرامت بیفزائیم - و خواهش و رجای اینفانیه انست - که یاران الهی همتی نمایان فرمایند - و چنان بانوار محبت الله بدرخشند که پرتوش جهانرا روشن و منور سازد - و قلب مبارک حضرت غصن ممتاز از اثرات آن محبت باهتزاز آید - و بزودی انشاء الله مراجعت فرمایند - و قبل از انکه اینفانیه چشم از اینعالم بربندد فراق خاتمه یابد - و با قلبی مسرور بایاران الهی وداع نمایم - سرور ایام معدوده اینفانیه و حضرت حرم مبارک منوط و معلق بهمت آن یاران عزیز عبد البهاست - و علیکم البهاء الابهی - حیفا ۲۱ شعبان سنه ۱۳۴۲ ه (فانیه بهائیه) (وصول برنکون از محفل روحانی بمبئی در ماه ذیقعده سنه ۱۳۴۲ ه)

(الاشراق - مؤدبانه و محترمانه رجا دارد - که سواد الواح و توقیعات مبارکه - و متحد المال حیفا را که برای مملکتین هند و برما بالاشتراک است امنای محافل مقدسه روحانی بمبئی اهمیتی کار فرموده بدون درنگ حتی الامکان زود تر ارسال فرموده جمیع دوستان مملکت برما رهین امتنان و احسان فرمایند *

اخبارات عالم بهائی

الاشراق بادلی بریان پر آه و فغان - و چشمی گریان عبرات حسرت و اندوه چون سیلاب جیحون روان - در نهایت محویت و تضرع و ابتهال نیابة بلسان الحال جمیع بندگان و اماء الرحمن - سر بعبودیت و رقیت و انقیاد و اطاعت بر آستانهٔ مبارکه نهاده - و جبین مذلت و انکسار در عتبهٔ مقدسهٔ خداوند بخشنده پوزش پذیر غفار فرسوده - با عالمی ندامت و شرمساری - و انفعال و روسیاهی - اعتراف بتقصیرات و خطایای خود و سایر همکنان نموده براز و نیاز و توبه و آنابه مشغول است - و برای بخشایش و غفران در حق

© Afnan Library Trust 2017

در کوش هوش - و بدیهي است که مصیبت عظمی صعود جمال کبریا - چگونه بنیان وجود را منهدم ساخت - و شعله نار فراقش اعضا و جوارح را محترق نمود - هنوز سرشک خون از دیده ها قطع نگشته - و زخم دل التیام نیافته - منادی قضا بوقوع بلیه کبری ورزیه دهماء عروج حضرت عبد البهاء صلا داد - و این غمزد کانرا یکباره باتش هجران محترق ساخت و ظلمات احزان سراسر محیط باین خاندان و دودمان گردید -

یاران جمال مبارک - ایا منظور انوجودات مقدسه مبارکه از تحمل ان الام و مصائب چه بود - و مقصود ان ارواح لطیفه نورانیه از قبول ان صدمات و مشقات چیست - هر منصفي شهادت دهد که جز اصلاح و پاکیزه گي نوع بشر از نقایص عالم امکان - و ترقی و تقدم و متصف نمودن بفضائل جهان انساني مقصد و مرادی نبوده چنانچه بفضل الله و الطافه اثار ان کمالات باهر - و انوار انمواهب در اقطار عالم لایح و ظاهر - شجره امر رحمانیه یوماً فیوماً برومند و تنومند گردد - و دوحه قدس صمدانیه اناً فاناً برنشو و نما بیفزاید - و سایه بر مستظلین در ظل جلیلش افکند - و معلومست که ثمرات آنشجره - و بار و بران چیست - محبت صمیمي - الفت حقیقي - اخلاق ملکوتي - صفات رحماني - مودت و مهرباني - خضوع و خشوع و فروتنگي - ظهور و بروز شئون ربانی - فواکه و اثمار طیبه ان سدره قدس صمدانیست - مقصد انوجودات مبارکه و هیاکل مقدسه از تحمل محن و الام در یکقرن تمام برای اثبات این حقیقت و تحقق این کیفیت بوده - که اخلاق انساني عموماً - و یاران عزیز الهي خصوصاً تعدیل گردد - بقسمیکه از نفس و قدم و قیام و سکون و حرکت و سایر شئون انها نمایان گردد - و مابه الامتیاز و الافتراق از محتجبین و غافلین چون شمس از ظل مبین واضح و لایح و مبرهن آید - هرچند بقوه تاثیر کلمة الله - هویات و کینونات احباء الله - و ثابتین بر عهدا و في منجذب بمغناطیس محبة الله است - و در هر دیار و کشور باین امتیاز مشتهر - و باین انوار منور - ولي چیزیکه هست اینست - تا عوارضات که منبعث از عالم جزئیاتست بکلي مضمحل و محو در کلیات که ان سنوحات رحمانیه است نگردد - ان جلوه اصلي حقیقي چنانکه باید و شاید چهره نکشاید - و حسن جمال ننماید و آن اینست - که هر نفس ثابت راسخي بلایا و رزایای ان طلعات قدسیه را همواره بخاطر آرد - و بر مظلومیت انان رحم کند - و بر امر الله و شریعت الله - و بخون شهداي سبیل الله ترحم نماید - صلاح امر را مقدم بر هر صلاحي داند و عزت امر را بر هر عزتي ترجیح دهد - هر حادثه ئي را خواه جزئي و یا کلي بحسن نیت و خلوص طویت مقابلی نماید - و شریعت الله که محض الفت و اتحاد تاسیس و ایجاد شده وسیله اختلاف نکند - حضرت عبد البهاء میفرماید (اگر دین سبب اختلاف شود بیدیني البته بهتر است -)

باری امروزه نیز حضرت غصن ممتاز - و ولي امر رب بینیاز - همواره مترصد و منتظر - بل آرزوی دل وجان مبارکشان اینست - که این حقیقت که ظهور و بروز فعالیت و مابه الامتیاز اهل بهاء از دیگرانست - از هویت هر فردي از یاران در عالم فعل در کمال وضوح جلوه نماید - معلوم است که هنگام افول شمس میثاق و نیر عهد محبوب افاق ارواحنا لرمسه الاطهر فدا - حضرت غصن ممتاز در خارج بقعهٔ نوراء تشریف داشتند - و چون خبر وحشت اثر مصیبت کبری بسمع انورشان رسید - بقسمي متاثر و متالم و محزون گشتند که از وصف خارج است - با تکسر مزاج و قلبي پر حسرات وارد بقعهٔ مبارکه شدند - در انوقت اهل فتور در نهایت طغیان و شرور بنشر مفتریات سراً و جهاراً مشغول بودند - اینحرکات نیز مزید تاثرات وجود مبارکشان شد - لهذا مهاجرت فرمودند - و اوقاتي چند بالانفراد در تمشیت امور امریه - و ترتیب مصالح و مؤسسات روحانیه - و تضرع و دعا و مناجات بدرگاه عز صمدانیه گذراندند - و بحمد الله از الطاف الهیه در مدت مهاجرت مبارکشان بقسمي اثار ثبوت و رسوخ و استقامت و یگانگي و اتحاد و محبت و شور و انجذاب و الفت از یاران و اماء الرحمن در شرق و غرب و ارض اقدس نوراء عموماً ظاهر و باهر شد - که از یکطرف مرکز نقض و فتور و بد خواهان مغرور را از رخنهٔ در امر الله مایوس و مخذول و مقهور نمود - و از طرف دیگر مراتب مذکوره و صفات ممدوحهٔ احباء سبب تسلي خاطر نوراني ایشان گردید - پس با صحت تام و سرور کامل مراجعت ببقعه نوراء فرمودند - و بانجام دهي وظائف مقدسهٔ خویش پرداختند - و چون امور مهمه کثیره - و مشاغل وفیره متراکم بود - و عرایض و مکاتیب از افراد و جماعات نیز مستمر - و از عدم فرصت جواب یکان یکان غیر میسر - لهذا از مکاتبات فردی صرف نظر فرموده - و بخطابات عمومي بمحافل مقدس روحاني مباشرت فرمودند - و تکالیف و دستور العمل را با وضح بیان تبیان نمودند - و کل یاران الهي با عالمي سرور و جهاني مسرت و حبوران تکالیف اساسیه معنویه را تلقي نموده باجرای ان قیام کردند - و مقدمات امریه باین نحو هردم روبتقدم و در هرجا رو بعلو و ارتقا گذاشت -

دران اثنا که ورود عرایض مستمر در یکي دو عریضه مضامین مدخل براین بود - که در بین بعضي از یاران اغبراری حاصل و کدورتي موجود - و همچنین برخي چنانکه باید و شاید احترام و تمکین تام از محفل مقدس روحاني خویش ننمایند - معلومست که اینگونه اخبار بالصراحه و یا باشاره چه تاثیری در قلب مبارک حضرت ولي امر الله دارد - و چه انعکاس ناموافقي افکند - لهذا کرهٔ اخری انحراف مزاج براي وجود مبارک رخ داد - پس باصرار و الحاح فانیه و التماس و ابرام اهل حرم - و رجا و تمنای طائفین حول

© Afnan Library Trust 2017

در جميع ممالک - ولي بعضي براين مقام اعزاعلي چنانچه بايد و شايد قائم نه - و اين بسيار سبب احزان عبد البهاء است - چنان حزني که بتصور نيايد - زيرا طوفاني اعظم از اين از براي امرالله نه - وهني اشد از اين بر کلمة الله نيست -

بايد احبای الهي کل متحد و متفق شوند - در ظل علم واحد محشور شوند - و برای واحد مخصوص گردند - و بمشي واحد سلوک نمايند - و بفکر واحد تشبث کنند - آراء مختلفه را فراموش نمايند - و افکار متفاوته را نسيان فرمايند - زيرا الحمد لله مقصد مقصد واحد است - و مطلوب مطلوب واحد - کل بنده يک آستانيم و شبرخوار يک پستان - در ظل يک شجره مبارکه ايم - و در سايه يک خيمه مرتفعه -

اي ياران الهي - اگر نفسي غيبت نفسي نمايد - اين واضح و مشهود است که ثمري جز خمودت و جمودت نيارد - اسباب تفريقست - و اعظم وسيله تشتيت اگر چنانچه نفسي غيبت ديگري کند - مستمعين بايد در کمال روحانيت و بشاشت اورا منع کنند - که از اين غيبت چه ثمري و چه فائده ئي - آيا سبب رضايت جمال مبارکست - يا علت عزت ابديه احبای الهي - آيا سبب ترويج دين اللهست - و يا علت تثبيت ميثاق الله - نفسي مستفيد گردد - و يا شخصي مستفيض - لا والله - بلکه چنان غبار بر قلوب نشيند - که ديگر نه گوش شنود - و نه چشم حقيقت را بيند - ولي اگر نفسي بستايش ديگری پردازد - و بمدح و ثنا لسان بگشايد - مستمعين بروح و ريحان ايند - و بنفحات الله مبتز گردند - قلوب را فرح و سرور آيد - و ارواحرا بشارت احاطه کند - که الحمد لله در ظل کلمه الهي نفسي پيدا شده که مرکز خصائل و فضائل عالم انسانيست - و مظهر عواطف و الطاف حضرت رحماني - رخي روشن دارد - و زباني ناطق در هر انجمن - رخي پر فتوح دارد - و جاني مؤيد بنفحات حضرت رحمن - حال کدام يک خوشتر و دلکشتر -

قسم بجمال الهي - که چون خيرياران شئوم قلب بنهايت روح و ريحان ايد - و چون اشارهٔ از کدورت دوستان بينم - در نهايت احزان مستغرق گردم - اينست حالت عبد البهاء - ديگر ملاحظه فرمائيد که چه بايد و چه شايد - جمال قدم روحي لاحبائه الفداء - الحمد لله ابواب عنايت را از جميع جهات کشوده - و بشائر تائيد و توفيق را واضح و مشهود نموده - دلهای احبارا بمحبت ربوده - و جنود ملاء اعلي را بنصرت اصفياء موکل فرموده -

حال بايد ياران با دلي چون آفتاب - و نفسي مشکبار - و لساني ناطق بذکر حق - و بياني واضح - و جبيني لائح - و همتي بلند - و قوتي ملکوتي - و تائيدی لاهوتي - و صفتي روحاني - و انبعاثاتي وجداني - در بين ملاء ارض مبعوث شوند - تا هريک افق مبين را نور منير شوند - و فلک اثير را کوکبی بديع - بوستان الهي را درخت بارور شوند - و کاشن رحمانيرا گلي معطر کردند کتاب ايجاد را آيات باهره شوند - و صفحه کائناترا کلمات جامعه -

عصر اول است - و نشاهٔ اولاي دور نيراعظم - پس تحصيل فضائل بايد - در اينقرن بشود - و تعديل خصائل بايد در اينعصر بکردد - جنت ابهي در دشت و صحرا در اين ايام بايد خيمه برافرازد و انوار حقيقت چهره کشايد - و اسرار موهبت رخ بنمايد - فيض قدم جلوه نمايد - و افاق رياض احديت کردد و اقاليم جنت فردوس شود - و جميع شئونات و کمالات و اوصاف و نعوت الهيه از حقايق صافيه و سنوحات رحمانيه اشکار و واضح شود - عبد البهاء در جميع احيان در آستان حضرت يزدان متضرع و مبتهل است که -

اي خداوند مهربان - بنده درگاه توئيم - و ملتجي بآستان مقدس تو - جز رکن شديد پناهي نجوئيم - و بغير کهف حمايت التجا نکنيم - حفظ و صيانت فرما - و عنايت و حمايت کن - ما را موفق نما - تا رضاي تو جوئيم - و ثناي تو کوئيم - و در راه حقيقت پوئيم - مستغني از غير تو کرديم - و مستفيض از بحر کرم تو شويم - در اعلاء امرت کوشيم - و در نشر نفحات سعي بليغ نمائيم از خود غافل کشته بتو مشغول شويم - و از ما دون بيزار شده کرفتار تو کرديم - ای پروردکار - اي آمرزکار - فضل و عنايتي و فيض و موهبتي - تا براين موفق شويم - و باين مؤيد کرديم - توئي مقتدر و توانا - و توئي واقف و بينا - انک انت الکريم * انک انت الرحيم * انک انت الغفور العفو * و غافر الذنوب * شديد المحال * و البهاء عليکم يا احباء الله * (ع - ع -)

توقيع منيع از ساحت اقدس حضرت ورقهٔ مبارکهٔ عليا - ارواحنا لاحزانها الفداء *

۹

حضرات اعضاي محترم محافل مقدس روحاني و عموم احبای الهي و اماء الرحمن

۲۹ لوح ورقهٔ عليا

عليهم و عليهن بهآء الله الابهی ملاحظه فرمايند

هو المحبوب

بندکان آستان جمال ابهی و ياران عزيز عبد البهآء قلم قضا چنين امضا فرموده که اين بيت احزان همواره همدم مصائب و آلام بي پايان باشد - هنوز غمام مصيبتي متلاشي نکشته - سحاب هم و غمي جديد مرتفع شود - و سايه برافق دل و جان افکند - بهره و نصيب اين دلشکستهٔ ناتوان و ورقات سدره رحمن از بدو طفوليت تاکنون از ثمره شجره زندکاني همين بوده - هيکل مقدس مشبک نقطهٔ اولي روح ماسواه فداه در مقام اعلي روبرواست و اجساد شهدا در مقابل نظر - زندان جمال قدم و اسم اعظم - ارواح المقربين لعتبته السامية فدا - و نفي و سرکوني ان ذات اکرم بمدن و بلاد و اخيراً بسجن مظلم عکا نقش خاطر - بلايا و رزايای حضرت عبد البهآء ارواحنا لرمسه الاطهر فداء و حوادث جسيمه و وقايع عظيمه مدت حيات مبارکش بر لوحه دل مثبوت - و نالههای سحرکاهيش بر صفحهٔ قلب منقوش - و انين و حنين فؤاد نورانيش

© Afnan Library Trust 2017

موج چمارم میفرماید - یا معشر الاحباب ضعوا ما ینزلکم وخذوا ما یرفعکم بهذا الاسم الذي به هاج عرف الله المقتدر المهیمن القیوم -

قوله تعالي - عنقریب که حق را محیط بر جمیع و غالب بر کل خواهید دید - و دون انرا مفقود و لاشیئي ملاحظه خواهید فرمود - (انتهی)

بیانات مبارکه حضرت مرکز میثاق ارواحنا لرمسه الاطهر فداء

قوله جل ثنائه - از خبر اتحاد و اتفاق و یکانگي احبا و فرط همتشان در اکتسابات کمالات معنویه و صوریه بسیار بسیار سبب روح و ریحان کردید - اینخبر حکم بشارت داشت - زیرا برهان ثبوت بر عهد و پیمان است - میزان ثبوت بر عهد مدح و ستائش احباء وحب اولیا و نعت اصفیاء است - و میزان نقض منجمله مذمت و غیبت دوستان الهیست (لوح عشق اباد)

(لوح بافتخار جناب زائر حاجي اقا محمد) ایضاً قوله عز بیانه - اي زائر مرکز تقدیس روضه فردوس برین - باید ما جمله بجان بکوشیم و بجوشیم تا وحدت حقیقیه در کینونات متعدده جلوه نماید - یعني کل بنده یک درگاهیم - و پاسبان یک آستان - باید وحدت اصلیه چنان جلوه نماید که حکم یک بحر و یک شعاع و یک روح و یک نفس پیدا کنیم - اگر سرج متعدد است الحمد لله پرتو فیض از شمس واحده است - اجسام اگرچه مختلف است الحمد لله حیات بروح واحد - و آن فیض قدم جمال ابهي از ملاء اعلي -

باری الیوم نصرتي از برائي میثاق الهي اعظم از اتحاد و اتفاق نه - و همچنین اهانتي اعظم از اختلاف و شقاق نیست - فوالله الذی لا اله الا هو - اگر اتحاد و یکانگي درمیان احبا بانکمال درجه چنانکه رضای جمال قدم است حاصل نکردد - کور اعظم نتیجه نبخشد - بلکه اینحزب چون احزاب سابقه باشد بلکه محو کردد - و همچنین باید بعون و عنایت الهیه بجوهر تقدیس و سانح تنزیه مبعوث شویم - تا آیات مقدسه جمال قدم کردیم - و بینات واضحهٔ کور اعظم شویم - و این ممکن نیست - مگر آنکه دامن تقدیس را مطهر کنیم - و روی اخلاق را منور نمائیم - بشانیکه درمیان کل احزاب چون آفتاب بدرخشیم - و در بین جمیع اقوام چون اعلام بر اتلال امم از نسیم عنایت بحرکت ائیم - و همچنین باید بجمیع احکام و تکالیف و فرائض بجان و دل قیام نمائیم - واتبعوا ما امروا به حبا لنفسك) صلوات اس اساس امر الهیست - و سبب روح و حیات قلوب رحماني - اگر جمیع احزان احاطه نماید - چون بمناجات در صلوات مشغول کردم - کل غموم زائل - و روح و ریحان حاصل کردد - حالتي

دست دهد که وصف نتوانم - و تعبیر ندانم - چون در کمال تنبه و خضوع و خشوع در نماز بین یدی الله قیام نمائیم - و مناجات صلوا ترا بکمال رقت تلاوت نمائیم - حلاوتي در مذاق حاصل کردد - که جمیع وجود حیات ابدیه حاصل کند والبهاء علي اهل البهاء الذین یجرون احکام الله و یعبدون ربهم بالغدو والاصال -

(ع - ع)

بیانات مبارکه حضرت عبد البهاء ارواحنا لرمسه الاطهر فدا

(ج ا - م - ع - ب - ص - ۳۶۲)

مکاتیب ص ۳۶۲
99 III

هو الله

صبح است و نور احدیت از مطلع غیب رحمانیت ساطع و لامع - و فیض جلیل ملیک فردانیت از جهان پنهان متماطل و متراکم - بشارات ملکوت از جمیع جهات میرسد - وصبح اشارات علو امر الله - و بشارات سمو کلمة الله از جمیع اطراف میدمد - کلمهٔ توحید در ترویج است - و ایت تفرید در ترتیل - دریای فضل وجود متلاطم است - و فیض سیل شهود متدافق - انوار تائید رب غفور جمیع اقالیم وجود را احاطه کرده - و جنود ملاء اعلي باعانت احباء و نصرت اصفیاء هجوم نموده - صیت جمال قدم روحي لاحبائه الفداء جهانگیر کشته - و آوازهٔ امر الله در شرق و غرب عالم منتشر شده - این امور کل اسباب سرور - ولي عبد البهاء در بحر احزان مستغرق و الام و محن چنان تاثیر در اعضاء و جوارح نموده که فتور کلي در بدن حاصل کشته - ملاحظه نمائید که فرد احد امن دون ناصر و معین در قطب عالم ندای حق را بلند نموده و جمیع ملل و امم معارض و منازع و مجادل - از جهتي امت سالفه معلوم و واضح که چه قدر در جمیع اطراف متعرض و معارضند - و از جهتي اخبارات امت هزله کاذبه میرسد که چکونه در صدد قلع و قمع شجرهٔ مبارکه الهیه هستند - و چه نسبت و افتراها بجمال قدم روحي لاحبائه الفدا میزنند - و مشغول بنشر رسائل ردیه بر اسم اعظمند - و در سر سر در نهایت سعي و کوشش که اذیت شدیدي وارد ارند - و از جهتي اهل غرور بکل دسائس متمسک که وهن کلي بر امر الله وارد ارند - و اسم عبد البهاء را از لوح وجود محو نمایند - با اینهمه بلایا و اینهمه رزایا و هجوم اعداء - درمیان احباء نیز اغبرار موجود - باوجود آنکه امر جمال قدم روحي لاحبائه الفداء عبارت از حقیقت محبت است - و سبب اتحاد و الفت - تا کل امواج یک بحر کردند و نجوم باهره اوج نامتناهي یک فلک - لئالي اصداف توحید کردند و جواهر متلئلئه معدن تفرید - بندهٔ یکدیکر کردند و نیایش و ستائش و پرستش همدیکر کنند - زبان بمدح و ستایش هریک از احبا کشایند - و نهایت شکرانه را از یکدیکر نمایند - نظر بافق عزت کنند - و بانتساب آستان مقدس - جز خیر یکدیکر نبینند و جز نعت یکدیکر نشنوند - وبجز مدح و ستایش یکدیکر کلمه ئي بر زبان نرانند - بعضي بر این منهج قویم سالک - الحمد لله بعون و عنایت الهیه موفق و مؤید

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

مقصود رسالهٔ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحد است و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بمقام اعلی و رتبهٔ علیا است و مقالات مختصره مفیده و اخبار مخصوص از هر کس و هر جا برسد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

جلد نمبر ۱ | ماه جون و جولائی سنه ۱۹۲۴ م | نمبر ۱۰ و ۱۱

۷۸۶

بیانات مبارکه حضرت جمال قدم جل ذکره الاعظم

قوله تعالی شانه *

موج اول میفرماید - یا معشر الاولیاء بایامی فائزید که اکثر کتب عالم بذکرش مزین - امروز باید بنور اتحاد بشانی ظاهر باشید - که جمیع عالم از شرق و غرب بان نور منور گردد -

موج دوم میفرماید - یا قوم امروز احسن طراز عند الله امانت است - فضل و عطا از برای نفسیکه باین زینت کبری مزین گشته -

موج سوم میفرماید - روحاً لکم یا اهل البهاء لکم ان تظهروا بما یثبت به تقدیس ذاته عن المثل والا مثال و تنزیه کینونته عما قیل و قال -

THE DAWN

Vol. 1. **August, 1924.** **No. 12.**

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-lla throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Holy Admonitions.

———:O:———

"The friends must be real peace makers,—not stirrers up of strife nor sowers of seeds of discord nor acting with superiority one over another".....

" How my heart leaps with joy when I hear the friends love each other always overlooking one another's small mistakes, and that they are forgiving their enemies."....

"I desire that ye be ready to sacrifice every thing for one another even life itself; then I will know that the cause of Baha-'u'-llah has been established."

"We must be loyal to the Threshold of the Blessed Beauty (Baha-'u'-llah), and be willing to give our lives for Him; sacrifice all our conditions in the pathway of His service. If we do this, our service will be productive of great results. Otherwise God will raise up souls to do this work in our stead."

'Abdu'l-Baha.

Just as discord among the friends has deeply grieved me, in like manner will their unity and harmony fill my heart with joy and win over my life and strength to themselves."

(Shoghi Effendi)

© Afnan Library Trust 2017

"My days are numbered and my life is flying to a close, and yet I feel certain that those dear ones abroad will accept this eager and humble appeal, and will make me cherish the hope that before I am called away.....I can see genuine love and unity prevail among those my Master so dearly loved, and I can witness with human eyes my Guardian's heart overflow with joy"

Baheyeh Khanum.

———:O:———

Qurratu'l-'Ayn and her teacher.

(Continued from the last issue.)

———:O:———

We have seen that the great news of the appearance of the Báb reached Qurratu'l–'Ayn while she was in Kerbela through Mullá Hussayn and Mulla Ali Bestami. Let us now try to find out whether Qurratu'l–'Ayn had seen or met or had any direct communication with the Bab before his public appearance, or if not, how she became acquainted with him. Yes, she had heard that a youth in Shiraz from childhood up to the age of twentyfive years had lived a perfect life, and showed wonderful signs of wisdom and greatness; and she was awaiting the passing of time to see what would result from that youth.

But we have no proof that she had ever seen him or had any access to his writings. She also did not know that the one of whom Shaykh Ahmad and Siyyid Kazim had spoken was the Bab. The only person who informed her about the wonderful life of this youth of Shiraz was Haji Siyyid Javad. This man was one of the greatest living Mullas in Karbela. In order to understand and to know a little more about the life and the childhood of the Bab, we must turn to this man for a while, and see what he says about him.

When Haji Siyyid Javad for his own works came to Shiraz, the Bab was between seven or eight years old, but he was not known as the Bab at that time; they used to call him Siyyid 'Ali Mohammed. Haji Siyyid Javad soon after his arrival in Shiraz became acquainted with the Mullas and the people of rank residing in that city and they often used to pay him visit. Haji Siyyid Javad states: "One night I was invited to the house of the uncle of this little youth; and I noticed some beautiful traits in this little child's character which aroused my interest. His father being dead this little child was in charge of his uncle Haji Siyyid 'Ali. I spent a night in the house of Haji Siyyid 'Ali: in the early morning I heard a sweet tiny little voice in the next room which I found to be a prayer room. I heard that sweet little voice in prayer so full of

devotion, so touching and so superb that I was entirely captivated by it. In fact I was so much fascinated by that charming little voice and so deeply moved by those beautiful words that he uttered in prayer that I felt a great desire to open the door and go out and see who that little child was. I waited impatiently until dawn when Haji Siyyid 'Ali came and met me and then that little child also come out who appeared to me of not more than seven or eight years of age and who, I learnt, was the child who had been chanting in the prayer room a short while ago. I was struck by the most extraordinary illumination that lit up that sweet little face. His features were so singular and so attractive that one could rarely find his match in the whole human race. Before I could ask Haji Siyyid 'Ali who that little child was, he introduced him to me saying "This is my sister's child."

When we were having breakfast, I asked a few simple questions of that little boy, but he answered me in such a serious and grave manner as one would expect from a very learned and experienced person. The child then said "I am going to school" and left. I then enquired where the school to which the child went was. The uncle said "he goes to Shaykh Abed's school." I was so much attracted to this child that I could not stay in the house; I got up and followed him to Shaykh Abed's school. Shaykh Abed who kept only an elementary school for young children was quite surprised to find a person of my position, standing, and fame coming to his house without any previous notice. I at once read the expression of surprise on his face and told him that I had not come to see him but I followed that little child whom I pointed to him. Then I enquired from Shaykh Abed "What do you think of this boy?" As soon as I said this the Shaykh displayed great emotion and said; "What are you asking me sir? This child seems to me to be the possessor of some great message for the world. You see this child coming to my school as my pupil, but in fact he is my teacher and I am his pupil. Daring class hours this little boy says so many wonderful things and suggests so many intricate questions and deep discussions that I never heard anything similar to them in all my life. When the children go out to play, you will see him sitting over there and seriously reading most important things: and if the children come and drag him to play with them he goes out with them but soon engages them in such a way that they do not perceive it, and then he quietly slips away and returns to his work." To be brief, this wonderful account of the Shaykh of this youth enhanced my admiration for him immensely. On my return to the house of Haji Siyyid 'Ali I related to him all that Shaykh Abed had told me about this youth. The uncle protested "I hear and know so much of this youth that if I say all these things people would think that I am very fond of chanting the praises of my nephew" I then urged the uncle to relate to me some thing at least about these matters. The uncle then told me of a

© Afnan Library Trust 2017

wonderful dream which the child had had at the age of five years. He said that he dreamt that there was a pair of scáles hanging down from Heaven: on one side was one of the prophets, and on the other which was empty he was put by an invisible hand. Then his side weighed down the scale–the prophet appeared to be going up and he coming down. "Then again" the uncle said "one day we went to a public bath and the child was with me. The child slept while there, and suddenly he awoke and said: "I dreamt that the roof of the bath next door came down and killed seven ladies." We were surprised when we came out and discovered that it had actually so happened."

It is quite natural and quite clear that when such things do happen to a child in a family, people generally do not hear of them but only those who are around the child.

If we were to go minutely into every different little detail of the incidents of the Bab's early life to prove the truth of his mission we will be digressing very far away from our present subject namely the life and history of Qurratu'l–'Ayn. Suffice it to say that the child's uncle and his teacher Shaykh Abed, after the Bab proclaimed his mission became believers in him; and the uncle ultimately met his end by being martyred under his feet. That is a sufficient proof of his truth.

Various incidents similar to those described above relating to the Bab's early life were collected and related to Qurratu'l–'Ayn by Shaykh Abed and Haji Siyyid Javad; and thus she was able to know about him. All these things and what she had read in the olden books made Qurratu'l–'Ayn confident that the light was to come from Shiraz. Immediately she heard that this youth Siyyid'Ali Mohammed in Shiraz had proclaimed his mission, she believed in him, and when she got some of his writings she became fully convinced of the truth of his claim.

Her belief in the mission of this youth of Shiraz completely altered her outlook and brought about a very great change in her life. She began to speak with such power and eloquence that those who had seen and heard her before were amazed and said, "This is not the woman we knew before." Her addresses began to attract greater and greater number of audience and aroused in them a keen desire to investigate the cause. Within a very short time her extraordinary eloquence, deep learning, and convincing demonstrations won for her a considerably large number of followers. As her teachings struck at the very root of the supremacy of the Mullas they were exceedingly alarmed, and practically all of them rose up not only against her, but against all who believed in the mission of the Bab.

Things came to such a pass that the Mullas approached the Governor and petitioned him that he should protest against Qurratu'l–'Ayn's preaching in the public, and warn her that it was not becoming for women to come out in the public and teach men. The Governor sent to her this message of the Mullas to which she replied as follows:— "Summon all the Mullas before you, and I will come and discuss with them the religious questions which are seriously engaging the attention of thoughtful people in these days, and if I can show them that I am better informed than they are then there the whole dispute ends; otherwise do what you wish."

The Governor then delivered her message to the Mullas and called upon them to come and answer her. The Mullas replied "we have got nothing to say against her learning or her knowledge: our complaint against her is that she is preaching new thoughts and a new religion: She should not be allowed to do this."

This message was also sent to her. She said "Summon the Mullas: I am quite ready to prove to them that this religion and this cause which has come into the world is the same which all the people of Islam have been expecting. If I can prove it to them, there is nothing to be said. If not, I am quite willing to be killed on this account."

But when the Mullas heard this they were quite stupefied; they had no answer to give, so they said: " All right, we will come and discuss it" but they put it off for forty days. Then after forty days, when the Mullas did not turn up the following message was sent to Qurrat'l–'Ayn by the Governor "Now I realise the truth of what you say; these Mullas think only of their position and wealth, but your stay here may cause some trouble; so it would be better for you if you would take a journey to Baghdad for a while." The opposition of the Mullas became very formidable when they heard that the Governor had advised her to leave for Baghdad, because their intention was to persecute her without any discussion whatsoever. In fact, they had captured a lady who later on turned out to be not Qurratu'l–'Ayn and so she was released. This incident greatly expedited Qurratu'l–'Ayn's departure to Baghdad. When she started for Baghdad a good number of those who were attracted to her by her beautiful teachings desired to follow her to Baghdad; but she urged all of them to return and permitted only thirty two of those students to come to Baghdad with her.

(To be continued.)

———:O:———

© Afnan Library Trust 2017

Some Bahai Teachings on peace & war

(Contributed by Mrs. J. Stannard)

———:O:———

It was the claim of Baha-'u'-llah that his mission was to inspire and uplift humanity through the great Ideal of Unity. He declared that his chief mission to the world was to reveal a way by which in universal agreement a pacific outlook might obtain between all races; for only by a harmonious co-operation between the spiritual and actual planes of life could a permanently moral and progressing humanity emerge.

The awful object lesson of war on earth should not be necessary: Bahai teachings stigmatise war as barbarous and wholly destructive and meaningless between civilised races.

The world, in short has arrived at a stage in its growth when disagreements and quarrels should be arbitrated upon and not faught out by the sacrifice of countless numbers of (chiefly disinterested) lives.

Thinkers and teachers should inculcate a greatly altered outlook of life and its duties, consequently the role that future education must play for the reconstruction of a higher civilisation cannot be overestimated or ignored. Growing minds should be shown something of the deep responsibility which rests upon the rulers, ministers, and all possessors of wealth, for the peoples they are born amongst and under no circumstances should school teachings be without religious influence.

If the great European catastrophy may be looked upon as the break-up of an unspiritual and imperfect civilisation, it can also be regarded as typifying the birth throes of a new era and in this it has its hopeful side. A welter of senseless destruction, however, can never by any manner or means be viewed as beneficial or useful to human welfare.

Not alone however, between nations or races, should war and dissensions cease but also between the peoples of one country or state. It is the spirit of aggressive selfishness which when unchecked brings about unrest and tends to stir revolutionary tendencies. Frequent demonstrations of patriotic or religious jealousy cause destructive forces enter the mind of man and prevent peaceful growth or harmonious development

Both in India and China are the people in need of a unitive force which will harmonise existing elements and prevent the further disintigration of society into disruptive elements.

The new Era has come with a message of peace which is calculated to work for a sympathetic and reasonable adjustment of differences. Let us all consider how we may co-operate in spreading this Bahai Ideal.

These lines were penned by 'Abdu'l-Baha during his journey to America:-

"Baha-'u'-lla explained the destructive evils of war and dwelt on the solid benefits and nobler influences of Universal Peace. War saps the foundation of humanity: Killing is an unpardonable crime against God, for man is an edifice built by the hand of the Almighty. Peace is life incarnate: war is death personified. Peace is the divine spirit: war is satanic suggestion. Peace is the light of the world: war is stygian darkness and cimmerian gloom. All the great prophets, ancient philosophers and heavenly Books have been the harbingers of Peace and monitors against war and discord. This is the Divine foundation: this is the Celestial outpouring: this is the basis of all the religions of God.

* * * *

Once the Parliament of man is established and its constituent parts organised, the governments of the world, having entered into a covenant of eternal friendship, will have no need of keeping large standing armies and navies. A few battalions to preserve internal order and an International Police to keep the highways of the seas clear will be all that is necessary. Then these huge sums will be diverted to other more useful channels: pauperism will disappear, knowledge will increase, the victories of peace will be sung by poets and bards, knowledge will improve conditions, and mankind will be rocked in the cradle of felicity and bliss. Then, whether a government is constitutional or republic, hereditary monarchy, or democratic the rulers will devote their time to the prosperity of their nations, the legislation of just and sane laws, and the fostering of closer and more amicable relations with their neighbours—thus the world of humanity may become a mirror in which are reflected the virtues and Artributes of the Kingdom of God.

* * * *

Ferocity and savagery are natural to animals, but men should show forth the qualities of love and affection. God sent all His prophets into the world with one aim to sow in the hearts of men Love and Good will—and for this great purpose they were willing to suffer and die. All the sacred Books were written to lead and direct man into the ways of Love and Unity: and yet in spite of all this, we have the sad spectacle of war and bloodshed in our midst.

However great the conqueror, however many countries he may reduce to slavery he is unable to retain these devastated lands but one tiny portion—his tomb.

('Abdu'l—Baha.)

———:O:———

© Afnan Library Trust 2017

The Teheran Murder

———:O:———

Referring to the recent savage murder in the capital of Persia of Major Imbrie the American Consul "*The Statesman.*" of Calcutta in its issue of Tuesday July, 22, 1924 has the following instructive editorial note which the Bahais welcome with deep gratitude:—

The American Consul was murdered not because he was a *faranghi* or European, but because he was believed by the crowd to be a Bahai. There are always a few American Bahais in Teheran, notably some educational workers and two lady doctors of devoted life, and it is commonly supposed in Persia that America contains many adherents of this religion. Its Persian annals recount a long series of martyrdoms, but for the last thirty years Teheran itself has enjoyed a reputation as a sceptical easy going Capital where all opinions are tolerated. A Bahai was martyred in Kermanshah in 1921 and another in Sultanabad in 1919. This last was a peculiarly savage case, for it was the story of Judicial murder. Some years earlier in the same town a whole family were butchered by the crowd because of their adherence to the new and hated religion and so great was the fear of being known as a Bahai at that time that at first no one came forward to bury the bodies of the children, which lay exposed to the public gaze. One Bahai however had the courage not only to bury them with his own hands but first to photograph the bodies. The photograph eventually reached Europe and America, and became a cause of mortification to the *ulema* of Sultanabad. So in 1920 they brought against the author of it the charge commonly trumped up in such cases, that he had burnt a copy of the Koran. For this accusation he was hanged by the local authorities, the Prime Minister in Teheran finding it convenient to ignore the telegram appealing for an enquiry into the facts. But the Bahais, like the early Christians, throve on martyrdom. Their religion is secretly honey-combing Persia, and it is sometimes said that now nearly a quarter of the population are secret or open Bahais. They are particularly strong in the lower ranks of civil service, where they are remarkable for honesty and efficiency, and they are sought after by foreign Legation, for confidential positions; the two *munshis* of the British Legation, for example, are professed Bahais. The return of fanaticism to the capital can only be explained by the fear of reactionaries that the religion is carrying all before it. The fountain where the troubles began is in the bazaar quarter, and has not in the past been the subject of any *tabu*. But the story runs that lately an 'anti–Bahai miracle' was manifested in connexion with it, and hence the indignation when supposed Bahais were seen approaching it. Nevertheless the ferocity of the crowd, which apparently included a large military element, was remarkable. The Cossack,

where they stopped the consul's carriage which in the first instance had got clear, is nearly half a mile from the fountain, and not content with their handiwork even there, they pursued their victims to the police hospital, smashed the doors and windows, and forced their way inside.

So shocking an outrage will attract wide attention to this persecuted religion. It is impossibe here to attempt a statement of the Bahai teaching, but it may be said that the striking feature of the doctrines launched in 1844 by the son of a Shiraz wool merchant in the heart of Islam is their extraordinary modernity. The Bahais teach that all the great religions of the world are true, but that the teachings of their founders in time become obscured; that the world needs a restatement, suited to the needs of the age, of one great truth which has never varied, and that this restatement has come to it from the lips of the Bab, Baha-'u'-llah, and Abdu'l-Baha, who, though divine manifestations, are in every way men like ourselves. They proclaim the religious and political unity of the whole world, combined with complete religious and poltical freedom. Every man is to realise the truth of his own religion, which is love of God and his fellow-men, and abide therein. Similarly in politics every man must submit himself willingly to the laws of his own country, because those are the expressions of unity, but he must spiritually be a citizen of the world, and realise that a brand of nationality which antagonises him to foreigners is as false as a religion that antagonises him to men of other faiths. "We are all servants at one thereshold, waves of one sea, drops of one stream, and plants of one garden." There must therefore be a League of Nations, or International Court as it was called by Baha-'u'-llah, and a "gathering for matters which concern the well-being of man, such as the organisation of societies for commerce, for the development of arts and industries, and for the expansion of agriculture." All science is welcome, because it is the discovery of pre-existent truth, and real truth cannot be overthrown by any discovery. The east and the west are to come to rest in the same assembly and "show forth all heavenly attributes in the world of humanity. The councillors of the world, must consult together, and appoint one of the existing languages, or a new language, and instruct the children there in all the schools of the worlds and the same must be done with written characters," so that all shall speak a world language in addition to their mother tongue. Women are to be as free as men; and in general it may be said that the Bahais give the driving force of religion to many modern ideas which as yet make but slow progress bacause they are held by the educated only as intellectual convictions, while to the less advanced they often seem opposed to their religion. The Teheran Murder is a magnificent advertisement for their teachings.

———:O:———

© Afnan Library Trust 2017

NOTES AND NEWS.

Mrs. J. Stannard delivered an address on "Bahaism and Islam" in the Moslem Institute Hall in Calcutta on Friday the 1st August 1924. A large audience attended, a big crowd standing thick in the passages and no one moved to the end. Dealing with the present world situation, the lecturer emphasised the fact that the movement for the internationalizing of the races on brotherhood lines and the simplification of religious beliefs through the Bahai principles was the greatest need of the time.

Dr. Sastri, lecturer in Philosophy at the Presidency College, was in the chair and at the close of the address made a very able speech saying that he welcomed the Bahai movement because it appeared to be a synthetic one making for the unification and harmonisation of apparently differing religious principles.

———:O:———

We acknowledge with thanks the receipt of circular letters from Montreal, Kenosha, London, Manchester, Portsaid and verious other centres all bringing the refreshing news of the progress of the Holy Cause and the promotion of the words of God.

———:O:———

At the Conference of Eastern religions within the Empire at Wembly the Bahais have been allotted the afternoon session on September 26th to present to this august gathering briefly the teachings and ideals of Baha-'u'-llah. Permission has also been given to sell Bahai books. It is hoped M. Mountford Mills may come over from Quebec to attend it. It is possible Shoghi Effendi may also attend this conference. The attendance of some Bahai representative from India will be very much appreciated.

———:O:———

We feel great pleasure in welcoming Jinabi Shaykh Moheyuddin Effendi Sabri the professor of the Koran in the University of Cairo who is shortly to arrive in India with our old revered friend Jinabi– Mirza Mahmood Zerqani. We understand the party is coming to India under the direction of the Greatest Holy Leaf and will stay here for three months promoting love, unity and good will through the unification of different religious principles under the Banner of Ya–Baha–ul–Abha.

———:O:———

The newly started Urdu journal '*Kaukabi–Hind*, *Agra* has been rendering most valuable service to the Bahai Cause by meeting with most convincing and will reasoned demonstrations, from the Quoran and the Traditions of the Prophet Muhammed, numerous baseless and, not in often, indecent attacks of the

Ahmedia Sect upon the founders of the Bahai religion and their teachings and ideals; and thus disillusioning the public of the many wrong notions about this great cause which has been engaging the attention of many thinkers and religionists of Europe and America. What is most remarkable is that the learned Editors of the '*Kaukabi–Hind*' in support of their arguments in proof of the truth of the claims of the Báb Baha-'u'-llah and Abdul-Baha cite passages with chapter and verse whenever and wherever possible from the very books of the Ahmedia sect itself. The present leaders of the Ahmedia Sect in India, not content with their vilifications of Bahaism which continuously appear in their Journal "*El–Fadl*." have lately been distributing handbills containing a series of false charges against the Bahais which remind one of the early days of Christianity when accusations of this nature against its adherents were very common. We wish the "*Kaukabi–Hind*" most brilliant success in its noble and useful career, we wish to assure our contemporary that we have been watching its growth and development and its admirable championship of the Cause of God with keenest interest.

———:O:———

Mr. Charles Mason Remey in his letter dated 7th July 1924 writes referring to the Dawn as follows:—

I have just received the first six copies of the Bahai monthly journal of Burma known as "*The Dawn*." I note you are editor. I congratulate you and the friends of Rangoon in establishing this beautiful spiritual Bahai publication. I note with deep interest the oneness of Bahai spirit which characterises this work and it gives one great joy indeed to read its pages.

[We are thankful to Mr. Remey for his above appreciative expressions about our dear little journal "*The Dawn*":— Editor].

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနာဘဲ့ဂုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ ဗီဇိချက်မြှုပ်ခြင်း အရေ အ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမွေးစင်းသတင်း
စာကိုးဖြန်မခနိုင်ငံ
နေးတဟာဒေါ်-သာ
သနာတော်၊ မာဟာ
ဗွေလေ ရှဟာနီ အ
သင်းကပိုဒ်ဆုတ်
ဝေကြသည်။
—ဖြာ—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒါ, မွတ်စ
တဖ္ဖာရူဓီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉
P. Box No. 299
RANGOON.

၉
ရောင်ခြည်
တော်

အိုလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝဠာဒါ။
အခွင့်ပြတ်မိနှိပ်တော်မူ၏။

အခန့်ဒီးမှာ။
မြန်မာဖြည့်နှင့်
အင်္ဂလိပ်ပြည့်များ။
၁၂ လ ၅။
အိချွန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူနေ့။
အဓေရိကံ။
၁၂လ။၂ ခေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ဂုဒ္ဓ ဂျီလက်
အောက်စ်ဖို့ဒ်မါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတဲရှ။ ၅၀။
တားစာလျှင်- ၅၆။
စာတိုက်ခအခြင်မိန်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No,2 B,41 stStreet,
RANGOON

ပဋ္ဌမတွဲ။ ၁၉၂၄-ခု။ ဩဂုတ်သ။ နံပါတ်-၁၂။

နိုဝင်ဘာခြည်ဟော်မွာခင်းဦးလိုရင်းဘည်းဟူသောငတ်တရားအကြောင်းမှာ၊ ဟကမ္ဘာလုံးဦး ရှိနေကြသော
မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းကိုကိုးကွယ်အစဉ်ကိုရင်းဟူ၍၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တ
စ်ဘဝသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သားသမီးတော်
မြတ်တို့၏ မူလအခြေအဖြစ်ရင်း" တရတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ညွှန်ပြခြင်းများ
ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပြီနှင့်
ထုတ်ဝေရာ၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို မည်သည့်အရေးနှင့်
မည်သူ့ဆီကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ၊ ၎င်းမှတပါး အဓိုးရေးပြည့်အရပ်ဒေသများတွင်
တော်ဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါး အဓိုးရေးပြည့်အရပ်ဒေသများတွင်
ပြုရေးရှာမှုများတွင်မပါဝင်အာသီးသီးဘာသာများကိုယ်အချင်းချင်းပတ်ခတ် တိုက်အောင်ပြုလုပ်လျှင်
သောအချက်များကိုအလေးဂရုပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဤအသက်အရွယ်နှုယ်လွန်သောခရစ်တော် သခင်သည်၊ အထူးထူးခြားသောဘုန်ခိုးအာနုဘော်တော်အား ဖြင့်။ ရှင်မောရှေ အတည်ပြုသား လေသောသသနာဟောင်းကိုဖျက်ပယ်သုတ်သိမ်း၍။ ထိုသူ့ဘို့၏အခြေခံအကျင့်စာရိတ္တများ။ ပြုပြင်စိမံတို့ရာ အားထုတ်တော်မူနေသည်၊ ဣသရေထလူမျိုးတို့၌ ခုတိယတကြိမ်အနန္တတည်နေရသောဂုဏ်သိမ်းနှင့် ဘုန်းကြီးသရေများကို ပြဋ္ဌာန်းထားတော်မူသည်။ထိုပြင်၊ ဣသရေလလူမျိုးတမျိုးတည်းနှင့်မသက်ဆိုင်ဘဲ။ လောကတဝှမ်းလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သော ဖြစ်ခြောက်ခန့်ငြင်းသောခမ္မစက်ဘရားတော်ဖြတ်ကို၊ အတည်ပြုကြဖြန့်ထားတော်မူသည်၊

ခရစ်တော်သခင်အား။ တခါတည်းပပျောက်စေခြင်းအလိုငှါ။ ရှေ့ဦးစွာခါးစီးရပ်တန့်၍အကြိမ်ကုန်ကြီစည်သောလူမျိုးများမှာကိုယ်တော်၏အမျိုးအနွယ်သားခြင်းပေါက်ဖေါ်များသာဖြစ်ကြသည်။ အဖြင့်အားဖြင့်ဂုဏ်းလူမျိုးတို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကိုလွန်မင်းစွာ ရွတ်ချ၍ခိုင်နှင်းဘိစီးကြလေသည်။ အဆုံးဒဏ်ဆူးခက်များနှင့်ရက်သောဦးရစ်အိုလည်းကောင်း။ကိုယ်တော်၏ဦးခေါင်းတော်၌ ဆောင်းပေးစေ၍။လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ဆားသွား။ အသေသတ်ဖြတ်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင်ကိုယ်တော်သည်။ ဤမျှလောက်ဆင်ရှာစွာခိုင်နှင်းဘိစီးခြင်းနှင့် ရွတ်ချခြင်းခံရလျက်နေစဉ်အခါ။ ဟစ်ကြော်၍ မိန့်တော်မူသိုက်သစ်သည်ကား။ “ငါ၏နေသူရိယာသည်၊ လွန်မင်းစွာတောက်ပသာပေအံ့။ ငါ၏နူရိရောင်ခြည်တော်သည်၊ ပွင့်လင်းလာပေအံ့။ ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်။ လောကတဝှမ်းလုံးနှင့်ပြားလာပေအံ့။” ဂုဏ်းအကြောင်း၏ခန့်သူမျာ.အ ဘုံးစုံတို့သည်၊ ကျိုးနွံ၍ ညွှတ်တွားလာကြပေအံ့။” ဂုဏ်းအကြောင်းများသည်၊ ကိုယ်တော်ဖြင့် ဘတော်မူသည်အတိုင်း တညီတညွတ်ထည်း ကြုံကြိုက်လာခဲသည်ဆိုသော်။ လောကဝယ်စိုးစံလျက်ရှိသောရှင်ဆုရင်များခပ်ဆိမ်းကုန်တို့သည်။ကိုယ်တော်မျက်နှာတော်တွင်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ခံရပ်ခဲ့ဘို့ရာမတတ်စွမ်းနိုင်ရုံမျှမက။ထိုသူတို့၏အလံများသည်မြောက်ထွန်ထျက်၊ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ဆေပြီ။ဂုဏ်းရှာဘ်ချခြင်းနှင့် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရလေသောသူတော်ယောဟန်(ခရာစ်ဘော်သခင်)၏အလံတော်သည်ဖြင့်ထွင်လျက်ထွန်းတောက်ပြီးလျက်ရှိကြခြင်းနှင့်မြောက်ပင့်ခြင်းကိုခံရလေသတည်း။

ဂုဏ်းအကြောင်းများသည် လူသတ္တဝါမျိုးနှင့်ဆိုင်သော လောကီညာဏ်ပညာနည်းလမ်းအတိုင်း။အထျင်းမဖြစ်နိုင်စဖူး။

ဇစီဟ၊ဘွဲ့တော်ရှိ၊ခရစ်တော်သခင်၊အကြောင်း။
{မိုဇွါစေဒ္ဒါတော်အမှုဒွင်လ်၊ဘဟာကျမ်းတော်။ဆဋ္ဌအခေတ်း။}

ရှင်မောရှေနောက်မှာ ခရစ်တော်သခင်၊ကြွလာ၍၊ငါသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဘွားမြင်တော်မူသည်ဟု၊ဖြွက်ဟတော်မူထေသည် ယခုအကြောင်းမှန်ကြောင်းကိုဝန်ခံတို့ရာ၊ခရစ်တော်သခင်ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့အား။ ဤခေတ်သမယဒွဲလွယ်ကူသောအရာတခုဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ကိုယ်တော်ကြွလာ၍မိန့်တော်မူစဉ်အခါကာလ၌ လွန်စွာခဲယဉ်းလှသောအကြောင်းဖြစ်ပေ၏။ ဓမ္မသစ် ကျမ်းဘော်ထွက်ချက်အရာ။“ဤသူသည်။နာဇရက်မြို့သားယောသပ်၊ (ယူစွက်ဖ၊) ၏သားဖြစ်သော၊ယေရှု၊မဟုတ်လော့။သူ၏မိဘကိုငါတို့သိကြသည် မဟုတ်လော့။ မိမိကိုယ်ကို၊ဧလိယားကောင်းကင်မှ၊ ငါဆင်းသက်လာရသည်ဟု ဤသူသည်၊ အဘယ်သို့သောနည်းအားဖြင့်ပြော ဝံ့ပါသနည်း။ဟု၊ ယဟူဒိ.ဘာသာ- သာသနာပိုင်ဆရာကြီးများ၊ဖါရိရှဲလူမျိုးတို့သည်၊ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သျက်ဆိုကြလေသည်။

အချုပ်စကားဟူမူ.ကား။လူအများတို့မျက်စိရှေ့မှာ၊ထင်ထင်ရှားရှားဂုဏ်သိမ်မရှိနိုမ့်ကျလျက်အဖြင်သေးခံနေရသောသူတယောက်သည်။ မည်မျှလောက်ကြီးကျယ်လှသောကန့်ဝိုးအာနုဘော်တော်နှင့်တကွရင်တန့်တော်မူ၍၊ နှစ်ပေါင်းတထောင်ငါးရာကတည်းနေသာသော(ရှင်မောရှေ)သာသနာတော်တရားစစ်ကို နှိုတ်ဆိမ်းဖျက်ပယ်တော်မူသည်။ အကယ်စင်စစ်၊ ထိုတရားမျာ ကို၊မည်သူမဆို၊အနည်းငယ်မျှလောက်ဖြစ်စေ၊လွန်ကျူးသည်ရှိခဲ့ပါမူ။ ထိုသူ၌ဘေးဘယမကင်းဂိုးရိမ်ခြင်းရှိ၍။တခါတည်ပျက်စီးပပျောက်လိမ့်အံ့။ ယခုအကြောင်းမှတပါး။ ခရစ်တော်သခင်ခေတ်ကာလ၌လောကတဝှမ်းလုံးသိလတရားများပျက်ယွင်းလာ၍။ ဤသရေလလူမျိုးတို့၏ဖြစ်ပျက်များသည်၊အထူးသဖြင့်၊ယုတ်ညံ့.ဆိုးသွမ်းထျက်။ ဒုသိလအနေသို့ကျရောက်ထေသတည်း။ဣသရေလလူမျိုးတို့သည်၊ ဂုဏ်သိမ်ဆုတ်ယုတ်လျက်။ရွတ်ချခြင်းနှင့် အမြင်သေးခြင်.အဖြစ်၌ကျကြ၍။ တခါတည်းပျက်စီးကြသဖြင့်။ ကြေးကျွန်ခံရခြင်းအနေများနှင့်နေကြလေသည်။ တနေ့မှာ။ပ'ရာဖြည့်နှင့်ခါလဒဲပြည်ရှင်ဘုရင်များအာဆိမ်းကိုခံရကြလေသည်။ တကာလ၌အာရှရိဖြည့်ရှင်ဘုရင်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံခဲ့ကြထေသည်။ တခါမှာ။ဂရိတ်။ တိုင်းအစိုးရမင်း၏ဆင်းရဲသားအဖြစ်နှင့်နေကြ၍။သူတို့နိုင်နှင်းခြင်းကိုခံရလေသည်။ တချိန်မှာ။ရိုမားဘုရင်၏အာဏာစက်လက်အောက်၌ နှိပ်ကွပ်ခြင်းခံရသဖြင့်။ အလွန်ရွတ်ချခြင်းအနေသို့ကျရောက်ထေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

အကြောင်းကား။ ရှင်မသဿဘကျမ်းကြီး ၂၇ ။ ငယ် ၃၉ ဖွစ၍ ၄၄-အတိုခရေးသား ပါရှိသည်မှာ။ လမ်းမှာသွားလာနေသောသူတို့ကလည်း ဗိတ်မှန်တော်ကိုပြု(ဖျက်)၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်။ တည်ဆောက်ပြန်သောသူ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင်လေ့။ ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းလေ့။ မိမိကိုခေါင်း ကိုသို့တ်၍ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး ကျမ်းပြုဆရာလူအကြီးအကဲတို့က။ ဤသူသည်။ သူတပါးတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါ၊ တကားဣသရေလရှင်ဘုရင်မှန်လျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင် မှဘုရားဆင်းပါလေစေ။ ဆင်းလျှင်ငါတို့ယုံကြည်မည်၊ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုး စားပြု၊ ငါသည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏ဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည်သူ၌ အ လိုတော်ရှိလျှင်။ ယခုပင်ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟုပျက်ရယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ ၏။ ထိုနည်းတူကိုယ်တော်နှင့်တကွသတ်ခါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောထာ ပြ တို့သည်။ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ ခရာစ်တော်သခင်ကစ်ဘ်နှလုံးမသာညစ်ညူး၍(အ ကျွန်ုပ်၏ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ဘုရား အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူသ နည်းဟုကြိုးသောအသံနှင့်ကျေးကြေဝ်တော်မူ၏)

ဤကဲ့သို့သောရှုတ်ချခြင်းနှင့်ညှဉ်းပန်းခြင်းအမျိုးမျိုးခံနေသဖြင့်အလွန် ခဲခဲ့ခဲ့ခဲ့

လာသဖြင့်၊ ဘုရားစစ်တရားစစ်။ သင်္ဃာစစ်။ ကျမ်းတော်စစ်။ သီလအကျင့်ကျင့်ခြင်း
နှင့်၊ လေးပါးသောဖိုလ်၊ မင်းများကွယ်ပျောက်လာ၍၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး၊ လောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဝန်တို၊ မိစ္ဆာ၊ ကိလေသာတဏ္ဍာရာဂ၊ နှင့် ဆိုင်သောအ
ကြောင်းများ၊ အလုံးရုံနှံ့ ပြားလာသောကြောင့် မှောင်အတိ၊ အုပ်ချုပ်လေသည့်
အခါ၊ တသင်းလျှင်၊ အယူဝါဒတမျိုးစီရှိသည်အတိုင်း။ နေရာဌာနတမျိုးနှင့် အမည့်
နာမ၊ ဂုဏ်လက္ခဏာတမျိုးစီဖြင့်၊ သဗ္ဗညု၊ သယမ္ဘူ၊ တဿ္ဒညာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စု
စွာသော၊ ပါရမီရှင်ဥဇ္ဇာယ်ဆရာတပါး၊ (၎င်းတို့ဆုတ်ကပ်ကာလရောက်နှင့်လေ
သောအသင်းနှိုက်ကပင်) ကြွလာပွင့်တော်မူလိမ့်မည်ဟု၊ ၎င်းအသင်းသားများအ
လုံးရုံတို့သည်၊ ထိုအရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူသည်အခါ၊ သူထက်ငါ၊ ငါထက်သူ
လက်ဦးဖူးမြှော်ဘို့ရာ နေ့စဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပဌနာပြု၍၊ စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်
လျက်နေကြကုန်သတည်း၊

ပမာဆိုသော်။ ရိဟမ္မဒီယ။ ပသီဘာသာဝင်အသင်းသားတို့ကား။ အေမာမ်
မာဟဒီ။ ကာအေမြေ၊ အာသေ။ ရိဟမ္မာန်နှင့်။ အီစာရုဟွလ္လာဟ်။ (ခရာစ်တော်သခင်
အရှင်နှစ်ပါးကြွလာလိမ့်မည်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေကြသည်၊ ထိုအရှင်မြတ်တို့သည်
ပါရှာတိုင်းပြည်သားဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ပဌမရှေးဦးစွာ အေမာမ်။ မာဟဒီ။ သခင်က
မတ်ကာ၊ ဆွမ္ဘိတော်ဘိုက်တွလ္လာဟ်၌ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုနောက်။ အီစာ။
ရုဟွလ္လာဟ်ခရာစ်တော် သခင်သည်။ ဒါရွတ်။ စလာမ်။ နှင့်ဘိုက်တွလ်။ ရိကဒ္ဒါတ်စ။ ၌
ပွင့်တော်မူ၍။ ရိဟမ္မဒီယ။ တရားရင်းတရားမှန်ကို။ တလောကလုံးနှန့်ပြားစေ၍။ လူ
သတ္တဝါအသုံးရုံတို့ကို ကယ်ချွတ်တော်မူကြလိမ့်မည်။ အေမာမ်။ မာဟဒီ။ သခင်
သည် ဟိဂျရီ။ သက္ကရာဇ်၊ ၁၂၆၀-ပြည့်။ အင်္ဂလိပ်။ သက္ကရာဇ်။ ၁၈၄၄-ခု၊ မြန်မာ
သက္ကရာဇ်၊ ၁၂၀၆ ခု၌ ကြွလာပွင့်တော်မူလိမ့်မည်ဟု။ ဟဒစ္စ၊ စွဟိဟကျမ်းတော်
မြတ်၌ရေးသားပါရှိသည်။ ထိုနောက် ဟာဇွရာတ်ရုဟွလ္လာဟ်သည်။ ရိဟမ္မဒီယ။
သက္ကရာဇ်-၁၂၇၉-ခု။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၅-ခု။ အတွင်းဒါရွတ်စလံမ်နှင့်၊
ဘိုက်တွလ်။ ရိကဒ္ဒါတ်စပြည်များ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူလိမ့်မည်ဟုသိရ၏။

ခရာစ်ယာန်ဘာသာဝင်အသင်းသားများစွဲလမ်းကြသည်ကား။ ရှေ့ဦးစွာ။
ရှင်ဇေလိယသည်။ အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်။ ၁၈၄၄ ခု။ မြန်မာသက္ကရာဇ်၁၂၀၆ ခု၌ ကြွ
တော်မူလာလိမ့်မည်၊ ထိုနောက်ခမည်းတော်နှင့်သားတော်အရှင်နှစ်ပါးတို့သည်။
အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်၁၈၄၂၆၃-ခု။ မြန်မာသက္ကရာဇ်-၁၂၂၅-ခု၌။ ယေရုရှလင်
တိုင်းပြည်သို့ကြွလာ၍ပွင့်တော်မူကြလိမ့်မည်။

ယဟူဒီ။ ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့ကလည်း။ ခရာစ်တော်ဘာသာဝင်လူမျိုးများ
ကဲ့သို့။ အယူရှိကြကုန်သတည်း။ ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်းကိုအခြေပြု၍ကြွလာပွင့်
အံ့သောခုနှစ်သက္ကရာဇ်များကိုအမှတ်ပြုထားကြကုန်သတည်း။

ဖွာတရှီယ။ ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့က။ လက်ကိုင်ပြုလေသော။ စွဟီဖွာကျမ်း
တော်များ၌လည်းကောင်း။ ရေးသားပါရှိသည့်အတိုင်း။ အထက်ဆိုလာခဲ့သည့်။
ခရာစ်ယာန်သက္ကရာစ်နှင့်အညီ။ ဇေလိယအရှင်သည် ရိဃ်းကောင်းကင်မှဆင်းသက်
ကြွလာလိမ့်မည်။ ထိုနောက်ထာဝရမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်ကြွလာ၍ကရ်မေလ
တောင်ထိပ်ပေါ်မှာစံတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လောကီသား လူအများတို့က
ဘုရားသခင်၏ကျောက်မက်ဘွယ်သောနေ့ရက်ဟုသိမှတ်တွေ့မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု
အယူတမျိုးရှိကြသည်။

ပါရစီဘာသာဝင်လူမျိုးများကလည်း။ မိမိတို့ဇန္ဒ၊ အဝေစတာ။ ကျမ်းကြီး
ကျမ်းငယ်များ၌ရေးသားပါရှိသည်အတိုင်း။ ရှေ့ဦးစွာ။ ဟိုရှီဒါရ်။ ဘူမီ။ အမည်ရှိ
သောရှေ့တော်ပြေ အရှင်တပါးသည်ကြွလာလိမ့်မည်။ ထိုနောက်။ စိုရှီယာန်။ အ
မည်ရှိသော။ ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသောအရှင်မြတ် (နှင့် ရှာဟ်၊ ဘာဟရာမ်။ အ
မည်ရှိသောအရှင်။) ၎င်းအရှင်နှစ်ပါးတို့သည်။ ကြွလာပွင့်တော်မူသဖြင့်။ လောကီ
တဝှမ်းလုံးကို။ တသင်းတဘာသာတည်း ပြုတော်မူ၍။ လူသတ္တဝါအလုံးရုံတို့ကို
ကယ်ချွတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ယခုဘာသာဝင် လူမျိုးများစွဲလမ်းနေကြသောခုနှစ်
သက္ကရာဇ်များသည်လည်း။ အထက်ဆိုလာခဲ့သောဘာသာဝင်လူမျိုးများအခြေပြု
သည့်ခုနှစ်သက္ကရာဇ်နှင့်ညီညွတ်စွာရှိပါသည်။ ။

ပုဏ္ဏားဘာသာဝင်အသင်းသားများအနက်။ (စနာတန်။ ဓမ္မော) ဟုသမုတ်ရ
သောအသင်းသားများ။ အယူရှိကြသည်အတိုင်း။ ကလီယွင်။ ကပ်ကာလ။ အဆုံး၌။
ကာလကီ အာဝတာရ် ဘွဲထော်ရှိ၊ ရှင်ကြီ။ ကေရေရှနော၏ဒုတိယ၊ တကြိမ်။ ပြန်
ကြွလာခြင်းတည်းဟူသောအရှင်သည်။ နေကဲ့သို့ရောင်ခြည်တော်အလင်းဖြင့်ထွန်း
တောက်တော်မူလျက်ဖြူစင်သောမြင်းစီး၍။ ကြွလာပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအရှင်
သည်။ အာရီယ။ လူမျိုးဖြစ်၍။ ပါရှာပြည်ဟူသောအာရီယတိုင်းနန်းစိုက်မြို့မှကြွလာ
ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ တလောကလုံးလူများကိုတသင်းတဘာသာတည်း ပြုလုင်၍။
ကယ်ချွတ်တော်မူလိမ့်မည့်၊ ၎င်းအသင်းသားများ စွဲလမ်းနေကြသောခုနှစ်သက္က
ရာဇ်များသည်လည်း။ အထက်ဆိုလာခဲ့သောခုနှစ်သက္ကရာဇ်များနှင့်တညီတညွတ်
တည်းဖြစ်ပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူမျိုးများသည် ရှင်ကြီးဂေါတမနှုတ်ကပါတ်တော်များကိုအ
မှီပြု၍ဆိုကြသည်မှာ။ "ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၌ပွင့်လျှင်။အဂ္ဂိမေတ္တေယျ။ဘုရားဖြစ်လတံ့သ
တည်း" +++++++ "မေတ္တေယျဘုရားသည်၊အဘယ်သို့သောအခါ၌ကြွက်ဖြစ်လတံ့
နည်းဟူမူကား။ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ငါပရိနိဗ္ဗာန်လွန်၍။ ကာလကြာသော်။ ငါး
ပါးသောကွယ်လွန်ခြင်းဖြင့်ကွယ်လတံ့။ ငါးပါးသောကွယ်ခြင်း ဟူသည်ကား။
(၁) မဂ်ဖိုလ်ကွယ်ခြင်း။ (၂)အာဂုံကွယ်ခြင်း။ (၃)ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံကွယ်ခြင်း။
(၄)သံဃာ၏ကွယ်ခြင်း။(၅)ဇာတ်တော်ကွယ်ခြင်း။၌ငါးပါးတည်း။ သာရိပုတ္တ
ရာ။ငါလွန်၍အနှစ်-၀၀ထောင်ရှိလေသော်။ ပဒိုးမ္ဘာဒါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရ
ဟန္တာအဖြစ်ကိုမရလတံ့သတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားသည်။ဧရာဇ်စွာပွင့်တော်မူပြီးလျှင်
အရိမေတ္တေယျဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ထိုနောက်မကြွလာပွင့်တော်မူလတံ့။ ဟုဆိုရ
၏။

သို့ရာတွင်။ဆုတ်ကပ်ကာလရောက်လာသောကြောင့်။ မိမိတို့အချင်းချင်း
အပူကွဲလွဲသော။ချွန်စာသား။ အသိုးအဆိုးအသင်းသားတို့သည်။ဤကဲ့သို့ထက်
သန်လှသောစိတ်စေတနာဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ တပါးကြွလာပွင့်တို့ရာ။ မျော်လင့်
လျက်ရှိကြသော်လည်း။ဓမ္မနိယမ။အတိုင်း။ကမ္မ-ကာဂမ်းလုံး လူသတ္တဝါအပေါင်း
တို့ကိုကယ်ချွတ်ဘို့ရာကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သော။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ။အရိမေတ္တေယျ
ဗုဒ္ဓ၊အရှင်မြတ်ကို။အသိုးသိုးကဲ့ပြားကြလေသောအသင်းသားများသည်။ မိမိတို့
အသင်းဌာနကပွင့်လိမ့်မည်ဟုထင်ကြသည်။စင်စစ်ဆိုသော်ထိုအရှင်သည်။ ၎င်းတို့
အတွင်းမှိုက်ကာ၊ပွင့်တော်မမူဘဲ။ ဘာသာရုန်မျိုးတို့၏ အမှန်အစစ် မူလရင်းဖြစ်
သောသဇ္ဇည်။သဃမ္မ။တ။ဏ္ဍောဏာဏ်တော်နှင့်တကွကြွလာပွင့်တော်မူမည်။ ထိုအ
ခါ၊၎င်းအသင်းသားများက။ ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုဘဲ။ ထိုအရှင်တို့ကို လက်ခံကြ၍
ကိုယ်တော်၌သက်ဝင်ယုံကြည်လျက်စည်းကမ်းမဲ့ကြွိုးမည်ထေ့။ ၎င်းမေးချက်
အဖြေကား။နိယမတရားအပေါင်းတို့သည်၊ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိဘဲ။ အစဉ်တစိုက်
တသမတ်တည်းတည်နေသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ဆရား။ တရား သစ္စာများအ
နုံ့တည်နေရသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။လွန်လေပြီးသောရှေးကာလ၌ ကြုံကြိုက်
လာခဲ့ သည့် ပရမတ္ထအကြောင်းတို့သည်။ ဒုတိယတ ခါ။ ပြန်၍ပေါ် ထင်လာတတ်
၏၊ သို့ဖြစ်ပါ၍။ရှေးပဝေသနိအနုံ့ပရံပရဘာဝက၊ကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော
အတိုင်းမထိမဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့ခေတ်ကာလကို။ ပြန်ပွားကြည့်၍ သတိပြုသည့်အခါ။
ရှင်းလင်းစွာသိမြင်နားလည်ရသည်မှာ။ ထိုအရှင်မြတ်တို့သည်။ မိမိတို့ ပွင့်စဉ်

ခေတ်ကာလ၌အသင့်ရှိနေကြသည့် အသင်းသားများအနက်၊ မည်သည့်အသင်း
ရှိက်ဖြာစကြသာပွင့်ဘော်မူဌာနေသည်။ထိုဆုတ်ကပ်ကာလ။ ရောက်လေ
သောဘာသာဟောင်းနှင့်။ ထိုအသင်းဟောင်းတို့ကို အခြေပြုတော်မမူဘဲ၊ထိုဘာ
သာဟောင်းနှင့်အသင်းဟောင်းတို့ကို။အလျှင်းအတည်ပြုတော်မမူစဘူး။

ပမာဆိုသော်။ရှင်ကြီးဂေါတမသည်။ပုဏ္ဏားဘာသာလူမျိုးတို့အသင်းများ
အနက်အသင်းတသင်းရှိက်ဖြစ်ပွါး ထွက်မြောက်တော်မူလာ၍။ ထိုဆုတ်ကပ်
ကာလ ရောက်ပြီးဖြစ်သောအခါ၌ကိုမိစ္ဆာအသင်းဟုသမုတ်တော်မူသည်၊ထိုအ
ခါ။ပုဏ္ဏားဘာသာအသင်းသားတို့က။ကိုယ်တော်ကိုငြင်းဆန်၍ ဗုတ်ခတ်ပြောဆို
ကြလေသည်။ရှင်ကြီးကသာ၊ဗုဒ္ဓအသင်းသားစုများကတိုင်အောင်။ ရှေးကာလ
ခေတ်ကာလ၌ပွင့်အပ်သောဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟူ၍မယုံကြည်ကြဘဲ။ရသေး၊ နှင့်မု
နိ။ဟူ၍သာ။လက်ခံကြသဖြင့်။အယူရှိကြသည်။ ရှင်ကြီးဂေါတမက။ရှေးကာလ၌
ပွင့်ခဲ့သောဘုရားမှန်ဘုရားမှန်ကိုပြောင်းလဲပေးတော်မူ၍ ဘုရားအသစ်နှင့် တ
ရားအသစ်ကိုသာလျှင်အတည်ပြုထားတော်မူသည်။အရိမေတ္တေယျဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘု
ရားကြွလာပွင့်တော်မူသည့် ကပ်ကာလ၌လည်းကောင်း။ ထိုနည်းအတိုင်း။ ကြို
ကြိုက်လာပါအုံ။

ခရာစ်တော်သခင်၏ ခေတ်ကာလကို တခါကြည့်ပါဦး။ ခရာစ်တော်ဟု
ဘိဆိုက်မခံမီအလျှင်ကိုယ်တော်သည်။ယဟူဒီဘာသာဝင်အသင်းသားများအနက်
က။ ဓမ္မဘာအဘိုင်းဖြစ်ပွါးလာ၍။ ယဟူဒီလူမျိုးဟု အခေါ်ခံနေရတော်မူသည်။
ဘိဆိုက်ခံ၍။ခရာစ်တော်ဟုဘွဲ့တော်ကိုရပြီးလျှင်။ကိုယ်တော်သည်။ရှင်မောရှေနှင့်
ဓမ္မဟာင်းကျမ်းတော်မှန်ကြောင်းကို။သက်သေခံလျက်နှင့်။ ထိုဘာသာဝါဒနှင့်အ
သင်းများကို။စွန့်ပစ်တော်မူ၍ ဘာသာပြောင်းလဲပေးသဖြင့်။ ဘုရားအသစ်နှင့်တ
ရားအသစ်ကိုအတည်ပြုဆားတော်မူသည်၊ထိုအခါ။ယဟူဒီများက။ ခရာစ်တော်
ကိုမာရိယဟူ၍။ထက်ခံခံကြတဲ့၊ အနည်းနည်းအမျိုးမျိုးသော ငြင်းဆန်ပုတ်ခတ်
ခြင်းနှင့်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအကြောင်းများကို။ကိုယ်တော်အားပြုကြလေသည်။
ထိုနည်းအတိုင်း။ နုတိယ တကြိမ်ခရာစ်တော် ကြွလာသည့်အခါ၌လည်း။ မူက်
မောက်ခရှ့ကွင်။အသင့်ရှိကြသည့်။ခရစ်ယာန်ဟုအခေါ်ခံရလေသော။ ယေရှုခရစ်
အသင်းသားတို့သည်။မိမိတို့ဆုတ်ကပ်ကာလရောက် နှင့်လေသောဘာသာဂိုဏ်း၊
ဂဏအသင်းများကိုအမှီပြု၍၊ကိုယ်တော်ကိုပုတ်ခတ်ပယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အမှန်
ဖြစ်၏၊(ရှင်မသဿကျမ်း။ကြိုး၊၇၊ငယ်-၂၁-၂၃။)၌မိန့်တော်မူထိုက်သည်မှာ။သခင်

© Afnan Library Trust 2017

သခင်ဟုငါ့ကိုလျှောက်သောသူတိုင်းကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည်မ
ဟုတ်။ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ့ခမည်းတော်၏ အလိုတော်ကို ဆောင်
သောသူသာလျှင်။ဝင်ရလိမ့်မည်။ထိုနေ့၌ကား။ သခင်။ သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် တရားဟောကြ၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးပြီးပါပြီ မဟုတ်လော၊
ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပါပြီမဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်
နှင့်များစွာသောဘန်ခိုးတို့ကို ပြပါပြီမဟုတ်လောဟု အများသော သူတို့သည်။
လျှောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ လျှောက်ကြသောအခါ။ သင်တို့ကိုငါအလျှင်းမသိ
အမွေအမှုကိုပြုသောသူတို့ ငါထံမှဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အား အတည့်အလင်းငါ
ပြောမည်။'' ဗျာဒိတ်တော်လာရှိ၏။

အရှင်ရိဟမ္မာန်ကိုတခါကြည့်ပါဦး။ထိုကိုယ်တော်မြတ်သည်။ အာဗြဟံ
အဆက်အနွယ်မှဆင်းသက်လာ၍။မွေဟောင်း။ မွေသစ်နှင့်အခြားသောပရောဖက်
များ၏။ကျမ်းစာတို့၌ကိုယ်တော်ကြွလာပွင့်လတံ့သောအကြောင်း။ တည့်လင်းစွာ
ပါရှိသည်နှင့်လည်းကောင်း။ကိုယ်တော်ပွင့်တော်မူပြီးလျှင်။ မွေဟောင်း၌ပါသော
ကမ္ဘာဦးအာဒမ်မှစ၍။မချင်းမချန်(မူစာအီစာ)ရှင်မောရှေနှင့်။ခရစ်တော်သခင်ပါ
ခပ်သိမ်းကုန်သောနဗျီတမံပရောဖက် အပေါင်းတို့ကို။ မွေဟောင်နှင့် မွေသစ်
ကျမ်းစာများနှင့်တကွ၊ မိမိကိုယ်တိုင် သက်ဝင်ယုံကြည်တော်မူသည် အတိုင်း
ကိုယ်တော်၏ဘဝည့်သားလူအချိုးတို့အားသက်ဝင်ယုံကြည်ကို့ရလည်းအတင်း
အကြပ်ပြုတည့်လင်းစွာ။မိန့်တော်မူလျက်နှင့်လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏အမျိုး
သားချင်းတည်းဟူသောအရဗ္ဗလူမျိုးများနှင့်ယဟူဒီဘာသာဝင် လူမျိုးများယေရှု
ခရစ် ဘာသာဝင်လူမျိုးများ အလုံးစုံတို့သည်။ ကိုယ်တော်ကိုမိမိတို့မျှော်လင့်
လျက်ရှိသောအရှင်ဟုမမှတ်ကြဘဲအနည်းနည်းပုတ်ခတ် ပြောဆိုညှင်းပန်းနှိပ်စက်
လျှက်၊ ပြည်မှနှင့်ထုတ်ရမည်သော်လည်းကောင်း။ ထောင်ဒဏ်ပေးရမည်သော်
လည်းကောင်း။အသေသတ်ပစ်ကြရမည်သော်လည်းကောင်း။စီရင်ကြလေသည်။
အတိဒုက္ခခံရသောကြောင့်။ မည်သည့်နဗျီတမန်တခြားတပါးမျှပင်ငါကဲ့သို့သော
ဒုက္ခများမခံခဲ့ရ''ဟု၊ ဝမ်းနည်းသောအသံတော်ဖြင့်။ မြည်တမ်းတော်မူသည်။ ရိ
ဟမ္မာန်အရှင်သည်။ ယဟူဒီဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာများ မှန်ကြောင်းကို
လည်းကောင်း။ထိုသူတို့မွေစက်တရားတော်နှင့် ကျမ်းစာများမှန်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ကိုယ်တော်တိုင်ဝန်ခံတော်မူ၍။တပည့်သား အမွေမျှတ်သားများအားဝန်ခံ
ဘို့ရာအတင်းအကြပ်ပြု မိန့်တော်မူညားသော်လည်း။ မိမိရိဟမ္မာဒီယသာသနာ
ကိုရှင်မောရှေနှင့်ခရစ်တော်သခင်၏သာသနာတော်များ၏ အရိပ်အောံ၌အတည်

ပြုတော်မမူဘဲသီးခြားပုဂ္ဂလဘာသာဝါဒတခြားနှင့်။မွေစက်တရားကျမ်းစာတခြား
နှင့်တကွထာဝရဘုရား အလွှာဟိုအရှင်မြတ်အမိန့်တော်ဖြင့် အတည်ပြုထားလိုက်
တော်မူကြောင်းမုချသိရ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ဆုတ်ကပ်ကာလ။ ရောက်နှင့်ပြီးသော ခုနှစ်ဘာသာ။
ဂိုဏ်းဂဏအသင်းသား လူမျိုးများမျှော်လင့်လျက်ရှိသည့် ကြွလာပွင့်လတံ့သော
အရှင်မြတ်တို့ကား။ထိုဘာသာဝင်လူမျိုးများ။ မိမိတို့စိတ်ကူးရောက်သောသဘော
အလျှောက်ဘာသာပြုပြင်စီမံထားလေသည့်ကွဲလွဲသောဂိုဏ်းဂဏ။နှင့်အသီးသီးခွဲ
စိတ်ထားသောအသင်းများကို။အလျှင်းအလေးဂရု ပြုတော်မမူကြဘဲ။ ထိုဘာသာ
များတည်စ၌။မူလဘူတ။အမှန်အစစ်တည်းဟူသော အခြေအနေ၊ ဘာသာရင်းကို
သာအခြေပြု၍။ကြွလာပွင့်တော်မူကြလိမ့်မည်။အမှန်ဖြစ်၏။ဂင်းခုနှစ်ဘာသာများ၌
မူလအခြေအမြစ်ရင်းဖြစ်သောမပြောင်းမလဲအပ်သောပရမတ္တဘရား၏ အနှစ်သာ
ရများကိုဟောကြားတော်မူကြလိမ့်မည်ဟုသိရ၏။မွေနိယမ။ဘရားတော်အတိုင်း
ဆုတ်ကပ်ကာလရောက်နှင့်လေသောဘာသာများနှင့် အသင်းများ၏ အရိပ်ကိုမခို
လှုံဘဲ၊သဗ္ဗညုသယမ္ဘူ။တရွှေညာဏ်တော်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်။ရူဟွလ်။
ကိုဒွတ်စ၊၏ဘိုက်တွန်းခြင်းကိုခံရတော်မူသည်အလျှောက်။သီးသန့်။ သီးခြား၍။ဥ
ပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏အခြေအနေနှင့် ထိုက်သင့်သောမွေစက်တရားများအားဖြင့်။အကြွင်း
မဲ့လောကီသားတို့၏ကပ်ရောဂါဝေဒနာကြီးများကို ဆေးကုကြလိမ့်မည်ဟု။ မှန်
ကန်သောအချက်တည်း။

ဂင်းအရှင်မြတ်တို့သည်။ ခုနှစ်ဘာသာတို့၏ ကျမ်းစာများ၌ ရေးသားပါရှိ
သောအနာဂတ္တိစကာ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော်အတိုင်း။ ချိန်းချက်ပြီးရှိသော။အ
ချိန်ကာလ၌။မုချအမှန်ကြွလာပွင့်တော်မူကြ၍။ ဝေနေယျ လူသတ္တဝါများအနက်။
မိမိတို့အချင်းချင်းမတင့်မသင့်ဖြစ်၍ ပုတ်ခတ်နေကြသည့်။ ခုနှစ်ဘာသာအသင်း
သားများကို။မေတ္တာတော်၌ညီရင်းအစ်ကိုရင်း နှင့်၊အစ်မနှစ်မရင်း။ဟု။တလုံးတဝ
တည်းနှင့်တသင်းတဘာသာတည်းပြုလုပ်တော်မူကြကုန်သတည်း။ဂင်းအကြောင်း
ကိုင့်ကွက်ခြင်းကင်းမဲ့သောသူတော်ကောင်းများ၊ဒိဋ္ဌတွေမြင်ကြလေသည်။

ရိဟံမ္မါန်။အရှင်မြတ်သည်။ရိဟံမ္မဒီယ။ ဘာသာဝင်လူမျိုးများ အကုန်လုံး
သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည်အတိုင်း။ ခါတမန္ဒဗျီယိန်။အလုံးစုံသောဘမန်တော်ဗုဒ္ဓ
အရှင်မြတ်တို့၏တံဆိပ်တော်ဖြစ်တော်မူ၍။ နောက်ဆုံးပွင့်တော်မူသော အရှင်ဖြစ်
တော်မူ၏။ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။''လောက၏အသက်သည်။ ခုနှစ်
ရက်သာဖြစ်ကုန်၏။ဂင်းခုနှစ်ရက်များအနက်။ခြောံရက်မကုန်မှီအလျှင်။ငါအရှင်ပွင့်

© Afnan Library Trust 2017

တော်မူသည်။ကွန်အန်ကျမ်းတော်အရ။ နေ့တနေ့ဟူမူကား။အလ္လာဟိုအရှင်မြတ်ထံပါးတော်မှာ။သင်တို့ရေတွက်လျက်ရှိကြသည့် နှစ်ပေါင်းတထောင်နှင့်ညီမျှချေ၏။"ဟုမိန့်တော်မူသည်။ယခုနှုတ်ကပါတ်တော်အတိုင်းသိရသည်မှာ။ကိုယ်တော်သည်။နှစ်ပေါင်းခုနှစ်ထောင်တည်းဟူသောလောက၏အသက်အရွယ်မကုန်မှီ။ နှစ်ပေါင်းတထောင်ကျော်အလျှင်ကြွလာပွင့်တော်မူ၍။ဂင်းဘာသာဝင်လူအများတို့အယူရှိကြသည်အလျောက်။ခပ်သိမ်းကုန်သောဘမန်ဗုဒ္ဓများ၏နိုဘူဝါတ်။ တည်းဟူသောအချက်ကြီးကို တံဆိပ်ခတ်ထားတော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ပွင့်တော်မူပြီးသည်နောက်။လောကီအသက်ဘန်း။အနှစ်ခုနှစ်ထောင်မကုန်မှီအလျှင်။ ကိုယ်တော်နော်မှနဗျီဟူသောဘွဲ့ဖြင့်အရှင်တပါးမျှမပွင့်ရဟု။ပြွက်ဟတော်မူထားလေသည်။ကိုယ်တော်သည်။တမန်တော်ဗုဒ္ဓပေါင်း။ တဆိန်းနှစ်သောင်းလေးထောင်မျှမက။အရှင်မြတ်တို့၏နိုဘူဝါတ်ကိုတံဆိပ်ခတ်ထားတော်မူလိုက်သည့်အကြောင်းကြောင့်၊ လောကီအသက်တန်းကပ်ကာလ၊ဆုံးခန်းခြင်းသို့ရောက်မှီတိုင်အောင်၊ မိဟံမ္မာဒ်အရှင်မြတ်၏။နိုဘူဝါတ်တည်းဟူသောအချက်ကြီးသည်။ တကိုယ်တပါးတည်းသာပွင့်လင်းလျက်ရှိကြောင်းမူချသိရ၏။လောကီအသက်တန်းကပ်ကာလ၊သို့မဟုတ်တနည်းကား။ကမ္ဘာဦးမှစ၍၊နှစ်ပေါင်း၇ထောင်ဟူချိန်းချက်တော်မူထားလေသောကပ်ကာလ ဆုံးခန်းခြင်းသို့ရောက်လျှင်ရောံခြင်း။ မိဟံမ္မာဒ်အရှင်မြတ်၏နိုဘူဝါတ်သာသနာတော်အသက်ဘန်းကပ်ကာလ၊ကုန်ခန်းသွားလိမ့်မည်၊ထိုအခါ၊ ပွင့်လင်းလျက်ရှိသောကိုယ်တော်၏နိုဘူဝါတ်ကို တံဆိပ်ခတ်ဘို့ရာ၊ဘခြားသော အရှင်တပါးလိုအပ်သတည်။ဂင်းအကြောင် ကိုကိုယ်တော်မိန့်တော်မူလိုက်သဉ်မှာ(အလ်မာဟဒီယို၊မြင်နာ၊ဗျေနာတွတ်ခတမို့၊ ကမာ၊ဖွဲ့ဝိတေဟာ၊ ဗျေနာ၊အဓိပ္ပါယ်ကားအေမာခ်၊မာဟဒီ၊သခင်တည်းဟူသော၊ကြွလာအံ့သောအရှင်သည်။ ငါ၏အဆက်အနွယ်နိုက်ကသာဖြစ်ထိမ့်မည်၊ငါတို့ကြောင့်မူလရင်းအစဉ် သာသနာတော်ပွင့်လင်းလာရသည်အတိုင်း။သာသနာတော်အဆုံးဌ်လည်း၊ ငါတို့ကြောင့်ပင်၊တံဆိပ်ခတ်၍ ပိတ်ဆို့ထားခြင်းကိုခံရလတံ့။)ဟုမြွက်ဟတော်မူလိုက်သတည်း။ထိုပြင်ဟဒစ္စတော်၊ စွဟိဟ်ဌ်အေမာခ်၊မာဟဒီ၏ အခြေအနေ၊ မရ်တဘာ၊ကိုညွှန်ပြတော်မူလိုက်သည်မှာ။"ခလီဖွတွလ္လာဟေလ်၊မာဟဒီ။"ဟူ၍၊ဘွဲ့တော်ရှိလတံ့၊အဓိပ္ပါယ်ကားအလ္လာဟို၊အရှင်မြတ်၏ကိုယ်စားတော်အရာကိုခံရလတံ့သောအရှင်ဟုသိရ၏၊ယင်းသို့သောကြီးမြင့်မြတ်သောအရှင်က၊မိဟံမ္မာဒ်အရှင်၏။ နိုဘူဝါတ်တည်းဟူသော၊သာသနာတော်မြတ်၏ မူလရင်းအကြောင်းကို၊ တံဆိပ်ခတ်၍ ပိတ်ဆို့ထားတော်မူလိမ့်မည်။

© Afnan Library Trust 2017

دستور دولت قویشوکت صانها الله عن الحدثان از هر مملکت تلگرافات شتی عرض شده - مسلم است داوران دادگر و امنای با انصاف خدا پرست عالی گهر بسجایای خدا یگانه رعیت پروری حمایت و پرستاری از این حزب مظلوم خواهند فرمود - و چون سایر رعایا و برایای شاهانه در حفظ و صیانت نفوس و اموال این مظلومان بی پرستار بمعدلت خسروانه توجهات کریمانه رحیمانه معطوف خواهند داشت -

چو از قومی یکی بیدانشی کرد * نه که را منزلت ماند نه مه را

در این ایام واقعه هائله قتل وایس قونسول امریکانی (میجر امبرای) در نفس دارالسلطنت طهران افکار اهل عالم را بسیار مخشوش و اذهانشانرا مشوش نموده چه که شهر طهران از برای اجانب و رعایا دارالامان بوده - و همچو حادثه جانکاه در اینجا هیچ اتفاق نیفتاده - از مدت سی سال باینطرف طهران کمال امنیت را دارا بوده - و مسلم است که چنین عمل شنیعی که مخالف آئین دولت و ملت و مغایر تمدن و انسانیت است - ناشی از بیفکری مردمان بیسروپای نادان بیعار و ننگ و ناموس میشود - دانشمندان عالی فطرت که افکارشان از تعصبات جنسی و ملی و حزبی و وطنی آزاد است در هیچ وقت امری را که سبب افتضاح و رسوائی و ذلت و خسارت ملت و دولت است مرتکب نمیشوند - بلکه بتمام قوت و همت بر رفع و دفع آن قیام میکنند - الحق وطن پرستان ایرانی نژاد که در ممالک اجنبیه متوطن و ساکنند - روی اینکه سر از گریبان انفعال بیرون آرند ندارند - و از حرکت وحشیانه مشتی اراذل و اوباش که لابد اهر مملکتی کم و بیش دارد - سر از خجلت و شرمساری بر ندارند - چو از قومی یکی بیدانشی کرد - نه که را منزلت ماند نه مه را - مصداق حالست - چنانکه تلگرافات همه روزه رسیده و میرسد - دولت علیه ایران بمعاهدات لازمه مبلغی خطیر تاوان داده - و بآنچه که باید و شاید برسوم معاهدات بین المللی از برای التیام این غائله بهمت تمام قیام نموده - و دولت امریکا را بای نحوکان راضی کرده - اما این لکه سیاه را چگونه از صفحات تاریخ عالم محو میتوان کرد - چنانکه می بینیم ذکر وقایع ایام شهادت حضرت سید الشهداء علیه التحیة والثناء همه ساله در هرجا بیان میشود - و هرچند مباشرین این سیئه کبری احفاد در احفاد تا چندین قرون با جمیع قوای مقتدره از صفحات روزگار محوش را خواستند هیچ نتوانستند - این حادثه نیز در صفحات تاریخ عالم بمرور دهور ثبت و ضبط خواهد ماند - حزب مظلوم بهائی را تقریباً هشتاد سال است - بانواع بیرحمی و تشدد و سختیها و ایذاء اذیتها کشتند و خاک ایران را بخون مطهر این شهدا رنگین نمودند - و بجمیع

قوای مقتدره دولتی و ملتی بر استیصال اینحزب و آئین آسمانی حضرت بهاء الله کوشیدند - ثمری نبخشید - اما اینچه خراب غفلتیست که هنوز متنبه و بیدار نشده اند - من جرب المجرب حلت به الندامه - حزبیکه خیرخواه را از بد خواه و دوست صادق را از دشمن منافق نشناسد - انحزبرا موسوم و موصوف بکدام اسم و صفت باید داشت - حکما گویند - از خواص ذاتی جمادات است - که بدون دستیاری احدی از خود بهیچوجه نتوانند نفعی و یا نقصانی باحدی برسانند - و یا کسب فائده ئی کنند - و خواص ذاتی نباتات اینست - که فائده میدهند و نمیدانند و فائده میبرند و نمیدانند ولی از خود باحدی هیچ نقصانی نرسانند - و خاصیت حیوانات اینست - که فائده میدهند نمیدانند و فائده میبرند نمیدانند ولی نقصان هم میرسانند و نمیدانند - و خواص ذاتی نوع انسان اینست - که فائده میدهد و میداند که فائده میدهد - و فائده میگیرد و میداند که فائده میگیرد - اما نقصان هم که میرساند - میداند که نقصان میرساند - پس در همه حال انسان مسئول است که آنچه را میکند میداند - و این دانستن او در حق او بلای جان او شده - لهذا انسوس از این است که باوجود شعور و فهم ذاتی و عقل و دانش فطری - هیچ ندانیم - و نقد هستی خویشرا بنرد غفلت و بیخردی ببازیم - آنچه ما کردیم بر خود هیچ نابینا نکرد -

درمیان خانه گم کردیم صاحب خانه را *

البشارت البشارت

امر بها ببرمه و هند و دکن رسید * بر اهل هند مژده که باطل شکن رسید

جمیع اهل بهاء و اصحاب سفینه حمراء را خصوصاً - و جمیع هواخواهان دیانت مقدسهٔ بهائی را عموماً - بنوید جانفزای ورود سعادت آمود حضرتان المعظمان المبجلان جناب آقا میرزا محمود زرقانی و شیخ محی الدین افندی صبری از فضلای مشهور جامع ازهر مصر - در خاک اقلیم جنت شمیم هندوستان بشارت میدهیم - و تائیدات غیبیه ونصرت و حمایت این بزرگوارانرا از درگاه حق میطلبیم

© Afnan Library Trust 2017

(۲) در شهر رنگون نیز در این چند روز بازار تبلیغ گرم بوده - نفوسي با فضل و کمال از حزب متعصبین دیانت اسلام مست صهبای معرفت الله گردیده ماسوي الله را فراموش نموده اند - واسطهٔ هدایتشان مدیر سراپا تقصیر مجله الاشراق است - از افضال و عنایات حق و انظار ذره پروری و عواطف خداوندی حضرت ولي امرالله - شوقي افندي ارواحنا لعنایاته الفداء - امید وطید است که گلزار بیخار محفل رنگون رنگین بانواع گل و ریاحین شود - والله المستعان و علیه المعول و التکلان -

(۳) از مقام (پاؤتو) ضلع اکیاب - ایالت (ارکان) مملکت برما - جناب دوکتور عبد اللطیف - سب اسستنت سرجن - بشارت میدهند - و در مکتوب ۱۸ ماه جون مرقوم میفرمایند - بقانون حفظ الصحت اینمقام بسیار بد آب و هوا است مملو از میکروبهاي ملاریا - امروز را خودم مبتلای تب شدیدی هستم متعلقین نیز احیاناً تب میکنند - بهرحال متشکر پروردگارم - اکثر اوقات مراوده بشهر اکیاب میشود - در اینجا نفوسي چند منجذب و دلدادهٔ امرالله شده اند عنوان شمارا بایشان میدهم تا رأساً مخابره کنند - و حالا تراد مکتوب آینده مینویسم - از هرجهتي صیت امرالله مرتفعست - و نفوس هم غالباً مستعد و نزدیک باقبالند - بر ذمه احبای الهی فرض و لازمست که بانقطاع صرف علم یابهاء الابهی را بلند کنند - و قیام بتبلیغ امرالله نمایند - گویا تبدیلي اینعبد از رنگون باینمحل خالي از مصلحت نبوده - بلکه بخواست پروردگار موفق بخدمت امرالله بشوم) جمیع دوستان این بوستان - از برای مزید توفیقات و تائیدات وصون و عون و نصرت و فیروزی ایشان با اهل و عیال و همراهان - از صمیم قلب و فؤاد دعا میکنند -

وفات حسرت آیات جناب علي یار خان هندی - و جناب خلیفه عبد القادر مدراسی - رحمة الله علیهما

جناب علي یار خان مرحوم از بهائیان قدیم بیست ساله شهر رنگون بود از بندگان ثابتین و راسخین بر عهد متین رب العالمین و مصداق عبد امتحن الله قلبه فی الایمان بود - از حین تشرف بایمان باستقامت تمام متحمل هرگونه مصائب و ایذا و اذیت بیشمار از هر خویش و تبار و اغیار همکار گردیده - در ماه جون سنه ۱۹۲۴ م در موطن خود در نواح بلدهٔ سلطانپور هندوستان بملکوت ابهی صعود نمود - در رنگون ولد رشید ایشان محمد یسین خان بمصداق الولد سرابیه بهائی ثابت و بندهٔ اخلاص کیش است و فرزندي کوچکتر بهائی در مدرسه تعلیم میگیرد - دیگر اطفال صغاری هم مخلف گذاشته که بی مادر و پدرند - فرزند ارشدی که در وطن است - از این صغار نگرانی میکند خداوند رحیم رحمن مرحوم را برحمت کبری مغفرت فرماید - و در حق بازماندگان صغار بی پرستار ترحمی شایان نماید - و همه را بقبول امر و شرف ایمان فایز فرماید -

جناب خلیفه عبدالقادر - قوم چولیه مدراس ممالک جنوبي هندوستان از مؤمنین تازه تصدیق شهر رنگون است - تقریباً چهار ماه است بشرف ایمان فائز شده جوان غیور و قوی و شکور و صبور متین رزین با تمکیني بود - در بین جمیع ملل بتقوي و عصمت و امانت و دیانت معروف - و باهوش و کیاست و صاحب ذکاوت و فراست بود - بتجارت و معامله مشغول بود - بمجرد استماع نداء ظهور مبارک جمال اقدس ابهي بدون چون و چرا در نهایت روح و ریحان قبول و تصدیق امر نمود و ثابت و مستقیم بود - یکدو روزي را بتب پرزوري مبتلا شد و در پنجم ماه جون سنه ۱۹۲۴ بملکوت ابهی صعود نمود - تغمده الله برحمته و اسکنه في فرادیس جنانه و مکامن عز قربه - بفقدان این دو جواهر نوراني - علي الخصوص احباي رنگون بسیار متالم و محزونند - ربنا افرغ علینا صبراً -

---

۷۸۶

ولا تحسبن الذین قتلوا في سبیل الله امواتاً بل احیاء عند ربهم یرزقون

گمان مکنید آنکسانی را که کشته شدند در راه خدا مرده اند بلکه انها زنده و پاینده در نزد پروردگار خود متنعم و مرزوقند)

خاک ایران هنوز از خون هزاران هزار مظلوم بیگناه سیراب نشده - و اهلش که در تمدن سرامد روزگار بودند - حال بحدی در توحش سبقت گرفته اند که از حرکات وحشیانه ایشان برابرهٔ افریقا هم شرم میکنند - و طرفه ترا اینکه از چنین حرکات مغایر تمدن وانسانیت هنوز دست برنمیدارند - باز بفحواي کل ارض کربلاء و کلیوم عاشورا در همه جا رستخیز عظیمي برپاست - اگرچه از براي اهل بهاء بمتابعت حضرت سید الشهداء صلوات الله و سلامه علیه در سبیل رضاي جانان جان رایگان کردن شرف است - اما ویل للقاتلین الذین یسکفون دماء الظلومین - (هل تنقمون منا الا ان امنا بالله و - هل تقتلون رجلا ان یقول ربی الله) شواهد متین کلام رب العالمین است - این ایام بواسطهٔ انقلابات سیاسی - این حزب مظلوم در انظار بعضی حق ناشناسان مآل المصالحه قرار داده شده اند - چنانچه بموجب تلگراف واصله از عاصمه طهران حضرت صدیق العلماً جناب آقا شیخ عبد المجید مبلغ شهیر بهائی را در مشهد مقدس شهید نموده اند - گویا هزله رذله رجاله خلق بر آنوجود مقدس از هر طرف هجوم آورده - باچوب و چماق و تیغ و تبر ان هیکل مکرم را بنها یت بیرحمي مجروح ساخته بودند - و در همچو حالتي آنجوهر استقامت از برای غفران و بخشایش دشمنان خود تا نفس اخیر مناجات میکرد - و در کمال ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان الهی جان شیرین را بجانان آفرین تسلیم نمود و بملکوت ابهي صعود فرمود - محض تقاضاي انتقام و عطف توجهات اولیای امور معدلت

© Afnan Library Trust 2017

از قراریکه حضرت حشمت - الله رئیس لجنة الاشاعة والتبلیغ از آگره هندوستان مرقوم فرموده اند - ورود خیر آمود آقایان محترم حضرت میرزا محمود زرقاني - و حضرت شیخ محی الدین افندی صبری علیهما بهاء الله - از ارض مقدس حیفا از راه دارالسلام بغداد بسیار نزدیکست و در یکهفتهٔ دیگر وارد خاک هندوستان خواهند شد - ایشان میفرمایند - حضرت ورقهٔ مبارک علیا ارواحنا لاحزانها الفداء آقایانرا از براي تبلیغ امرالله در اقلیم هندوستان - مأمور فرموده اند - مدت اقامتشان در هند فقط سه ماه خواهد بود - و بعد فیروز و ارجمند بمرکز معبود معاودت میکنند - الاشراق - مخلصانه جمیع احبای هندوستان را تبریک و تهنیت میگوید - ویقین است عظام رمیمه هیکل هندوستان بقدوم مبارک این دو بزرگواران که مؤید بنفثات روح القدسند و از اعجاز مسیحائي کتم نخواهد بود - حیات بدیع خواهد یافت - از آگره احبای الهی از براي تکمیل اشاعت امرالله تدابیر مهمه کافیه وافیه دیده اند - بندگان سربرآستان رحمن این مملکت جمیعاً در نهایت محویت و فناطلب تائید و نصرت و عون این آقایان کرام و علو کلمة الله را بتضرع و ابتهال از درگاه ایزد متعال نموده و مینمایند *

امسال در احتفال کنونش بهائیان هندوستان قرار داده شده - که یک کتبخانه امری ملي در تحت ریاست و نظارت حضرت حشمت الله ایده الله در آگره افتتاح یابد - چنانچه این امرمهم باستحکام تمام تشکیل یافته - و حال بنابر ضرورت لاحقه - قرار داده اند - که بطریق انضباط در نظم این اداره کما ینبغی بپردازند و در تعمیم و تشهیرش در سایر بلاد هند قیام نمایند - لذا لجنة الاشاعه والتبلیغ اعلان مینماید - که این اداره بقرار داد حق العمل برسبیل تجارت وکالة از جانب هر محفل اشاعت و اداره جات کتب فروشي در شرق و غرب عالم بهائی - از هر قبیل کتب امری را در هر لسانی که باشد - بعربي - و فارسي - و انگلیسي - و لغات هندی و برمه ئي وغیرها که مفید بحال هندوستان است - قبول نموده - علاوه از اینکه خودش سعی بلیغ بواسطه وکلاء خود در فروش میکند - بسایر کتب فروشان نیز برای فروش توزیع و تقسیم خواهد کرد - محفل روحاني مرکزي ملی بهائیان هندو برمه - در اداء قیمت کتبی که از هر اداره اشاعت میگیرد ضمین و کفیل خواهد بود - و قبض الوصول کتب بامضاي دو نفر اعني - رئیس لجنة الاشاعة والتبلیغ - و تحویلدار محفل روحانی ملي مرکزي بهائیان بجمیع طلبکاران فرستاده میشود -

از صاحبان اداره اشاعت و کتب فروشان کتب امری در هرجا هرکس این شرایط را قبول دارد - از برای افتتاح این باب اولا از هر کتابی دو نسخه

بجناب حشمت الله رئیس لجنة الاشاعة والتبلیغ محفل مرکزي هند و برمه بفرستند - و از این باب جمیع مراسلات نیز باید باسم ایشان باشد -

(اخطار) از قرار معلوم - در احتفال عظیم الشان نمایشگاه عاصمهٔ لندن - مقام ویمبلي - در شعبهٔ کنگرهٔ ادیان ممالک شرقي داخله تحت حکومت دولت بهیه - انگلیس - از برای نطق دادن امر بهائي در بیست و ششم ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۴ م یک و نیم ساعت وقت مقرر کرده اند - نیز از برای فروختن کتب امري اجازت داده اند - احبای لندن امیدوارند که مستر ممفورد مل از کوییک بیایند - و احتمال میدهند که بلکه ولي امرالله - حضرت شوقي افندی نیز بقدوم مبارک انمحفل را مزین فرمایند *

ترقی امرالله در چین

مبلغه شهیره - مس مارتاروت - امریکاني - حال مدتیست در مملکت وسیعه چین - در تبلیغ امرالله مشغول است آني در فکر راحت و تن آسائي خویش نبوده - فرداً وحیداً در سیر و حرکتست - در شهرهای بزرگ حتي عاصمه دارالخلافت چین علم یابهآء الابهي را بلند نموده - از امراء و فضلاء و رؤساي ادیان - مسیحي - و بودائي و کنفیوسي و اسلام - و تجار و کسبه و ارباب صنعت و حرفت جم غفیری را هدایت نموده - در دو نمره تفصیل مطبوعه بیش از سه صد و پنجاه نفراز مشاهیر مملکترا نام برده که بهدایت کبری مهتدی شده اند - رجاي مزید توفیقات و تائیداترا - و نصرت و حفظ و صیانت وجود فیض آمود این فخرالرجال را از درگاه خداوند توانا مسئلت مینمائیم -

ترقی امرالله در کلکته

مادام استنارد پس از مراجعت از کوه دارجلنگ بکلکته - در روز جمعه اول ماه اگست سنه ۱۹۲۴ م در تالار مشهور مسلم انستیتوت هال - بصدارت دکتور ساستری پروفیسر فیلاسوفي - در کلیه پریسیدنسي کالج - کلکته - در حضور جم غفیری از طلاب و معلمین و اهل کمال مسلم و غیر مسلم نطق غرای پرتاثیری بعنوان - (بهائزم و اسلام) ادا نموده - مستمعین را انجذاب و اشتعال غریبي حاصل شده - حتي رئیس موصوف در خاتمه نطق بیان نمود - این دین بهائي است که بالحق والیقین جمیع ادیان عالمرا متحد خواهد کرد - و همه اهل عالم بامنیت و راحت در ظلش ماوی خواهند گرفت -

ترقی امرالله در مملکت برما

(۱) بموجب بشاراتیکه از محافل روحاني مندله رسیده - نفوسي چند از دیانت بودائي بواسطه جناب خلیفه محمد یونس مهتدی بهدایت کبری شده اند - مزید توفیقات و تائیدات را در حق ایشان از ملیک متعال همواره رجا میکنیم -

© Afnan Library Trust 2017

عظیم الشان ظاهر میشود -

اما اگر ما آندرخت را شرحه شرحه و قطعه قطعه و ذره ذره ریز نموده ذات ازلي قدیم آن تخم را که موجد و مکون آنشجر است - و پس از ظهورش در عالم تفصیل موسوم باسم درخت شده جستجو نمائیم - ولو بآلات ذره بین - وغیرها تفحص کنیم - هیچ سراغي نتوانیم جست - چه که آن تخم اصلي بحکم هوالباطن در حقیقت آنشجر پنهان گشته و ذره ئي از ذرات اشیاء آندرخت بر هستي و یکتائي و بیهمتائی آن تخم گواهي میدهد - اما چون آن تخم بذاته لذاته في ذاته در موسم و میقات معین خود را بصورت و هیئت ثمر ظاهر سازد - ولو بظاهر جز ذکر اسم ثمر و آثار ثمر اثری ازان تخم پیدا نیست - در نزد اهل بصیرت و اصحاب درایت و کفایت - با علي الصوت والنداء فریاد میزند که من تخمم - و تخم در حقیقت ذات من مستور در غیب است - بصورتم نگاه نکنید هستي من از تخم است - اگر تخم نبود من باین صورت و هیئت جلوه نمیکردم بلکه من هم مثل سایر برگها و شاخها میبودم من رآني فقد رأي البذر - هرکه مرا ببیند هرآینه آن تخمرا دیده - من از خود تکلم نمیکنم آن تخم که دارای قوهٔ روح القدس است او در من تکلم میکند - ولو اینکلام را بلسان من میشنوید - من در حضور او معدوم و فاني هستم - این شرف و افتخار را او بمن بخشیده که هیکل فانی مرا برای ظهور خود عرش اعظم قرار داده - برگها و شاخها چون آن ثمررا یکه و تنها یافتند و بي ناصر و معین دیدند - بمعارضه با آن ثمر برخاستند - که تو هیچ ترجیح و مزیتي برما نداری - تو هم مثل سائرین ازلای این شاخ و برگها بیرون آمده ئي - فأت بآیة ان کنت من الصادقین - اگر تو راست گو هستي یک علامتي و آیتي بیار - ثمر در جواب گوید - من در هستي خود وجودی ندارم محض عاجز و ضعیفم و هیچ آیتی و علامتی از خود من در من نیست - جمیع آیتها و علامتها در آن تخم است که بمن امر میفرماید و او در غیب ذات خود پنهان است شما ایمان بجمال غیب آن تخم که حقیقت منست - بیاورید - و در آن تخمي که من شمارا بسوی او دعوت میکنم - چنان یکقوه عظیمه ئي هست - که میتواند همهٔ شماها را معدوم کند و ازین درخت که شما باعتبار کثرت یکجزء لا یتجزائي بیش نیستید - درختي بزرگتر پر شاخ و برگ و برازنو ایجاد کند و بیافریند - شما کورید و کر هستید و مرده اید - برگها و شاخها متحداً و متفقاً همنوا شوند - و بقوهٔ اجتماعیه بر اعدام آن ثمر قیام کنند - از انجائیکه آن ثمر بصورت ظاهر در عالم آفرینش از میان یکشاخي از شاخها و ازلاي برگهای آندرخت بیرون آمده - لذا جمیع آنها مجازاً و صورتاً بر اعدام و اضمحلال آن ثمر قیام کنند و بر حسب ظاهر نیز مقتدر و توانا و فیروز و ارجمند شوند - و از فراز بلند ترین شاخسار آندرخت که اصلها ثابت و فرعها فی السماء

حاکي بود - بر حضیض خاک نیستي اورا فرود آورند - اما آن ثمر که علی الظاهر جز یکثمر عادی بیش نبوده - و مثل سایر برگها از تنگنای شاخه ئی سر برآورده - بمجرد فرود آمدن بزمین درخت عظیم الشانی بوجود آید - و باز با اغصان و افنان و فروع منشعبه افاق جهانرا فرا گیرد - و آن شاخها و برگهائیکه باعراض و استکبار تمام بر هلاکت و اعدام آن ثمر بقوای متحده قیام نموده چون موسم خزان در رسد همگی از شجر حیات ساقط شده کان لم یکن شیئاً مذکوراً * ولا تسمع لهم ذکراولا رکزا شوند - هیچ اثري و رمونه ئی ازان برگها باقی نماند - و آن شاخها نیز از درخت زندگی یکبارگی مقطوع و منفصل گشته - طعمهٔ آتش وبال و نکال ابدی شوند - و در خاک نیستی و فنا محو و نابود گردند - وللہ المثل الاعلی - (باقی آینده)

بشارات عالم بهائی

از فحوای متحدالمآلهای محافل مقدسه روحانی - (ذمره - دوم - اسلامبول) ویورتسعید - و منتریال - کندا - و کنوشه - امریکا - و مکاتیب - از جناب مستر ریمی و مادام وکتوریه بداکیان - امریکا - و حضرت حشمت الله آگره - و دکتور کوشال کشور - مسولی پتام - که جمیعاً حامل بشارات ترقی امرالله و نفحات جانفزای محبت الله - در اطاعت و عبودیت حضرت ولی امرالله بود - موجب اشتعال و انجذاب دوستان اینولا گردید - از مدیران محترم "کوکب هند" - و جمیع احبای ذیشان - الاشراق - و خدام محافل روحاني رنگون - با احترامات فائقه - عرض تشکر و امتنان و اظهار مراتب محویت و فنا مینمایند - و رجا دارند که اینکونه روابط روحانی و برید جسماني پیوسته مستدیم ماند - و مزید افتخار اینفانیان گردد -

صورت اسامی امنای محفل روحانی شهر مندله (برما) سنه ۱۹۲۴ م

(۱) رئیس - اونیو
(۲) منشي - مونپومیا
(۳) خزانچي - اوبا
(۴) مبلغ - خلیفه محمد یونس
(۵) معاون مبلغ - محمد یوسف پسر شان
(۶) ناظر - کوپوداي
(۷) معاون ناظر - کومیا
(۸) اعضاء - سیاتو
(۹) اعضاء - مونیون

صورت اسامی خدام محفل روحانی دیدنوکلزو - کنجانکون (برما) سنه ۱۹۲۴ م

(۱) رئیس - اوتونجوي
(۲) منشي - کوسون
(۳) نائب - کوپوسین
(۴) خزانچی - اوسوت
(۵) نائب - کوثانگائن
(۶) مبلغ - سیاکوپوا و معلم مدرسه
(۷) معاون - سیا مونباسین پسر شان
(۸) ناظر - کوشویمن
(۹) معاون - کوتوندین

© Afnan Library Trust 2017

فاستلانوا ما استوعره المترفون - و آنسوا بما استوحش منه الغافلون - و صحبوا الدنيا بابدان ارواحها معلقة بالمحل الاعلي - اولئك خلفاء الله في ارضه - والدعاة لدينه - آه - آه - شوقاً الى رؤيتهم - (نهج البلاغه) اينحزب از عرفای محققين قرون اوليه ملت باهره اسلامند - و بالحق واليقين متابعت سنت سنيه حضرت خيرالورى مينمايند -

چنانچه بنابر اصطلاحات خويش قوس صعودي و قوس نزولی دائرة الوجود را چنين تصريح كرده اند - كه آن ذات لاتعين غيب الغيوب قديم ازلی قبل از ظهور در مرايا و مجالی اسماء و صفات بفحوای حديث قدسی - كنت كنزاً مخفياً - در مقام احديت ذات خويش بحالت لاكيفي منزه از مقولات عشره در مكمن خفا از اول لا اول مستور و پوشيده بود - كان الله ولم يكن معه من شيئي پس بفحوای فأحببت أن أعرف - در منتهاي بي نيازی داعيهٔ محبت اورا واداشت كه خود را بشناساند - وجميع كمالات ذاتيه خود را كه در گنج مخفي پنهان بود ظاهر سازد - پس نور اول - و عقل اول مرآت اول - و مصدر و مركز اول - و تعين اول - و مشيت اوليه را كه مقام نقطه - و برزخ - و تجلي خاص الخاص آنذات غيب بالا جمال است - قبل از تكوين اشياء ظاهر فرمود - و بخطاب لولاك لما خلقت الافلاك مخاطب نمود و اورا باعث خلق و انشاء كائنات مرئيه و غير مرئيه مقرر فرمود - سپس بتنزلات سته در مقام فخلقت الخلق لكي اعرف - جميع آنچه را كه در گنج مخفي پنهان بود - بصورت تعينات و تشخصات و كائنات و حروفات مفرده - در منتهی استغنای ذاتي خويش - بواسطه آن نقطهٔ مجملهٔ كامله حاملهٔ معانی و حقايق كليه ذاتيه كه منبع انوار و فيوضات غيبيه صمدانيه و مصدر حقايق جامعهٔ لاهوتيه بود - بذاته لذاته في ذاته - در عوالم اسماء و صفات - بعرصهٔ شهود و عيان جلوه گر ساخت - چنانچه ميفرمايد - ان الله تعالى خلق الخلق في ظلمة - ثم رش عليهم من نوره - يعني حق جل عزه در ابتداء خلق فرمود خلق را در تاريكی محض - پس بيفشاند بر آنها از نور خويش - و بمصداق آيهٔ - الله نور السموات والارض بانوار مشرقهٔ ذاتيهٔ خويش همه عالمرا منور فرمود - چنانچه آنحضرت ميفرمايد - انا من نور الله - و كلشئي من نوری - من از نور خدا هستم - و جميع اشياء از نور من تكوين يافته اند - و اين عوالم سه گانه را - باحديت ذات - علت العلل - و وحدت - علت آفرينش كائنات - و واحديت عالم آفرينش - يعني منبع و مصدر فيض - و فيض اقدس - و گيرندهٔ فيض - پس آنذات قدم بدون اتحاد و حلول و خروج و دخول - و صعود و نزول - بنفسه لنفسه في نفسه از كتم عدم كه بتعبير نيايد و تفسير نشايد - بانوار جمال بيمثال ذاتي خويش كه روح حيات و زندگي و مايه هستی موجودات است - جميع كائنات وصور نامتناهيه ممكنات از مرئيه و غير مرئيه را روشن و منور فرمود و بحيات جديد زندگی بخشيد - البحر بحر علی ماكان في قدم - ان الحوادث امواج و انهار * لا تحجبنك اشكال تشاكلها * عمن تشكل فيها فهی استار *

لهذا معتقد به آن بزرگان اينست - كه براي آنذات قديمه دو نوع از تجلی است - يكی تجلی عام - در عالم اسماء و صفات - و ديگري تجلی خاصه ذاتی در عالم ذات - چنانچه اين تجليات دوگانه را حق جل عزه بقدرت كاملهٔ خويش - محض از برای اينكه احدي را مجال انكار نماند - در هر كائنی از مكونات عوالم جماد و نبات و حيوان وبالاخص نوع انسان كه خلاصهٔ موجودات است وديعه نهاده - چرخ با اين اختران نغز و خوش و زيباستي - صورتي در زير دارد انچه در بالاستی - ففی كلشيئی له آية - تدل على انه واحد دل هر ذره ئی كه بشگافی - آفتابيش درميان بينی - وفی انفسكم افلا تبصرون الايه - الانسان سری و انا سره يعنی من راز پنهان وحقيقت مرموزه انسانم - وانسان راز پنهان و سر مكنون منست - پس انسان درين عالم تكوين طلسم اعظمست - و در اينعالم كبير - و عالم تفصيل - نسخهٔ مجملهٔ جامعهٔ عوالم جماد و نبات و حيوان است - و عالم صغير است - باعتبار هجم خود - اتحسب انك جرم صغير - و فيك انطوى العالم الاكبر - وانت الكتاب المبين الذي * باحرفه اظهر المضمر * آدمی چيست برزخي جامع - صورت خلق وحق در او واقع - رق الزجاج و رقت الخمر * فتشابها فتشاكل الامر * فكانما خمر ولا قدح * و كانما قدح ولا خمر *

مثلا منجمله تخم هر درختي را كه نگاه كنيم - بهيئت جامعيت مصداق گنج مخفي است - كه قبل از بود و نمود شاخها و برگها و شگوفه ها و غنچه ها و ثمرها كه در عالم اسماء و صفاتند - دارای جميع اينهاست - بدون تشخصات و امتيازات منفرده - و وجود اسم و رسم شيئی از اشياء - و امثال و اشباه - و هيئت و هيولی - و صورت و ماهيت - و اطلاق استعارات اتحاد و معيت و قبليت و بعديت زمانی و مكانی و غيرها - پس ان خداوند بيمانند - فالق الحب والنوى - بقانون قدرت كامله چنين مقرر فرموده كه چون آن تخم در مقام مشيت اوليه و نقطهٔ مجملهٔ جامعهٔ كليه سراز ممكن خفا برارد در اول نمو و تنجه زدن خود حامل جميع حقايق كليهٔ جامعهٔ ذات و صفات و اسماء آن تخم باشد - و اين فيض اول و فيض اقدس است - و چون اين ظهور كلی اجمالي تكميل يافت - در رتبه ثانويه در عالم تفصيل كه بفيض مقدس معبر درختی عظيم الشان با انواع نامها و اصناف صفاتها - و امتيازات گوناگون جلوه نمايد - چونكه صد آمد نود هم پيش ماست - و اين تجلی عام آن تخم است در عالم تفصيل - ولی آن مشيت اوليه و تجلی خاص كه داراي جميع كمالات ذات و صفات و اسماء آن تخم است و حقيقت جامعه كليه اوست هنوز در مقام ظهور سر از پردهٔ غيب ذات مكنون بيرون نياورده در مرتبه لامكاني مخفی و مستور است - تا ميقات معلوم و هنگام ظهور ثمري كه اقصي الغايات و نتيجهٔ كلی از ايجاد و تكوين آندرخت عظيم الشان است چنانچه مقام ظهور حقيقت الحقايق مستجمع جميع اسماء و صفات و ذات آن تخم بحيثيت تجلی خاصه و مشيت اوليه وجود آن تخميست كه بصورت و هيئت ثمر در هر موسم بهاری بر آندرخت

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

جلد نمبر ۱ | ماه اگست سنه ۱۹۲۴ م | نمبر ۱۲

مقالهٔ ئی در مقامات انبیاء و مظاهر مقدسه الٰهی *

درمیان فرق مختلفه دین اسلام حزبی که از افراط و تفریط وارسته - و بفحوای آیه مبارکه (سنریهم آیاتنا في الافاق و في انفسهم حتي يتبين لهم انه الحق - الخ) تکمیل سیر آفاقي و انفسي نموده - در حقایق اشیآء عالم وجود بتفکر و تدبر تام خوض و تعمق کرده - هیچ چیزیرا بتقلید کورانه علي العمیا قبول ننموده - ببصر و بصیرت فطری و دانش و هوش ذاتي خویش مراتب تبتل و فنا راطي کرده - بآنچه که مأمور بتمسک و اعتصامند من عند الله تشبث نموده - بقدر سر موئي از مرکز اصلي و جادهٔ حقیقي انحراف نورزیده - بر صراط المستقیم حقیقت و معرفت ثابت و راسخ مانده - قلوب صافیه شان از تجلیات کشف و شهود مصدر سنوحات رحماني است وافئده منیره شان از تواتر و توالي واردات غیبیه مهبط الهامات رباني - (هجم بهم العلم علی حقیقة البصیرة - و باشروا روح الیقین -

© Afnan Library Trust 2017